

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

τῷ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ

τῶ

ΚΑΘ' ΗΡΩΝ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΜΟΥΣΑΕΙ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΙ

de

HERONE ET LEANDRO

CARMEN;

CUM CONJECTURIS INEDITIS

PETRI FRANCII,

EX RECENSIONE

JOHANNIS SCHRADERI,

QUI VARIANTES LECTIONES, NOTAS, ET
ANIMADVERSIONUM LIBRUM
ADIECIT.

LEOVARDIAE.

Excudit TOBIAS VAN DESSEL, MDCCLXII.

KE 20157
YOM

YOM

YOM

YOM

YOM

YOM

YOM

YOM

SERENISSIMO ET CELSISSIMO

GULIELMO CAROLO

HENRICO FRISONI

ARAUSIONENSI ac NASSAVIO

PRINCIPALI

GELRIAE, FRISIAE, GRONINGAE,

AGRORUMQUE CIRCUMJACENTUM,

ac DRENTIAE

GUBERNATORI, ET SUPREMO
REI BELLICAE PRAEFECTO,

ACADEMIAE - CURATORIA
MAGNIFICENTISSIMO,

ETC. ETC. ETC.

UT

OMNIBUSQUE CLASSEBUS
VIRIS NOBILISSIMIS, SPLENDIDISSIMIS,
O. J. A. M. I. U. D.

HESSELO DOWONH
ERNESTO AB AYLVA,
DUCONTI MARTENA
A BURMANIA, P

LIVLO SUEFRIDO
LYKLAMA NYEHOLT,

ULBONI SIXMA
AB ANDLA, P

ACADEMIAE FRANEQUERANAE
CURANDAE IVIVISIM

HANC MUSAEI EDITIONEM
ETC ETC ETC
E T

SE SUAQUE STUDIA
ANIMO DEVOTO

D. D. D.

JOHANNES SCHRADER.

τὸν Χερσίππτον ἄνθρωπον πλεονέκτημα· ἵνα δὲ μὴν ἀποφύγῃ
 μνησθῆναι τὸ κατὰ μᾶλλον τῶν πάντων, ἀποδοτὴν ἔχειν δὲ
 μνηστὴν ἀναβῇ. Vides Caramalli chironomi ce-
 leberrimi mentionem hic fieri: illius autem
 meminisse & Sidonius Apollinaris (a):

*Coram te Caramallus, aut Phabaton
 Clausis faucibus & loquente gestu,
 Nutu, crure, genu, manu, rotatu
 Toto in schemate vel semel latebat.*

Ubi aetatis suae aut sane non multo anterioris
 artifices ipsum laudare Doctissimus Mercerus
 recte notare videtur Viro longe Eruditissi-
 mo Jac. Phil. Dörvillio (b), qui Caramalli
 aetatem medio seculo V. feliciter adligavit,
 & omnino consuli hic meretur. Aristaeetus
 igitur quin ad ista tempora jam referendus
 mihi vix dubium fere videtur: quis vero al-
 terum imitatus sit non adeo liquidum: Eru-
 ditissimus Alciphronis editor (c), Aristae-
 tum imitatum fuisse Junio rem nostrum Mu-
 saeum non vane existimat, cum alios paucis
 innotatis describere haec solent, ut adeo
 hanc sententiam sequi non detrectem.

Achillem Tattum quaedam cum Musaeo
 habere communia ex locis quibusdam a nobis
 collatis certum satis videtur: suspicor autem
 hunc Aristaeeto priorem, qui non pauca sub-

legis-

(a) Carm. 32. 268.

(b) In Vanno Critica cap. 1. pag. 268.

(c) Ad lib. 3. op. 4.

legisse ipsi videtur nam de Tatlo id ut minus cogitem, quamvis eum Gaulmino Bourdelotius simiam ipsum Heliotori adpeller, facit quod illum in tam manifestis furtis, quam Aristænetum, nondum deprehenderim. Quid? Eruditissimus Moneta (a), ante medium Seculi IV. Achillem vixisse argumento sane firmissimo ostendit, ut adeo, quin non tantum Aristænetus, verum etiam noster illum imitatus sit, nullum mihi sit dubium. Cum vero tot argumenta, (huc enim quae contra Scaligerum observavimus referenda) consensusque omnium fere Eruditorum sententiam hanc tueantur, nihil verò quod sciam, ei obponi possit, reliquae autem multis laborent, opinionem hanc satis firmam & probabilem sequemur.

Antequam tamen disquisitionem nostram de rebus Musaei absolvam, verbo memorandum quinta sententia praeceteris peculiaris Joannis Harduini de Nummis Populorum & urbium (b), qui fabulam hanc Seculo demum XIII. fictam ex mala interpretatione nummi Abydenorum censet, in quo prope fabulae auctor perperam legissent Monachi quidam Galli. hps. ioh. harduin. & hinc fabulae auctor perperam legissent Monachi quidam Galli.

(a) Menag. Tom. III. p. 118. & seqq.
(b) Ea quidem in editione Paris. A. 1684. non invenitur, sed in Amstelædamensi A. 1709. in qua cum aliis hanc ipsum addidisse didici ex Jo. Clerici Bibliotheca Selecta Tom. XVII. p. 377, 379. ad bA (?)

iam illam deorum fabricam essent, quando Musaeus noster ad Seculum saltem XII. demittendus esset: sed quo nihil vanius, nihil ineptius. Quis enim, ut alia jam absurda mittam, credat barbaro isto seculo stupidissimorum Monachorum ingenia in tantum mutata, ut adeo elegantia in claustris suis poemata pungere potuerint, ut postera aetas pro Ovidii foetu ex. gr. habere non dubitaverit. Sed ut nugae istas satis riserunt viri Eruditi, sic & hanc ineptam de fabulae origine opinionem Jo. Clericus (a), & qui nomine ejus ignorato locum laudavit, Cl. Kromayerus (b), nec non Doct. Nauzins (c): Nihil vero magis ridiculum vidi, quam Harduinum adeo absurdam horum amorum originem exculpisse, cum tamen apud ipsum Virgilium, cujus Georgicis antiquitatem ereptum ire an ausus fuerit nondum constat, (liber enim non est ad manum) hujus rei mentio diserta exstet (d):

Quid juvenis, magnum cui versat in ossibus ignem

Durus Amor? nempe abruptis turbata procellis

Coeca nocte natat seras freta: quem furper ingens

Porta tonat coeli, & scopulis illisa reclamans

• • • 2

Aequo-

(a) Ad Ansonii Cupid. Crit. Adfix. v. 23.

(b) Dissert. p. 9. & seqq.

(c) p. 386, 387.

(d) lib. 3. Georg. v. 278.

*Maiores: nec miseri possunt revocare pa-
tentes,*

Nec meritura super crudeli funere virgo

Quod unicum absurditatem hujus commen-
ti facile ostenderet. Sed id tanti non est,
cum Auctor ipse deinceps sententiam dam-
narit (a).

Adeo autem elegans hoc de Herone &
Leandro Carmen magnam gloriam peperit
Auctori ipsius Musaeo, ut omnium fere E-
ruditorum communibus suffragiis adprobatum
sit. Marci Musuri & Demetrii Ducati Cre-
tensium testimonia paulo infra sequentur.
Scaligerum ipsi Homero praetulisse jam vi-
dimus, quod judicium Viri Summi licet
minime videatur esse probabile, & Home-
ro inventionem jam necessario relicta non pa-
rum labefactetur, tamen vati nostro omnino
honorificum, cum certe principibus in hocce
studio viris placuisse non ultima sit satis ha-
benda. *Elegans & suave* poemation vocat Gul.
Canterus (b); *Musaeus et si non verustissimus,*
bonus tamen & elegans Poëta Ger. Falken-
burgio (c) audit; Caspar Barthius, loco
adducto a Pareo in praefatione, in laudes
ejus effusus; *omnia inquit, floridissima, nec*
tamen

(a) Ita videre est in Biblioth. Selecta 96. Clond
Tom. XVIII. p. 256, 257.

(b) Nov. Lect. lib. 1. cap. 2.

(c) Lect. & Conject. ad Nomi Dionysii p. 1219.

tamen turgida: omnia nitentia, nec tantum
 cubitibus quondam prae se ferentia: om-
 nia concepta, sed sine pinguedine argente-
 rum cunctis omnia limpidissima, sed
 sine profunditate omnia posita, sed sine fa-
 cie omnia dulcia, sed sine somnifero po-
 pauere, quo sparsa ubi plerumque solet ni-
 mia illa, ubi aequalis suavitas, & Amor
 praeteros affectus, & affectus tanquam in
 elegantissimo speculo apparent, & ad vultus
 suis geminis coloribus depicti: & memoriae
 coercendae, & exercendae, & etiam in de-
 culta, & fastidiosa exempla doctissima. Jac.
 Gronovius (a) per hoc igitur quaecumque
 sed antea inaudita amoris specimen ab il-
 lis solum attingit, verum singulari exordii
 ab ingenio. Musaei venustatem poësis acci-
 pit. Fabricius (b), non invenustum carmen
 & versibus mollissimis compositionem vocat.
 Nauzius (c) non ouvrage est plein d'ex-
 actitude & de délicatesse: le style en est pur
 & les expressions toujours choisies. Addant
 testimonia Editorum Poëtae nostri sed pau-
 ca. Rondellus (d), satis in laudibus ejus
 prolixus, inter alia Musaeus, inquit, amoena
 fuit & elegans ingenio Poëta. Id satis
 arguant illius erotica, siquidem in hocce poë-
 - 1. q. ut maniloq. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

(a) Tom. II. Thef. Ant. Gr. num. VIII.

(b) Bibl. Gr. lib. I. cap. 16. p. 105.

(c) l. c. p. 388.

(d) In praefatione p. 12.

matia ordinem videas. Et convenientiam
 selectas sententias et schemata Scripturae
 quam laeta quam florida h. quam venusta.
 Non fuit intuentus, sed plene et puro con-
 undat gurgite, lectorem non magis ubertate
 quam elegantiâ exhiberans, pelliciens atque
 detinens; Jam argumentum ut blandum! ut
 molle! ut patheticum! ferreus sit, qui non
 legat: neque fene, sed periculosum argu-
 mentum, si quod aspiciatur occurrat. Kromayer-
 rus (a), fateri plerosque omnes, fingi car-
 mine hoc venustius nihil posse, refert; in De-
 dicatione parvum quidem sua mole, sed præ-
 stantia et suavitate in primis commendabile
 carmen & in Dissertatione multo venustissi-
 mum, pulcrum fetum, elegantissimam summi
 ingenii prolem, et poemâ suavissimum ad-
 pellet. Missis aliorum testimoniis agmen clau-
 dat honorificum prae caeteris illud Röveri
 in erudita praefatione: Quis tamen ex Poëta
 tam facundo tamque castigato judicaret, om-
 nia Eloquentiae et Elegantiae theatrum suo aere
 jam fere oculum fuisse? Nisi quod Poëtica
 Majestas, aurea et amabilis illa simplicitas,
 quam in antiquis deprehendimus, in ipso hoc
 auctore aliquando recessisse possit videri, om-
 nes tamen sui temporis aequales facile super-
 ravit, et victor existens palmam iis prae-
 puit. Nam tanta suavitate infelicioris aevi
 vitia temperavit, ut hoc carmen ab omni
 parte

(a) Ad v. 297.

*parte Atticam venustatē & ingenuitatem
tum ferat? Ipsum certe Amoris opus! ubi
cum Gratiis Venas certare videtur. Utinam
Musaei plura vel ipsius tincta lepore nobis
superessent poemata? Dignus igitur est, si
quis alius ejus seculi, cujus scripta quam e-
mendatissima in lucem prodeant. Adde Dedi-
cationem juvenis Eruditi. Nihil igitur famae
Vatis Elegantissimi detrahet sinisterius judi-
cium Cel. Monetae (a): Les connoisseurs ne
convieront jamais que le Musée, Au-
teur du Poème de Léandre & d'Héro y ait
réussi, comme on le prétend dans le Menagia-
na Tom. 1. pag. 204. Ses vers sentent le
Grammairien plus que le Poète. Ils sont la
plupart copiés d'après Nonnus. quae per
omnia tamen non falsa. Vid. & Nauzius p. 391.*

Manum hic de tabula tollerem, nisi ver-
bo memoranda esset opinio Schöetgenii,
qui *Christianum* fuisse Musaeum nostrum exi-
stimat argumento ducto ex v. 156.

Τὸν παῖρα, ἐκ ἐκείνου, ὃν λέγουσι Σίτρι παῖρα.

Quam phrasin Hebraismum sapere putat, sed
merito improbat Kromayero. Potiori jure
advocare potuisset v. 137.

Ὀλβιον, ὃς εἰ ἐφύτιον, καὶ Ὀλβιον, ὃ τίς, μέγα
Γαστήρ, ὃ εἰ ἐλέχοντα, μακαριότης?

• • 4

Quae

(a) Tom. III. Menag. p. 287. propositum.

Quæradumbratè videri possent quibusdam
 esse ex Lucae Evang. cap. XI. 27. & 28. & 29. &
 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100.

Quam sententiam in N. T. reperiri notum,
 Sed bonum factum, quod loca illa non ad-
 tenderit, neque enim quicquam hinc elici
 potest, cum talia apud Auctores temporibus
 illis antiquiores reperiantur, ex. gr. apud
 Ovidium (a).

*Sive ex mortalis, qui te genuere beati,
 Est spatium felix, & fortunata profecto
 Si quæ tibi seran est, & quæ dedit ubera
 nutrix.*

Quod quidam forte obijcerent cum sanctita-
 te Christiana Carmen hoc minus convenire,
 non adeo argerent, cum Ecclesiasticorum
 qui Erotica scripserunt, exempla non legisset
 Aegidium Menagium in Anti Bailletto refe-
 rat Cel. Fabricius (b). At sententiam Schœtt-
 genii cum deprimis amplexatur, cum firmio-
 ribus, ut decet, argumentis innixam videamus
 auctori suo tamen ipsam placere haud aegre
 passus.

Carmenis hujus longe elegantissimi a Ma-
 faco

(a) Metam. lib. 4. 321.

(b) Bibl. Gr. lib. V. cap. 6. p. 785. III. OT (s.)

facio condendi occasionem miram, & alibi
 non repertam pandit Rondellus (a), cujus
 verba stylo praecipue jucundo se commen-
 dantia, longiora quamvis, adponam: *Inter*
scyphos ludebant Agathias & Musaeus, &
more Poëtarum, postquam nugas canoras de-
blaterassent, & scholia cantassent innumera,
petiit noster ab Agathia, quonam vulnere
beatus, quonam periret sagitta. Ille diu
anceps, tandem fide silentii data, fassus est
se Sesiadem quandam Dorcalidem nomine,
cui nulla par esset in terris, deperire. Adjici-
cit aerumnas, angores, & superba fastidia
puellae. Dein subnectit, quo tandem pacto
spe omni decollante, contra spem victor eva-
ferit. Istud quidem temeritate auspice, at
furore duce contigisse, nec ideo minus belle
& venuste: gratulari sibi dementiam, quae
eam felicem sortita exitum; velle ipsum
& ex tunc cupere amare Dorcalidem. Musaeus
noster illico mirari, laudare, bonas fortu-
nas hominis ad coelum extollere. Sed, A-
mico, ait, quid invides victoriae modum?
Age, effare: Pars est meminisse triumphi.
Ad quae Agathias: Anno praeterito furens,
& vivus vidensque periens, ad dominam
nudus adnato, qua parte stant horti ejus,
in quibus spatium solet circa meridiem. Co-
ram me sisto; ajo me in mare jam jam prae-
cipitem daturum, ni amanti & furioso succu-

.. 5

cur-

(a) In praefatione pag. X.

currat, Sestias mea, nuditatem viri procul
 dubio miserata, & imagine mortis perturba-
 ta, & audacia novi Leandri permota, diri-
 tatem morum frangi passa est, & Heronem
 se praebuit. Ex illo tempore nobis dextrum
 omen sterruit Amor, Felix tu quidem, in-
 fit Musaeus; verum est quod stupeam, quum
 Agathias poeta inclytus, suos scribere, imo
 Leandri veteres illos & decantatos amores,
 quippe & tu alter Leander es, non adgre-
 diatur. Ad haec nihil Agathias, nisi se
 non esse tam alti & tam excelsi spiritus poë-
 tam, quam qui versibus dignis, & pollenti
 pectore rem tantam posset exsequi. Risit
 Musaeus, & in se negotium poëticum recepit.
 Haec fuit nostri poematii origo, quod opus
 cum prae se ferret dubium & epicœnum no-
 men auctoris, in errorem plerosque indu-
 xit, qui nullo temporis habito discrimine,
 junioris opus vetustissimo poëtae perperam
 vindicarunt. Sed haec, quia nulla aucto-
 re referuntur, ut incerta suo loco relin-
 quemus, ut & an veteres illi amores He-
 ronis, & Leandri temporibus Iliacis sint an-
 teriores nec ne, cum nihil ea de re nobis
 constet, & Magni Bocharti de hac materia
 foetus, qui inter Opuscula inedita memora-
 tur nondum lucem adspexerit, Vere tamen
 olim contigisse, quod in dubium videtur vo-
 care Cl. Jac. Gronovius (a), negare non au-
 sim,

(a) Tom. II. Thes. Antiq. num. VIII.

sim, quamvis fabulosa quaedam intermixta non inficias eam. Natatio certe illa Leandri ex Abydo versus urbem Sestum (non ex urbe Sesto versus Abydum, ut referri miror in Itiner. Sponii & Wheleri (a)), quamvis mirabilis valde fidem non superat, cum urbes istae sibi oppositae admodum sint vicinae, septem quippe stadiis a se invicem disjunctae secundum Plinium (b), vel octo secundum Xenophontem (c). Videndi e recentioribus Sponius & Whelerus l. c. Th. Smith in Brevi Constant. Notitia (d), Thevenotus in Itinerario (e) alique. Nec deesse exempla quorundam arte natandi celebrium maxime patere potest ex observatione Rondelli (f), quam hic adscribam: *Forsitan incredibile videbitur, hunc maris tractum a Leandro fuisse transfretatum, qui tamen referente Stokovio sesquileuca est. Sed majus quid vidit Gallia, obsidione Reae insulae. Gregarius enim miles nomine La Pierre, ab ea insula, jussu Marschalli Thorasii ad Rupellam usque, per 4. leucas & amplius natando, ibat & redibat, ceu utrimque interpres & pararius. Verum, quid istuc, ad celeberrimum urinatore[m] Colan, qui plus in aquis, quam in terra deiebat?*

(a) Explic. Numism. T. I. pag. 425.

(b) H. N. IV. xi.

(c) Locis adductis a Pareo Comment. p. 42.

(d) pag. 68.

(e) Lib. I. cap. 7. pag. 27. Edit. Belg.

(f) ad v. 255.

bat? Vid. Alex. ab Alex. Consul. & Lipsius ad Tacitum (a), ubi de Batavorum arte natandi agens producit versus hos Hadriani de Sorano Batavo:

Hadriano potui qui iudice, vasta pro-
fundi

Aequora Danubii cunctis tranare sub
armis.

Sed jam satis de Auctore poëmatis hujus, atque ipso carmine; restat ut promissi memor nostrum interpretandi institutum, operisque occasionem pandam, & simul de auxiliis, quae scribenti ad manus fuerunt, ut & interpretibus quaedam in medium proferam.

Annus intercessit unus & dimidiatus, cum in vatem nostrum, quem tum forte quadam in manus sumtum avide semel atque iterum percurreram, notas quasdam conscribendi inpetum cepi, quas tamen non nisi ad versum 272. id temporis perduxì. Illas cum ostendissem Viro harum literarum ante alios omnes peritissimo TIBERIO HEMSTERHUISIO, a cujus facundo ore pependisse semper juvabit, qua est humanitate vir summus ad accuratius examen notata ocys revocaturum promisit; at quo minus tam beato esse licuerit obstiterunt multiplices, quae virum Magnum (per idem enim

(a) in notis ad lib. 4. Annot. n. 21. pag. 44.

enim tempus Graecarum Literaturam in urbe
 Leyda professio ipsi offerebatur) distrabe-
 bant curae, quibus effectum, ut notas, sicut
 erant, non inlaudatas tamen invitus tandem
 reddere coactus fuerit. Ab hoc tempore diu
 in scriniis repositae delituerant, cum in fa-
 miliari aliquando colloquio fugientium Ca-
 menarum inter paucos statim felicissimus P.
 BURMANNUS (per HEMSTERHUI-
 SIUM enim aliquid ipsi, ni fallor, innotue-
 rat de conamine nostro) ineditas quasdam
 conjecturas PETRI FRANCI: nec non
 Conlationem duorum Codicum MSS. ut &
 editiones, quasdam penes se esse, eorumque
 omnium copiam libentissimo animo mihi se
 facturam vir Humanissimus memoravit, &
 non tarde mox exhibuit, pro quo prolixo
 in me favore Praeceptorum honoratissimo, at-
 que optime de me merito publice quas pos-
 sum maximas gratias ago.

Copiis his instructus de Musaeo cogitare ite-
 rum, & exactius aliquid elaborare consilium
 cepi. Primae enim illae notae breviores erant,
 nec decimam partem operis, quale nunc in vul-
 gus prodit, constituebant; tenuiores etiam
 erant, ut adeo plerasque vel emendare, vel
 longe abesse penitus jubere coactus fuero.
 Nec mirum. Usus fueram tantum una edi-
 tione, quae Basileae apud Nicol. Bryling,
 A. 1550. in qua praeter Musaeum Aesopi &
 Ga-

Gabriele fabulæ Agapetus aliæque continēbantur, prodierat, cujus varias Lectiones, quia nec Fabricio nec alteri cuiquam memoratis, quamvis non adeo magni momenti, adjeci. Suspico Basil. editionem A. 1584. quam in notis & Dissert. p. 13. memorat Kromayerus, ex illa expressam esse, nisi sit eadem.

JUL

JUL

JUL

JUL

Postquam vero ultimam editionem, quae Lugduni Batavorum Anno MDCCXXXVII. nuper prodierat, de qua antea ne fando quidem audiveram, mihi comparare licuit, majore successu opus inceptum mox adgredebatur. In hac enim editione prae caeteris omnibus nitida & adcurata longe Eruditissimus juvenis MATTHIAS RÖVERUS, eo tempore annos tantum decem & octo natus, variantes Lectiones septem codicum MSS. & septendecim Editorum cum inedito Scholiasta, & tribus Virorum Doctorum interpretationibus exhibuerat, notisque paucis sed egregiis ornaverat, quo opere de omnibus qui pretium his literis ponere norunt, optime meritus est, & famam, quam non diu post eximia Fragmenti veteris Jurisconsulti à Dositheo magistro servati, & felicissimarum ad Glosas Nomicas Emendationum editione maximo confirmavit opere, ingentem retulit. De Scholiasta quid sentiam in notis & Animadversionibus hic illic aperte

te declaravi, neque dissentire Doctiss. Editorem ex humanissimis ad me datis literis intellexi, quibus saepius risum sibi movere hominis istius ineptias, publico tamen invidere, quia ineditus, & in libro optimaе notae repertus erat, noluisse significavit, quod institutum nemo humanior improbarit facile.

Adcessit haud adeo longo post tempore (semel enim hic enumeratione editionum defungar) *Musaei Erotopaegnon Herus & Leandri* commentario libro illustratum a DANIELE PAREO, quod lucem vidit Francofurti A. MDCXXVII. in hoc autem Pareus id sibi negotii solum datum esse credidisse videtur, ut ex omnis aetatis Scriptoribus, quos forte unius Musaei causa evolverat, ingenti exemplorum farragine congesta doctrinae famam apud istos homines, qui aliquid futilissimum illud scribendi genus putare solent, aucuparetur; verum adeo mihi non satisfecit, ut Lectorem, cui cornea non est fibra, adeo laboris patientem fore credam vix ullum, ut commentarium illum, quamvis otio abundet, totum percurrere libeat. Vere certe adfirmare mihi posse videor de Musaeo ipsum pessime meritum esse, & vix unquam favente Diva Critica emendationem protulisse, vel locum obscuriorem nitido lumine perfudisse; sed contra, si quid tentet, ineptum

tum esse & absurda non raro loqui; certe talia quae nihil ad Musaeum faciunt; qualia in notis & animadversionibus nostris haud raro asperere satis explosa esse non mirabitur Eruditus Lector. Devoranda tamen nobis fuit haec molestia, & taediosissimo scripto perlegendus labor impendendus; ejus tamen minime poenitet, cum simul Weitzii & Barthii notata non raro his mixta, quamvis haud multo majoris momenti, reperiantur; tum variorum Eruditorum de hac vel illa materia cogitata memorentur; tum occasione perperam acceptorum quorundam locorum, nobis verum non raro videre licuerit, nonnumquam & aliqua latius deducendi materies nata sit.

Tardius accepi editionem; quam Halae Magdeburgicae Anno mæccxxi. in lucem emisit JO. HENR. KROMAYERUS Barthii, Weitzii, Voëti, Heumannii, Schoëtgenii, Gesneri, Bergleri, Groebellii, & ipsius editoris notis ac Dissertatione praevisa instructam, de qua editione Vir Celeberrimus *ante illud tempus digniori habitu venustissimum Poëtam in publicam vix prodixisse* jure confirmare posse nobis videtur. Ipse enim vir Eruditus a scribendi illo insanabili cacœthe, quo praeter imprudenter congesta quaedam non dissimilia exempla, dicta, sententias, Auctorum denique veterum & Recen-

optimorum, mediocerrimae confipata loca, vix quicquam bonae frugis ipsi proferunt, longe remotus, nec pestilenti illo, quod multos nostrae praecipue tempore adflavit, sidere contactus, Musaeum nobis nitide expressum, & egregie multis locis emendatum, & notis non maximae molis sed doctis inlustratum, veteri etiam interpretatione saepius correctas, exhibuit. Quae eruditissimus Alciphronis editor, & Gl. Heumannus adtulit paucissima sunt, nec tamen spernenda. Adtulit plura Voetius, sed nec adeo multum praestitit. Notas Schöettgenii & Gesneri, quae parum bonae frugis continent, & nihil Musaeo opitulantur, si meli res fuisset, arbitrii, procul abesse jussissem; neque puerilibus illis Jo. August. Groebekii Ossiensis, quae Minellio, Farnabio, Junckero, & similibus scripserunt hominibus, palmam dubiam reddere possent, adnotatiunculis editionem meam sacrari & conspurcari passus fuisssem.

Editionem nostram adornanti ad manus praeterea fuerunt editiones Davidis Whitefordi Londinae Anno MDCLXX., ut & Andreas Papii Gandensis Antwerpiae MDLXXV. in lucem emissae, quae quavis non poenitendae essent, nobis tamen exiguum usum praebuerunt, cum constitutiones earum in sua jam exhibuerat Gel. Rövers, cujus diligenti ope-

in effectum, ut reliquarum editionum desiderium vix me incessest; quippe quae nostris aetas fere prodierant; si quae autem res perirentor, jam meliorem partem profitabantur editione Kromayeri: unde factum quoque, ut parum mihi profuerit editio; quam ad Codicem Regium conlatam Jacobus Rondellus Parisius Anno MDCLXXVIII. cum notis in vulgus prodiderat. Hisce auxiliis instructus editionem novam adgressus fui, in qua quid praestiterim, paucis monebo.

Prima vice hic comparent conjecturae viri Ingeniosissimi PETRI FRANCH, quas margini editionis Dav. Whitfordi adposuerat, ut & haud exiguum variarum lectionum numerum ex editione Papii, Stephani, & Rondelli aliorumque conlectarum, quas tamen, quia jam conspiciebantur in editione Röveri, praecipue si parvi momenti essent, omisi; ipsas autem conjecturas, quamvis a Viro Erudito in eum finem non viderentur conscriptae, integras adjicere visum fuit, quia aliquando difficilior ipsarum electio esset, nec difficulter, si quid ultimam limam forte non expertum videretur, veniam apud atque quos rerum arbitros inventarum arbitrarer. Conjecturas autem has cum collatione Mulsaei facta ab IS. VOSSIO, sed v. 118, jam desinente; ut & altera collatione a NIC. HEIN.

HEINSIO infirma cum editione vetusta Veneta, *literis capitalibus* inpressa ad editionem A. Papii Plantinianam A. 1579. quae vr. 79. jam finitur, ut & varias ex editione Baileensi Lectiones textui, ut vocant, semper diligenter, subjectas videre licet, quamvis raro alicujus pretii lectio in iis occurrat, quae non in aliqua jam Röveri exhibeatur, unde acquiescere animo xuli Conlationes istas non diligentius ad finem ipsum peractas me possidere. Neque sane, quidni enim fatear, vati nostro a novis membranarum multum auxilii sperandum puto, cum omnes fere, in locis procul dubio turpiter corruptis, nihil expediant, & in absurdas lectiones conjurent, ut adeo in solvendis nodis reliquis, qui paucissimi nunc sunt, ingenio Critico opus esse necessario judicem.

Ipsam textum, ut vocant, ad editionem Cel. Röveri, quae raro discedit ab illa Cl. Kromayeri, diligenter exactam expressimus, nec, nisi rationibus, ut nobis videbatur, justis, quas semper reddidimus, moti mutavimus; ipsa etiam lectio edita quibus MSS. niteretur, nec minus quibus de causis vetustiores repudiatæ, ne Lector nesciret diligenter cautum, ut adeo alicujus pretii lectio vix alicubi exstet, quam non adtigimus. Id autem eo praecipue scopo factum, ne aliis forte districtior Lector toties alias editiones

consulere opus haberet, quatinus in consi-
lium adhibuisse Röverianum, non sit, quod
quemquam poterit. Bina Marti Musuri
Cretensis Epigrammata & unum Demetrii
Cretensis, ceteraque quae in Editione Rö-
veri, aliisque etiam habebantur, præ-
missa, nro o

Indices denique Rerum & Verborum,
ut & Auctorum Veterum & Recentiorum,
in quibus nihil omissum temere reperi-
as, ad-

Cam vero ex Commentariis Parei, aliis-
que interpretibus percipissem, non pauca
esse, quae Musaeo cum Nonno conveniebant,
inque eo ipsa lectione magis magisque con-
firmarer, tandem vastissimum Dionysiacorum
opus quadraginta octo prolixis libris con-
sistens, totum perlegendi, atque omnia ea,
quae aliquo modo ad vatem nostrum perti-
nebant, diligenter componendi consilium
cepit, neque exiguis inde ad me fructus
redundavit. Cum enim nemine dissentien-
te tot varibus ambobus communia essent, non
vano conatu ex sedula conlatione locorum,
multis male adfectis succurrere, tueri ma-
le tentata, obscura luce clara perfundere,
& vicissim Nonnum pluribus in locis eximie
sanare liquit, quae in re priores interpretes
tam negligenter versatos miror.

Ordi-

Ordinem autem hunc plerumque tenui, ut
 ea quae propius ad lectionem Musaei consti-
 tuenda pertinerent, omnia textui ipsi sub-
 jicerem: tota intellectus difficiliora, quaeque
 longiorum interpretationem flagitabant, in
 Animadversionum librum rejecerim, in quo
 sicut et in notis, quam plurima Veterum Au-
 ctorum, tam Latinorum quam Graecorum
 loca, quae medicam manum poscere vide-
 bantur, vel oblata vel adrepta occasione sa-
 nare, male tentata a Viris Eruditis vindica-
 re, obscuriora illustrare omni ope contenda-
 dimus, quae res et ex voto ceciderit tui
 Erudite Lectoris erit arbitrii.

Id autem praecipue egi, ut nihil fere, quod
 in toto Musaeo cuiquam difficultatem vel
 minimam parere posse videretur; quod ex-
 emplis ex Poetis aliisque Scriptoribus petitis
 illustrari posset; imo vix quicquam eorum,
 quibus lucem capere, vel dare poterat yates
 egregius, omitterem, ut adeo paucissimi ver-
 sus essent, ad quos non aliquid monuerim.

Neque tamen eo fiduciae veni, ut post
 meam curam nihil usquam in Musaeo ob-
 scuri, nihil, quod medicam Eruditorum
 manum posceret, relictum vane arbitrarer,
 quin nodos vindice dignissimos, licet pau-
 cissimos, restare candide fateor. Indicio
 esse queunt emendationes illuditis Viri-Eru-

ἐκίσθη, qui nuper Republicae literariae,
 & praecipue huius Academiae flebilis admo-
 dum occidit; GEORGII DE ARNAUD,
 quartum a Venerando juvenis Eruditissimi
 parente acceptarum, inter plurima prolixi fas-
 toris indicia, beneficio eximio me sibi ob-
 stringere voluit Athenaei hujus sublimae de-
 cos L. C. VALCKENAE R. Illas (sunt au-
 tem plurimae in Scholiasten) sicut erant mar-
 gini editionis Celsi Röveri adscriptae, tuas
 Erudite Lector, sistam iudicio. v. 38. in
 Scholiastae verbis ἀλλ' ὃ τὴν ἀφελήν, & τὴν
 ἀλυσήν, & ἀντὶ τ. Ἐπειτα δὲ τὴν παρὰ τὴν
 pro τὴν ἀλυσήν conjicit παρὰ τὴν ἀντὶ τὴν & pro παρὰ
 τὴν, παρὰ. v. 45. pro

ἀλλ' ὃ τὴν ἀφελήν, & τὴν ἀλυσήν

sicut & in Scholiasta, legit ἀλλ' ὃ τὴν ἀφελήν. v. 47.
 pro κυρίως] τοῦτο ἐπινοούμενον emendat τοῦτο
 ἐπὶ τῷ τοῦτο. v. 111. pro

Ἐν τῇ τῇ δ' ἀφελήν βαλόντες ἔπειτα ἀντὶ τὴν
 ἀλυσήν legendum, sicut v. 151. pro

ἔπειτα ἀντὶ τὴν ἀλυσήν κ. τ. λ.

Conjicit ἀντὶ τὴν ἀλυσήν. v. 162. pro τὴν ἀφελήν & γὰρ in
 Scholiasta τὴν ἀλυσήν. v. 171. Ὁ δὲ κύριος] ἐκ ἀφελήν
 vocem γὰρ expungit. v. 199. in eodem verbis
 ἐκ δὲ βασιλέως τὰ πάντα δεesse censet ἀφελήν
 v. 205. pro

Ὁ δὲ κύριος βασιλέως τὰ πάντα μετακείμενος ἀντὶ τὴν

legit

Οὐ τρυμέω βαρὺ χεῖμα (vel βαρὺ χεῖμα) τῆς
μεταναίμενος θυγῆν.

ut Homerus. ἱγῆν. v. 213.

οὐκ ἔψωμαι δούρα ἀνέτην.

emendat ἔψωμαι vel ὑψιμίδοντα. v. 98. pro

ἡ δὲ ἴσθ' μίλῃται ἀπὲλκεται διχθὰδε χέροντι

conjectat ἰφίλκεται. Si meam sententiam de
his roges, Erudite Lector, emendationes in
Scholiasta omnes fere certissimas videri; in
ipso vero Poëta, eruditas licet, incertio-
res me putare non dissimulo; truncare ta-
men nolui, quia aliis secus forsan videretur,
nec quemquam adeo exuisse omnem humani-
tatem, ut propter conjecturam forsan minus
necessariam manes Viri ex literis hisce in-
mortalem gloriam merito adepti vel verbo
laedere velit, facile crediderim.

Ubique libertatem in ferendis judiciis de
Interpretibus, sive Musaei, sive aliorum
scriptorum, sententiis secutus sum, sed non
effrenem illam, qua plaustris conviciorum
vel in minima re dissentientes, quo jure
quaque injuria, quibusdam obruere mos est;
verum moderatam, & qualem vicissim no-
mini in nostra scripta denegarim, nisi si ali-
quando calor juvenilis, praecipue Scholiastae,

Parei, aliorumque ineptiis bilem moventibus, in diversa nos abstulisse videri posset.

Hinc nollem Lector Eruditus, cum toties Viros longe Doctissimos, Burmannum, Bentlejum, praecipue vero Heinsum, & Marklandum, aliosque refutari videat, sinistram opinionem de me foveat, ac si ista ratione famam mihi conciliandi animus esset, quem istam cogitationem nunquam subuisse candide fateri possum; quin contra, cum ex nullorum fere scriptis majorem utilitatem perciperem, nullorum vestigia laetius adorarem, ante alios illorum lectionem me cepisse, & detinuisse sancte testor, quando fieri non potuit, ut non raro ab iis discedere, & diversam, parcens tamen nominibus virorum magnorum, quos colere & venerari nunquam desinam, sententiam, libertate cunctis in hoc studiorum genere concessa usus, sequi necessario debuerim.

Unum tandem oro, Erudite Lector, ne, tam brevi interjecto tempore novam Musaei editionem in vulgus prodire nimium mireris, & indignum aliquid me suspiceris; quando, cum animum ad scribendum primum adpuli, de Eruditissimi Röveri editione me nihil inaudivisse; quin aliquando, omnem, ubi innotuerat, novae curandae cogitationem

sem abieciſſe, & in Obſervationibus Miſceb-
laneis, notata publicandi certam, a qua non
niſi virorum Eruditorum hortatus, & nimia
operis moles tandem me deterruerunt, mi-
hi ſediſſe ſententiam vere adfirmare liceat,
quod ſi tam facile tibi, quam Elegantiſſimo
Editori, ut ex humaniſſimis ipſius literis
non vane tibi perſuadere videor, probave-
ro, ſummo profecto opere mihi gratulabor.

Longiore ſermone tempora tua, Erudite
Lector, non eſt quod morer. Tu, ſi ita vide-
tur, conatibus noſtris fave, quando majora
olim moſitura aorea ſtimulos addes. Quod
ſi in quibusdam verum cernere haud libueris,
erranti comiter viam monſtrare, quaefo, ne
dedigneris. Exiguum, per quod caſſiſſimis
hiſce Muſarum ſacris juveni operari licuit,
(dum etenim hanc praefationem abſolve an-
num vigefimum, ante quem, ſi per moras o-
peris typographicis in ipſa praefertim praef-
atione factas licuiſſet, opus hoc prodere
fuerat animus, haud ita pridem exceſſi) tem-
pus apud te, ſi aequus es rerum arbiter, pa-
rationem veniam dabit; ſin iniquus es, nihil
te moror. Juvenili adeo aetati, poſt tot E-
ruditorum curas Muſaeo inpenſas parum,
quod Eruditioribus placere poſſet, peragen-
dum reſtare in Auctore iſto non inmerito
videri poſſe, candide fateor; idque ali-
quando me terruiſſe non negabo; verum

cunctantem impellebant. Doctissimorum & optime de me meritorum Virorum hortatus; incendebant exempla eorum, qui in tenera juventute tale quid ausi grande nomen fulerant; quemadmodum ex. gr. ipsius etiam vatis nostri interpretum Andreae Papii, & Matthiae Röveri; incitabat & elegantissimum Quintiliani monitum; ab aliis jam laudatum: *Non differendum esse syrocinium in senectutem: nam quotidie metus crescit, majusque sit semper, quod ausuri sumus, & dum deliberamus quando incipiendum sit, irripere jam serum est. Quare fructum viridentis, & adhuc dulcem promi decet, dum venia & spes est, & paratus favor. Et audere non dedecet, & si quid desit operi, supplet aetas, & si qua dicta sunt juveniles, pro indole accipiuntur.* J nunc, Erudite Lector, atque animum, quem longioris praefationis taedium fors jam tenet, aureo Vatis Elegantissimi Carmine pascere:

SYLLABUS

Codicum manu exaratorum, & editorum;
quorum Variantes Lectiones in hac
Editione memorantur.

A.	Codex Anglicanus Biblio- thecae Bodlejanae primus.
B.	Secundus.
Basil.	Basilënsis.
Heinf.	Heinsianus.
L.	Leclii.
Lond.	Londinensis.
Pap. & P.	Papii.
Par.	Parei.
Reg.	Regius.
S.	Secunda editio.
St.	Stephani.
Vatic.	Vaticanus.
Ven.	Venetus.
Vo.	Voetii.
Voss.	Vossianus.
Whit.	Whitfordi.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ Ι ΚΡΑΥΔΩΝ

HERONEM ET LEANDRUM

Vel in quibus eorum mentio fit.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Μακεδόνης.

Lib. γ. Anthol. cap. 55.

Αiei θηλυτέρησιν ὕδαρ βακὼν Ἑλλησποντος

Ξεῖνε, Κλεονίκης περθεο Δυρραχίδος.

Πλῶε γὰρ ἐς Σησὸν μετὰ νυμφίον· ἐν δὲ μετ

λαίνῃ

Φορτίδι τὴν Ἑλλῆς μοῖραν ἰ ἀπεπλάσατο.

Ἡρῶ δειλαίῃ, σὺ μὲν ἀνέρα, Δημόμαχον

δὲ

Νύμφην, εὐ παύρας ὠλέσαστε σαδίοις.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Lib. 3. cap. 7.

Οὗτος ο Λειάνδροιο διάπλος, ἔτος δ πόντα

Πορθμὸς, ὃ μὴ μὲνῶ τῷ Φιλέοντι βαρύς.

Ταῦθ

1. Ἀπεπλάσατο. in quodam Codice legitur ἀποπλάσατο, sed frustra; sic lib. 7. p. 589. Epigr. 3. v. 4.

Ἀπὸ τῆς Μελπομένης Βέμβου ἀπεπλάσατο.

Et pag. 619. Epigr. 5. v. 4.

Ὅρμασι καὶ δαρῆς φέγγος ἀποπλάσαται;

Haec loca mihi indicavit Cl. Dornvillius. Röverius.

2. Ἡρῶ.

EPIGRAMMATA

to the "National Academy of Sciences" (NAS)

57-25

SECRET

Macedonis.

၁၆၂၈

Interprète: Richard Dufour 21

**Semper mulieribus aqua malum Helleis pontus,
Hospes; Cleonicam interroga Dyrrachidem.
Navigabat enim Sestum ad Sponsum. In ni-
gra vero**

Oneraria navi. Helles fatum effinxit.
 Hero infelix, tu quidem virum, Deimachus,
 vero
 Sponsam, in paucis perdidisti stadiis.

ANTIPATRI

Eodem Interprete.

Hic Leandri tranatus, hic ponti

Transitus, qui non soli huic amatori gravis,

Haec

a. *ἡ ἀρχαία* lege *ἡ ἀρχαία*, ex optimo Codice Vaticano; ut apud Theocritum *Eidyll.* 15. v. 1. *ἡ ἀρχαία* in optimis.

hoc quoque me docuit
vir laudatus. *Id.*

3. Ω'λίαντων ραδίων. Qui-
dam vitiose α ραδίων, Id.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ταῦθ' ἦρ'ες τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τῆτο τὸ
πύργῳ

Δελφονική ἐπιδότης ὦδ' ἐπέκμητο λύχνος.
Κοῖνος δ' ἀμφοτέρῃς ὅδ' ἔχει τάφος, εἰσέτι
καὶ νῦν

Κεῖν' αὖ τῷ φθόνῳ μεμφομένους ἀνέμαι.

ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΥΣΟΥΤΡΟΥ

τῷ Κρητός.

Νῆος ἔην ἀνὰ Σησὸν, ἀγώνεον ἦχι Ση-
λᾶς

Κυπρογενεὶ σπεύδοντες ἐτήσιον· αὐτὰρ δ' τόξον
Οὐλος ἔρως βάσταζε, διοισῦσαι δὲ μεμηνώς,
Οὔρεα δένδριλλεσκε, πικρὸν δ' ὠύνην οἰ-
σὸν

Μητρὸς ἐπ' ἀρήτειραν, ἐπισπέρχων δ' ἐπελάσθη
Ἥπατι Λειανδρείῳ, κόρης φρενὸς αἴψα περῆ-
σας·

Ἀμφοτέροι δὲ πόθε αὐτῷ πεφορημένοι ὤ-
ρω,

Ἀλλήλων ἀπόναντο, γάμαν δὲ συνίστορα λύ-
χρον

Δαδριδίῳ θήκοντο, σιδήρειον δὲ λελογ-
χῶς

Αἶμα

EPIGRAMMATA

Haec Hicrus prius habitatio. Haec tur-
ris

Reliquiae, proditor hic jacet Lychmus.
Communis utrumque hic habet tumulus, nunc
etiam adhuc
Illum invidum accusantes ventum.

MARCI MUSURI

Cretensis.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi li-
bamenta

Veneri festinantes quotannis: ac arcum
Vasfer amor gestabat, jacularique gestiens
Acute circumspectabat, amaramque contor-
sit sagittam

Matri in Sacerdotem, properansque inhaesit
Hepati Leandri, quum puellae praecordia
statim transfodisset,

Utrique autem Cupidinis eodem percussi
furore

Sui potiti sunt, nuptiarumque consciam lu-
cernam

Clandestinarum posuere; ferreum autem ille
sortita

Sanguis-

ΕΡΓΑΓΡΑΜΜΑΤΑ

Αἴα, ἡ πολυπλάγυρτος πρῶθεν ἡρώδης
αἰέλλαις,

Καὶ σφραγίσας μὲν ἀμφοτέρωθεν ἡμέρῃς δὲ καὶ
ἡ φιλοπόνητος ἡ

Τῇ αὐτῇ. Εἰς ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Καὶ φρένας ἀδρήσεια θεῶν ἔλε, δὴ γὰρ αἰ-
δαῖς

Στεῦτο λαχεῖν Ἀρῆς μῆνος ἀπονα πό-
νων.

Τὸτο κλύων νεμέσῃς, δὲ εἰς ἐπένηνοθεν ἔρ-
γοις

Ἀχλὺς ἀδην, Ἀρεὺς τ' ἔχιδνα ὕβριν Εὔ-
ρω,

Μισαίῳ δ' ἐπέτελλεν. ὁ δ' ἐκλήϊζε ποθεύ-
των

Οἷον ἀποδρέψαι παρθενίης κάλυκας.

Ἀνείσθω δὲ μίκρῃσιν ἐπισίξας σελεύδεσσιν,

Ὅσ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἔσργεν Εὔ-
ρω.

ΔΗ-

1. Πολυπλάγυρτος. πολυ-
πλάγυρτος. MS. Rövenius.

2. Περὶ τῆς, περὶ τῆς Ed.
Baf.

3. Φιλοπόνητος. φιλοπόνητος
MS. Rövenius.

ὅτ' ἰστέ. Eruditiss. Mait-
tairius legendum conjicie-

EPIGRAMMATA

Sanguinem, multivagis prodidit amantes pro-
cellis,

Et eos luce privavit, privavit etiam lusibus
venereis.

Ejusdem in MUSAEUM.

Etiam praecordia invidia Deorum tetigit,
nam carminibus.

Jactavit se consecutum Mars praemia la-
borum.

Id audiens indignatus est, quod sua obuia
braverunt opera

Tenebrae fati, Martisque non tulit inju-
riam Amor,

Musaeoque mandavit; Ille vero canebat a-
mantium

Furorem decerpendi virginitatis florem.

Laudetur ergo, parvis panxisse paginis,

Quae parvis ludens manibus patravit Cu-
pido.

DE-

bat. 23° 104, vel 3° 016, editione firmatam recepl.
vel 3° 016. Id. Priorem 1. Μουσῶν. παρὰ Μουσῶν. MS.
conjecturam a Basil. & Par.

ΕΡΓΩΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΥΚΑΤΟΥ

Κρητός.

Καὶ μέγα μικρὸν, καὶ σμικρὸν μέγα, ὃ τό-
δε, ὡς δεῖ

Πράξαι, ὑμνοπόλοισ Φοῖβος ἔδωκε μό-
κοις.

Παρθένος Ἡρώ Λεῖανδρός τε βροτοὶ περ
ἑόντες.

Εἰσὶ δὲ ἀθάνατοι τερψινοῖς ἔπεσιν.

Εἰ δὴ Μισσαῖός τις ἔμ' ὑμνήσαιο θανόν-
τα,

Αὐτίκα τεθναίην, ὅφρα βίωσι τυχῶ.

1. Παρθένος Ἡρώ. Ἡρώ παρ- τίος MS. Rögerus.

EPIGRAMMATA.

DEMETRII DUCATI

Cretensis.

Et magnum *aliquid, quod tamen parvum est,*
& parvum

Quod tamen magnum, non ita, ut decet
Facere, Poëtis Phoebus dedit solis.

Virgo Hero & Leander mortales ambo ex-
istentes,

Sunt immortales animum oblectantibus ver-
sibus.

Si vero Musaeus aliquis me caneret morien-
tem

Statim morerer, ut vitam fortirer.

EPIGRAMMATUM

FINIS.

JUVENI EGREGIO

JOHANNI SCHRADERO

ERUDITIS IN MUSAEUM
ANIMADVERSIONIBUS
FAMAM AUSPICANTI.

Flos & honor doctae, sollers SCHRA-
DERE, juvenae,

Delicium Phoebi, Pieridumque decus.

Cui sua Graja Charis nudavit pectora, sacro

Et puerum pavit lacte Latina Venus.

Qui nihil abjectum tenero meditatus ab ungue,

Regia qua ducit te via, carpis iter.

Et procul a seculi sectantis vilia peste,

Ignoto populis tramite, summa petis.

Exsere te, docti nam sic meruere labores,

Dignaque virtutis praemia tolle tuae.

Praemia, laurigeri quae collibus edita Pindi

Mo'pomene aeterna texuit ipsa manu.

Et

Et quae Pimpleae roxantia flumine sorta
 Aptantur meritis, Pallade dante, comis.
 Illa tibi spondent, quod vix de millibus annis
 Vivere jam verno flexe per ora virum.
 Quodque aliis aetas longe confecta labore,
 Id tibi nunc ultra prima juventa dabit.
 Te, duce Naturae genio, teque, auspice Phoebus,
 Fervidus Aonidum raptat in aethra calor.
 Et Latias Grajis felix conjungere Musas
 Tendis, ubi ad Superos Gloria pandit iter.
 Agrestesque animis linquens vulgaribus escas
 Tu solo veterum nectare corda reple.
 Gurgite coenoso cum pectora vulgus inundet,
 Permessi liquido proluis ora vada.
 Nostraque futilibus tumeant cum secula scrip-
 tis,
 Quae mox cum domino sint peritura suo;
 Nil aliud condis, nisi pura quod adprobet auris,
 Et ferat a memori posteritate decus.

*Testis Abydeni juvenis quae cantat amores
Pagina, quae flammis, Sesti puella, tuas.
Hanc dudum foeda obduetam rubigine secli,
Temporis immundum vel subiisse situm,
Vidit & indoluit blandi Dea mater Amoris,
Et medicam Mystae sedula quaerit opem.
Invenit & geminos juvenes, quis pectora
Pace*

*Numinis adfectu nobiliore movet.
Doctaque Musaeo succurrit dextra RÖVE-
RI,*

*Qui nitido adfectum pumice limat opus.
Nequaue SCHRADERI succedit cura, salu-
tem*

*Qui medica vati restituitque manu.
Dumque suo vitam reddit lucemque poëtae,
Ingenii varias divitis addit opes.
Et bene maturos verno jam tempore fructus
Profert foecundâ messe beatus ager.*

Haec

*Haec sunt septenae vixdum trieteridos or-
sa,*

Quae nil protritum, nil puerile sonant.

Hac arte Heinsides famae proludere coepit,

Hac immortalis Grotius ante via.

*Perge decus nostrum: tibi sic Helicon aco-
len-
ti*

Castalidum sacros detur adire choros.

Exemploque tuo doctam firmare juventam,

Atque aliis genio perge praeire tuo.

Vindice te Phoebi mysteria rite colantur,

Stet suus Aonisin, te stimulante, decor.

At fera Barbaries, invisaque nomina Musis,

Incipiant vires aegra timere tuas.

*Tempus erit, raro quae nunc adplaudit alu-
no,*

*Quo merita cinget FRANECA fronde
caput.*

PETRUS BURMANNUS
JUNIOR.

to the same extent as the other

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

of the same kind, and the same

I*Ncluta Nassaviae, PRINCEPS Genexose,
propago*

*Stirpis, & Auriacae spes recidiva do-
mus,*

Fata cui toties torvi discrimine Martis

Credidit eventum Belgica laeta bono.

Cujus avos toties Hispanâ clade cruentos,

Inque fugam stupuit Gallica terga dari.

Adfuit adsidue quorum Victoria signis,

Et dedit Heroae laurea festa comae.

Quos tamen & positis hasta clypeoque Vi-
rago

Cepit, & haud artes deducere togas
Splendida per quorum vestigia, laudis a-
vitae

Inpulit, ut caleas tendere, verus amor:
Si fera bella tonant (quod abominor) impi-
ger hostes

Per medios certus fulminis ire modo:

VOSQUE adeo nostrae sublimia sidera gentis

Intusres prisca nobilitate Viri.

Patria quos illis, quos aurea condidit ae-
tas,

Tempora longa Viros gaudet habere pa-
res.

Numina Frisiacis qui Tutelaria Musis

Honio regitis templa dicata Deo:

Et quorum auspiciis, atque aegide tuta Mi-
seris

Patrias opulenta misere almaeque

Q

†

Sistere

Sistere quis nota fugituras limine Divas

Censetur verae nobilitatis opus.

En age, Musaeo quae carmina tincta le-
pore

Rapta situ nobis Graja senecta dedit :

Ignem quibus valida tactus Leander amoris

Ducitur in thalamos, Sesta puella, tuos ;

Procedant cultu jam splendidiorē superba

In lucem vestro tuta favore novam.

Vos mihi praesidium tutelaque certa timenti

Esse, nec in vasto linquite vela mari.

Lucida ni trepidam, ni sidera fausta rega-
tis,

Evertet dubiam saeva procella ratem.

Sit pretium curae, vigilatorumque laborum

Non penitus Magnis displicuisse Viris.

Sit pretium curae, quamvis juvenilia scrip-
ta

Lumina Magnorum detinuisse Virum.

Hoc ego si capiam, ceciderunt improba vota,

Spirat & inceptis aura secunda meis.

Hoc ego si capiam, nitidos errabo per axes,

Et tangam plantis sidera summa meis.

Quo feror insanus? commoti pectoris ignes

Quo rapiunt vatem, Calliopêa, tuum?

*Pondera cum Frisiae subeatis maxima mo-
lis,*

*Quae vestris humeris non leve fertur o-
nus;*

*Parcaque, quae multis, contingant otia Vo-
bis,*

Urgeat at patriae, ne labet illa, salus:

Scilicet ut posito tantarum pondere rerum

Turbarent curas otia nostra graves;

Muneris & celsi missâ statione, precamur,

Ut libeat nostros evoluisse jocos.

*Parva mora est, Vobis ducibus quae laeta
moventur,*

Perlegere imparibus carmina facta modis.

Si

*Si tamen & nobis hoc tempora parca nega-
rint,*

*Sintque ea (quod metuo) vota modesta
parum.*

*At placeat, prima quae fronte notata, tur-
ri*

*Carminis haud alio nomina digna loco.
Integra devotae constabunt pignora mentis
Pectoris & grati debita signa dabunt.*

*Parva quidem fateor pro magnis munera
reddi,*

*Munera Principibus nec satis apta Viris:
Sed tamen auratis, quae maxima victima,
taurus*

*Cornibus ut grato tinguit odore focus;
Sic sale Divorum fieri placabile numen*

*Credibile, & laetum thuris honore pio.
Quod si grandiloquum mihi Calliopéa de-
disset*

Pectus, & herois condere gesta modis;

Præcipuus Vos arte togæ celebrare disertæ

*Carminē pro meritis unicus esset amor;
Publica res quanto valeat fundamine, quan-
tum*

A vestra capiat Frigida robur ope;

Qualibus auspiciis Academia celsa lacertos

Erigat, & toto nomen ab orbe ferat.

*Frigida sed quoniam Natura calefcere no-
strum*

Invida Phoebeo pectus ab igne vetat:

Carminē Maconio laudes atque inclyta facta

Grande sonaturo, quo decet, ore canant;

Vos, o Calliope, quos turba diserta creatos

Vidistis placida luminis orbe semet.

*Quod licet adtonitus, quo numina magna
Deorum,*

Nomina sacro vestra stupore colam.

*Quod licet, ut meritis bene convenientia
cives*

Optabo grata præmia mente ferant.

Quod

*Quod licet, ut domibus vestris felicia sur-
gant*

*Tempora, pars turbae parva precantis ero.
Quod licet, in coeli redeatis caerula tarde*

Publica perpetuo vota juvabo meis.

*Frisia cum longum nullâ quassata procellâ
Stabit, & usque novo crescet honore vi-
rens;*

*Exseret & studiis Academia patria florens
Mitibus ad coeli sidera summa caput.*

The first of these is the fact that the
 government has been unable to raise the
 necessary funds to meet its obligations.
 This is due to a number of factors, including
 the fact that the government has been unable to
 collect the necessary taxes, and the fact that
 the government has been unable to borrow the
 necessary funds from the international market.
 The second factor is the fact that the
 government has been unable to implement the
 necessary reforms to the economy. This has
 led to a number of problems, including
 inflation, unemployment, and a general
 decline in the standard of living. The third
 factor is the fact that the government has
 been unable to maintain a stable political
 environment. This has led to a number of
 problems, including corruption, and a
 general lack of confidence in the government.
 These factors have all contributed to the
 current economic crisis. The government must
 take immediate action to address these
 problems, or the crisis will continue to
 worsen.

488

LECTORI ERUDITO

S. P. D.

JOHANNES SCHRADER.

Quod plerique omnes, qui vel novos Auctores, vel veste splendidiore indutos summo Reipublicae literariae bono in lucem produnt, institutum laudabile sane sequuntur, ut, quae ipsis vasta veterum Scriptorum volumina assidua manu versantibus, de aetate & meritis Scriptoris istius, de quo bene mereri cupiunt, sedulo vestigata sunt, in medium producant; auxilia, quibus instructi arduum opus adgredi ausi sunt, diligenter enarrent; candide & aperte de Interpretibus, quos nactus est Auctor, eorumque meritis sententiam dicant: id ne nos deferuisse jure optimo queraris, Erudite Lector, sedulam operam dabimus, sic tamen, ut, quae Viri Eruditissimi Jo. Alb. Fabricius (a), Jo. Henr. Kromayerus (b), nec non Matthias Röverus (c) in hanc rem observarunt, vel breviter adtingamus, vel omnino (quamvis non poenitendam eorum partem ipsi per nos videramus) praetervehamur taciti.

Inter omnes, quos ex Graecia & antiquo Latio per tempus edax nobis superstites posside-

(a) Biblioth. Graec. Lib. 1. cap. 16.

(b) In Dissertatione editioni ipsius praefata.

(c) In Praefatione.

fidere licet Scriptores , nescio an ullius aetas adeo , ac Musaei nostri controversia sit , in diversissimas Eruditorum senatu sententias nro modo abeunte, aliis quippe ultra Homeri aetatem ipsum evehendum ; aliis Ovidio priori aetati adligandum ; quibusdam ad Vespasiani tempora ; plerisque ad inferiora Reipublicae Romanae tempora ; quin nonneminem ad Seculum post C. N. decimum tertium, vatem nostrum demittendum contendentibus.

Primam opinionem Virum aetate sua Eruditorum principem Jul. Caesarem Scaligerum (a) in primis tuitum fuisse quis nescit ? Hic post aspera quaedam in Homerum, in quem semper iniquior est, dicta scribit : *Arbitror enim ego Musaei stylum esse Homericopolitiorum atque comptiorum, quod ut clarius pateat, aliquot versus adducere coactus sum. Nam quemadmodum omnes sunt incomparabiles, solique e Graecanicis Virgilio digni, ita nonnulli adeo compositi, ut ab ejus gentis nullo alio quam a Musaeo dici potuisse videantur. quare neque Homerum, neque Orpheum, sed Musaeum fecit ille principem Elysiacorum cantionum. illo igitur versu quid rotundius, elegantius, ornatius, numerosius ? &c. Tandem conlatis quibusdam Musaei & Homeri, victore Musaeo, locis inter alia addit (b) : *Quod si Musaeus ea, quae Homerus scrip-**

(a) Poëtices lib. 5. cap. 2. p. 539.

(b) pag. 540.

scripsit, scripsisset: longe melius eum scripturum fuisse judicemus. Scaligeri, vetustissimo illi Musaeo Orphei aequali carmen hoc adscribentis, sententiam secutum fuisse Davidem Whitfordum, virum minime indoctum, docent verba in fronte libri posita:

Vos exemplaria Graeca
Nocturna versate manu, versate diurna.
Horat.

Musaeum ante omnes. Virgil.

Paucos praeterea hujus opinionis, cui favere etiam video Cerdam (a), & Magium (b), patronos recenset Röverus (c), ut adeo id latuisse Kromayero (d) demirer. At vero sententia haec adeo vana, adeo ab omni verisimilitudinis specie est aliena, ut ullum patronum invenire potuisse merito stupeas. Non poenitendum contra hoc commentum mihi dudum visus sum reperisse argumentum in ipsius Poëtae nostri carmine (e), quo loco horrendam illam, qua periit Leander, tempestatem describens canit:

Λιθέει μίσγεται πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ
Μαρυαμένων ἀνέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὐρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφείκεν ἀπειλὰς.

2

Qua-

(a) ad Virgilium lib. 6. Aen. v. 667.

(b) Lib. 1. Var. Lect. cap. 8.

(c) pag. 3.

(d) pag. 3.

(e) v. 317.

Quatuor vides ventos memorari, atque istos inter Eurum, mea quidem sententia, vetustissimo aevo ignoratum. Id non vane eliciat ex Hesiodo (a):

Ἀστραίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
Ἀργέστην Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον ἐν φιλότῃτι θεῷ θεὰ ἐυνηθεῖσα.

Astraeo vero Aurora ventos peperit violentos,

*Celerem Zephyrum, Boreamque rapidum,
Et Notum in amore cum Deo Dea congressa.*

Sic infra (b):

Ἐκ τῷ τυφώεος ἰστ' ἀνέμων μένος ὕχρ' ἄνταρ,
Νόσφι Νότῃ, Βορέωτι, καὶ ἀργεσέῳ Ζεφύροιο.

Ex Typhoeo autem est ventorum vis humide flantium,

Excepto Noto Boreaque & celeri Zephyro.

Viden' in generatione ventorum, in qua Hesiodus adcuratus est, omitti Eurum, sic ut nullum ipsius in toto libello vestigium usquam adpareat? Sic & Hyginus (c): *Ex Astraeo & Aurora Zephyrus, Boreas, Notus.* ita enim, expuncta ultima voce *Favonius*, quae tamdiu nemini Interpretum, ne ipsi Muncero animadversa menda, legendum quovis pignore contendere ausim. *Zephyrus & Favonius*, quod & illis, qui aere nondum

(a) In Theogonia v. 378.

(b) v. 869.

(c) pag. 8. edit. Munckeri.

dem lavantur, prospectum, iidem venti sunt: Error autem forsan ortus, quod indoctus aliquis Monachus, Hyginum in Genealogiis hinc Deorum Hesiodum compilare ignorans, tres autem ventos tantum memorari indignatus, quo numerus receptus constaret, sinistra liberalitate quantum hunc, sed omine non satis fausto, introferit. Egregie autem haec de tribus ventis observata firmantur ex Orphei Hymnis (a) in honorem trium ventorum ab Hesiodo memoratorum, praeterito iterum Euro. An vero credibile Musaeum, Orphei aequalem secundum Scaligerum, ventum, cujus nomen ista tempestate ignorabatur, mentionem facturum? Homerus, fateor, (b) Euri mentionem facit; sed inde tantum discimus tempore Homeri, & si velis, jam paulo ante Eurum cognitum fuisse: minime vero longe anterioribus temporibus. Suspicor enim *Θεογονίας*, & Hymnorum, qui Orphei nomen gerunt, auctores Homero esse antiquiores: aliter enim rationem, quae dubitanti plane sufficiat, nullam dari posse puto, cur ab Homero memoratis ventis quatuor, Hesiodus & Orpheus, non adeo longo temporis intervallo ab eo, fatentibus plerisque, remoti, tres tantum adgnoscant, qui vero ipsis inferiores Scriptores receptum numerum sequantur. Certe non paucos repe-

* 3

rias,

(a) p. 176. edit. Eschenbachii.

(b) in Iliade B. & N.

rias, qui Hesiodum Homero antiquiorem statuant, sicut videre est apud Cel. Fabricium (a). Orphei Hymnis si quis tantam antiquitatem adscribere vereatur, & potius ab Onomacrito tempore Pisistrati subpositos existimet, illum hac etiam arte Veteribus se inferere voluisse non inepte forsan conjeceris. Cogitent tamen acutiores. Aliud argumentum subpeditat ipse Poeta (b):

Οἱ ὃ παλαιοὶ
τρεῖς Χάριτες ψύσαντο πεφυκέναι·

Tangi hic Hesiodum more, ut vidimus in Animadversionibus (c), Poëtis usitato docet ipsius imitator Aristænetus (d): *ἡ τοῖς ἑμμοσι Χάριτες, ἢ τρεῖς καὶ Ἡσίοδον, αἰπὰ δεκάδων περ, χορεύει δέκαί·* *Et circa oculos ejus Gratiae non trinae secundum Hesiodum; sed decies denae tripudiant.* ita legendum, non, quod Jo. Corn. de Pauw sine ratione jubebat, *πλειό- πους* vidimus in Animadversionibus. Hesiodo igitur inferior noster. Argumentum praeterea minime inficiandum, si firmo talo niteretur, praerberet opinio Cel. Jac. Gronovii (e) ratī amores Leandri & Heronis post Bellum Trojanum accidisse, quod si verum, Sca-

(a) In Bibl. Gr. lib. I. cap. 13. p. 85, 86.

(b) v. 63.

(c) Cap. VIII. p. 187.

(d) Lib. I. ep. 10. p. 58.

(e) Tom. II. Thes. Antiq. Graec. num. VII.

Scaligeri opinionem penitus everteret. Scilicet Ovidius (a) mentionem facit Ulyxis:

Nobilis ille quidem est, & clarus origine:

sed non

A tibi suspecto ducit Ulixæ genus.

Et inferius paulo raptus Helenæ:

Ut semel Idæus Lacedæmona venit adulter,

Cum præda rediit protinus ille sua.

Nam quod Daedali v. gr. & Andromedæ mentionem factam huc referat Vir Celeberrimus, in eo manifeste labitur, cum temporibus Trojanis has antiquiores esse constet. Jam vero Helenæ ex. gr. meminisse qua ratione poterit Hero nisi Iliacis temporibus sit inferior? ita quidem fere Gronovius. Sed cum, fatente ipso viro Clarissimo, ex talibus adcurata temporis notatio deduci continue non debeat; & Ovidius non raro tempora misceat, ut ad ipsum Interpretes non raro monent, argumentum probabile, quodque numerum facere queat, tantum habebimus, quamvis Ovidium in ea fuisse opinione fere persuasus sim. Longe majoris momenti merito habeas silentium omnium Veterum Scriptorum, qui Musæi Homero antiquioris, ejusque scriptorum mentionem facientes opusculi hujus sane elegantis nuspiam ante Tzetzen apud Fabricium (b) meminerunt, quod in-

(a) Herold. ep. 20.

(b) Bibl. Gr. p. 105.

2 Cas. ad La.
47 pref. s. 3.

Invictum, mea quidem sententia, argumentum recte urgit Doct. Casaubonus (a); cum simile quid illi Scriptori ex antiquissimis illis accidisse mihi inconpertum: nam Latinis ex. gr. Gratio ab uno Ovidio memorato (b); Curtio & Manilio a nemine, per barbariem seculorum, & ingentes, quibus pressum imperium Romanum a longo tempore ante instauratas meliores literas, tenebras eam adversam fortunam subeundam fuisse notum: quamvis haud inficias ire ausim, alio etiam modo notitiam Doctorum effugere potuisse ante tristissima illa tempora, quod de Nemesiano Grutii poema ignorante credibile est, quamvis ali aliter sentiant (c). Ipse etiam stylus, & scribendi modus adeo vetustissimis illis temporibus non congruit, ut ille recentiorum Poëtam luculenter prodant. Quis enim, ut alia mittam exempla, in Veterum scriptis adeo est hospes, ut non facile Homerum, Hesiodum, Orpheum aliosque raro, aut nunquam, dictorum suorum rationem reddere consuevisse mihi largiatur? Id tamen apud nostrum non raro observare licet ex. gr. v. 36.

0457

(a) Cujus verba exhibet Rönndellus in praefat. p. 8. & 9.

(b) De quo consulendi Vlitius & Burmannus in praefatione.

(c) V. quae ad Cyneget. v. 8. Viri Docti observant; ut & conjecturam Bentleyi in praefatione ante Manilium p. xi.

Μῶμον αἰλουμένη ζηλήμονα θυλυτέρων.

Καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονες εἰσι γυναῖκες.

Evolve, si volupe est v. 51, 92, nec non v. 129.

Θηλείης ᾗ Λέανδρος ἐπὶ κλέον οἶτρον ἀπαλῆς,

Ἐγνώ πειθομένων σημεῖα παρθενικῶν.

Καὶ γὰρ ὅτ' ἠθέουσιν ἀπειλῶσι γυναῖκες,

Κυπριδίων ὁάρων αὐτάγγελοί εἰσι ἀπειλαί.

Qui Achillem Tatium sedula manu voverit, istius Scriptoris aetatem ipsum potius adtingere, quam remota illa tempora non difficulter persuadebitur. Facit huc nomen ἡ γραμματικῆ in MSS. Codicibus testibus Viris Doctis (a) repertum, quod non fugit Eruditissimum Röverum. Denique, quo nihil gravius opinioni alicui obesse judico, nullo a patronis hujus sententiae vel minimo ad hoc usque tempus argumento tam mirabilem sententiam corroboratam vidi. Quod enim Scaliger (b) Musaei stylum longe esse Homericum politio-rem atque comptiorem sese arbitrari referat, in eo misere fallitur Vir Doctus, cum simplicitas, qualem in Homeri & Hesiodi carminibus regnare deprehendimus, summam antiquitatem arguat, quod recte jam observatum ante nos video Eruditissimo Kromayero (c). Optimo igitur judicio parentis vestigia minime hic adoravit filius Josephus Scaliger, cumque eo Eruditorum haudquaquam infima

* 5

pars,

(a) a Fabricio p. 105. productis.

(b) pag. 539.

(c) Dissert p. 5, 6.

pars, quos inter Matthaeus Sladus, Amstelædamentis Medicus & Poëta Celeberrimus, qui lusu aspero (a) virum Eruditum excepit.

Secundam sententiam, quae Musaeum Ovidio scribendi exemplum dedisse statuit, praeter Gul. Canterum, A. Morellum aliosque Kromayero (b) memoratos, sequitur Daniel Pareus Comment. in Musaeum (c): quamvis & alibi (d) amplecti sibi sententiam Magni Casauboni, ad tempora Nonni Panopolitani Musaeum demittentis, sequi certum esse praedicet, cui inconstantiae nihil simile aut secundum vidi. Verum cum hoc commentum nullo tibicine fulciatur idoneo, contra ultima, quae Scaligero obmovimus, argumenta illud evertant, mittemus. Infelici autem iudicio Barthius (e) Epistolam decimam octavam Heroïdum Ovidio adscribere vix audet, inductus v. 147. & 148. quos ex Musaeo versos esse putat, nisi Musaeus, addit, sit antiquior, quam persuasi nunc sunt docti homines, quam sententiam non inmerito rejecit Cel. Burmannus (f); quemadmodum Scaligeri, epistolam utramque Sabino ad-

(a) Illum in Jensi Lection. Lucian. Lib. 2. cap. 6. p. 189. videre licet.

(b) Dissert. p. 3.

(c) p. 128, 129. ad v. 259. pag. 61. v. 57. &, si recte memini, aliis locis.

(d) Ad v. 135. p. 100. & in praefatione.

(e) Ad Theb. 6. 145.

(f) Ad initium epistolae,

adscribentis, opinionem Nauzius (a): adeo enim Nasone indignae non sunt, ut inter eruditissimas atque elegantissimas a rerum peritis ponantur suo merito.

Tertia sententia, quae Martialis aetati adligat vatem nostrum, est Meursii (b), cui, iudice Fabricio (c), non absurde auctor poematis istius videbatur esse Musaeus, cujus *pathicissimos libellos, qui certant Sybariticis libellis, & tinctas sale pruriente chartas*, memorat Martialis (d), quam sententiam diu antefoverat Georgius Valla in libro *de expetendis & fugiendis rebus*, qui Siculum vatem nostrum & sub Vespasiano vixisse, sed sine ulla ratione credebatur (e). At recte addit Fabricius non sine ratione Gyraldum existimasse Musaeum illum Martialis scripsisse Latine, non Graece, quod verissimum puto. Adde nostrum Musaeum ubique castissimum esse, & res turpículas, si quando tractat, vocibus maxime pudicis & honestissimis velare, ut, cum nihil nos eo cogat, adeo a se in aliis scriptis (si enim hoc carmen iis verbis indicari

(a) In Animadversionibus in Historiam Heronis & Leandri, quas exhibent Les Memoires de Litterature tirez des Registres de l'Academie Royale des Inscriptions & Belles Lettres T. X. p. 388.

(b) Lib. II. cap. 19. Attic. Lect.

(c) p. 105.

(d) Lib. XII. Epigr. 97.

(e) Consule Cel. Monetam Menag. Tom. III. p. 450.

eari quis putarit, ineptus merito haberi debet) diversum esse vatem Elegantem a se ipso, ut *libelli pathicissimi & Sybariticis certantes* audire mereantur, in animum inducere ut credam minime queam.

Quartam sententiam, quae vatem nostrum ad tempora Nonni Panopolitani, quem ad seculum V. referunt, demittendum pronunciat, omnium nobis verosimillimam adparere fateri non erubescimus, pro ea quippe stante, si a paucis discefferis, Eruditorum toto Senatu, cum ultimis vatis Elegantissimi Editoribus Doctissimis Kromayero & Rövero, quamvis certam illi prorsus aetatem adsignare nesciamus. Hoc ut credam praecipue facit stylus Scriptorum istis temporibus vicinorum proprius Achillis Tatii, Aristæneti ex. gr. & prae ceteris magni spiritus Poëtae Nonni Dionysiacorum auctoris, qui in locutionibus & scribendi genere adeo amice conspirant, ut qui alteri scribendi exemplum dederit dignoscere difficile sit. Nonnum Seculi V. Poëtam, ut probabile reddidit Cel. Fabricius (a), Musaeo aetate esse superiorem (b), ejusque praeceptorem esse putat Daniel Pareus, neque ab hac sententia alienum se ostendit Röverus eam certissimis argumentis, cum auctor noster integros fere versiculos sibi admodum familiares ex Dionysiacis transcripserit, pro-

(a) Bibl. Gr. Vol. VII. lib. 5. cap. 16. 10.

(b) Ad v. 97. p. 118. comment. sui.

probari posse ratus, quae adeo Kromayero probare se non potuit, ut in alia omnia i-
rit (a) his verbis: *relinquitur prorsus incertum, ex Nonno Musaeum plurima, tanquam ex fonte hausisset, immo pudit forte Musaeum negligere meliora; & ad Nonnum proficiendi causa adire: quem & ingenii & poëticae artis facultate superabat, cujusque praceptor, contra quem existimabat Pareus, poterat esse.* At parcius Nonno fulminantis spiritus & sublimis, non diffidentibus acerrimis ejus adversariis Heinso & Cunaëo, ingenii Poëtae haece obijcienda meminisse debebat vir Eruditus cum, ut Musaeum arte poëtica, & mirabili isto praecipue seculo scribendi testimonia Nonnum longo post se intervallo relinquere lubentissimo animo concedam, ingenio tamen superari, mea quidem sententia, prorsus indubitatum sit, ut adeo Magni Vossii (b), Musaeum referentis in numerum istorum Poëtarum, qui plus arti, quam ingenio debeant, sententiae subscribam hanc gravate. Id si certum, ut revera est certissimum, ex Nonno Musaeum plurima tanquam ex fonte haurire non puidisse non adeo erit absurdum. Ut unico exemplo, sum autem plurima, defungar, nonne Latinorum Poëtarum plerorumque judicio princeps Maro, ex Ennii carminibus, qui iudice Ovidio ingenio maximus, arte au-

tem

(a) Dissert. pag. 6.

(b) De Artis Poëticae Natur. ac Constit. cap. 5. §. 4.

tem rudis fuit, plurima, quae in rem suam convenire arbitrabatur transtulit, atque usus est pro suis? Nonne integros aliquando Ennii versus, ut ex Nonno fere Musaeus desumpsit, in Aeneide reperire est? Certe qui Servii commentarios, & ab Hieronymo Columna digesta Ennii Fragmenta versavit, de ea re nullus, puto, dubitabit Jam vero, cum Musaeus Veterum scripta Homeri ex. gr. quin & e Latinis Ovidii tam diligenti manu versavit, ut plurima inde carmini suo intexuerit, imo maximam elegantiarum, & acute dictorum, ipsius etiam argumenti partem Nasoni debeat (nisi forte cum Naufio (a), Poëtis ambobus tot easdem cogitationes in mentem, sine furti ulla suspitione, venire potuisse tibi persuadere malueris) ut volventibus notas & Animadversiones nostras in quibus, ubi operae esse videbatur, utrumque contulimus, parere poterit, quis credat Poëtae aetate sua adeo non ignoti, ut ab Agathia in Historia laudari etiam meruerit, opera, certe non spernenda, evolvere Musaeum puduisse, cumque non paucis hinc carmen ornare posset, non exiguam versiculorum partem isti adaptasse? Certe Nonnum fulminantis & sublimis adeo spiritus vatem, quemque vehementer dubito convinci posse tot versus ex aliis tam paucis inmutatis in opus suum transtulisse, ex carmine tam brevi tot versiculos con-

(a) p. 392, 393

compilasse difficulter ut credam adducor, quamvis fateor mihi deesse argumenta adeo valida, ut pervicaciores in sententiam pertrahere queant.

At quid dicemus de Viri Eruditissimi, & vatis utraque Lingua Graeca & Latina felicissimi P. Francii conjectura Musaeum eundem ac Nonnum esse suspicantis, ut probant verba in titulo Editionis Dav. Whitfordi posita: *Multa habet hic auctor cum Nonno communia, nisi ipse sit Nonnus. Stylus certe plane simillimus est?* Hoc & conjecerat Casparus Barthius (a), cujus verba (b) adponam: *versus, inquit, Musaei 35. cum hemistichio praecedentis est ad verbum ex Nonno ductus lib. 16.*

Μῶμον αλευομένη φιλονέστομον ἡλικος ἤβης.

Qui locus cum innumeris aliis suspicari nos facit, Nonnum ipsum: meliori iudicio temperantem naturales suae inconsultae luxuriae morbos, poema ausum. de quo tamen nil affirmamus. Equidem, cum novae opiniones firmo talo niti debeant, haec autem infirma valde sit, non temere viris Eruditis adcedendum putem. At stylus simillimus est? Ego, si locutiones & dictionem spectes, concedo, aliter inficior, cum Musaeus castigato, humi-

(a) Advers. lib 20. cap. 21. p. 1008.

(b) Ex dissert. Kromayeri p. 3.

miliore minimeque inflato; Nonnus autem tumido, dithyrambico & valde luxuriante stylo utatur. At temperavit naturales incon-sultae luxuriae morbos? Ego an luxuriantis venae adeo potens fuerit Nonnus dubito, certe eadem scribendi vitia in Paraphrasi Evangelii Joannis notare eruditos monuit Fabricius: quamvis stylus, ut certe non decebat in eo argumento, non adeo sit inflatus. Dubito quoque an voluerit, nimium sibi blandiente forte cothurnato isto stylo. Quae ratio, quaeso, etiam, quod cum reliqua opera ipsius Nonni nomen gerant, hoc sub Musaei nomine in MSS. & apud Tzetzem jam veniat? an ipse Nonnus nomine suo dissimulato hoc carmen prodidit? sed Nonni opera reliqua longe superabat, adeo ut tam varium & elegans omni fere numero poema Nonnum fecisse, etiamsi maxime velit credere, cogitare non posse quenquam putet Cl. Kromayerus (a). Quid denique est, quod conjecturam Virorum Eruditorum probabilem reddat? Nihil certe.

4. Praeter Nonnum in Aristaeeto locutiones geminas observare licet; illum autem ad Seculum V. referendum credibile est. Scilicet Aristaeetus (b) in laudibus Panaretae totus ita loquitur: *ὁ πᾶς δαίμων ὡς ἴδω.*

175

(a) Dissert. p. 6.

(b) Epist. lib. 1. ep. 26. p. 172.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΚΑΘ' ^{τα} ΗΡΩ
^{και} ΛΕΑΝΔΡΟΝ

M U S A E I

G R A M M A T I C I

de

H E R O N E

&

L E A N D R O

C A R M E N .

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

semper deest. cf. A. medice, opo hactenus

A. medice, opo hactenus

Παύλος (meritum) cf. A. medice, opo hactenus

omnib. peiores cod. - Hic

verbo ab antiquo A. dictum.

quibus. Idem fere ab antiquo A. dictum.

unus cod. To. aine dicit. To. corr.

ΤΕΥΧΟΜ

ΤΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΤΑΔΑΜΑΤ

l. 1-15 pro ep. ad

Musa dicit. Eadem

plur. Homerus. Poeta Musa

ambros. Musa dicit ordinare et disponere.

Ita appellatio ad certam quandam religionem

referenda, quae

quavis sit nescit.

Et ex. lucerna

consecra. cf. Jac. Anth. epist. 77.

I, p. 87. Oium. Anth. lat. I, p. 87.

exhibetur. Jac. Theb. VI, p. 87.

v. 307. Salom. he

duos, ubi dicit.

plur. significat.

plur. dicitur.

ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΑΕΑΝΑΡΟΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

ΕΛΛΗΝΑΝ

Kal

exhibetur. Jac. Theb. VI, p. 87.

v. 307. Salom. he

duos, ubi dicit.

plur. significat.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

plur. dicitur.

MUSEAE I

GRAMMATICI

de

HERONE & LEANDRO

CARMEN.

Dic, Dea, occultorum testem lychnum
amorum,

hibita inscriptione, quae
exstat apud Strabonem &
Lucianum, 202. p. 202.
Apud Patinum in Historia
Numism. cap. 9. p. 60. ex-
stat Numisma cum inscrip-
tione: ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΒΑ-
ΣΙΛΗΣΣΗΣ, quod ille re-
fert ad Cleopatram Julii
Caesaris amicam, cui non
dissimile admodum profert
Cel. Havercampus in Ta-
bula Numismatica ante Jo-
sephum num. 10. quamvis
in notis p. 18. referat ad
Antiochi Magni filiam,
quae Ptolomaeo nupsit.
Eandem figuram observare
licet in nummo Regis An-
tiochi, qui quarto Vespas-
iani anno regno exutus
est, apud eundem num.
24. ut & p. 22. in nota ad-

Et
dita, nec non in Reginae
Jotapae ib. Minime igitur
innotuit argumentum, qua-
le ipsi visum, quod ductus
Cel. Smith emendationem
tentat in Inscriptione cita-
ta, ratus aut *Quadratarium*
aut *Exscriptorem* in notatione
anni hujus marmoris errasse.
Contra. 3 pro C post Do-
mitiani inperium notavi in
Reinesii Syntagm. Inscr.
Cl. III. 11. p. 303. 12. p.
304. 17. p. 305. 54. p. 323.

ΘΕΙΟΝΤΑΤΗ ΚΑΙ

ΕΙΣΕΒΕΣΤΑΤΗ

ΣΕΒΑΣΤΗ.

ubi intelligitur Helena
Constantini M. mater. Vi-
de & p. praeced. & 72. p.
330. de Abgaro Osroeno-
nim Rege, nec non Ap-
pend.

I T M O T E A I O I M

πλοῦς - paula. Sic hanc quoque dicitur: δὲ καὶ ἐρωτᾷ τὴν αὐτὴν ἡ μάχη
 nonnus I 69399. navigium vinum, meralum iadlastronēos ἵπποι
 ἵκναισι δαερε **Καὶ λύχων ἐλπίται ἀφαισθεσθῶν ὑμεναί**
 personificati.

nonn. daere: ὑμεναίον ὡν,
 pro λέγας δε. adiecit va
 habet κα. 85: **Καὶ γάμος ἀχλὺς οὐρα** τὸν ἐκ ἰδεν ἀφθιτος
 ἀελλοσσοδὸν οὐραίου. **ΗΨΑΕΙΟ. ΨΙΟΝΕΙ**

ΒΕΙ 18: ἀφαισθεσθῶν ἵπποι. **ΗΨΑΕΙΟ. ΨΙΟΝΕΙ**
 white opes nonni **Καὶ Σηστόν καὶ Ἀβύδον**, ὅπη γάμος ἐννυχος
 nam per avastari. Lau.
 dabilis a sunt. Melchior **ΗΨΑΕΙΟ. ΨΙΟΝΕΙ**

ta nonniana a. Richardo conscripta.
 Polod. 1869. 5. **ΝΗΧΟΜΕΝΟΝ ΤΕ ΔΕΑΝΔΡΟΝ** ὁμῆ καὶ λύχων δ-
 4 ὅπου nonn. eod. ὅτῃ καὶ
 resit. ex una Mus. et nonni

v. 5. Multis exercitiis in nonni in quo
 Dorvillius canit: ὁ γὰρ ἐστὶν ὁδὸν facis. Alquaes -
 Schrader falso argumentatur.
 Ex ordine requi. p. 1020.

μα, νηχομένην Patini Hist. Num. cap. 16.
 ad utrumque ob. p. 115. 7. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

ad utrumque ob. p. 115. 7. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

ad utrumque ob. p. 115. 7. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390.

Et nocturnum natatorem, nuptiarum causa
 per mare vectum,
 Et corum tenebrosum, quem non vidit im-
 mortalis Aurora;
 Et Sestum & Abydum, ubi nuptiae nocturnae
 Herus (erant.)

Natantemque Leandrum simul & lychnum
 spectro,

Lychnum

νυχόρενον. corr.
 5. Dillkey: φε.
 οὐχὶ ναι.
 Iterati curio 200
 οὐχὶ ναι. corr.
 252 Herodotus. 19
 Intendunt neder
 de confusae. c/
 Thucydides. 315
 Hermann. 31
 p. 676

Liberalis cap. 2. αὐτὸς οὐκ
 ἀπολύθηκεν, τῆς μητρὸς ἰσχυρῶς
 σάουσι τὸν ὄντα τὸν πατέρα αὐτοῦ
 δόδοιτε δαλοί. Perit, cremata
 a matre face, quam ei Parca
 dederant. Et ad Cupidinem,
 cui nunquam non faces ad-
 tribuuntur, unde minus ip-
 si placuisse λέγουσι. ἰσχυρῶς ve-
 rosimile est. Pedibus igitur
 malo ire in alteram senten-
 tiam ejusdem Viri Eruditis-
 simi, qua ὁ αὐτὸς refert ad
 id quod proprie videtur,
 lectissimis exemplis demon-
 stratam. Ita Achilles Tatius
 lib. 1. p. 17. συνεπίνομεν δὲ
 καὶ τὰς κλίνας διαλυχόντες.
 ὅταν γὰρ ἴδῃται ὁ πατήρ αὐτὸς
 καὶ γὰρ τὴν μήτρα, αἱ μητέρες αἱ
 οὗο τὴν αὐτὴν αἰσίδα, τὴν δι-
 ξίαν εἶχον αἱ παρθενοί. Ἐγὼ δὲ
 οἷς αὐτοῦ ἤκουσα τὴν ὑπερίαν,
 μικρὴν ὡσεὶ λαβὼν τὴν πατέρα κα-
 τοίλησα, ὅτι μὲν κατ' ἰ-
 φθαλμὸς ἀνέκλινε τὴν παρθενοί

Rini singulis mensis accu-
 buimus hujusmodi ab Hip-
 pia ordine adhibito, ut ipse
 & ego mediam, matres fini-
 stram, dexteram virgines ob-
 tinerent. quod cum ipse ani-
 madvertissem, parum absuit
 quin ad patrem, propterea
 quod virginem exadversum
 oculis meis collocaverat, &
 sculando procederem. Eadem
 verborum sensus denotan-
 tium permutatio apud eun-
 dem lib. 2. p. 105. ἡμῶν
 δὲ οἱ μὲν ἴφουροι, αὐτοὶ οὐκ
 ἴδοντες ἔτι τυραννοί, οἱ δὲ
 ἅμα τε εἶδον καὶ ἰβόων, ἀπὸ
 κακῶν γὰρ ἔχοντες. E nobis alii
 ea te neque visa, neque au-
 dita fugae sese mandarunt;
 nonnulli & viderant & vo-
 cem hanc simul miserrunt;
 Calligonen piratae avexerunt.

Orpheus Argon. v. 147.

ἰσχυρῶς οὖτοι δὲ ἴδον

Δ' αὖτε ἰφουροι καὶ ἀνέκλινον

Δίχρον ἀπαγγέλλοντα διακτάρην Ἀφροδί-
της,

eadem verba in
μουσα αρ. θη. ε. ε.
κοκκινον καριου λεγουν. την
tur. Nequegenhio dictum.
Hoc tamen loco in
στο διου. Αλλοι
corruptum: fosi: νυκτ. ΖΕΥΣ
ζάμον νυμφοστόλον (cf. 101.
glossata corruptum
νυμφοστ. i. e. νυμφαγωγος ο ετ η
Τοις ζεύειν in Αφροδίτην quae
Helenum Paridi ad-
ministrat. Longum in superficie flantem Ze-
translatum αρ. κοκκινον persentisco.
νυμφοστόλος Vel audio.
XLVII 330. XLIII Virgilius Ecl. 9. v. 58.
636: υἱοι γαμοστ.

Et nunc omne tibi stratum
flet aequor; & omnes
(Adspice) ventosi cecide-
runt murmuris aurae

Ad quem locum Servius;
ADSPICE &c.] frondes
scilicet arborum; ostendens vel
ipsas auras quievisse, quibus
nihil omnino moveatur. Sed
minime mihi liquet Lyci-
dam comiti suo oculos
flectere iussisse ad arbores
folia non moventes; vide-
turque non multo melius
explicatione praecedentis
venrus, qua aequor inter-
pretatur per spatium cam-
pi, cum neminem Vete-
rum stratum campum vo-
casse, quem ventus non
perstat, persuasissimus sum.

Εν.

Consultus de hoc loco Eru-
ditissimus Burmannus, pro
singulari, qua est erga me,
humanitate Patruum suum
hunc locum in notis non-
dum editis de fluvio seu
Mincio seu alio explicuis-
se ostendit, & ita aequor
non raro poni adseverabat,
quod verissimum: sic enim
usus inter alios Ausonius in
Mosella: v. 35.

Non superante vado rapidos
reparare meatus

Cogeris, exstantes medio non
aequore terras

Interceptus habes,
quemadmodum & alibi in
eodem hoc carmine:

Navita caudiceo fluitans
super aequora lembo.

Qlim cogitabam an non
pro Adspice rectius legere-
tur Accipe, nam & alibi has
voces permutatas depre-
henderam: Ita apud Boeth.
de

Lychnum adnuntiantem nuntium Veneris,

Hierus nocte nubentis nuptias ornantem nuntium;

Lychnum, laetabile amoris signum: quem debuit aetherius Jupiter

Nocturnum

de Consol. Phil. lib. 4. metr. 6. v. 3.

Adspice summi culmina coeli.

Codex MS. ab Helia Putschio conlatus *Accipe*; apud Ovid. Art. Am. I. v. 398.

Tempora qui solis operosa colentibus arva

Fallitur, & nautis adspicienda putat.

Duo Codices accipienda praeferunt teste Burmanno, qui conjecturam Heinsii arripienda docte inlustrat. Sed frustra. *Adspice* significat *aures adverte*. *Securum* jubet esse Horatius Carm. 1. 14. v. 3.

Nonne vides, ut

Nudum remigio latus

Et malus celeri saucius Africo

Antennaeque gemant?

Ubi asperis verbis potuisset parcere Bentleyus, qui ni-

mo, ut saepe, hic acumine peccat. Ceterum huic explicationi Cel. Dorvillii favet etiam Andreas Papius in versione sua:

Iam mihi Leandram videor spectare natantem,

Et lychnon Veneris qui iussa referre solebat.

P. FRANCIUS autem: *Animadverto*. Verbum debuerat poni, quod ad utrumque referri possit: & ita quoque hunc locum explicat Rondellus.

6. Λύχνον Duce[m] vocat Ovidius in epist. Leandri. V. infr. v. 212. & 218. **FRANCIUS.**

7. γαρύφαλον Pronubam lucernam. V. Rondellum. ID.

8. ἀγάλμα monumentum Rondellus. ID. Orpheus in Luciae Suffimine p. 106

ἀγάλμα. γαρύφαλον, γάμος, ἡγάγετο, ἡγάγετο, ἀγάλμα. A 3 Pet.

Nocturnum post certamen addere astorum
confortio,

Ac ipsum appellare proueram stellam amo- 10.
ris,

Quoniam erat administer amatoriarum solici-
tudinum:

Nuntiumque servavit insomnium nuptia-
rum

Antequam molestum flatibus flaret inimicus
ventus.

Sed eja, mihi canenti unum concine finem.

Lychni extincti, & pereuntis Leandri! 15.
Ses

10. Νυμφογάλας. νυμφαγα-
γὰς ut exponit Hesychius,
qui futuris sponſis praelu-
ceat. FRANCIVS. νυμφογά-
λας. Heinf.

11. Πάλας. ita Basil. Sed
Heinf. πάλω.

12. 4. 8. Basil.

13. Καλὸν. Omnes con-
struunt καλὸν αἶμα, mo-
lestum flare. quemadmo-
dum v. 205.

ἐν τῷ δὲ μὲν τὰ δακτύλῳ
καμίνου ἀντιπρὸς αὐτῷ, καὶ
ἀντὶ αὐτοῦ.

madida funda-
menta maris

Hiemale spirantes semper
verberabant venti.

Ex conjectura Doctissimi
Dorvillii. Vulgo καμίνου.
Aliter tamen cepit Scholia-
stes, qui notat: πρὸ τοῦ
καλὸν καὶ ἐχθρὸν αἶμα πρὸς
τοῦτον αἶμα. Jungit hic κα-
λὸν cum αἶμα, duo epi-
theta uni voci attribuens,
Et quo plura ad v. 133. in
Animadversionibus.

ibid. καμίνου. πρὸς Basil.
mendose, ut & in Oracula
apud Euseb. de Praep.
Evangel. v. 8.

Πρὸς τὸν λαὸν καὶ τὰς
ἐκκλῆσιαν. ὅπως αὐτῶν
legendum πρὸς

14. ἐν τῷ δὲ. ita quoque
Basil. cum alii πρὸς.

Sestus est & Abydos e regione: prope
mare

Vicinae sunt urbes: Cupido autem, arcum
tendens,

Ambabus urbibus unam innisit sagittam.

Juvenem urens & virginem; nomen vero eo-

Suavisque Leander erat, & virgo Hero.

Haec quidem Sestum habitabat, ille vero

oppidum Abydi,

Ambarum urbium perpulcræ stellæ am-

ibo.

Similes inter se. Tu vero, si quando illac

transieris,

Quæ

19. Hylas. juvenem
puerum, ut Hylas, Her-
maphroditus adpellantur
Ovidio, Alexis Virgilio,
Idem de Marcello. Pro-
pria est i. ἀνδρῶν ἡλικία. He-
sychius. FRANCIVS.

22. Πόλις. Heins. 449
atq. Basil.
ibid. Πόλις. quemad-
modum & apud Phavoris-
num in voce πόλις. in-
le scribitur διὰ τὴν πόλιν.

Quæ

23. Πόλις. Ita diserte om-
nēs Codices legunt præ-
ter Whit. & Lond. qui ha-
bent Πόλις, probante Röve-
ro, qui potius se cum iis,
quod prima syllaba in Πό-
λις melius conripitur, fa-
cere proficitur. At nihil
mutandum docet locus He-
siodi in Ἔργων v. 304.

24. Πόλις. 450 Πόλις. 451 Πόλις.

v. 18. ἔνευσεν non qua.
erat. Alexis H. I.
ἐνέυσεν καὶ πόλιν.
20. Ne hoc quidem
cf. Mus. 103. 102.
Vernaprus in Lac
Eusio p. 142 Schaf.
ἐν ὅττι οὐκ ἔστιν ὁμοί-
α ἐκ τῆς φύσεως πο-
τὸ ἐστὶν ἡλικία. Πόλις
Pro cordo: ἐστὶν ἡ
v. 206 v. 108. d. pro
(κοινῶς). cf. Alexis
Indica. ἡλικία ἀπὸ
nonnisi, fere aq.
in eadem versu
v. 206. Med. Tach.
promissum, ut aeneas dicitur
probat nūmum postulat. Aut
quid tibi tibi (ai) con-
tinue. cf. latine
continere alicui aliquid. quod
ἐστὶν ἡλικία. cf. Nonn. Dion.
35, 135. 42, 505. —
τίμη τὴν. coniungo
aue eadem re. cf.
ἐν τῇ πόλιν καὶ πόλιν
errat Isophrades
sunt non libris, ad
ditiones.

26. Isaac orae et
tunc miseri-
cor-
dia afficiuntur.

Δίξοι μοι τινα πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σησιὰς
ἦρῳ

25. ἦρτο λυγρὸν ἔχουσα, καὶ ἠγεμόνευε Λεάν-
δρῳ.

Δίξοι μοι τινα πύργον, ὅπῃ ποτὲ Σησιὰς

ἦρτο λυγρὸν ἔχουσα, καὶ ἠγεμόνευε Λεάν-
δρῳ.

Εἰσέτι πε κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρῳ.

Tales in terrore
tiones ceterae
Te I. g. scilicet
ap. Apoll. T. h.

Ἀλλὰ πῶθεν Λεάνδρῳ, Ἀβυδῶν δώματα

οὐκ αἶλῳ,

ἦρῳ ἐς πόθον ἦλθε, πῶδ' δ' ἐπέδρασε καὶ

καί τιν' ἄλλῃ;

ἦρῳ

Vixit, fucis aculeq ca-
rentibus similis cupi-
ditate.

Nonnus Dionys. lib. 53.
pag. 1434.

ἦρῳ ἔκαστος δὲ γένῃ
Πατρίων ἀείρει.

Nec non lib. i. pag. 14.

ὅς ποτ' ἔχουσα τῶν ἰσ-
τῶν ἀνέλεος ἦν.

Idque imitatione sua pro-
bavit Jo. Gothofr. Herri-
chen in Carmine de Theo-
herba apud Henninium in
notis ad Tollii ep. Itiner,
3. pag. 81. ubi ἔκαστος
dixit versu Adonio,

26. Πορτοῦ Ἀβυδῶν. Ne-
scio quid moverit Doctissi-
mum Juvenem Andream
Paphum ut verterit littus:

Quaerit et fluctifrons an-
tiquae littus Abydi.

Quem secutus Whistfordus,
cum ea significatio Grae-
ciae ignota. Recte enim
Eustathio ad Dionysium
pag. 24. πορτοῦ definitur
ἡ ἀνέλεος πορτοῦ ἡ ἀνέλεος
ἡ γὰρ μετὰ βίαν, apud
Gronovium ad Pomp. Me-
lam 1. 1. not. 26. qui male
reprehendit Henr. Stepha-
num in Thesauro L. G.
(illum enim tangi puto)
qui vertit: fretum, finem
maris in angustias coarctati,
qui facile trajici potest,
quod debuerat non finem,
sed transitum reddere, quasi
id nescivisset Vir Doctus,
qui exemplis ex Hesychio
Eustathio &c. ipse docue-
rat.

30. အနောက်ပိုင်းအာရှတိုက်ရှိ အဓိကအားဖြင့် နိုင်ငံများ၏ အုပ်ချုပ်မှုစနစ်များ

[illegible]

20-6482-HSI, on Hwy 66 at 22 mi. S. of T. J. ...

Hæro gratiosa, generosam sanguinem sortita,
tita,

Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero
pers exillens,

Turrim avitam ad vicinam habitabat ma-
re,

Altera Venus regina; castitate vero & pu-
dore

Nunquam congregatarum commercio est
iula mulierum,

Neque tripudium gratiosum adivit juvenilis
aetatis,

Livorem evitans invidum mulierum;

Nam

his quædam malignus est & mibi
molestus; i semper paupertas
me adstringens?

32. Non capio no-
tam Rondelli, nisi
velit ex Régio. FRAN-
CIUS. Nihil mutandum
recte docet Röverus.

33. Hic ver-
sus deest in MS. Sed infra
occurrit v. 188. Pro eo
autem hic exhibet MS.

34. i pōrō hī mōrōi
35. dōrō hī mōrōi
36. dōrō hī mōrōi

34. ita Heinf. dōrō hī mōrōi
Basil. & Rondell.
notante FRANCIO.

35. Scholia: dōrō
male. ita enim vo-
cari dōrōi testatur Pot-
lux lib. 4. cap. 15. Segm.

36. dōrōi. Scholia: dōrōi
Abrahamus Gro-
novius dōrōi, non male
nisi velis dōrōi. Hely-
chius: dōrōi, dōrōi
eandem ha-
bet Phavorinus. Camer-
Sed nihil magis præ-
sti-

36. dōrōi hī mōrōi

36. dōrōi hī mōrōi

ΜΟΤΙΣΑΙΟΝ

ab. truncatum. *Pinus koraiensis* L. var. *truncata*

c. 42. pp. de cultu Astartae et Movers. cf. Engel Cyren. II. p. 256. Kuhnert. cf. Brugnot
ad. Mus. Mag. n. Dimos. 2. Berl. 1852. Adonidi et Veneris cultus natura propagatus,
in meridion. et occ.
Mentali Asiae Liban.

Nam ob pulchritudinem invidas fuit semi-

nac: usque ad Thraciam praecipue Cyri. Cytheris vocat cultus
cf. Herod. I, 105. Galus I, 14, 6. III. 23, 9. Conamit. Musaeus, quoniam
ad. Diod. enumerat locos
ad. Horace poela
quodam orthopsi mo.
O. nines qui omme.

Sed semper Cytheream placans Venerem,

Saepe etiam Cupidinem conciliabat libamen-

is: rauter arde participes erant. - De re. cf. Luc. de dea Syria c. 46.
ad. Theop. ad. Adonidi. ad. Diod. p. 256. de re. J. J. 1795.

Matre cum caelesti flammeam tremens pha-

rettram: que deplerebatur. De dea cum viris ad caelum migrare
ad. Luc. p. 256. de re. J. J. 1795. ad. Diod. p. 256. de re. J. J. 1795.

Sed neque sic evitavit ignitas (ejus) sagittas,

Jamque Venericum popolare venit festum.

Quod Sesti celebrans Adonidi & Veneri

Catervatimque festinabant ad sacrum diem ire

Quotquot habitabant mari circumdatarum

extrema infularum:

concursum trium brevium
recte producat.

42. **Voss.**

43. **Voss.**

44. **Voss.**

45. **Voss.**

46. **Voss.**

47. **Voss.**

48. **Voss.**

49. **Voss.**

50. **Voss.**

51. **Voss.**

52. **Voss.**

53. **Voss.**

54. **Voss.**

55. **Voss.**

Odyss. x. v. 195. (106.)

idem Hymno in Apoll.

Hortibonus. Diony.

sus in princip.

FRANCIUS.

Voss. quomodo etiam le-

gisse Scholiasten patet ex

ejus nota: *καταρχή* *αὐτῆς*

αὐτῆς *καταρχή* *αὐτῆς*

Emendat quidem Gro-

novius *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

ita scripserit Scholiastes

qui usus forte jam tum mi-

nus emendato Codice

equidem dubito. Casauboni

44. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

45. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

46. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

47. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

48. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

49. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

50. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

51. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

52. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

53. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

54. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

55. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

56. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

57. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

58. *καταρχή* *αὐτῆς* *καταρχή* *αὐτῆς*

XVI, 56. 57 de umbre Danaeae. XXXIV, 183 Ares in Venere tuos
Lapides. Ecce adiutor ad sanatos chthon. Asinam apfopolia
clauso dūm mēte. Xopv'artēs. et 275: rīs hōisēr.

v. 49. *basil. I: εἰς ἑστῆσαν*
valoy quod est gloriaria
o satis vera expli-
cetio.

Ibi quidem ab Haemonia, hi vero marina
 Cipro.

v. 49. *Sunt non Libani, sed Libi accolae.*
propter εἰρη-
verbum.

Neque mulier, ulla remansit in oppidis Cythē-
 rorum;

v. 50 *φρυγίας* est tota *in meridien vasa*
regis.

Non Libani odoriferi in summitatibus sal-
 tans;

v. 50 *et abros*
variatur libenter
abros in universum
est encola. cf.

Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,

Konn. 37, 148: *δοτῆς*
αὐτοῦ
κῆς
v. 50

Non Phrygiae incola, non vicinae civis A-
 bydi,

XIV, 297: *vactre - το.*

Ne-

λιντῆς
Tam p. v. 50 ex
Kochlio con. aequi-

ibid. Κυθήρων. Κυθήρων. Voss.
 49. *Περικλήων.* Recte hoc
 vocabulum, quod in pau-
 cis perperam scribebatur
περικλήων, retinuit Röve-
 rus. Ita apud Orpheum
 Argon: v. 659.

Ἀλλὰ ἐπὶ ζήνοισι περικλῆς
ἰὼν ἀνθρώπων.

Ibi confer Eschenbachium.
 Homerum II. t. v. 104.

Ὅς πάντες περικλῆς
ἐπὶ ζήνοισι ἰὼν ἀνθρώπων.

Nec non v. 109. praetores
 apud Apollonium Rhō-
 dian lib. IV. v. 394.

ὅς τε πάντες περικλῆς
ἐπὶ ζήνοισι ἰὼν ἀνθρώπων.

Nonnum Didymus lib. 3.
 p. 106.

Ἡ δὲ περικλῆς
ἐπὶ ζήνοισι ἰὼν ἀνθρώπων.

Vid. & lib. 4. p. 142. l. 5. v. 47, in quo eod.
 Ceterum integer hic yer-
 sus deest in Basil.

ibid. ἡλικίῳ τῶν τοῦ ἱερῆος
Reg. ἡλικίῳ τῶν τοῦ ἱερῆος
 forte *ἡλικίῳ τῶν τοῦ ἱερῆος*
 FRANCIIUS.

50. *φρυγίας.* Primam vocis
 syllabam reliquos Poëtas
 secutus conscripserit noster. ita
 enim ex. gr. Callimachus
 Hymn. in Dian. v. 159. *Cytherae* v. 159.

Scandaea. (Huc
de v. 159. ἡλικίῳ τῶν τοῦ ἱερῆος
basil. I. v. 47, in quo eod.

Nonnum Dionys. lib. 3.
 pag. 104. *non geographica ex*
ratione composuit
nec apud alios poetar
talium vocem invenit.

Similiter apud Non-
num.

Et quicquid est bonorum
 Poëtarum, Excerptat agi-
 tat, conspectus.

Neque ullus juvenum amator virginum: cer-
te enim illi

Semper secuti, ubi fama est festi,

Non tantum inmoestatum (deorum) adferre
festinant sacrificia,

Quantum congregatarum ob pulcritudinem
virginum.

Verum Deae per aedem incescit virgo 55.

Hero,

Splendorem gratiosum emittens facie.

Qua-

in notis ad Callim. Hymn.
in Del. v. 94. restituit se-
cundum metrum, ut ait,

Ἐπεὶ οὐδὲν ἀδελφῶν δὲ
συνιδὸν πόρῳ.

Cum tamen antepenultima
vocis *συνιδὸν*, syllaba
non producat, Aristoph.
in Plut. v. 9.

ὅτι *συνιδὸν* ἀπλοῦς, ἐκ
ἁπλοῦς.

Lego igitur,

Ἐπεὶ *συνιδὸν* οὐδὲν ἀδελφῶν
συνιδὸν πόρῳ.

Id elegans & certum.

53. *Ἀνδάνης* αἶμα. Ba-
sil. A. *Ἀνδάνης* αἶμα Voss. &
quatuor codices apud Rö-
verum, qui merito in his

Musaei manu latere su-
spicatur.

56. *Μακροπόδας χερσὶν*.
Μακροπόδας χερσὶν. Cod.
Reg. *χερσὶν* alias editio-
nes & ita saepe Nonnus. V,
Pareus: FRANCIUS. cum
Regio facit Voss. *χερσὶν*
autem Heins. quomodo sex
alii Codices, quos secutus
in editione sua. Doctiss. Ju-
venis Röverus. *χερσὶν* Ba-
sil. cum reliquis omnibus, a
quibus non multum dissen-
tiunt, qui scribunt *χερσὶν*,
quod recipere non dubita-
vi ob imitationem Nonni,
qui vocem *Μακροπόδας* ple-
rumque adponit epithe-
ton, ut liquet ex notis
Parei, quemadmodum quo-
que Achilles Taxis lib. 3°
pag.

B 3

cf. Ricker? *Metem. Nonniana*
p. 99. — cf. Dillh. Callim. Cydipp. p. 87. *Deh. u. Tod. T. 4, 2*

REPORT

The man [redacted]

Ex. 136. El Real Obispo de Oaxaca

Qualis alba genas exoritur luna:
Summi vero nivearum rubebant circuli gena-
rum.

Ut rosa ex thecis bicolor: certe diceret,
Herus in membris rosarum pratum adpa-
tere.

Colore enim membrorum rubebat: cunctis
vero

Etiam rosae candidam indutae tunicam sub
talis splendebant puellae,

Multas vero ex membris Gratiae fluebant:
antiqui igitur

Tres Gratias mentiti sunt esse: alteruter
enim Herus

Ocu-

ἀγαθὴ δ' ἔστι ἡδε βροτοῖσι.

Bona ergo haec contentio

dominibus.

Χαίρει Λήδας τέκος, καὶ ἀ-
μετέρους κλέος ὕμναις

Ἐσθλὴ δὲ πῖσις καὶ φίλοι

ἢ πᾶντις αἰδοῖ

Τυνδαρίδης.

Aelian. Var. Hist. 2. 4. Ἡρῆς
ἢ τῆς Μινάλιππος οἱ συγκα-
τακτά.

Nec non Idyll. 26. 23.

Σὺ δ' ἐνέρεξαι ποσσὶν μανιῶ-

δαι ἔρχεαι βόσχη.

Ἐξάπιναις ἐπὶ σπῆλαις πᾶσι δ' ἔχ-

οῖσιν ὁρᾷσι βίβαλλαι.

Lucianus Dial. Mort. 20.

p. 3. Οἷον ἴσθι ἀλλὰ καὶ ἐπὶ

καὶ τοῖς δ' ἐλπίσιν, οἱ ὁρᾷσι

ἀφαιρῶνται ὁρᾷσι. Feliciter

hanc, significatum: Lucas

cap. 12. v. 2. restituit: Il-

Bos, quemadmodum An-

acreonti Od. 9. v. 6.

ἔτις ἴσθι καὶ πᾶσι.

Quae

rationes mythologicas. Venus est B 4
de a perhibetis; sed inepte ad homines
transfertur. Claud. Claud. Claud. 178, ubi
videtur scribendum.
v. 62. sacerdotio veste induta est.

65. Ο ὀφθαλμὸς γελοῖν ἐκείνῳ χαρίσσεται καθ' ἡμέραν

Α' Τμήματος Ιερέως Παναγιώτου Κυριακού

ΣΤΕ Η ΜΕΝ, ΠΕΡΙ ΠΟΛΛΟΝ ΑΡΙΘΕΥΣΑΣΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

[illegible]

4 v. 33.

Κύπριδος ἀρήτεια, νὴ διεφάνητο Κύπρις.

Δι' αὐτοὺς δ' ἡρώων ἀπαράς φένας· ἔδ' τις ἀν-

၂၃၆၇

70. Ἦν, ὃς οὐ μετέσσυεν ἔχειν ὁμοδῆμιον Ἡρώ.

Η δ' ἄρα καλλομένην ἔπη κατὰ νῆον ἔ-

λᾱτο,

Ἐσπόμενον νόον εἶχε, καὶ ὄμματα, καὶ φρε-

νας ἀνδρῶν.

Και τις ἐν ἡθέοισιν ἐθαύμασε, καὶ φάτο μὴ-

Gov.

variatis verbis ideam
dicitur, more alexandrino.

of ad v. so: $\nu\alpha\tau\iota\sigma\tau\epsilon\varsigma - \alpha\delta\iota\sigma\tau\epsilon\varsigma$. $\chi\omicron\nu \alpha\delta\upsilon$,

7 Item nomina personarum.

конн 42, 39: Διοῦνος, Βακχας.

nom 42, 39: Διοφύτος, Βακχας. — *Engrus aedes pulcherrimus*. cf. *Engrus*
ap. *schol. Theoc. XIV, 98*. *Od. μ 412*. *Colluthus 218*.

ap. skol. Theser. XIV, 98. Ed. n. 412. Collection 28.

Quaenam es tu columba?

mea enim interest.

Doctissimus Georgius d' Arnaud, cujus emendationem amplector. Hoc si scivisset, pauper plerumque, nisi cum aliorum sermone strenue compilat, Io. Clericus, non coniecisset tam infelicitet in epist. ad Hebr. cap. 13. v. 4. *Τίμωσθε τὸν ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἵνα μὴ ἐνδοιμήσῃτε*

adversus: idcirco & non maxime
= est & Quia scriptum fuisse
olim & ; Vulgatus enim
Interpres, qui recte ver-
tit: Fornicatores enim &
adulteros Deus judicabit,
frustra ad partes vocatur,
quasi & huic obvia illa par-
ticulae significatio latuis-
set.

65. - Ελάτω, χαλάτω, βασιλ.

66. E'ya'6. ä'ya'6. Bafil.

fcg

Oculus ridens centum Gratiis pullulabat. 65.

Profecto sacerdotem dignam nacta erat Venus.

Sic ea quidem, plurimum antecellens feminas,

Veneris sacerdos nova adparebat Venus.

Subiit autem juvenum teneras mentes; neque ullus vir

Erat, qui non cuperet habere conjugem Hero. 70.

Illa autem bene fundatam quacumque per aedem vagabatur,

Sequentem mentem habebat, & oculos, & corda virorum.

Atque aliquis inter juvenes admiratus est, (*eam*) & dixit verbum:

Et Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem,

Ubi

sed prius recte adgnoscat
Voss.

68. Ἀρήτιρα. ἀρήτιρα.
Heins.

71. Καλλιθέμιλλον, καλλιθέμιλλον. Basil.

74. Λακεδαίμονος Ἰδρακον
ἄσν. An hinc firmari posset
Gottorphiani Codicis lectio in Ovidio Heroid.
ep. 19. 177.

Ut semel Idaeus Lacedaemonia vidit adulter.

tit & ita in suo invenerit Musaeus? sed nihil adfirmo. Vulgo legitur venit. ut & hic Codex B. & Rond. apud Röverum scribunt Ἰδρακον. Simili modo in eadem voce corruptus videtur Orpheus Argon. v. 462.

B 5

Οὐλα.

Sta-

Ubi laborem & certamen audimus pulchritu- 75.
dinum:

Talem autem nondum vidi puellam, tam
venerandam, tamque teneram;

For-

Statius Theb. lib. 1: 367.

*Pastorum pecorumque do-
mos.*

Ubi adeo me non offendit
ὁμοιοτελεστέον, ut lubens hanc
lectionem fide duorum
Codicum firmatam reci-
piam, secus ac censet vir
Eruditus in Obs. Miscell.
vol. I. pag. 172. Vulgo
legitur: *pecudum*. Ovidius
Heroid. ep. 19: 60.

*Brachia nunc bumeris bu-
mida ferre meis.*

& paulo ante v. 44.

*Pallade jam pingui tinue-
re membra putes?*

ubi tamen Doctissimus
Burmannus offensus ejus-
dem soni iteratione emen-
dat *Ungere* j. p. *Pallade m.*
p. quae voces saepe con-
mutantur, sed nihil mu-
tasse consultius putarem.
ibid. καὶ δὴν δ', ἀπαλήντος, illo
epitheto ornantur plerum-
que pudicae mulieres. ita
Hesiod. Θιογ. v. 63.

Καὶ δὴν δ' ἔσχευ' ἀποιπύ, ἀπα-
λήντος, καὶ ἀπιδύσσει.

*Pudicam vero habuit conju-
gem, sapientem.*

& in E'ργοις v. 699.

Παρθενικὴν δ' ἡγάγεον, ὥς κ'
ἔθιμα καὶ δὴν δ' ἐδίδάξετο.

*Virginem vero ducito, ut
mores castos doceas.*

Interpres in editione Basil.
A. 1550. *prudentem* vertit,
ut ita ad animi bonā refe-
ratur, quemadmodum ἀπα-
λήντος ad corporis. Sed du-
bito an hoc voluerit ama-
tor, cui tantum externa
facies puellae adparebat.
Reliqui vertunt, *praestan-
ti corpore puellam*; sed vix
puto hanc vocem eo sen-
su facile occurrere. Ego
verti *venerandam*, ut in-
dicet Poëta pulcritudinem
cum majestate decora fuis-
se conjunctam, quae sacer-
doti recte convenit, con-
fer v. 55. ita cepit quoque
Doct. Heumannus, hunc
significatum probans ex
Homero Il. 1. v. 582. qui
reddi quoque posset forte
Or-

Forte Venus habet Gratiarum unam juve-
num.

Intuendo defessus sum, fatietatem autem non
inveni adspiciendi.

Illico moriar, cubile ubi conscenderim Henus:

Non ego in coelo cupio Deus esse, 80.

Nostram uxorem habens domi Hero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem
contrectare,

Talem mihi, Cytherea, puellam uxorem
praebeas!

Talia quidem juvenum quis locutus est:
aliunde (vero) alius

Vulnus celans insanivit pulcritudine puellae. 85.

Gravia passe Leander, tu autem, ut vi-
disti inclytam puellam,

Nolebas occultis consumere mentem stimu-
lis,

Sed

recte observat Doctissimus
Juvenis Poëtas tam accu-
rate non loqui, & exprimi
ita ultimo loco vehemen-
torem amorem. Quid,
quod vel solum rem confi-
cit, hic sermo de Juvene
quodam, altero autem de
Leandro?

ibid. 8. v. Rondellus. Non
opus. FRANCIUS.

79. *ἡρώδης*. ita Heins.
ἡρώδης Pap. Huc usque
conferre coeperat Nic.
Heinsius.

81. *ἡρώδης* n. v. a. Acu-
te, ut solet, Cel. Dorvil-
lius conjectabat *ἡρώδης*.
ut

Ἀλλὰ, πυριπνύουσι δαμείς ἀδόκητον οἴκοις,
 Οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡρῆς.
 90. Ζῶν βλεφάρων δ' ἄκτισιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώ-
 των,

Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτῃ πυρὸς ὀρμῇ.

Κάλλος γὰρ περίπυσον ἁμωμήτοιο γυναι-
 κὸς

Ὁξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος οἴστῳ

Ὁφθαλμοὺς δ' ὁδὸς ἔστιν ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων

95. Κάλλος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀ-
 δεύει.

Εἶλε

ut ita vim majorem habe-
 ret sententia. Firmat hanc
 emendationem Homerus
 II. A. v. 29.

Τὴν δ' ἰγὰρ λύσσα, πρὶν μὲν
 καὶ γῆρας ἴπασθαι

Ἡμίπρωτον δίκην ἐν Ἀργεῖ,
 τήλοθι πατρὸς.

Vulgatam tamen commodè
 servari posse non diffiteor.

88. Πυριπνύουσι. πυρι-
 πνύουσι Voss.

89. Ἀμμορος. ἁμμορος Basil.

94. δ. cum Par. & H.
 melius legi posse δ. putat
 Röverus, sed nihil mutasse
 satius forte erit.

95. Κάλλος ὀλισθαίνει. Quo
 facilius mendum sublatum
 adpareat totum adpronam
 locum:

Κάλλος γὰρ περίπυσον ἁμώ-
 μητοιο γυναικὸς
 Ὁξύτερον μερόπεσσι πείλει
 πτερόεντος οἴστῳ

Ὁφθαλμοὺς δ' ὁδὸς ἔστιν ἀπ'
 ὀφθαλμοῖο βολάων

Εἶλε. ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ
 φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.

ita diserte legunt, quae
 prodierunt ad hoc tempus,
 editiones omnes, etiam
 emendatissima Röveri, qui
 omnino hanc lectionem
 retinendam censet. Equi-
 dem vix adducor, ut cre-
 dam hanc esse Poëtae ma-
 num, quem quovis fere pig-
 nore contendere ausim no-
 bis reliquisse Κάλλος ὀλισθαί-
 νει. elegantissima repetitione
 superioris vocis, quam cum
 toto

Sed ardentibus domitus inopinato sagittis,
 Nolebas vivere perpulcræ expers Hierus.
 Cum oculorum vero radiis crescebat fax 90.
 morum,

Et cor (ei) fervebat invicti ignis inpetu.
 Pulchritudo enim celebris emendatae formæ
 mulieris

Acutior hominibus est veloci sagitta;
 Oculus vero via est, ab oculi ictibus
 Pulchritudo delabitur, & in corda viri de- 95.
 scendit.

Ce-

toto orationis cursu con-
 rumpit inficetum illud *ελα-*
νος. Firmant hanc lectionem
 Codex Voss. Venet. &
 Bodlejanus B. apud Röve-
 rum, qui diserte habent
καίματος, nec non Regius,
 in quo testibus Francio
 & Rövero, *καίματος*, qui
 egregie nobis erroris fon-
 tem aperit. Nempe *α* & *λ*
 saepe inter se permutan-
 tur, quod & notavit Gul.
 Canterus in Syntagm. de
 ratione Emend. Graec.
 Auct. pag. 20, 21. inde
 cum haec vox abiisset in
καίματος, nec quisquam in-
 telligeret bonus aliquis
 corrector, quasi esset pro
καίματος emendabat *καίματος*.

Sed cum misero huic *καί-*
 locum plane non esse e-
 munctionis naris Criticus
 probe perspiceret reponere
 bat *ελανος*, quam vocem in-
 venerat v. 85. & versui 93.
 ubi mentio *περὶ τῆς ἀφ' ὧν*,
 recte convenire sibi per-
 suadebat. Ita quoque le-
 gisse Scholiasten docent
 ejus verba: *καὶ βολῆς τῆς ἀφ' ὧν*
μάτης ἐλκεθ' (ita legit Gro-
novius) *ἐμπαισίου καίματος*.
 Denique, ut plane securus
 sis, ita locutus Achilles
 Tattius lib. I. pag. 17. quæ-
 noster in hoc, ut aliis mul-
 tis locis, religiose imitatus
 est: *ὡς ἢ εἶδον, εἶδον ἀπο-*
λάλῃ. καίματος ὅς ὁρῶντες τῆς
τρεφῆς βίαν, καὶ ἀφ' ὧν τρεφῆς
μῶν

Εἶλε δὲ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος,
αἰδώς.

Ἐτρεμε μὲν κραδίη, αἰδώς δὲ μιν εἶχεν αἰδῶ-
ναι.

Θάμβεε δ' εἶδος ἄριστον· ἔρως δ' ἀπενόσφισεν
αἰδῶ.

Θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπά-
ζων,

100. Ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε, καὶ ἀντίον ἴσατο κέ-
ρης.

Λοξὰ

μῶν εἰς τὴν ψυχὴν καταρρεῖ·
ὀφθαλμοὺς δ' ὁδὸς ἱερῶκα τραύ-
ματι. Itaque statim, ut eam
contemplatus sum occidi. For-
ma enim ad inferendum vul-
nus telo acutior est, per ocu-
losque amatoris vulnere adi-
tum patefaciens, in animum
penetrat. Vide & lib. 6.
pag. 375. ἰπποδὴ δ' εἰς ἑ-
ορματὶ τ' καλῶν ἑ καίματος κα-
θῆκε, ῥίον δ' ἰκῆσθαι ἐπὶ τῆς
ὀφθαλμοὺς τ' ὁρώσιν ἴσαται.
Confer praeterea elegan-
tissimum locum, lib. 5. pag.
307. ἢ δ' τῆς θείας ἡδοῆς ἀλ-
γῶν ἐμπαύσασθαι, τοῖς εἰρηνοῖς
ἐγκαθῆσθαι· ἔλκεσσι δ' ἑ ἐρωμένη
τὸ εἶδαι αἰεὶ, ἐναπομάσσεται
(Salmastius pag. 674. l. ἐνα-
πομύσσειται) τῇ τῆς ψυχῆς
καθῆσθαι, καὶ ἀναπλάττει τὴν
μερμήν. ἢ δ' ἑ καίματος ἀπορρεῖ

δὲ ἀφανῶν ἀκτίων ἐπὶ τὴν ἱερ-
πὴν ἱερομένην καρδίαν, ἐναπο-
σφραγίζουσά τινι τὴν σκιά. Vo-
luptas autem, quas in viden-
do percipitur, per oculos il-
lapsa menti infidet, neque
visae imaginem secum raptam
animi speculo continenter im-
primit, atque effingit: pul-
cbritudinisque fluxio ipsa per
occultos radios in amanti
pectus dimanans, amatae rei
formam insculpit.

ibid. ἀνδρὸς. ἀνδρῶν. Voss.

96. Θάμβος, ἀναιδείη. Scho-
liastes: τότε δὲ αὐτὸν ἔλα-
βεν θάμβος ἀναιδής. Sed ho-
minis inperitiam satis ar-
guit ipse Poëta, qui di-
stincte mox voces has &
ordine explicat, quod &
facit Achilles Tatius loco
inferius citando.

97. Ἐτρε-

Cepit autem ipsum sub stupor, impudentia,
tremor, pudor:

Tremuit quidem (*ip/si*) cor, pudebat vero
ipsum capi.

Obstupuit vero pulcritudine optima, amor
vero ademit (*ip/si*) pudorem.

Audacter autem ob amorem impudentiam ad-
fectans,

Tacite pedibus incedebat, & e regione con- 100.
sistebat virginis.

Obli-

97. Εἰς τὸν μὲν κραδίον. καὶ
διη. Basil. cum aliis apud
Röverum. Elegantissimus
FRANCIUS. κραδίον conjec-
tabat, quam conjecturam
nonnihil juvat Achilles Tay-
tius lib. 1. pag. 17. ἔτρε-
μον τὴν καρδίαν. & praeci-
pue ipse Musaeus, qui hanc
loquendi rationem amat.
Ita v. 61.

Κραδίον γὰρ μολίον ἰσχυαίνε-
ται.

ubi pariter Voss. & Heins.
aliique apud Röverum Co-
dices legunt Κραδίον. & v. 107.

ὁ δ' ἐπὶ τοῖς θυμῶν ἰαίνεται.

ut & v. 167.

Θείματα δ' κραδίον γλυκερῶ
πυρὶ πάρεσσι τοῖς ἑρῶ.

Nam quod v. 91.

καὶ κραδίον ἀφλάττω κ. τ. λ.
fecit ut melius casus con-
veniret cum praecedenti-
bus, αἵξαν πυρὶς ἑρῶν.
Eandem mihi conjecturam
conlato Tatii loco natam
fuisse non diffiteor, sed,
praecipue quia nulli Codices addicunt, nihil move-
rem.

97. Αἰδώς δ' μιν εἶχεν ἀλῶναι.
Dignissimus est, qui con-
feratur locus Achillis Tatii
lib. 1. pag. 17. πάντες δέ μιν
εἶχον ὄρω, ἔπαινος, ἔκπληξις,
τρόμος, αἰδώς, ἀναίδουσα ἐπὶ
τοῖς μέγεθος, ἐκπεπλήγμενη
ὁ πάθος, ἔτρεμον τὴν καρ-
δίαν, ἰβλεπον ἀναίδως, ἡδύ-
μεν ἀλῶναι. Temporisque mo-
mento eodem ἔ' proceritatem
laudare, ἔ' pulchritudine ob-
stupescere, ἔ' corde tremare.

Δόξα δ' ἔπειτα καὶ θαλάσσης ἐλάττω ὀπω-
πας,

Ναύμακιν ἀφρόγγυσι παραπλάζων Φρένα κί-
ρης.

Αὐτὴ δ' ὡς ξυγένη πόθον δολέοντα Λαόν-
δρον,

Καί-

Et oculis lascivius intueri, ac ne deprehenderet videri coactus sum. Ultima melius verterentur, ac capi pudebat; id enim menti scriptoris melius convenire nemo non videt. Hic autem locus nobis ad verum intellectum verborum Musaei, αἰδώς δέ μιν ἔχον αἰχῶναι ἱστοῖτε ducit; haec enim non, quod vulgo fit, reddenda censeo: pudor vero ipsum tenebat captum esse, sed clarius: pudebat vero ipsum capi. Atque ita fere Doctiss. Berglerus, qui tamen minus recte Leandrum pudoris caussam, si quis eum virginem Sacerdotem tentasse senserit ac deprehenderit, constituisse putat, quae verior erat, quod agnosceret, non esse viri vinci a femella, Et amore ei quasi mancipari, ut recte Heumannus, qui tamen minus recte: pudebat ipsum, quod captus esset, cum deberet capi. Mecum

facit, ut videtur, Kromajerus in eleganti Dissertatione Musaeo praefixa p. 19. ut adeo mirer ipsum reddidisse: pudor vero ipsum tenebat captum esse & non potius capi, ut dudum Florens Christianus:

Cor trepidat, vincique pudebat.

Ceterum ut Musaeus, αἰδώς δέ μιν ἔχον, ita dixit Homerus Iliad. ξ. v. 416.

Τὸν δ' ἄπορ' ἔχον δεσφός.

101. Εἰλίλιξιν. ἔλγιον. Voss. εἰλίλιξιν. Basil. cum plurimis apud Röverum, qui hanc elegantissimam lectionem in Addendis omnino retinendam censet. Atque ita εἰλίλιξιν in aliis locutionibus frequens, ut apud Nonnum Dionys. lib. 15. p. 416. l. 8. lib. 24. p. 636. l. 7. lib. 31. p. 800. l. 12. l. 32. p. 806. lib. 23. lib. 44. p. 1158. l. 17. & in con-

Oblique vero intuens dolosus torquebat oculos.

Nutibus mutis in errorem inducens mentem puellae.

Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,

Ga-

compositis lib. 22. p. 590. l. 18. lib. 42. p. 1096. l. 23. Septem autem Codices apud Röverum legunt *ιλίλιζεν*, quam lectionem plurima apud Nonnum loca firmanent. Ita lib. 2. p. 72. l. 17.

Εἰ γὰρ ἐς ἀνδρῶν σφαλιστὴς ἱλίλιζεν ὀπασπῆς.

& lib. 7. p. 212. l. 16.

*Υψιφανὴς ἱλίλιζεν ἀπέρμο-
να κύκλον ὀπασπῆς.*

Ut & l. c. p. 216. l. 17.

*Αἰγυλῖος δ' ἱλίλιζεν ἀλέρμο-
να κύκλον ὀπασπῆς.*

Nec non lib. 9. pag. 250. l. 33.

*Ὁ φθαλμὸς ἱλίλιζεν ἀκοσμή-
τιο πονέει.*

Confer praeterea lib. 10. p. 272. l. 14. p. 280. l. 10. lib. 19. p. 520. l. 30. lib. 48. p. 1256. l. 7. quae loca tantum indicasse suffecerit;

reliqua enim, in quibus eadem verbi forma quidem occurrit, sed non significatus, ne lectori taedium oriatur, (tantus est numerus) sciens praetereo. His inductam mentem cogitatio subiit, an non vera in Musaeo lectio esset *ιλίλιζεν*: sed ne sic *ιλίλιζεν* loco movere ausus fui, quod tueretur unus ejusdem Poëtae locus lib. 4. p. 118. l. 30.

*Εἰ ποτὶ δαυῶν φεινοπεπία
κύκλον ὀπασπῆς*

Ὁ φθαλμὸς ἱλίλιζεν.

qui non fugit diligentiam Elegantissimi Röveri. Plures praeterea Musaei Codices, eademque vocis forma, licet in aliis locutionibus, Nonno, ut liquet ex locis adductis, non inusitata, satis hanc lectionem tuentur.

102. Παροπλάζον φείνα
αἰγυλῖος. Est imitatio Nonni
C 2 Dio-

Gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite ve-
ro & ipsa

Saepe gratam suam occultuit faciem,

Nutibus occultis signa amoris praenuntia dant

Leandro,

Et rursus ex adverso ipsi innuit. ille vero in-
tus animo gaudebat,

Quod amorem senserit, & non renueris
puella.

Dum igitur Leander quaerebat occultam ho-
ram,

Lucem contrahens descendit ad occasum solis.

naerio ad Ammonium in V.
H'mies consulendus. Tze-
tzes ad Lycophr Cassandr.
v. 16. Η'ως χρηματίζεται ἡ
ὑπὸ πρῶτας μύχας ἡ γυνὴ
παρῆν, πῶς ἔστιν ἡμέρας, καὶ
ὅτι ὑπὸ ὑπὸ καὶ ἡμέρας δια-
σῆμα, ὡς ἐστὶν,

Η'ως δὲ μοι ἴσιν

Η'δὲ δουδαίνῃ, ὅτ' ἐς ἔλαιον
ἀλλήλῃ.

καὶ παλαιότερος ὅτι ἡ λί-
γαν ὅσην ἔστιν ἡμέρας, ὅσην
οἱ μυθολογῶντες εὐμαρτοῦς διὰ
ἑπὶ, ὡς ἔστιν,

Η'ως δ' οὐα ληξίαν.

καὶ ὅτι ἀπὸ ἀπὸ μύχας μὴ
εὐμαρτοῦς ἡ ἑλίου διάστημα, ὡς ἔστιν,

ἡ ὅσην ἡμέρας, καὶ ἀπὸ τοῦ
πρῶτου ἡμέρας.

Primus locus exstat apud
Homer. Iliad. φ. 80. Secun-
dus Odysl. E. 1. Quid dif-
ferat haec vox ab H'mies
tradit Ammonius l. o. H.
μύχας Η'ως διαφέρει. Η'μύχας
μὴ ὅτι ἴσιν τὴν κατὰ τὴν μύ-
χας ἀπὸ τοῦ. Η'ως (ita lego
cum Valken. non Η'ως) ἡ
τὴν εὐμαρτοῦς. Totum au-
tē locum scriptoris huius
obscurissimum esse acutissi-
mo Editori facile largior,
nec quomodo in clariorē
luce constituendus adhuc
video, nisi excidisse ali-
quid statuamus. Forte enim

E regione autem adparet umbrosa Hesperus

stella,

Sed ipse audacter adibat prope puellam,

Ut vidit atratas insurgentes tenebras,

Tacite quidem stringens roseos digitos puel-

lae,

Ex imo suspirabat vehementer, illa vero si-

lentio,

Tan-

tare ausus fui, cum ipsi
Poëtae hanc duritiem ad-
scribendam alius non mul-
to elegantior locus docet,
qui occurrit v. 320.

Πολλάκι μὲν λιγανύτοι θα-
λασσαῖν Ἀφροδίτην,

Πολλάκι δ' αὐτὴν ἀναπύει Πο-
σειδάων θαλάσσης·

Ἀντίδωκε δ' Ὀρίην ἀμύμονα
κάλλιπτε νόμῳ·

Ubi copulae inelegans,
mea quidem sententia, est
defectus. Praeterea v. 213.

Καὶ μὴ ἰσπανόων σὺν ὄψο-
μαι δόντα Βεώτην,

Ὅς θρησκὺν Ὀρίωνα, καὶ ἄλλοι-
χον ἰλίου Ἀργεῖος·

Πατριδὸς ἀντιπύρειο καὶ γλο-
κύν ὄρμον ἰσώμεν.

Sed hoc loco plane duris-
simo Doctissimi Canteri

elegantem, quicquid alii
censeant, emendationem
ἐψὶ δέοι. omnino recipien-
dam esse docebimus. Ita
nascitur optimus sensus &
constructio minime inpe-
dita, istud enim ἰσώμεν
convēnit cum ἔσσομαι v.
212. permutatione modo-
rum non inusitata, quod &
ibi ostendemus, admissa.

114. Κέρει. Memoria lap-
sus Thomas Munckerus ad
Antonin. Liber. cap. 41.
p. 333. citat κέρει, cum in
omnibus aliis Codicibus
MSS. & editionibus habe-
tur κέρει.

115. Βόρροβι ἰσωνάχιζον
ἀλλήλων. Συγγράμ. Voss. Itē
Rosweytha de Gestis Od-
donis l. T. I. Scriptorum
Rerum Germanic. Meybo-
mii p. 725. v. 745.

Ex aegri latebris ducens
suspiria cordis.

Tanquam irascens, roseam retraxit manum.
Ut vero amatae sensit remissos nurus puel-
lae,

Audacter manu artificiosam traxit vestem,
Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
Pigris autem pedibus sequebatur virgo He- 120.
ro,

Tanquam nolens, talemque emisit vocem,
Femineis verbis minans Leandro:

Hospes, quid insenis? quid me, infelix,
virginem trahis?

Alia

tem alijs. Plures cum Basil.
Ο'κιστὴς. Prius recepi. Ita
Nonnus Dionys. lib. 32.
p. 816. l. 19.

Ο'κιστὴς ὃ πῶδισσι ἰχάει
ἢ πῶδισσι ἰχάει.

& l. 32.

Συχαλὶς ὃ πῶδισσι ἰχάει
δύοις ὅλῃ.

Sic lib. 33. p. 32. l. 25.

Ο'κιστὴς ὃ πῶδισσι ἰχάει
ἢ πῶδισσι ἰχάει.

Conferri velim lib. 34. p.
860. l. 30. & lib. 43. p.
1134. l. 3. qui locus primo
fere similis est. lib. 44. p.
1154. l. 22. lib. 47. p. 1204.
l. 10. lib. 45. p. 1176. l.
27. lib. 48. p. 1256. l. 30.
p. 1266. l. 37.

121. Τοῖον δ' ἀνείκατον φε-
ν. Coluthus de Raptu He-
lenae v. 167. 259. 288 di-
xit ὅτι α. φ. Sic Nonnus
Dionys. lib. 6. p. 198. l. 10.
Idem lib. 37. p. 942. l. 9.
dixit:

Καὶ οἱ ἐπιστομῆς τρομερῆς
ἰνείκατον φενη.

quod rarius est, & forte
in ἀνείκατον mutandum;
quod in hac re proprium
fere est. Atque ita quoque
Musaëus v. 172. Quod au-
tem paucos Codices inse-
dit ἀνείκατον omnino con-
ruptum hic est.

122. Α' παλαιοῦς ἰσχυροῦς
Whitfordus. leg. ἀπαλαιοῦ
en. FRANCIUS:

123. ἴσχυρος ἰσχυροῦς
C 5 Sic

Alia ito via, meamque dimitte vestem!

**Iram meorum evita (*time*) locupletum pa-
rentum!**

**Veneris non te decet deae sacerdotem soli-
citare;**

Virginis ad lectum difficile est pervenire.

Talia minata est, convenientia virginibus.

**Feminearum autem Leander ubi audivit fu-
rorem minarum,**

Sensit persuasarum signa virginum.

130

Etenim quum juvenibus minantur feminae,

**Venerearum consuetudinum nuntiae sunt
minae.**

Vir-

Nec non lib. 48. p. 2248.
l. 2.

καὶ Σπείλως ὅτι παῖδα φη-
σίβους ἴκλως μέντω.

131. Α' παλαίους ἀποχρῆ-
σται. Cod. Reg. alii con-
tra metrum ἐχθαίρουσι apud
Röverum, qui recte rejicit
has lectiones, quas non
fabricassent boni librarii,
si stylum Musaei accuratius
adtendissent, qui easdem
voces, praecipue cum dic-
torum rationem reddit, re-
petere solet. Supra v. 36.

Μῶμος αἰλουρίων ζυλῆμων
θηλαρχῶν

καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζυλῆμων
ὅτι αἰεὶ γυναικῶν.

Atque ita aliis locis.

132. Κυπερίδιαι ἰάρον. Op-
time Scholiastes: Ο'μιλῶν
τ' διὰ τῆς μεξίως. Ita v. 230.

Πανυχίαν δ' ἰάρον κρυφίως
ποδῶντες αἰδῶντες.

Orpheus Argon. v. 1324.

Εἰδὲ καὶ κυπερίδιαι ἰάροις λέν-
τες τε κλιθεῖσιν.

Παρθένων ἄχυνεν, ἵς πόσις
ἄμυν ἀγίασεν.

Quod si vero maritali con-
suetudine, concubitu-
que

Vir.

Παρθένου...
 2. 1. εφ' ἡμετέρας (μία) εἰς τὴν αἰώνον
 Τοῖον μῦθον εἶπε, πόθεν βεβωλημένον...

Nonnus 42. 35. *ἡδὲ πρὸς Φηγεῖ μεταδ' ἑκάστην, εἰς Ἀθήνην*
Adhik. Tab. 44, 15.
Aphrod. et Athenaeus. *Αθήνην,*
quatuor, quia haec
παρθένος illi offerebat.
Similia saepe. In vase
quodam Heracliae pueri
de em' Minervae
deperit species huius ac ferens.
 v. 136. *ἔστ' ἡμετέρας* in II. N. 11: *ἐπὶ χροῖαν γυναικῶν.* *U. ad v. 58.*
of school. of Pindarum *suus maritus eam du-* *mitos et idonēs. Sed nihil mu-*

Saepe tamen, notae
 consabulationes. Ita Nonnus
 lib. 31. p. 700. l. 33. lib.
 38. p. 968. l. 8. lib. 40.
 p. 1016. l. 20. lib. 48. p.
 1258. l. 30. p. 1276. l. 10.
 & l. 32. aliisque locis, quae
 non coacervō. Vid. & He-
 siodum in *Ergois* v. 789. &
 in *Theog.* v. 205. saepe
 autem, quemadmodum &
 in quibusdam locis jam ci-
 tatis, notat *sermōnes de re-*
bus honoris. Ceterum de
 vario huius vocis signifi-
 catu consule Ez. Spanhe-
 mium ad Callim. *Hymn.* in
Lavacr. Pall. v. 66. & ad
 h. l. Röverum.

134. *Πόθεν βεβωλημένον*
εφ' ἡμετέρας β. δισκῶν. Venet. a-
 pud Röverum, atque ita
 forte in suo invenit Scho-
 liaſtes, notat enim: *Τοῖον*

finis Ammonius in V. May
 Coluthus de *Rapina* Hele-
 nae v. 95.

ὅτε φιλόπρεπός ἐστιν ἡμῶν αἰ-
ρεσι δαΐμον.

Nonnus lib. 4. p. 122. l. 27.
 lib. 7. p. 218. l. 17.
 lib. 11. p. 316. l. 24. lib.
 13. p. 384. l. 20. lib. 15.
 p. 424. l. 33. p. 430. l. 1.
 lib. 16. p. 456. l. 31. lib.
 20. p. 600. l. 10. lib. 31.
 p. 704. l. 3. lib. 33. p. 836.
 l. 11. lib. 34. p. 848. l. 15.
 lib. 37. p. 956. l. 16. lib.
 41. p. 1068. l. 10. lib. 42.
 p. 1090. l. 33. p. 1101. l. 13.
 Sic & lib. 2. p. 216.
 l. 15.

ἡμῶν ὁ δισκῶν
δοταίος. αἰς εφ' ἡμῶν

Quae phrasia, pro eo quod
 Mu-

Virginis autem bene olentem benique coloris
cervicem osculatus

Tale verbum ait, amoris ignis furore:

S. Venus tunc post Venerem, Minerva post
Minervam,

Non enim scribis aequalis loco te mit-
licibus,

Sed

Musaeus *μ. βιβλομαίνας* a.
dixit, in deliciis ipsi habi-
ta recurrit *μ. α. π. 228*
l. 7. lib. 42. p. 1084. l. 14
Ceterum hic consule Rö-
verum, qui inter *μ. α. π. &*
α. π. α. π. recte distin-
guit: hoc autem apud
Nonnum, crebro quoque
recurrat, ut quisvis notare
potest: lectorem enim ex-
emplorum, quae notavi
numero obrutum ne tac-
tum capiat, vereor.

136. *μ. α. π. α. π.* *μ. α. π.*
μ. α. π. Ita omnes editio-
nes, & plures MSS. con-
stanter, nec male. An ta-
men in his lateat manus
auctoris equidem dubito.
Suspicionem inficit lectio
trium MSS. V. Ven. & Reg.
apud Röverum, qui diserte
praeferunt *μ. α. π. α. π.*
μ. α. π. quod cur
spernamus? *μ. α. π.* quidem
cum casu secundo consue-

sine exemplo putabam;
sed res in vado. Ita enim
Achilles Tatiuss lib. 8. cp.
475. *μ. α. π. α. π.* *μ. α. π.*
μ. α. π. Sic
vulgo, sed omnino emen-
dandum, quod tamen huc
non facit, cum Doct. Sal-
masio pag. 704. *μ. α. π.* *μ. α. π.*
sorpta videtur prima vocis
syllaba, quae in nonnullis
forte Codicibus scribeba-
tur, ut centies *μ. α. π.* per-
mutantur, *μ. α. π.* a prae-
cedentis vocis ultima. Ju-
vat Longus Pastor, lib. 1.
p. 61. in eadem fabula
μ. α. π. *μ. α. π.*
μ. α. π. *μ. α. π.*
μ. α. π. *μ. α. π.*
Instrumentum animo suo con-
cipit, dispares cera conjun-
gendo calamos, ad testandum
disparem illis fuisse amorem.
Sed in viam. Nonnus lib.
μ. α. π. *μ. α. π.* *μ. α. π.*

Sed te filiabus Jovis Saturnii adsumilo.

Beatus, qui te genuit, & beata, quae peperit, mater,

Venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces

Nostros exaudi, amorisque miserere necessitatibus.

Veneris ut sacerdos, exerce Veneris opera.

Huc

Παιδοφόνος ἄτακτον ἀμφοτέρωθεν.

Filii homicidas miserare irreprehensibiles.

legendum ἰατρικῶς.

141. Μαιέχης Κόρεϊδος Ἰγυα. Recte contra Pareum, qui μαιέχης volebat, vulgatam lectionem defendit Röverus ex Homero Iliad. x. v. 429. Sic Nonnus Dionysii lib. 1. p. 24. l. 26.

Μαιέχης ἰατρικῶς ἰατρῶν,

Οἱ ἰατρικῶς ἰατρῶν ἰατρῶν,

Μαιέχης ἰατρῶν ἰατρῶν,

Pertransiens vero & ipsa,

Oestro agitata miratena serpentini desiderium lecti.

Per mare incendium exhorruit cum Diis pugnantem balitum draconum.

Malletem vertere: Cum attinet vero & ipsa o. a. m. serpentis desideratum lectum, vel potius exercens desideratum cum serpente concubitus. Cum isto autem loco conferri meretur Achilles Tatius lib. 1. p. 59. apud quem legitur ὁμοίως, quod & in Nonno forte quis reponeret, ut obfuerit similitudo ultimae praecedentis vocis literae; sed ego Vulgatam lectionem non temere sollicitorem.

192. γὰρ. ἵστοι αὐτῶν 145. 147. Nonn. Ec. 42, 376 - *Sunt mysteria. Ioann*
Sapient. β: ὁρῶντα καὶ ἰστοῦντες

Δεὺρ ἴδε, μετεπίλανε γαμήλια θύρα θεῶν

ἡ δὲ παρθένος οὐκ ἐπέουκεν ὑποδρῆσθαι

Παρθένον οὐκ ἐπέουκεν ὑποδρῆσθαι Ἀφροδίτη,

Παρθενναῖς δὲ κῆρυς λαμβάνεται. Ἡ δὲ ἐθελή-

σας

145. πρὸς τὰς 145. Θεῶν δὲ ἐρόντα, καὶ ὁρῶντα πρὸς τὰς

κεῖνα Lask. . παρ. οὐκ ἐπὶ

κεῖνα, ἡρακλ. B: πρὸς τὰς. ἐπὶ γλοσσεμα. Hes: κεῖνα] πρὸς τὰς ἐκ. τῶν Ε' 5]

hunc locum gloriatur nonnulli, qui inueniunt Hes. Eccl. 42, 376. Hic loc.

κεῖνος = carius, uenerandus.

Leontop: ὁρῶντα ἀπὸ 141. Omittit hunc ver-

sum editio Basileensis.

143, ἰωάν. Pareus edi-

dit ἰωάν. ibid. ὑποδρῆσθαι ὑποδρῆσθαι

Basil. aliaque apud Röve-

rum mendose. Nonn. Dio-

dyt. lib. 34. p. 862. l. 16.

Ἡ δὲ παρθένος οὐκ ἐπέουκεν ὑποδρῆσθαι

Sic lib. 40. p. 1026. l. 34

p. 1028. l. 4. lib. 43. p.

106. l. 23. Attamen lib.

48. p. 1264. l. 25. occur-

rit

Μὴ γὰρ μετὰ πότμος ἔστι

Quem locum Pareus addu-

cit edens & in notis inder-

et. Sed in Nonno om-

nino legendum ὑποδρῆσθαι

145. ὁρῶντα πρὸς. Duo

codices. αὐτὰ apud Röve-

rum. sed qui recte notat

Veneris sacra per excel-

sis

lentiam dici posse *πρὸς*, at-

que hinc *foedera amantium.*

Vox autem *ὁρῶντα*, quae

proprie *Sacra Liberi* notat,

varios induit significatus,

& quaevis *mysteria* denotat.

Nonnus Dionys. lib. 4. p.

126. l. 32.

Καὶ διγνώσκεις Διὸς

ἕνα πομπῆς Ὀσείδης

ibid. l. 27. Cadmus, qui

Graeciae literas induxit,

dicitur,

Πάτερ θεῶν διδομένης διδασκαλίας

Paterna divinae doctus my-

stera artis.

Sic lib. 41. p. 1074. l. 21.

Καὶ διδομένης διδασκαλίας

Sic lib. 35. p. 868. l. 10.

Ἡ δὲ παρθένος οὐκ ἐπέουκεν ὑποδρῆσθαι

Ἡ δὲ παρθένος οὐκ ἐπέουκεν ὑποδρῆσθαι

Huc ades, initiare nuptialibus legibus
Deae!

Virginem non decet ministrare Veneri,
Virginibus Venus non gaudet. Si vero vo-
lueris

Instituta Deae amabilia, & caerimonias fidas
(veras) scire,

Sunt

Θάρακα λυγρὰ καὶ ἄλκιμα
lib. 38. p. 906. l. 22.

Ἐδμοῦ δ' αἰσθητὴν ἔσται
μὲν δὲ καὶ ἄλλοι

Θάρακα λυγρὰ καὶ ἄλκιμα
ἴστω δὲ καὶ ἄλλοι

Idmon vero vana consilia
sciens, postquam di-
scisset orgia Musae

Ornide circulatorum cognos-
centis viam astringit
Quemadmodum, & lib. 43
p. 1072. l. 16.

Ἐλπίς, ἡ ἐν αἰσθητῇ
καὶ ἄλλοι

Atque ita sacra Veneris hoc
loco vocat Poëta, quo-
cum conferri velim, quem
ipsum respexisse non vae
conjeceris, Achillem Ta-
tium lib. 4. p. 219. ubi

Ἐλπίς, ἡ ἐν αἰσθητῇ
καὶ ἄλλοι
Quotusque tandem, inquam,
Veneris fructu carendum
vobis erit? Quo loco ve-
hementer adridet, quem-
admodum in libris esse,
& potius legendum mo-
net Cl. Salmasius pag. 607.
elegantissima lectio καὶ ἄλλοι
μὲν. Sic apud Suetonium
in Julio Caesare cap. 66.
Aut quidem vetustissima na-
ve impositor, quocumque ven-
to in quascunque terras jubeo
avehi. Cum viris Doctis
omnino legendum, non
jubebo, quod minus sapi-
minantem ducem. Praesen-
tia autem tempora pro fu-
turis eleganter adhibentur,
sed parum intellecta con-
rumpendi Scriptores saepe
ansam dederunt Calli-
machus Hymn. in Dian. v.
251.

D

Α' λ' α'

Εἴσι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυ-
θήρειαν,

Πομπ. 42, 270. Ὑπελξινόνων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμόν ἐρω-
τών,

Ημερμ. Βερλ. 12. Σὺν δ' ἱκέτην με κόμιζε, καὶ, ἣν ἐθέλῃς, πα-
λ. 1859/6 p. 11: ἐσέτην. ρακοίτην,

ποσειδ. ὁμιλία καὶ ἱερά. ποσειδ. non habet. Rectissime correxit. Τὸν
δαίσις excitat locas ποσειδ., καὶ ἱκέτην defendat. ἱκέτης non est
deus. — Πομπ. 42, 391. — ΝΠ: οἰκέτην γλοῖραν. ἴδε ἱκέτην, factum.

Libanius, εκφρ. 14 p. 112. Ἀλαπαζέμεν ἱππύλησ more infcitiam prodit.
pro ὁ ἱκέτης scilicet. Λύδαμιν ὁβελίταις. Plautus Milit. Glorios. 3.
οἰκέτης. I. v. 10.

Quod non intellexit Henr.
Stephanus, qui perperam
in ἀλαπαζέμεν mutat. Epigr.
1. v. 6.

Σὺν μοι

Βύλευσαι, ποτίην εἰς ὀρέ-
γαισι ἄγαν.

Lactantius de Mort. Perf.
cap. 18. Ille vero ajebat ei
indecentis esse, si post tantam
sublimis fastigii claritatem in
humilis vitae tenebras deci-
disset & minus tutum quod in
longo imperio multorum sibi
odia quaesisset. Vir Doctus
Jo. Columbus legendum
putat & pro ei, quod ele-
gantia non caret; recte
enim cohaeret cum seqq.
& minus tutum. Nec tamen
plane necessarium. Ei enim
pro sibi aliquando occur-
rit, ut notum. Nec decere
cum casu tertio insuetum.
Quod enim P. Bauldri in-
trudit futurum esse, solito

Quippe si resciverint ini-
mici consilium tuum

Tuopte tibi consilio occlu-
dunt linguam & con-
stringunt manus,

Atque eadem quae illis vo-
luisti facere faciunt
tibi.

Multus in hac locutione
Hyginus, ut patet ex Indi-
ce Locutionum Rariorum
aucto a Th. Munckero in
V. Infinitivus. Orpheus Ar-
gon. v. 291.

Εἴ δ' ἄγε φωνῇ

Λαδὲ ἐπερρόσεν, Μινύας ἐπι-
κρίσιναι εἶπαι

Ἀλκείδης.

& v. 301.

Καὶ θῆκαν ἰήσους κρίσιναι
εἶπαι,

Theo-

Sunt nuptiae & lecti. Tu autem, si amas
Venerem,

Mulcentium mentem ama suavem legem a-
amorum,

Tuumque servum (*tibi supplicem*) me ac-
cipe, &, si velis, conjugem,

Quem

Theocritus Idyll. 27: 60.

Φῆς μοι πάντα δόμεν, πῶς δ'
ἔστιν ἢ δ' ἄλλω δόξας.

Confer Achillem Tat. lib.
8. p. 479. Aristaen. I. 13.
Proprium autem hoc est
Vaticinantium. Ovid. He-
roid. ep. 5: 117.

Graja juvenca venit.

Ubi videndus Summus Bur-
mannus. Lucas in Euang.
cap. 23. v. 29. ὅπ' ἰδὺ,
ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἱρῶσι
Μακάριαι αἱ τῆραι κ. τ. λ.

148. ἡ' ἰδέλῃς. Basil. cum
omnibus aliis. Unus Kro-
majerus edidit ἰδέλῃς, in-
probante merito Rövero.
Graecos ita locutos equi-
dem non nego, quippe ita
Nonnus Dionys. lib. 20.
p. 544. l. 1.

Ἐμπης δ' ἡ' ἰδέλῃς θαυμά-
μαι.

Sed rarissima haec con-

structio, nec apud Non-
num, nisi unico hoc loco,
ni fallor, obvia, cum in
plurimis alteram usurpet.
sic lib. 10. p. 288. l. 6. lib.
16. p. 446. l. 13. lib. 17.
p. 480. l. 20, & 24. lib.
19. p. 510. l. 24. & l. 31.
lib. 24. p. 638. l. 19. lib.
29. p. 748. l. 22. aliisque
locis plurimis. Theocritus
Idyll. 27: 35.

Ὁὐ μὲν αὖθις τ' πάντα, καὶ ἡ'
κ' ἰδέλῃς με διαΐξαι.

Versu 144. Poëta noster
dixit ἡ' δ' ἰδελέσῃς. quomo-
do saepe idem Nonnus, ut
lib. 2. p. 74. l. 31. lib. 6.
p. 196. l. 12. lib. 8. p. 234.
l. 3. lib. 10. p. 286. l. 18.
lib. 16. p. 442. l. 21. lib.
19. p. 510. l. 25. lib. 31.
p. 792. l. 23. p. 796. l. 23.
lib. 34. p. 854. l. 21. aliis-
que locis plurimis. Tantum
lib. 5. p. 168. l. 7. occur-
rit ἡ' δ' ἰδελέσῃς, pro quo
Vir Doctissimus Gerartus
D 2 Fal.

Quem tibi Cupido venatus est, suis sagittis
adsecutus;

Sicut audacem Herculem celer auream ^{ge} 150
stans virgam Mercurius

Servitum duxit Iardaniam ad puellam.

Tibi vero me Venus misit, & non sapiens
adduxit Mercurius.

Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta;

Quae olim Milanionis amantis fugit leco-
rum,

Virginitatem curans; irata autem Vene- 155
re,

Quem prius non amavit, (cum) in corde
posuit toto.

Persuadere & tu, cara, ne Veneri iram exci-
tes.

Sic

nes, si Codices non fa-
veant.

151. *Ἡρακλῆς*. *Ἡρακλῆς*
Vatic. & B. quemadmo-
dum Ven. *Ἡρακλῆς* apud Rō-
verum. Eodem modo in
Palaephato pro *Ἡρακλῆς*.
Tollium *Ἡρακλῆς* *Ἡρακλῆς*
memorat Jac. Gronovius
ad Herod. I. 7. p. 797. Qui
scriptor eam ancillam Iar-
dani vocat: Heraclidas
enim ipsi memorantur en

Ἡρακλῆς π. *Ἡρακλῆς* *Ἡρακλῆς*
Ἡρακλῆς. quod ut Con-
ciliet Gronovius putat in
imperio Asiaticis simili, ubi
praeter Reges omnia serva-
Omphalen. Iardani licet
uxorem, *Ἡρακλῆς* dici posse.

153. *Ἡρακλῆς*. In editione
Basil. mendose legitur *Ἡρακλῆς*.

157. *Ἡρακλῆς*. Corruptus
in hac voce. Nonnus Dico-
nys. lib. 44. p. 1152. l. 6.

D 3

A 2

Sic fatus, persuadendo flexit recusantis men-
tem puellae,

Animum (ejus) amorem parientibus errare
faciens verbis.

Virgoque tacita in terram defixit oculos. 160.

Pudore rubefactam abscondens genam;

Et terrae radebat summum vestigiis, pud-
dibunda autem

Saepe circa humeros suam contraxit vestem,

Persuasionis enim haec omnia praenuntia.

Virginis enim (certe)

Persuasae ad lectum promissio est silentium. 165.

Jam & suavamarum suscepit stimulum amo-
rum

Ure-

Εἰς τοιοῦτον δὲ λέγουσιν ἐν τῇ μέλει
αὐτῇ ἱγέρην.

160. Εἰς τὴν λέξιν αὐτῇ δὲ αὐ-
τῇ. Ita Coluthus de Exci-
dio Ilii v. 296.

Εἰς τὴν δὲ ἱγέρην ἐν τῇ
λέξει αὐτῇ δὲ αὐτῇ.

Illud ἐν τῇ λέξει occurrit &
apud Homerum Iliad. A.
88.

Οὐκ ἐστὶν ἡ λέξις, καὶ ἐν τῇ
λέξει δὲ αὐτῇ δὲ αὐτῇ.

Locum enim non inspexi

Voetius, qui citat ἐν τῇ λέξει.

161. Εἰς τὴν λέξιν, ita Whit-
fordus. forte ἐν τῇ λέξει.

FRANCIUS. Conjecturam
Viri Doctissimi juvat Basi-

leensis editio, & S. apud
Röverum, & in quibus,

quamvis corrupte, ἐν τῇ λέξει
αὐτῇ & ἐν τῇ λέξει.

In reliquis omnibus ἐν τῇ λέξει
αὐτῇ, quemadmodum & in

Nonno scribitur, Dionys.
lib. 9. p. 266. l. 20. atque

ita aliquoties occurrit ἐν τῇ
λέξει, & ἐν τῇ λέξει.

162. Ἐν τῇ λέξει, ἐν τῇ λέξει.

Idem.

Θέξμετό δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρόντος Ἡρώ,
Κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.

Ὁ Φρα μὲν ἐν ποτὶ γαίαν ἔχεν νεύσαν ὀπίω-
πην,

170. Τόφρα δὲ καὶ Λεϊάνδρος ἐρωμανέεσσι προστάποις
Οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχρουν αὐχένα κέ-
ρης.

Οὐψὲ δὲ Λεϊανδρῷ γλυκερὴν ἀνενεΐκατο Φω-
νὴν,

Αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρωςτος ἀποσάζουσα προσώ-
πῳ

λέγει, τοῖς ἐπείσοι τάχ' ἂν καὶ πέτρον
οἶναις.

175 V: trl. 175. Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 τούς, ματς: ΚΕ. Οἱ μοι. τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα
 Λεύκωνος.

Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγξαι. Πῶς γὰρ
ἀλόγως

en. Basil. cum pluribus aliis; quinque scribunt ~~in~~; atque ita Röverus edidit. Nihil verius. Sic plane Nonnus Dionys. lib. 10. p. 276. l. 4. de Ino in mare se praecipitante:

Ὁς φησὶν τρομοῖσιν ἐπ'
ἰχθυσιν ἔλατο πάντα.

Sic ubi dixit, cecidit ve-
stigiis defiliit in por-
tionem.

Quo loco inductus hic ma-
lui vertere: *Et terrae ra-
debat summum vestigiis sive
pedibus, quam subter vestigia,
quod non plane perperam
quem facturum dicit Cel.
Kro-*

Urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
Pulcritudineque suavis stupefcebat Leandri.

Quando igitur (*illa*) in terram habebat in-
clinatos oculos,

Tum & Leander amore furente vultu 170.
Non defatigabatur spectando teneram cervi-
cem virginis.

Tandem autem Leandro suavem (*hanc*) emi-
sit vocem, (*Hero*)

Verecundiae madidum ruborem stillans a fa-
cie:

Hospes tuis verbis forsan & caute[m] mo-
veas.

Quis te fallentium verborum docuit vias? 175.

Hei mihi! quis te duxit meam in patriam
terram?

Haec tamen omnia frustra locutus es. quo-
modo enim vagus

Hospes

Kromajerus, sibi tamen placere alteram interpre-
tationem, quae mihi ta-
men non aequè adridet.
Erudite autem Vir Cel.
hunc locum contra nugae
Parei explicavit.

169. ὁ παρὲν male vul-
go ὁμίχλην. FRANCIVS.

ὁμίχλην. Basil. quoque cum
alijs multis, sed veram
lectionem, quam & Scho-
liaſtes in ſuo Codice inve-
niſſe videtur, dudum Viri
Docti reduxerunt.

176. Ε'κόμισσεν. ἐκόμισεν.
Basil. Sic in Nonno Para-
phr. Joann. cap. 19. v. 61. pro
Ε'κ

ἀπὸτος ε. mas. Ζεῖνος ἐὼν, καὶ ἄπυστος, ἐμῇ φιλότῃτι μί-
κροαυδῶν.
γείης;

Α'μφαδὸν δ' ἀννάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσ-
σαι·

180. Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐθε-
λήσης

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Luc. et Theophrastus. Ζεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμ-
νησεν·

Hospes quum sis & ignotus, meo amoris mi-
scearis?

Palam non possumus nuptiis legitimis jun-
gi;

Non enim meis parentibus (*id*) placuit. Si 180.
autem voles

Ut hospes vagabundus mea in patria mane-
re,

Non potes furtivam celare Venerem.

Lin-

ἢ λαλῆς μὲν αὐτῆς; Hunc
autem presse sequitur Non-
nus in talibus.

178. Ἄπυρος, ἄπιρος. Ba-
fil. Legendum ἄπυρος cum
H. Stephano. Vulgatam de-
fendit Rondellus. FRAN-
CIUS. Probarunt hanc lec-
tionem Cel. Dorvillius nec
non Röverus, quibus sum-
mo jure parui. ἔπιρος autem
& ἄπιρος juncta reperiuntur
apud Nonnum Dionys. lib.
14. p. 410. l. 22. & lib.
36. p. 904. l. 13;

ibid. ἐμῇ. in ora veteris E-
ditionis scribitur ἐμοῖ.

179. Δυναμέθα. In qui-
busdam scribitur δυναμέθα.
Sed mendose. Sic apud
Phavorinum: Σὺ δὲ πάντως μα-
χόμεθα, παρ' ὁμῶν, ἤγυν(α)ρί-
σι. Ut & Hesychium loco
etiam citato a Valckenae-

rio ad Lesbonaëtem p. 186.
cum in Homero Iliad. E. v.
875. recte legitur μαχόμε-
θα.

181. Πολύφοιτος. Pareus
mallet πολίφοιτος, atque
ita Cod. Ven. apud Röve-
rum. Mirum tamen, addit,
ni Poëta scripserit περίφοι-
τος, quemadmodum Nonnus
in Dionysiacis. Id quam-
vis non spernerem, ta-
men contra Codices nil
moveo.

182. Σκοπίσσα. Cum in
B. παίσσα & Rondell. σκο-
πίσσει offenderet, acute
Elegantissimus Röverus πα-
ίσσει legendum conjecit;
verius tamen in Add. Vul-
gatam satis sibi placere fa-
tetur lectionem, sed σκο-
πίσσαν Ἀφροδίτην elegantius
verti posse furtivam Vene-
rem

Lingua enim hominum amans conviciorum:
& in silentio (*clam*)

Opus, quod perficit aliquis, in triviis audit.
Dic vero, ne celes, tuum nomen, & tuam
patriam!

Non enim meum te latet: mihi nomen inclytum
Turris autem circumsona mea domus praecal-
ta,

In qua habitans cum ancilla quadam sola
Sestiensem ante urbem super (*ad*) profun-
das undas habentia littora

Vici-

das habentia littora. Proprie autem hanc vocem notare ripam fluvii contra Annam Fabri alios docuisse hic monet Kromajerus. Sic Ammonius in V. Ὁ χθονὶ μὲν γὰρ αἰεὶ ποταμῶν χεῖλη. Mi- grant hanc observationem saepe scriptores, ut hic Musaeus. Contra Nonnus Dionys. lib. 23. p. 600. l. 19.

Αὐτὰρ δὲ βέβαια φῦλα παρ'
ἡοίας ἄβας εὐπτεῖν

Εἰς ἀρχαῖς ἱερῆσι.

& l. 27.

Ὅ γ' ἐπὶ δὴν ὠδὲ θῖνα φε-
ρεσσιπῆος ποταμοῖο,

utraque enim vox proprie de littore maris usurpatur. Vid. & pag. 602. l. 17. Eodem modo ripa pro littore maris occurrit apud La- ctantium de Mort. Persec. cap. 36. Diversas ripas ar- mati tenebant. Sermo autem est de Propontidis litori- bus. vid. Vir Doctus Jo. Columbus. Virgilius Ae- neid. lib. 8. v. 82.

Candida per silvam eum
foetu concolor albo

Procubuit, viridique in li-
tore conspicitur sus.

Servius: LITORE] fluvia-
tiali scilicet. Ita v. 43.
Lito.

190. Γείτονα πάντα έχω συγγράμματα βελήτοι ποιή-
ων.

Οὐδέ μοι ἔγγυς ἔστιν ἀμφάκτος, εἰδὲ χορῶν
Ἡΐων παρέασι· αἶψα δ' ἀνὰ νύκτας καὶ
Ἡΐω,

ἡχὴ περιφραγῆται. Εἰς ἀλλοτρίαν φωνὴν ἐπιβέβηται ἡ εἰρη-
νικὴ ἡχοῦ. Σ' φαμένη βοῶντι ὑπὸ φάρει κρήνῃ παρῆναι,
πολλὰ ἔχει ἡχὴν. 195. Εἰς ἡχοῦ ἀκούσμεν, ἡχοῦ δ' ἐπεμύμεθα
ἡχοῦ. Kochl. εἰς τοῦ μύθοις.

ἡχοῦ ἡχοῦ ἡχοῦ. Διὰ τὴν ἡχοῦ ἐκείνην.
αὐτὴν ἡχοῦ. Διὰ τὴν ἡχοῦ ἐκείνην. πῶς βεβλημένος ὄζει πέν-
να. 196. Εἰς ἡχοῦ ἐκείνην. πῶς βεβλημένος ὄζει πέν-
να. 197. Εἰς ἡχοῦ ἐκείνην. πῶς βεβλημένος ὄζει πέν-
να. 198. Εἰς ἡχοῦ ἐκείνην. πῶς βεβλημένος ὄζει πέν-
να. 199. Εἰς ἡχοῦ ἐκείνην. πῶς βεβλημένος ὄζει πέν-
να. 200. Εἰς ἡχοῦ ἐκείνην. πῶς βεβλημένος ὄζει πέν-
να.

Ἀνδρᾶ γὰρ ἀνδρόμηντι Εἰς βεβλημένοι δαμά-
σκῃ, ὅσα εἰς ἡχοῦ ἐκείνην.

Καὶ

*Litoris ingens inventa sub
ilicibus sus.*

Ad quem locum notat i-
dem: LITOREIS] Licet
possim etiam de fluvio litus
dicere: ponit tamen discre-
tionem, ut hic, sub ilicibus.
paulo post, Viridiq.
etc. Ipse Servius ad v. 57.
sic ergo Εἰς nunc ducam a
litore fluvii non recedentem
significat. Ovidius Heroid.
ep. 6: 34.

Milite tam forti rixa te-
nenda fuit.

Consulte Nic. Heinsium ad
h. l. Graevium ad Flor. 2.
l. 5. 1. &, quos laudat
Wopkensius in Obs. Misc.
Vol. x. p. 12.

193. Ημετέρας. Εἰς ἡχοῦ
Basil. Prius retinui Vi-
ris Doctis obsecutus, sed,
quod in versione relictum,
ventosi mutavi in ventosus.
Construenda enim haec
vox non cum ἀλλὰ sed ἐν.

194. Κρόπτε. Sic Basil.
cum reliquis, praeter P.
& Vo. in quibus ἀλίπτει.
nam

Vicinum pontum habeo, invisis consiliis pa- 190.
rentum.

Neque me prope sunt coactanae, neque cho-
reae

Juvenum adsunt; sed semper, noctu & interdium,
Ex mari ventosus insonat auribus sonitus.

Sic fata, roseam sub veste celabat genam,
Rursus pudefacta, suaque increpabat dic- 195.
ta.

Leander autem, amoris percussus acuto
stimulo,

Cogitabat, quomodo Amoris certaret certa-
men.

Virum enim variis consiliis Amor sagittis
domat,

Etiam

nam Kromajerus errorem
tandem emendavit, notan-
te Rövero. Nonnus Dio-
nyf. lib. 36. p. 696. l. 21.

ἔπειτα δὲ φοβέοντες ὁλοότης
αἰνυγὰ κέρους,

ψευδόμενοι κρύπτουσιν ἀληθείαν
κύκλον ὁπωπῆς.

& loco plane simili lib. 42.
p. 1098. l. 22.

Πάρεθις ἄσπετον ὄμμα φου-
λαστομένη Διονύσου

Θάρτῃ μαρμαίρυσαι ἐν ἱερῷ
ψῆ παρὰ τὴν.

Alteram lectionem quidem
juvat ipse Poëta v. 161. &
Achilles Tat. lib. 6. p. 359.
καὶ κλίπτει τὴν ἀσπίδα τῇ
πίπτει. Sed contra Codi-
cum consensum nil moveo.

198. Αἰολόμητις. Quidam
αἰολόμητι, sed minus recte,
ut jam monuit Doct. Röve-
rus. Sic & Amor Nonno
vocatur Dionysf. lib. 33. p.
24. l. 14.

Διούπρος αἰολόμητις ἴσως τε-
χνημένοι θύομεν

ἴμεν

ισταεν. μεταφ. Καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσεται· ὅστι δ' ἀ-
 2. Κυδάρης [Ovid] ερ. Λεανδρ.
 7. ελλ. C. C. P.
 62. 61. 200. Αὐτὸς ὁ πανθαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖ-
 σιν.

Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τέτε χραίσμησε Λεάνδρῳ.

Οὔψ' ἔδ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον.

Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα

περήσω,

Εἰ πυρὶ παφλάζοιτο, καὶ ^{εὐπλ. 2207. ελ ΝΠ.} ἀπλοὺν ἔσσεται ὕδωρ·

205. Οὐ τρομέω βαρὺ ^{χεῦμα} χεῦμα τῇν μετανεύμενος εὐ-
 νήν, ^{χεῦμα ΥΝΠ 2217.}

Οὐ βρόμον ἠχήμεντα περιπτώσσοιμι θαλάσσης.

Ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοί-
 της

Νήξομαι ἑλλήσποντον ἀγάρροον· οὐχ' ἑκάθεν
 γὰρ

Ἀντία σείῃ πόλῃος ἔχω πτολίεθρον Ἀβύ-
 δος.

Με-

Γμερόν δίπας εἶλε, καὶ ἴσ-
 ξατο Τειτογενείῃ.

Quemadmodum Venus δε-
 λόμενης dicitur Colutho de
 Excidio Ilii v. 80.

206. Περιπτώσσοιμι. ita
 V. Ven. Cod. Reg. S. nec
 non St. & L. in marg. id-
 que voluit Cod. A. in quo
 legitur περιπτώσσοιμι. Reli-

qui omnes scribunt βαρυγυ-
 ποιο, Basil. βαρυκτύποιο. Prius
 retinui Eruditissimo Röve-
 ro, qui an illud non reti-
 nendum esset valde dubi-
 tare se profitebatur, non
 parvos stimulos subjicien-
 te. Nonnus Dionys. lib.
 17. p. 476. l. 11.

Δηίων ἐπερκαλίας νίκην
 καὶ

Etiam rursus viri vulnere medetur; quibus-
que dominatur

Ipse omnium domitor, his etiam consulit, hq. 200.
minibus.

Ipse etiam amanti tunc auxiliatus est. Leandrq.

Tandemque ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam aspera-
ram undam transibo,

Et si igni ferveat, & innavigabilis fuerit aqua.

Non timeo gravem undam, tuum adiens cu- 205.
bile,

Non fremitum sonantem exhorresco maris;

Sed semper per noctem vectus (*per aquas*)
madidus maritus

Natabo (*per*) Hellespontum valde fluentem;
non longe enim

Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi,
Tan-

Καὶ Ζεὺς ἐν πτόσσῳ.

P. 478. l. 14.

Εἰς Σαπφὸν πτόσσῳ ἰ-
μῶ δὲ πτόσσῳ ἰλίσ-
σῳ

Sic lib. 26. p. 682. l. 2.

τοῦτο δὲ πτόσσῳ ἰλίσ-
σῳ

Nec non lib. 36. p. 908. l.
22.

Τὶ πτόσσῳ Διὸς; ἢ τοῖς
δόλοισιν ἀνὰ πτόσσῳ;

Sic καὶ πτόσσῳ, exstat apud
Homerum Iliad. A. v. 224. & 340. Iliad. E: 254.
476. & πτόσσῳ γ. 634. &c.
E 213. O-

πνὴ γενοί. 210. Μῆνον ἐμοὶ ἐν λύχρον ἀπ' ἡλιβάτε σέο πύρ-
 γος

Ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας ὄφρα
 νοήσας

Ἐ' στομαὶ ὀλκάς Ἐ' ρωτος, ἔχων σέθεν ἀσέρα
 λύχρον.

ὁ γὰρ δύνοντα καὶ μὴν ὀπιπτεύων ἐκ ὄψομαι δύνοντα Βοώ-
 Od. ε 272 γενοίη
 Casp. Barth. την,

Οὐ

213. Ὀπιπτεύων. in B. le-
 gitur ὀπιπιύων; quemad-
 modum innumeris, imo
 omnibus locis apud Non-
 num in Dionysiis. Recte
 autem Doctiss. Röverus
 pro *aspiciens* vertendum
potius observans in Add.
 monuit. Ita Nonnus lib. 7.
 p. 213. l. 18. de Jove na-
 tantem Semelen diligenter
 observante:

Πατρὸς ὀπιπτευτῆρος Ἐ' ρως ἀν-
 τώπιον ἔση.

Idem lib. 10. p. 536. l. 1.
 Argum vocat:

Ζηνὸς ὀπιπτευτῆρα βοοκράων
 ὀμνιάων

& lib. 31. p. 796. l. 24. de
 eodem:

Ζηνὸς ὀπιπτευτῆρα βοοσκόπων
 ἄλλων ἐγείρας.

Aliisque locis.

ibid. ὄψομαι. ὄψιμέδοντα
 Papius. ὄψι δύνοντα Canterus
 Nov. Lection. l. 2. ex Ho-
 mero Odys. E. 272. ὄψι
 δύνοντα Βοώτην. quo respexit.
 Pro σὺν ὄψομαι Codex Re-
 gius & βλεψω. quo omnis
 difficultas tollitur. Prae-
 stat tamen Canteri emen-
 datio. FRANCIUS. Ad in-
 ficetam lectionem ὄψομαι,
 quae omnes Editiones &
 Codices fere infidet, sta-
 biliendam multi multa con-
 menti, sed infeliciter. Da-
 niel Pareus, se probare
 illorum sententiam, qui
 αὐ & οἱ conripi posse sta-
 tuunt, fatetur: Hoc au-
 tem tempore, quo Bootes,
 five temo superavit stellas,
 sublimem esse noctem En-
 nium testari. Illud vellem
 pluribus, quam uno Or-
 pheï loco adstruxisset, ex-
 emplis; alterum, si id
 vo-

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa
tua turri

E regione ostende per tenebras; ut (*illum*) in-
tuens

Sim navis Amoris habens tuam stellam (*stel-
lae loco*) lychnum;

Et ipsum observans non spectem occidentem
Booten;

Non

voluit, nescio quid juvet. Voetius veram lectionem nondum inventam putat, cujusque tamen conjecturam, Papii sc. & Canteri, commodam esse. Ego Canteri tantum veram puto. Heumannus difficultatem non vidit. Schoettgenius & « conripit, & contrariam sententiam a Bentlejo speciose magis, quam vere demonstratam, putat, quod ut prolixius ostenderet, instituti rationem non pati. Sed non video, cur non aequae commode id facere potuerit ac Casaubonus, Jensus, alique in suis ad scriptores, quos inlustrabant, notis. Verius puto difficultatem hujus rei absterruisse Cel. Virum, nec vanam conjecturam hanc esse docet locus Homeri, quem unicum tantum laudat, Iliad. A. 18.

Υμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπιον
δάματ' ἔχοντες.

Si quis enim ibi synizesin esse statueret, nihil reponi posset. Atque ita ipse Hesiodus in Θιογ. v. 44.

Θεῶν γένος αἰδοῖεν πρῶτον
κλείουσιν αἰοιδῇ.

Sic locum Theognidis v. 653.

Εὐδαίμων εἴην, καὶ θεοῖς φί-
λος ἀθανάτοισι.

Cepit Cel. Jo. Alberti ad Jac. ep. 2: 23. Atque ita Orpheus Suffimine Vestae p. 178. v. 5.

Οἱ καὶ θεῶν μακάρων θνήσκων
σημαγμα κραταίον.

Homerus Odyss. E. 215.

Πότνια θεὰ μὲν μοι ἴδὲ χάρισ'
οἶδα καὶ αὐτὴς.

Deinde monet Bootem occide-
E 2

Non asperum Orionem, & siccum tractum
Plaustrum,

Patriæ (tuae) oppositæ ad dulcem portum 215.
veniam.

Sed, cara, cave graviter flantes ventos,

Ne

& v. 53.

*Quanta quoties &
Palladis arte*

*Lacassum decimæ cecidit
tumor arduus undæ.*

Nisi quis putet Musæum
per *δὲ Bootem* intelligere
stellam quæ non semper
splendet, sed secundum Ser-
vium ad Virg. Georg. I. 229.
verno tempore occidit, &
quidem iv. Nonas Martias.
ut Schoettgenius ex Ovidio
hic notat. Fateor ita melio-
rem sensum gigni: sed non
perfectum. Quid enim huc
facit *δὲ Bootem*? quo monen-
dum erat occidere Boo-
tem? ne dicam longiuscule
petitum id videri, non-
ne constructio, quod su-
pra ad v. 114. monui, du-
ra, imo vix ferenda in
scriptore, nedum eleganti
Poëta? nonne sublata ista
seabritis optimus sensus, &
elegantis orationis cursus
redditur? Certe qui moni-
tus hæc omnia conequere

poterit, illi durum stoma-
chum non invidet. Eaedem
fere rationes valent, si quis
interpretaretur: stellam,
quæ, sera quamvis nocte,
tamen occidit, nec toto
tempore fulget, quamvis
hæc omnium revera opti-
ma interpretatio &, si ve-
ra lectio, tantum admitten-
da. Nemo tamen putet me
id agere ut exemplum hoc,
quo diphthongus *æ* sequen-
te consonante conripitur
aliis eripiam, cum contra-
riam plane foveam senten-
tiam, quam, ne nimium
hæc nota crescat, in Ani-
madversionibus latius ad-
structum ibo. Recte quoque
hunc locum cepit Florens
Christianus, qui vertit:

*Intuitusque illam, non
mersum sera Bootem.*

Sic Papius *seri signa Bootæ*
reddit. Nam Gulielmus de
Mara, & Whitfordus omi-
serunt. Ceterum elegan-
tissimi loci inventionem de-
bet noster Ovidio Heroid.
ep. 18. v. 149.

E 3

Nec

Μὴ μιν ἀποσβέσσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν δ-
λέσσω.

Αὐχὸν, ἐμῷ βιότοιο Φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἔτεδ' ὃν ἐθέλεις ἐμὸν ἔνομα καὶ σὺ δαή-
και,

220. Ὅννομά μοι Λειάνδρος, εὐσεφάνε πόσις Ἡ-
ρῆς.

Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μι-
γῆναι,

Καὶ

*Nec sequar aut Helicen,
aut, qua Tyros uti-
tur, Arcton:*

*Publica non curat sidera
noster amor. Ec.*

*Est aliud lumen, multo
mibi certius istis,*

*Non erit in tenebris quo
duce noster amor.*

Confer totum locum op-
pido elegantissimum. Side-
rum autem nomina & reli-
qua mutuatus est ab Ho-
mero I. c. ubi de Ulyxe a
Calypsonē discedente:

Πληιάδας τ' ἰσορῶντι καὶ ὁ-
ψ' ἐδύοντο Βόωτην

Ἄρκτον δ', ἣν καὶ ἄμαξαν
ἐπικλήσει καλέουσιν

Ἡ' τ' αὐτῇ γρίφῳ, καὶ τ'
ὧ' εἰσὶν δοκίμα.

Οἷον δ' ἄμμορος ἔστι λοστράν
ὧ' κεννοῖο.

Quem locum nostrum sal-
tem imitatum esse nemo,
nisi durae frontis negare
sustinebit. Id si verum ju-
diciū Musaei omnino de-
sidero, qui cum eleganter
scribere posset, quemadmo-
dum Canterus emendavit,
hemistichio Homeri Car-
minis tantum inserto, omnia
collutulare maluerit, quod
videant illi, an h. l. in Poë-
tam cadere velint. Talia
autem hemistichia carmi-
nibus suis inferere, ut sum-
mos Poëtas non pudet, ita
nec nostrum, quod est hic
locus docet. qui con-

Ne ipsum exstinguant, & statim animam per-
dam;

Lychnum, meae vitae luciferum ducem.

Si verum autem vis meum nomen & in se-
re,

Nomen mihi Leander, formosae (*eleganti* 220.
redimitae corona) conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis consi-
tuebant misceri,

constat ex Nonno Dionys.
lib. 20. p. 534. l. 32.

Ὁν θεῶν ὡς εἰς αὐτὰν δύσμι-
ρον.

& lib. 23. p. 618. l. 14.

Ἀξιοὺς ἄνευ κέρηται, καὶ ἄβρο-
χον ὄλον αἰετῆς.

Ut mittam alia loca, quae
in notis & Animadversio-
nibus recurrunt.

217. Καὶ ἀντὶ καὶ θυμὸν ὀ-
λέσσω. Pareus hunc versum
sequenti postponit, sed in-
vitis Musis & Gratiis. Ve-
rius Viri Docti Berglerus
& Kromajerus in Disserta-
tione sua p. 19. haec ver-
ba per parenthesin inclu-
dunt. Ceterum καὶ non a-
gnoscat editio Basileensis.

219. Εἰ ἐπὶ δ' ἰθὺς. Εἰ
ἐπὶ δ' ἰθὺς, Basil. cum ple-
risque aliis. Prius cum pau-

cioribus Röverum secutus
recepit. Eruditissimus Dor-
villius omnino legendum
censet Εἰ δ' ἐπὶ ἰθὺς, at-
que ita apud Homerum oc-
currere Εἰ δ' ἐπὶ, notat Rö-
verus. Sed alterum Εἰ ἐπὶ
non rarius obvium est apud
eundem Poëtam, ex. gr.
Iliad. B. v. 300. E. v. 104.
Nonnum Dionys. lib. 3. p.
102. l. 26. lib. 42. p. 1100.
l. 16. Illud autem Εἰ δ'
ἰθὺς occurrit ib. p. 1102.
l. 9. & apud Homerum
Iliad. 2. v. 150. Φ. v. 487.
nusquam, quod scio, Εἰ δ'
ἰθὺς. Nam quod in Hesio-
di Ἔργων v. 106. pro Εἰ δ'
ἰθὺς MS. I. Graevii, ut
monet in Lection. cap. 3.
scribit Εἰ δ' ἰθὺς similiter
corruptum puto.

220. Πέσις, Leandrum sta-

Καὶ νυχτὴν Φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ἑμα-
ναίων,

Λύχνη μαρτυρήσῃ, ἐπισώσαντο φυλάξειν;
Ἡ μὲν Φάος ταυῖν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ
περῆσαι.

Παν-

tim hic in nomine omen
rapere, quod putat Pareus,
nimis quaesitum, nec a
Poëta forte cogitatum.

223. Φυλάξειν. φυλάσσειν
Basil.

224. Φάος Ita recte Ba-
fileensis cum reliquis alijs
editionibus, & MSS. soli
Pareus & Kromajerus con-
tra omnium Codicum fi-
dem, ne monito lectore, e-
dere ausi sunt φαῖς, quod mi-
ror secutum Eruditissimum
Röverum, nec non Fran-
cium, qui ita emendarat
in margine, praecipue
cum altera lectio habet,
quo se tueatur. Quidni e-
nim si Homero & Hesiodo
Φαῖα & Φαῖς una syllaba pro-
nunciare vitio nemo vertit
& hic licebit Musaeo φαῖς?
Quidni cum saepe in alijs
vocibus simile quid obser-
vare licet? Sic πολίαις dua-
bus syllabis extulit Aschy-
lus. Consule Eruditissi-
mum Spanhemium ad Cal-
lim. Hymn. in Jov. v.
87.

Ἐσπίεως καὶ πλῆθος, πᾶ-
σι τοῖς ἱεροῖς.

Nisi quis, quemadmodum
Bentlejus alique, hic le-
gendum censeat πᾶσι. Vul-
gatam tamen tuetur Try-
phiodorus de Ilii Excidio
v. 380.

Ἐσπίεως ὁ πᾶσι τοῖς ἱεροῖς
καὶ πᾶσι τοῖς ἱεροῖς.

Nisi & hic scribendum αἰα-
βάσαι. Homerus Iliad. ψ. v.
195.

Βορέη καὶ Σιφύρῳ, καὶ ὁπί-
σθεν ἱερῶ καλῶ.

v. 226.

Ἡ μὲν δ' Ἐσφόρος ἔστι, Φάος
ἐρίων ἐπὶ χαλῶν.

Si quis tricaretur in hisce ex-
emplis omnibus brevem
syllabam absorberi a lon-
ga, hic vero ubi duae na-
tura breves aliam longe
esse rationem respondere
possem primam in Φαῖα pro-
duci, ut a Nonno in Pa-
raphr. Evang. Joann. cap.
20. v. 42.

Εἰς

225. Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων,
 ὧν ,

Ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφισθησαν ἀνάγκη ,

Η'

Poëtae non habetur illud
 ὅι, quod forte ortum ex
 praecedenti versu:

Ὅτι πρὸς Μυράων ἰσθὲ δόρις
 ἀνθρώποις.

Quo loco Scholia, notante
 Graevio, scribunt ὅτι π.
 Sed male. An metuerunt ii,
 qui nobis hanc lectionem
 procuderunt, ne α conri-
 peretur? Sed securis esse
 licuerat; ultima enim in
 ὅτι facile produci potest
 ob sequentem literam τ.
 Quemadmodum Homerus
 Iliad. τ. v. 315.

Μὲν τοι δρυῖμας μέγ' ἀμεί-
 νων, ἢ βίηφι.

Μὲν δ' αὖτε κυβερήτης ἦν αἰ-
 νοπύκτωρ.

Conf. v. 318. &c. Hesio-
 dus in Ἐργείοις v. 113.

Νόσφι ἄπερ πόνων καὶ οἰζύος.

Quemadmodum recte hunc
 cum multis aliis locis resti-
 tuit sagacissimus Graevius
 Lect. Hesiod. cap. 3. Si
 quid mutandum, illud ὅ
 ejici non incommode pos-
 set; cum praecedentibus
 certe non male cohaerebit.

Nec rariores tales synize-
 ses apud Latinos. Propertius
 lib. 4. El. 7. v. 7.

Eosdem habuit secum, qui-
 bus est elata, capillos,

Eosdem oculos.

Quo loco omnino facien-
 dum puto cum his, qui
 crasin admittunt, quam-
 vis Hosdem in sex libris.
 Vid. Broekhusius. Virgilius
 Georg. lib. 1. v. 481.

Fluviorum Rex Eridanus.

Ubi trisyllabum est *Fluvio-
 rum*, quemadmodum *Con-
 nubium* apud Poëtas, utre-
 cte synaeresin in ea voce a-
 gnovit Scholiastes Statii ad
 Theb. 2. v. 340. secus ac Ser-
 vius, de quo Eruditissimum
 Munckerum in eleganti
 Dissertatione Hygino prae-
 fixa pag. 8. consuli velim,
 ubi ex barbaris Inscriptioni-
 bus alia exempla dabit.
 Rosweytha de Gestis Od-
 donis v. 12. p. 711.

Praeminet eximius.

Hoc si cogitasset Interpres
 Delphinicus Petrus Cal-
 lyus, non tam puerilem no-
 bis

Pernoctationes autem exsecuti vigilum nuptiarum,

A se inviti separati sunt necessitate,

Ea

bis dedisset emendationem in Boëthio de Consol. Philos. lib. 4. Metr. 5: 21.

Cedat inscitiae nubilus error.

Ubi vitio creatus Censor satis pro imperio, spretaque omnium Codicum, quos parum curat plerumque, auctoritate reponit

Cedat insciti nubilus error.

At ego nihil mutandum censeo. Olim cogitabam Poëtam contra antiquorum morem secundam syllabam conripuisse, quia similem naevumprehendisse mihi videbar, eodem h. lib. Metr. 4. v. 5.

Quos serpens leo, tigris, ursus, aper

Dente petunt, iidem se tamen ense petunt.

Quod & monuerat Sitzmannus. Sed consultis notis ineditis Viri Eruditissimi Gulielmii Vlamingii, qui ex Codice MS. quem Tertium vocat, omnino scribendum putat *apri*, quem admodum jam Barchius

Adv. lib. 44. cap. 6. ubi legit *ursi & apri*, divina verat, nec non Vallinus, eique obsecutus Callyus ediderat, sententiam, quod ad hunc locum attinet, ferre muto. Barthio autem scribenti *ursi & apri*, favet aliquo modo CD'O. qui agnoscit &: quamvis nihil mutarem, cum tales elegantes copulae defectus Poëtae sint in deliciis. Confer ex. gr. lib. 3. metr. 9. v. 26.

*Te cernere finis,
Principium, vector, dux,
semita, terminus i-
dem.*

Nec tamen a violatarum metri legum crimine plane absolvi potest Boëthius, qui contra Veterum morem ultimam vocis *Ceres* syllabam conripit lib. 3. Metr. 1. v. 4.

Ut nova fruge gravis Ceres eat.

Lubens scriberem *Ceres gravis*; sed nullus Codex favet. Lib. 4. Metr. 3. v. 14. primam in *ululare* producit:

Flere

Ἡ μὲν ἐὼς ποτὶς πύργου, ὃ δ' ἀφ' ὧν αἰὲς
νύκτα,

Μήτι παραπλάττω, λαβὼν σημεῖα πύργου,

Πλῶε

Flete dum parat, ululat:
Quemadmodum secundam
in Corpora, lib. 5. Metr.
4. v. 4.

E corporibus extremis
Quae seculi in turpissimam,
quam ne optima ingenia
penitus effugere porue-
runt, barbariem ruentis
clarissima sunt indicia.

228. λαβὼν. Sic emen-
dandum locum corruptum
conjectura ductus certissima
jam ante annum vidi, prae-
cipue cum librariorum perpe-
tuo voces βαλὼν & λαβὼν
inmutasse in Codicibus no-
veram. Sic in Herodoto
lib. 1. cap. 46. pro κατὰ
βαλὼν αὐτῶν αὐθιγομένην τὴν
δοξαμην. Jac. Gronovius ex
Codice Mediceo edidit κα-
τὰ λαβὼν. Vide ipsum pag.
807. Cap. 63. pro συμβαλὼν
ὃ χειροτέρον Th. Gale. vult
συμβαλὼν, contrarium de-
fendente Gronovio pag.
815. quem & confer ad
cap. 91. pag. 826. In Po-
lyaeo Strateg. lib. 4. c.
§. 13. pro τοῖς μὲν πύργοις καὶ
ἐκ λαβομένων μέγιστον. Casaubo-
nus recte legit προβολομένων.

106. Nunc cum video acuti-
ssimo Berglero, nec non
Kromajeto, qui omnino
videndus, eandem conje-
cturam in mentem venisse,
eamque amplecti Elegan-
tissimum Röverum, in tex-
tum (ut vocant) recipe-
re non veritus fui. Non e-
nim spero quonquam id
mihi vitio viturum, cum
& alias Virorum Doctorum
certissimas conjecturas Le-
ctoribus exhibuerint fac-
tissime Editores, ipsius e-
tiam Musaei. In vulgata e-
nim lectione βαλὼν nullus
sensus; ad λαβὼν autem pro-
pe accedunt tres Codices,
in quibus λαβὼν, apud Röve-
rum. Qui pro λαβὼν σημεῖα
πύργου insuper legendum
censet λύχου, defendere
sententiam poterit v. 301.
ubi pro

Διακρίνῃ ὃ εἰ πύργου.

Quidam legunt λύχου. Sed
ut ibi Röverus nihil mu-
tandum, sic nec h. l. con-
sultum puto. Miserrime au-
tem torserunt haec Inter-
pretes. Whitfordus ver-
tit:

Ἰνυε-

Et quidem suam ad turrim, hic autem, ob-
scuram per noctem,

Ne quid erraret, capiens signa turris,

Navi-

*Juvenis ne noctis
in umbra*

*Signa fallacibus obscurae fallaci
incognita turris*

Multa cavens.

Florens Christianus:

*Missis turris signis, ne foras
san aberret.*

Gulielmus de Mara:

*Ne quid aberraret, signis
pro turre statuit.*

Miror hunc quasi suae o-
pationi faventem, solum
laudasse Kromajerum, nisi
propterea quod transi-
verit; sed & Florens
Christianus:

*In bene fundatae populos
enavit Abydi.*

Unus sensum percepit Andr.
Papius:

*At praedixit illi
Signa notans turris, ne se
nox fulseret atra.*

Sic Ovidius ep. 19: 35.

*Protinus in summa vigi-
lantia lumina turre*

*Porrimus, adfectae signa
notamque vias.*

Intellige igitur Leandrum
Abydum sera nocte na-
tantem respexisse Hero-
nem lucernam tenentem,
vel ipsam lucernam ex tur-
re suspensam. Sic apud O-
vidium ep. 18: 17. Lean-
der:

*Digredimur flentes, repe-
toque ego virginis
aequor,*

*Respicens dominam, dum
licet, usque meam.*

Ne quid tamen dissimulem,
longe felicius scenam con-
posuisse mihi videtur inge-
niosissimus Naso, quam
Musaëus, qui amatorem
sera nocte domum se refe-
rentem lucernae ministe-
rio usum canit, ad quam
oculos flectere debebat,
cum Abydon versus iter
instituendum, quod ita
procul dubio natatori diffi-
cillimum esse debuit. Prae-
terea, si lumen Leander e
litore Abydeno vix videre
potuit, ut refert Ovidius
ep. 18: 31.

*Lumina quoniam etiam sum-
ma vigilantia turre*

Ad

Πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύ-
δα.

230. Πανυχίαν δ' ὁάρων κρυφαῖς ποθέοντες ἀέ-
θλῃς

Πολλάκις ἤρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφ-
νην.

Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὁμίχλη,
Ἀνδρασιν ὕπνον ἀγᾶσαι, καὶ εἰ ποθέοντι Λεάν-
δρῳ·

Ἀλλὰ πολυφλόισβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης

Ἀγ-

*Aut videt, aut acies no-
stra videre putat.*

Iis enim verbis indicat lu-
men tantis tempestatibus
noctu surgentibus obscu-
rius fulsisse, & aliquando
vix apparuisse, quemad-
modum Virgilius *Aeneid.*
lib. 6. v. 452.

*Ut primum juxta stetit,
adgnovitque per um-
bras*

*Obscuram, qualem primo
qui surgere mense*

*Aut videt, aut vidisse pu-
tat per nubila lunam.*

Quomodo, quales, nata-
tor atra nocte id respexit?
Quamvis id non adeo ur-

geam, cum secundum Mu-
laeum facile lumen videre
potuit. Confer. v. 234. &
seqq. Ovidius autem mari
se commisisse amatorem sub
auroram canit. ita enim
ep. 18: 111.

*Jamque, fugatura Titbo-
ni conjuge noctem,*

*Praedius aurorae Lucifer
ortus erat.*

Eo autem tempore lucer-
nae nullus usus.

230. Πανυχίαν. Πανυχίαν
Basil. cum plerisque, nec
non Florente Christiano
qui vertit:

*Tota nocte ambo furtivae
murmura rixae*

Optabant.

quo

Navigabat (*natabat*) profundi fundamenti ad
magnum populum Abydi.

Nocturnarumque consuetudinum clandestina 230.

desiderantes certamina

Saepe optarunt, ut venirent cubiculum or-
nantes tenebrae.

Jam atrata cucurrit noctis caligo,

Viris somnum adferens, sed non amanti

Leandro.

Sed (*is*) multifremi apud litora maris

Nun-

quo quid ineptius? Quo-
modo enim, quaeso, ama-
tores certamen amoris per-
ficere cupidi *per totam no-*
ctem optassent, ut *nox ad-*
veniret? Recte igitur Παν-
χίον retinui cum Rövero a-
liisque. Ceterum nota hic
ut, vix subeunte Aurora
digressi, mox iterum vocis
exoptent noctem amato-
res, quod eleganti *βραχυ-*
λογία hic expressit Poëta.
Similem observo apud Lu-
cam Euang. cap. 24: 31.
Αὐτῶν δὲ διατρίψαντες αἱ ἐφθαλ-
μοί, καὶ ἐκίγισαν αὐτῶν· καὶ
αὐτοὶ ἐφάπτετο ἑαυτῶν ἀπ' αὐ-
τῶν. Quam paucis verbis
hic describitur, quomodo
Christus ex oculis discipu-
lorum evanuerat? Ne mo-

ra scilicet longior esset in
descriptione, quam ipsa
re, ut loquitur Vir Acutissi-
mus Jer. Marklandus ad
Stat. Sylv. 1. 2. v. 144.
Vid. & ad illum locum
Elegantissimus Gevartius
Papin. Lectio. cap. 17.
p. 66. & praeterea idem
Marklandus ad 2. 1. 146.
nec non 3. 1. 135. in Ad-
dendis. qui usum hunc in
locutionibus variis osten-
derunt.

231. Θαλαμηπόλοι. πρὶ τῇ
θαλαμῶν διαστροφῇ. FRAN-
CIUS. Nonnus Dionys. lib.
7. p. 218. l. 33.

καὶ γλυκερὸν μέλιτι Διὶ
θαλαμηπόλον ὄφρου.

236. Πο-

235. Ἀγγελοῦν ἐνέμμενε φαεινομένω ὑμεναίω,
Μαρτυρίην λύχνου πολυκλαύσιο δοκεύ-
ων,

Εὐνῆς τε κρυφῆς τηλεστόπον ἀγγελίω-
την.

Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφειγγέα νυκτὸς ὁμί-
χλην.

Ἡρῶ, λύχνου ἔφαινεν ἀναπτομένοιο δὲ λύχνῳ

240. Θυμὸν Εἴρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο. Λεάνδρῳ
Λύχνῳ καίομένῳ συνέχαιετο παρ δὲ θαλάσ-
ση

Μαι-

235. Πολυκλαύσιο. *multum defleudi*, si sic legendum. *Aliae editiones πολυκλαύσιο* (ut Basil. aliaeque multae.) Forte scribendum πολυκλαύσιο, quam identidem in vocat *lucernam*. Cephalus apud Ovidium 7. *Metam.* Caligula apud Sueton. cap. 50. *Carull.* 51. Confirmat hanc conjecturam Leander apud Ovidium v. 30. & mox ipse Musaeus. FRANCIVS. Sed, quod pace viri Doctissimi dixerim, locus Ovidii parum juvat:

*Rupe sedens aliqua spectro
tua littora tristis,*

*Et quo non possum corpore,
mente feror.*

Nihil hic de invocata lucerna, ut nec in seqq.

*Lumina quin etiam summa
vigilantia turre*

*Aut videt, aut acies no-
stra videro patat.*

Neminem in hac emendatione moveat quod voces πολυκλαύσιο & πολυτλήσιο nimis differant: Videtur enim olim lectum πολυτλήσιο, cum facilis permutatio literarum κ & τ. Voces autem illas confundi patet ex v. 330. ubi πολυτλήσιο edidit Röverus ex Codicibus, cum in aliis πολυκλαύσιο, quae lectio ex glossa in utrumque locum inrepsit forte. Vulga-
tam

Nuntium opperiebatur lucentium nuptiarum, 235.

Testimonium (*signum*) lychni lugubris ob-
servans,

Lesique clandestini procul speculantem nun-
tium.

Ut vero vidit nigrae obscuram noctis caligi-
nem

Hero, lychnum ostendit: accenso vero lychno

Animum Amor ussit festinantis Leandri: 240.

Lychno ardente ipse etiam ardebat. ad mare
autem

Infra-

tam tamen, ne quid dissi-
mulem, lectionem defen-
dere posses admissa pro-
lepsi, quam non videtur
attendisse Vir Acutissimus,
λύχνον nimis subito πολέ-
κλυτος vocari ratus, quod
me quoque olim adeo of-
fendebat, ut de sanitate
loci dudum dubitaverim.
Optime hanc prolepsin ex-
pressit Papius vertens:

*Luminis indicium exspe-
ctans, miserabile quan-
dam.*

Atque ita Virgilius Æneid.
lib. 7. v. 717.

*Quosque secans infaustum
interluit Allia no-
men.*

Lucerna autem πολέκλυτος
vocatur, quae extincta leti
caussa fuit Leandro; quem
admodum Virgilius Æneid.
3: 138.

*Miserandaque ve-
nit.*

Arboribusque satisque lues.

Ubi Servius: MISERAN-
DA] Metonymia, quae mi-
seranda facit.

241. Πὰρ ὃ θαλάσση. θα-
λάσσης Basil. cum pluribus.
Prius Röverum secutus ta-
men recepi. Supra v. 32.

Πύργοι δ' αὖτε προγόιναι πρὸς
γόνιτοι τῆς θαλάσσης.

Ubi ipsum vide.
l'

245. θα-

Μαινομένων ροθίων πολυηχέα βόμβον ἀκρό-
ων

Εὔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ, θάρσος ἀ-
είρας

Τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύ-
θοις·

245. Δεινὸς Ἔρως, καὶ πόντος ἀμείλιχος· ἀλλὰ
θαλάσσης

Ἔστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἐρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυ-
χον πῦρ.

Λάζεο

245. Θαλάσσης Ἔστιν ὕ-
δαρ. Ἐκτὸς Rondellus non
inconcinne. FRANCIUS.
Vulgatae certe lectioni
praeſtat, in qua nullus ſen-
ſus, qui ita optimus ſurgit.
Berglerus legebat ἀμείλιχον,
vel θάλασσα, atque hoc
probat Röverus, a quo non
diſcedo. Certe emendatio
facillima. ita v. 241. pro
θαλάσση plures ſcribunt θα-
λάσσης. Conferri autem
cum hoc loco debet Ana-
creon Od. 14: 9.

Τὶ γὰρ βαλόμεθ' ἔξω,
Μάχης ἴσσω μ' ἐχέσσης;

Vertit Henr. Stephanus:

*Nam cur petamur extra,
Quum praelium ſit intus?*

Ubi legendum ἔσσης, vel
ipſa interpretatio docet.
Charmides apud Ach. Ta-
tium lib. 4. p. 233. ἐπὶ πό-
λεμον νῦν ἐξελίσσομαι βυκόλων·
ἐνδόν μοι τ' ψυχῆς ἄλλος πόλι-
μος κέθηται. κ. τ. λ. Ele-
gantiffime Ovidius ep. 18:
89.

*Frigora ne poſſim gelidi
ſentire profundi,*

*Qui calet in cupido peſto-
re, praeſtat Amor.*

Conferri poteſt con no-
ſtro Poëta Nonnus Dio-
nyſ. lib. 35. p. 876. l. 5.
de Morrheo ſe lavante:

Ψυχρῇ δ' ὀϊμοὶ φαί-
δρυνε θαλάσση,
Θείε-

Insanarum undarum multum sonantem fremi-
tum audiens

Tremebat quidem primo, postea vero auda-
ciam attollens,

Talibus adloquebatur consolans mentem ver-
bis:

Gravis Amor, & mare inplacabile: sed 245.
maris

Est aqua, verum Amoris me urit intestinus
ignis

Ad-

Θέρμον ἔχων Παφίης ὀλίγη
ἀήλος.

Lib. 42. p. 1084. l. 3.

κρυχρὸν ὕδωρ Διόνουσι μάτην
πῦρ ἔδοναί τε δ

Σβίσσων δὶψαν ἔρωτος ἔλκος
ῥόος ἀκαταγέτο.

Εἶμα σὺν γυνίῳ, ὅππῃ τάλινον
οἶδμα πικρύνει

Νυμφίος Εὐρώπης ἀπ' ἱερῆς
ἱμερίου πύρ. 2. 7. λ.

Sic lib. 7. p. 216. l. 29.

Ἀπειθοπαίῃ δ' ἄ-
λκιμῃ

Βαλὺς ἔρωτι ἔφλεξεν ὀϊστοῦ-
ρα κερτυῖ.

Ὅσῳ χύσῃ νηπιῖα πρὶν ἢ
φλογίνῳ φεγγῇ

Ἀεὶροπὴ χάρισμα.

Seneca Hippolyt. v. 334.

*Spicula cuius sentii in i-
mis*

*Caerulus undis grex Ne-
reidum*

*Flammamque nequit rele-
vare mari.*

Illud autem ἐνδόμυχοι πῦρ
occurrit lib. 4. p. 122. l.
17. lib. 25. p. 674. l. 9.
lib. 42 p. 1104. l. 9. Quem-
admodum πόντος ἀμείχιλος,
lib. 4. p. 122. l. 17. loco
gemino:

Ἀλλ' ἱρίαις ὅππῃ πόντος ἀμεί-
χιλος ἐκ ἀλεγιζῶ
Μαγισμένην ῥοδία.

Qui locus priori Bergleri
conjecturae adversatur.
F 2 252. Α'μ-

Λάξεο πῦρ, κραδίη, μὴ δειδῶθι νήχυτον ὕδωρ.
 Δεῦρό μοι εἰς Φιλότητα· τί δὴ ῥοβίων ἀλεγί-
 ζεις;

Ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστὶ θαλάσσης;
 250. Καὶ κρατέει πάντοιο, καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων.
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
 Ἀμφοτέρης παλάμῃσιν, ἐῷ δ' ἔσφραγγε καρήνῃ,
 Ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσ-
 σῃ.

Λαμπομένη δ' ἔσπυυδεν αἰεὶ κατεναντία λί-
 χυν,

255. Ἀὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόζολος, αὐτόματος νῆυς.
 Ἡρώ δ' ἡλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργῳ,
 Λευγαλέης αὐρῇσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης
 Φάρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σησῆ
 Πολλὰ καμῶν Λεῖανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκ-
 τήν.

260. Καὶ μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυ-
 ραίων

Νυμ-

252. Ἀμφοτέρης. Ἀμφοτέ-
 ραις Basil.

255. Εὼν. Whitfordi e-
 ditioni hanc, quae exci-
 derat, vocem addidit
 FRANCIVS.

256. Φαεσφόρος ὑψόθι πύργῳ.
 25. Primam vocem ad He-

ronem referri nemo non
 videt, & tamen fraudi fuit
 Elegantissimo Whitfordo,
 ut liquet ex ejus interpre-
 tatione:

*Hero flammiferae sed sum-
 mo in vertice turris.
 Quasi*

Adsume ignem, cor, ne time effusam aquam.
Ades mihi ad amorem; cur fluctus cu-
ras?

Ignoras, quod Venus nata sit e mari,
Et dominatur ponto, & nostris doloribus? 250.

Sic fatus membra amabilia exiit vestem
Ambabus manibus, suoque adstrinxit capiti;
Littoreque exsiluit, corpusque dejecit in
mare,

Splendentemque festinabat semper adversus
lychnum,

Ipse remex, ipse classis, ipse sibi navis. 255.

Hero autem alta lucifera in turri,
Perniciosis auris undecumque spiraret ventus,
Veste saepe lucernam tegebat, donec Sesti
Multum fatigatus Leander venit ad portuo-
sum litus;

Et ipsum suam ad turrim deduxit; ad fores 260.
vero

Spon-

Quasi scriptum fuisset *φαι-
σφορι*, nisi, quod malo,
vir Doctus qb carminis le-
ges inverterit epitheton.

257. *Λευγαλίας αὔρησιν*.
Forte *Λευγαλίας αὔραισιν*,
ut Plantin. FRANCIVS.

Favet ex parte Basil aliae-
que plures apud Röverum
in quibus *αὔραισιν*. Sed ni-
hil muta.

259. *Περὶ ναύλοχον*. Sola
Basil. editio scribit *πὸν
αὔλοχον*.

F 3

261. *Ζω-*

Νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,
 Ἀφροκόμης ραθάμιγγας ἔτι τάζοντα θαλάσ-
 σης,

Ἡ γὰρ νυμφόμοιο μυχθς ἐπὶ παρθενεῶ-
 νος,

Καὶ χρόα πάντα καθῆρε, δέμας δ' ἔχρειεν ἐ-
 λαίῳ

265. Εὐοδμῷ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλιπνόον ἔσβεσεν ὁδ-
 μήν.

Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυσρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα Φιλήνορας ἴαχε μύ-
 θος.

Νυμφίε

261. Σιωπῇ. σιωπῇ Whitf.

264. Ἐχρειν. Alios scri-
 bere ἔχειν Pareus notat.

265. Ῥοδέῳ. Daniel Pa-
 reus, quamvis ediderat ῥο-
 δέῳ, nec ullam diversitatem
 lectionis memorat, tamen
 hanc cedro dignam dedit
 notam: ἐλαίῳ ῥοδέῳ] Coelius
 Rhodiginus lib. 27. cap.
 26. Antiq. Lection. notat
 ex Plutarcho. ῥόθον dici,
 ὑπεῖμα πολὺ τ' ὁδμῆς ἀφίησι,
 αἰὲ καὶ τέχιστα μαραίνειναι. Alii
 δὲ τ' ὅζον inflectunt, quod
 est clere. Sed nihil haec ad
 Musaeum, qui ῥόδιον ἔλαον
 vocat, quod Homerus
 Iliad. τ. v. 186. de Vene-

re Hectorem mortuum lu-
 gente,

Ῥοδίῳ δὲ κεῖν
 ἐλαίῳ

Ἀμβροσίῳ.

Quem locum respexit Pol-
 lux lib. 6. cap. 19. segm.
 104. τὸ δ' Ῥόδιον ἔλαον, ῥοδοῖν
 Ὅμηρος καλεῖ. ubi Vid. Jun-
 germannus; quem miror il-
 lud ῥόδιον in ῥοδίον mutare,
 cum ῥόδιος obvia sit vox,
 quae nō placeat, aequē
 commodē legere poteris
 ῥοδίον, ut Musaeus aliique
 non pauci. De ipso olei
 usu latius in Animadver-
 sionibus dicam.

267. Ἰαχε

Sponsum anhelantem complexa silentio,
Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantem
maris,

Duxit sponsam ornantis ad penetralia virginalis cubiculi.

Et cutem totam absterfit, corpusque unxit
oleo

Bene olenti, roseo, & mare spirantem ex- 265.
stinxit odorem.

Adhuc autem anhelantem alte stratis in lectis
Sponsum circumfusa blanda (*haec*) emisit
verba: .

Sponse

267. Ἰαχε μέθυ. Ita Henr. Stephanus. Alii Codices Ἰαχε. FRANCIUS. atque ita Basil. editio cum plerisque aliis, quemadmodum saepe Nonnus in Dionysiacis & Paraphr. Joannis. In Vaticano Codice scribitur Ἰαχε, an voluit Ἰαχε? Ita Tryphiodorus de Excidio Ilii v. 256.

Λισσόμενος ὃ γίγνεται δολωμένος Ἰαχε μέθυ.

v. 419.

Μάτην ὃ χεῖρε δ' ὡς Ἰαχε.

Nisi cum Rōvero latere Ἰαχε velis, quod verum

puto, atque ita multi Codices: Quin & Andreas Papius ita jam olim legendum monuit, quod verissimum esse vel Nonni imitatio docet, qui centies hanc locutionem usurpavit. Ita Dionys. lib. 1. p. 14. l. 2.

Τοῖσι ἴπποις περιφέρειν Ἀχαιῶν πρὸς Ἰαχε μέθυ.

lib. 2. p. 52. l. 28.

Ἀντιόχῳ ἐοικέναι πρὸς λυτρεῖν Ἰαχε φαίνε.

Confer lib. 16. p. 452. l. 4. lib. 20. p. 548 l. 18 & l. 27. & innumeris fere aliis

F 4

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἃ μὴ πάθε νύμ-
Φίος ἄλλος·

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἄλῃς νύτοι ἀλμυ-
ρὸν ὕδωρ,

270. Οἶμῃ τ' ἰχθύοεσσα βαρυγαστροῖο θαλάσσης·
Δεῦρο, τεὸς ἰδρωτάς ἐμοῖς ἐνικάτθεο κόλ-
ποις.

ὣς ἡ μὲν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο
μίτρην,

Καὶ

his locis, etiam in compo-
sitis. Absolute quoque oc-
currit lib. 4. p. 134. l. 23.

Καὶ οἱ ἀτυζομένοι λαοσσοὶ
ἴαχε δαίμων.

*Et ipsi trepidanti populos
servantem emisit vo-
cem Dea*

Ita vertitur, quasi scriptum
λαοσσοῖον, sed male. λαοσσοὶ
δαίμων est Pallas, de qua
ibi sermo. ἴαχε autem sae-
pissime ita occurrit, ut
lib. 10. p. 286. l. 10. &c.

268. Νυμφίε, πομπὰ μόγη-
σας, ἃ. in Codice Veneto
legi πομπ' ἴπαθις πῖ, quam
lectionem forsan quoque
a manu glossatoris prove-
nire Röverus notat. Nihil
certius, esse vel violatae
metri leges evincunt: & e-

nim quod conripitur, ut hic
ἃ, produci deberet, quod
intolerandum. Fateor idem
dixisse Homerum Odysf.
Θ. v. 155. quod notat Rö-
verus, nec non l. v. 492.
Iliad. Ψ. v. 607. &c. Sed
nostrum eo respexisse mi-
nime credo. Quid? quod
elegans illa repetitio vo-
cum in initio versus plane
ita perditur. Haec autem
Nonno, cujus exemplum
secutus Musaeus videtur,
in deliciis habita, sic Dio-
nyf. lib. 5. p. 165. l. 1.

Διπτελὲς πόδας εἶδε, καὶ ἔκ
ἰφράσσατο πρὸς·

Διπτελὲς πόδας εἶρε, καὶ ἔκ
ἴδε κύκλα πεδίλων.

Ita pag. 166. l. 2, 3. lib.
15. p. 428. l. 3, 4. lib. 16.
p. 458. l. 29.

ὦμαι

Sponse , multa tulisti , quae non passus est
sponsus alias;

Sponse multa tulisti ; satis tibi est falsae a-
quae.

Odorisque piscosī graviter frementis maris: 270.

Huc ades , tuos sudores meis depone in
complexibus.

Sic illa haec locuta est ; ille vero statim sol-
vit zonam,

Et

Ως μοι παρθένε, τὴν ἔρπαι-
σιν ἔστις ὕπνος,

Ως μοι παρθένε, τὴν ἔρπα-
σιν ὕπνος ἐράπει,

Ως μοι παρθένε, τὴν ἔρπαι-
σιν ὕπνος ἐράπει.

lib. 19. p. 510. l. 2.

Σὺν Στάφυλον, Διόνυσε, κα-
τακτάμενος ὕπνος,

Σὺν Στάφυλον, Διόνυσε, κα-
τακτάμενος ὕπνος ἄν-
θρωπος.

p. 512. l. 13, & 19. lib.
22. p. 582. l. 14, 15. lib.
24. p. 632. l. 19, 16. lib.
36. p. 892. l. 1, 2, 3. lib. 40.
p. 1024. l. 15.

Τίς με λαβὼν κομίσεται ἐς ἱε-
ρόν, ὅπως δάψεται;

Τίς με λαβὼν κομίσεται ἐς
ἱερόν, ὅπως δάψεται.

lib. 46. p. 1194. l. 9.

Οἷον θῆρα δάμασσαι ἱχθύος
καὶ πέποιεν Ἀγάθη;

Οἷον θῆρα δάμασσαι, δι' ὅμοι-
ον τὴν γαστήρ;

Οἷον θῆρα δάμασσαι, δι' ὅμοι-
ον τὴν γαστήρ;

Δίκετο σοὶ λίοντι, ἢ εἰς
τύτθον αἰώρα;

Δίκετο σοὶ λίοντι, ἢ Ἀγ-
μονίᾳ σοὶ μήτηρ.

Confer praeterea lib. 47.
p. 1124. l. 11, 12. & l. 31,
32. lib. 48. p. 1278. l. 3, 4.
& l. 32, 33 p. 1296. l. 18,
19. Quae minoris momen-
ti loca mitto. Vid. & quos
laudat Pareus ad h. l.

272. Μίσην. Β. & Παρ.
F 5 μήτηρ

Καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστόνδ' Κυθαρείης.

Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος,
ἀλλ' ἄτερ ὕμνων.

275. Οὐ ζυγίην Ἦρην τις ἐπευφήμησεν ἀοι-
δός·

Οὐ

μήτην apud Röverum scri-
bunt; quemadmodum & ex-
emplar Bergleri, qui ta-
men recte nihil mutat. Per-
mutatio enim harum vo-
cum in Codicibus trita. A-
pud Polluc. 4. 18. 116. pro
μίτρα MS. apud Junger-
mannum habet μήτρα. Sic in
Dionysio Halicarn. lib. 2.
p. 129. χιτῶνας ποικίλους χαλ-
πίδας μίτρας καταζωσμένοι. pro
μήτρας emendanti Demite-
ro ad Rosin. Antiq. p. 416.
omnino subscribo. Hoc ta-
men defendit Phavorinus
in V. Μήτηρ. Μήτηρ λῦσαι
λέγεται φυσικῶς. λύσις γὰρ ἴ-
σιν, ἢ κύσεις· λέγεται δὲ καὶ
κατὰ ἰσορρίαν· αἱ γὰρ πρῶτον
πύκνυνται, λύσιν τὰς ζώνας
ἀνέλθουσιν τῇ Ἀρπιδος (Le-
gendum forte ἀναλθίσιν τῇ
Ἀρτίμιδι, certe τῇ Ἀρτίμιδι
ut patet ex V. Μίτρα. &
Scholiasta Apollonii Rhodii
ad Argon. lib. 1. v. 288.
quem ad verbum descrip-
sit) ὅθεν καὶ λυσεζώνη Ἀρτίμι-
δος ἱερὸν ἐὶς Ἀθήνας. Eadem
repetit in V. Μήτηρ. unde

patet ipsum putasse voces
has ejusdem esse significa-
tus. Sed Phavorinus decep-
tus prava lectione videtur
hanc adnotationem nobis
cudisse, quod & alias Gram-
maticis non inusitatum. Ea-
dem menda adhuc infedit
Nonno Dionys. lib. 15. p.
416. l. 91.

Παρθενὴν ἀδάμασον ἀτά-
σθαλον εἰς γάμον ἔλ-
κον

Σφίγγειν ὑπὲρ δαπίδοιο· ἑ-
υσσάμενος δὲ κοίην

Χερσὶν ἱρμακίεσσιν ἀπισφρη-
γίσσας μήτην.

Virginem indomitam in-
probum in concubi-
tum trabens.

Complexus est super solum-
Extentus vero in pul-
vere

Manibus amore infantis re-
signavit coronam mu-
liebrem.

Legendum omnino μίτην,
quod

Et leges inierunt benevolae Veneris.

Erant nuptiae, sed sine choreis; erat lectus,
sed sine hymnis;

Non zygiā (*jugalem*) Junonem quisquam 275.
invocavit Poëta;

Non

quod sequentia clarissime docent, quin l. 27. diserte vocat.

Κύκλαδ' αὖ μίτρην.

Interpres, qui legisse videtur *μίτρην*, vertit *coronam muliebrem* favente Phavorino qui notat in V. *Μίτρα λέγεται ὁ γυναικεῖς τ' κροτάλης ἀνάδισμος*. Sed haec ad Nonnum nihil, ut quisvis videt. Eundem errorem commissum a P. Fabro & Pareo in hoc Musaei loco interpretando latius in Animadversionibus refutabo.

275. Ζυγίην Ἡρην. Legendum cum Falkenburgio Ἡρην. Atque ita Edit. Plantiniana. *Juno Pronuba*. (V. Servius ad Virgil. *Aeneid.* 4. v. 45. & 59.) Sic & commendarat Leopardus *Miscell.* 20: 5. V. ad hunc locum Pareum, & Falkenburgium ad Nonnum. Ἡρην jam olim & ipse emendaveram, quo nihil verius. FRANCIVS, Editio Basil.

Ἡρην cum reliquis omnibus, etiam fere MSS. tantum P. Vo. & Kromaj. & post hos Elegantissimus, quem consuli velim omnino, Röverus Ἡρην ediderunt, quos merito secutus sum. Ita Pollux lib. 3. cap. 3. Segm. 39. διὰ τὴν καὶ Ἡρὰ πύλαια, ἢ Ζυγία. V. Kuhnus. Nonnus Dionys. lib. 32. p. 804. l. 9.

Οἶδ' αὖ ὡς Ζυγίην κελεύσκει.

Quae verba ipsius Junonis. ibid. l. 25.

Ἡ' ῥα καὶ αὐτὴ

Ὡς Ζυγίην γεγαῖτα, καὶ ὡς μεδύσσα γενέθλης.

Κυπριαδαίης βιλίσσιν ὀϊστίας ἀφροδίτην.

lib. 47. p. 1226. l. 25.

Αἶψ' ὅτ' Ἡρην,

Ἡ' Ζυγίην καλέουσιν, ἀπειρογάμοισι θεαίνης.

ibid. αἰοῖδες. Sic Basil. cum plurimis. In aliis αἰδών.

276. Δαί-

Οὐ δαΐδων ἤκραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐ-
γὴν.

Οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκήρτησε χορέϊη,

Οὐχ ὑμέναιον ᾄεισε πατὴρ, καὶ πότνια μή-
της·

Ἀλλὰ λέχος σορέσασα τελεστογάμοισιν ἐν αἶ-
ραις

280. Σιγὴ πᾶσιν ἔπηξεν, ἐνυμφόκομήσῃ δ' ὁμί-
χλῃ·

Καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναί-
ων.

Νῦξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοςόλος, εἰδὲ ποτ'
Ἡὼς

Νυμφίον εἶδε Λέανδρον ἀριγνώτοισ ἐνὶ λέκ-
τροις.

Νήχε-

276. Δαΐδων. δαΐδων. Basil. editio.

280. Σιγὴ πᾶσιν ἔπηξεν. Dum verso Pollucem lib. 3. cap. 3. Segm. 37. ὅ ὃ ὅδ' ἐπὶ τῇ ἱνῇ παρπύκωμα πασί. Sed velum lectum ambiens cortina. incidi in eam cogitationem, an non παρπύκωμα hic esset velum tori, quemadmodum jam Scaligerum lib. 3. Poët. cap. 101. cepisse notat Pareus. Sed attentius locum confide-

ranti vulgatam interpretationem loco non movere tutius esse videtur.

290. Κρυπτοδία...φιλότης. Ita locutum Mimnermum docet Pareus his versibus:

Πιθανόν, ὅτι μοι μελέλι καὶ μέλι.

Κρυπτοδία φιλότης, καὶ μελίχα δῶρα, καὶ ἱνὴ.

Pro μελίχα (bis editur in Comment. ejus μελίχα, quod

Non taedarum inluminabat splendor, nuptia-
lem lectum;

Neque peragili quisquam saltavit chorea,

Non hymenaeum cantavit pater, & veneran-
da mater;

Sed lectum sternens perficientibus nuptias in
horis

Silentium thalamum fixit, novam nuptam ve- 280.
ro ornavit caligo;

Et nuptiae erant longe a canendis hyme-
naeis.

Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrice, ne-
que umquam Aurora

Sponsum vidit Leandrum valde (*ipse*) notis
in lectis.

Nata-

quod ineptum esse metri
leges violatae docent) *δῶρα*
Pareus emendat *μελιχιδω-
ρά καὶ ἰνῆ*. Omnia enim sin-
gulariter poni. Sed debuis-
set saltem aliqua auctorita-
te stabilire vocem hanc,
quam, donec id praestitum
video, a Graeca civitate
prohibendam puto. Quod
objicit omnia singulariter
poni futile est, cum sae-
pius contrarium apud Scrip-
tores obtineat. Mihi vide-

tur Poëta *μελιχιδῶρα* vo-
care, quae alii *δῶρα* *Ἀφρο-
δίτης*. vocem autem *Ἀφρο-
δίτης* omisisse videtur, quia
versu proxime praecedente
dixerat:

*τίς γ' ἔβλεψεν ἢ πρὸς ἄν-
τρον χρυσῆς Ἀφροδίτης;*

Quae verba laudarunt In-
terpretes Horatii ad lib. i,
ep. 6. v. 65. Et si vel non
praeceffisset vox *Ἀφροδίτης*
recte locus se haberet. Non
adeo

Νήχεται δ' ἀντικόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύ-
 δα

285. Εὐπύχων ἀκόρητος ἔτι πνεύων ὑμεναί-
 αινων

Ἡρῶ δ' ἔλκεσίπεπλος, ἔδς ληθῆσαι τοκῆ-
 ρι γαίᾳ,

Παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή· ἀμφοτέροι

αὖθις ἐν γαίᾳ

Πολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δίσιν

Ἡῶ.

Ὡς οἱ μὲν φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνάγ-
 κην

290. Κρυπταδίη τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείη.

Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον· ἔδ' ἐπὶ θαρὸν
 Ἀλλή-

adeo dissimili certe modo
 fulmen; quod Jovis ignis
 dicitur, ignem simpliciter
 vocat Statius Theb. lib. 6.
 v. 407.

*Amnibus hibernis minor est;
 minor impetus igni.*

Ubi alii *A. b. m.* ἔ' Jovis,
impetus, igni. &c. Sed cum
 viro Erudito in Observ.
 Miscell. Vol. I. p. 320.
 vulgatam lectionem omni-
 no praeferendam existimo.
 Ἄρα αὖτε Ἀφροδίτης fae-
 pe memorantur a Poëtis.

Ita locutus Hesiodus Scut.
 Herc. v. 47.

Πανύχιος δ' αἶψ' ἔλκετο σὺν
 αἰδοίῃ παρσέκοιτι,

Τερέμενος δάρισι πολυχρύ-
 σῳ Ἀφροδίτης.

Virgilius Aeneid. lib. 4. v.
 33.

*Nec dulcis natos, Veneris
 nec praemia noris.*

Ubi Servius: VENERIS
 PRAEMIA] id est volupta-
 tes. Homerus, τὰδε δῶρα Ἀφρο-
 δι-
 φρε-

Natabat autem in regione positi rursus ad po-
pulum Abydi

Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hyme- 285.
naeos:

Ast Hero, longa induta veste, suos latens pa-
rentes, (*clam parentibus*)

Virgo diurna (erat,) nocturna mulier. utri-
que autem

Saepe optarunt descendere ad occasum auro-
ram. (*solem*)

Sic hi quidem amoris abscondentes neces-
sitatem

Occulta delectabantur inter se Venere. 290.

Sed exiguo vixerunt tempore; nec diu
In

φειδίας. Atque ita scripto-
res omnia illa, quae cu-
rae Deorum singulorum
adtribuit antiquitas, ipso-
rum δῶρα, dona, praemia,
muneraque vocant. De vino
Orpheus in Fragmento ap-
ud Grotium ad Germani-
ci Phaenomena pag. 5.

Ζφαιδίας δῶρα καὶ χερμα-
τὸς Ἀναγ.

Ut feliciter Vir Illustrissi-
mus emendavit pro Βάχων
Virgilius Georg. lib. 2. v.
454.

Quid memorandum aequè
Baccheia dona tuler-
unt?

Quo respexit Boëthius de
Consol. Philos. l. 2. Metr.
5. v. 6.

Non Bacchica munera po-
rant

Liquido confundere melle

291. οὐδ' ἐπὶ δῶρα. Sic
ex optimis Codicibus edi-
dit Doctiss. Röverus, quem
secutus sum. Homerus Iliad.
l. 5. 415.

Ω' Α' 29

Ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὑμεναίων·
 Ἀλλ' ὅτε παχυνέντος ἐπήλυθε χείματος ὥρη,
 Φρικαλέας δανέυσθαι πολυτροφάλιγγας αἰε-
 λας,

295. Βένθεα δ' ἀσθήριστα καὶ ὑγρὰ θέμεθλα θαλαίσ-
 σης

Χειμέριοι πνέοντες αἰὲρ στυφέλιζον αἴῃται,
 Δαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἄλα· τυπτομένης
 δέ

Ἡδὴ νῆα μέλαιναν ἀπέκλασε διχθαδί χέρσῳ
 Χει-

Ὡς τοῖς μοι κλίος ἰσθλόν, ἐπὶ
 θηρὸν δὲ μοι σφάν

Εὔροισι.

Quem locum adduxit Rö-
 verus. Basil. cum multis
 aliis ἐπὶ π. θηρὸν quo faciunt
 tres, in quibus ο. τ. θηρὸν.
 Sed Röverus ibi potius le-
 gendum putat ἐπὶ ἐπὶ θηρὸν.
 nec dissentio. Homerus I-
 liad. E. V. 119.

Οὐδὲ μοι φησὶ

Δηρὸν ἔτ' ὄψιαλ λαμπρὸν
 φάος ἐελίοιο.

V. 284.

Δηρὸν ἔτ' ἀρχέσιος.

V. 895.

Ἀλλ' ὅ μιν σ' ἐπὶ θηρὸν ἀνί-
 ξομαι ἄλγ' ἔχουσιν.

294. Iliad. E. V. 391.

Εἴθ' οἱ γ' οὕτω ἐπὶ θηρὸν αἰφί-
 ρεσαν.

Aliisque locis. Alterum ta-
 men defendit locus, qui
 exstat Iliad. B. V. 435.

Μηκέτι νῦν δὴθ' αὖθις λεγώ-
 μεθα, μηδὲ π. θηρὸν

Ἀμβροδάμειθε ἔργον.

Sed & ibi emendandum pu-
 τοῦ μὴδ' ἐπὶ θηρὸν.

294. Πολυτροφάλιγγας. πε-
 λυτροφάλιγγας editio Basil.

295. Θίμεθλα. Basil. θί-
 μεθλα.

296. Χειμέριοι. χειμέριοι le-
 gere Cel. Dorvillium mo-
 nui supra ad v. 13.

ibid. αἰὲρ στυφέλιζον. ἐπεσφί-
 λιζον Basil.

298. Ἀπρ-

In vicem fruebantur multivagis nuptiis ;
 Sed quando pruinosa venit hiemis hora ,
 Horrendas commovens multarum vortigi-
 num procellas ,
 Profunditatesque infirmas & madida funda- 295.
 menta maris
 Hiemales spirantes semper verberabant venti,
 Turbine percutientes totum mare ; vapulante
 autem (eo)
 Jam navem nigram fregerat bifida (in) terra
 Hiema-

298. Α'πίκλασι διχθάδι χίρ-
 σω. Steph. ἀπίκλυσι. Papius
 ἀπίκλυσι pro ἀπίκλασι. ἐπί-
 κλυσι Regius. ἀπικ. vetus
 liber in margine. FRÂN-
 CIUS. Vix difficilior in
 toto Musaeo locus exstat,
 certe qui me magis excer-
 cuit. Pareus putat respici
 ad morem Veterum, qui
 naves hyeme in partes sol-
 vebant, de quo Hesiodus
 in Εργοις. v. 627.

Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντε
 τῶν ἱγνάθιο οἴκῳ,

Εὐκόσμως τολίσας νῆες πτί-
 ρα ποσφόροισι,

Παδάλιον δ' ἐνιεργίς ὁπὶς κα-
 πτῆ κρημάσασθαι.

Armamenta vero disposita
 omnia domi tuae repone,

Recte contrabens navis a-
 las pontigradae.

Clavum vero fabrefactum
 super fumum suspen-
 dito.

Sed an naves demtis arma-
 mentis, velis clavoque
 frangi dici queunt? Id non-
 dum credo. Miror ipsum
 non emendasse διχθάδι; ita
 clarius certe significaretur
 navis in duas partes fra-
 cta, quemadmodum legisse
 Scholiasten videntur indi-
 care haec verba: τότε τὴν
 βαθεῖαν ναὺν εἰς δύο διέλυσα εἰς
 τὴν ἡγῆρ. quae ita restituit
 Gronovius: διελὼν εἰς τὴν γῆρ
 ἡγαγεν. Longe eruditior est
 conjectura Cel. Dorvillii
 qui legit:

G

Τυπν.

Χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλύσκαζον ἄλα ναύτης.
 300. Ἀλλ' ἔ χειμερίης σὲ φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 Καρτερόθυμε Λέανδρε· διακτορή δέ σε πύργῳ,
 Ἡθάδα σημαίνουσα Φαεςφορίην ὑμεναίων,
 Μαινομένης ὥτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 Νη-

Τοῦτο μίμητις

Ἡθάδα ἢ αὖ μίλαγμαι ἀνέλκοντι
 διχθάδι χίρσῳ.

ἀνέλκον & ἀνελκύον *subducere*
navem usitatissimae locutio-
 nes in hac re. Longus Pa-
 stor. II. pag. 41. loco gemi-
 πο: ἔ φ' ἀσφαλὶς ἐδόκει, μετὰ
 πωρινῆς ὥρας ἐσώσης, ἐν θαλάτ-
 τῳ ὥστε καὶ τὴν ναὺν ἀνέλκον
 ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπὸ χειμῆριον
 δεδαικότας. pro ὥρας ἐσώσης
 P. Moll emendat ἐστώσης.
 Notum autumnī tempesta-
 tes & imbres timentes Ve-
 teres naves subduxisse. V.
 Hesiod. in Ἔργοις v. 674.
 & seqq. Hunc esse verum
 verborum sensum fere per-
 suadeor: nam quod Kroma-
 jerus in Diss. & nota ad h.
 l. magno conatu probare
 nititur naves hyeme ulte-
 riori usui ineptas frangi,
 certe nostro loco, ubi hye-
 malis temporis instantis est
 descriptio, convenire, non-
 dum persuasit. Nec credo
 ἢ αὖ μίλαγμαι contra receptam

significationem notare *usui*
vitiatam navem. Nec quid
 sit διχθάς χίρσος adhuc sa-
 tis liquidum mihi videtur.
 Kromajerus putat esse lit-
 tus vel portum; διχθάδα di-
 ci, quia interfluente aqua
 dividuntur littora, ut Hel-
 lesponti, & ipso in portu
 hinc atque hinc vastae ru-
 pes. Ego ampliandum cen-
 seo.

303. Μαινομένης ὥτρυνεν.
 Basil. cum novem aliis
 scribit Μαινομένης σ' ὥτρυνεν,
 quod forte non de nihilo,
 si totum locum perpendas:

διεκπερίη δὲ σὲ
 πύργῳ

Ἡθάδα σημαίνουσα Φαεςφο-
 ρίην ὑμεναίων,

Μαινομένης σ' ὥτρυνεν ἀφειδή-
 σαντα θαλάσσης

Vides Pleonasmum pronomi-
 nis σ' non plane inelegan-
 tem, & forte inepto
 librario indignum. Plane
 sicut Hesiodus in Frag-
 men-

Hiemale & infidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coërcebat maris, 300.

Magnanime Leander; nuntius sed te turris,

Consuetam significans lucem nuptiarum,

Furentis impulit securum maris,

Cru-

mento ex Scholiaste Lycophronis:

Ὅς με μακρὸν γὰρ ἴθυκας ἔχων
καὶ ὡνά βίσις

Ἐπὶ μὲν ἴτη ζῶει γυνὰς
μερόπαι ἀνθρώποι.

Euripides in Phoenissis:

Ἐμοὶ μὲν, εἰ γὰρ μὴ καθ'
Ἐλένην χθόνα

Τιβράμειθ', αἰὲν ἐν ζυγῷ
μοι δοκᾷ λίγαι.

Judas in Epist. v. 5. Ὑπο-
μῆσαι ὃ ὑμᾶς βέλομαι, εἰδό-
τας ὑμᾶς ἀπαξ τῷτο. Vid. om-
nino Vir Elegantissimus
L. Bos ad ep. Pauli ad
Roman. 7: 12. & quae no-
tarunt Cl. Salmasius, &
Cel. Dukerus ad Flor. lib.
2. cap. 6. §. 19. Non raro
autem literas, syllabasque
duplicandas omiserunt. Ita
in Vibio Sequestro pro: *A-*
cbelous per Rhebiorum fines
in Maliacum mare decurrit,
Doctiss. Hesselius recte re-
stituit *per Perrbaebiorum* f.
In Floro 2. 2. §. 13. pro *circa*
Camerinensium saltum pluri-

mi Codd. scribunt *circa Me-*
rinenfium f. Vid. Salmasium
ad 1. 13 §. 17. & omnino
Withofium in Specim.
Gunther. cap. 3 ubi plu-
rima loca simili modo con-
rupta feliciter sanavit. Sed
cum in reliquis omnibus ha-
beatur *Μαινομένης ὄτρυνον*, &
saepe ita literae geminen-
tur nihil mutare ausus fui.
Suspicabar aliquando

Μαινομένη σ' ὄτρυνον ἀφει-
δήσαντα θαλάσση.

parva admodum mutatio-
ne; nam *θαλάσση* & *θα-*
λάσσης &c. permutari jam
vidimus in his notis. Quam
facile autem literae sequen-
tis vocis priori adhacreant
& vicissim nemini latet.
Conf. v. 259. v. 184. &c.
Ut autem *ὄτρυνον* ποῦ δῶμα
dixit Homerus Odyss. p. v.
75-

Τέλεμαχος, αἶψ' ὄτρυνον ἐμὸν
ποῦ δῶμα γυναικός.

Musaeo dicere licuit *ὄτρυν-*
ον εἰς θαλάσσαν, vel *θα-*
λάσ-

Νηλεΐδης καὶ ἄπιστος. ὄφελος δὲ δύσμορος Η-
ρώ

305. Χείματος ἰσαμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου,
Μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκ-
τρων.

Ἀλλὰ

λάσση, ut eleganter tertius
casus pro quarto cum prae-
positione ponitur. paullo
ante v. 298. ex emenda-
tione Dorvillii,

Ἡδὲ νῆα μέλαιναν ἀνέκυσσε
διχθαδί χείρσφ.

& v. 253.

Δίμας δ' ἔρριψε
θαλάσση.

v. 327.

Χύσις ὄδαδς ἔρρι-
λαιμῷ.

Nonnus Dionys. lib. 34.
p. 848. l. 4.

Ἀ' χαλόν δ' ὅπ' ἔρριψε κατη-
φί' ἀππτεται ἐνῆ.

lib. 45. p. 1174. l. 32.

Καὶ ὅπ' ἀππτεται κατῆ.

lib. 47. p. 1208. l. 32.

Καὶ μοχίαν χθοὶ πῖπτε γί-
ραν φυβιερὸς ἀλαύς.

Atque ita in aliis locis plu-
rimis, Orpheus Argon. v.
1018.

Ἀ' δ' ἄρα χεῖρας

ἀθανάταις ἔειπον.

Inter Latinos Virgilius
multus in hac locutione, ut
monet Servius ad Æneid.
lib. 1. v. 6. LATIO] Hoc
est in Latium. Et est figura
usitata apud Virgilium. Quod
enim per accusativum cum
praepositione dicimus, ille per
dativum ponit sine praeposi-
tione alibi, It clamor coelo.
Ita Georg. lib. 2: 451.

Nec non ἔ' torrentem un-
dam levis innatat al-
nus

Missa Pado.

Servius: PADO] Pro in Pa-
dum. Æneid. 7. v. 761.

Ibat ἔ' Hippolyti proles
pulcherrima bello

Virbius.

lib. 9. v. 681.

Confurgunt geminae quer-
cus, intonsaque coela

Attollunt capita.

Xi: 192.

It

Crudelis & perfidus; debebat autem infelix
Hercle

Hieme instante manere sine Leandro, 305.
Non amplius accendens brevis temporis stel-
lam lectorum.

Sed

*It coelo clamorque virum
clangorque tubarum.*

*Hinc alii spolia occisis de-
repta Latinis*

Conjiciunt igni.

lib. 12: 379.

*Cum rota praecipitem &
procurfu concitus axis.*

Impulit, effuditque solo.

v. 681.

*Dixit, & e cursu saltum
dedit ocius arvis.*

lib. 6. v. 177.

Aramque sepulcri

*Congerere arboribus, coelo-
que educere certant,*

v. 126.

*Facilis descensus
Averno.*

Ita omnino legendum,
quemadmodum etiam edi-
dit Heinſius, atque olim
lectum testatur Servius: *Le-
gitur & Averno, id est ad
Avernum.* Atque ita Broek-
husius ad Propert. 2. 1. v.

①

20. Vulgo *Averni.* lib. 4.
v. 25.

*Vel pater omnipotens adi-
gat me fulmine ad
umbras,*

*Pallentis umbras Erebo,
noctemque profundam.*

Ita nonnullos locum ce-
pisse testatur Servius no-
tans: EREBO] id est in
Herebo, alii Herebi legunt,
aut Herebo, ad Herebum;
ut, It clamor coelo. Si vera
haec explicatio notabile
esset exemplum casuum
permutatorum; sed mihi
plane non adridet, ut
nec ipsa lectio; sed, quem-
admodum Heinſius etiam
edidit, omnino praeferrem
Erebi. lib. 7. v. 642.

Qui bello exciti Reges.

Atque ita aliis in locis.
Horatius Carm. lib. 1. 24.
v. 16.

*Quam virga semel horrida,
Non lenis precibus fata
recludere,*

G 3

Ni.

Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο· θελγομένη
δὲ

Μοιραίων ἀνέφαινε, καὶ δυκέτι δαλδὸν ἐρώ-
σιον εἶπεν.

Νύξ ἦν, εὖτε μάλισα βαρυπνεύοντες αἵηται,
310. Χειμερῆς πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἵηται,

Ἀθρόον

*Nigro compuldit Mercu-
rias gregi.*

Ubi Scholiastes ineditus :
NIGRO] *Id est ad nigrum
gregem umbrarum, & est fi-
gurata locutio. Sic Virgilius,
viridi compellere hibisco.
id est, ad hibiscum. Locus
est Eclog. 2. v. 30. ubi
Servius quoque : ad hibi-
scum compellere. Propertius
lib. 1. 3. v. 35.*

*Tandem te nostro referens
injuria lecto,*

*Alterius clausis expulit e
foribus?*

Phocas Grammaticus in
vita Virgilii:

*Consule Pompejo vitalibus
editus auris.*

Scholiastes in Arati Phae-
nomena de Callisto: *Quae
dum in montibus vagaretur,
a quibusdam pastoribus appre-
hensa, cum puero perducta
est ad Lycaonem: post tem-*

*pus Lycae Jovis templo con-
fugiens, cum eam Arcas fi-
lius sequeretur. Boëthius in
Confess. Fidei pag. 295.
Ut assumptum hominem -----
secum Dei filius coelesti ha-
bitationi sustolleret. Hygi-
nus fab. 108. castraque tran-
stulerunt Tenedo. ubi Vir
Eruditissimus Th. Muncke-
rus plura notavit: Cui,
quamvis fatear in plurimis
exemplis posse subintelligi
in, ut saepe sextus casus
cum praepositione, poni-
tur pro quarto quod in A-
nimadversionibus late do-
cebimus, & jam notavit
vir Doctus ad cap. 92. ta-
men de omnibus id non
concederem, tum ob con-
sensum Grammaticorum,
tum diserta exempla ab
ipso prolata ad cap. 15.
quale & illud Boëthii est.
Hisce exemplis Santolium,
qui in Hymn. p. 30. scrip-
serat*

Ut coelo trahat exsules.

Ⓢ

pro

Sed amor & fatum cogebari (*eam.*) allecia (*cupida*) autem

Parcarum ostendebat, non amplius facem amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
Hiemalibus flatibus jaculantes venti,

Col-

pro ad coelum, facile liberari a censura Cel. Mone-tae Menag. T. III. pag. 409. aequi rerum arbitri non aegre concedent. Ex usu tertii casus pro quarto cum praepositione vexatissimum, locum Lactantii de Mort. Persi. cap. 46. statuit Imperator praelium diei Kalendarum Majarum. explicat Bauldri, conlato cap. 38. ubi de Gothis: Maximiano se tradiderunt, malo generis humani. pro statuere in diem, & in malum. Atque hoc modo utcumque illud ferri posse etiam Columbus post alias conjecturas monuerat. Ampl. Cuperus vel diei positum esse pro die, vel scribendum diem censet. Ego nihil mutandum censeo, sed priorem Cuperi conjecturam secutus diei pro die positum verosimilius puto ob locum geminum plane Virgilii Ecl. 8. v. 87. de bucula:

Propter aquae rivum viri-
di procumbit in ulva

Perdita, nec serae memi-
nit decedere nocti.

309. Βαρυπύκνους ἀήταις
Sic Codex Regius, Συνο-
πτικὸς ἀήταις Verus editio
(nec non Basil.) & Plan-
tin. FRANCIUS.

310. Ἀκοιῖζοντες ἀήταις,
ἀκοιπίζοντες ἀήτας duo Codi-
ces. αἰάτας Ven. Nihil muta-
Repetitio vocum in fine
versuum non inusitata. ita
ex. gr. Nonnus Dionys.
lib. 19. p. 428. l. 7.

Χαρίων πειλάτας εὐεφρονος
ἔκτοθι μήτρας

Ναὶ δαμάλη, ναὶ μέγας εὐε-
φρονος ἔκτοθι μήτρας.

In Paraphr. Joann. 19: 104.

Ἰης Ἰησους

Οὗτος Ἰηδοῦν βασιλεὺς Γα-
λιλαίος Ἰησους.

G 4

313. E' d

Ἀνέρον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης

Δὴ τότε Λεωνδρός περ, ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης,

Δυσκελαίδων πεφόρητο θαλασσαιῶν ἐπὶ νώτων.
 Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύνθετο δ' ὕδωρ.

315. Ἀνέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡ-
 χή

Μαριναμένων ανέμων· Ζεφύρω δ' ἀντέπνεεν
 Εὖρος,

Καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφένκεν ἀπειλάς
 Καὶ κτύπος ἦν αἰλίαςτος ἐρισμαράγιο θαλάσσης

Αἶνο-

313. Ἐπὶ νώτῃ. ὁμοίως Basil.

314. Σύνθετο δ' ὕδωρ. Verus Editio & Plantin. Ocellus:

Inque modum cumuli concava surgit aqua.

FRANCIUS. σύνθετο etiam Basil. quod recte defendit Röverus, in reliquis σύγχετο. 315. ἡ χή. ἢ γή. Basil. Prius recte retinuit Röverus.

317. Ἀφένκεν. ἰφένκεν. id est ἰφένκεν Basil. cum aliis.

318. Ἐλισμαράγιο. ἰελομαράγιο Basil. cum multis aliis. Prius usitatus. Nonnus Dionys. lib. 3. p. 88. l. 7.

Ἐλισμαράγιον ἢ χορεία. & l. 20. ψιλομαράγιον Κερυβαίντων. lib. 1. p. 16. l. 33.

Βαρυσμαράγιον εἶχε λαίμων. Aliisque locis pluribus, cum alterum nusquam occurrat. Veram tamen lectionem conservasse nobis Editionem Juntinam secunda.

Collecti irruunt in littus maris:

Tunc Leāder consuetæ spe sponsæ

Valde sonanti ferebatur maris in dorso.

Jam ab unda unda volvebatur, adcumula-
batur vero aqua;

Aetheri miscebatur pontus; concitabatur un- 315.
dique fremitus

Pugnantium ventorum: Zephyro autem con-
tra spirabat Eurus,

Et Notus in Boream magnas immisit mi-
nias;

Atque fragor fuit vehemens valde frementis
maris.

Gra-

cundam apud Röverum, in
qua legitur *ἰερισμαγύνο*,
persuasissimus sum, quæ
cum indoctorum librariq-
rum captum superaret, par-
tim in *ἰερισμαγύνο*, partim
vero in *ἰερισμαγύνο* muta-
runt, quod plerisque simi-
libus locis fere contigit.
Nonnus Dionys. in Inscrip-
tione lib. 22. p. 4. l. 15.

*Ἀντίστοιχοι αἰσθητοὶ ἐν τῇ ἐξέτα-
σιν ἔχουσιν πρὸς τὴν ἀντίστοιχον.*

Non debuerat ibi in mar-
gine poni *μάρμα*, cum &

aliis locis primam conri-
piat Poëta, ut recte ob-
servavit Ger. Falkenbur-
gius in notis ineditis, quas
descriptas ex Codice Bi-
bliothecæ Leidensis vir
Humanissimus P. Burman-
nus mecum communicavit,
ad hunc locum: *μάρμα* U-
tenhovius. lib. 13. p. 366.
(l. 31.)

*Ἐν τῇ ἐξέτασιν αἰσθητοὶ ἐν τῇ ἐξέτα-
σιν ἔχουσιν πρὸς τὴν ἀντίστοιχον.*
& lib. 14. p. 398. (l. 19.)

*Ἀντίστοιχοι αἰσθητοὶ ἐν τῇ ἐξέτα-
σιν ἔχουσιν πρὸς τὴν ἀντίστοιχον.*

Haec in margine Codicis
G 5 ad-

Αἰωπαθῆς δὲ Λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δί-
ναις

320. Πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσοαῖνῃν Ἀφροδί-
την.

Πολ-

adscripterat vir Doctus.
Nunc circumfertur *μήτοι*,
mea quidem sententia, pes-
sime. Ita lib. 23. p. 616.
l. 1.

Ὅς προχῶς ἰεῖδ' αὖτις πο-
σειδάωνι κραυγῇ.

Claudianus in Fragmento
Gigantomachiae v. 1. p.
807. edit. A. 1665.

Κόπεις δ' ὅτι βίλος φέρει, εἶδ'
ὅσων' ἄλ' ἐκόμωζεν.

& v. 4.

Καὶ πλεῖστα ἴσφυγξαι ποικίλ'
ἀειπλίγμαν σιγῆς.

Orpheus Argon. v. 1144.

Εἰς βαῖνον ἐκίλισσε κυμακί-
ως ἄρμιν' ἰσάριος.

v. 1148.

Ἀνρᾷ Ζίφυροι κατὰ δέρεο-
μαι· ἢ δ' ἀτίκμαρτον.

Pythia apud Herodotum
lib. 1. cap. 47.

Οἶδα δ' ἰγὼ ψάμμου τ' ἀειθ-
μὸν, καὶ μίτρα θα-
λάσσης.

Quae verba paulo aliter
producit Oenomaus apud
Euseb. de Praepar. Evang.
lib. 5. cap. 24. Homerus
Iliad. π. v. 857.

Ὅς πότμον γούστα, λιπῶς
ἀιδρότῳ καὶ ἡβῇ.

Hesiodus in Fragmento ex
Scholiaste Lycophronis:

Ὅς με μακρὸν γι' ἔθικας, ἔχει
αἰῶνα βίῳ.

In alio ex Eustathio:

Ἀπκιοι, ἢ μάλα δὴ σε πο-
τηροτάτη καὶ ἄριστοι

Ζεὺς ἰπικισσι πατήρ.

Theocritus Idyll. 1: 113,
116. &c. Oppianus in Cy-
neget. lib. 3. v. 478.

Τίρην τόμα, λιπ-
ωλίοι τε

Ἐντὸς ἱερῆδαζος γαλακτί-
χρως ἀμφὶς ὀδόντις.

Inmerito Viro Docto in
Observ. Miscell. Vol. III.
pag. 57. adeo durus visus
hic versus ut, quia sic lo-
cutus Homerus, emenda-
ret

Gravia autem passus Leander inplacabilibus
in gurgitibus

Saepe quidem precabatur aequoream Vene- 320
rem,

Saepe

ret Γλαυκοχέρις. Sed recte
jam vulgatam vindicarunt
in notis additis Viri Eru-
ditissimi, quos consuluisse
cum illis, quos laudant,
operae erit. Quid? quod
simili modo Hesiodus in
Fragmento ex Strabone
scripserit:

Γαλακτοφάγωνις αἶαν ἀπὸ
μαίης οἰκί' ἔχοντι.

Ita saltem locum laudat
Gujetus in notis, quamvis
Graevius ediderit Γλαυκο-
φάγων. Statius lib. 5. Sylv.
3. v. 222.

Spectatur athletes

Ille magis.

Sic post Salmasium &
Gronovium emendat Cel.
Marklandus pro *Acestes*,
qui paucula quoque nota-
vit. Nec tantum in eadem
sed & diversis vocibus syl-
labarum conreptarum ex-
empla defunt. Homerus
Iliad. II. v. 31.

Αἰακίτη' ὥς σιν ἄλλος διήσι-
ται ἐψίγονός περ.

Orpheus Argon. v. 484.

Γλαυκοχέρην, Πιτόνι ἐπι-
δίξι' ἔχοντα.

Tolle hinc monstrum il-
lud lectionis in Fragmen-
to Hesiodi ex Scholiaste
Pindari:

Ἦδη δ' αἱ κατὰ θύμην αἰετοῦ
φαίετο βυλὴ,

Αὐτὴν μὲν χιόλ. κρύψαι δ'
αἰδομένη μάχαιραιτα,

Καλὴν, ἣν αἱ ἴτιυξαι φει-
αλοῦσι ἀμφιγυῖας.

Emenda, inquam, αἰδομένη
μάχαιραι: vel, si omnino
hoc durius videatur, sal-
tem αἰδομένη μάχαιραι: Vi-
sum est inopinato occultare
ensem. αἰδομένη quoque con-
jectasse Franc. Gujetum se-
ro video.

320. Λιτάιουσθ. λιτάιουσθ
quatuor, quod usitatissi-
mum. Nonnus Dionys. lib.
6. p. 190. l. 22.

Ὡκίανος λιτάιουσθ χιόνι κα-
τὰ σιν ὕδαρ.

lib. 9. p. 240. l. 22. lib.
15. p. 428. l. 32. lib. 38.
p. 276. l. 20. Nec usquam,
quod

Saepe autem ipsum regem Neptunum ma-
ris:

**Atthidis non Boream inmemorem reliquit
nymphae;**

**Sed ipsi nullus auxiliatus est; Amor autem
non coërcuit fata.**

Undique autem adcumulati male obvio flug-
tus inperu.

Inpulsus ferebatur; pedum autem ei defecit 325.
vigor,

Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.

**Multa autem spontanea effusio aquae fluebat
in guttur,**

EE

Dr. J. H. H. H. H.

— 27 —

Dubito enim an recte Geor-
gius Arnaldus Animadv.
Cap. x. p. 59. ultimo loco
emendat r.

325. *Tournefortia. Eporrh.*
Basil. cum plerisque
 aliis. Prius retinui cum Ro-
 vera.

Ibid. *ibid.* *Ibid.* emendat
Eruditissimus Dorvillius,
eamque vocem satis boni
commatis esse docet. Se-
quor cum Doct. Rövero.

327. *Ῥονδελλὸς φρανκίου*. *div-*
ῖματι Rondellus FRAN-
CIUS. Fortè displicuit *ῥονδ-*
ῖματι pro *ῥονδελῷ*. Sed
inmerito. Nam adjectiva, in
ος & *ου*, aliaque multa vo-
cibus masculinis adjungun-
tur. Hesiodus in *Op. & D.* v.
610.

Οὐδὲ πὶ εἴτην ἀπαρτίσαν
γυῖλιν.

W. 657.

Α' παρὰ τὸ ἀποκρίσθαι ἡμᾶς
γίνεσθαι κρυπτοῦς.

Ubi Gujetus hoc notan-
dum monet, Aristænetus
lib.

Καὶ πότον ἀχρήστον ἀμαιομακύνει πέν ἄλ-
μης

Καὶ δὴ λύχον ἀπίστον ἀπέσβεσε πικρὸς αἵ-
της,

330. Καὶ ψυχὴν καὶ ἔρῳτα πολυτλήτοιο Λαόνδε.

H

lib. i. ep. 16. p. 110. ὅς
ἐστιν ἔρως βίβλητος τῇ ψυ-
χῇ, ὅπως ἴσθ' ἀλλή, τῇ ἰσθ' ἰσθ'
καταβέβηκεν ἰσθμῶν· μάταιον
ἢ πρῶτον. Et ibi Jo. Corn.
de Pauw id notatu dignum
visum qui cum addit, nisi
vltimum subsit frustra est.
Nonnus Dionys. lib. 4. p.
116. l. 27.

Ἀλλὰ λιπύρα

κλήρεν ἰσθ', τῇ δ' ἰσθ', τῇ
ὅς ποτὶς γινέσθαι.

Verba sunt Veneris sub
forma Pisinoes Cadmum
se amare simulantis. Neque
hoc fugit Doctiss. Falken-
burgium in Lction. &
Conject. ad h. l. p. 1318.
Hic autem locus omni ex-
ceptione major evincit in
similibus nihil tentandum.
Conf. Vir Eruditissimus in
Observ. Misc. Vol. III. p.
150, 151. qui Thucydidem
p. 128. 92. μετὰ βαχὸς ἰσθ-
μῶν vocem βίξ genere fae-
minino usurpasse contra
Thomam Magistrum recte

observavit. vid. & dicta a
nobis ad v. 35. p. 15. Du-
bito quoque an in Hero-
doto lib. i. cap. 135. pro
γαμίοντι δ' ἕκαστος αὐτῶν πολ-
λὰς μὲν κραιδίαις γυναῖκας. U-
nus quisque eorum virgines
multas ducit uxores. quem-
admodum Cel. Jac. Gro-
novius ex Codice Medi-
ceo, cujus juratus defen-
sor est, edidit, non resti-
tuendum ex prioribus Edi-
tionibus κραιδίαις γυναῖκας.
Illud quidem usitatus ne-
mo nescit, at vel ideo cre-
do a descriptore immuta-
tum, quod & alias ipsum
fecisse constat.

328. Ἀχρήστον inutilem
verti recte docuit Cel. Dor-
villius, V. & Pareus.

330. Πολυτλήτοιο. πολυ-
κλήτοιο vetus editio & Plan-
tiniana. FRANCIVS. Ita
& Basil. Prius retinui se-
cutus Doctiss. Röverum,
qui tamen num acu rem
tetigerit monens nimis ab-
surdum esse, unum idemque
epitheton nunc Ἀσπίδου ὁμοῦ
τῇ

Et potum inutilem inpetuosi potavit falsuginis
maris;

Et jam lychnum infidum exstinxerat amaris
ventus,

Et animam & mortem multum passi Leandri 330.

Ille

et plurimas adjungere, equi-
dem dubito. Certe tam an-
xie Poëtas Recentiores
haec hoc non curasse li-
quidum est ex Gunthero,
Poëta, pro seculo quo vi-
xit, optimo Ligur. 9: 234.

Cumque sibi fidae tetigisset
moenia Cumae

Belligeras vires, atque au-
xiliaria poscens

Agmina, plura suis ultro
conlata petitis

Accepit fidae gavisus ple-
bis amore.

lib. 4. v. 547.

Protinus angusto mituntur
ad ardua colle &c.

Hanc nitente manu pren-
dunt &c.

Non dubitant nisi vestigia
ferre per aturas.

Quid? ipse magnus ma-
gister Æneid. 7. v. 17.

Atque in praese-
pibus urfi

Saevire, ac formae magnu-
rum ululare luporum

Quos hominum ex facie des
saeva potentibus ver-
bis &c.

Idem offendit Barthium in
Statio Theb. lib. 5. v. 691.

Volucres equitum praeve-
terat alas

Fama recens, geminos alis
amplexa tumultus.

Vid. vir Eruditus in Ob-
serv. Miscell. Vol. I. p. 318.
qui in suo Codice monet
vocibus geminos alis super-
scribi *que suis*, ut voluerit
forte

Geminosque suis am-
plexa tumultus.

Quam lectionem tamen,
elegantem licet, vulgatae
non praefero. Ita enim fe-
re Virgilius Æneid. lib. 7.
v. 458.

Olli somnum ingens rumpit
pavor: ossaque &
artus

Per

Ἡ δ', ἔτι δαδύωντας, ἐπ' ἀγρυπνίῳσι δ-
πωπαῖς

Ἔσαντε καυμάνοισι καλυπτοῖσι μερίμναι.

Ἡ λυθε δ' ἡριγένεια, καὶ ἔκ ἰδε κυμφίον Ἡ-
ρω,

Πλάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαι-
λάσσης

335. Εἶπε ἐσαθρήσειεν ἀλώμενοι ἂν παρακοίτην
ἄλγος σβεννυμένοι· παρὰ κρηπίδα δὲ πύρ-
γος

Θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδραμε νεκρὸν ἀ-
κοίτην,

Δαιδάλεον ῥήξασα περὶ σήθεσσι χιθῶνα,

Ροιζή-

*Perfudit toto proruptus
corpore sanguis.*

& lib. 12: 542.

*Te quoque Laurentes vi-
derunt, Aiole, campi*

*Oppetere, & late terram
consternere tergo.*

*Occidis, Argivæ quem non
potuere phalanges*

*Sternere, non Priami re-
gnorum everfor A-
chilles.*

*Tantum hic occurrit ver-
bum compositum.*

331. Ἡ δ', ἐπ' ἀδύοντες. Ven-
tus editio & Plantin. εἰς ἐπ'
δ' ἰδύοντες. Ἡ δ', ἐπ' ἀδύον-
τες H. Stephanus. FRANC-
CIUS. Hoc cum Rövero re-
cepi: illud agnoscit Basil
male.

337. Θρυπτόμενον. ita Ba-
sil. cum omnibus reliquis,
præter Venetum Codi-
cem, cum quo Röverus po-
tius legeret Δρυπτόμενον. Sic
Homerus Odys. E. v. 426

Εἰδ' ἅπ' ῥιπύς τε δρόπος,
ἐδρ' ὅς ἐστιν ἀράχης

Iliad. v. v. 187.

ῥιπύ

Ροιζήδον· προκαρηνός· ἀπ' ἡλιβάτῃ πέσσε πύργῳ.
 340. Καδδ' Ἡρώ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοί-
 τη,
 Ἀλκίχων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέ-
 θρω.

Hinc ἀδρυππες apud Non-
 num Dionys. lib. xi. p. 302.
 l. 23. lib. 15. p. 424. l. 10.
 lib. 41. p. 1062. l. 31. Du-
 bito, tamen an haec vera
 lectio & non potius ex al-
 tera orta, quae saepe a-
 pud Nonnum obvia, ex.

gr. lib. 37. p. 940. l. 6.

Θρύπτειτο δ' ἄκρα μέτρα.

340. Καδδ', ita Basil. cum
 plurimis, in paucis καδδ'.
 Prius retinuit recte Röve-
 rus. Sic Homer. Iliad. π.
 v. 410. aliisque in locis.
Ibid.

Cum strepitu praeceps ab alta cecidit turri.

Atque Hero mortua est super mortuo mari- 340.

to,

Suique invicem potiti sunt etiam in ultima
perniciē:

Ibid. τίθηται ἐπ'. In aliis τί-
θηται ἐν. Prius, quod etiam
agnoscit Basil. egregie tue-
tur Summus Röverus. Cum
hoc loco confer Achill.
Tatium lib. 3. p. 165. εἰ
δὲ ἡμᾶς ἀποκτείνῃς θίλεις, μὴ

διασῇτης ἡμῶν τὴν πλειυτήν.
εἰ δὲ καὶ θάλῃαι ἡμᾶς βορρὴν πί-
πρωται γυνίαι, εἰς ἡμᾶς ἰχθύς
αἰκλασσάτω, μίη γαστήρ χωρη-
σάτω, ἵνα καὶ ἐν ἰχθύσιν ποιῇ
ἑαφ᾽ ἑαυτοῖς.

ANIMADVERSIONES

A D

MUSAEUM.

ANIMAE VERSIONES

A D

MUSEUM.

ANIMADVERSIONES

A D

MUSAEUM.

CAPUT I.

Imperativus modus in precibus usitatus. Defensus Homerus. Quos Deos invocent Poëtae? Callyus notatus. Pindarus & Homerus invocati. Binae emendationes in Nonno probatae. Emendatus Polyaeus. Ὑμνός tuus. Per θεῶν, Divam, intelligitur Musa sive Calliope vel Erato. Homerus explicatus. Conjectura in Claudiano. Imperatores invocati ab adulatoribus. Γάμος, γαμήν, συγγῆμις, συγγῆμιον, nuptiae, conjux in re turpiori pudenter usurpata. Antoninus Liberalis & Hesiodus explicati; In hoc variae Lectiones. ὅποι & qui ad remotius relata. Amor militiae comparatus; variaeque inde ductae locutiones. Tibullus defensus. Petronius semel, Boëthius bis emendatus. detracto pro detracto & similia. Distinctio vocum ἄγαν & φίλον neglecta.

1. **E**πὶ, θεῶν. Imperativum modum adhiberi a Poëtis in precibus & petitionibus quis nescit? Et tamen ineptam censuram Protagorae effugere non potuit magnus Homerus, qui scripserat,

Μῆνιν αἰεὶ θεῶν, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος

Quia imperaret is, qui precari debebat. Sed vindicatus ab Aristotele Poët. cap. 19. Consule Ampl. Cuperum Apoth. Homer. p. 98.

Ibid. θεῶν. Quamnam hic Deam invocet Poëta dissentiant Interpretes. Voetius ipsam Venerem intelligit non adeo inepte. Plerorumque certe Poëtarum mos est initio operum invocare Deos praesides eorum, quae dicturi sunt, proprios. Fallitur

H 4

enim

enim P. Callyus, qui ad Boëth. de Consol. Philos. lib. 1. Metr. 1. v. 3. Poëtas non solere magnum quoddam carmen aggredi, nisi Musis invocatis, monere non erubuit. Sed recte contra misellum hunc Interpretem, qui de Venatione scripserunt Dianam; Lucretium de Rerum Natura Venetem invocare, observavit Doctiss. Vlamingius. Hic autem, quomodo cum Deos providentiamque negat, Venerem invocet Vid. Tycho Brahe in Syllog. Ant. Matthaei ep. 52. ad Pontanum. qui putat ad exemplum aliorum Poëtarum sic fuisse exorsum, ideoque sub hoc nomine latere voluptatem corpoream, quam Deam subinde vocare non veretur. Ita Venerem invocat Ovidius Art. Amat. 1. 2. v. 15.

Nunc mihi, si quando, Puer & Cythera, favete:

Claudianus Proserpinam a Plutone raptam scripturus Deorum infernorum opem inplorat lib. 1. v. 20.

*Dii, quibus innumerum vacui famulantur Avernii
Vulgus iners &c.*

*Vos mihi sacrarum penetralia pandite rerum
Et vestri secreta poli.*

Hinc ipsum Pindarum in Carmine Lyrico Statius lib. 4. Sylv. 7. v. 5. Nam nec ipsorum defunctorum vatum auxilium poscere pudor erat. Ita Nonnus ex. gr. Homerum faventem optat Dionys. lib. 13. p. 354. l. 3.

Ἀλλὰ λιγύνων

*Ἡγεμόνας, ἢ Ὅμηρον αἰσσητόρεα καλέσσω
Ἐντεπίης ὅλον ὄρμον.*

Ita scribitur in notis Falkenburgii, cum in textu pessime Ὅμηρον finitimum. lib. 32. p. 812. l. 4. lib. 25. p. 656. l. 17.

Παμ

Παμφαῖς υἱὲ Μέλητος Ἀ'χαΐδος ἄφθιτε κήρυξ,
 Ἰλήκοις· σέο βίβλος ὁμοχρόνος Ἡ'ειγενείῃ· κ. τ. λ.
 Πνεῦσον ἐμοὶ τὸν ἄσθμα θεόστυτον· ὑμετέρης γὰρ
 Δεύομαι εὐσπίης.

Ita optime locum sanavit Ges. Falkenburgius, & post illum Ampl. Cuperus Apoth. Hom. pag. 12. Vulgo ὑμετέρης. Eadem menda insedit Polyaeno Strateg. lib. 4. praef. ubi pro τὰς ἀρετὰς τῶν ἡμετέρων προγόνων scribendum ὑμετέρων, quemadmodum recte Interpres. ὑμέτερος autem pro tuus obvium. Ariadna de Theseo quæsta apud Nonnum lib. 47. p. 1224. l. 27.

αἴθε ἢ αὐτῇ
 Ὑμετέρης μέλας ἀπὸ τοῦ πομπῆς καλεῖται

Mercurius Baccho p. 1242. l. 25.

Εἰς δόμον ὑμετέρης κυροτρόφον ἤγαγον Ἰ'ῆς.

Vid. lib. 34. p. 862. l. 8. lib. 35. p. 868. l. 9, 21. lib. 35. p. 882. l. 4, 24, 26. lib. 40. p. 1038. l. 23. Consule notata Summo Burmanno ad Valer. Flacc. lib. 8. v. 173. Sed in viam. Alii potius intelligunt *Musam*, & quidem Calhopen, quemadmodum Cel. Kromajerus in Dissert. p. 17. Quamvis Voetii sententiae versum 14. & 15. non adeo obesse putem, quia aliquid ingratum Veneri Musæus expeteret, cum Poëtae haec non anxie adeo curent. An magis convenit Simætham Lunæ opem invocantem apud Theocr. Idyll. 2: 79. ingratiſſimum hunc sermonem instituere ad Divam:

Τοῖς δ' ἢ ξανθοτέρῃ μὲν ἰλιχρυσοῖο γενναῖς,
 Στήθεα δ' εἰλβοντα πολὺ πλεον ἢ τὸ Σελάνα.

Vix putem. Hoc tamen verius videtur. Ita Homerum *Deam* invocantem cepit Max. Tyrius Dissert.

16. felicius, quam Eustathius, qui de mente Poëtae cogitabat, locis adductis a Cupero Apoth. Homer. pag. 129. Consentit Horatius de Art. Poët. v. 141. reddens initium Odysseae:

*Dic mihi Musa virum, captae post tempora Tro-
jae,
Qui mores hominum multorum vidit & urbes.*

Nec non Maro:

Musa mihi causas memora.

Nec Latinis Poëtis insuetum Divam ponere pro Musa. Statius Achill. 1. 1.

*Magnanimum AEaciden formidatamque Tonanti
Progeniem, & patrio vetitam succedere coelo
Diva refer.*

Claudianus in Pr. Conf. Stilich. lib. 2: 5.

Mitior incipiat fidibus jam Diva remissis.

Ita legendum forte ex Cod. Mediceo apud Hein-
sium, qui tum incipias mallet. Vulgo Musa, quae
vox glossa videtur. Calliopen invocat quoque Ho-
ratus Carm. lib. 3. 4. v. 1.

*Descende coelo, & dic age tibia
Regina longum Calliope melos.*

Quid si tamen intelligenda Erato? Ovidius Art. Am. lib. 2. 15.

*Nunc mihi, si quando, Puer & Cytherea, favete:
Nunc Erato, nam tu nomen amoris habes.*

Sed nihil affirmare ausim. Notissimus autem mos
faciles in carmina Musas, & numina optandi apud
Romanos, cum ad unius flagra deducti essent
Qui-

Quirites, apud nonnullos paulatim obsolevit. Hic enim adulescentes, ut gratiam ab Imperatoribus ini-
rent, scripta sua ipsis dedicare, seque numine ip-
sorum, pessimorum quamvis Poëtarum, afflari ja-
ctare non erubescabant. Audi Lucanum lib. 1. ad
Neronem sermonem instituentem:

*Nec, si te pectore vates
Accipiam, Cyrrhæa velim secreta moventem
Sollicitare Deum, Bacchumque avertère Nyx.*

Ita de Domitiano Statius lib. 5. Sylv. 1. v. 11.

*Nos tibi laudati juvenis rarissima conjux
Longa nec obscurum finem laturo, parenti
Tentamus dare justa lyra: modo dexter Apollo;
Quique venit juncto mihi semper Apolline Caesar
Annuat.*

3. Γάμον coitum, quamvis potuissent connubium, ut
saepe apud Musæum, vertunt significatione usita-
tissima. Solent enim hujusmodi honestis vocabu-
lis non raro rem turpem minusque honestam ve-
lare auctores. Nonnus Dionys. lib. 15. p. 416. l.
21.

*Παρθενικήν ἀδάμαστον ἀτάσθαλον εἰς γάμον ἔλκων
Σφίγγειν ὑπὲρ δαπέδοιο.*

lib. 16. p. 454. l. 7. p. 456. l. 5.

Κτεῖναι γὰρ ποθέοντα, ἢ ὃ γαμέοντα διώξεις

p. 458. l. 2, 5. aliisque locis. Achilles Tatius lib.
1. p. 59. Ὅταν ἂν εἰς τὸ γάμον ἐθέλωσιν ἄλλήλοις συνελ-
θεῖν. lib. 7. p. 285. de Tereo: τὸ γλωττεῖν τὸ φιλο-
μήλας φοβεῖται, ἢ ὅταν τὸ γάμον αὐτῇ δίδωσι μηκέτι
λαλῇ. p. 311. βαλῶσα ἂν με κατεφίλει ἢ ἀπῆται τὸ
γάμον. Aristænetus lib. 1. ep. 21. p. 142. ἐλπίζο-
μενός ἐστιν ὁ γάμος, ἡδὺς, εὐχαιεῖς, ἢ λίαν ἡνίκαιος
γένεο-

γέγονε, περιεφρονήθη. Quemadmodum acute & vere distinxit Elegantissimus Mercerus. Ita intelligendus Antoninus Liber. cap. 10. Ὅτι πρῶτος ἀπὴγγελε Κορωνίδα ἢ Φλεγύῃ θυγατέρα γαμηθεῖσαν Ἀλκυονεῖ. Cum primus de Coronide Phlegyae filia indicium detulisset, eam Alcyoneo esse nuptam. vel potius cum A. concubuisse, nisi velis eodem sensu capere verba Latina. Hesiodus in Fragmento ex Scholiaste Pindari ad Pyth. Od. 3.

τῇ μὲν ἄρ' ἀγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς. ὑπὸ δαίδ' ος
Πυθῶ ἐς ἠγαθέην, ἣ ἔφρασεν ἔργ' αἰδέηλα
Φαίβῳ ἀκερσινόμῃ, ὅτε Ἰχὺς γῆμε Κόρωνιν
Εἰλατίδης Φλεγύας διογνήτειο θυγατέρα.

Quae verba diverse admodum adducit Munckerus ad Antonin. Lib. cap. 32.

τῇ μὲν ἄρ' ἦλθε κόραξ φαίδ' ἄρα ἔργ' αἰδέαλα.

Sed prior lectio praestat. Dein pro ἀκερσινόμῃ emendatius legitur ἀκερσεκομή; sicut & ὅτ' ἄρ' Ἰχὺς ἵγημε κ. Ita autem duo haec loca capienda docet Hyginus fab. 202. Cum ea & Ischys Elati filius concubuit. quemadmodum recte pro Chylus emendavit Doct. Munckerus. Eodem modo συνεῖναι occurrit apud Ach. Tat. lib. 8. p. 493. Aristaen. lib. 1. ep. 21. aliosque plurimos; quemadmodum & συνελθεῖν, pro quo Scholiastes Aristoph. ad Plut. v. 303. de Circe & Ulyxe, ἣ πρὸς μίξιν αὐτῶ συνελθεῖν ἐπεθύμησεν. Quin & ipsum συνοικεῖν apud Alciphro. lib. 1. ep. 19. p. 74. ἴχω πρὸς θαλάττῃ ἢ κόρην Πανόπῃ ναιεῖζων ἢ Γαλατείῃ ταῖς καλίσυμβαις ἢ Νηρηίδων συνοῖκειν. Sic & Latini. Petronius cap. 25. Plaudentibus ego universis, & postulantibus nuptias fecerunt. Vid. Pythoeus & Erhardus. Quin conjux adulterio cognita Valerio Flacco lib. 2: 208. de Venere:

Intonuit signumque dedit Mavortia conjux.

Vid.

Vid. Burmannus & Heinsius. Conferri praeterea merentur, qui dudum similia exempla observarunt, Munckerus ad Anton. Lib. cap. 1. omnino ad Hygin. fab. 14. & Lactant. Placid. fab. 29. P. Voet ad Callimachum Hymn. in Apoll. v. 14. ad Hymn. in Del. v. 240. Ez. Spanhemi. Mercerus ad Aristae. p. 149. Index Aeliani, & Heins. ad Ovid. Art. Amat. et Petrus Miscell. lib. 3. cap. 11. & omnino Vir Eruditissimus Franc. Ferdinandus de Cordova in Didascal. Multipl. cap. 39.

4. Καὶ Σηδὸν ἢ Ἀβυδὸν, ὅπη γ. α. Η. Illud ὅπη ad priorem vocem Σηδὸν referendum quivis videt. Ita Virgilius Aeneid. lib. 3. v. 167.

*Hinc Dardanus ortus,
Fasiusque pater, genus a quo principe nostrum.*

Ubi optime Servius notat: A QUO] Non ab Fasio sed Dardano: nam anteriori respondet.

9. Εὐνύχιον μετ' αἰθλον. In notis pag. 8. monui haec verba melius reddi Nocturnum post certamen, neque poenitet sententiae. infra v. 231.

Ἰαλινόχιον δ' αἰῶνι κρυφίων ποθέοντες αἰθλας. & v. 197.

Φερίζετο, πῶσκειν ἔρωτος αἰθλεύσειν ἀγῶνα.

Juvat locus geminus Nonni, quem videtur respexisse, Dionys. lib. 16. p. 440. l. 30.

Ὅπως μετὰ λέκτρῳ τελέσω
Ἀϊετὴν ὄρεον αἶψα γαμοςόλον ἄστρον ἐρώτων.

Amorem militiae comparare, & pulcherrimas inde arcessere leuitiones Poëti solenne. Nonnus Dionys. lib. 43. p. 1136. l. 23.

Ἦς αἰετὸς πάσχει
Ἀθλαφόρον γαμίοισι αἰετῶσι δὲ κορύμβοισιν
Ἰμερτήν τελέσαντα παλαυσμοσύνην Ἀφροδίτης

Ita

Ita & Longus Pastor. 3. p. 85. Χλόη ᾗ συμπαλαίνο-
σά σοι ταύτην ἢ πάλην, οἰμώξει ἢ κλαύσεται: ἢ αἵμα-
τι καίσεται πολλῷ καθάπερ πεφονευμένη. Apud Ach.
Tatium lib. v. p. 281. Tereus describitur φιλομή-
λα παλαίων πάλην Ἀφροδίσιαν. Aristaenetus lib. 1.
ep. 10. p. 72. ὁ δ' ἔν τῇ παρθένῳ βραχέα νυκτομαχή-
σας ἐρωτικῶς, τό τε λοιπὸν εἰρηναίων αἰπέλαυνεν ἡδονῶν.
ita legit Mercerus pro ὡς δ' ἔν. Propertius lib. 4.
1. v. 137.

*Militiam veneris blandis patiere sub armis,
Et Veneris pueris utilis hostis eris.*

Lib. 2. El. x. v. 15.

*Evolat heu nostro quoniam de pectore nusquam
Assiduusque meo sanguine bella gerit.*

Quo loco inductus Vir Doctus in Obs. Misc. Vol.
II. p. 240. non damnaret in Tibullo lib. 2. El. 3.
v. 63.

*Hic juvenum series teneris inmixta puellis
Ludit, & assiduus praelia miscet Amor.*

Pro *assidue*; sed minus necessarium id jure optimo
visum alteri viro Erudito in nota addita. Hora-
tius Carm. 3: 26. v. 1.

*Vixi puellis nuper idoneus,
Et militavi non sine gloria;
Nunc arma defunctumque bello
Barbiton hic paries habebit.*

Ubi Scholiastes MS. notat: *Miliciam allegorice vo-
cat amorem, sicut & Virgilius praelia vocat coitum,*
ita: si quando ad praelia ventum est; & iterum no-
cturna bella dicit. Prior locus exstat Georg. lib. 3:
98. alter Æneid. lib. xi. 736. ad utrumque idem
notavit Servius. Ovid. Heroid. ep. 7: 32. Amor.
3. 7. 68.

Nunc

Nunc opus exposcunt, militiamque suam.

Martialis lib. x: epigr. 38.

*O quae praelia, quas utrimque pugnas
Felix lectulus, & lucerna vidit
Nimbis ebria Nicerotianis!*

Claudianus in Nupt. H. & M. Fescenn. v. 126.

*Tum victor madido profiliis toro
Nocturni referens vulnera praelii.*

Fulgentius Mythol. lib. 3. 6. p. 114. *Noctu enim adveniens maritus, Veneris praeliis obscure peractis, ut invise vespertinus advenerat, ita in crepusculo incognitus etiam discedebat.* Petronius cap. 24. *Et pertractato vasculo tam rudi, Hoc, inquit, belle cras in promulside libidinis nostrae militabit.* ubi conf. Gonsalvus de Salas. Videtur autem a manu Petronii profectum *pertractato vasculo*, quod elegans est & captum inepti librarii superare videtur, atque omnino latere in τῷ *pertracto*. Composita enim non raro sonum simplicis vocis retinent. Ita in vetustissimis exemplaribus inveniri *detracto*, *attracto* &c. notarunt Docti. Consule Broekhusium ad Propert. 2. Eleg. 2. v. 11.

Ac veluti primo taurus detractat aratro.

Nec non Eleg. 24. v. 22.

Noctibus his vacui refaciamus iter.

Florus lib. 1. 7. §. 2. *Scelere partam potestatem non melius egit, quam adquiescerat.* Hanc esse lectionem vetustissimi Codicis Nazarii notat Salmasius, cui addi velim Doctiss. Dukerum. Servius ad Virgil. *Aeneid. 6: 819. de Tarquinio, detractans ille responsioni capita decussit papaverum.* Emenda & Boethium

thium de Consol. Philos. lib. 3. 12. p. 169. *siquidnm detractantium jugum foret, non obtemperantium salus.* ita diserte CD'O. vulgo *detractantium*. Sic Prof. 9. p. 137. legendum: *Hoc igitur, quod est unum simplexque natura, pravitas humana dispartit.* Ita enim edidit Glareanus recte pro *dispartit*, quod video jam occupasse acutissimum Vlamingium, qui monet ita scribere Murmellium, edit. Argentinam nec non MS. III. atque ita corrigendum in reliquis, quamvis in iis *par* eodem modo scribitur quo *per*, quod verisimilitudine non caret. Certe & in CD'O eodem modo pingitur *per*, quo mox *partibus*.

Ibid. ἄγειν. Hoc & v. 52. Poëta migrat Canonem Grammaticorum, qui hic est apud Ammonium in in V. Ἀγειν ἢ Φερειν διαφέρει. Ἀγεται μὴ γὰρ τὰ ἔμψυχα· Φέρεται ᾗ τὰ ἀψυχα.

Οἱ δ' ἤγον μὴ μῆλα, Φέρον δ' εὐήνορα οἶνον.

Locum exstare apud Homerum Odyss. Δ. v. 622. monet Valckenaerius. Sed ab ipso Homero aliisque optimis Poëtis non raro id neglectum reperio. Ita Iliad. O. v. 529.

Πυκινὸς δέ οἱ ἤρεκεσθ θάρηξ,
τὸν ῥ' ἔφορεν γυάλοισιν ἀρηρότα· ἧ ποῖε φυλεὺς
Ἡγάγεν ἐξ Εὐφύρης, ποταμῷ ὑπὸ Σελλήεντος.

& Iliad. Λ. 631.

Πὰρ ᾗ δέπας περικαπῆς, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραίος.

Odyss. Α. v. 184.

Ἄγω δ' αἶθνα σίδηρον.

Theocritus Idyll. 17: 32.

Οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἡβας
ὄπλα· ἢ αὐτὸν ἄγειν γενεήταν Διὸς υἱόν.

&

& 27: 32.

Καὶ τί μοι ἔδωκε ἄγας γάμος ἄξιον, ἢ ἐκινεύσει.

Apollonius Rhodius lib. 1. v. 440.

Τῶν μὲν δὲ καὶ μοῖρα θεῶν χρεώ τε περὶ σῶσαι
Ἔνθαδε καὶ αἶαντας.

Ita legit Scholiastes probante Jensio Lect. Lucian.
p. 157. vulgo ἔχοντας. Nonnus Dionys. lib. 43. p.
1134. l. 21.

Ἀξιὸν ἔδνον ἔρωτος ἄρα ψυχόμενα Νηρεὺς
Ἡφαίστος σοφὸν ἔργον Ὀλύμπια δαίδα νύμφη,
Ὀλβον αἶψαν.

Lib. 1. p. 8. l. 11.

Ἀξίη μοι γάρθηκα.

το

Quae recurrunt p. 101 B 10. si vera conjectura U-
tenhovii. conf. lib. 5. p. 174. l. 15. lib. 8. p. 236
l. 24. lib. 36. p. 682. l. 31. p. 684. l. 3. lib. 42.
p. 1096. l. 16. lib. 44. p. 1146. l. 24. lib. 45. p.
1178. l. 17. Herodotus lib. 1. cap. 53. τοῖσι δὲ
γὰρ μέλλουσι τὸ Λυδῶν ταῦτα τὰ δῶρα ἐς τὰ ἱερὰ. Fer-
me est de cetero de hasta. φέρω pro ἄγω occurrit
apud Hesiodum in Ἔργοις v. 203.

Προστίειται ἀνδρῶνα ποικιλόδουρον
Τῷ μὲν δὲ νεφέεσσι φέρων δυνάμει μεμαρκής.

pro quo v. 208.

1

τῷ δὲ καὶ, τὸ δὲ ἔστιν ἔγωγε πῶς ἄγω.

CAPUT II.

Pluralis ponitur pro singulari. τόξα, epistolae, carinae &
similia, pro τόξῳ &c. Horatius adjertus contra Bentli-
um. Epitheta frigida non raro & otiosa apud Poetas
obvia.

obvia. ἀντὶς πολλὰν, ἀντὶς ἀντὶς elegantes locutiones. Nonni versio correctā. Ἰνσλος prima syllaba producta. Ἦ eleganter abundat. Ὑaria lectio in Aebille Tatio rejecta. In fine versuum participia poni contra Servium probatur. Locus Seroli contra Broekbushum adsertus. Grammaticorum Canones incerti plerumque. Taurus Ἰο-
vi, non juvencus, immolatus tantum, aliaque. Benileji emendatio in Virgilio rejecta.

17. **T**έξα τῆλαιν. pro τόξον. ita Aristænetus lib. 1. ep. 10. p. 58. ἄλ' ὅσον ἔχεν ἰχθύος πρὸς-
ελκύντας τὰ τόξα, διεφῆκε τὸ βέλος. Sic arcus pro
arcum dixit Statius Theb. lib. 1. v. 12.

cui sumpserit arcus

Infelix Atbamas.

Ubi in aliis arcum. Vid. Observ. Misc. Vol. 1. p. 157. & p. 317. Nihil tritius quam pluralem nume-
rum poni pro singulari, & vicissim. Virgilius Æ-
neid. 6: 41.

Teucros vocat alta in templa sacerdos.

Statius lib. 3. Sylv. 1. 117. ex emendatione Mar-
klandi:

Nec mora: conscripta formantur imagine templa.

Vulgo formatur--tela. Florus 1. 1. § 12. Sabinis
proditæ portæ per virginem. quam lectionem pulchre
hoc modo tuitus est Eruditiss. Dukerus. Justinus
lib. 1. cap. 6. §. 1. Lectis ille epistolis, eadem som-
no aegredi jussus est. præcesserat cap. 5. §. 10. Epi-
stola, quia palam ferri nequibat, regis custodibus om-
nes aditus obsidentibus exinterato lepori inseritur, le-
pusque in Persas Cyro ferendus fido seruo traditur. At-
que hoc modo receptam lectionem in Horatio
Carm. lib. 1. 14. v. 3. forte non incommode ser-
vare licebit:

Non-

Nonne vides, ut
 Nudum remigio latus?
 Et malus celeri saucius Africo
 Antennaeque gemant? ac sine funibus
 Vix durare carinas
 Possint imperiosius
 Aequor?

Ubi *carinae* usurpantur de una navi. Sed Bentlejus, ut id culpanti Scaligero occurreret, legit *gemunt* & *possunt* sine interrogationis nota; perque *carinas* intelligit ipsas naves, ut adeo de una capi non sit necesse. Favet Codex Franeq. in quo scribitur *gemit* & *possunt*. Mihi tamen vulgata lectio nondum displicet, nec, si jam legas *gemunt* & *possunt*, necesse Bentleji interpretationem amplecti, cum, rejecta etiam interrogationis nota, idem sensus manere poterit.

20. Ἰμερόεις τε Δίαυδρος ἦεν, ἣ παρθένος Ἡρώ.] Ita v. 186. occurrit

Ἐμοί δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.

Sed frigide & non nimis eleganter illa epitheta hic adhibentur, & magis ad explendum versum, quam quia necessaria. Habet tamen quo se tueatur. Apud Poëtarum principem Homerum, in cuius peritia in epithetis adhibendis laudanda multus est Cuperus Apoth. Homer. p. 88, 89. & Hesiodum non raro occurrunt epitheta, vocabula, sententiaeque crebro repetita, quae facile abesse poterant. Quoties non ex. gr. recurrit Ἐκτὼρ Ἰππείδαμος, νεφεληγερέτα Ζεὺς, nec non μηλιάτα Ζεὺς &c.? Et tamen saepissime sunt otiosa, quod merito inprobat Acutissimus Marklandus ad Stat. lib. 1. Sylv. 2. v. 135. saepe etiam rei & personae minus convenientia, quod idem vituperat in Epistola Cri-

tica pag. 134. Neque jam notavit Servius ad Virgil. *Aeneid.* 2. 7. *Virgilius quo negotiorum qualitate dat epitheta: quum Homerus eadem etiam in contrariis servet.* Unde cum non semper aeque haec observaverint Poetae, emendationes locorum talium periculosiores habendae. Neque hoc omisit vatibus inpingere *μισάνθρωπος* ille Timon apud Lucianum in cognomine Dialogo, ubi ipso initio post coacta Jovis epitheta ita: *ὃ δ' ἔτι τε ἄλλοι οἱ ἐμβρόντη τῷ ποιῆσαι καλῶσι, ὃ μάλιστα ἔστιν ἄπορον πρὸς τὰ μέτρα. τότε γὰρ αὐτοῖς πολυώνυμοι γινόμενοι ὑπερίδωσι τὸ πλείον ἢ μέτρα, ὃ ἀναπληροῖς τὸ κεχρηὸς ἢ ῥυθμῷ.*

22. Πολίων — αἵετος. Elegans locutio, quae & usurpata Nonno Dionys. lib. 13. p. 376. l. 19.

Καὶ θρασυεὐεὶς ἄρως ἐν Πύμπλαισι δάσας,
 Βιστωνίης Οἰάγρου ἐνώμασθ' αἶψαν αἰρέτης
 Ὄρεσιν καλῶσθ' ἐπὶ γύναισι Καδυσταπίης.

Ride stuporem Interpretis, qui vertit:

Bistoniae Oeagrus accessit ad astrum terras.

Puer videt ejecto ad intelligendum Oeagrū astrum terrae Bistoniae advenisse. Melius retulisset αἶψαν αἰρέτης ad Πύμπλαιαν, quemadmodum lib. 41. p. 1060. l. 19. Beroc appellatur

Αἰβανήϊδος αἶψαν αἰρέτης.

23. Γκελοι αἰθήλαιοι] In notis pag. 11. nihil hic mutandum paucis adstruximus exemplis. Si quis plura desideret vel unus Nonnus abunde sufficiet. Ut brevis sim conferri velim loca, quae ex multis tantum indicabo. lib. 6. p. 184. l. 22. lib. 10. p. 282. l. 1. lib. 12. p. 342. l. 25. lib. 14. p. 396. l. 28. lib. 15. p. 424. l. 22. lib. 16. p. 446. l. 2. lib. 18. p. 506. l. 5. &c. &c.

24. Δίξέο μοι τινὰ πύργον. Minime protrita elegantia illud τινὰ hic plane otiosum: infra v. 63.

Εἰς ἣ τις Ἡρῆ
Ὁφθαλμός, γελῶν ἱκανὸν χαρίτεσι τεθήλει.

Ita Achilles Tatius lib. 2. p. 95. πεφύτευται ἣ εὐν αὐτῇ τὸ πῦρ ἢ ἀνάπτει οὐδὲ τὰς πτόρθας πολλὴν τινὰ φλόγα. Non placet, quod Salmasius p. 575. Anglicanum Codicem cum edito habere monet, ἢ pro τινὰ. Alciphron lib. 1. epist. 27. Ὁ μὲν τις λαβὼν δέκαθαιρ τὰ ἐνιζάνοντα ἔβρωμάτων τοῖς ὀδῶσιν ἰνώδη. Lucianus in Timone p. 101. αἰς ὑπερυχίων ἀπάντων καλαδεδυκότων, μόχμη ἐν τι κισσῶτιον περισυνθῆναι. Multus in hac locutione Nonnus. Ita in Paraphr. Joann. 19: 73.

Τῶτον ἱλὼν σαύρωσθι λευχίσῳ τινὶ πότμῳ.

Ita v. 95, 123, 132. &c. Coluthus de Rapt. Hel. v. 105.

Καὶ τις ὄρεοσαύλοιο δορὴ μετόπισθε χιμαίρης
Ἐκκρεμῆς ἠώρητο.

Theocritus Idyll. 1. 1.

Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα ἢ αἱ πίτυς αἰπὸς τῆτις
Ἄ ποτὶ ταῖς πωγῶσι μελίσσεται.

Quae pulchre inlustravit Dan. Heinsius in Lect. Theocr. cap. 2. p. 295. ubi ex Latinis Apulejum id non infeliciter imitatum observat.

28. Νάων. Non hoc tantum sed v. 17, 30, 31, 48, 99, 133, 211, 236, 242, 243, si standum Grammaticis, imperitiae in Poësi incredibilis specimen dedit Musaeus. Ausus enim in exitu versus participium conlocare, quod severe damnat Servius ad Virgilium Aeneid. lib. 9. v. 300. ET LITORA LINQUENS] Notandum sane, finitum esse verbum participii: quod raro apud Latinos est, apud Graecos

viciosissimum. Nihil autem vidi magis; nam quod optimi Graeciae vates, a quibus scribendi exemplum minoribus petendum, mille locis usurparunt, idne viciosum dicendum? Vel unus enim Homerus in Iliade A. hujus compositionis exempla plurima subpeditat. Ita v. 9.

Ἀπὺς δὲ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολαΐς.

v. 31.

Ἴσὸν ἐπιχομένην, καὶ ἑμὸν λείχας ἀνιόνσαν.

v. 46.

Ἐκλογξαν δ' ἄρ' οἷσι ἐκ' ὄμων χωμέναις.

Confer, si tanti tibi videbitur, v. 51, 168, 299, 351, 356, 360, 391, 413, 414, 434, 501, 507, 546, 592, 598. Hesiodum in *Θεογ.* 226, 227, 684, 685. aliisque locis plurimis. In Orpheo, Nonno, omnibus denique Poëtis talia singulis fere paginis occurrunt. Nec minus obvia apud Latinos. ex. gr. Ovidium *Amor.* 2. *Eleg.* 2.

Vidi ego compedibus liventia crura gerentem.

Eadem Elegia:

Viderit ipse licet; credet tamen ipse neganti.

Eleg. 9.

Si tamen exaudis pulchra cum matre rogantem.

Sed censorem hunc jam retudit post alios Elegantissimus Broekhusius ad Propert. lib. 3. El. 4. v. 46.

Dicere non norunt, quid ferat hora sequens.

Ubi aegre se, ut credat haec a manu doctissimi grammatici & in lectione Poëtarum tritissimi profecta esse, adduci fatetur. Sed ego, si in Codicibus bonae notae & satis antiquis reperiantur, non abjudicare ipsi ausim. Quis nescit perpetuum

mo-

morem Grammaticorum in optimis Scriptoribus, modo ipsis displicerent, obvia quaeque damnatum, live ritus live locutiones & compositionem, spectes? Quicquamne notius quam taurum Jovi mactari? Et tamen idem Servius non nisi juvenum ipsi immolatam nobis persuadere conatur ad Aeneid. lib. 3. v. 21. lib. 4. v. 221. & nescio quod ex neglecto ritu hoc, prodigium arcessit. idem inculcat ad lib. 3. 279. *Placulum enim commissum fuerat tauro in Thracia immolata, ut diximus supra; & licet multa fuissent secuta sacrificia; intelligebatur tamen adhuc sumen iratum non desinentibus malis.* Sed consuli velim Ampl. Cuperum Apoth. Hom. pag. 74. & Ez. Spanhemium ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 79. ubi disces quid placitis hisce tribuendum. Non dissimilem errorem ab Horatii Interpretibus commissum infra refutabimus. *Alga* non solum esse marinam herbam nec *uloam* palustrem contra eundem adserere debuit Cel. Marklandus ad Stat. lib. 5. Sylv. v. 283. Duo epitheta uni voci adtribui idem damnat aequae infelicitate, ut videbimus ad v. 133. Non mitiorem censuram strinxit in Virgilium quod *Dorica castra* scripserat, malam dicens compositionem ab ea syllaba incipere, quae superius finitus sermo: quam ipse Broekhusius jam ad Tibull. 1. 1. 3. retudit. Neque in Grammatico hoc adeo mirum, cum Eruditissimis nostrae aetatis viris similia haud raro exciderint. Quis non miretur illud Britanniae nobilissimum sidus Rich. Bentlejum ad Horat. Carm. lib. 1. Od. 34. secure pronunciare in verbis Virgilii Aeneid. 4. 265.

*Haec aliter terras inter costamque volabat
Litus arenosum Libyae ventosque secabat.*

Sonum audiri auribus ingratisimum, & hinc cavil-

villatum praeterea alia nonnulla aequè infelicitèr
pro volabat reponere legebat? Sed de hoc paulo
post agendi locus erit.

CAPUT III.

Αἷμα vel αἷμα γενέσθαι pro genere. Αἷμα κομίζων ex regio-
ne aliquis dicitur ubi natus. Emendatus Nonnus. Αἷμα
sanguis, pro filio. Αἷμα κομίζων a parentibus dicitur
filius. Occurrit & de insula. Achilles Tatiuss tenta-
tus. Εἰς τὴν ἡμετέραν vel Εἰς τ. ν. initio versutam fre-
quens. Probata emendatio Genfi in Veteri Poëta apud
Diodorum Siculum, & Vallini in Boëtio. Dictiones
eodem modo definientes in exitu versuum invicem se sequen-
tium, rectè poni contra Bentlejum, & Persum forte, pro-
batur ex Latinis & Graecis Poëtis. Virgilii lectio adser-
ta. γένος ἀδίδου. Heinssii emendatio in Theocrito pro-
bata. Veneris, Vestas, Palladis, Leucippidum, &
Hecates antistitae virgines erant. Nuptiae Sacerdoti-
bus vetitae. Pueri & puellae sacra perficiebant, quia
Diis accepta aetas. Acron emendatus. Sacerdotes pro-
strata pudicitia puniebantur. Nuptiae tamen a sacerdo-
tio omnes notè arcebant. Medea, forte & Hero virgini-
tatem ad tempus servare tenebantur.

30. ιωτρεφές αἷμα λαχῆσα. αἷμα sanguis, pro
genere, unde quis ortum ducit, usitatissi-
mam. Nonnus Dionys. lib. x. p. 280. l. 27.

Βασιλέων Σατύρων μινυάριον αἷμα κομίζεις.

& l. 31.

Γινώσκω τὸν αἷμα.

Theocritus Idyll. 22: 164. &c. Pro eo sapientissime
αἷμα γενέσθαι Nonnus dixit ex. gr. lib. 3. p. 98.
l. 6.

Νύμφα φίλη τί με τόσσον ἀνείρειαι αἷμα γενέσθαι.
p. 106.

p. 106. l. 7.

Εἰ λάχες ἐκ Διὸς Παιδῆϊον αἷμα γενέθλης

Ita lib. xi. p. 302. l. 32. aliisque locis plurimis.
lib. 37. p. 938. l. 7. vocat.

Ἄρσενά τ' ἢ νέον ἵππον ὁδοιπόρον αἶθροχον ἀλμης.

Orpheus Argon. v. 252. aliique Scriptores saepissime.
Dicitur quoque aliquis, αἷμα κομίζειν ex regione ubi
natus. Nonnus lib. 4. p. 116. l. 8.

Ἀτρεΐδης Κασυρίης δὲ κατελδὼς αἷμα κομίζει.

lib. 37. p. 926. l. 14.

Εἰ πέδον Αἰονίης, ἢ Φωκίδος αἷμα κομίζει
Si solum Aoniae aut Phocidis sanguinem fert.

Emenda: Εἰ πέδον Αἰονίης καὶ π. λ. Vulgata lectio ine-
pta est. Conf. lib. 47. p. 1222. l. 16. Αἷμα quoque
dicitur filius alicujus. Nonnus lib. 5. p. 152. l. 16.
de Aristaeo:

Ἄρμα σοφὸς Φαίβοιο ἢ ἐνπάλαιμοιο Κυρήνης.

Lib. 47. p. 1242. l. 22.

Ζηνὸς γνήσιον αἷμα.

Horatius Carth. 3. 27. v. 63.

*Nisi berile mavis
Carpere pensum,
Regius sanguis.*

Recte Scholiastes MS. *Regia proles*. Filius etiam
αἷμα κομίζειν a patre vel matre dicitur. Apud Non-
num lib. 16. p. 448. l. 10. Nicaea ad Bacchum,

Οὐδέ μοι σέο λέκτρος, ἢ εἰ Διὸς αἷμα κομίζεις.
Lib. 26. p. 678. l. 7.

Οὐρανὸν γὰρ
Θυγατέρος Φαίθωντος ἱερὸφλαγίος σέο πάππυ
ἄϊμα φέρεις.

Verba sunt Minervae ad Deriadem filium Hy-
daspis & Astridis Solis filiae, ut patet ex p. 696.
l. 30.

Ὅν διερῇ φιλότῃ πατὴρ ἴσπειρεν Ὑδάσπης,
Ἀΐδος εὐώδους ὁμιλήσας ὕμεναίσι
Κύρης ἡελίοιο.

Confer lib. 42. p. 1100. l. 12, 16. lib. 46. p. 1182.
l. 6, 14. &c. Mira vero est admodum locutio, quae
occurrit in oraculo, quod reperitur apud Achil-
lem Tatium lib. 2. p. 93.

Νῆσος τις ἐστὶ φυτῶνυμον αἶμα λαχῦσα.
Est ortum ducens plantae a cognomine terra.

Quem locum in mendo cubare dudum deprehen-
di, nec tamen quomodo restituendus divinare
potui. Interea, donec molliorem medicinam al-
ter adferat, audaci, quod fateor, conjectura re-
pono

Εἴς τινος νῆσος φυτῶνυμον αἶμα λαχῦσα.

Quam phrasin in talibus initio versuum usitatissi-
mam norunt vel mediocriter Graece docti. ita ex.
gr. Homerus Odyss. Δ. in fine.

Εἴς τινος νῆσος μέσση αἶλ' πετρήεσσα.

Vetus Poëta apud Diodor. Siculum lib. 3. cap. 66.

Εἴς δ' ἔτι Νύσης ὄπατον ὄρος, ἄνθειον ὕλη
Τηλεῖ Φοινίκης, χερδὸν Αἰγύπτιοι ῥοαίων.

Ita legit Cel. Jensus Lect. Lucian. p. 184. ex lib.
4. & Scholiaste Apollonii Rhodii. Vulgo Ε. δ. τις. Ν.
ἄβα-

ἄβατον, quorum illud, cum construendum sit cum ἔρος minime ferri potest. Hesiodus in Fragmento ex Scholiaste Sophoclis:

Ἐστὶ τις Ἐλπίη πολυλῆϊος ἡδ' ἐνλείμων.

Ipsæ Achilles Tatius lib. 4. p. 249. Ἐστὶ γ' ἡ νῆσος
τινὲς καλύβας ἔχουσα. Nec raro Viri Eruditi labo-
ranti carmini opem tulerunt transpositis vocibus.
Boëthius de Consol. Philos. lib. 2. Metr. 1. v. 8.

*Suæque magnum monstrat ostentum, si quis
Visatur una stratus ac felix hora.*

Ita egregie ex conjectura restituit Vallinus, cum
in reliquis omnibus editis & MSS. fere perperam
legitur *Magnumque suis*; nisi quod in Lipsiensi E-
ditione metro salvo *Magnam quoque suis*, sed mi-
nus eleganter. Longius abit Barthius Advers. lib.
17. cap. 13. conatu parum prospero ita verba
transponens:

Dignumque risu monstrat &c.

Atque ita sæpe alii simile quid tentarunt. Si quis
malit minore mutatione Ἐστὶ τις νῆσος ejecto γ',
sententiam defendere poterit iis, quæ diximus ad
v. 224. pag. 74. Neque hoc displicet. An prae-
terea hic legendum *φειδύμενον αἶμα* videbimus ad
v. 138. Satis enim diu jam exspatiati sumus.
Ibid. Λαχῦσα. Versu sequenti occurrit

Κύπελλος ἦν ἱέρνα, γάμων δ' ἀδίδακτος ἔσσα.

Ut adeo observare hic liceat modulationem quan-
dam, quam pariunt ultimæ horum versuum di-
ctiones eodem modo desinentes. Acerbe more suo
Neronem ob hoc vitium carminis notavit Persius
Sat. 1. v. 92.

*Sed numeris decor est, & punctura addita crudit
Claudere sic versum didicit, Berécynthius Atthius
Et qui caeruleum dirimebat Nereâ Delphin.*

Sed observat Vir Eruditiss. H. Casaubonus in Com-
mentario ad h. L. eo tantum nomine carpi Poëtam,
quod figuras has nimis frequentarit. Si enim in totum
taliam proscripserit Poëta, ne optimos quidem vates
posse absolvi. Ego an Persio hæc mens fuerit non
ausim adfirmare. Certe nuper Persio non inferior
Cel. Bentlejus talia confidenter proscripsit, ut vi-
dimus Cap. præcedenti. At quo jure vatum prin-
cipem Virgilium sollicitaverit vir Eruditus ex se-
quentibus locis patebit. *Æneid. lib. 6. v. 819.*

*Matris, dederatque comam diffundere ventis
Nyda genu, nodoque sinus collecta fluentis.*

Ita casus quãrtos scribi in vetustissimis membranis
testatur Heinsius in præfatione. v. 625.

*Ipse hostis Teucros insigni laudẽ ferebat,
Seque ortum antiquæ Teucrorum ab stirpe volebat.
Lib. 2. v. 124.*

*Et mibi jam multi crudele canebant
Artificis scelus, & taciti ventura videbant.
v. 455.*

*Sæpius Andromache ferre incomitata solebat
Ad soceros, & avo puerum Astyanacta traherat.
Lib. 4. v. 184.*

*Hæc tum multiplici populos formone replebat
Gaudens, & pariter facta atque infecta canebat.
v. 331.*

*Dixerat: ille Jovis monitis memora tenebat:
Lumina, & obnixus curant sub corde premebat.*

Lib. 5. v. 385.

*Cuncti simul ore fremebant,
Dardanidae, reddiqua virgo promissa jubebant.*

Lib. 6. v. 844.

*Scylladæ cladem Libyæ, paræque potentem,
Fabricumque vel de fide Serrano serentem.*

Lib. 8. v. 646.

*Nec non Tatquiniam ejectum Porfenna jubebat
Accipere, ingentisque urbem absidique premebat
Aeneadae in ferrum pro libertate ruebant.*

Ovidius Metam. lib. 7. v. 57.

*Notissimæ loci melioris, & oppida, quorum
Hic quoque fama viget, cultusque artesque virorum.*

Horatius Carm. 4. xi. v. 31.

*âgè jam inortum
Pinis amorum.*

Paulinus ad Ausonium.

*Qui corda falsis atque vanis imbuunt
Tantumque linguas instruunt.*

Rosweytha v. 426. p. 719.

*Moribus & facie similem matri venerandæ
In quas per ærte soboles mox stirpis amandæ.*

Atque hoc non minus usitatum apud Græcos
Poetas. Tryphiodorus de Excidio Ili. v. 462.

*Καὶ τῶν Ἰουδαίων μεμνημένων Αἰγυπτίων.
Ὅνομα δ' ἐπταίονεν Ὀδυσσεὺς Πηνελόπειας,
Ἄντιπλος δ' ὅτε πέντεσσιν ἰδέετο Λαοδάμειας.*

Hesiodus in Eργοις v. 1.

Μῦθον Περσέων αἰεδοῖς κλείνεται
 Αἰὺς δὲ, ἐνέπεται σφίτερον πατέρ' ὕμνῳ.

In Theogonia v. 92.

Αἰδοῖ μολυχίῃ μετὰ δ' ἔπειτα ἀγρομένοισιν.
 Οἷα τοι Μουσῶν ἱερὴ δόσις ἀνδρείποισιν.

Confer v. 185, 186. 226, 227. 228, 229. 249, 250.
 256, 257. 289, 290. 321, 322. 351, 352. 684, 685.
 807, 808. 958, 959. Nec abstinuit magnus Ho-
 merus ex. gr. Iliad. x. 46.

ἑκμήστῃς τε, καὶ ἀψεύδης, καὶ καλλιπάρης
 ἔνθα δ' ἔν Κλυμένη, ἰάκωνος τε, καὶ ἰάκωρος.

Iliad. x. 10, 11. A. 413.

τὸν δ' ἡμῖβει' ἱππῆα θίγῃς κατὰ δάκρυ χεῖρας
 ὅ μιν τέκνον ἱμῶν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τέκωσα;
 Iliad. B. 87.

Ἡὺς τε ἔθνεα ἄσιν μελισσῶν ἀδινάων.
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰὲς νέον ἐρχομενάων.

Quem locum auctor Vitae ipsius p. 301. (ubi mi-
 nus recte legitur Ἡὺς) adducit, & proprio nomi-
 ne ὁμοιόπτητον vocari docet: ὅταν δ' εἰς ἐνόματα
 ὁμοίως κληόμενα λήγῃσιν αἱ περιόδοι ἢ τὰ καλὰ, καὶ
 ταῦτα εἰς πτώσεις ὁμοίας, ὁμοιόπτητον πᾶσι λέγεισιν ὀφ-
 μαίνεται. Et talia carmini ingentem elegantiam &
 venustatem conciliare existimat, secus ac Cel-
 Bentlejus, hic minime audiendus, cujus emen-
 dationem etiam refutasse Virum Eruditiss. Rich.
 Johnson in Aristarcho Anti-Bentlejano didici ex
 Biblioth. Anglic. T. I. P. II. p. 291. & seqq. Sed
 ipsum librum videre non licuit.

31. Γάμων δ' ἀδίδακτος. nuptiarum capess. Ita
 Nonnus Dionys. lib. 33. p. 840. l. 22.

Αἴης

Λίκε Θάνης αἰδιδακτος ἀνυμφεύτων ὑμινάων.

Sic & lib. 29. p. 760. l. 15, πόθων αἰδιδακτος Ἀθήνη
occurrit, & γάμων α. Α. lib. 2. p. 52. l. 30. Con-
fer If. Casaubonum Lect. Theocr. cap. 21. p. 280.
l. 5. ubi confert Idyll. 27: 49.

Μάλα τεὰ πρώτιστα ταῖς χλοαῖς διδάξα.

Sed corruptissimum locum feliciter sanavit Doct.
Heinsius cap. 25. legens χλοαῖς πιαξῶ. An ta-
men non distinctio personarum v. sequenti a Ca-
saubono mutata ex loco Nonni Dionys. lib. 42. p.
1082. l. 5. retinenda sit dubito.

Ibid. Heronem Veneris sacerdotem γάμων αἰδιδ-
ακτον hic memorari non adeo mirum, cum omnes
fere Sacerdotes virginitatem servare debebant.
De Vestae sacerdotibus, quae hinc sanctae & ca-
stae dicuntur, notante Broekhusio ad Tibull. 1. 5.
14. res nota. De Palladis idem testatur Callima-
chus Hymn. in Lavacr. Pall. v. 33.

Ἐξίτ' Ἀθηναίᾳ· πρὸς τοὶ καταθύμιος ἴλα,
Παρθενικαὶ μεγάλων παῖδες Ἀκιστοειδῶν.

Ad quem locum, quemadmodum & ad Hymn.
in Apoll. v. 110. plurima congefist Vir longe E-
ruditiss. Ez. Spanhemius. Tales Leucippides Phoe-
bes & Hilairae sacerdotes. Pausanias in Laconi-
cis: Πλησίον δ', Ἰλαίρας, καὶ Φοίβης, εἰν ἱερὸν. ὃ
ποιήσας τὰ ἱππ τὰ Κύπερα, θυγατέρας αὐτὰς Ἀπόλ-
λωνος φησὶν εἶναι. Κόρεαι δ' ἱερῶνται σφίσι παρθένοι, κα-
τὰ ταῦτα ταῖς Θεαῖς, καὶ αὐταὶ Λευκίππιδες. Talis So-
lis antistita apud Persas. Justin. lib. 10. 2. §. 3.
Solis eam (Aspasiā) sacerdotio praefecit, quo per-
petua illi ab omnibus viris pudicitia imperabatur. Vid.
Berneccerus. Talis Hecatae Sacerdos Medea. Va-
lerius Flaccus lib. 6. v. 450.

Er-

*Ergo opibus magicis & virginitate tremendam
Juno duci Jociam conjungere quaerit Achivob.*

Vid. & lib. 8. v. 282. Hanc enim Sacerdotem
fuisse patet ex lib. 5. v. 239.

*Praeterea infernas quae nunc sacra Dianae
Fert castos Medea choros.*

Et Orpheo Argon. v. 903. Idque de aliis multis
referunt scriptores. Vid. Achill. Tatiuss lib. 8. p.
481. nec non Elegantissimus Broekhusius ad Tibull.
2. 5. v. 64. Neque viris nuptias contrahere lice-
bat, saltem Diis invitis, ut patet ex Hygino fab.
135. Laocoon Acoetis filius, Anchisae frater, Apollinis
sacerdos, contra voluntatem Apollinis cum uxorem duxis-
set, atque liberos procreasset, sorte ductus, ut sacrum
faceret Neptuno ad littus: Apollo occasione data, a Tenedo
per fluctus maris dracones misit duos, qui filios ejus Anti-
phantem & Thymbraeum necarent. Quamvis Servius
ad Virgil. Aeneid. 2: 201. referat id ideo factum,
quia piculum commiserat ante simulacrum numinis
cum Antiopa sua uxore coeundo. Hinc pueri & puel-
lae in sacris Deorum, perficiendis adhibebantur,
quia aetas innocentior ipsis accepta & grata. Ta-
les erant Bassianus & Alexianus Maesae filii Solis
Sacerdotes, de quibus Herodianus lib. 5. cap. 3.
§. 4. ὁ μὲν Βάσιανος ὅτε ἔτη γεγονώς τέσσαρες ἢ δέκα,
ὁ δὲ Ἀλεξιανός, δεκάτῃ ἔττι ἐπιβεβηκώς. Ἰέρωντο ὃ αὐ-
τοὶ Θεῷ Ἡλίῳ. Horatius lib. 2. ep. 1. v. 132.

*Castis cum pueris ignara puella mariti
Disceret unde preces.*

Ubi Porphyrius ad v. 125. notat: Antiquitus enim
pueris & puellis praecipiebatur cantare carmen, ut aetas
innocentior Deos placaret. ita Carm. lib. 2. 12. v. 17.
ubi vid. Aëro. ut & ad lib. 4. 1. 25. nec non I.
Od. 21. v. 1.

Dia-

at Dianam temperae dicte virgines

Intonsum pueri dicite Cynthium.

Ubi notat: *Augustus idos seculares instituit, quibus hymni Apollini Dianaeque dicebantur a nobilibus, quas pueri Apollini, Dianae virgines canebant.* Ita vulgo circumfertur locus corruptissime. Emenda ex MS. *a nobilibus: pueri Apollini, Dianae v. c.* Quod eleganti brevitae se commendat. Non tamen displiceret quos pro quas, quod typorum forte facinus. Auctiora verò haec exhibet Cruquii Commentator a n. pueris puellisque: a pueris quidem Apollini, a puellis vero & virginibus Dianae. Quam lectionem si fideliter ex MSS. exhibuit Cruquius, non spernerem. Consule praeterea Ampl. Cuperum Apoth. Homer. pag. 69. ubi marmor inlustrat, in quo pueri forma mūto; sacrificio adstat. Si vero forte accideret, ut quaedam virginitatem minus sancte servarent, gravi poena ut plurimum adficiebantur. Vestales mortem mansisse nemo nescit. Jo Junonis Argivae sacerdotio praefecta gravidata cum esset, a civibus in viracula fuit coniecta, ut tradit Palaephatus cap. 43. Laocoontis poenam refert Hyginus l. c. Nec tamen sacerdotes, si nuptias iniverant, plane excludebantur, ut ex Homero &c. docuit Potterus Archaeol. Graec. lib. 2. 3. p. 216. Quin nonnullae antistitae virginitatem tantum ad tempus, nubilem forte aetatem, servabant. Talis erat Medea praeter Jasonem jam Stiro desponsa, ut refert Valerius Flaccus lib. 8. v. 300.

Stirus prospectat ab unda

Conjugio atque iterum sponsae flammatus amore.

& v. 337.

Transferat ergo meas in quae volet oppida dotes

Colchis, & Aemonius nobis succedat adulter.

Neque hoc alias inusitatum fuisse docuit Spanhe-

minus l. c. Quid si talis quoque fuit Hero? Mirum certe, ni amatori objecerit aliquando virgo sibi perpetuam a viris abstinentiam colendam; cum nunc tantum parentum locupletum iram v. 125, 180. & seqq. Fateor tamen v. 126. occurrere

Κυπρίδος ἔ σοι ἴσκει θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν.

Sed quis nescit tangere virginem nedum sacerdotem sine parentum consensu nuptiis non legitimis inhonestum minusque licitum esse? quid si puella hoc tantum caussata? Quid? nonne aequum a Dea veniam petere? nonne nefas in templo Veneris haec sacra peragere? Sed & incredibile juvenes tantis votis exoptasse nuptias Heronis, si ipsas adire virō negatum, nam quae occurrunt v. 82.

Εἰ δέ μοι ἔκ ἱέσκει τὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
Τοῖν μοι, Κυβέρεια, νήν παρθέστειν ὁπάσσεις.

Non incommode ad Veneris consensum referri possent.

CAPUT IV.

Difficillimus Musaei locus varie explicatus. Πρεγόνες majores, non parentes. ἱέρεια ἀπὸ πρεγόνων. Sacerdotia certis familiis adligata. Trajectiones verborum. Lectio vulgata in Vulgato interprete defensa. Pauli locus explicatus. Πύργος ἀπὸ πρεγόνων turris avita. Ab ovilibus aurae aliaque. Minucius Felix vindicatus, aliaque. Distinctio grammaticorum in vocibus ἄλλος ἔ ἴσπος neglecta. Antiqua lectio Aeliani probata. Caeteris praestantes Diis comparabantur; formosae puellae Veneri; juvenes Baccho. Bacchus pulcher non obesus. Venatrices Dianae adsimilabant. Multis etiam simul Diis comparabant, aliquando ἔ praeferebant. Dii Reges, Deae Reginae, ἔ vicissim vocabantur. Musaei locus explicatus.

32. Πύργος ἀπὸ πρεγόνων. ita editio Basileensis
cum alijs multis exhibet, addita inter-
pre-

pretatione *Turrim a parentibus*. Cel. Berglerus mavult ἀπὸ μεγάλων, vertens *semota a parentibus*. quem secuti viri Docti Kromajerus & Röverus. Inter difficillimos Musaei locos merito hic referri debet; me certe quamvis diutissime exercuerit non expedit. Vulgatam in novissimis editionibus versionem ferri non posse, quia μεγάλοι, nunquam, quod scio, *parentes*, sed *maiores* denotat abunde liquet. Aliud igitur quaerendum. Quibusdam forte videbuntur jungenda κύριος ἢ ἱερεὺς ἀπὸ μεγάλων. Ita δὲ μεγάλων in eadem re occurrit apud Sponium in Miscell. pag. 335. τῷ πρώτῳ τῷ παλαιῷ ἀρχιερεὶ Μ. Αὐγ. Φαύστῳ ἐκ μεγάλων. *Primi civitatis M. Aurelii Fausti Pontificis a majoribus*. cum quo loco omnino conferendus iste apud Philostr. de Sophist. lib. 1. p. 513. ἀρχιερεὺς μὲν γὰρ ἐγένετο τῷ Ἀρίστῳ ἀντὶ τῆς ἐκ μεγάλων αὐτῷ, πᾶσι ἐκ πατρὸς πάντες. *Pontifex quidem Asiae factus est, ipse nempe & majores ejus filius a patre omnes*. De sacerdotiis autem intra certas familias, easque maxime conspicuas, manentibus consuli meretur Vir Eruditissimus Ez. Spanhemius ad Callim. Hymn. in Lavacr. Pall. v. 35. l. c. capite praecedenti. Tale fuit Veneris sacerdotium in insula Cypro, quod consecuti posteri Cinyrae & Thamyrae, sed postea sola Cinyrae familia, de quo vid. Diligentiss. Meursius in Cypro lib. 1. cap. 17. Justinus lib. 18. cap. 5. *Primus illis appulsus terrae Cypris insula fuit: ubi sacerdos Jovis cum conjuge & liberis, deorum monitu, comitem se Elissae sociumque fortunae praebuit, pactus sibi posterisque perpetuum bonorem sacerdotii*. Id si verum, sententia nostra de Herone ad nubilem forte aetatem, saltem non perpetuam virginitatem servante non parum firmatur. Sed vereor ut talis verborum trajectio eruditis se probare queat, quamvis miras aliquando observent Docti, quem-

admodum Cel. Knatchbull in N. T. etc. in Act. Apost. 19: 17. 1 Petr. 2. 4. 9: 20. &c. & in epist. Pauli ad Roman. cap. 9: 20. Viri Eruditi: *ἡ μία ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἡμεῶν*, ἡ ἑκὸς τοῦ πατρὸς ἡμεῶν, haec enim verba Cel. Hammoncampus ad Tertull. Apol. 16. p. 170. ipsamque secutus vir longe Eruditissimus Jo. Alberti ad h. l. ita construunt: *ἡ μία ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἡμεῶν* ἡ ἑκὸς τοῦ πατρὸς ἡμεῶν. Rebecca, uxor patris nostri Isaac, ex una congressione prolem, quam suscepisset. Favet Hammondus, forte & Interpres Vulgatus, vertens: *sed & Rebecca, ex uno concubitu habens, Isaac patris nostri*. Ut opus forte vix sit emendatione Viri summi, qui in Vulgato tentabat reponere *concubitum*, ut in Glossis vox illa explicatur cum nimis illa emendatio abeat a vulgata lectione, nam & praeterea legendum, ut syntaxis recte cohaereat *ex uno*---*Isaac patre nostro*. Quid enim, quae so, alias significaret *ex uno*? *concubitum* autem verit Vulgatus usus Codice a nostris diverso, in quo legebatur *ἡ ἑκὸς τοῦ πατρὸς*, cui conjecturae favet vox *τοῦ πατρὸς*, quemadmodum reperiri in MS. testis est Elegantiss. Raphaelius in Adnot. ad h. l. ex Herodoto, quam lectionem tamen hodiernae non praeferrem, quippe cum *τοῦ πατρὸς* de *semine* recte dici pluribus ostendit Cel. Knatchbull. Ceterum hanc explicationem loco nostro admodum faventem primo intuitu lubens amplectebam, sed mox difficultate aliqua premi animadverti. Neque enim video, quomodo verba *ἡ ἑκὸς τοῦ πατρὸς* denotare possint *ex una congressione*, vel cuius vocabuli ellipsis statuenda; non certe *τοῦ πατρὸς*, tum enim scribendum fuerat *ἐκ τῆς ἀπὸ τοῦ πατρὸς*; aliud autem vocabulum in N. T. non est obvium, ut adeo confugiendum sit ad *τοῦ πατρὸς*, cum *λέχος* Poëticum est. Sed si jam omnia haec prono alveo fluere, nondum video cur nos poeniteat

niteat naturalis verborum constructionis, quae est
ῥ'εβέκκα ἐξ ἑνὸς καίτῃν ἰχμσα ἱσαάκ. κ. τ. λ. Rebecca
ex uno Isaaco gravis geminos peperit, qui tamen
diffimillimam sortem experti. Nihil hic in con-
structione vel sensu intricatum. Haec in chartam
conjecta cum jam jam praeto mandanda essent sub-
it animum cogitatio consulendi Cel. Wolfii Curas
Philologicas in t. d. quem latius quidem sed tamen
eadem ratione locum hunc explicuisse, in quibus-
dam mire conspirasse deprehendo, quod monuisse e-
re meae puto. Locum tamen Vulgati Interpretis in
mendo cubare neque ullum praesidium esse in le-
ctione καίτῃς nondum persuadeor, quod corrupt-
tum ex καίτῃ, vel genitivus singularis videtur,
multo minus καίτῃς Graecis esse tantum somnum, cum
contrarium doceat vel unus Herodotus lib. i. cap.
9. μετὰ δ' ἐμὲ ἐσιλθόντα, παρέται καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἐμῇ ἐς καίτῃς.
Ubi fuero ingressus, aderit & uxor mea in cubiculum.
ita edidit Cel. Jac. Gronovius ex Codice Mediceo
pro καίτῃς, vel καίτῃ quod tuetur Th. Gale p.
759. cum enim ἑνὴ, λέκτρον, καίτῃ &c. cubile sig-
nificantia vocabula pro concubitu ponuntur quid-
ni & hoc recte adhiberetur? Erepto igitur nobis
hoc loco alia quoque interpretatio verborum Πύ-
γον ἄπο αἰγώνων quaerenda, quae, donec meliora
doceamur, quemadmodum ante annum in prima
hujus Carminis lectione succurrebat, vertemus Tur-
rim avitam, i. e. quae a majoribus haereditate ad
ipsam vel parentes devenerat, quemadmodum &
Eruditiss. Whitfordus, quod non nisi sero vidi,
cepit docente ipsius interpretatione:

Turrim

Fluctibus aequoreis vicina colebat avitam.

Sic fere eleganter apud Theocritum Idyll. 16: 33.
fossor dicitur;

150 ANIMADVERSION. AD

Διὸν καὶ πατέρων νεύον ἀντήματα κλάειν.

Statius Theb. lib. X. 46.

Balatusque tremens, pinquesque ab ovilibus auræ,

i. e. *auræ oviliūm.* Lucretius *fulgor ab auro*, Virgilius *dulcesque a fontibus undæ* i. e. fontium vel fontanæ, ut jam monuerunt Lexicographi. Pro eo Cicero in Fragmento:

*Extremusque adea duplici de cardine vertex
Dicitur esse Polus.*

Videndus vir summus Hugo Grotius pag. 72. Id non intellectum fraudi fuit Interpretibus Minucii Felicis cap. 7. *Specta de libris memorias*, jam eos *deprehendes initiasse ritus omnium religionum.* ubi inepte Davisius legit: *specta de libris memoria jam eos* &c. merito reprehensus a Wopkensio Obs. Miscell. Vol. x. p. 19. qui tamen non felicius ipse conjectat *de his rebus*, vel hoc *de libris* ortum ex voce, quæ præcedente versu exstat, *de libris*. Quicquid vero de hoc Musæi loco statuendum aliis videatur, interpretationi Whitfordi tantisper locus dandus videtur, donec difficultatibus, quas obmovimus, sublatis certiora alii adferant, quando hæc nostra in spongiam incumbere non gravate passi certiora docentibus dignas habebimus gratias. Si probari posset idoneis exemplis *παγονες* parentes denotare, revera omnium maxime id adrideret, cum & eo nos ducere videatur Nonnus Dionys. lib. 3. p. 104. l. 15. loco, qui conferatur, non indigno:

Μαίετις ἔγῳ· πατέρων γὰρ ἀπὸ πατρὶ δώματα ναίει
οὐ στερέπην, ὃ Μαΐαν ὁμοτέλον, ἔδδ' Ἰελαυνί
εὐγγονοι ἔγγυς ἔχουσιν συνέσιον·

Nisi

Nisi πατέρων ibi positum sit πρό συγγόνων, quod & aliis usitatum est, atque ita intellexerit Musaeus.

33. Ἀλλή Κύπρις Ἀϊάσσα. *Alterā Venus regina.* Si placitis Grammaticorum standum peccavit & hic Musaeus; debūisset enim ἑτέρη. Vid. Ammonius in V. Ἄλλος. & Thomas Magister, qui tradit: ἑῖς τερος, ἐπὶ δυοῖν. ἄλλος ἐπὶ πολλῶν. Sed parum haec curarunt Scriptores. Orpheus Argon. v. 477.

Φίλτροις ὕψιπύλην ἱερατοῖς ἰδάμασεν Ἰήσαν.
Ἀλλή δ' ἄλλος ἔμικτο.

Herodotus lib. 1. cap. 32. ὥσπερ χώρα ὑδαμία καὶ ταρκία πάντα ἐαυτῇ παρέχουσα, ἀλλὰ ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρη δ' ἐπιδέεται. Herodianus 3. 10. §. 6. Plutarchus Lacæn. Apophth. T. II. p. 241. & 242. Achill. Tatius lib. 1. pag. 3, 13, 29, 41. aliisque locis plurimis. Lucas Euang. cap. 20. v. 11. cap. 22. v. 58. &c. Theocritus Idyll. 24: 61. 7. v. 36.

Βακολοιασδόμεσθα τάχ' ὅτερος ἄλλον ὄνασῃ.

Censuram Scholiastis in Poëtam strictam ineptam esse monuit recte Eruditissimus Casaubonus. Egregios vero legum latores, quas ipsi saepissime migrant! Ita enim Ammonius in V. Ἀποκήρυκτος. Ἐκποιήτος δ', ὁ δοθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλω· pro quo Etymologus: ἢ ὁ δοθεὶς ἑτέρῳ εἰς υἱοθεσίαν. Sic habet MS. apud Valckenaerium Animadv. ad Ammon. p. 27. Tantine igitur ut adeo aestuarent Viri Eruditi in Æliano V. H. 3. 44. ὁ δ' ἑῖς ἑτερος αὐτῶν συνεπλάκη τῷ λοιπῷ κακῶν. Ubi, ut Grammaticis pareant, repositum eunt δεύτερος, quamvis ex tribus MSS? Ego certe metuo, ne ob Grammaticorum imperium boni correctores haec mutaverint.

Ibid. Ἀλλή Κύπρις. Ipsi Diis immortalibus illos, qui caeteris longe praestabant inter homines, comparari maxima laus erat. Homerus Iliad. τ. 286. Ω.

152 ANIMA DVERSION. AD

158. r. 158. &c. Puellas, quae pulchritudine reli-
quas longo post se intervallo relinquebant Veneri
adsimilabant. Infra v. 68.

Κύπριδος ἀρήτεια, νέη διεφαίνετο Κύπρις.

Homerus Iliad. η. 699.

Ἄρ' ἄρα Κασάνδεη, ἱέλη χερσῇ Ἀφροδίτῃ.

Iliad. τ. 282.

Βελονὴ δ' ἀρ' ἔπειτ' ἱέλη χερσῇ Ἀφροδίτῃ.

Conf. Odyss. Δ. 14. p. 37. Nonnus Dionys. lib.
3. p. 90. l. 29. lib. 7. p. 214. l. 21, 24. lib. 16. p.
446. l. 8. lib. 33. p. 828. l. 28.

Χαλκομέδην ἢ Κύπριν ἔσω Λιβάνοιο νοήσης
Οὐ δύνασαι φίλε κῆρ διακρίνειν Ἀφροδίτην.

Fulgentius lib. 3. Myth. cap. 6. p. 113. de Psyche
ex Apulejo: *juniozem vero tam magnificae esse figu-
rae, quae (quo legit Munckerus) crederetur Venus
esse terrestis. Ubi nec Diligentiss. Munckerum no-
stri Poëtae loca fugerunt. Jucunde suavissimus Se-
cundus Basio vi.*

*Tu quoque cum Dea sis, Diva formosior illa
Concha per aequoreum quam vaga ducit iter,
Basia cur numero caelestia dona coerces?*

Alia loca mitto. Ita formosos juvenes Baccho conpa-
rabant. Longus Pastor. lib. 1. p. 30. αἱ μὲν γυναῖκες
ἐκ τῷ πλησίον ἄγρων εἰς ἐπικυρίαν κεκλημέναι, τῷ Δά-
φνιδι τὰς ὀφθαλμοὺς ἐπέβαλλον, ἢ ἐπηνῶν ὡς ὁμοιον τῷ
Διονύσῳ τὸ κάλλος. Apud Coluthum de R. H. v. 245.
Paris ipsi praefertur:

Οὐ Διὶ τοῖον ἔτικτεν ἐπὶ ἕρπον ὕια Θουάη.
Ἰλῆκοις Διόνυσε, ἢ εἰ Διὸς ἔσσι γενέθλη.

Bacchus

Bacchus enim non pingi aqualiculo deformis, sed juvenis formosissimus habitus a Veteribus, contra ac pingitur a pictoribus, quibus quidlibet audendi magna semper potestas fuit. Tibullus lib. 2. El. 2. v. 35.

Et tu Bacche tener juvenes confiter venas,

Ubi notati Elegantiſſimo Broekhuſio evolviſſe vo-
lupe erit. Dianae comparabant venatrices. Non-
nus lib. 13. p. 368. l. 23.

οὐκ ἔστιν ἄλλος ἀνὴρ ὡς ἔστιν ὁ Διὸς υἱός.

Sic lib. 15. p. 429. l. 16. lib. 16. p. 444. l. 31.
p. 446. l. 8. lib. 42. p. 1090. l. 20.

ἀνὴρ ὡς ἔστιν ὁ Διὸς υἱός, ὅς ἐστιν ὁ φαιδρεῖς.

Lib. 48. p. 1262. l. 6. Saepè etiam pluribus simul
Diis similes praedicabant. Nonnus lib. 34. p. 860.
l. 1200.

Ἀτρεΐδης Χαλκομήδης, οἷον ῥοδάκτυλος Παιθεῖς,
Κύπεδος ἀβρὸν ἄγαλμα, ἢ εὐθάρκης Ἀθήνης,
Βασιλῆος Ἡελίου, ἢ εὐδύνου Σελήνης.

Saepe ipsi Diis praeferebant. Nonnus lib. 15. p.
426. l. 19.

Ὁ δὲ τῶν ὡς ἡλικία πῖλον λευκώλενος ἦρ.

Alia loca mitto. Confer quae hic notavit Pareus.
Ibid. κύπερ ἀνάστη. Deos reges, Deas reginas dici
obvium. Homerus Iliad. π. 326.

οὐδ' ἀνὰ δῆμοντες, ἀλλὰ πλοκάμιοι ἀνάστης.

Theocritus Idyll. 25: 78.

ὦ πόποι, εἶον τῆς θεοὶ ποίησαν ἀνακτες.

Orpheus Hymn. in Venerem v. 16, 18, 24, p. 132
 Propertius lib. 4. El. 5. v. 63.

*Sed cape torquatae, Venus o regina, columbae,
 Ob meritum ante tuos guttura secta focos.*

Ubi Vid. Eruditiss. Broekhusius, nec non Ez. Spanhemius ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 79. Brouerius de Adorat. Veter. p. 47. Contra Reges qui in terris summum dignitatis fastigium eleverunt, Deorum titulo insigniti. Vid. Spanhemium ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 26. in Delum v. 166. & quae observavit Bocharus in erudita epistola de Jure Regio Tom. I. col. 1006. Hinc illa cognomina ex. gr. Joviorum & Herculiorum ab Imperatoribus adsumta, de quibus Laetantius de Mort. Pers. cap. 52. Ubi sunt modo magnifica illa & clara per gentes Joviorum & Herculiorum cognomina, quae primum a Dioclete ac Maximiano insolenter assumpta, ac postmodum ad successores eorum translata, viguerunt? Nempe delevit ea Dominus & erasit de terra. ubi Vid. Cuperum.

Ibid. εὐφροσύνη ἢ ἡ αἰδοῦ. castitate & pudore vertitur. Pareus priorem vocem intellexit de sapientia puellae, quod minus hic quadrat, cum ratio redditur cur aequalem commercio abstineret puella. Nisi velis intelligere sapienter instituisse Heronem, quae invidiam hoc pacto evitabat, quod non omnino displicet. Elegantius tamen Papius:

Casti sed plena pudoris.
 Ita Claudianus de R. P. lib. 1 v. 272.

*Castaeque pudoris
 Illuxere faces.*

C A-

v. 2, ante 4. *ἔρως* *ἑρως* (ita conjectat Doctiss. Abr. Gronovius pro *παρῆν*) ἢ *ἡρῶ*. Quid, quaeso, hic facit Minerva Diva casta & castis amica? Haec ne virgini placanda? Imo vero, & bone, nuptias initura. ita Valerius Flaccus lib. 8. v. 224. de Iasone;

*Ipse autem inuitas jam Pallados erigit aras,
Incipit Idalias nomen nec spernere Divas.*

Argivæ puellæ virgineas ipsi comas libabant. Statius Thebaid. lib. 2. v. 251.

*Innuptam lumine adibant
Pallada. Munychiis cui non Argiva per arces
Posthabita est Larissa jugis. Hic more parentum
Jasides, thalamis ubi casta adolesceret ætas,
Virgineas libare comas, primosque solebant
Excusare thores.*

Ubi nihil mutandum puto cum viro erudito in in Observ. Misc. Vol. I. p. 195. legente *Huic m. p. & justa adolesceret ætas*, quomodo & locum laudat Elegantiss. Broekhusius ad Tibull. lib. 1. El. 4. v. 22. Vide, quæ notat Vir doctus in nota addita. Consule præterea Ez. Spanhemium ad Callimach. Hymn. in Lavacr. Pall. v. 1. Cassandra apud Lycophronem de raptu Ajacis querelas fundens v. 359.

*Ἐλκυδίστομαι,
ἢ ποτὶ δὲ Βυδαῖαν, Ἀἰθυσίαν, κόρη,
Ἀργὸν ἀνδράζεα, τάρβαν γάμον.*

Ita v. 356. vocat *μικρομήνην*. ubi Tzetzes notat: *Μικρομήνη τῷτο δῆλον, ὅτι ἡ τιμῶσα παρθένον, τὰς τιμωμένης μισῶ. Nonnus Dionys. lib. 47. p. 1226. l. 27.*

-¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹³⁴⁰ ¹³

(licet ~~præcipue~~ ~~spem~~) ~~refutante~~ ~~magis~~ Acronis ad Horatium Carm., lib. 1. 19. v. 14. ubi notat: Bene, autem, verbanas, respitem & ibus Veneri promittit, quae non placantur (i. placatur) sanguine &c. Melius certe ipsum docere debuerat ipse Horatius. v. 16. *Matata venit lenior hostia*

Quem locum Cruquius de columba cepit, quam Veneri immolari praeter alios testis est Ovidius Fast. lib. 1. v. 435.

*Ergo saepe suo conjux abducta marito
Mittitur Idaliis alba columba focis*

Ita emendat Nic. Heinsius in Adversariis, eruditionis Criticae thesauro opulento, quem erutum curae Eruditiss. P. Burmanni brevi debet, orbis literatus, lib. 1. cap. 1. p. 3. vulgo in calidis. Ego tamen Horatii locum de maiore hostia malle interpretari Ineptius iheditus Scholiastes: *Paphlas Veneri non licebat hostia (lege hostiam) immolari.* Inepte & Acron: *Id est facto sacrificio mansuescet, hoc est Glycera Veneri veniet, quam posteroam dixerat.* Ubi vox Veneri sede mota ponenda post sacrificio flagitante sensu, nec non Porphyrio & Scholiaste MS. jubentibus: Vel ejicienda cum Cruquii Commentatore, nisi quod potius reor, & huic vox illa restituenda. Dein veniet lenior non de Glycera, sed Veneri cape, de qua v. 9.

In me tota ruens Venus

Cyprum deseruit.

Lenes Dii saepe occurrunt. Ita in Carmine Saeculari v. 13.

Rite maturos aperire patris

Lenis Iliuba.

Ubi

possit sic uti. *Antonomasia* est, quod, alii dant non pos-
test. unde patet vocem Servio hoc usu familiarem
esse. Illud tamen occurrit apud eundem ad lib. 2.
v. 171. Sane Tritonia *Antonomasia* est, i. vice no-
minis ponitur, quia proprius est *Antonomasia*. Verum &
hic corrige *Antonomasia* in *Antonomasia*. n o i m
u s v

CAPUT VI.

Publicus sacerdos fuit *Harp*, *Harmonia* igitur possime ad *Vene-
rem* *Vulgarem* refertur. Duplex *Amathusia*. *Venus* *Coe-
lestis* & *Vulgaris*. *Phavorinus* *Camers* ter, *Harpocratio*
semel *titulati*. *Adonis* & *Cythera* saepe *junguntur*
Emendatus *Nonnus*. *Unofesto*, & *temple* *Dii* *honorati*,
quomodo *Venus* & *Adonis*, *Diana* & *Apollo*, alia-
que. Non raro a generali & majori ad speciale & minus
auctores venire contra *Servium* aliosque docetur. *Anti-
qua* *lectio* in *Virgilio*, ut & *distinctio*. *Venus* & *Vir-
gulta* *utitur*. *Servius* *parum* *sibi* *constans*. *Cythera* in

42. *Harmonia* *Antonomasia* igitur. Publica igitur *Veneris*
sacerdos nostra in urbe *Sesto*, qualis *Ce-
resia* *Nicippe* in urbe *Thessaliae* *Dotia*. *Callimachus*
Hymnus in *Cerer*, v. 42.

Antonomasia *Nicippae* (sicut & *Antonomasia* *Nicippae*
Antonomasia *Nicippae*) *Antonomasia*.

Statim *Nicippae* (hanc si civitas sacerdotem
Publicam *constituerat*) *assimilata* est.

Consule notata *Cel. Spanhemio*. *Intolerabilis* *hu-
por* est *Veneris* & *Parsi*. (nam *Veneris* *subius*
haeret) qui intelligunt *Venerem* *Antonomasia* & *plu-
rima* *huc* *convasant* *de* *ipsa* *a* *Caelesti* *distincta*
quam toto carmine non memorari *cessissimum* est.
Melius eos praecedentia docere debuissent, qui-
bus discrete intelligi *omnino* patet. ita enim v. 38.

Ἀλλ' αἰεὶ Κυβέριν Παιδομένην Ἀφροδίτην,
Ποδαίκε καὶ Ἐρώτα παρηγορέσκε θυλαῖς,
Μητεῖ σὺν οὐρανῷ Φλογέην τρομέουσα Φαρέτην.

Mox sequitur versus hic Δὴ γὰρ κ. τ. λ. Quis non videt eandem Deam hic. intelligi & ineptissimum hic suspicari castissimam sacerdotem ministrare Divae a meretricibus potius colendae, & tamen sua missa placasse divam omnino diversam & contrariam? Locus Catulli Epigr. 69. ex Meursio ad Lycophr. adductus nihil ad rem facit.

*Nam mihi quam dederit duplex Amathusia curam
Scitis, & in quo me torruerit genere.*

Duplex enim Amathusia est Venus, quae mas erat & femina, ut docuit Cel. Bentejus ad Horat. Carm. 1. 6. 7. De Venere autem Coelesti & Vulgari vid. Cuperum Observ. lib. 2. cap. 1. laudatum etiam a Rövero ad v. 40. Theocritum Epigr. 13. Conferri meretur de gemina pulchritudine Achilles Tattius lib. 2. p. 141. loco eleganti: Δυὸ γὰρ ἐγὼ νομίζω κατὰ ἀνθρώπους κἀλλη πλαναῶδες, τὸ μὲν ἑρσύνιον, τὸ δὲ πάνδημον, ὥσπερ ἔ κἀλλες αἱ χορηγοὶ θεαί. ἀλλὰ τὸ μὲν ἑρσύνιον ἄχθεται θνητῷ κἀλλει δεδεμένον, καὶ ζητεῖ πρὸς ἑρσύνον ταχὺ φεύγειν· τὸ δὲ πάνδημον, ἐρείπται κάτω, καὶ ἐγχερονίζει πρὸς τοῖς σώμασιν. De Venere Vulgari etiam audiendus Phavorinus in V. Πάνδημος Ἀφροδίτη, ἣταις ἐκάλει τὴν ἀφιδρυθεῖσαν πρὸς ἡ ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὰ δῆμον συνάγειν τὸ παλαιόν, ὥς ἐκάλει ἀγορὰς· ἔστι δὲ τὸ πάνδημον, παγῆσιμον. Locus corruptus. Lege ἐνταῦθα quod leve, & post τὸ παλαιόν insere ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, nec non pro παγῆσιμον reponere πάγκοινον. Fundus emendationum est Harpocratio in eadem V. a Meursio ad Lycophr. in Cassandr. v. 112. quoque adductus, quem in Harpocratiōe recte

L

emen-

emendasse videtur. pro $\epsilon\mu\phi\alpha\delta\iota\sigma\tau\epsilon\varsigma$ adparet
ex h. l. Corrige praeterea hinc $\tau\acute{o}\ \pi\alpha\lambda\alpha\iota$ pro $\tau\ \pi$.
43. $\Delta\iota\delta\iota\upsilon\kappa\tau\acute{o}\ \kappa\alpha\iota\ \kappa\alpha\tau\alpha\epsilon\iota\varsigma$. Saepissime haec nomina
conjunguntur apud Nonnum, quemadmodum lib.
xi. p. 324. l. 25. lib. 16. p. 450. l. 16. lib. 42.
p. 1106. l. 32. lib. 48. p. 1264. l. 4. lib. 41. p.
1052. v. 4.

Καὶ Πάφης δόμον ἔδε γαμήλιον. ἡμερίδων δ
Ἔρρεσιν ἀρτιφύτοις βαθύσκιον ἄλσος ἐρέψας
Ἀμπελόεν ποτὲ δῶρ' Ἀδμίνιδι καὶ Κυθερείῃ·

Interpres reddidit:

*Et Paphiae domum vidit nuptialem. Vitium vero
Ramis per se crescentibus profundas umbras ha-
bens nemus coronans*

Viteum quoddam munus Adonidi & Veneri.

**Quae nec ego, nec alter quispiam forte intelligit.
Emenda igitur**

Ἀμπελόεν πόρε δῶρον Ἀδώνιδι καὶ Κυθαρίῃ.

Vitum (Bacchus) praebeuit munus Adonidi & Veneri.

Ex hoc autem loco patet unum Diis duobus festum in urbe Sesto celebratum, quemadmodum quoque uno templo honoratos, quod & in insula Cypro fieri consuevisse innuere videtur Orpheus Hymno in Venerem p. 152. v. 24.

Εἰτ' ἐν Κύπρῳ ἄνασσα τροφῶ σέο· ἱνθα καλαί σε
Παρθένοι ἀδμήται νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
Ἰμνῶσί σε μαίκεται, ἢ ἄμβροτον αἶγνον ἄδωται.

Vid. Vir. Eruditiss. Georgius Arnaldus de Diis
Παρίδοις cap. 25. pag. 177. Nec quidquam notius
fere quam plures Deos uno templo cultos fuisse.
Ser.

Servius ad Virgil. *Aeneid.* lib. 6. v. 831. Dicitur autem *Μένωνας* (Hercules) quod in ejus templo nunquam aliquis Deorum simul colitur, sicut in Jovis, Minerva & Juno: in Veneris, Cupido. & ad lib. 2: 225. Delubrum dicitur quod uno tecto plura complectitur, numina, quia uno tecto diluitur: ut Capitolium, in quo est Minerva, Jupiter, Juno. Ita in urbe insulae Cei Carthaea Apollo colebatur in fano Dianae, ut conligo ex Anon. Liber. cap. 1. *Ἐν τῇ αὐτῇ ἰδὼν Ἐρμηνεὺς Ἀθηναίῳς προσέειπεν Πυθίῳι ἄλλοι βάρμιν ἔδ' Ἀπόλλωνος ἐν Καρθαίῃ, ἐπεθύμησεν αὐτῆς ἔπι γένεσθαι μῆλον, ἔρπειν ἐν τῷ ἱερῷ, τ' Ἀρτέμιδος.* Virgilio *Aeneid.* lib. 6. v. 35. memoratur

*Phoebi Triviaeque sacerdos
Deiphobe Glauci.*

Atque unum ambobus templum vovet Aeneas v. 69.

Tum Phaebo & Triviae solido de marmore templum

Instituiam, festosque dies de nomine Phoebi.

Ubi in aliis templa, quod perinde est. vid. dicta cap. 3. p. 130. ita v. 13.

Jam subeunt Triviae lucos, atque aurea tecta.

Ubi Servius: Congruae Apollini & Dianae juncta sunt templa: ut & paulo post Phoebi Triviaeque sacerdos. Non deterius, puto, scripsisset eadem s. v. ut liquidum ex locis citatis. Aram unam Neptuno & Melicertae nautas posituros Inoni promittit Mercurius apud Nonnum lib. 9. p. 254. l. 12.

*Ἔοι πένοντος πλεῦσσι Φιλέμπαρος εἰν αἰλὶ ναύτης,
Βαρμὴν ἕνα σῆσας ἑνασίχθονι ἢ Μελικέρτῃ
ρέζων ἀμφοτέροις.*

1 45. Οὐδὲ πλεονέκτως ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
 Διὰ γὰρ αὐτῶν ἀντιθέσεων καὶ τῶν ἐναντιωτικῶν ἑνότητων
 Οὐδὲ γὰρ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ

Attendas quæso lector illustre exemplum, quo
 prius generaliter de omnibus insulis locutus mox
 tamen inter cæteras gentes incolæ Cypri & Cy-
 therorum memorat. Similiter v. 49.

Οὐδὲ πλεονέκτως τισὶ ἐλάττω τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
 Οὐδὲ γὰρ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ

Certe ad πλεονέκτως hosce pertinebant jam Abydi
 incolæ. ita v. 138.

Ὀλβιος, ὃς εἰς ἐφύτευσε, ἢ δολβίη, ἢ τίκε, μήτηρ.
 Γαστήρ, ἢ σὺ ἐλόχευσε, μακαρτάτη

Quem locum erudite, ut solet, Cel. Dorvillius jam
 ἀ ταυτολογίας vitio contra Alexandrum Pope vin-
 dicavit. sic & v. 274.

Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος ἦν λέχος, ἀλλ' ἄτερ
 ὕμνων

Cum v. 277. occurrat

Οὐδὲ πολυσκαρβμῶ τις ἐπεσκήρτησε χορείῃ,
 Οὐχ ὑμέναιον ᾄδεν πατήρ, ἢ πότνια μήτηρ

Hesiodus in Theogonia v. 58.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαιντὲς ἦν, πρὶν δ' ἐταρπῶν ὦρῃ
 Μυῶν φθιόντων, πρὶν δ' ἡμᾶτα πόλιν ἐτελέσθῃ

Unde patet non raro Poetas a generali & ma-
 jori descendere ad specialius & minus: Non igitur
 Virgilius Æneid. lib. 7. v. 674.

Ceu duo nubigenae cum vertice montis ab alto
 Descendunt Centauri, Homolen Otobrymque nivalem
 Linquentes cursu rapido: dat euntibus ingens
 Silva locum & magno cedunt virgulta fragore.
 Non

Non inquam culpandus factus a Servio, quod
a minore ad majus venire debuerat; neque
haec censura approbari viro Erudito in Observ.
Miscell. Vol. I. p. 17. Vir doctus et nota subje-
cta ita capit Poëtam: *tut silva ingens sive majorum arborum cacumina Gerganorum capitibus dederint locum: virgulta pedum incessu mota fuerint & protrita. acute.* Sed tamen an hoc cogitaverit Poëta non ausim affirmare. Idem lib. 6: 703. *nemus & virgulta simili modo conjungit:*

*Interëa videt Aeneas in valle reducta
Seclusam nemus & virgulta sonantia silvis.*

Ubi olim lectum silva patet ex Servij notae: *quae est juxta praerupta fluminis.* Ita lib. 4. 522.

*Ac volut inmissi diversis partibus ignes
Arentem in silvam, & virgulta sonantia lauro.*

Ubi Servius: *Quaeritur quid sit virgulta sonantia lauro, scilicet ipsa virgulta lauri.* cum Virgilii autem loco confer Ovidium Metam. lib. 8. v. 339. de apro Calydonio:

*Sternitur incursum nemus: & propulsa fragorem
Silva dat.*

Idem Servius ad lib. 7: 54.

*Multi illam magno e Latio, totaque petebant
Ausonia.*

Notat: Latium pars est Ausoniae; unde dixit primo, quod minus est: sic intulit totaque Ausonia. Peius me vero idem sibi constat: cum enim ad lib. 8: 71.

*Nymphae, Laurentes Nymphae, genus omnibus
unde est.*

Notasse: NYMPHAE.] Hic distinguendum, ut generalitatem sequatur specialitas, ut in Georgicis, Mater, Tyrrhena mater. (Corrige igitur distinctionem vulgatam Georg. 4: 391. ubi legitur Mater Cyrene, mater.) Nam vitiosum est post speciem genus inferre. idem tamen ad lib. 2: 250.

h om

Ruit Oceano nox,
Involvens umbra magna terramque polumque
Myrmidonumque dolos.

Animadvertit: A generalibus ad specialia venire vitiosum est: nisi forte redeatur ad causam, ut hoc loco. Sed auctores sibi non metuisse ideo a ferula Grammaticorum patet ex iis, quae jam dicta sunt, quibus adde Virgil. lib. 12: 521. loco paullo ante adducto.

47. Εἰς πολίεσσι Κυθήρων. Insula omnino hic intelligenda Veneri gratissima, de qua Phavorinus in V. Κύθηραι ἐν ἑστέρω γένει, νῆσος περὶ τῇ Κρήτῃ, αἷς φησὶν ὁ γεγράφας τὰ ἰθνηαῖ, ἢ ποτὲ καὶ πορφύρεα ἱρρέειν, διὰ τὸ καλίσας φέρειν πορφύρας ἐκ ταύτης καὶ ἡ Ἀφροδίτη Κυθήρεια, κατὰ τὸ Ἡσίοδου μῦθον λέγεται φῖν καὶ ζάθια ἴφῃ ὁ ποιητὴς, διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς μυθευομένην τὴν Κυθήρειαν ἐκφασιν. Vid. Hesiodum in Theogon. v. 198. & 192. Non debuisset dubitare Weitzius a Pareo hic adductus an de hac insula, an vero Cythero Atticae oppido locus intelligendus.

CAPUT VII.

Venus in Libano sedes habebat, ibique colebatur. Puellae montem hunc, vicinaque loca incolentes pulchritudine reliquas superabant. Venus Aphacitis. Λιβάνος δένος ab odore fragrantissimarum arborum, quas mons gerit, non vero a thure, quod illic loci non crescit. Phavorini Etymologia vocis Λιβάνου. & mira narratio, de hoc monte. Lapsus Interpretis Vulgati. Florens Christianus refutatus,

ius, aliaque. *Ἐπιχρῆμα* incedere. *Incessus* decoris non contemnenda pars. *Formosae puellae Lunae comparatae.* *Emendatus Nonnus.* *Ὁσπάλμυ φαίδρα.* Comparabantur etiam *Aurorae*, & *Lucifero.* *Commentator Cruquii* & *Scholias* MS. leviter emaculati. *Nonni interpretatio* correctā. *Locus Musaei a Scholiaste non intellectus.* *Color* puellarum niveus purpureo mixtus laudatissimus. *Candidus color* & *roseus.* *Diversa lectio in Virgilio rejecta.* *Cervix rosea, pulchra.* *Rosae albae raro memorantur.* *Titius* & *Cruquius* refutati. *Rosa* *florum pulcherrima,* & *Veneri sacra*

48. **Ο**ὐ Λιβάνῳ θύοντες ἐν περύγεσσι χορεύων.
Venerem in monte Libano sedes habuisse atque ibi cultam uno ore tradunt Veteres Scriptores. Nonnus Dionys. lib. 4. p. 126. l. 6.

Ἔσω Λιβάνοιο νομίζων
Ἀστυεῖν πλώσαν δ' ὅτ' Ἑρήνης Ἀφροδίτην.

Lib. 42. p. 800. l. 27. de Junone a Venere discedente:

Εἴτε ἢ Ἀστυεῖν Λιβανηίδα δύσατο πέτρην.

Conf. lib. 33. p. 828. l. 28. lib. 41. ipso initio. alia loca mitto. *Æthicus in Cosmographia* p. 716. edit. *Abr. Gronov.* *Insula vero, quam (Tiberis) facit intra urbis portum, tantae viriditatis amoenitatisque est, ut neque, aestivis mensibus, neque hyemalibus pasturae admirabilis herbas debeat: Ita autem vernali tempore rosa, vel cacteris floribus adimpletur, ut prae nimietate sui odoris & floris insula ipsa Libanus almae Veneris nuncupetur. aliique plures. Cave tamen huc referas locum Orphei in Hymno Veneris pag. 152. v. 17.*

Εἰ τε ἢ ἐν Λιβάνῳ Συεῖς ἴδος ἀμφιπολεύεις.

Quemadmodum laudatur in Parei commentario p. 62. sine sensu, cum legendum ut in aliis editionibus

nibus locus exhibetur, *ἐν τῷ ὄρει τοῦ Λιβάνου*. Sedes hæc adeo grata Deæ, ut mulere ejus mulieres, quæ montem hunc, vicinaque loca colebant præ cæteris essent formæ liberalis. Geographus Anonymus apud Bochartum Chanaan. lib. 2. cap. 14. *Heliopolis, quæ propinquat Libano monti, mulieres speciosas pascit, quæ apud omnes nominantur Libanotides; ubi Venerem, magnifico colunt: dicunt eam ibi habitare, & mulieribus gratiam formositatis dare.* Antoninus Liberalis cap. 34. refert Smyrnam filiam Theiantis & Orithyiae nymphæ (cujus filius formosus Adonis) natam in Libano à multis ob formæ præstantiam ambitam. Talis Beroë Baccho amata, de qua lib. 43. p. 1118. l. 25.

Καὶ διὰ τὴν μετὰ θεοῦ ἔχον Λιβανηίδα νόμον.

Venus Cadmum laudans lib. 4. p. 116. l. 9.

*Ἰμερόεις γὰρ
Ἐκ Λιβάνου νέος ἔστος, ὅπῃ Κυθήρεια χορεύει.*

Non mirum ergo, si ad solenne hujus Deæ festum Seston convenirent, qui Libanum inhabitabant. Olim locum hunc speciatim capiendum putabam de templo celeberrimo in honorem Veneris structo Aphacis in Libano non procul a fluvio Adonide, unde nomen Aphacitidis ipsa adepta, cujus præter Zosimum aliosque Scriptores, quorum testimonia produxit Diligentissimus Bochartus in Chanaane lib. 2. cap. 14. Col. 748. & 749. meminit Eusebius de Vita Constantini lib. 3. cap. 55. loco disertissimo, ubi de Imperatore omni modo id agente ut ritus & sacra Gentilium tolleretur: *Δεινόν τι ψυχῶν θήρατρον ἐπὶ τῷ Φωκίωνων λανθάνον ἔθνος, ἐξ ὧν ὁπότε συνέειδεν. ἄλλος δὲ τῶν τούτων ἦν ἡ τέμενος ἢ ἐν μέσαις πόλεσιν, ἢ ἐν ἀγοραῖς ἢ πλατείαις, ἐποῖα τὰ πολλὰ κόσμῳ χάριν ταῖς πόλεσι φιλοτιμῆται*
τὸ

τὸ δ' ἔνι ἱερῷ καὶ τῷ τελεῶντι τε καὶ ἀσπαρῶνι ἀπὸ τοῦ, αἰ-
 γροῦ δαίμονα Ἀφροδίτης, ἐν ἀκρωτίσιν μέγα δ' Λιβάνη
 ἐν Ἀφροδίτῃ ἰδρυμένη, χαλὰ τις ἦν αὐτῇ πακοεργίας
 καὶ ἀπολαύσεως, πολλὰ τε ματαιῶν διαφθοράσι τὸ εἶμα
 γυναικῶν γὰρ τρεῖς αὐδῆς καὶ ἡδῆς, τὸ στυγνὸν τῆς Φυ-
 εῖας ἀποστραφάμενοι, θηλείας ἰσχυρὰ δ' δαίμονα ἰλεῦντο γυ-
 ναικῶν τ' ἂν πρεσβύτοι οὐκ ἔμελλαν, κλειψύγαμοι δ' οὐκ ἔμελλαν
 (Valesius l. τῆς φθορᾶς) αἰρήντο τε καὶ ἐπὶ ἰρήνῃ περ-
 ῖται, ὥς ἐν ἀποστάτῃ (ἀπεστατάτῃ Valesius l.) χάρη
 κατὰ τὸνδε τὸν γυναικῶν ἀπεχαιρῶντο. Vide quae notavit
 Valesius & Th. Smithi Adnotat. ad Monum. Pal-
 myr. VIII. p. 50. Atque ita optime intelligi pos-
 set, quae essent Libani πτέρυγες; cur viros cho-
 reas ducentes hic memoret, cum reliquos tantum
 Abydo, Phrygia &c. simpliciter venisse narret.
 Verum nihil est quod nos eo cogat, cum Λιβανη-
 δα πτέρην saepe memoret Nonnus alique, choreas
 autem duxisse cultores hujus Divae in reliquo
 monte non minus credibile sit quam in hac parte,
 quemadmodum de ipsa Venere id testatur Nonnus
 lib. 4. p. 116. l. 9.

Ἐν Λιβάνῃ νέος ἄνθρωπος, ὅπῃ Κυθέρεια χορεύει

Vid. lib. 3. p. 90. l. 20.

Ibid. Λιβάνῃ θυόεντες. Thus Libanum ferre notius
 esse dicit Pareus, adducens loca Isidori nonnulla.
 Sed errat. Dudum Isidorum, Serviumque, &
 Graeculos, qui ex nominis adlusione thus in
 Libano nasci ridicule elicuerunt, confutavit Sal-
 masius in Solin. pag. 1046. quique ipsum laudat
 Bochartus Phaleg. lib. 2. 18. col. 104. ut & Cel-
 Relandus in Palaest. lib. 1. cap. 48. p. 312. qui
 thus ibi crevisse aut crescere negat. Obstat qui-
 dem Cyrillus in Comment. ad Jesaiam lib. 5. T.
 IV. p. 848. loco, alio tamen scopo, adducto a
 Relando p. 320. Ὅτις ἐστὶ τὸ φοινίκης δ' Λιβάνος, καὶ

ὁδὸν τὴν ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πύλης τῆς ἐκκλησίας καὶ αὐτῶν
 τοῖς ὡς λιβάνου φύσιν. ὁ δὲ μακάριος ὁ ἡγούμενος τῆς ἐκκλησίας
 αἰτίας τῶν ἡμετέριων ὁδῶν ὡς αἰφροσύνης ἐκ τῆς ἐκκλησίας
 καὶ θένδρεσι τοῖς ἡμετέροις καὶ ἡδονομασίαις καὶ ἡδοναίς
 τῶν. Sed cum antiquiores simile quid non tradant
 nec huic fidem habendam putent. Añan. Etymologiam
 dat Phavorinus. λιβάνου. θένδρε. ἢ ὡς ὁδὸν
 καλόμενον λιβάνου ἢ ἡρηται, ὅθεν ὁ λιβάνος καὶ
 ὁ θένδρεος. ὅθεν γὰρ αὐτὸν οἱ ἡετοὶ καλοῦσιν ὡς
 πνεῦμα καὶ θεὸν αἰωφερὸς γὰρ ἐστὶ καὶ αὐτὸν ὁδόντα
 τ. λ. Quae unde habeat nescio, ut nec quae inferius:
 ἐστὶ ἢ ὡς ὁδὸν καλόμενον καὶ κατὰ νουμένην ὡς
 ἔχον λιβανωτὸς ἐντίθειαι τοῖς ἀγάλματι. Melius igitur
 capi posset de odore reliquiarum arborum, quas mons gerit,
 fragrantissimarum, de quibus Cyrillus & Ethicus l. c. & Sacer
 Scriptor Hoseae cap. 14. v. 6. καὶ ἡ ὁσφροσύνη αὐτῆς ὡς
 λιβάνου. Et odor ejus ut Libani. Cantic. cap. 4. v. 14. Νάρδος
 καὶ κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον, μετὰ πάντων ξύλων
 λιβάνου. Vulgatus Interpres: Nardus & crocus, fistula
 & cinnamomum cum universis lignis Libani, ut adeo
 videantur. Graeci usi Codice hoc in loco a nostris
 diverso in quo pro Πῶν? scribebatur Πῶν, quem
 admodum contra v. 11, pro ὡς ὁσμήμασιν αὐτῆς, ὡς ὁσμή
 λιβάνου. Vulgatus: ὡς odor vestimentorum tuorum sicut
 odor thuris. Nisi, quod verum puto, Vulgatus secun-
 re vestigia Graecorum legens nomina propria con-
 fuderit & in Graecis scribendum λιβάνου. atque id
 malo, quam, quod Pareus putat, quia thus ibi of-
 ferebatur, quamvis nec hanc explicationem da-
 monem. ita Oculum apud Eusebium de Praepar.
 Evang. lib. 5. cap. 28. incolae Deli insulae voca-
 re videtur

ὡς ὁσμήμασιν αὐτῆς, ὡς ὁσμή λιβάνου.

Fragmentis Deli-tives, sacrosque ministros

Ibid.

Idem *per hunc* *et* *scholasticos* *et* *magis*
quo nihil tritius, nec tamen intellexit Florens
Christianus puerili errore vertens:

Nullus odorati Libani saltabat in antris.

53. *Οἱ τῶν ἀγροτέρων ἀγορεύοντες θυλάς,
ὄσων ἀγρομένων διὰ κάλα παρθενικῶν.*

Conferri meretur locus Longi Pastor. i. p. 2. de
pictura egregia in insula Lesbo; *ὡς, πολλὰ ἔξ-
ων κατὰ φήμην ἦσαν, ἥ μὲν νυμφῶν ἱκεταί, ἥ ὃ
ἐπὶ τῇ θύρᾳ. Ἰα. Glyceria, suspicabatur Menan-
dram non minus Bacchidis amore quam Isthmia-
rum causa iter suscepisse, apud Aleiphronem lib.
i. ep. 29. p. 122. ex emendatione Bergleri: τὸ
μὲν γὰρ δοκεῖ αὐτὸν εἰς ἐλάττω ὅτι ἐντυχῶν ἢ ἢ
ἰσθμίων ἐπὶ τῇ θύρᾳ πεποιθὸς, ὃ πᾶν πείθο-
μαι. vulgo*

55. *Ἡ ὃ θῆς ἀνὰ νηὸν ἐπαχέτο παρθένος Ἡρώ in-
cessit virgo, Hera recte vertitur. Verbum enim hoc
pompan ac majestatem denotat. Claudianus de
B. Gildon* *His fretus joculis, ipso jam principe major
Incedit.*

*Propert. 2. 2. 37. Fulva comâ est, longaeque manus; Et maxima toto
Corpore. Et incedit vel Fove digna soror.*

Tibullus lib. 2. El. 6. 83. *Ut magis turpia Nemesis suat, atque per urbem
Incedat, donis conspicienda nevia.*

Ubi Broekhuysium Confide. Nec sine ratione for-
mam Heronis laudans Poeta incessus meminit,
cum & ille non contemnenda pars decoris juve-
nes

nes amatores adficiens. Audi Ovidium Art. Amat.
3. 398.

*Discite faemineo corpora fers gradu,
Est & in incessu pars non temnenda decoris.
Adlocis ignotos ille, fugatque viros.*

Male Florens Christianus:

*Tunc ergo Deae delubra petebas
Virgo Hero.*

75. Οἷα τὸ λευκοπάρητος ἐπὶ οὐρανῷ ἑστῆναι. Elegans
comparatio & crebra sumta forte ex Ovidio Her-
roid. ep. 18: 71.

*Quanto cum fulges radiis argentea puris
Concedunt flammis sidera cuncta tuis;
Tanto formosis formosior omnibus illa est;
Si dubitas caecum Cynthia lumen habes.*

Qui locus non fugit Elegantissimum Broekhusium
ad Tiballum 3. 4. 29. ubi plura notavit vir Era-
ditus, quemadmodum & Pareus ad h. l. qui ta-
men perverso iudicio inventionem adtribuit Mu-
saeo. Idem Naso Metam. lib. 2.

*Quanto splendidior, quam caetera sidera, fulget
Lucifer; & quanto te, Lucifer, aurea Pboebe;
Tanto virginibus praestantior omnibus Herse
Ibat: eratque decus pompae comitumque suarum.*

Horatius Carm. lib. 2. 3. 17.

*Dilecta, quantum non Phoebe fugax
Non Chloris: albo sic humero nitens,
Ut pura nocturno renidet
Luna mari, Gnidiusve Gyges:*

Nonnus Dionys. lib. 16. p. 498. l. 23.

Ἰδὲ γὰρ ἡμεῖς, ὅταν πρὸς τὴν σελήνῃ.

p. 440. l. 19.

Ὁ πλοῦτος γὰρ
ἔμπειρον ἴδους ἔχοντα πάλιν Νίκαυα σελήνῃ.

Confer lib. 18. p. 494. l. 4. lib. 34. p. 844. l. 23.

Εἰς τεληχοσίῳι Χαρίτων εἶχες, ὣν μὴ μὴ
Πλάτῃσι περὶ φέρμα φανέσται, εἴα δ' αὖτις
Φαιδρονίῳι ἀπὸ τῆς κατακρύπτου πάλιν ἔσται,
Μαγματοῦσι ἰσχυροῦ ἀκούσας σελήνῃ.

Lib. 38. p. 972. l. 14. & seqq. lib. 41. p. 1066.
l. 25. de Heros.

Ἀστυρίῳι δ' ἰκευπτεν ὁμήγεον ἡλικος ἡβης,
Ὁ φθαλμοῖσι γελῶντες ἀκούσας τῶν
Φαιδρονίῳι χιτῶνται, ὅταν πάλιν ἔσται καλὴν
Ἀντιφίλῳι ἀπὸ τῆς εἰσέως σελήνῃ
Πησιφῶν.

Quo loco non deterius, puto, legeres ἰκευπτεν,
per te, Φαιδρονίῳι χαρίσται ὅταν κ. σ. δ. cum subin-
telligendum ἔσται, ὁ φθαλμοῖσι φαιδρονίῳι saepe occurrunt.
Aristaen. lib. 1. ep. 10. p. 58. τὸ δ' αὖτις ἰκέσται
ὁ φθαλμοῖσι φαιδρονίῳι μὴ ὡς καλὴ φαιδρονίῳι, ὡς τῶν
nos. ut recte emendavit Vir Eruditus in Observ.
Miscell. Vol. I. p. 392. & dubitanter alter vir
Doctus Vol. III. p. 406. Confer praeterea Nonnum
lib. 47. p. 1218. l. 25. lib. 48. p. 1266. l. 17. A-
lias Aurorae comparare solent formosas. Theocritus
Idyll. 18. v. 26. de Helena:

Ἀὖτις ἀντίφῳι καλὴν δέφασαι πρὸς τὸν,
Πόντις νύξ ὅτε, λευκὴν ἔσται χιτῶνται ἀντίφῳι
Ὅτι δ' αὖ χιτῶνται ἑλὴν δέφασαι ἐν ἡμῖν.

Sicut aurora exorians decorum ostendit aspectum
Sic et aurora ἑλὴν λευκὴν inter nos.

Ita legit Gafabonus Lætion. cap. 19. p. 277. pro
 æte. aliter Doct. Heinsius cap. 23. p. 375. ita
 Nonnus lib. 16. p. 440. l. 18. lib. 34. p. 848. h
 3. ipsique præferunt aliquando ut ibid. l. 23.

... καὶ τὸ φαεινὸν ἵππῳ
 χαλκομέδῃ ποδῶσσαν ποδῶσέ φέρος πλέον ἤδ' ἔσ'.

Obvia quoque cum Lucifero comparatio est Vir-
 gilius de Pallante Æneid. lib. 8. 589.

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
 Quem Venus ante latus astrorum diligit ignis,
 Extulit os sacrum coelo tenebrasque resoleit.

Quod Homericum esse observat Servius. Primum
 versum Acron confert cum Horatio Carm. lib. 3.
 Od. 9. V. 21.

Quamquam sidere pulchrior

Commentator Cruquii & MS. Scholiastes vocem
 ubi omittunt, quæ restituenda ex Acronē &
 Virgilio. Nonnus Dionys. lib. 21. p. 574. l. 4. de
 Bacco.

Εἰς οὖτο ἀγίταυτ ἑλκὺρ ματῦτ' ἰν' ἑλκίμῃ τερταί,
 Τελὶς φῦλμινανς τὰνquam Λυκίφ'.

Vel potius
 Armis fulgens ut Lucifer.

Talis Pallas Virgilianus.

58. ἡ δὲ Πάλλας ὡς χιονέων φουλάσκει, κύκλῳ παρειῶν,
 ὡς πόδες αἰ καλὴν δίδωκε χροῖν.

Ele-

Elegans locus sed penitus a Schollasta acceptus, ut patet ex notis ipsius Χιονέων] Χιονόδης, λαμπρῶν, quae ita restituitur Gropovius: χιονόδων & λαμπρῶν & φοινίσκων] & λαμπρῶν. Aliud voluit Poëta, cuius interpres optimus esse poterit Achilles Tatiuss lib. 1. c. 47. de Leucippe λευκή παρσία, τὰ λευκὰ κτλ. ἢ μέλας ἐκείναις τὰ λευκὰ μῆλο παρφύσαν, ὅτιαν εἰς τὸ ἐλέφαντα λευκὰ βάπτει γυνή. Hic color genarum puellarumque laudatissimus, atque a Poëtis de- cantatus. Tibullus lib. 3. El. 4. 30. n. 1

*Candor erat, qualam praefert Latonia Lupa:
Et velot in nivea coramque purpureus.*

Non in Epithalamio Achillis & Deidamiae v. 14. p. 206. de illo:

Εφαίνετο δ' ἥυτε κώρη
Καὶ γὰρ ἶσον τήναις θηλύνετο, ἢ τόσον ἀνδρῶν
ἰονταῖς πόρφυρα παρήγε.

Aristaenetus lib. 1. ep. 1. p. 4. ἐκείνη γὰρ, ἵνα κάλλος ἀφροδίσιον εἰς δύναμιν διαγράψω τοῖς λόγοις, λευκαὶ καὶ μὲν ἐπιμῆξ ἢ ὑπέρυθροι παρειαί, ἢ ταύτη τὸ φαιδρὸν ἐκμιμῶνται τὸ ῥόδων. Illum colorem describit Salomon Cantic. 5: 11. Ἀδελφιδός μου λευκός ἢ πυρρός, ἐκλεροχισμένος ὑπὸ μυελᾶδων. Vulgatus Interpres: *Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus.* Eleganter Propertius lib. 2. El. 2. v. 19.

*Nec me tam facies, quamvis sit candida, cepit:
Lilia non domina sint magis alba mea:
Ut Maeotica nix minio si cerset Hiberno,
Utque rosae puro lacte natant folia.*

Ubi lectu dignissima notavit Broekhusius. Locum Propertii expressit Secundus Oda. xi. v. 9. U

*Ut rubra puro lacte natans rosa,
Serpebat albas purpura per genas.*

Achilles Tatius lib. 5. p. 305. de Melite: ἢ ὃ τῷ
ὄντι καλῇ, ἢ γάλακτι μᾶλλον ἢ ἄλλῃ αὐτῆς τὸ ἀνέκτατον
κεχρίσθαι, ῥόδον ὃ ἱμπεφουτισθῆναι ταῖς παρναῖς. quem
locum respexit Broekhusius l. c. Suaviter ad Ga-
lateam Doris apud Janum Secundum Sylv. lib. 1.
p. 236.

*Teinet contemplare, precor; dabit unda colorem
Consimilem lacti, consimilemque nivì.
Atqui nulla quidem facies candore probatur,
Candida purpureis sit nisi tincta notis.*

Unde patet colorem, niveum purpureo mixtum
laudatissimum fuisse. Saepe tamen colorem candi-
dum tantum praedicant. Claudianus de R. P. lib.
3. v. 88.

*Exhaustusque gelu pallet ruber, ille superbi
Flammeus oris bonos, Et non cessura pruinis
Membra colorantur picei caligine regni.*

Aliique multi. Saepissime etiam rosis, mixto colo-
re non memorato, comparant. ita Nonnus lib. 15.
p. 424. l. 31.

Παρθενικῆς ὀρώων ῥοδοειδέα κύκλα φρεσώπῃ.

Vid. & p. 434. l. 5. lib. 42. p. 1104. l. 1. Vir-
gilius Aeneid. lib. 12: 606.

Et roseas laniata genas.

Horat. Carm. lib. 4. 10. 4.

*Nunc Et qui color est puniceae flore prior rosae
Mutatus.*

Ubi Acron: PUNICEAE] Sanguinei coloris ut:
Puni-

Puniceis inuicta rotis. Locus est Virgilii *Aeneid.* lib. 12. v. 77. *Perperam rosas* citat Titius ad Nemes. *Ecl.* 2. v. 44. siue ita emendaverit, siue in codicibus peioris notae invenerit. Conf. Theocr. *Idyll.* 18: 31. *Hinc roseus pro pulchro.* Horatius *Carm.* lib. 1. 13. v. 1.

Cum tu Lydia Telephi

Cervicem roseam, circa Telephi

Laudas brachia.

Janus Douza (vide *Commentationum* ipsius cap. 2. p. 654.) olim eum Fruterio se intellexisse *cervicem strophæis i. e. sertis redimitam*, monet, sed jam capere de colore candido cum bicolores rosae ubique proveniant, nisi quis malit interpretari *laeve, floridum & ἀγλαόν collum*. Prius nullo modo tueri se potest, cum de nativo colore hic sermonem esse quivis videat, neque alterum placet. Rosas albas provenire, & memorari a veteribus non inficias eo, cum Albricus de Deorum imaginibus cap. 5. p. 305. de ipsa Venere scribat: *rosisque candidis & rubris sertum gerebat in capite ornatum.* Atque ita Janus Secundus Basio I.

Cum Venus Ascanium super alta Cythera tulisset

Sopitum teneris imposuit violis;

Albarum nimbus circumfuditque rosarum

Et totum liquido sparsit odore locum.

Sed rara sunt ista exempla, praecipue in comparationibus similibus, ubi semper fere rosae purpureae memorantur, saepe etiam liliis albis opponuntur. Virgilius *Aeneid.* lib. 12. 67.

Indum sanguineo veluti violaverit ostro

Si quis ebur, aut mixta rubent ubi lilia multa

Alba rosa.

Apud Nemesianum Eclog. 2. v. 44. rosas, cum alias purpureae, pallentes sibi videri ait amator spretus :

*Te sine vae misero! mihi lilia nigra videntur,
Pallentesque rosae, nec dulce rubens Hyacinthus.*

Nugas agere Titium, qui notat: rosas autem pallentes sibi videri ait, cum aliquân suapte natura aut candidae aut purpureae esse soleant, docet clare ipse Poëta v. 47.

*At tu si venias & candida lilia fient,
Purpureaeque rosae, & dulce nitens hyacinthus.*

Huc refer fabulam de rosa, prius alba dein rubra, de quo Interpretes ad Pervigil. Ven. v. 23. Tertia conjectura ipsius qua intelligit collum splendens, & confert purpureos olores alio loco obvios reliquis praestat. Minus placet Cruquius, qui periphrasticôs intelligit pulchra & oblonga cervice spectabilem. Rectius Acron: *pulchram*, ut rosea cervice refulsit. ita Servius ad Virgil. Æneid. lib. 2: 393. ROSEO] *Pulchro. Perpetuum Veneris epitheton.* Quemadmodum autem Horatius *roseam cervice* dixit ita Petronius in Fragmento p. 667. edit. Burm.

Fundunt colla rosas, & cedit crinibus aurum.

Ceterum rosis non inmerito formosae comparantur, florum quippe pulcherrimis habitis. Rationem reddit Achilles Tatius lib. 2. p. 141. ὃ τὸ ρόδον διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων εὐμορφότερόν ἐστι τῶν φυτῶν, ὅτι τὸ κάλλος αὐτῆς φεύγει ταχύ. Non igitur sine ratione Veneri consecravit antiquitas. Nonnus lib. 12. p. 332. l. 27.

*Φοῖβω Ζεὺς ἐπένευσεν ἔχειν μαντάδεια δάφνην
Καὶ ρόδα φαινίσαντα ροδόχροι Κυπρογενεῖ.*

C A.

CAPUT VIII.

Κύκλα pro κύκλοι per Metaplasma, & familia. Formosae prae pulchro comparatae. Aristaeetus tentatus & defensio contra Pauwium. Hyems campis gramina auferit. Σῶμα ἰνᾶδι. Emendatus Nonnus. Pedes pulchri veteribus in pretio. Interpretis Nonni lapsus. Pulchris pedibus decori habebantur formosi. Veteres crura nudata habebant. Gentilium sacerdotes discalceati erant & nudis pedibus, sicut etiam ipsi Dii, nec non veneficæ, quibus alter pes tantum nudus fuisse male statuitur, quique sacra loca adibant, ut & in dolore & luctu. Veteres Heroes pedibus nudis incedebant. Λευκίπυς Ὀρέης. Defensio Euripidis locus contra Arnaldum aliosque. Furentes pedibus nudis currebant.

Ibid. κύκλα pro κύκλοι hic occurrunt, quemadmodum talia non raro observari possunt. Quaedam notavit Phavorinus in V. Κύκλα κατὰ μεταπλάσμον γένεσ, οἱ τροχοί — τοιαῦτα ἢ μεταπλάσμεσιν ἄλλοις πολλοῖς, καὶ ὁ θυμός καὶ τὸ θυμόν· καὶ ὁ γάρος παρ' αἰχύλη· φασὶ καὶ τὸ γάρον εἶναι ἢ καὶ ὀρείγανον καὶ ὁ ὀρίγανος. ita δάκτυλα habes apud Musaeum v. 114. Vid. Munckerum ad Anton. Liber. cap. 41. p. 333. apud eundem v. 142. γαμήλια θύρα θεῶν & v. 145. Θισμὰ θεῶν ἐρόντα. apud Aratum in Dioscor. v. 299. κέλευθα, & Oppianum in Halieut. lib. I.

Καὶ σκυλαὶ, σκυτάλαι τε, καὶ ἰππύροις κέλευθα.

Ita 2 MSS. cum tertium κέλευθοι. Vid. Vir Doctus in Obs. Miscell. Vol. III. p. 63, 64. sed recte alter Vir Doctus in nota addita nihil movendum docet, & retinendam vulgatam lectionem γένεθλα, atque ita ipse Oppianus Halieut. I. 105.

Φέρβονται, βατίδες τε, βοῶν θ' ὑπέροπλα γένεθλα.

Ubi similiter habes γένεθαι pro γενέθαι ita αὐχὴν dixisse Herodotum notavit Pellux lib. 10. cap. 26. segm. 116. ubi notas consule. Talia sunt πύρεσσι apud Nonnum lib. 27. p. 480. l. 16. lib. 28. p. 546. l. 25. δεῖ μυχὰ lib. 34. p. 858. l. 5.

60. ῥόδον λαιμῶνα φανῆναι. Crebra comparatio apud id generis Scriptores, ex. gr. Achillem Τάγμα lib. 1. p. 61. τὸ γὰρ ἢ παύματος καὶ τοῦ ἀντὶ, πρὸς τὸ δ' λαιμῶνος ἤελθεν αὐτὸν κερταίαν μὴ τὸ πρὸς ὤποι ἰσχυρὰ χροιάν, ῥόδον δ' ἀνέτελλεν ἐν τ' παρηΐς. — Τούτῳ δ' ἢ Λευκίππης ἐπὶ τ' πρὸς αὐτὸν δ' λαιμῶν. Nonnus lib. 15. p. 426. l. 5.

Χιονέων μελέων ῥόδους ἀνεφαίμετα λαιμῶνα

Lib. 16. p. 442. l. 11.

Καὶ τότε κηρώντος ἴσα λαιμῶνα ὀδῶναι
Ἀγρία πάντα δόκουν τελέεσθαι σύγχροα κήρυς.

Paulo post l. 15.

Ἄν' ὅς κ' αὐτὸς ἀμειψαίετο αὐτῶν, καλῶς γὰρ
Προπτόντων ῥοδῶνα, τίς ἐνέσσει παρηΐς.

Lib. 34. p. 848. l. 25.

Ὅποτε τοῖον ὄγχοι ῥόδον λαιμῶνιδες αὖραι
Περθενική χαλίσσας, τεὰ μεθέπυσσι παρηΐς
Ἰαρινὸν λαιμῶνα, τ' ἔ' χρόνος οἶδε μαράνεν.

Aristaenetus lib. 1. ep. 10. p. 62. ἢ τούτῳ ἐξ-
φοινίχθη τὸ πρὸς αὐτὸν, ὡς δεῖν ὅτι τ' παρηΐν ἔδαν
αἰχί τινα ῥόδον λαιμῶνα. quae ultima verba Francius
in margine, sed sine loci indicio, notaverat. lib.
2. ep. 1. p. 194. γυνὴ ἴσκει λαιμῶνι, ἢ ὅπως ἐκεῖν
τὰ αὐτῇ, τὸ γὰρ τούτῳ τὰ καλῶς ἴσκει μὴ ἐν ἡ κόρη
τῇ λαιμῶνι ἐπακμάζει ἢ ἡ χροιά τ' αὐτῶν ἡρὸς δ'
παρακμάσαντος, πέπανται μὴ τὰ αὐτῇ ... τὴν .. ὅ δ'
λει-

ἀνθρώπων γυνήσων, ἀνθρώποις τε καὶ θήρῃσι· αἱ δὲ πρὸς
 ἀνθρώποις, καὶ τὸ καλὸς ἀνθρώπων, τοῖς ἑστέ, καταλείπει
 τὰς ἐνφροσύνας· ἀνθρώποι γὰρ καὶ ἀπανθηκότες σώματι καὶ πνεύματι
 ἀνθρώπων· ἀνθρώποι δὲ ἴσως· ἢ δὲ αἱ ἐνάνθους, τε καὶ ἐνάνθους
 ἢ, ἐνάνθους καὶ ἐνάνθους καὶ μέντοι. Qui locus multis mo-
 dis laborat. Corp. de Pauw geminas τὴν ἐπακμάζει·
 dein τὸ α. καὶ δὲ vel κατὰ τὸ α. δὲ δὲ α. καὶ δὲ pro in
 post Mercerum recte ἐπὶ τὸν ἀνθρώπον· nec non τὸ ἐνάνθους
 δὲ mutat in ἐνάνθους. Prius forte minus necesse, si
 repetas verbum ἐπακμάζει, vel in priore membro
 intelligas verbum substantivum. Parum quadrat,
 quod monet cōstanti prato post veris laetitiam &
 in ipsa hyemis crepidine non deesse, cum iusto
 tempore prata rigent, ut ait Horatius Carmen lib. 4.
 13. v. 3. & hyeme diffugiente campis gramina
 redire scriptores statuunt. Horatius lib. 4. Od. 7°
 in descriptione verni temporis: .εἰ .δὲ .οὐδ' .αἰ .

*Diffugere nives, redeunt jam gramina campis,
 Arbōribusque comae,*

Adde Secundum Sylv. 13. p. 322. Id hic sufficit.
 Dein forte legendum πέναντας μὲν τὰ ἀνθ' τῷ το vel
 κατὰ τῷ το· ἢ δὲ καὶ γ. floribus perit color, nisi velis
 ταύτης scilicet ἀρούρης. Pauwii ἀνάνθους pro πέναντας ma-
 nifeste falsum, cum ad verbum desumta haec sint
 ex Platonis Symposio, quem locum opportune ad-
 duxit dudum Mercerus, ubi scribit: ἀνάνθους γὰρ καὶ
 ἀπανθηκότες καὶ σώματι καὶ ψυχῇ καὶ αἵματι ἐπὶ τὸν πᾶν ἐνάνθους
 ἀνάνθους αἱ δὲ ἀνάνθους τὰ καὶ ἐνάνθους, κόποις ἢ, ἀνάνθους καὶ
 ἴζει καὶ μέντοι. Odorem autem hominum mulierum
 Poëta aliisque memorari nec pueri ignorant. Suf-
 ficit unus Musaei locus v. 133.

Παρθενὸν δὲ ἐνάνθους ἐνάνθους ἀνάνθους

61.

Νεοσφέντης δὲ
 Καὶ πόδα νεοσφέντης δὲ ἀνάνθους ἀνάνθους ἀνάνθους

Geminus locus est Nonni Dionys. lib. x. p. 280.
l. 7. de Ampelo:

Νειαιστομένης δ̄

Ἐκ ποδὸς ἀργυρέοιο ποδῶν ἐρυθαίνετο λείμων.

Miror turpissimam Poëtae maculam non abster-
fisse eruditos Interpretes; nam de Pareo, qui bis
corrupte citat, non magnopere mirandum, cum
facillimo negotio integritati locum potuissent resti-
tuere hoc modo:

Ἐκ ποδὸς ἀργυρέοιο ποδῶν ἐρυθαίνετο λείμων.

Pratum rosarum paulo ante multis inlustravimus,
pratum pratum, qui dixerit ignoro. Veteribus au-
tem pedes pulchri in pretio fuerunt raroque in-
describenda forma egregia omissi. ita Nonnus Lib.
35. p. 866. l. 13.

Καὶ γυμνῆς σὺνπλάζεν ἀναιστομένης χροῶς κέρης,
Καὶ σφυρῶ λευκὰ δόκνευε.

Lib. 7. p. 214. l. 29. de Semele natante:

Παρθένον ἀργυρόπεζαν ἔσω ποταμοῖο δοκύναν.

Lib. 14. p. 398. l. 26.

Οἶάνθη ῥαδύεσσα, καὶ ἀργυρόπεζα Λυκάστη.

Ubi interpres vertit *auripodem Lycastem* supino er-
rore, quem etiam commisit p. 400. l. 5. ubi ἀρ-
γυρῶ τὰς αὐτὰς vertit *aureas plantas*, quemadmodum &
aliis locis. lib. 35. p. 426. l. 3:

Καὶ χροῶς ἦνθε καίματος ἐλευκαίνοντο δ̄ μικροί,
Καὶ σφυρῶ φοινίσσοντο, καὶ ὡς κρίνον, ὡς ἀνεμάνη,
Χιονίων μελίαν ῥαδύεις ἀνεφαίνετο λειμών.

Ita Ἀρετίμης ἀργυρόπεζα lib. 34. p. 844. l. 31. &
Θέτις lib. 41. p. 1066. l. 6. lib. 42. p. 1082. l. 10.
Καὶ

Καὶ γλυκὺν αὐχένος Βάκχος ἰδέσκειτο, καὶ σφουερὰ
 κέρης
 Νειασομένης.

Neque id ignorabat Dearum de forma contendenti-
 um arbiter Paris apud Coluthum de R. H. v.
 132. qui ideo

Χρῦσῳ δαυδαλέης ἰφροδάτατο κόσμον ἐκάσσης,
 Καὶ πτέρης μετόπισθε, καὶ αὐτῶν ἵχνια ταρσῶν.

Theocritus Idyll. 10: 36.

Βαμβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀσφράγαλοι τεύ.

Ubi Scholiastes----- ἔνθεοι, καὶ ὄρθοι ἢ λευκοὶ ὡς οἱ
 ἀσφράγαλοι. Horatius ad Venerem Carm. 4. 1. 25.

*Illic bis pueri die
 Numen cum teneris virginibus tuum
 Laudantes, pede candido
 In morem Salium ter quatiant buntum.*

Hinc Servius ad Virgil. Ecl. 10: 49.

Ah tibi ne teneras glacies secet aspera plantas!

Notat: ostendit illam pulchram. Ceterum adposite
 admodum pedum pulchritudinem, roseumque co-
 lorem hic praedicat Poëta, qui spectatorum in o-
 culos aequae ac candida facies incurrere poterant,
 cum apud Veteres saepe crura nudata habebant.
 Tales describuntur comites Europae apud Achil-
 lem Tatium lib. 1. p. 7. τὸ σκέλος ἅπαν γεγυμνωμέ-
 ναι, τὸ μὲν ἄνω, ἔχιτωνος, τὸ δὲ κάτω ἔπεδιλον. quem
 locum recte explicat Salmasius p. 541. Talis for-
 san fuit Hero, quae forte quoque fuit nudo pede
 & discalceata, quomodo Gentilium Sacerdotes
 non parvo numero sacra discalceati, imo plane
 nudis pedibus peragebant. Lectu dignissima sunt
 M 4 quae

quae in eam rem observavit Vir praeflatus eruditione insignis Jo. Braunius de Vestitu Sacerdot. Hebr. lib. 1. cap. 3. §. xi. & post illum Inlustr. Spanhemius ad Callim. Hymn. in Cerer. v. 125. adde, si tanti videtur, Saubertum de Sacrif. cap. 9. p. 181. Ipsi Dii nudis pedibus exhibentur aliquando, quemadmodum ex. gr. Saxonum Deus antiquissimus Credo apud Henningium n. 23. ad Tollei epist. Itiner. 1. Sed & multi alii tali modo incedebant, ut veneficae in sacris magicis. Horatius Sermon. lib. 1. 8. v. 23.

*Vidi egomet nigra succinctam vadere palla
Canidiam, pedibus nudis, passoque capillo.*

Qui locus docet non perpetuum esse, quod docet Cl. Braunius l. c. p. 65. veneficas alterum pedem nudum habuisse, nisi *pedibus nudis* pro pede nudo positum contendere velis. Non raro quoque, qui sacra loca adibant discalceati erant. Ideo Leucippe virginitatem probatura Panis antrum ingrediens veste sacra induitur calceisque caret apud Achillem Tatium lib. 8. p. 515. ἐσολίσατο δὲ Λευκίππῃ ἱερᾷ τολῇ ποδῆρης χιτῶν, ὀθύνῃ χιτῶν, ζώνῃ κατὰ μέσον τὸν χιτῶνα, ταπία αὐτὴ τὴ κεφαλὴν φορεῖσθαι φησὶ, ἀσάνδαλος ὁ πῦρ. Praecipue vero locum id habebat in dolore & luctu ita Nonnus lib. 5. p. 162. l. 8.

*Φιλοσόφῳ ἢ μινῶν
Νήλεος ἀκρήδωνος ἱμάσσειο πένθει μετῆρ.*

Ita p. 164. l. 9. p. 264. l. 6. Najades etiam sine sandaliis Bacchi & Ariadnae nuptias canunt apud Nonnum lib. 47. p. 1230. l. 5. Asia mixto. Sed non tantum Hero, quamvis hoc maxime probem, nudis pedibus incessisse videri posset, quia sacerdos Veneris erat, sed & quia antiquo aetate non om-

omnino id inusitatum. Huc refer loca nonnulla ex iis quae jam adduximus. Tali ex. gr. modo videtur incessisse Ampelus, cui mortuo induisse cothurnos Bacchum refert Nonnus lib. xi. p. 308. l. 23.

Καὶ νέκυνός περ ζώντος ἐδύσατο ταρσὰ καθόρνους.

Nec non Veteres Heroes Theseus, aliique. Vide quae notavit Ampl. Cuperus Apoth. Homer. p. 34. ita capi non incommode posse quibusdam forte videbitur Anacreon Oda 31. v. 5.

Ἐμáινετ' Ἀλκμάϊων τε
Χ' ὁ λευκόπυς Ὀρέης,
Τὰς μητέρας κτανόντες.

In quo loco Juvenis Eruditissimus Georgius Arnaldus Animadv. Critic. cap. 5. p. 28. emendat Ἀ'ελλόπυς Ὀρέης, me non probante. Tutius enim verti posse cum interpretibus *Et pulchris pedibus praeditus Orestes*, quam quidquam hic novari putem. Nihil certe valet quod objicit elegans juvenis epitheton illud mulierculae magis convenire, quam Orestei, cujus inmanis statura septem cubitos superaret. Theseus erat heros inter mortales fortissimus, ut vel ex honorifico testimonio Nestoris apud Homer. Iliad. A. v. 265. patet, & tamen pulchri ejus pedes laudantur. Ita Ariadne apud Catullum de Nupt. Pelei & Thetidos:

*Quae tibi jucundo famularer serua labore
Candida permulcens liquidis vestigia lymphis.*

Ubi *candida vestigia* sunt pulchra, quemadmodum *pede candido* in loco Horatii jam cit. Acron interpretatur *pulchro*. Pulchrum autem eum fuisse patet ex Hygino cap. 270. ubi inter eos *qui formosissimi fuerunt* refertur *Theseus Aëgei, & Æthrae filius*,
M 5 quem

quæm *Ariadne amavit*. Aliae emendationes Virorum Doctorum non magni momenti videntur. Pauwii λευκόνες nullo modo placet, minus adhuc ο' λαγώπες Ορέτης alterius, quae referuntur in *Observ. Miscell. Vol. III. p. 6, & seqq. in notis*. Χ' ω λευκόφρες vel χ' ω λευκόχρες quae protulit vir Eruditissimus, etiam minus necessaria: recte tamen idem illam Barnesii *de albis cotburnis* sententiam ex *Istio Grammatico* refutavit: vellem & alteram de Oreste in furore suo nudis pedibus currente, cum id furentibus saepissime adscribatur. Nonnus lib. 9. p. 264. l. 5. de Inone in furorem a Junone acta:

Εκ θαλάμης ἧ φυγῆσα δίδραμε δύσγαμος Ἰνώ·
Τρηχαλέας ἀπέδιλος ἐπισκαίρῃσα κολώνας·

Tales Bacchae describuntur lib. 14. p. 408. l. 3.

Ἄλλῃ ταρσὰ φέρῃσα κατ' ἔρεα γυμναὶ πεδίλων
Ποσσὶ βάτης πατίεσα, ἢ ὀξύθειρας αἰκάνθας
Θηγαλήν σατὸν ἵχνος ἐπισήειξεν ἀχέρδω.

Ita l. 17.

Ἦν δὲ νοῆσαι
Παρθένον αἰκρήδεμνον ἀσάμβαλον ὑψοῖ πέτρης
Τρηχαλέω πρηῶνι πέλσκαίρῃσαν ἱερίνης·
Οὐ σκοπὴν δ' ἔφειξε δυσέμβατον· ἢ πόδα κῆρυ
Ὀξυπαγῆς ἀπέδιλον ὄνυξ ἰχάρεσσιν κολώνης·

C A P U T I X.

Veteres Poëtae a recentioribus mendacii arguuntur. Tres Gratias statuit vulgatio sententia, alii tamen duas; Homerus non unam sed plures fingit, alii tamen unam tantum. In nominibus ingens discrepantia. Orpheus tentatus. Emendatus. Pburnutus. Bacchi & Junonis filias cum

καὶ αἱ αἰετὶς Nonnus, ὅτι τὰ μὲν παρὰ τὸν ἑαυτοῦ
 στεῖνος Coronide natas canit, alii aliter. Aglaia Vulcani
 uxor. Phurnuti Interpretes notatus. Sedes pulchritudinis
 praecipua oculi. Oculi pulchri raro omitti in formosa-
 rum forma describenda. Gratiae, & Cupidines in ocu-
 lis & reliquis membrorum partibus excubant. Horatii
 Scholiastes MS. emendatus. Νῦν & φρεῖς, κραδίη
 & θυμὸς, animus & mens, mentes & corda saepius
 junguntur. Gentes & mentes permutantur. Prosper ten-
 tatus. Scholiastae delirum acumen. Oculos & mentem
 jungunt. Tentatus Nonnus. Artificiosus Poetarum mos
 in carminibus aliquos introducendi, iisque longiorem ser-
 monem tribuendi. Καὶ τε, Atque aliquis eleganter προ-
 nitur.

63.

Οἱ δὲ παλαιοί

Τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι.

Aliquando Poetae veteres mendacii arguuntur a
 recentioribus, ut Homerus a Nonno lib. 42. p.
 1092. l. 9. in re quoque amatoria:

Γυναῖμαίνοντι δὲ μέναι

Οὐ κέρος ἐστὶ πόθων, ἐψεύσατο βίβλος ὁμήρου.

Homeri locum adnotavit Falkenburgius p. 1356.
 Neque talibus suae defunt Veneres. A Musaeo
 hic notari Hesiodum discimus ex Aristaeoneto lib.
 I. ep. 10. p. 58. καὶ τοῖς ὅμμασι Χάριτες εἰ τρεῖς καὶ θ'
 Ἡσίοδον ἀπὸ δακτύλων περὶ χόρευαι δεκάς. Locus Poë-
 tae invenitur in Theogonia v. 907.

Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμῃ Χάριτας τέκε καλλιπαρήγες,
 ὧς κεάνη κέρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαίην καὶ Εὐφροσύνην, Θάλιην τ' ἐρατεινήν.

Ubi reponentem Gujetum Ἀγλαίην τε καὶ audio,
 Haec autem sententia, quae ternas Gratias statuit
 vulgatio est, quamvis non desint qui diversum
 numerum ineunt. Ita ab Atheniensibus Clitan &
 Phaennam, a Lacedaemoniis Auxo & Hegemo-
 nem

nem, adeoque binas tantum cultas esse ex Pausania docuit Eruditiss. Cuperus Apoth. Homer. p. 27, 28. Confer & Phurnutum cap. 15. Aliud agebat Ampl. Cuperus p. 27. cum unam tantum ab Homero statui ex opinione Heraclidis Pontici in Alleg. credebat. En verba Homeri Iliad. ε. 267.

Α'λλ' ἰθ', ἐγὼ δέ κ' εἰ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεσθῆναι
Δώσω ὀπνιέμεναι, ἢ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν,
Πασιθέην, ἥς αἰὲν ἐέλδεαι ἥματα πάντα.

Eadem ratione potuisset elicere Musaeum v. 77. loco gemino unam Gratiam statuere,

Καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοτεσθῆναι.

Quod quam falsum sit nemo nescit. Quin diserte Homerus Iliad. p. 54.

Αἶματί οἱ δαΐοντο κόμαι, Χαρίτεσιν ὁμοῖαι.

V. & Iliad. ε. 381. Neque id tradit ipse Heraclides p. 468. (hunc enim locum respici puto) qui scribit: ὅθεν συνοικῆσαν ἐκ ἀπιθάνας τῷ τ' ὅλων ἀρχιτέκτονι (Vulcano) πεποίηκε ἡ Χάρις Homerus. Unam autem ponit Scholiastes Homeri Iliad. ε. v. 230. laudante Galeo ad Phurnutum p. 162. In nominibus autem Gratiarum non minor discrepantia. Scholiastes noster memorat Κάλλος, Φρόνησιν ἢ Ἔργον. Cum Hesiodo facit Orpheus Suffimine Gratiarum p. 156.

Θυγατέρες Ζηνός τε ἢ Εὐνομίης βαθυκόλπου,
Ἀγλαΐη τε, Θάλασσα, ἢ Εὐφροσύνη πολύολβε.

Ubi pro Εὐνομίῃ reponendum forte Εὐφροσύνη, cum Εὐνομίῃ sit filia Thetidis & Jovis. V. Hesiod. v. 902. favent Apollodorus, Hyginus nec non Phurnutus cap. 15. qui & aliis nominibus vocari scribit,

bit, ut *Εὐρυνομία*, vel, ut legitur in MS. Galei, *Εὐρυνόμην*, nec non *Λιγυνομένην*, quemadmodum recte conjectasse mihi videtur idem vir Doctus pro *Εὐρυμ*. *Eurynomen* Oceani & Tethyos filiam memorat Hesiod. in Theog. v. 358. *Eurynomen* quoque Oceani filiam Homerus Iliad. Σ. 398. Sed frustra fere in fabulis quaeras constantiam. Cum Orpheo vero & Hesiodo facit *Phurnutus*, sed loco corrupto. Pro *Εὐφροσύνη* enim omnino restituendum *Εὐφροσύνη*, favente Galei MS. Lactantius ad Stat. 1. Theb. 286. pro *Thalia* habet *Pasitheia*, quemadmodum *Pitbanem* Proclus ad Hesiodum notante Eruditiss. Munckero ad Hygin. p. 10. quem consule, ut & Doctiss. Falkenburgium ad Nonnum lib. 33. p. 820. l. 1. qui *Pasitheam*, quam Nonnus memorat, eandem ac *Euphrosynem* putat. Illic autem Poëta Gratias Bacchi filias facit. Matrem autem iis adsignat Junonem lib. 31. p. 794. l. 16.

Ἐκλυον αἷς ποθέεις καίρειται μίαν, αἶψ' ἐνὶ θυμῷ
οἷσιν ἔχων θαλαμίσκο φυλάσσει, μὴ ᾗ χαλέψῃς
Μητέρα Πασθέης ζυγίαν θαλαμηπόλον Ἥρην

Quemadmodum & Coluthus de R. H. v. 87. & v. 171. nec non *Phurnutus*. Parum autem sibi constans Nonnus lib. 48. p. 1280. l. 19. *Coronidis* & *Bacchi* filias facit:

Σιγήσω φιλότητα Κορωνίδος, ἥς ὑπὸ λέκτρων
τρῆς Χάριτες γιγάσιν ὁμόζυγες.

Munckerus ad Hygin. p. 10. laudat lib. 8. ubi diu frustra id quaesivi. *Phurnutus* tradit ab aliis matrem ipsarum tradi *Euanthen*, ab aliis *Aglaïam* vel ut emendat Gale *Ἀγλαην*. Jovis filias facit Hesiodus l. c. *Aglaïam* autem *Vulcanus* duxit uxorem. V. Hesiod. v. 945. haec simpliciter *Χαεῖς* voca-

vocatur Homero Iliad. ζ. 381. Nonno lib. 29. p. 760. l. 11, & 14. Phurnutus cap. 15. συνοικεῖν δ' Ὀμηρος ἴφθι μίαν τ' Χαρίτων Ἡφαιστῷ. Quae Interpres vertit *unam e Gratiarum numero cohabitare Vulcani* barbare & inperite.

64.

Εἰς δὲ τις Ἡρᾶς

Ὀφθαλμοὺς γελῶν ἑκατὸν χαρίτεσσιν τεθήλει.

Praecipuam pulchritudinis sedem in oculis esse formarum spectatores tradunt. Achilles Tatius lib. 6. p. 371. ἰδὼν δ' ὁ Θέρεανδρος τὸ κάλλος ἐκ πρῶτα δρεμῆς, ὡς ἀρπαζομένης ἀστραπῆς, μάλιστα γὰρ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς κάθηται τὸ κάλλος, ἀφῆκε τ' ψυχὴν ἐπ' αὐτήν, καὶ εἰσήκει τῇ θεᾷ δεδεμένος. Ita p. 375. ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὰ ὄμματα τ' καλῶν τὸ κάλλος κάθηται, ῥέον δ' ἐκείθεν ἐπὶ τὴν ὀφθαλμὸν τ' ὁρῶντων ἴσεται. Oculos pulchros describit Aristaeon. lib. 1. ep. 1. p. 4. Ὀφθαλμοὶ μεγάλοι τε καὶ διαυγεῖς, καὶ καθαροὶ φωτὶ διαλάμποντες· τὸ δ' μέλαν αὐτῶν, αἱ πόρραι μελάνονται· καὶ τὸ κύκλω λευκόν, αἴγλη λευκοτάτη· (ita omnino legendum cum Cl. Pauwio) καὶ ἐκείτερον ὑπερβολῇ πρὸς τὸ ἕτερον ἐπιδείκνυται· καὶ τὸ λίαν ἀνόμοιον, ἐνδοκίμῃ παρακείμενον· ἔνθα δὲ τὰς χάριτας ἐγκαθηδρυσμένας παρέσι προσκυνεῖν. Achilles Tatius lib. 6. p. 373. εἶαν δ' ἡδὺς, καὶ δ' μέλανος ἔχων τ' βαφὴν ἡρέμα τῷ λευκῷ σεφανέμενος. Horatius Carm. lib. 1. 32. V. 11.

*Et Lycum nigris oculis, nigroque
Crine decorum.*

Ubi Acron: *Pulchrum enim hunc puerum Lycum Alcaeus dilexit. Pulchritudo autem puerorum saepe nigris decoratur oculis. Hinc in descriptione formosarum raro omittuntur. Acontius apud Ovid. Heroid. ep. 20. ad Cydippen.*

*Tu facis hoc oculisque tuis; quibus ignea cedunt
Sidera; qui flammæ causa fuere meas.*

Hinc venustate plenissimæ locutiones, quibus Gratia & Cupidines oculis insidere dicuntur apud Aristæen. lib. 1. ep. 1. & 10. locis jam ante adductis. ita Theocritus Idyll. 18: 37.

ὦτ' ἑλένας τὰς πάντας ἐν δῆμασιν ἡμεῖς ἀντί.

Atque ita Gratias, Cupidines, Veneresque in aliis corporis membris non minore elegantia locant. Horatius Carm. lib. 4. 13. v. 6. de Cupidine:

*Ille virentis ἔ
Doctæ psallere Chiae.
Pulchris excubat in genis.*

Ubi Acron notat: Multum decoram vult Chiam mulierem videri, vel quod virenti ætate sit, ἔ doctæ psallere (Saltare Scholiastes MS. corrupte) vel quod genis, id est facie pulchra sit, (vel oculis pulchris sit. i. pulchris sit MS. minus recte) ἔ ideo Cupidinem excubare in ejus genis (in genis i. in maxillis ejus MS.) induxit Alciphron lib. 3. ep. 1. τὸ ὅλον πρὸς τὸν αἰσθητικὸν ἵνα τὰς ἐν ἡμῶν ταῖς παρρησίαις ἀποκρίνῃ τὰς καλὰς ἁ ὀρεχόμενὸν ἀπολιπύσας ἃ ἡ γυναικίαν κρήνη ἀπονηλαμένης. ita recte Berglerus pro αἰσθητικῆς. Atque ita vix ulli veterum cedens Secundus Basso XVI.

*Da tot basia, quot dedit
Vati multivolo Lesbia, quot tulit:
Quot blandæ Veneres, quotque Cupidines
Et labella pererrant
Et genas roseas tuas.*

72. Ἐσπόμενον ἴσον εἶχον, ἃ ὄμματα, ἃ φρένας αἰσθητικῆς. Eodem modo quasi ex formula junguntur ὄμματα & φρένας ab Orpheo Argon. v. 1115.

Παί-

Παίδειαν ἢ δὲ τοκεῦσιν ἐπὶ Φρεσὶν, ἢ δὲ νόσσοι.

Apud Homerum saepe recurrit κατὰ φρένα ἢ κατὰ θυμὸν, ut Iliad. A. v. 411. aliisque locis. Idem non raro κερδὶν & θυμὸν jungit, quod dudum notatum H. Stephano in Thesaurο L. G. Tom. II. p. 99. ita Hesiodus in Ἔργοις v. 340. & Orpheus Argon. v. 766. atque ita in Oppiano Cyneg. lib. 1. v. 423. reponit Vir Eruditus in Observ. Miscell. Vol. II. p. 201.

Καὶ σέως ἀφρεσὸν κερδὶν ἢ θυμὸς ἀναιδής.

Pro καθαρὸν κ. θ. α. ita Latini jungunt *animum & mentem*. Valerius Flaccus lib. 1. v. 76.—

Tu sola animos mentemque peruris

Gloria.

Ibi Vid. Burmannus. Ita *mentes & corda* Statius lib. 1. Sylv. 2. 183. ex emendatione Marklandi:

Quas ego non mentes, quas non face corda jugavi.

ubi pluribus haec docuit Vir egregius. vulgo *gentes*. Contrariam labem in hac voce contraxit Prosper Carmine de Ingratis P. I. cap. xi.

*Dumque suis aditus Domino pandente ministris
Crescunt primitiae, fuerint omnino necesse est
Quaedam terrarum partes, ubi gratia nondum
Corda hominum tenebris absorpserat impietatis,
Et dira innumeri demersi nocte peribant,
Cum multae accepto fulgerent lumine gentes.*

Ita, mea quidem sententia, venustius legeretur, quam *mentes*, ut opponantur gentes iis terrarum partibus, quibus gratia nondum adfulserat. Si vulgata magis adrideat, *multae mentes* non inconmode opponentur *innumeris*, quod mihi tamen non per-

perplacet. Ceterum haec erant monenda, ut Scholiastae nostri solito more acumen hic fuisse obtusum omnibus pareret. en egregiam notam, Ἀ'κόλυθον τ' νῦν εἶχε πρὸς τὰς Φρένας τ' ἠθέων. Viden' ipsum illud νόον referre ad puellam, quod nemo, nisi caecus, non animadvertit capiendum de juvenibus. Notandum praeterea Poëtam nostrum inferere hic ὄμματα, ut saepe Latini sociare amant oculos & mentem similiaque. Guntherus lib. 2. v. 421.

*Discurrunt oculisque notant ac mente sagaci
Naturam sedemque loci.*

Quemadmodum Ovidius Metam. x. 548. dixit

Oculos, animosque ferarum.

Et, qui instar reliquorum sit, Elegantissimus Secundus loco adposito Oda xi. p. 136.

*Una inter omnes florida virgines
Terram tenello sollicitans pede,
Versabat in gyrum sequaceis
Secum oculos, animosque turbae.*

Comparandus vero cum Poëtae nostri loco praeterea Nonnus, tanto magis quia opem medicam poscere videtur, lib. 33. p. 832. l. 25.

Ὀκινάλεις δ' πόδαςι μόγισ βραδύς ἦε Μορρεὺς,
Ἐντροπαλιζομένα δεδοικένος ὄμματι νύμφην,
Μεμφόμενος φαίθοντα ταχύδρομον ἰσπόμενον δ'
Χαλχομέδων νόον εἶχεν ὁμόσολον.

Vide an non eleganter refingere liceat ex nostro Musaei loco

Ἐσπομένον δ'
Χαλχομέδων νόον εἶχεν ὁμόσολον.

N

Sequen-

Sequentem vero
Chalcomede mentem (Morrhei) habuit comitem.

Nisi velis Χαλκομέδην.

73. Καὶ τις ἐν ἰθίοισιν ἰθαύμασε, καὶ Φάτο μῦθον.
 Egregie observat elegantem & artificiosum Poë-
 tarum morem in carminibus plerumque aliquem
 introducentium, cujus ore vota reliquorum vel
 questus aliaque exprimunt; longissimas etiam ali-
 quando texunt narrationes, cum usurpant plerum-
 que καὶ τις, quemadmodum Latini *Atque aliquis*.
 Nonnus Dionys. lib. x. p. 284. l. 30.

Καὶ μιν ἰδὼν Σατύρων τις ἐβέλγετο θέσπιδι μορφῇ,
 Καὶ κρυφίην ἐρέεσαν ὑποκλέπτοιν Φάτο Φωνήν·
 Ἀνδρομένης κρηδίας ταμίη φιλοτήσιε Πειθώ.

Lib. 36. p. 904. l. 6.

Καὶ τις ἀρετεύευσαν ἰδὼν ὑψαύχενον κέρην,
 Θαῦμα πόλῳ κερείας, τρομερὴν ἐφθέγγετο Φωνήν·
 Ἄρες, Ἄρες λίπε τόξα κ. τ. λ.

Vid. & lib. 47. p. 1232. l. 7. lib. 48. p. 1258. l.
 28. Lucanus lib. 2. v. 67.

*Atque aliquis magno quaerens exempla furori,
 Non alios, inquit, motus tunc fata parabant,
 Cum post Teutonicos victor, Libycosque triumphos
 Exsul limosa Marius caput abdidit ulva.*

Statius Thebaid. lib. 1. v. 171.

*Atque aliquis cui mens humili laessisse veneno
 Summa, nec impositos unquam cervice volenti
 Ferre duces, Hanc ne Ogygiis, ait, aspera rebus
 Fata tulere vicem?*

Confer, si tanti videbitur, Ovidium Metam. lib.
 3. 404. Auctorem Elegiae in Obitum Drusi v. 191.
 Ne-

Neque haec elegantia fugit Eruditissimum Sannazarium de Part. Virg. lib. i. v. 236. ubi Davidem Christo in matris utero concepto apud matrem canentem introducit :

*Atque hic insignis funda, citbaraque decorus,
Insignis sceptro senior, per opaca locorum
Dum graditur nequitque sacros diademate crineis: &c.
Attonita subitos concepit mente furores,
Divinamque animam, & consuetum numine plenus,
Intorquens oculos venientia fata recenset.
Nascere magne puer.*

CAPUT X.

Musaei loca quaedam exposita. *Ἐπιβαίνειν Σπάρτης* accedere Spartae, non adscendere. *καταβαίνειν*. Sparta plano loco condita. *Σπάρτη* & *Λακεδαίμων* disjunctive memorata unam urbem notant. *Parcis* parentes diversi tribuuntur ab Hesiodo. *Λακεδαίμων* Cypri urbs. Spartanæ puellæ formosissimæ. *Deinias* Weitzio male Poëta habitus. *Varia lectio in Oraculo*. Spartanarum puellarum castimonia decantata. *Cursu, lucta &c.* publice exercebantur. *Ἀγλαῖαι* formosæ. *Venus Gratiarum* præsides, nec non *Juno, & Phoebus*. Gratiis formosæ comparatæ, earumque numerus forma egregia a Poëtis sæpe aucta. *Ἐπιβαίνειν*. Nonni interpretatio quinquies emendata, aliaque. *Ἐπιβαίνειν* concumbere cum aliqua. *In coelo esse amato et potiti dilectâ spernunt*. *In coelo esse*. *Ἀφ' ὧν* tangere. *Varia lectio in Ovidio rejectâ*. *Intacta mulier casta*. *Juvenalis locus contra Marklandum adsertus*.

74. *Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαίμωνος ἔδρακον*
ἄστυ. Non hic cogitarem cum Pareo de Sparta collibus circumdata, atque inde ad ipsam adeuntibus adscensu superanda, cum centies verbum hoc usurpetur de iis, qui iter quodcumque ingrediuntur, etiam ubi potior *καταβαίνειν* usus nonnullis videretur. De Jove in Taurum

verso cum Europa mari se commissuro Moschus
Idyll. 2: 113.

Ἀκταίων δ' ἐπιβαὶς πρὸς αὖθις θέν, ἥ τε Δελφίς.

Nonnus lib. 4. p. 132. l. 8.

καὶ γαίης ἐπέβη Χαιρωνίδος.

Lib. 20. p. 538. l. 29.

Ἀρετβίης ἐπέβαινε.

Lib. 21. p. 608. l. 1.

Ἡρὴ δ' αἷς ἐνόησε δαῖκταμέναν Φόνον Ἰνδῶν,
Οὐρανόθεν πεπότητο· δι' ὑψιπόρου ᾗ κελεύθε
Ἄσματος ἡνεμόεντι κατέφραγεν ἥρα ταρσῶ
Ἀντολίῃ δ' ἐπέβαινε.

Confer lib. 24. p. 640. l. 2. lib. 25. p. 664. l. 8.
Theocrit. Idyll. 22: 59. 25: 155. aliaque loca,
quae congerere putidum esset. Contra καταβαίνειν
pro ἐπιβαίνειν usurpavit Homerus Iliad. Ω. 191. de
Priamo:

Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηῶντα,
Κέδρονον, ὑψόροφον.

Parum juvat Pareum observasse Laconiae regio-
nem inter montes positam esse, cum de urbe
Sparta hic sermo sit, quam plano loco conditam
fuisse nos ignorare non sivit Strabo lib. 8. Ἐστὶ μὲν
ἐν ἐν κοιλωτέρῳ χωρίῳ τὸ τ' πολέως ἔδαφος, καίπερ
ἀπολαμβάνον ὄρη μεταξύ. a quo non dissentit Poly-
bius lib. 5. quorum loca mihi subpeditavit Dili-
gentissimus Meursius Miscell. Lacon. lib. 4. cap.
x. hinc κοίλην Λακεδαιμόνα vocat Homerus Iliad. Β.
581. Non enim quenquam tricari velle sperem,
ob loca quaedam inaequalia, quae instar tumultorum
con-

conplectitur urbs adscensum ejus memorari posse. Eleganter autem hoc versu Poëta Spartam & Lacedaemona disjunctive memorat, cum tamen unam urbem tantum significare velit. Nugas agunt, qui hic distinctiones in Spartam regionem & Lacedaemona urbem cogitant, elegantiarum minime protritularum non capaces, quae tamen Poëtis in deliciis. Hesiodus in Theogon. v. 217.

Καὶ Μοῖρας ἢ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοπαῖδας,
Κλωθὴ τε, Λαίχαιςιν τε, ἢ Ἀΐτροπον.

Easdem has esse nemo nescit, & ipse docet v. 904. easdem Μοῖρας vocans:

Μοῖρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,
Κλωθὴ τε, Λαίχαιςιν τε, ἢ Ἀΐτροπόν.

Ubi notandum Poëtam parentes ipsis dare Themidem & Jovem, cum v. 217. Nocte fatas canit, ut Hyginus Nocte & Erebo. Virgilius Æneid. lib. 2. v. 624.

*Tum vero omne mihi visum considerare in ignis
Uium, ex imo verti Neptunia Troja,*

Ita saepe voces idem significantes geminant. Homerus Iliad. A. 497.

Ἡΐερ' δ' ἀνέβη μέγαν ἔργον, ἔλυμπόν τε.

Spartam & Lacedaemona etiam jungit. Homerus Iliad. B. 581.

Οἱ δ' ἔχον πολλὴν Λακεδαιμόνα κητώεσσαν,
Θάριν τε, Σπάρτην τε, πολυτρήσανά τε Μέσσην.

Miror vero quosdam Interpretes novarum rerum saepe satis cupidos hic non invenisse urbem Cypri mediterraneam, de qua Stephanus in V. Λακε-
δαί-

δαίμων. Ἐστὶ δ' ἰτέρεα Λακεδαιμόνων, Κύπρε μεσόγειος
Sed bonum factum quod ipsis non repertus, cum
nihil huc facit.

175. Ἦνχι μόνον καὶ αἶθλον αἰκίζομεν. Spartanarum
puellarum formam prae omnibus reliquis celebra-
tissimam apud Graecos fuisse nemo nescit, ipsa
Pythia etiam fatente in oraculo, quod conserva-
vit Scholiastes Theocriti ad Idyll. 14. 48.

Γαίης μὲν πάσης τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἄρμενον,
Ἴπποι Θρηϊκίαι, Λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες.

Ridiculus error est Weitzii, qui versus hos tribuit
Deiniae rari nominis Poëtae, cum Scholiastes di-
serte scribit Ἴσορῇ γὰρ Δεινίας ὅτι οἱ Μεγαρεῖς— ἐπύ-
θοντο δ' ἑῷ, τίνες κρείττονες τυγχανείεν· ὁ δ' ἔφη·
Γαίης κ. τ. λ. Eadem ratione Herodotum, Euse-
bium, aliosque, qui non pauca nobis conserva-
runt Oracula Poëtis inferere in posterum licebit.
Ceterum versu primo Eusebius de Praep. Evang lib.
5. cap. 29. legit ἔδαι, quod & in Theodoreto &
Tzetze haberi verosimile, cum Franc. Vigerus nul-
lam diversitatem memoret. Illud tamen Ἄργος mu-
tandum non videtur, quippe quae διασημοτάτη πό-
λις Πελοποννήσου teste Stephano. Πελασγικὸν autem
Ἄργος proprio fere epitheto dicitur. Homerus
Iliad. B. 681.

Ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον.

Quem locum respexit Stephanus in V. Πελασγία.
Sed in viam. Oraculo huic quicquid est Scripto-
rum calculum adjicit. Athenaeus lib. 13. p. 566.
καλλίστας γυνώσκει τὴν Σπάρτης τὰς γυναῖκας. Conf. Is.
Casaubonum cap. 2. p. 546. Nonnus lib. 47. p.
1106. l. 2.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
Εἰς τόπον, εἰς ὧδ' ἵνας ἐνικήθη Λακεδαιμόνων.

Ita

Ita alii plurimi, quorum loca congeffit Diligentissimus Meursius Misc. Lacon. lib. 2. cap. 3. p. 105. & seqq. quem nec Musaei locus fugit. Coluthus de R. H. v. 217. Verum Theodoretus de Graec. Adfection. lib. 10. ansam hinc adripiens carpendi oraculum, inquit, Οὗτος ἔχ' τὰς Λακεδαιμονίων ἑπαινεῖ γυναῖκας, αἰδέας οἷς ἂν ἐθέλωσι μινυμένας, id est, que jure ipse fecisse videtur Vigero in notis p. 21. Sed tamen Spartanarum castimonia omnibus est decantata, licet nuda a viris spectarentur. Plutarchus Oper. T. I. p. 48. ἡ δὲ γύμνασις τῶν παρθένων ἔδεν αἰσχρὸν εἶχιν, αἰδέετο μὲν παρθένος, ἀκραιφνέως δὲ ἀπάσης· ἀλλ' ἐθισμόν ἀφελὴν καὶ ζῆλον ἐνεξίας ἐπιδεικνύμετο, καὶ φρονήματα τοῦ θῆλον παρέχοντο καὶ ἀγνοῦν, αἱ μὲν δὲ ἥττον αὐτῶν καὶ ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίας μεταστάντες ἔσονται. Missis aliis unum addo Propertii sed elegantem locum lib. 3. El. 12. 1.

ΕΔ III

Multa tuae, Sparte, miramur jure palaestrae,

Sed magis virginis tot bona gymnasii:

Quod non infames exercet corpore ludos. ΕΔ III

Inter luctantes nuda puella viros. ΕΔ III

Eruditissimus Berglerus cum Weitzio & plerisque Interpretibus de certamine pulchritudinis Spartaе instituto, locum intelligit quod in aliis locis solenne. Sed cum apud alium Scriptorem simile quid non legerim, amplector Cl. Kromajeri opinionem in Dissert. propositam, qui locum capit de more illo, quo virgines publice cursu, lucta, disco ac missilium jaculationibus exercebantur. Plutarchus Oper. Tom. I. p. 47. in Lycurgo. τὰ μὲν τοι σώματα τῶν παρθένων, δρόμοις καὶ πάλαις καὶ βολαῖς δίσκων καὶ ἀκοντίων διεπόνθησεν. quae certamina ex ὅψιν τῶν νέων facta fuisse tradit p. 48. Propertius lib. 3. El. 12. l. c. a Kromajero. Sic ἀγλαίαι erunt formosae puellae, quemadmodum καὶ αἱ apud Lucianum in Dialogo Me-

nippi & Mercurii: Ἐνθα τ' αἰκινθος τέ ἐστι --- ἢ ὅλως
τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα. Conferri meretur Summus
Hemsterhuisius pag. 13. Videtur autem Aristae-
nus elegantem hunc Poëtae locum imitatus fuisse
lib. 1. ep. 17. Πολλὰς τοίνυν αἶτε ταχὺς τ' πολιτείας
ἱππεύς, διελήλυθα πόλεις· ἢ παρὸς γε τῇ νέᾳ, ἢ πρε-
σβυτέρᾳ ἰσόρηκα Ρώμην· ἢ τοιαύτην ἐν ἑσπετέρᾳ τεθέα-
μαι. ἐνθαίμονες ἦν οἱ Παντρέτην ἐντυχόντες ἕτως ὑπερ-
φέρουσαν ἢ τέχνην ἢ κάλλει. Scripsi locum ut vere
emendavit Mercerus.

77. Καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοτε-
ρίαν.

Venuste. Gratiarum enim praeses Cypria Dea. Ari-
stae. lib. 1. ep. 1. ἦνίκα ἐν δίοι γεγάσιν Ἑλένην, ἢ
Χαρίτας, ἢ ἢ αὐτὴν γε ἢ ἀρχουσαν τ' Χαρίτων. Hinc
in Catalectis Pythoei :

Jupiter est genitor: peperit de semine coeli

Harmonia, & Veneris turba ministra fuit.

Hanc enim Munckeri conjecturam ad Hygin. p.
10. alteri, qua reponit *Eunomia*, praeferrem. Vul-
go *Hemonia*. Sic pep̄um Veneris elaborasse ipsas
testatur Homerus Iliad. ε. v. 338. aliaque mini-
steria alii referunt, ut Nonnus lib. 33. aliisque
locis. Idem tamen, adeo fabulatores dictorum me-
mores sunt, lib. 34. p. 844. l. 20.

Ὡς μὲν αἰνῶν,
τρεῖς Χάριτες γεγάσι χορήτιδες Ὀρχομενοῖο,
Ἀμφιπίλοι Φοῖβοιο· χοροπλακίος ἢ Λυσίας
Εἰσι τρηπασίων Χαρίτων εἶχες.

Et Coluthus de R. H. v. 87. Junonem ipsis prae-
ficit. Hoc autem Musaei loco vides Gratiis con-
parari pulcherrimam Heronem more apud Poëtas
admodum recepto. Bacchus de Ariadna apud Non-
num lib. 47. p. 1218. l. 22.

Πασι-

Πασιδέη ἰδύσαν ἐγείρατε· τίς ᾤδ' ἡ Νάξος,
τίς Χάριν ἐχλαίνωσεν ἀνείμονα;

Sic alii plures. Saepissime autem solent numerum
Gratiarum forma egregia augeret Aristænetus lib.
1. ep. 1. καλίστα δ' πάντων ἐκόσμησεν Ἀφροδίτη, καὶ
τὴν Χάριν συνειδήθησεν τῷ χαρῶν quique instar om-
nium sit Doctissimus Sannazarius in epigrammate
longe venustissimo de Partu Nysææ, quod habe-
tur lib. 8. xi.

*Exultat pulchra Venus & nascente puella
Augentur Charites, Cypria turba, Deæ.*

78. Παπταίνων ἐμόγησα. Verbum hoc notat dili-
genti cura, adtentoque oculo aliquid inspicere, &
non raro ponitur de amatoribus dilectarum formam
oculis vestigantibus. ita Nonnus lib. 1. p. 40. l. 12.

Ἀ' ὅχένα παπταίνων γυμνέμενον· ἄμφι δὲ μορφῇ
Θέλγεται ἄλλοπρόσαλλον ἄγων ἀκόρητον ὀπωπὴν.

Vertit interpres *Cervicem contrectans nudam aliud
procul dubio agens, ut & lib. 8. p. 232. l. 12.
de Latona errante:*

Ἄστα παπταίνουσα πολυπλανέων σφυρὰ νήσων·

Ubi ridicule:

*Instabiles prehensens multum errantium radices
insularum.*

Sic lib. 46. p. 1188. l. 2.

Πενθέα παπταίνων δεδονημένον ἄλματι λύσεως.

Neque adhuc video cur lib. 14. p. 412. l. 5.

Ἐνθαδὲ παπταίνω τύπον αἰθέρος· αὐτόχυτον γὰρ
Κεῖνο τόπερ καλέσσι Διὸς πόμα νέκταρ Ὀλύμπου,
Νηιάδες χθονίοισιν ἀναβλύξαι κυπέλλοις.

Maluerit interpretari: *Hic sentio imaginem coeli, quam video.* Sed in viam. idem Nonnus lib. 35. p. 870. l. 23.

Θέλγετο δ' εἰσέτι μᾶλλον αἰνέμονι καὶ λεί μορφῇς,
Παπταίνων πρεθέσσαν ἀνὰμπυκα λευκάδα νύμφην.
Ἡ' δέ μιν ὑπερόπνευε, ἢ αἰδομένη Φάτο Φανήν,
Ὡκυτέρην Μοῖρῃος ὑποπτήσασα παρείην.

Versu tertio scribe ἡπερόπνευε, alterum forte est typorum flagitium. Versu ultimo ὑποπτήσασα mallem vertere *metu percussa ob gressum M.* quam *aspiiciens.* Pro *circumspicere* occurrit Iliad. P. 84. & v. 115.

Ibid. κόρον δ' ἐκ εὖρον ὀπώπης. In hanc sententiam plura occurrunt apud Nonnum ex. gr. lib. 42. p. 1080. l. 16.

Οὐ δέ αἱ εἰσορόωντο κόρος πέλεν' ἱσαμένην γὰρ
Πάρθενον ὅσον ὅπασπε, τόσον πλέον ἤθελε λεύσεν.

Aliisque locis. Verba autem Musaei haec habes etiam apud Coluthum v. 253.

79. Αὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβήμενος Ἡρῆς. Nota formis ardentium amatorum vota. Nonnus lib. 4. p. 120. l. 8.

Αὐχένα γυμνὰν ἴδοιμι, ἢ ἐζομένοιο πέσσω
Δάκτυλον ὡς αἰέκωσα, ἢ ὑμετέρῃ διὰ κέλπῃ
Τεθναίην, ὅτε μῦνον ἀφειδέα χεῖρα χαλαίωσας,
Ἀμφοτέρων θλίψειν ἐλεύθερον ἄντυγα μαζῶν.

Ita alii. Videtur autem noster in oculis habuisse Homerum Iliad. Σ. 98.

Αὐτίκα τεθναίην ἐπεὶ ἐκ ἄρ' ἔμελλον ἱταίρῳ
Κτεινομένῳ ἱπαμῦναι.

Ibid. λεχέων ἐπιβήμενος Ἡρῆς. Centies hoc verbum, sicut & ἀναβαίνειν, hoc sensu, apud Veteres ad
cu-

cubilia altiora respicientes, occurrit, cujus rei exempla congerere putidum esset. Rarior usus est apud Nonnum lib. 8. p. 238. l. 2.

Εἰ δὲ γυναιμανίων ἐπεβήσαστο κυανοχαίτης·
Καὶ σε σοφῆς περὶ βέλτεν αἰδομένης Μελανίππης,
Ἀμφαδὰ κωμάσσει.

Ubi ἐπιβαίνειν notat concumbere puellae.

ΒΟ. Οὐκ εἴν' ἔγρ' κατ' Ὀλυμπόν ἱφικεῖρα θεὸς εἶναι.
ita ipse Bacchus in Ampelo furens lib. x. p. 286.
l. 1.

Καὶ μὴ ἔχον ὅτε Βάκχος ὁμέριον ἔμεναι
Διθέρα κατεάειν μετανάστις, ἔ' θεὸς εἶναι
ἢ ἔδωκεν ἢ φαίδων φασγίμβροτος, ἢ πόθεν ἔλκεν
Νέκταρος ἀμβροσίας δ' ἢ δούομαι ἢ κ' ἀλαγίζω
ἄρπαλ' αἰ Φιλίει με, ἢ ἔχθαι με Κρονίαν.

Et l. 27.

Καὶ δὲ ἰμῷ Ζατύρην φιλαιτέρῳ ἔστιν Ὀλύμπῳ.

Quanta vero vis amoris his phrasibus exprimitur, patebit, si attendamus maximum & inusitatum gaudium alias venire iis locutionibus, quibus eo adfecti in caelo esse dicuntur. Statius lib. 1. Sylv. 2. 212.

Quis tibi tunc alacri caelestium munere care
Siella dies! quanto salierunt pectora voto!
Dulcia cum dominae dexter connubia vultus
Adnuit! ire polo, nitidoque errare per axes
Visus.

Videndus Vir politissimus J. Casp. Gevartius
Lect. Pap. lib. 1. 20. p. 71. caelo proximos vocat
Boëthius de Consol. Philos. lib. 2. 4. Quam nub-
es esse conjectas, qui sese caelo proximos arbitrantur,
si de fortunae tuae reliquiis pars eis minima contingat.
82. l. 1.

82. ἴερην ἀφάσεν. ita infra v. 126,

Κύπριδος ἔ σοι τοίνε θεῆς ἴερην ἀφάσεν.

Eodem sensu Latini vocem *tangere* usurpant. Propertius lib. 2. 25. 9,

Lynceus, tunc meam potuisti tangere euram?

Perfide, nonne tibi tunc cecidere manus?

Ita Martialis, Horatius Carm. 3. xi. 10. saepe Ovidius ex. gr. Metam 3. 354.

Sed (fuit in tenera tam dura superbia forma:)

Nulli illum juvenes nullae tetigere puellae.

Ita scribendum cum Eruditiss. Burmanno, non *dira*. Quod vero in quibusdam Codicibus reperiri notat Vir idem summus *flexore* pro *tetigere* manum Glossatoris aperte prodit, qui id adposuit interpretationis gratia, sed inuito conatu. Quamvis enim *tangere* pro *flexore* usurpari certissimum sit, ab hoc tamen loco alienus ille significatus, quod nemo non facile advertit. Hinc *intacta puella* Amor. 3. 7. 83,

Neve suae possent intactam scire ministrae;

Dedecus hoc sumta dissimulavit aqua.

Quae vox inde *castam* designat apud Juvenalem Sat. 6. 161.

Sit formosa, decens, dives, fecunda, vetustos

Porticibus disponat avos, intactior omni

Crinibus effusis bellum dirimente Sabina.

Sed obstat Celeberrimus Marklandus, qui ad Stat. lib. 2. Sylv. 3. 73. emendat *sit castior omni C. &c.* quia de Sabinis jam maritis id dici nequeat, & Scholiastes scribens, *Sit castior Sabinis quae foede-*

ra inter Tatium & Romulum fecerunt, antiquam hanc esse lectionem credere nos jubeat. Ego vero in Scholiasta nullum praesidium esse puto, quippe quem explicationem tantum vocis rarioris, nobis dare voluisse omnino credo. Multo minus hanc vocem Latio prohiberem, quae rarior licet conmode se tuetur, cum secundum analogiam rite deducatur ab *Intactus*, significatus autem & alibi reperitur ex. gr. apud Statium Sylv. 3. 5. 6.

Et si egomet patrio de litore raptus
Quattuor emeritis per bella, per aequora, lustris
Errarem: tu mille procos intacta fugares.

Emensis l. Marklandus. Adloquitur hic Poëta uxorem Claudiam dudum virum passam. Si dicas *intactam* hic notare simpliciter a procis non tactam, quidni in nostro loco denotare posset Sabinam a nemine praeter virum tactam? Juvat cognatae significationis vox *intemerata*, quae eodem modo pro casta ponitur apud Statium lib. 5. Sylv. 1. 60.

Si Babylonis opes, Lydae si pondera gazae,
Indorumque dares, Serumque Arabumque potentes
Divitias, mallet cum paupertate pudica
Intemerata mori.

Certe Priscilla haec jam taedis secundis erat jugata, & tamen eam *intemeratam* vocat respectu procul dubio virorum aliorum. Quo denique rariora apud Scriptores & praecipue Statium toties obvia cum vulgaribus commutarem?

CAPUT XI.

Νούμας ἀφθόγγα. Interpres Nonni bis reprehensus. Nutus loquaces, & similia. Papius reprehensus. Ἀντισίμων φίζχος aliaque. Nonni interpres reprehensus. Κυανόπτερος ὀμίχλη.

224. Nocti cærulea palla tribuitur. Defensus Statius. Nox solem obscurare dicitur. Defensa Lucani lectio vulgata. Sidera pro Sole ponuntur, aliæque. Stellatus noctis replus. Musæi locus explicatus. Pareus cum Scholiasta refutatus, Πολυδαίδαλος χιτὼν artificiosa vestis. Albas tunicas sacerdotes gestabant. Sacerdotes maximi civitatibus, Pontifices provinciis a Maximino præpositi candidis obliamydibus induti incedebant. Lactantii locus explicatus & vindicatus. Unus Pontifex provinciae præfectus a Maximino, non duo, quod putabat Bauldri. Præter Sacerdotes Veterum Dii, aliique plurimi candidati erant. Candidatis ministris, pro per candidatos ministros. Lactantii loca duo defensa. Sacerdotum vestes aliquando purpureæ.

102. Νεύμασιν ἀφθόγγοις ὡς πλάζων φρένα κήρης
Mulus in hac locutione Nonnus lib. 1.
p. 34. l. 2.

Νεύμασιν ἀφθόγγοις πέλωρ ἐκάλεισε τυφάους.

Lib. 47. p. 1216. l. 7.

Νεύμασιν ἀφθόγγοις ἐπεδείκνυσεν ἄζυγα κήρη.

Sic ἀφθόγγα δάκρυα habes lib. 24. p. 628. l. 21.

Δηελὶ δὲ βασιλῆϊ δυσάγγελος ἵκετο θερεὺς,
δάκρυσιν ἀφθόγγοις ἀπαγγέλλων φάνον Ἰνδῶν.

Interpres vertit *Lacrimis non dicendis*, quod puerile. Digitum σιγάλεον κήρυκα vocat idem lib. 3. 92. l. 3.

Τανυσταμένη τότε Κάδμω
δάκτυλον ἀντιτύποις νοήμονα μάρτυρα φωνῆς
σιγάλεον κήρυκα δόμον σημύνατο Πιεθῶ.

Sic emendavit Falkenburgius. Vulgo κήρυκε, sicut interpres præconi quod futile. ita sæpe idem, ut p. 98. l. 3.

Ἀντόματοι κήρυκες ἀναυδέες εἰσιν ὁπωπαί.

Ita

Ita lib. 4. p. 112. l. 5. lib. 5. p. 174. l. 33. lib. 33. p. 820. l. 17. &c. Sed in viam. Longo vero intervallo post se νεύματα illa ἀφθογγα relinquant Veneres Latinorum, qui dicunt *nutu loqui* &c. ita Ovidius Trist. 2. 453.

*Utque refert digitis saepe est nutuque locutus,
Et tacitam mensae duxit in orbe notam.*

Propertius lib. 3. 6. 25. Tibullus lib. 1. 2. 21.

*Illā viro coram nutus conferre loquaces,
Blandaue conpositis addere verba notis.*

Ubi evolvisse Broekhusium non poenitebit. Secundus ocellos loquaculos vocat Basio VII.

*Non datur tua cernere
Labra, non roseas genas,
Ocellosque loquaculos.*

Digitis nutus quoque tribuitur in Scriptura Sacra Proverb. 6: 13. loco adposito: Ο' δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμοῖς, σημαίνει ᾧ ποδὶ, διδάσκει ᾧ ἐννεύμασι δακτύλων. Nostro loco magis convenit Ovidius Amor. I. 4. 17.

*Me specta nutusque meos, vultumque loquacem:
Excipe furtivas, & refer ipsa, notas.
Verba superciliis sine voce loquentia dicam:
Verba leges digitis, verba notata mero.*

Sed ad Ovidianam elegantiam nutus illi muti nullo modo adspirant. Ultimum autem hemistichium sumtum est ex Nonno lib. 42. p. 1096. l. 27.

Εἶπεν ἀκηλήτοιο ὠδὲν πλάζων φρένα κέρης.

105. Εἴν' ἀπέκρυψεν ὀπωπὴν. Minus recte Papius haec & sequentia reddit:

Inter

*Interdum vultus totum attollebat, amoenos,
Leandrum per signa monens occulta vicissim:
Figebatque iterum.*

Aliter & recte reliqui. Vid. Kromajerus.

110. Φίγγοι ἀνατείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἡ'ώς. *Lu-
cem, contrahens. Sol recte vertunt, secus ac in Non-
no lib. 20. p. 532. l. 5.*

Τοῖσι δὲ τερπομένοισιν ἀνέδραμεν ἑσπερος αἴση
Φίγγοι ἀνατείλας χοροτερπέος Ἡ'εργενείης.

Ubi vertunt: *Lucem emittens*. Nihil ineptius. Va-
rios significatus verbum hoc induit. μῆνιν ἀνατέλ-
λειν habes apud Nonn. lib. 24. p. 630. l. 11. ἄλμα
χορείης lib. 34. p. 852. l. 2. χιτῶνα lib. 48. p. 1266.
l. 11. & p. 1268. l. 1. aliaque.

113. Κυανόπεπλον ἐπιθεώσκεισαν ὁμίχλην. eadem
locutione utitur v. 232.

Ἦδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὁμίχλη.

Ita alii nocti vestem nigram dant. Nonnus lib. 38.
p. 966. l. 9.

Κελαινιόωντι δὲ πέπλω

Κρυπτόμενον φαέθοντα μεσημβρίας εἶχεν ὁμίχλη.

Orpheus Siderum Suffimine p. 102.

Λ'υγάζοντες αἰεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πέπλον.

Juvenus initio lib. 2.

*Jamque dies prono decedens lumine pontum
Inciderat, furorūque super nox caerula pallam
Sidereis pictam flammis per inane trabebat.*

Statius Theb. 3. 418.

*Nox subiit, curasque hominum motusque ferarum,
Composuit, nigroque polos involvit amictu.*

Lib.

Lib. 2. 527.

*Cooperat humenti Phoebum subtexere palla
Nox & caeruleam terris infuderat umbram.*

In quibus versibus mitior Virum Eruditum in Ob-
serv. Misc. Vol. I. p. 219. carpere quod Poëta de-
buisse dicere *Colum subtexere palla*, neminem e-
nim esse, qui dixerit noctem obscurare Solem.
Certe ita docuit Luganus lib. 1. v. 14. loco lau-
dato a viro Docto in nota addita;

Unde venit Titan & nox ubi sidera condit;

Eo, enim loco per *sidera* omnino intelligendum
putem ipsum solem, quam conjecturam cum aliis
prodiderat Vir Eruditissimus in Obs. Misc. Vol.
III. p. 249. ipse tamen parum ea fidens, & varias
conjecturas proponens, eruditas illas quidem, sed
minis necessarias: Obstat viro eleganti rarior usus
vocis *sidera*, quam pro *fidere* poni ignorabat. ita
tamen Guntherus senioris quidem aevi Poëta, sed
eruditus & Lucani assiduus, ut multis docuit
Celeberrimus Winhofus in Specimine Guntheria-
no, imitator Ligur. lib. 6. v. 189.

*Cum tu cunctotant, quos cernunt sidera, Regum
Maximus & toto nulli cessurus in orbe.*

Per *sidera* intelligendum. Solem patet ex perpetuo
Poëtarum usu qui in talibus semper dicunt, poten-
tissimus eorum, quos sol adspicit &c. Virgilius Aeneid.
lib. 7. 217.

*Adferimur pulsi regnis, quae maxima quondam
Extremo veniens Sol aspiciebat Olympo,*

Claudianus Conf. 1 Stil. 2. 159.

Ductor.

*Ductor Stilicho tot gentibus unus
Quot vel progrediens vel conspicit occiduis Sol.*

Et quis non? Sed haec haecenus. Caligini vestem etiam tribuit Avienus Ora Marit. v. 387.

*Dehinc quod aethram quodam amictu vestiat
Caligo, semper nebula condat gurgitem,
Et crassiore nubilo praestet diem.*

In verbis quodam amictu nil mutandum probavit Vir Erudit. in Obs. Misc. Vol. I. p. 387. in nota. Stellatum peplum ei dat Fulgentius Mythol. i. p. 24.

*Tum nox stellato mundum circumlita peplo
Caerula rorigeris pigrescere jusserat alis.*

Ibi Munckerum, quem nec nostri Poëtae locus fugit, consule. Idem pag. 26. ac caerulanti peplo circumlita. Orpheus Argon. v. 1026.

Νύξ ὃ τίτ' αἰεροχίτων μέσσην ποθέμενβε πορείαν.

Quod ipsi epitheton Lunae est v. 511.

118. Πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα. Interpres in editione Basileensi venit *variā vestem*, quod ferri nequit, nisi Poëtam dicamus oblitum eorum, quae jam dixerat supra v. 62.

Καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυγῇ λάμπεται κέρης.

Vidit hanc difficultatem Pareus, sed ipsi superandae impar statim addit: *Nisi velimus dicere, in sacris operandis alba usam, domi alia; sibi ipse contrarius erit Poëta.* Mirandum acumen! At quis nisi omnibus sensibus fere orbus non videt Poëtam agere de Sacerdote templum nondum egressa? Nonne orationis totius filum, nec non v. 187. & praecipue v. 226. ubi demum templo digressam canit:

Ἀ'πὸ τῶν αἰκόντων ἐνοσφίοθησαν ἀνάγκῃ,
Ἡ' μὲν ἐν ποτὶ πύργον.

Non.

Nonne, Inquam; miscelli Commentatoris ineptias luce meridiana clarius ostentant? Scholiastes reddens πικρόθυμος non minus sibi aquam haesisse ostendit, cum tamen qui aere nondum lavantur videant haec vertenda: *artificiosam traxit vestem*, quemadmodum recte jam in ultimis editionibus castigatum video; relictum tamen, v. 338. ubi

Δαυδάλειον ἡέταρα οὐκ ἐχέουσι χιτῶνα.

Reddunt *variā vestem*, quam nos potius *artificiosam* sumus interpretati, nisi velis domi alia, in sacro cultu occupatam alba veste usam Sacerdotem, de quo cum nomine litigare vellem. Albas autem vestes plerumque induti erant Sacerdotes sacris operaturi. Id de Peruvianis testatur Antonius Zaratta in Historia Peruviana apud Sirkium Biblioth. Libr. Nov. Sept. & Oct. A. 1699. Tom. V. p. 671. ita Maximinus Sacerdotes Maximos, quos singulos singulis civitatibus, ut & Pontifices quos provinciis praeposuerat candidis chlamydibus ornatis, sicut tradit Lactantius de Mort. Persec. cap. 36. Locum bona cum lectoris, ut spero; venia, quia nemini haecenus intellectus, longiorem licet adponam: Quibus annuens, novo more Sacerdotes maximos per singulas civitates singulos ex primoribus fecit, qui & sacrificia per omnes Deos suos cotidie facerent, & veterum Sacerdotum ministerio subnixi darent operam [ut] Christiani neque fabricarent, neque publice aut privatim colerent, sed comprehensos suo jure ad sacrificia cogerent vel iudicibus offerrent. Parumque hoc fuit, nisi etiam provinciis ex altiore dignitatis gradu singulos quasi Pontifices superponeret, & eos utrosque candidis chlamydibus ornatos iussit incedere. Incredibile est quantas turbas hic dederint Critici, ut tolerabilem hinc sensum elicerent, in omnia se vertentes. Locum non tantum diffi-

lecto, sed valde mendosum pronunciat. P. Bauldri
 Exeruit Interpretes praecipue in antiquis, unde
 Macrobinus duos Pontifices singulis provinciis
 simul praepositos eliciunt. Burnetius autem, cunctis
 provinciis sacerdotibus praepositum, Bauldri duos
 ex altiore dignitatis gradu, sed qui singuli quasi
 Pontifices Maximi essent, quod ut clarius intelli-
 gatur, reponit audacter sane: *ex altiore dignitatis
 gradu duos, singulos q. P. &c.* Nihil horum. Sim-
 plicissima loci interpretatio est Maximinum in
 singulis civitatibus singulos Sacerdotes Maximos,
 ita provinciis singulos Pontifices praeposuisse; ut
 utroque antea candidis chlamydbus ornatos fuisse.
 Neque ullam video rationem cur tam studiose Lu-
 cilius inculcaret utrosque; si duas modo memi-
 nisset, quasi verendum, ne lector unum Roma-
 nem candido chlamyde, & stola alia & comitis-
 si forte veste ornatum suspiceretur. Sed quid bo-
 nos flos perdo in refellendis ineptiis hujus emen-
 dationis, cum non duos sed unum tantum Pon-
 tificem provinciae superpositum certissimum sit ex
 Eusebio Hist. Eccles. lib. 5. cap. 14. p. 354. *Ἐ-
 γρηται τοις εὐδαίμων κατὰ πάντα τόποις καὶ πόλεσι καὶ κ-
 τήταις ἱερέσις βαρχίας ἀρχιερέων, ὅτι οὐ πολὺταῖς ἔτι
 γὰρ τότε τὰ μάλιστα ἱερῶν δὲ καὶ πόλεων ἐμπροσθεν ἀν-
 τερχίας, μετὰ σέβαστον ἀφ᾽ αὐτῶν καὶ δούλους ἐπὶ αὐτοῖς.*
*Adhaec Flamines in singulis locis atque urbibus consti-
 tuit; eisdem Sacerdotem cujusque provinciae praefecit,
 eum qui cunctis in Curia muneribus egregie perfunditur
 esset; addito ei militari satellitio.* Viden' reliquis in
 una provincia Sacerdotibus maximis Pontificem
 fuisse praefectum, quem ipsis superiorem fuisse
 pulcre jam docuit Ampl. Cuperus? Nec tamen
 adeo Suffenus sum, ut in loco Lactantii sed expli-
 cato nihil esse, quod quenquam offendere queat,
 mihi persuadeam, quippe qui illa verba, *Et ut*
 utros-

stygiae &c. minus eleganter prioribus cohaerere
 probe percipiam. Sed hoc seculum forte tribu-
 dum, nisi & apud meliores, de quo tamen non
 dum mihi constaret. scriptores finitima aliquando
 reperiantur. Dura tamen haec. Rursus
 emendatione admittenda reddiderit, quomodo
 mul. & temporum permutatio, hic non adeo le-
 gans, statuenda videatur. Sed in viam tandem. De
 candidis Sacerdotum vestibus, edes hic Cuperum.
 Tales induit Mopsus apud Valerium Flacum, lib.
 383.

Hic vates Phœbique fides non una parentis
 Mopsus, punicis cui circumfusa coturno
 Palla indus fert alba pedes.

Quomodo locum legendum esse, erudite docet
 Burmannus. Sic priscorum Dei exhibentur in
 nummentis antiquis, qualis representatur nobis
 Saxonum Deus Crōdo apud Henninium ad Toll.
 epist. Itiner. 1. p. 31. Conf. Hesiodum in Εἰργασ
 v. 198. Eas alii plures quoque habebant. Angelis
 eas tribuit Lactantius cap. 49. Tunc demum, amissis
 visis, Deum videre coepit candidatis ministris de se ju-
 dicantem. V. Cuperum: Minime vero & hoc de
 loco convenit inter Interpretes, sed insolentia lo-
 cutionis moti intrudunt circumdatum, vel ita vocem
 candidatis emendant, Cuperus reponit cum candida-
 tis. Nil temere muto. Candidatis ministris videtur
 esse idem quod per candidatos ministras. Ne dubi-
 tes eodem modo locutus auctor cap. 14. Nam ut
 illum ad propositum crudelissimae persecutionis impelle-
 ret, accutis ministris palatq. subiecit incendium. Quam-
 vis & hoc de loco in partes scindantur Docti,
 quorum emendationes non refero. Sed & hoc
 modo coniecit Ampl. Cuperus, dubius tamen, an
 non intelligendi ministri Diocletiani, quibus ne-

eis palatium incoñd fecit. Prior tamē sententia amplectenda. Ceterum hanc vestium in nuptiis usum quoque fuisse cōligō ex Achille Tazio lib. 3. p. 171. ubi de Andromeda: ἔθηκε ὁ πομφυγίνος ἐσθλοτέρην παδέρης χιτῶν, λευκὴν δ' χιτῶν. Heroidum quoque veterum in usu tales vestes fuisse cōligere licet ex eodem lib. 1. p. 9. χιτῶν ἀμφὶ τὰ εἶνα ὅ παρθένου μέχρ' αἰδῶς, τέντεῦθεν ἐπὶ αἰλυνκτεν χλαῖνα τὰ κατωὶ ὅ σώματος. λευκὴν δ' χιτῶν, ἢ χλαῖνα πομφυγίν. Nec tamen perpetuo albis vestibus, sed & purpureis utebantur, quod testatur Servius ad Virgil. Æneid. lib. 12. 169. *Impolluta & pura dicitur vestis, qua festis diebus uti consueverant sacra celebraturi. Est autem linea & purpurea. Purpura maris vicem ad piandum praebet, linum vero fluminis, quia cum vere primum in Oriente flumen imundasset sponte sua linum natum esse, Plinius Secundus dicit. Vide & quae ibi sequuntur.*

CAPUT XII.

Vestis adprehensa in amore. Γονίους, patres, genitores pro patre & matre. Explicatus Ovidius. Duo epitheta aliquando & plura uni voci a Poëtis Graecis & Latinis aptantur. Tentatus Hesiodus. Horatius, Ovidius, & Claudianus adfert, aliaque. Boni odoris cervix. Candida cervix laudi ducitur. Collo dilectarum amatores oscula figebant. Acron notatus. Humeros manus, pectus, aliasque corporis partes osculabantur Veteres. Usus praepositionis μετὰ apud Musaeum aliaque locutiones illustratae. Ab arvis eorumque cultu locutiones ad sobolis generationem deductae. Σπέρμα. Tentatus Nonnus. Ἀρῶν, φρονίων de patre prolem generante. Phavorini locus restitutus. Emendatus Hesiodus. Prima vocis φρονίων syllaba brevis est. Φιτόν, φεινόμενος, φίλος & similia. Oraculum apud Acbillem Tatium semel, Colutbus bis emendatus. Nonnus emaculatus. Tentatus Orpheus. Defensus Plutarchi locus contra Potterum. Λοχίον de patre adhibitum, sicut &

ἔ παρere aliquando. Locus Attii apud Ciceronem defens.
sus. Τίτιον δὲ πατρε positum, ut contra creare ἔ gignere
de matre. Ἐργα Κύπεδος, Ἀρης, Πάριος, Σαλα-
mons aliaque plurima. Tentatus Hesiodus. Θαλῆς μεμηλό-
τις, Σαλῆς μεμηλότις ἔργα, Σαλῆς μεμηλότις. Inscriptio
vetus apud Tollium adserta. Statius ἔ Propertius de-
fensi. Ἐργα ἱρώτος, ἔργοι, opus, in amore.

124. **E**μὴν δ' ἀπὸ ληπτὸν χιτῶνα. Vestis adprehen-
sae in re amatoria meminit & Nonnus
lib. 48. p. 1270. l. 29.

Ἐἰ δὲ τις ἀνὴρ
Ἐργα ποθοβλήτοις τίον ἔδραζατο πίπλων.

125. Μῦνον ἐμὸν ἀπὸ ληπτὸν πολυκτιάνων γονιτήρων. No-
tari velim vocabulum γονιτήρων de utroque parente
elegantèr adhibitum. ita infra v. 180.

Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκίσοισιν ἐπινύαδεν.
Nonnus forte lib. 3. p. 104. l. 15.

Μάεργος ἐγὼ πατέρων γὰρ ἀπὸ ληπτὸν δώματα γαίω.

Ita Latini. Tertullianus III. ad uxorem: nec in
terris filii sine consensu patrum rite ἔ jure habens.
Statius Theb. lib. 2. 463.

Mira equidem duco, sic primi sanguinis auctor,
Incestique patrum thalami.

Ad quem locum vir Eruditus in Observ. Misc.
Vol. II. p. 211. & seqq. plurima congeffit post
P. Burmannum ab ipso laudatum ad Ovidium Me-
tam. lib. 4. v. 60.

Tempore crevit amor, taedae quoque jure coefferent;
Sed vetuere patres.

Verum, quod pace Virorum Summorum dixerim,
O 4 in

in loco Ovidii *patres* vulgato significati capiendos esse docet v. 145.

O multum miseri, meus illiusque, parentes.
Si enim per *patres* Poëta significare vellet *parentes* hic scribendum fuerat,

O multum miserieque mei illiusque parentes.

Quemadmodum olim editum esse testis est Hein-
sius, sed haec prae altera sordet lectio. *Genitores*
eodem sensu habes apud Catullum in Att. v. 58.

Egone a mea remota haec ferar in nemora domo?
Patria, bonis, amicis, genitoribus abero?

Ubi idem Vir Eruditus consulendus p. 331.

133. Εὐόδμον εὐχρόον ἀνχένα κύσας. Notari velim
duo epitheta uno vocabulo hic aptari, quemad-
modum & v. 13. si Scholiastae expositio vera,
de qua tamen merito dubitare licet. ita v. 42.
nec non v. 150.

Θοός χενσόρρεπς Εἰμῆς.

Et 264.

Δέμας δ' ἔχειν ἰλαίω

Εὐόδμω, ῥοδέω.

Ita & v. 294. Hujus compositionis apud Graecos
exempla satis superque obvia, qui aliquando plura
etiam aptant. Homerus Iliad. τ. 387.

Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπίασάτ' ἔγχεος
Βαθυ, μέγα, σιβαρόν.

Iliad. τ. 73.

Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίσιοιο μέγας ποταμός βαθυδίνης.

Ita Iliad. ε. 238. Hesiodus in Ἔργοις v. 195.

Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἷζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλεστος κακοχαρτος ὁμαρτήσῃ συγερῶπης.

Conf.

Conf. v. 63. 83. 739. in Scuto v. 124.

Δεύτερον αὖ θώρηκα πάλι σήθεασι ἵδυνε
καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον.

In Theogonia v. 160. & v. 481.

Ἐνθα μὲν ἴατο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.

Verum hic loci legendum puto Βοή, quod multo
elegantius. Orpheus Argon. §. 14.

καὶ Βίφωσιν περιώπεια κούρεον ἱόντα.

Lycophr. Cassandra v. 5.

Ἀλλ' ὀδύνη καὶ χόλος παρμυγῇ βοῇ.

Noannus lib. 37. p. 938. l. 8.

Ἄρσενά γ' ἔταν ἵππον ὀδοιπόρον ἄβροχον ἄλμης
Γηγαλίῃ νίκησεν ἐμὴ θήλειά Ποδορέχη.

Ita & Latini, Virgilii Aeneid. lib. 6. v. 603.

Lucenti genialibus altis

Aurea fulcata toris.

Lib. 3. v. 70.

Et lenis crepitans vocat Auster in altum.

Ita enim legendum, non *lene* recte docet Vir Ergo-
ditus in Obs. Misc. Vol. I. p. 10. contra Servium,
qui vitiosum hoc vocat. Adde notam viri Docti
p. 68. Miror igitur Cel. Benthum in Horatio
Carm. lib. 1. 2. 46.

Lactus intarsis populo Quirini.

Legere, quamvis quatuor libri, probantibus Hein-
sio & Broekhusio, scribant *Quirino*, usum hoc ar-
gumento, quia apud Ovid. Trist. 1. 3. 33.

Dique relinquendi, quas urbs habet alta Quirini.

Legi nequeat *altā Quirinā*, ob adjectiva duo geminata, cum tamen ad Od. 4. 17.

Et domus exilis Plutonia.

Pluribus exemplis id adstruxit. Neque audio Virum Cel. in Ovidio Amor. 3. 6. 45.

*Nec te praetereo, qui, per cava saxa volutans,
Tiburis Argei pumifer arva rigas.*

Ad Horat. Carm. 1. 7. 14. sine ulla necessitate emendantem *pomifera arva*, cum *spumifer* omnino hic fluvio rapido conveniat docente P. Burmanno; epitheta vero duo saepe gementur. Sic & Claudianus in Pr. Cons. Stilich. 1. 5, 133.

*Dicite Bisaltae, vel qui Pangaea juvencis
Scinditis, offenso quantae sub vomere putres
Diffiliant glebis galeae.*

Ubi Barthius cum Cod. Palat. mallet *ruptis*, Nic. Heinsius *quantis*. Ego contra Codices fere omnes nihil muto. *Quantas galeas* dixit pro *quet*, more loquendi praecipue huic seculo proprio. Tibullus 1. 1. 46.

Martia cui somnos classica pulsa fugent.

Quin idem Eleg. 8. v. 17. tria epitheta geminat:

*Quid referam, ut volitet crebras intacta per urbes
Alba Palaestino sancta columba Syro.*

Verum exosculor aureum Elegantissimi Broekhusii monitum; Ego te, munditiae Latinae studiose, monitum volo, uni hic columbae tria attribui epitheta, exemplo non facile alias reperiendo. Apud Latinos certe exempla diu quaesita non inveni: Graecos aliquando non abhorruisse liquidum ex locis adductis. Saepissime tamen vitari possunt geminata epitheta admissio

admisso copulae defectu, cujus in locis quibusdam laudatis etiam forte usus, atque ita Virgilium lib. 6. 552.

Porta adversa ingens, solidoque adamante columnae.

cepit Servius qui notat: *Distinctione excludendum est vitium de duobus epithetis.* ita ad v. 887.

*Aeneas instat contra, telumque coruscat
Ingens arboreum.*

monet: *Non sunt duo epitheta, sed Aeneas ingens telum coruscat arboreum.*

Ibid. ἰσοδύναμις. Ita amator apud Aristae-
tum lib. 1. ep. 12. p. 80. puellae ambrosiam spi-
rans collum praedicat: ὁ μὲν δὲ τεύχελλος αὐτῆς ἀμ-
βροσίας ὀδύνη.

Ibid. ὑψηλὸν αὐχένα. Bonum hunc colorem candi-
dum esse recte monet Voetius. Ita Aristae-
netus lib. 1. ep. 3. p. 6. τεύχελλος λευκός τε καὶ σύμμετρος
καὶ ἀσπιδόμορος καὶ ἀνόμενος καὶ ἀβρότητα τοῦ αὐχένος
καὶ ταύτης. Ovidius *Heroid.* ep. 20. 57.

Hoc flato faciunt crines, & eburneae cervicis.

Horatius *Carm.* 3. 9.

*Donec gratus eram tibi,
Nec quisquam potior brachia candidae
Cervici juvenis dabat.*

Ita Sacer Scriptor *Cant.* cap. 7. 4. sponsae collum
turri eburneae comparat.

Ibid. αὐχένα κύμας. Inter varias corporis partes,
quibus amatores oscula ferebant, erat & collum.
Achilles *Ætius* lib. 2. p. 73. καὶ τὰ εὖ ποιεῖντος
καρτερὰ καὶ ἀσπιδόμορος αὐτῆς ἔργον ἦδὲ, δέσποινάν τε κα-
λεῖν, καὶ φιλεῖται τεύχελλος. Horatius *Carm.* 2. 12.
25.

Dum

*Dum flagrantia detorquet ad oscula
Cervicem aut facili saevitia negat
Quae poscente magis gaudeat eripi:
Interdum rapere occupat.*

Ita legendum cum Bentlejo, & Cl. L. Bos in Ani-
madv. ad h. Poëtam cap. 7. p. 37. ubi notat
ita quoque exhibere Codicem Franeq. quod ve-
rum est, sed superscriptum tamen *vel e. i. e. vel*
occupet. Eadem Scholia interlinearia vocem *detor-*
quet explicant *inflectat*, ut & *facili saevitia* elegan-
ter *levi luctamine*. Prius etiam ita explicat Acron,
qui tamen sibi aquam haesisse clare docet notans:
Inflectit; Describit fastidium mulieris detorquentis se
ab osculis amatoris, id est, cum flagrantibus osculis
suis detorquet avertens se, ut magis incitet, ut: Et
fugit ad salices & se cupit ante videri. Aut illud
magis volens intelligi, quod cervicem vertat ad oscula,
designans quod aut facile irascatur, aut facile blandia-
tur. Prima interpretatio adversatur genio Linguae.
Quis enim unquam dixit *cervicem detorquere ad oscula*
pro avertere ab osculis? Quid Poëta velit quis-
que videt. Sed pergamus. Callimachus epigr. 44.
v. 5. ex emendatione certissima Bentleji:

Εὐθὺς δ' ἔκ' ἐνόησα τίς ἢ τίνας, ἀλλ' ἐφίλησα
τὴν δέσπην· εἰ τῆτ' ἐς' ἀδίκημ' ἀδίκω.

Alciphron lib. 1. ep. 28. εὐ δὲ ἐξαπινάως ἀνασθε
ἐπειρῶ τὴν δέσπην ἀνάκλησας κύραι. ibi Vid Erudit. Ber-
glerus. Humeris etiam non raro inponebant Ovi-
dus 3. Art. Amat. v. 307.

*Pars humeri tamen ima tui, pars summa lacerti
Nuda sit, & laeva conspicienda manus.
Hac vos praecipue, niveae, decet, hoc ubi vidi,
Oscula ferre humero, qua patet, usque libet.*

Poly-

Polyphemus Galatææ manum osculari, si non liceat, cupit apud Theocrit. Idyll. xi: 55.

ὣς κατέδυν ποτὶ τῷ, καὶ τῶν χείρῃ τεύ' ἐφίλασα,
Αἰ μὴ τὸ σῶμα λῆς.

Supplex Polycles apud Aristaen. i. 13. p. 92. Papanacii medici pectus exosculatur: αἶμα' ὁ πατὴρ ἔτι μάλλον ἰκέτευε, τὰ τε σῆθη φίλων καὶ τὰ γονάτων ἀπτόμενος. Multa osculorum genera simul recenser Nonnus lib. 4. p. 122. l. 29. ubi de Harmonia:

Ἡλέκτρης κῦσε χεῖρ' καὶ ὄμματα καὶ πόδας ἄκρας,
καὶ κεφαλὴν καὶ σῆθα καὶ Ἡμαθίωνος ὀκωπὴν.

135. Κύπει φίλη μετὰ Κύπην. Hac locutione frequentissimus est hujus præpositionis usus. Nonnus lib. 18. p. 502. l. 23.

Γηγενέων ὀλετῆρ' μετὰ Κρονίδην σε καλέσω.

Ita lib. 19. p. 512. l. 5. Callim. Hymn. in Jov. v. 36. Apud Achillem Tatium lib. 7. p. 455. aedituus Dianæ Ephesinæ rogatus a Clinia de Leucippes pulchritudine respondet: ἐκ αἵαν τοιαύτην, ἔφην, μετὰ τῇ Ἀρτεμιν εἶδον.

136. Γῶν καλέω σε γυναῖξιν. ita hoc verbum occurrit apud Nonnum lib. 18. p. 504. l. 10.

Ἄριστος ἔ' καλέω σέ χερσίονα.

Ita p. 502. l. 23.

Γηγενέων ὀλετῆρ' μετὰ Κρονίδην σε καλέσω.

137. Ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος εἶσκα. Eadem locutio occurrit apud Nonnum lib. x. p. 276. l. 19.

ἔ' γὰρ εἶσκα

Ὀυρεῖνιον Διόνυσον ὑποβρυχίῳ Μελικέρτῃ.

Ita

Ita lib. 25. p. 656. l. 19. lib. 38. p. 970. l. 5.

ἡελίω γὰρ

Δεύτερον ἀσείποντι, φερεγγέα Βάσχαν ἔισκα.

138. Ὀλβιος, ὃς σ' ἐφύτευσε, καὶ Ὀλβίη, ἡ τέκε, καὶ μήτηρ.

Cum hoc loco dignissimus est, qui conferatur, Ovidius Metam. 4. 322.

*Sive es mortalis, qui te genuere beati,
Et frater felix, & fortunata profecto
Si qua tibi soror est, & quae dedit ubera matris.*

Et quae sequuntur oppido elegantia.

Ibid. ὃς σ' ἐφύτευσε. Ab arvis eorumque cultu ad sobolis generationem deductas locutiones non raro usurpant auctores. Virgilius Georg. lib. 3. v. 135.

*Hoc faciunt nimio ne luxu obtusior usus
Sit genitālī arvo, & fulcos oblimet inertis.*

Ubi recte Servius: Bene rem turpem aperte a Lucretio tractatam vitavit translationibus, quas omnes ab agricultura transtulit. & mox GENITALI ARVO] pro muliebri folliculo, quem scilicet vulvam vocant, ut etiam Plinius docet, nam folliculus ante dicebatur. Hoc usu frequens admodum est verbum σπείρειν apud Nonnum, ut lib. 3. p. 100. l. 4.

Ἐνθάδε κέρην

Θηλυτόκοις ἔσπειρε γοναῖς εὐπάρθενος ἀνῆρ.

p. 102. l. 7.

Βῆλος ἐπασσυτέρην γενεὴν σπερμῆνατο παίδων.

Ita lib. 5. p. 170. l. 17. lib. 48. p. 1282. l. 12.

Εἶχε

Εἶχε ἡ Ναρκίσσοιο Φερώνυμα φύλλα κορύμβων
 Ηἰθέε χαρίεντος, ὃς ἐν πετάλῳ ᾤχετο Λαίτμος
 Νυμφίος Ἐνδυμίων, κερσῆς ἑσπερε Σελήνης.

Locus corruptus. Erudit. Falkenburgius legit ὄν
 vel ὄν. Posterius rectum. Quid si legamus praeter
 rea κερσῆς ἑσπερε Σελήνη? ita apud Hesiod. in Theog.
 v. 337. habes.

Τηθύς δ' ὠκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας.

Aliisque locis plurimis, quae mitto. Ἀρῶν hoc
 significato frequens apud eundem, ex. gr. lib. 3. p.
 102. l. 14.

Ἦρσε τοσαυτίων μινυῶεα πώεα παίδων.

Ita p. 106. l. 23. Sic & voces inde deductae. ita
 lib. 5. p. 152. l. 17. dixit.

Ἀντονόην ζυγίων ἀρότων νυμφεύσατο θεομῶ.

Ubi Interpres misere caecutivit. Lucianus in Ti-
 mone p. 109. εἰ δέ τις ἔμπαλιν ἐλευθέραν γυναικα εἰς
 τὴν οἰκίαν νόμῳ ᾠθαλαβίων ἐπ' ἀρότων παίδων γηστῶν,
 ad quem locum pauca notavit Eruditiss. Hemster-
 huiusius p. 105. hinc & ἀροτῆς apud Nonnum lib.
 3. p. 102. l. 3.

Ζῆνα Λίβυν τέκε Βῆλον ἐμῆς ἀροτῆρος γενέθλης.

Aliisque locis plurimis, quae mitto. ita verbo
 φυτεύειν idem Poëta saepius usus, ut lib. 1. p. 16.
 l. 23.

Ὅφρα φυτεύσῃ

Τάνταλον ἔργον ἁεσίφρονα φῶρα κυκέλων.

Lib. 2. p. 62. l. 7. lib. 7. p. 220. l. 16. & l. 28.
 lib. x. p. 280. l. 14. loco adposito & nostro fere
 gemino:

Τίς σε πατὴρ ἐφύτευσε; τίς ἐργὴν τέκε γαστήρ;
 Τίς Χαρίταν σε λόχενσε; τίς ἤροσε καλὸς Ἀπολλων;

Missis aliorum locis audiamus unicum Phavorini in V. φυτεύειν ἐπὶ φυτῶν λέγεται, ἤ γὰρ ἢ ῥίζαν αὐτῶν καταβάλλειν. ἀπὸ τούτου καταβάλλειν ἀρχὴν ἐν προτάγμασι λέγομεν, καὶ ἐκ ἀνθρώπων, ὡς Εὐεπίδης, Οὗτος φυτεύει Πέλοπα. καὶ φυτεύειν ἀντι ὅσπερ ἐπὶ πατρί. καὶ παρέρχεται ἀπὸ τούτου φῖτος, ὁ πατήρ, καὶ ἐστὶ ὅστις ἴστα, καὶ φῖτῶν σημαίνει τὸ φυτεύω, ἀποβολὴ ὅτι ἔ. Ησίοδος, φῖτῶσαα φαίδιμον υἱόν. quem locum transpositione restitues legendo: καὶ φυτεύειν α. τ. σ. ε. π. ὡς Εὐεπίδης, ο. φ. π. dein emenda φῖτῶσαα. Respicit enim locum Hesiodi in Theogon. v. 985.

Αὐτὰρ τοὶ Κεφάλῳ φυτῶσατο φαίδιμον υἱόν.

Ita omnes forte editiones sed mendose exhibent. Emenda ex Phavorino φῖτῶσατο, quod & reperiri apud Etymologum docuit me Henr. Stephanus in Thes. L. Gr. in hac voce, atque ad Etymologi marginem Doctiss. M. Vossium simili modo locum Sophoclis in Trachiniis emendasse mihi ostendit, quae viri egregii est humanitas, Eruditiss. Valckenaeus, eamque emendationem certissimam esse evincit non tantum Grammaticorum consensus, qui merito plurimi sit, sed & perpetuus veterum Poëtarum usus primam vocis syllabam nunquam non corripientium, si a paucis locis discesseris, quae indocta librariorum natio corripit, ex hac observatione omnino corrigenda. Inter haec refert Oraculum, quod existat apud Achillem Tatium lib. 2. p. 93.

Νῆσος τις ἐστὶ φυτῶνυμον αἶμα λαχῶσα.

Ubi, si conferas dicta cap. p. patebit legendum

Εἴς τινος νῆσος φητὶν ἄνθρωπον αἶμα λαχῆσαι.

Sic in Colutho de R. H. v. 122. legendum

Καὶ χορὸν εὐκελάδων δονάκων ἐπὶ φητὶν ἰάσας.

Non φητὶν. quemadmodum v. 383. pro νεόφυτον emendandum

Κασσάνδρῃ νεόφυτον ἀπ' ἀκροπόλεως ἰδῆσαι.

Vox tamen hinc deducta φυταλίη apud Coluthum, aliosque & praecipue Nonnum plurimis locis producit ex. gr. lib. 31. p. 796. l. 5.

Ἡ δὲ κομίζειν
βάλσαμον ἡμεῖρας, ἢ Ἰνδίας δονακῆος
φυταλίην. ἑτέρῃ δὲ ποδῶν ἐνώδεα ποίην.

Ultima verba turpissima faedat macula, quam absterges, si legas

Ἑτέρῃ δὲ πόδων ἐνώδεα ποίην.

Pedum olentem herbam quis in rerum natura esse fando audivit? at rosam florum pulcherrimam Venerique sacram famulas ipsius Gratias legere convenientissimum est. Similem errorem emendavimus supra cap. viii. p. 182. Verum crediderim istis locis primam produci ob concursum tot syllabarum brevium, quod centies Poëtae faciunt, idque observo in loco Orphei Suffimine Jovis p. 112.

Ἀσραπαῖε, βρονταῖε, κεραύνιε, φυτάλμει Ζεῦ.

Id ni placeat, scribe φητάλμει Ζεῦ. Vocabula autem φητύω &c. bonae satis notae esse docent Grammatici, & usus Veterum Scriptorum. Plutarchus Laecaen. Apophth. Tom. II. p. 241. ἐκ ἐμὸν τὸ φητύμα. qui & mox refert epigramma:

P

Εἴρη

Ἐρρε κακὸν φύτευμα διὰ σκότος, ἔ δια μῖσος
Εὐρώτας δειλαῖς μὴδ' ἐλάφοισι ῥέοι.

Mirror Doct. Potterum Archaeol. Graec. lib. 3. cap. 12. p. 504. ubi locum hunc ex Lacon. Instit. perperam laudat edere φύτευμα, quod an in ullo MS. habeatur equidem dubito. Si ita emendavit, vel auctor, cui sua non raro sublegit, hanc labori supersedere potuisset, cum vulgata lectione non tantum non melius, sed & longe deterius sit. Plura exempla conlegisse Virum Eruditum in Observ. Miscell. Vol. II. p. 196. & seqq. multaque loca conrexisse, inter quae & Hesiodum fero deprehendo, de quo viri Doctissimi consensu mihi gratulor, praecipue cum in tempore viderim.

139. Γασήρ, ἢ σ' ἐλόχευσε. Plerumque verbum hoc adhibetur de matre prolem pariente, sed & de patre apud Orpheum Argon. v. 133.

Τὲς ποτε νύμφῃ
Λαοθόῃ Μερέτοιο παρευνηθεὶς ἐλόχευσε
Κυλλήνης μεδέων χρυσόρραπισ Ἀργειφόντης.

& v. 157.

Οἶνεύς τ' ῥ' ἐλόχευσε ἢ Ἀλθαίῃ ῥοδόπηχυν.

Hinc varios induit significatus inde derivatos. Idem Orpheus v. 43.

Ἡδ' ὅσον Αἰγυπτίων ἱερὸν λόχον ἐξελόχευσα.

& v. 252.

Καὶ αἱ ὑπὸ σπηθέων ὅπα λείριον ἐξελόχευσα.

Ut autem λοχεύειν, proprie de matre positum, aliquando de patre adhibetur, eodem modo verbo parere utuntur Latini, de quo Vid. Sanctius in Minerv. i. 7. & Perizonius n. 10. ita ex. gr. L. Attius

Attius in Trachiniis apud Ciceron. de N. D. 2. 8.
de Deianira Oenei filia:

Quantum una vecors Oenei partu edita.

Quamvis aliter locum hunc capiat Cel. Broekhu-
sius ad Propert. 4. 7. 65. cujus explicationem licet
non probem longe tamen praefero emendationi
Cel. Benteji corrigentis *Oeneo patre edita*. Cur non
minore mutatione legit *Oeneo partu edita*, ut *Oeneo*
sit tertius casus? Sed nihil hic movendum satis su-
perque evicit vir Eruditus in Observ. Misc. Vol.
I. p. 408, 409. Eadem ratio est verbi *τίκτειν* de
patre adhibiti ab Hesiodo in Theog. 208. & 287.
Homero Iliad. ̄. 434. Achille Tatio lib. 1. p. 37.
aliisque. Contra *creare* de matre habes apud Vir-
gilium Æneid. lib. 12. 271.

Quos fida crearat
Una tot Arcadio conjunx Tyrrhena Gilippo.
Nec non lib. 7. 282.

Patri quos daedala Circe
Subposita de matre nothos furata creavit.

Et alibi. Vid. Doct. Dukerus ad Florum lib. 1. 6.
§. 1. *Nec obscuritas inbibuit, quamvis matre serva*
creatum. Gignere de matre quoque usurpavit Vir-
gilius in Ciri v. 65.

Ipsi seu Lamiae mater sit, sive Crataeis,
Sive illam monstro genuit Persaea biformi.

Sicut & ignobilis aliquis versifex in Jo. Bapt. Fer-
retii Musis Lapidariis lib. 1. Memor. 36. p. 64.

O Fortuna fidem quantam mutasti maligne.
Quam genuit genetrix, secum tenet in lare Ditis.

Nec non Boëthius in Confess. Fidei. p. 294. *sub*
P 2 *quo*

quo exstitit beata virgo Maria — quae humani generis genuit conditorem. idque jam ostendisse ad Cicer. Tusc. Quaest. 1. 42. Davisium monet Burmannus ad Phaedr. 3. 15. 14. De vaccis usurpavit Columella de R. R. lib. 6. cap. 22. §. 1. *Nam & vietae prae vetustate, quod gignere desierunt.* ita emendat Heinſius Advers. lib. 3. cap. 8. p. 459. vide tamen novissimos Interpretes.

141. Κύπριδος ἔργα, pro nuptiis & concubitu centies fere occurrunt apud bonos Scriptores. Achilles Tatius lib. 4. p. 237. τὸ μὲν γὰρ ἔργον Ἀφροδίτης καὶ ὄρον ἔχει καὶ πόρον. Anton. Liber. cap. 21. αὐτὴ τὰ μὲν ἔργα τῆς Ἀφροδίτης ἐξύβρισεν & μοχ Ἀφροδίτη ᾧ, ὅτι αὐτῆς ἠτίμασε τὰ ἔργα. ita cap. 37. & 38. Hesiodus in Ἔργοις v. 521.

Οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρῆστα Ἀφροδίτης.

Eodem modo Ἀρης ἔργα pro bello apud Coluth. de R. H. 182. Πάλλαδος ἔργον apud Nonnum lib. 24. p. 634. l. 29. & lib. 38. p. 858. l. 20. Sic Virgil. Aeneid. 5. 284.

Olli serva datur, operum haud ignara Minervae.

Ἔργον ἔνυξ Nonn. lib. 43. p. 1130. l. 10. Sic ἔργα μελίσσης pro melle apud Nonn. lib. 13. p. 366. l. 27. ἔργον ἀλώης lib. 17. p. 468. l. 1. ἔργα θαλάσσης pro piscatura lib. 20. p. 552. l. 24. & in Paraphr. Joann. 21. 12. ἔργα κυδοιμῆ lib. 27. p. 712. l. 8. θαλάσσια ἔργα Hom. Iliad. v. 612. Odyss. E. 67. ναὺς ἔργα Coluth. de R. H. 225. Hesiodus in Ἔργοις v. 231.

Θαλίης ᾧ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
convivia autem celebrant.

Graevius cap. 6. intelligit per θαλίης μεμηλότα ἔργα convivia, seu opera pertinentia ad convivia, quae
grata

grata sunt convivis. Heinſius & Gujetus legunt
θαλῆς ὃ μεμνηότες. ita Nonnus lib. 37. p. 926.
l. 4.

Ἡμέτεροι γὰρ
Παντοίας ἀρετῇσι μεμνηότες εἰσι μάχηται.

Graevio favet alius locus Nonni lib. 42. p. 1104.
l. 4.

Μὴ πάλιν ἄλλῃν ἔρωτι μεμνηότες μῦθον αἰκίσῃ.

Sed scribenda forte vox ἔρωτι litera majuscula; al-
terum certe nunquam offendisse me memini, un-
de mallet in Hesiodi loco legere

Θαλῆς ὃ μεμνηότα ἔργα νέμονται.

Ex MS. Graevii. Posſes & θαλῆς μεμνηότες ex
Homero Iliad. E. v. 708.

Ὅς ῥ' ἐν Ἰλῇ νέεσκε, μέγα πλῆτοιο μεμνηώς.

Sed pergamus. γύμναδος ἔργα occurrunt in Inſcrip-
tione inventa in insula Chio apud Tollium in epist.
Itiner. I. p. 5. & Hennin. p. 20.

Ἄρτι σε ἔθαλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδας ἔργοις
Ἀβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον.

Henninius p. 21. pro νέοις legendum putat νέων;
ego secus cenſeo. idem enim denotat quod νέων
ἔργα γυμνάδος, quod Poëta forte vitavit ne duo
casus secundi a voce γυμνάς penderent, quod ta-
men non sine exemplo est. ita apud Statium *animi
equestres* pro *equitis* occurrunt lib. 1. Sylv. 1. 46.

At sonipes habitus animosque imitatus equestres.

Male Cel. Märklandus conjectat *heriles*. Propertius
2. 6. 13.

Unde mihi patriis gnatos praeberc triumphis?

Nic. Heinsii enim conjectura in notis ad Propert. p. 685. legentis *Latiis triumphis* minus est necessaria. Recte vero Cel. Henninius Α'βας pro Η'βης poni vidit. ita Theocr. Idyll. i. v. 44. nec raro Doricae voces aliusve dialecti occurrunt in carmine diversa dialecto scripto. ita apud Plutarchum in Lycurgo T. I. p. 43. Tyrtaeus:

Οἷσι μέλει Σπάρτας ἡμερόεσσα πόλις.

Pro ἔργα Α'φροδίτης saepe etiam occurrit ἔργα γάμων, ex. gr. apud Nonnum lib. 42. p. 1100. l. 27. p. 1104. l. 5. ἔργα ἔρωτος apud Long. Past. 3. p. 80. & 83. & simpliciter ἔργον apud Achillem Tat. lib. i. p. 35. 37. 39. & lib. 5. p. 309. Procopium in Supplem. Hist. Arcan. editum a Cel. Moneta Menag. Tom. III. p. 256. eodem significato apud Ovidium occurrit opus Amor. 3. 7. 67.

*Quae nunc ecce rigent intempestiva valentque,
Nunc opus exposcunt militiamque suam.*

& lib. i. Eleg. 4.

*Saepe mihi, dominaeque meae properata voluptas,
Veste sub injecta dulce peregit opus.*

Ita Martialis, & alii. Hinc ἐνεργεῖν apud Alciphr. lib. 3. ep. 55. p. 412. οἷος ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀπάντων ὁρώντων ἐνεργεῖν. Ubi pudicas tales locutiones esse discas ex Eustathio apud Cel. Berglerum.

C A P U T X I I I.

Repetitio earundem vocum, vicinarum admodum licet, multis exemplis demonstrata. Adsertus locus Hesiodi. Δόμος pro dolio. Antiqua Virgilii lectio. Voces derivatae & compositae saepe repetuntur. Boëthius emendatus. Vindicatus locus Apollonii Rhodii. Defensa vetus Propertii lectio

Etio plurimis in locis. Ponere urbem. Doctus Epicurus summo jure vocatur. Virgilius semel, Valerius Flaccus aliquoties adfertur, ut & Seneca, aliaque. Statii loca quaedam defensa. Decus & forma junguntur. Claudianus & Guntherus adfertur. Vindicatus Justinus variis locis. Bellum Graeciae, pro eo, quod Graeci inferunt, recte dici contra Sphaerum probatur, aliaque. Defensus Florus, & Virgilius. Tentatus Ovidius. Vindicati Valerius Flaccus, Statius, & Ausonius. Tentatus Claudianus. Emendatus Minucius Felix. Ardua & erecta montium. Tentatus Avienus. Vindicatus locus Statii. Labens manus. Adfertur locus Longi.

145. εσμα̃ θεῆς ἐρόεντα. mox v. 147. habes μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων. & paulo ante v. 142. γαμήλια θεσμα̃ θεαίνης repetitione ejusdem vocis sane vicina, quam & v. 296, 299, 300. aliisque locis observare poteris. Hanc si nonnemo culpare, saltem in Poëta seculo non optimo florente excusare, audacior forte emendare sustinebit, ego secus censeo; cum utriusque Linguae auctores probatos, Historicos, Poëtas, aliosque eandem vocem, quae paulo ante, saepe & in eadem re, praecesserat, centies repetere solere dudum deprehenderim, atque adeo merito virorum in arte Critica praestantissimorum, non tantum, qui praecipiti nimis calore lati multa loca cōrumpunt, sed & moderatiorum aliquando, emendationes, quibus nullum praeterquam in vitiosa, ut vocant illi, repetitione praesidium est, merito suspectas habeam. Ne vero fortius locutum me, quam re ipsa praestare possum, existimes, en loca, quae mihi notavi, sat multa, plura, si quis id exigat, daturus. ita Herodotus lib. i. cap. x. μαθεῖσα ἢ τὸ ποιηθὲν ἐκ τῶ ἀνδρὸς, ὅτε ἀνέβωσεν αἰχμυθῆσα, ὅτε ἔδοξε μαθεῖν. cap. xi. ἐκάλει τὴν γυναικα. ὃ ἦ, ὅτε δόκῃ αὐτὴν τὴν πρηνέων ἐπίστασθαι, ἦλθε καλεόμενος. ἐώθει γὰρ καὶ πρηνέων, ὅπως ἡ βασίλισσα καλέοι, φοιτῶν.

ταῦν. μοχ ἢ αὐτόν σε αὐτίκα ἔται Σποθήσκειν δέῃ· ὡς
 αὖ μὴ πάντα πειθόμενος Κανδαύλῃ, ἧ λοιπῇ ἴδῃς τὰ μὴ
 σε δέῃ. ita cap. 2. & 3. aliquoties habes αἰτέειν δίκας.
 alia loca longe plurima non coacervo. Homerus
 Iliad. I. 251.

Φερίξει, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμᾶρ.
 ὦ πέπον, ἢ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 Ἡματι τῷ.

Conf. v. 266, & 269. Hesiodus in Ἔργοις v. 27.

ὦ Πέρση, σὺ ᾗ ταῦτα τεῶ ἐνικάτθεις θυμῷ.
 Μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι.

Conf. v. 20, 21. v. 51, 52, 53. v. 96.

Μένη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοις δόμοις
 ἔνδον ἔμεινε πίθος ὑπὸ χείλεσιν, ἔδὲ θύραζε
 ἔξίπτη. πρὸθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο.

Ubi Seleucus praeterea emendat πίθοις & ita qua-
 ter in paucis versibus (occurrit enim & v. 94.)
 repetitam eandem vocem haberes. Verum casta
 nuce magistelli hanc ineptam non emerim con-
 jecturam, quippe quae ingrata, & si absit, nun-
 quam quaerendam fundit ταυτολογία. Fateor ra-
 riori usu hic occurrere δόμον, sed non ideo loco
 protinus movendum, praecipue cum lectionem
 adferat vox θύραζε quae magis quadrat in domum,
 quam dolium. Quid? anne nidos avium *domos*
 a Poëtis vocari magis proprium, quam dolium hoc
 ingens, cui inclusa tot mala? Quid? minusne
 inproprie δόμοι vocantur arcae, quibus vestes ad-
 fervantur? ita tamen Euripides in Alcest. v. 158.
 confer omnino Eruditissimum Cuperum Observ.
 lib. 3. cap. 18. Sed pergo. Orpheus quoque repe-
 uit Argon. v. 1150. ἀνασῆσαοτε, cum praecessit v.
 1147. ἀνσῆσεσθε. idem Hymno in Venerem v. 21.

Τερ.

Τερπομένη χαίρεις θνητῶν κυκλίοισι χορείαις,
 Ἡ Νυμφαῖς τέρπη κυανώπισιν ἐν χθονὶ δία.

Idem Argon. 717.

Ὅς ρ' ὑπὸ δεκτο
 Ἡρώας Μινύας, ξενίη δ' ὑπὸ δεκτο τραπέζῃ.

Callimachus Hymn. in Del. 6 & 10. Theocritus Idyll. 27: 66, & 69. Moschus Idyll. 2: 18, 19. Oraculum apud Achillem Tatium lib. 2. p. 93. ubi v. 2. φέρσας & 4. φέρειν occurrit. quale & illud apud Scholiastem Aristophanis Plut. v. 9. Judas epist. v. 6. Justinus in praef. §. 1. *Prorsus rem magni & animi & operis adgressus.* mox. §. 2. *nonne nobis Pompejus Herculeam audacia orbem terrarum adgressus videri debet.* ita aliis locis multis. Virgilius lib. 8. 240.

*Umbrosae penitus patuere cavernae
 Non secus ac si qua penitus vi terra debiscens
 Infernas referet sedes.*

Ita v. 252. loco notabili:

*Faucibus ingentem fumum (mirabile dictu)
 Evomit, involvitque domum caligine caeca
 Prospectum eripiens oculis, glomeratque sub antro
 Fumiferam noctem commixtis igne tenebris.
 Non tulit Alcides animis, seque ipse per ignem
 Praecipiti iniecit saltu, qua plurimus undam
 Fumus agit, nebulaque ingens specus aestuat atra.
 Hic Cacum in tenebris incendia vana vomentem
 Corripit.*

Lib. 7. v. 464. scripserat Poëta:

*Exultantque aestu latices; fuerit intus aquae amnis
 Fumidus, atque alte spumis exuberat amnis.*

Ubi nunc ex emendatione Vari & Tuccae legimus *aqua*. ita enim Servius: *Hanc autem diaeresin Tucca & Varus fecerunt. Nam Virgilius sic reliquerat.*

Furit intus aquae amnis & exuberat ut aquae amnis. quod satis asperum fuit. Dele ut aquae nisi Poëtam scripsisse velis atque ut aquae s. e. a. Sed recte haec correxerunt post obitum Virgilii viri Doctissimi. Inepte autem in quibusdam editionibus exhibetur Furit intus aquae vis. lib. 12. 298.

*Obvius ambustum torrem Corynaeus ab ara
Corripit, & venienti Ebuso plagamque ferenti
Occupat os flammis. Olli ingens barba reluxit
Nidoremque ambusta dedit.*

Idem in Culice v. 50.

*Tondentur tenero viridantia gramina morfu.
Pendula projectis carpuntur & arbuta ramis: &c.
Haec suspensa rapit carpente cacumina morfu.*

Ovidius Metam. 8: 233.

*Icare dicebat: pennas adspexit in undis,
Devovitque suas artes; corpusque sepulcro
Condidit, & tellus a nomine dicta sepulti.*

v. 278.

*Præteritæ cessasse ferunt Letoïdos aras.
Tangit & ira Deos. At non impune feremur.*

v. 377.

*Nec jaculis iſſet, nec equo loca perovia, ſilvas.
Perſequitur Telamon: ſtudioque incautus eundi.*

Valerius Flaccus lib. 2. 65.

*Axe nitet ſerpens ſeptenosque implicat ignes.
Sic ait; & certi memorat qui vultus Olympi
Pleïones Hyadumque locos; quo fidere vibret
Enſis & Actæus niteat qua luce Bootes.*

vs. 75.

*Cum primus equis exegit anhelis
Phœbus Athon, mediasque diem diſperſit in undas.
Cer-*

*Certatim remis agitur mare: rostraque cursu
Prima tremunt.*

Vs. 252.

*Jam fuge, jam dubiae domum rape mentis, & en-
sem*

*Tu potius miserae retine. tunc excipit artus,
Obnubitque caput, tacitumque ad conscia Bacchi
Templa rapit.*

Ita v. 162, & 167. habes geminatum implet aliis-
que locis. Apud Statium lib. 5. Sylv. I. v. 147. *alia*
occurrit & v. 151. & *aura* v. 149. & 153. Apud
Boëthium de Cons. Phil. lib. 2. Metr. V. v. 16.
saeva, ut & v. 21, & 25. repetitur, & *arma* v. 18.
& 20. Guntherus Ligur. 2: 426.

*Ne protinus agmina jungi
Possent auctus aquis fluvialibus obstitit amnis.
Ast ubi detumuit fluctus, positoque furore
Coepit habere vadum, nec dum residentibus undis
Protinus evectu validorum miles equorum
Non tam flumineas transit, quam transnatat un-
das,*

Junctaue confidunt sociatis agmina campis.

Ita enim recte emendavit Cel. Withofius in Spe-
cim. Gunth. cap. 2. p. 46. pro *cuncta*, de qua-
rum vocum permutatione adeas ante alios Hein-
sium Advers. lib. I. cap. 13. p. 141. idem lib. I.
v. 269. ex emendatione Withofii cap. I.

*Quid juvenis de laude loquar? quid fortia primae
Acta juventutis? quid, quod peregrina secutus
Castra dei, primis tyro famosus in annis
Gessit?*

Vulgo *armis*. Vid. & lib. 4. 486, 489. 489, 490.
lib. 9. 434. & 437. lib. x. 76.

Ipsa

*Ipse per hostiles numeroſo milite campos
Undique diſcurrens hoſtilia quaeque gerendo.*

Ita Rosweytha p. 725. v. 760, 761, 763. Plura loca describendi taedium jam me tenet, & te procul dubio legendi, quisquis es, Erudite Lector. Non possum tamen, quia semel in hanc palaestram est descendendum, hac occasione non adferre numerum non minorem locorum, in quibus voces non quidem eadem, sed tamen derivatae & compositae vicina admodum sibi in sede locari ab auctoribus frequenter admodum clarissimum est. Ex Poëtis tantum, quia ipsis praecipue hoc argumento vulnera infliguntur, loca dabo, atque ante alios e Virgilio, qui multus est in his repetitionibus. sic lib. 7. 458.

Olli somnum ingens rumpit pavor: ossaque & artus

Perfudit toto proruptus corpore sudor.

Ita v. 222, & 225. lib. 2. v. 25.

*Nos abiisse rati & vento petiisse Mycenas.
Ergo omnis longo solvit se Teucra luctu;
Panduntur portae. juvat ire.*

v. 67.

*Namque, ut conspectu in medio turbatus inermis
Constitit, atque oculis Phrygia agmina circumspexit:*

Heu quae nunc tellus, inquit, quae me aequora possunt

Accipere? aut quid jam misero mihi denique restat?

Confer v. 158, 161. v. 186.

Coeloque educere jussit:

Ne recipi portis, aut duci in moenia possit.

v. 243.

v. 243.

*Substitit, atque utero sonitum quater arma dedere.
Instamus tamen immemores coecique furore,
Et monstrum infelix sacrata sistimus arce.*

Conf. v. 315, 317. 337, 338, 340. 494, 496. v. 498.

*Fertur in arva furens cumulo, camposque per om-
nis
Cum stabulis armenta trahit. Vidi ipse furentem
Caede Neoptoleum.*

Vid. v. 553, 555. 637, 641. lib. 8. v. 238.

*Inde repente
Impulit. impulsu quo maximus insonat aether.*

Addam loca ex Culice, quia eorum usus postea in
refutanda Heinssii emendatione, v. 105.

*Quae subter viridem residebant coerula muscum.
Jam medias operum partis evectus erat Sol:
Cum densas pastor pecudes cogebat in umbras.
Ut procul aspexit luco residere virenti.*

Conf. 100, & 106. v. 145.

*Carmina per varios edunt resonantia cantus.
His suberat gelidis manans e fontibus unda,
Quae levibus placidum rivis sonat orta liquorem.*

v. 166.

*Tollebant aerae venientis ad omnia visus.
Jam magis atque magis corpus revolvibile volvens
Attollit nitidis pectus fulgoribus.*

Vid. v. 204, 207. v. 211, 213. v. 237, 240. v. 277.
281. v. 290.

*Nec divae corrumpit munera lingua.
Sed tu crudelis, crudelis tu magis, Orpheu,
Oscula cara petens rupisti iussa Deorum.*

Conf.

238 ANIMADVERSION. AD

Conf. 382, 386. Tibullus lib. 4. El. 1. v. 99.

Adversisque parant acies concurrere signis.

Sequitur v. 202.

Rectus ut aequatis decurrat frontibus ordo.

Conf. 204. & 211. v. 118, 125. Ovidius Metam. 8. 248.

*Ut, aequali spatio distantibus illis,
Altera pars staret.*

Statius lib. 4. Sylv. 4. 1.

*Noti tibi vatis amorem
Corde exire veta, nec enim Tyrinthius almae
Pectus amisitiae. cedit tibi gloria fidi
Theseos, & lacerum qui circa moenia Trojae
Priamidem, caeso solatia traxit amico.*

Lib. 5. Sylv. 1. v. 110. ex emendatione Marklandi;

*Vicisti gaudia certe
Ipsius, affuso dum pectore prona sacratos
Ante pedes avide domini tam magna merentis
Volveris. Aonio non sic in vertice gaudet.*

Ita lib. 1. Sylv. 2. v. 27.

*Cessent mordaces obliqui carminis astus
Fama tace, subiit leges & frena momordit.*

Herc. Surrent. v. 152.

*Nudosque virorum
Certatus & parva suae simulacra coronae
Quin age & ipse libens proprii certaminis actus
Invicta dignare manu!*

Boëthius de Conf. Philos. 4. 6. 38.

Et

*Et quæ motu concitat ire
Sistit retrahens ac vaga firmat
Nam nisi rectos revocans itus.*

Lib. 5. Sylv. 3. 149.

*Quantus equos pugasque virum decurrere versu
Maeonides, quantumque pios ditavit agrestes
Ascræus Sículusque senex: qua lege recurrat
Pindaricæ vox flexa lyrae.*

Huc refer, semel enim hæc molestia devoranda, loca in quibus repetitio hæc obvia in fine periodorum. ita Herod. lib. 1. cap. x. Ἐκ δ' αὐτῆ μὲν χωρὶς ἡ ὁρμὴ εἶναι, ὅθεν περ καὶ ἐκεῖνος ἐμὲ ἐπεδέξατο γυμνὴν. ὑπνωμένῳ δ' ἡ ἐπιχειρήσις εἶναι. ita in prooemio, nec non Ælian. V. H. 2. 9. aliisque locis. Boëthius in Conf. Fidei p. 294. *Reges instituti leguntur: quorum post Saulem primatum David de tribu Juda legitur adeptus fuisse, qui primus ex gentibus legitur imperasse.* p. 295. *Sed huic tam sanæ atque veracissimæ fidei exstiterant (emenda, si quid video, exstiterunt) multi qui diversa garrirent: & præter alios Nestorius & Eutyches repertoires hæreseos exstiterunt.* Alias repetitionum species enumerare non est animus. Tot exemplis convicti Viri Eruditi tandem, nisi omnia me fallunt, libenter fatebuntur, Criticos plurimos & primi præcipue ordinis, in restituendis id generis locis, laterem lavasse, quorum numerum non exiguum oblata hac occasione vindicare conabor. Restitue igitur Apollonium Rhodium Argon. lib. 1. v. 942.

*Ἄρκτον μὲν καλέουσιν ὄρος πειλαιτάοντες,
Καὶ τὸ μὲν ὑβείσαι τε καὶ ἄγριοι ναίεσσι
Γηγένες, μέγα θαῦμα πεικτιόουσιν ἰδέσθαι.*

Inmerito pro arido ac jejuno locum hunc a Cel.
Bent.

Bentlejo habitum esse, qui inmani certe mutatione legebat v. 943. ἀμφινέμονται, dudum docuit Doct. Jensus Lect. Lucian. lib. 2. cap. 6. p. 177, 178. nec potuit refutare Erudit. Arnaldus Animadv. Crit. cap. 6. p. 31. Sed de h. l. postea adhuc agendi dabitur occasio. Sed quia graviora passi & plura longe vulnera Romani Scriptores, ipsis ut succurramus par est. Retineatur igitur vulgata Propertii lectio lib. 3. 9. 19.

*Ut qui pacato statuisset in orbe columnas,
Tam dura traheret mollia pensa manu.
Persarum statuit Babylona Semiramis urbem.*

Ad hunc locum Heinsius in notis p. 704. monet: *id statuit & statuisset non conveniunt. alterum corruptum.* Miror Virum Eruditum emendationem non protulisse, cum in promptu esset *posuit* vel *posuisset*, quo significato obvium hoc verbum apud Virgilium *Æneid.* lib. 6. v. 18.

*Redditus his primum terris, tibi, Phoebe, sacrauit
Remigium alarum, posuitque immania templa.*

Ita lib. 5. v. 59. ubi videatur Servius. Hieronymus in interpretatione Judithae 1. 3. *posuitque portas ejus in altitudinem turrium.* Verum nihil hic muto, ut nec Eleg. 21. v. 6.

Et qua septenas temperat unda vias.

Ubi Gujetus (V. Heins. p. 737.) perperam vult *perforat*, quia sequitur v. 22.

Vittrices temperat ira manus.

Sic lib. 3. El. 20. v. 26.

*Illic vel studiis animum emendare Platonis
Incipiam, aut hortis, docte Epicure, tuis.
Persequar aut studium linguae, Demosthenis arma,
Librorumque tuos, docte Menandre, sales.
Cum*

Cum unanimi consensu repræsentent omnes Editiones & MSS. tamen Nic. Heinſius conjectat *Ludorum—culte M.* neque enim placet bis repetitum *docte*. Idem torſit Broekhuſium, ſed qui alia viam expedire conatur legendo ſcilicet, *duæ Epicure*, Epicurum enim fuiſſe indoctum. adeo autem conjectura hac fidit vir Elegans, ut in ipſum textum invexerit. Nollem factum. Vulgatam enim lectionem & nomen Nobiliſſimi Philoſophi, hanc injuriam ipſi inferri dolens, ſtrenue & erudite defendit Cel. Vlamingius ad Boëthium de C. P. lib. 3. Metr. xi. 15. ubi obſervat Broekhuſii emendationem ſuis membranis & omnibus Codicibus adverſari; apud optimos Poëtas epithetorum abuſum eſſe ingentem; Torquatum apud Cicer. lib. 1. de Finibus. ipſum *doctum* potius quam *indoctum* vocandum eſſe adſerere; nec tam præclare potuiſſe de vita moribusque hominum diſſerere ſine cognitione historicorum; imo inter Historicos relatum a Voſſio; noſque ablegat ad Gaſſendum; *doctos* dici eleganter *duces*, qui enim in arte aliqua excellunt eo titulo ornari, Epicurum autem in Phyſicis parem vix habuiſſe; tandem ita vocari a Petronio cap. 122.

*Ipſe pater veri doctus Epicurus in arte
Fuſſit.*

Ita enim diſerte ſcribere Codicem Tragurianum. Haec breviter ex nota longiori delibaſſe non poenitet. Nihil novandum quoque puto lib. 1. El. 2. 9.

*Adſpice, quot ſubmittat humus formoſa colores,
Et veniant hederae ſponte ſua melius:
Surgat & in ſolis formoſius arbutus antris.*

Neque enim audiat Bentlejum ad Horat. p. 38. *frondosior* emendantem, quia arbutus rara fronde eſt;

est; ut nec Erudit. Heinsium Advers. lib. 2. cap. 6. p. 247. qui magno molimine repositum it *potiosior*. Sanam quoque contendo esse vulgarem lectionem Eleg. 9. v. 9.

Quid tibi nunc misero prodest grave dicere carmen?

Quamvis occurrat v. 6. *Dicere* & v. 8. praecedente,

Atque utinam posito dicar amore rudis.

Veterem hanc esse lectionem vel inde patet quia Heinsius p. 663. emendat *ducere*, quemadmodum editum est a Broekhusio, quod miror, nulla lectionis varietate memorata. sana etiam antiqua scriptura lib. 3. 23. 17.

*Nunc demum vasto fessi resipiscimus aestu,
Vulnera & ad sanum nunc coëre mea.*

Quamvis praecessit v. 10.

Elicere aut vasto Thessala saga mari.

Mindus recte Heinsius Advers. 1. 9. p. 94. & in notis p. 738. legit *insano aestu*, quod parum mihi placet, & ne concurrat haec vox cum *sanum* ibi legit *ad planum*, conjectura forsitan non spernenda, quamvis alteram lectionem tueatur Broekhusius. Nullo quoque modo adsurgere possum Cel. Marklando ad Stat. lib. 2. Sylv. 1. v. 45. in Virgilio lib. x. v. 96. pro

Cunctique fremebant

*Caelicolae adsensu vario. ceu flamina prima
Cum deprensa fremunt sylvis.*

Conjectanti *gemunt*. Nulla ratio quoque est cur Heinsius in Valerio Flacco lib. 2. v. 141.

Huic

*Huic Dea cum lacrymis, & nota veste Neaerae
Ista genas.*

Bulaei *Picta* rejiciat, eo argumento, quia infra v. 150. occurrit *Picta manus*. quamvis ipsam lectionem minime probem, cum persuasus sim cum Zinzerlingo & Burmanno (nam quod in nota occurrit *picta*, typorum videtur flagitium) legendum *Ficta genas*, i. e. e mentita, neque enim unquam Lesbias mulieres genas pictas habuisse, qualem tamen, si quid efficere vellet, Fama simulare debebat, legere me memini. v. 254. iterum Hein-
sio displicet,

Tacitumque ad conscia Bacchi

Templa rapit.

Cum v. 257. sequatur *tacita*, inmerito, ut jam Cel. Burmannus observavit, qui & v. 138. secure legit:

*Manet illa toro; famulasque fatigas
Velleribus: tardi reputant quae tempora belli
Ante torum, & longo mulcent insomnia penso.*

Quam lectionem omnium conjecturis praefero certa *Litoribus* absurdum est, & explicatio Vossii inepta, & ipsi Valerio contraria, qui v. 135. canit:

Illa abiit, & mediam gaudens defertur in urbem.

Toro tamen non placet praeter veteri lectione *virum*, quam probant Aldus, Zinzerlingus, & Vossius, nec non Codices. Idem tamen Heinsius, quod mirere, v. 43. pro

Ac velut ignota captus regione viarum.

Raptus conjecit teste Burmanno, cum tamen v. 39. *raptos* praecesserat, & vulgata lectione deterius est. In Seneca paucis defungar. In Herc. Oct. v. 621.

Cupis hic gaxis implere famam:
Nec tamen omnis plaga gemmiferi
Sufficit Istri; nec tota sitim
Lydia vincit; nec quæ Zephyro
Subdita tellus, stupet aurato
Flumine clarum radiare Tagum;
Nec si totus serviat Hebrus,
Ruraque dives cingat Hydaspes,
Intraque suos currere fines
Spectet toto flumine Gangem.

Ad hunc locum, quem prætervectus fuit Gronovius, varia notavit Vir Eruditus in *Observ. Misc. Vol. I. p. 77, 78. nec non p. 287. & seqq.* *Gemmifer Ister* merito displicuit, sed non in *Indi* vox erat mutanda, vel *Austri*, sed potius in *Euri* cum Nic. Heinsio; an enim *plaga fluvii* recte dicatur dubito. Pro illo alioqui faceret Boëthius de *Cons. Philos. lib. 3. metr. x.*

Aur Indus calido propinquus orbi
Candidis miscens virides lapillos.

Eibya, quæ conjectura Lincolnienſis, optime refutata a viro docto p. 288, & 289. nec placet alterum illud: *N. s. votis s. Eurus*, quamvis nondum mihi constet de veritate vocis *Hebrus*, licet ab ultima seculorum memoria auriferam hunc fluvium celebratum aurnet, sed auctoritate nulla fultus, Doct. Henninius ad *Toll. epist. Itiner. I. p. 28.* cum utique, si quid mutandum, nihil verius sit emendatione eorum, qui *Hermus* restituant, favente perpetuo ipsius imitatore Boëthio l. c.

Non quicquid Tagus aureis arenis
Donat, aut Hermus rutilante ripa.

Neque placet, quod monet Vir Eruditus melius
con-

convenire. *soli s. H.* ob repetitionem vocis *totum* quamvis non inde sequeretur Poëtam ita scripsisse, cum nihil hac Tragaedia sit miserius, quae parcius erant Poëtae, siquid video objicienda, cum similia toties occurrunt: quare damno quoque Lincolnienſis conjecturam legentis *totum*, quae vulgaris est emendatio, & centies, saepe tamen infelici successu a Criticis tentata. Minus necessaria quoque videtur conjectura Summi Gronovii in Herc. Fur. v. 22. legentis,

*Ascendat licet, & hinc
Moenique victricis tenet Alomene torum.*

Pro *torum*, quia praecesserat v. 4.

Lacrimaque, coela pulsa, pellicibus dedi.

Venio ad Statium ab acutissimo Viro Jerem. Marklando, quemadmodum multis in locis felicissime sanatum, sic aliquando, ubi minus necessaria medicina, tentatum, ut ex gr. lib. 3. Sylv. 3. III.

*Quis sublimis genus formamque insignis Hetruscae
Nescias? tantum quanquam proprio mihi cognita visu,
Sed dictus omnium formas par reddit imago
Valitus.*

Ibi enim reponit *decus famamque*, quia mox sequitur *formas*. Sed ipsum jugulemus suo gladio. Sequitur enim eodem v. *decus eximium*, ut, si hoc argumentum firmum, nullius momenti ipsius emendatio sit habenda, quam tamen veram puto, *formam* tamen in *famam* mutandum nondum persuadeor, cum non de *fama Hetruscae*, sed pulchritudine hic sermo. *Decus* autem & *forma* iunguntur quoque lib. 1. Sylv. 100 v. 17.

Nec veris majora putes: par forma, decorque.

Recta etiam vulgata lectio lib. 3. Sylv. 3. v. 179.

*Haud aliter gemuit perjuria Theseus,
Littore quo falsis decoperat Ægea velis.
Tunc inmane gemens faedatusque ora.*

Ubi idem Vir Doctus tentabat fremens. forte tamen nihil mutandum addit cum fremere potius iratorum sit quam moestorum. recte. Nihil etiam mutem lib. 3. Sylv. 4. 90.

*Tunc junctis crinem incidere sagittis,
Atque auro gemmisque locant: rapit ipsa cadentes
Mater, & arcanos interat Cytherea liquores.
Tunc puer e turba, manibus qui forte supinis
Nobile gemmato speculum portaverat auro,
Hoc quoque demus, ait, patriis nec gratius ullum
Munus erit templis, ipsoque potentius auro.*

Ubi idem Vir Doctus legit gemmato orbe. Nollem factum. Non majore successu lib. 4. Sylv. 6. v. 67.

*Seu clausam magna Babylona refrigerat hasta,
Seu Pelopis terras libertatemque Pelasgam
Obruerat bello: magnoque ex agmine laudum
Fertur Thebanos tantum excusasse triumphos.
Ille etiam magnos fatis rumpentibus actus.*

Emendat longoque ex agmine laudum. Retinerem quoque Thebaid. lib. 2. v. 39.

*Medium cava nubila montis
Insedere latus.*

Licet v. 36. occurrat insiditur, quamvis alteram lectionem insumere, quam tuetur Vir Eruditus in Observ. Misc. Vol. 1. p. 185. in nota. non plane spernam. Nescio quo modo etiam vulgata blanditur lectio Claudiani de R. P. lib. 2. 26.

Sal

*Saltem communi sole fruuntur.
Sed mihi virginitas pariter coelumque negatur:
Eripitur cum sole pudor.*

Nollem certe Nob. Heinſius luce contra Codices, quos certe non memorat, in textum invexiſſe, praecipue cum in illa lectione elegantior repetitio, quamvis alias voces iſtas ſaepe conmutariſ, tritum. Vid. Markland. ad Stat. 3. Sylv. 3. v. 53. Neque in mendo cubare crediderim v. 306.

*Accipe Lethaeo famulas cum gurgite Parcas.
Sit fatum quodcumque voles. Haec fatus ovantes
Exhortatur equos.*

Quae diverſa admodum ibi cogitat Vir Celeberr. animum dubium ſatis arguunt. Vulgatam firmant haec Lucani ab ipſo adlata:

*Sive canit fatum, ſeu, quod jubet ille, canendo
Fit fatum.*

Nec non Virgilius Aeneid. 1. 262.

*Fabor enim, quando haec te cura remordet:
Longius & volvens fatorum arcana movebo.*

Tutius quoque, ut videtur, ſummus Withoſius in Specim. Gunther. p. 136. intactam reliquiſſet vulgatam Guntheri lectionem Ligur. lib. 6. v. 180.

*Haec igitur tanto radiantia dona decore.
Regia mellifluis ornavit epistola verbis.
Anglicus Augusto Rex gaudia vera monarchae
Optat & aeternae felicia gaudia vitae.
Sit tibi vera ſalus, Rex optime, ſemper ab illo,
Qui bonitate ſua dat regibus eſſe ſalutem,
Inſpiretque tuo bona coelitus omnia cordi,
Cujus claſſa manu Regum pia corda feruntur.*

Quam, cum tot ~~diversarum~~ ^{variarum} vocum repetitiones concurrant, priori loco *gaudia in gaudens* mutasset. Venio ad soluti sermonis scriptorem Justinum, cujus in praefat. §. 6. statim oculis nostris se obijciunt haec verba: *Simul ut & otii mei, cujus & Cato reddendam operam putat, apud te ratio constaret.* Ita Vorstius & Graevius. Sed acutissimus Tan. Faber conjectat: *cujus & Cato reddendam rationem putat.* ita certe veteres editiones teste Vorstio, & proprius convenit dicto Catonis, quin & Justini stylo. ita enim §. 4. *ut haberent & qui Graeca didicissent, quo admonerentur, & qui non didicissent, quo instruerentur.* lib. 1. cap. 1. §. 2. *Populus nullis legibus tenebatur, arbitria principum pro legibus erant.* adeo ut conjecturae huic non parum tribuam, & veram prope censeam. Pergentibus lib. 1. cap. 7. §. 10. occurrunt haec verba: *Tantus Croesi amor apud omnes urbes erat: passurusque Cyrus grave bellum Graeciae fuisset, si quid in Croesum crudelius consulisset.* Hic Cl. Schefferus ex MS. pro *Graeciae* probat *ejus gratia*, quo an ineptius quidquam fingi possit equidem dubito. Audi quid illum moverit: Bellum Graeciae paullo dicitur insolentius pro a Graecis, at obiectio haec sutilis est & tanto viro indigna. Exciderat igitur ipsi Virgilius *Aeneid.* lib. 2. v. 435.

Quorum Iphitus aevo

Jam gravior, Pelias & vulnere tardus Ulixi.

Ubi Servius: *quia illi Ulysses inflixerat, an quod?* Exciderat Valerius Flaccus lib. 2: 178.

Vel jam patriae vldisse per ignes

Culmen agi, stragemque Deum!

Vid. Burmannum & Perizonium ad *Aelian.* Var. Hist. lib. 2. cap. 25. n. 9. nec non Doct. Broekhusium ad *Propert.* lib. 4. El. 7. v. 65. Altera obiectio

jectio ejusdem momentis, quod non Graeciae
 superflua, quoniam praecedit ex universa Graecia.
 At, mi Scheffere, cur te non movet quoque no-
 men Croesi ter quaterve repetitum? cur non quae
 praecedunt §. 3. Domitij demum plerisque, cum ad-
 versus Babylonis bellum gereret, Babylonis Rex Ly-
 dorum Croesus in auxilium venit. ita Herodotus lib.
 I. cap. 61. παρα τὴν ποταμὸν τὴν περὶ Μεγακλῆα γενο-
 μένην, γαμέει δὲ Μεγακλῆες τὸ θυγάτηρα? quemad-
 modum recte restituit ex Cod. Medic. Jac. Gro-
 novius p. 814. qui addit: Id mutarunt, qui repeti-
 tionem nominis versabantur tantopere Herodoto ama-
 tam, ut quisque potest annotare. Conf. cap. I. 54.
 Medicina etiam non indiget: sanus locus cap. 8.
 §. 2. cum prohibere eos transitu Araxi fluminis possit
 transire permisit, & sibi faciliorem pugnam intra re-
 gni sui terminos rata, & hostibus objectu fluminis fu-
 gam difficiliorem. Non tamen deterior est Juntinae
 editionis lectio apud Graevium: cum prohibere eos
 posset, vadum A. f. t. p. male tamen vir Eruditus
 contra omnes MSS. ejicit τὸ fluminis, quia paulo
 post sequitur, cum neque Justinus neque alii haec ce-
 curent. Plurimum vero Araxes & similia centies oc-
 currunt. Exciderat fere monere in Floro lib. 4.
 cap. 15. §. 5. Scipio Nasica servandam, ne, metu
 ablato securulae arbitrio, luxuriari felicitas inciperet. Me-
 dium senatus Aegit, ut urbs tantum loco moveretur.
 Me non probare sententiam Interpretum, qui vo-
 cem unde delent, multo minus Begerum, qui ita
 edidit. Sed haec loca sufficiant. Nunc non plane
 easdem, sed deductas voces, quia repetitae, a vi-
 ris eruditis expulsa restitutum eo. Primus locus est
 Virgilii Cufice v. 62.

Si nitor auri

Sub laqueare domus animum non tangit avaram,

Q 5

Pictu.

*Picturaeque datus, lapidum nec fulgor in ulla
Cognitus utilitate manet.*

Non debuit Doct. Nic. Heinsius Advers. lib. 4. cap. 8. p. 617. sollicitare hunc locum legendo *Igneus*, quia v. 59. praecessit *incognita*. In Ovidio *Metam.* lib. 8. v. 341. libenter legerem

*Sternitur impulsu nemus: & propulsa fragorem
Silva dat.*

Cum uno Leid. apud Cl. Burmannum, cui *incursu* magis adridet, quamvis addat, nisi sit *Ovidiana repetitio*, quod a vero haud quaquam adludere videtur. Sollicitasse etiam non debuit Eruditiss. Burmannus *Valer. Fl.* lib. 2. v. 30.

*Trux ille eiecit adest
Fundamenta jugi; pariter tunc omnis anelat
Trinacria, injectam fesso dum pectore molem
Commovet experiens.*

Ubi Vir Cel. *ingestam* mallet, quem &, ipso fatente, retinuit illa *repetitio*, quo minus v. 29, & 14. aliquid tentaret. Potuisset & Nic. Heinsius *Advers.* lib. 1. p. 29. intactum relinquere *Statium* lib. 5. *Sylv.* 2. 102.

*Nuper cum forte sodalis
Immeritae falso palleret crimine famae
Erigeretque forum succinctaque iudice multo
Surgeret & castum libraret Julia ferrum.*

Ubi Vir Eruditiss. dubitat, an non scribendum *Ferveretque*, cum a *surrigendo* derivetur *furgo*, candide tamen addens, praestare id in medio, utpote minus exploratum, relinqui, quamvis nihil tentandum ego probe sim persuasus. Minime tamen spernendum *toros* pro *forum*, licet ratio, quia paullo

paullo post vox recurrit, minus solida. Opem medicam, quam Doctiss. Cannegieterus, haec licet vix ferens, aliis praestandam relinquit Observ. Misc. Vol. X. p. 171. desiderare non videtur Ausonius Mosella v. 56.

*Utque almus aperto
Panditur intuitu, liquidis obtutibus aer,
Nec placidi prohibent oculos per inania venti.*

Mirror autem virum Acutissimum Nic. Heinsium cum in Claudian. Eutrop. lib. 1. v. 14. elegantem Codic. Oxon. & Pricaeon. lectionem

*Quae nova portendunt superi! Nilusne meatu
Devius, & nostri tendat jam transfuga mundi
Se rubro miscere mari?*

multis inlustret, moneatque tum insuper legendum portendant, probare tamen vulgatam lectionem tentat, non culpata repetitione. Emaculatum hac occasione ibo unum Minucii Felicis locum cap. 17. *Quid loquar apte disposita erecta montium, collium flexa, porrecta corporum.* ita enim legendum, non, quod vulgatur, *recta montium*, quod ineptum est. Nullus dubito, quin haec emendatio facilitate suae nemini non magis adridebit, quam, quae placuit Doct. Wopkensio in Observ. Misc. Vol. X. p. 30. *ardua montium* reponenti, locutione egregia & Virgilio Aeneid. lib. xi. v. 518. usurpata:

*Ipse ardua montis
Per deserta jugo superans adventat ad urbem.*

Ita *ardua terrarum* habes lib. 5. 694. alia notavit vir Eruditissimus in Observ. Misc. Vol. I. p. 167. Rarior, fateor, nostra est locutio, sed propius accedit ad vulgatam, neque Tacito est ignota, quod

quod ignorare nos non sinant Lexica ita Avienus
Ora Maritima v. 699.

*Ad ruptis illud erigentis se latus,
Quod deditamine gentici cognominant
Solis columnas, tanto enim fastigio
In usque-celsa nubium subducitur
Meridianus sol, ut oppositus iugiter
Conspicuus baud sit &c.*

Locus contaminatissimus. Barthius legit *Quod de editamine* vel *altitudine*; sed, quia *editamen* vox est ignota, vir Doctus in *Observ. Misc.* Vol. I. p. 390. legit *de cacumine*; alter in nota monet virum Doctum emendasse *Quod edit amnem* ----- *columnam*. Quod si in tantis sententiarum divortiis aliquid proferendum, legi forte posset *Quod & etiam nunc*, pleonasmo admissio, qui exemplis similibus, ut *post deinde*, de quo alias fusius, defendere se posset. Vel lege *Quod editum nunc* facili emendatione prior litera vocis *deditam* adhaesit e praecedente *Quod*, qualia millies accidunt. *Ne & nec* saepissime permutari docuerunt Dukerus ad *Florum* 2. 5. § 2. Graevius ad *Lactant.* de *M. P.* cap. 4. & quis non? *Nec autem & nunc* non rarius confusa deprehendes. in *Statio* lib. 5. *Sylv.* 5. v. 35. pro

*Nunc etiam labente manu, nunc lumine sicco
Ordior acclinis tumulo.*

Gronovius & Marklandus legunt *nec lumine sicco*. docte. Huic vero *labente manu* in *trepidante m.* muranti, equidem non accesserim. *Virgilius* certe lib. 6. 32.

*Bis conatus erat casus effingere in auro:
Bis patriae cecidere manus.*

Haec respexit Statius. Vid. & Heinl. ad *Ovid.*
Metam.

Nicodemus 8; etiam Finem faciam; postquam in loco
 Longi Pastor. I. p. 8. *καὶ δὲ αὖτε ἐν τῇ αἰσθητικῇ*
μὴ πρὸς μετὰ βίαν, πῶς δὲ νέμεν κοπῆς αὐτοῦ
καὶ ματὸς. nihil mutandum esse monuero, atque
 adeo vanam esse conjecturam P. Möll p. 12. e-
 mendantis πῶς δὲ ἐπιμένειν. His autem exemplis
 quae vel pertinacissimis, si quid video, sufficere
 poterant, si Eruditissimi viri moniti in posterum
 cautiore esse didicerint in sollicitandis talibus lo-
 cis, quae nullo modo in mendo cubant, operae
 pretium sat luculentum mihi tulisse videbor. At-
 res est, si quaeras, an non rectius antiqui Poetae
 elegantiae carminum suorum consuluisse, si a ta-
 libus repetitionibus, saepe, quod qui non plane
 aure sunt facienti, negare non sustinebunt, ingra-
 tis abstinentes, quod summum seculi nostri Poë-
 tam aliquando me monuisse recordor, qui & ex-
 emplar Carminum Nic. Hainsii, in quo positissi-
 mus vates manu sua loca, quae imprudenti sibi
 exciderant olim emendarat, se possidere memora-
 vit.

CAPUT XIV.

ἀρετὴν de Amore positum, sicut & venari. Herculis &
Omphates exemplum in amore. Χερσὶ ὁρῶντις ἔρως, quare
dictus. Mercurius in nuptiis conciliandis adhibitus. Vene-
risque de eloquentiam comes. ὁπρὸς ἐκὼν ἐν elegans locu-
tio, nec Latinis ignota. Ἀπ' Ἀρετῆς Ἀρετῆς Defensio
Virgilii lectio contra Marklandum. Antonius victor. Μαλα-
κὴν ῥητὴν ἰσχυρὰν. Ἰσχυρὰν ῥητὴν ἰσχυρὰν. Ἰσχυρὰν ῥητὴν
invisas esse dilectis persuadent. Adfertur Aristaeonetus
contra Pausaniam. Masculinum genus pro faeminino recte
adhibitum. Praepositio & in parits in locutionibus a-
bundat. Defensus locus Statii.

149. **T**ὸν οὖν ἔρως ἡγεύειν. Eleganter verbi
 ἡγεύειν usum pulchre animadvertit Doct.
 Röverus

Röverus adducto etiam Macedonii loco, cui addi velim, Nonnum lib. 1. p. 32. l. 17.

Πανδαμάτωρ ἵνα βάλῃ τῆς πυλῆς. Θελγόμενον δὲ
Σὺν βίαις ἀγρεύσεις, ἢ ἔνικητε Κρονίων.

Lib. 16. p. 452. l. 5.

Ἄλλαι μὲν Διόνυσος κυνασσοί Γοχαιίρη
ἔνθαδε θηρίουσι, σὺ δ' ἀγρεύσεις Ἀφροδίτῃ
Ἡδὺς ὁ δαιμαίνων ἀπαλοχρόον ἄζυγα κύρη.

Inde Amor Ἀγρευτῆς eidem lib. 48. p. 1662. l. 31.

Ἀγρευτῆρος ἱμάτος ἐλαφρείζουσα Φαρίτην.

Eleganter Theocritus epigr. 3.

Ἀγρεύει δὲ τυ Πᾶν, καὶ ὁ δὲ κροκάοντα Περίπτος
Κισσὸν ἐφ' ἡμερτῇ κροτὶ καταπτόμενος.

Aristaenetus lib. 1. ep. 7. p. 50. ἐγὼ δὲ ἀμύχανος
παρεστήκων, καὶ ἔς ἐθηρησάμην θηριῶν, καὶ ἦν ἐκ ἡγρεύουσα,
μοιζύνουσι δακρύων. ita & Sacer Scriptor Proverb. 6:
25. Μὴ σε εὐκλήσῃ καὶ καὶ ἐπιθυμία, μηδὲ συναρπασθῇς
ὥστε ἢ αὐτῆς βλαφάρων. ita v. seq. γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τι-
μίας ψυχὰς ἀγρεύει. Claudianus in Fragmento Gi-
gantomachiae de Venere:

Πορφυρέων δ' ἔκρυπτεν ὕδ' ἡμῶν ἄντυγα μᾶζον
Ὀμματος εἰς ἄγρην ἀπλισμένη· κ. τ. λ.
Εἰ δὲ τις αὐτῇ

Ὀμμος βάλῃ, δίδμητο.

Ovidius ex emendatione Burmanni Medic. Faciei
v. 27.

*Per se quaeque parat, nec quo venetur amores
Praefert: munditiae crimina nulla merent.*

150. Ὡς Θερσύν Ἡ' ἑσπλάῃα κ. τ. λ. Non minore
venustate Terentius eodem exemplo usus Eunuch.
Act. 5. Sc. 8. v. 2.

TH. Ego

TH. Ego ne? ut Thaidi me dedam, & faciam quod jubeat. GN. quid est?

TH. Qui minus huic quam Hercules servavit Omphalae? GN. exemplum placet.

Chitophon apud Achillem Tat. lib. 2. p. 75. Ἰσοκρίτης παρ' αὐτοῦ τὸ χαῖρε λέγουσα, αὐτὸν ἔγωγε οὐ μὴ τῆς ἀφῆς καὶ μὴν, πέποιθεν σὲ τίς μοι θεῶν, ὡς περ καὶ τῇ Ἡρακλείᾳ τῇ Ὀμφάλῃ; τὸν Ἑρμῆν λέγουσι. τῶν τε περὶ αὐτὴν ἐκείνου ὁ Ζεὺς.

Ibid. Χρυσόρραπις Ἑρμῆς. Cornutus (ita scribendum nomen docet in præf. Gale) de N. D. cap. 16. p. 165. hanc rationem nominis reddit: χρυσόρραπις ἦ, ὅτι πολὺ τιμὰς ἔχει καὶ ὁ ἔξ αὐτῆς ῥαπισμός. πολλὰ γὰρ ἀξία ἐστὶν ἡ ἰσχυρὸς νηθεὶς, καὶ ἐπιστοφὴ τῶν ἀντὶ περὶ σελόντων. Kromajerus notare putat hanc vocem auream gestantem virgam & aureos calceos, quia ῥαπις est ῥάβδος & ὑπόδημα. Ultimum nunquam me legisse memini, neque adhuc adducor ut credam huic Poetas respexisse. Certe Cornuti explicationes omnes quadrant in virgam non calceos, de quibus verbo eum dicturum credibile, si haec veteribus fuisset opinio.

Ibid. Ἑρμῆς. Mercurio suas in amore partes dant Poetae, ut patet ex Herculis & Omphales fabula, quo respicit Musaeus. Hinc ab Jove ad Harmoniae nuptias Cadmo conciliandas caelo demittitur apud Nonnum lib. 3. p. 106. l. 19.

Εὐδὲ ἢ πατὴρ ἀνέστης πάντῃσι νόμιμα
 Εἰς δόμον Ἡλέκτρας ταχὺν ἀγγαλόν, ὅφρα καὶ Κάδμῳ
 Ἀρμονίῃ ἐπέσται ἐς ἀρμονίην ὑμναίων.

Nec mirum: erat enim eloquentiae praefes Deus, unde περιλάμνους vocatur Nonno lib. 3. p. 110. l. 3. Sa-

3. Sapienter igitur instituit Horatius Carm. I. 30. qui ipsum in comitatu Veneris numerat:

*Perdidit rectum puer & soluta
Gratias nonis, propterque Nymphas,
Et parum comis sine te Juventas
Mercuriaque.*

Ubi optime Porphyrius: Quia multum facit eloquentia ad amorem conciliandum, unde illud: disertum me faciebat amor. Perperam Acron: per Mercurium quaestum sult accipi tanquam sine venustate nec lucrum sit. Adde Doctiss. Arnaldi de Diis Uagispor conmentarium. cap. 23. p. 161.

15. ΕΥΤΥΧΕΩΣ ΕΥΟΜΙΣΤΕΩΣ. Elegans locutio Graecitque admodum familiaris, ut patet ex Homero Iliad. A. 7. 201. & 648. Hesiod Op. 181. Orpheo Argon. 1208. Theoprito Idyll. 27. 68. Alciphron lib. 3. cap. 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100. Matthaeo cap. 26. 55. 28. 11. Nonno lib. 3. p. 110. 1. 16. lib. 4. p. 168. 38. 15. lib. 14. p. 404. 1. 2. Luca Evang. 24. 47. & 48. & 49. alisque plurimis. Graecismum imitati Latini, Horatius Carm. I. 16. l. 10.

*Forfitan Ausonias ibis frenare cohortes,
Aut Rheni populos, aut nigrae litorea Thules,
Aut Istrum seruare latas.*

Forfitan Ausonias ibis frenare cohortes,
Aut Rheni populos, aut nigrae litorea Thules,
Aut Istrum seruare latas.

Prosper Carmine de Ingratis P. II. cap. 17.

*Atqui Salvator mundi non praemia iustis
Solvete, non sanis venit conferre medalem.*

Boëthius de Cons. Philos. 4. 7. Rosweytha v. 196.
p. 714.

*Pompa regali pergit solamina fratri
Ferre sub ingenti cordis languore dolenti
Nec mora: quem venit fratrem refovere, redemit.*

Ita v. 566. p. 721. v. 701, p. 724. Plura dabit
Barthius ad Rutilium lib. 1. v. 210.

Missus Romani discere jura fori.

Referrî huc possunt similes locutiones, quales apud
Claudianum in sec. Cons. Stilich. v. 287.

*Quos decus esse Deae primi sub limine coeli
Roscida foecundis concepit Luna cavernis.*

Orpheum Argon. 575. & seqq. v. 584. &c Alciphr.
lib. 3. ep. 3. & 4.

153. Ἀπ' Ἀγκυρῆς Ἀττάλη. pro Arcadica Ata-
lanta. ita Theocritus Idyll. 1. v. 146,

καὶ ἀπ' Ἀγκυρῆς ἰχθυὶς τεύχεος

Ἀδελφῶν.

Matthaeus Euang. cap. 2. v. 1. Ἰδὲ, μάγοι δὲ
ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα. Consule notata
Eruditissimo Alberti. Imitatus est Hieronymus in
Esaï. cap. 19. In tantum ut Magi de Oriente docti a
daemonibus venerint Betlehem. Tibullus lib. 2. 4.
40.

Et a rubro lucida concha mari.

Vid. Brockhusium, & Weitzium ad Valer. Fl. 1.
549.

Veniet Phrygia nam pastor ab Ida.

Ovidius Amor. 2. 6. 2.

Psittacus, Eois imitatrix ales ab India

R

Ita

Ita recte post alios emendavit Nic. Heinſius. Virgilius *Æneid.* lib. 8. v. 685.

*Hinc ope barbarica variisque Antonius armis
Ductor ab Aurorae populis & litore rubro
Aegyptum, viresque Orientis & ultima secum
Bactra trahit.*

Ita emendat Marklandus ad Stat. lib. 2. Sylv. 6. 3. pro *Victor*, an recte dubito. *Victor* enim Antonius a Poëta conmode vocari, nec sine acumine, videtur, qui talem se haberi volebat. Vellejus Paterculus lib. 2. 8. *Fugam suam, quia vivus exierat, victoriam vocabat.* Florus lib. 4. cap. x. §. 10. *Ibi incredibili quadam mentis vecordia ferocior aliquanto factus est: quasi vicisset, qui evaserat.* ibi Dukerum vide. Saepe quoque eleganter omitti quasi observari potest ex. gr. apud Virgil. *Æn.* lib. 2. 66.

*Namque ut conspectu in medio turbatus inermis
Constitit.*

Ubi Servius: *quasi turbatus.* Praeter Hieronymum autem praepositione *de* ita usus Statius lib. 2. Sylv. 5. v. 28.

*Inter tot Scythicas, Libycasque & litore Rheni
Et Pharia de gente feras.*

Terentius Eunuch. 1. 2. 85. dixit ex *Æthiopia ancillulam*, quod honestius esse quam *Æthiopissam* putat Donatus. De ipsa Atalanta Viros Doctos ab Interpretibus laudatos conferre operae erit.

154. *Μελανίωνος.* Vera haec est scriptura, obvia & apud Nonnum lib. 30. p. 782. l. 19. idque docet *Milanionis* nomen apud Propert. 1. 1. 9. Perperam *Μηνάλίων* exstat apud Palaeph. cap. 14. sicut apud alios *Μενάλίων*, nisi *Μηνάλίων* Poëticum velis, quod tamen etiam usurpavit Scholiastes Eurip. l. c.
a Pe-

a Perizonio ad Ælian. V. H. 13. i. adductus, ubi triplicis scripturae exemplum habes, nam praeter *Μεναλίαν* occurrit *Μενάλιον* & *Μυναλίον*.

157. Πείθει ἑσὺ, φίλη μὴ Κύπριδι μῆναι θυγερῆς. Scilicet id sedulo agunt amatores, ut difficiles sibi & crudeles puellas Veneri ejusque filio invisas omni modo dilectis persuadeant. Consule omnino Nonnum Dionysii lib. 42. p. 1100. l. 22. & seqq. Achill. Tatium lib. 5. p. 305. Aristæen. 2. ep. 27. p. 180. ἢ γὰρ ἐμὲ γελᾷς ἢ παλὴ, αἰδᾷς ἢ ἔρωτα, παίζεις, ἢ λυγρὸς ἄρα ἢ τοξότην ἐκείνον τροχέον ἱπαφείναι σοὶ βέλος, ἵνα τῶν περκαλινδυμένη τῶ ποδῶν ἱκετεύεις ἐμὲ τὸ σὺ ἀκρίσας καίθης. Ælianus Calycae apud eundem lib. 2. ep. 1. p. 194. οἶδ' αὖ ὅσον ἔρωσι ἀντιστρατεύειν τοῖς ὑπερηφάνοις φίλοις. qui locus satis superque refutat Pavonidem elumbi conjectura depravantem hunc Scriptorem lib. 1. ep. 10. p. 64. ubi queritur Acontius; τί δέ σοι τῶτον ἐπήγαγον τὸν φόβον; ὅποτε καὶ φασὶ τὸ θεὸν ἐπιστάσας μὴ ἀμαρτᾶσι κινεῖσθαι δεινῶς μάλα ἢ τὴν ἀμελῆντας τῶν ὀρεων πικρότερον τιμωρεῖσθαι. Hic enim rogat Vir Cl. an non convenientius de Virginum praeside legeretur καὶ δὲ τὰς ἀμελῆσας τῶν ὀρεων. Sed ne jam eo recurram, ut, de quo ad v. 327. plura monui, masculinum genus pro feminino poni contendam, non raro genere masculino efferantur, quae potius ad femininum referenda viderentur, ut apud Ovidium Metam. lib. 2. v. 436.

*Illam quidem pugnat; Sed quae superare puella,
Quisve Jovem poterat?*

An & hic emendandum *Quaere J. p.*? Sed urbas omnes facile componet Virgilius Æneid. lib. 6. v. 442.

*Hic, quos durus amor crudeli tabe peredit,
Secreti celant calles, & myrtea circum
Sylvæ tegit.*

Et tamen, Servio notante, in sequentibus faeminarum tantum ponit exempla. Sed vide cap. 16.

159. Παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις. Eodem modo locutus Alciphron lib. 1. ep. 34. ἀμυνῆμαι γὰρ αὐτὰς ἢ ἐν σκαίμασιν ἢ ἐν βλασφημίαις, αἷμα' ἐν οἷς μάλιστα ἀνιάσονται. Jacobus ep. cap. 3. v. 9. de lingua: ἐν αὐτῇ ἐυλογεῖμεν τὸν Θεὸν ἢ πατέρα, ἢ ἐν αὐτῇ καταρμυθεύει τις ἀνθρώπος. Lucas Evang. cap. 23. v. 9. Ita in aliis locutionibus plurimis abundat haec praepositio. Homerus Iliad. Σ. 135.

Πεὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθῆσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι.

Ita v. 190. &c. alia dabit Munckerus ad Anton. Liber. cap. 23. & P. Moll. ad Long. Paſt. I. p. 36. quem nec Musaei locus fugit. Nec raro Latīnorum in simili modo adhibetur. Sidonius Carm. X. 9.

*Tum Divum, quicumque aderat terrore remoto
Quo quis pollebat lufit in officio.*

& v. 15.

Alcides clava, Mavors tum lufit in hasta.

Lactantius de Mort. Pers. cap. 39. Spadones in tormentis necat. Hieronymus in interpretatione Judithae cap. 2. 16. Omnesque resistentes sibi occidit in ore gladii. Vide an hinc defendi possit Statius lib. 4. Sylv. 9. v. 42.

*Ollares rogo non licebit uvas,
Cumano patinas in orbe tortas,
Aut unam dare syntbesin (quid horres?)*

Ubi Cel. Marklandus legit *vel o. t. In tempore* Valer. Flacc. lib. 2. v. 144. V. Burmannus. Justinus praef. §. 6. Statius praef. lib. 1. Sylv. quaedam & in singulis diebus effusa. ita optime Marklandus ex vetustis

stis editis in Addend. Interpres Judithae cap. 2.
17. Et post haec descendit in campos Damasci in diebus
messis.

CAPUT XV.

Oculi dejecti signa pudoris. Modestae virgines ad nuptia-
rum nomen horrescunt. Cervicem dilectarum intueri so-
lent amatores. Nonni interpres reprehensus aliquoties.
Επίτοις αὐτοῖς ὁ ἴδιος. Ineptā Crosi emendatio in Aulo
Gellio rejecta. Et cum quarto casu positum pro ὅ. Si-
ne parentum consensu matrimonia inire vetitum. Alci-
phronis locus contra Berglerum vindicatus. Et ὅτι τῶν
καρπῶν pro eis τινὲς καρπῶν. Et pro eis ab Homero aliisque
recte adhibitum contra Grammaticos docetur. Puerilis
Gujeti in Hesiodo conjectura explosa. Praepositionis in
promiscuus usus. Emendatus Boëthius. Defensus Lactan-
tii locus contra Tollium. Tentati Florus & Valerius Flac-
cus. In cum casu sexto pro quarto recentioribus usitatus.
Lactantius defensus contra P. Bauldri, Justinus contra
Gronovium, Propertius contra Gebauerum. Flavi fluxii,
flava unda, ob flaventem arenam. Rejēcti Acron & Ser-
vius. Tentatus Acron. Ubi & ibi pro quo & vicissim.
Εἰπὶ ὅ, καὶ ἀντιθέτως ὁ ἴδιος. Et similia.

160. Εἰς τὴν ἑλπίδα πᾶσι δὲ πᾶσι. Oculi enim dejecti
signa sunt pudoris. V. Achilles Tattus
lib. 6. p. 371. lib. 8. p. 467. Longus Past. lib. 4.
p. 124. Boëthius de Cons. Phil. i. i. His ille cho-
rus increpitus deiecit humi moestior vultum confessusque
rubore veracundiam, timen tristis excessit.

161. Αἰδοῖ ἐρυθρόωσαν ὑποκλέπτουσα παρῆιν. Mo-
destae enim virgines nuptiarum nomen horre-
scunt, saltem horrere se fingunt. Unde Petronius
cap. 26. de propadiosissima meretrice Quartilla:
Sine dubio non repugnauerat puer, ac ne puella quidem
tristis expaverat nuptiarum nomen. consule Cl. Bur-
mannum. Aristaen. lib. i. ep. x. p. 60. de Cydip-
pe: ἐπεὶ διδραχμὴν τὸν ὄρεον, αἱ δὲ ἀκέραιον τε καὶ νόθον,

Et tamen, Servio notante, in sequentibus faeminarum tantum ponit exempla. Sed vide cap. 16.

159. Παραπλάγξας ἐν μύθοις. Eodem modo locutus Alciphron lib. 1. ep. 34. ἀμυνῆμαι γὰρ αὐταῖς ἔκ ἐν σκαύμασιν ἔδ' ἐν βλασφημίαις, αἱ δ' ἐν οἷς μάλιστα ἀνιέσονται. Jacobus ep. cap. 3. v. 9. de lingua: ἐν αὐτῇ ἐυλογῶμεν τὸν Θεὸν ἢ πατέρας, ἢ ἐν αὐτῇ καταραμεθα τὴν ἀνθρώπους. Lucas Euang. cap. 23. v. 9. Ita in aliis locutionibus plurimis abundat haec praepositio. Homerus Iliad. Σ. 135.

Περὶ γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθῆσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι.

Ita v. 190. &c. alia dabit Munckerus ad Anton. Liber. cap. 23. & P. Moll. ad Long. Past. I. p. 36. quem nec Musaei locus fugit. Nec raro Latinorum in simili modo adhibetur. Sidonius Carm. X. 9.

*Tum Divum, quicumque aderat terrore remoto
Quo quis pollebat lufit in officio.*

& v. 15.

Alcides clava, Mavors tum lufit in hasta.

Lactantius de Mort. Pers. cap. 39. Spadones in tormentis necat. Hieronymus in interpretatione Judithae cap. 2. 16. Omnesque resistentes sibi occidit in ore gladii. Vide an hinc defendi possit Statius lib. 4. Sylv. 9. v. 42.

*Ollares rogo non licebit uvae,
Cumano patinas in orbe tortas,
Aut unam dare syntbesin (quid horres?)*

Ubi Cel. Marklandus legit vel o. t. In tempore Valer. Flacc. lib. 2. v. 144. V. Burmannus. Justinus praef. §. 6. Statius praef. lib. 1. Sylv. quaedam & in singulis diebus effusa. ita optime Marklandus ex vetustis

stis editis in Addend. Interpres Judithae cap. 17. Et post haec descendit in campos Damasci in diebus messis.

CAPUT XV.

Oculi dejecti signa pudoris. Modestae virgines ad nuptiarum nomen horrescunt. Cervicem dilectarum intueri solent amatores. Nonni interpres reprehensus aliquoties. *Επί τῶν ἀλλοθῶν* & familia. Ineptā Crost' emendatio in Aulo Gellio rejecta. Eis cum quarto casu positum pro 4. Sine parentum consensu matrimonia inire vetitum. Alciphronis locus contra Berglerum vindicatus. Eis *ἐν τῇ καὶ* pro eis *ἐν τῇ καὶ* & pro eis ab Homero aliisque recte adhibitum contra Grammaticos docetur. Puerilis Gujeti in Hesiodo conjectura explosa. Praepositionis in promiscuus usus. Emendatus Boëthius. Defensus Lactantii locus contra Tollium. Tentati Florus & Valerius Flaccus. In cum casu sexto pro quarto recentioribus usitatus. Lactantius defensus contra P. Bauldri, Justinus contra Gronovium, Propertius contra Gebauerum. Flavi fluvii, & flava unda; ob flaventem arenam. Rejetti Acron & Servius. Tentatus Acron. Ubi & ibi pro quo & vicissim. *Εἰς τὸν* & *ἐν τῇ καὶ* & familia.

160. *Εἰς τὸν* & *ἐν τῇ καὶ* & familia. Oculi enim dejecti signa sunt pudoris. V. Achilles Tattus lib. 6. p. 371. lib. 8. p. 467. Longus Past. lib. 4. p. 124. Boëthius de Cons. Phil. 1. 1. His ille chorus increpitus deiecit humi moestior vultum confessusque rubore verecundiam, limen tristis excessit.

161. *Αἰδοῖ ἐρυθίσασαν ὑποκλέπτουσα παρῆν.* Modestae enim virgines nuptiarum nomen horrescunt, saltem horrere se fingunt. Unde Petronius cap. 26. de propaciosissima meretrice Quartilla: Sine dubio non repugnauerat puer, ac ne puella quidem tristis expaverat nuptiarum nomen. consule Cl. Burmannum. Aristaen. lib. 1. ep. x. p. 60. de Cydippe: *ἔτι διδρυχομένη τὸν ὄρεον, αἶψα δ' ἀκρότον τε καὶ νότον,*

τὸν ἐρωτικὸν λόγον ἀπέριψεν αἰδομένη· ἢ ἡμίφωνον καταλέλοιπε λέξιν ἢ ἐπ' ἐχάτω κειμένην. ὅτε διαμνημονεύσαν γάμον· ὃν σεμνή παρθένος καὶν ἑτέρῳ λέγοιτο, ἠρυθείασι. Ovidius lib. 4. Met. 329.

Nais ab his tacuit: pueri rubor ora notavit

Nescia quid sit Amor; sed ἔς erubuisse decebat.

171. Οὐ κάμεν εἰσερδῶν ἀπαλόχερον αὐχένα κέρης. In hanc sententiam Nonnus lib. 7. p. 216. l. 21.

Ἀσκεπείος σκοπιάζειν ἰλεύθερον αὐχένα κέρης.

Ita lib. 15. p. 426. l. 10. lib. 16. p. 438. l. 23. lib. 34. p. 854. l. 28.

Ὀμματα μὴ σκοπιάζε· ἢ ἀργυφον αὐχένα Βάκχης. Oculos non introspecte ἔς argenteam cervicem Bacchae.

Ita vertunt pueriliter, cum deberent *splendidam*, quem errorem aliis locis plurimis commiserunt. ita lib. 38. p. 972. l. 21.

Ἀργυφῶν ἑκκυκλος ἴτας φοινίσσεται μαζῶν.

Nisi legendum quis putet Ἀργυρέων oppositione non inveniusta. Sed & lib. 47. p. 1208. l. 16.

Ἀργυφα πορφύροτο παρήια.

Ubi idem error, sicut & lib. 40. p. 1022. l. 20. & aliis locis, nam *argenteum* pro *splendido* cepisse vix crederem.

175. Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους ἐπέων κελεύθους eleganter dixit Poëta. Solent enim voces & locutiones desumptas a cursu & via transferre ad orationem. Homerus Iliad. τ. 186.

Ἐν μοιρῇ γὰρ πάντα δέικει, ἢ κατέλεξας.

Herodotus lib. 1. cap. 5. & 24. Lycophr. Cass. v. 10. 8106-

διοίχνη δυσφάτης αἰνιγμάτων.
 Οἶμας τυλίσων, ἥπερ εὐμαθὴς τείβος
 Οἶθῃ κελεύθῳ τὰν σκότῳ ποδηγετεῖ.

Ubi Tzetzes Διοίχνη] πορεύς, διέρχς. τροπικὴ ᾧ ἡ
 λέξις. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ νόει. & Οἶμας τ.] ἀνερευνῶν καὶ
 ταῦθα τροπικῶς. οἶμας ἢ οὐδὲ λέγω ἢ ὁρμὴν ἢ λόγον
 ἢ τὸ Κασάνδρας, ἢ οἶμας τὰς ὁδοὺς. οἶμος γὰρ ἡ ὁδὸς,
 οἶμη ᾧ ἡ ὁδὸς. Ultima recte castigavit Spanhemius
 ad Callim. H. in Jov. v. 78. Confer hic Potterum.
 Auctor vitae Homeri p. 315. Achill. Tat. 8. p.
 471. Aristaen. i. 24. Nonnus lib. 48. p. 1272. l.
 18. Plautus Milit. Glor. 4. 4. 29.

PA. Ordine is:

*Nisi modo unum hoc: hasce esse aedis dicas dotalis
 tuas.*

Ita recte restituerunt viri Docti. Virgilius Ciri v.
 270.

Dicendum est, frustra circumvehor omnia verbis.

Georg. 2. 174.

Tibi res antiquae laudis & artis

Ingredior.

Georg. 3. 285.

Singula dum capti circumvectamur amore.

Æneid. 6. 868.

Tum pater Anchises, lacrimis ingressus obortis:

O nate, ingentem luctum ne quacre tuorum.

Statius Sylv. 3. 3. 149. Ennodius lib. i. ep. i. ex
 emendatione Gronovii Diatr. Stat. cap. 29. p.
 188. *Dum salum curris verbis in statione compositis,
 & incerta liquentis elementi placida oratione describis;*

R 4

dum

dum sermonum cymbam inter loquelaë scopulos rector diligens frenas & cursum artificem fabricatus trutinator expendis. Rosweytha praef. ad Oddon. II. v. 33. p. 711.

*Digneris tamen & propriae Monialis
Transcurrens seriem nunc lecitare recentem.*

Ita verbo transire usus Aulus Gellius lib. 20. N. A. cap. xi. Ego vero, quum illud Heracliti Epbesii viri summe nobilis verbum cordi haberem, quod profecto ita est; Πολυμαθὴν νόον & διδάσκει ipse quidem volvendis transeundisque multis admodum voluminibus, per omnia semper negotiorum intervalla, in quibus furari otium potui, exercitus defessusque sum. ita hunc locum ex MS. emendasse Cl. Salmasium, favente Diogene Laërtio, qui haec verba ab Heraclito prolata testatur, monet Joan. Crojus Observ. in Nov. Testam. cap. 4. p. 31, 32. ipse tamen satis pro inperio tolli jubet in Gellio negationem, ut quod negavit, Heraclitus, adfirmet Gellius, *quo enim aliter testaretur se in variorum librorum plurimum temporis impedisse?* Sed manifeste ratio fugit Virum alias non indoctum, ut mitissime dicam, perverse admodum Gellium intelligentem, cujus haec mens: Graecos sine discrimine & delectu tantum copiam secutos multa congefisse, se vero utpote memorem dicti Heracliti, quod profecto ita erat, in legendis multis quidem voluminibus totum fuisse, sic tamen ut modica tantum & utilia inde acciperet, *quae aut ingenia prompta expeditaque ad honestae eruditionis cupidinem utiliumque artium contemplationem celeri facilique compendio ducerent, aut homines aliis jam vitae negotiis occupatos a turpi certe agrestique rerum atque verborum imperitia vindicarent.* Non videtur inspexisse Crojus auctorem cum haec scriberet, certe ne librum indicat, incredibile alioqui
tam

tam turpiter se dare potuisse; & tamen hic Heinsio at quanto viro! ob longe minores errores tam barbaro modo insultat.

180. Οὐ γὰρ ἡμοῖς τενέεσσιν ἐπενύαδεν. Horum enim sine consensu matrimonia contrahere apud Veteres vetitum. Ovidius Metam. 4. v. 60.

*Tempore crevit amor, taedae quoque fure coissent;
Sed vetuere patres.*

Vid. quae notarunt Feythius Antiq. Homer. t. 13. p. 163, 164. Potterus Archaeol. Graec. 4. xi. p. 603. qui nec Musaei locum omiserunt, idemque patet ex Genes. cap. 24. v. 50. Quantopere haec distent a moribus hodiernis Hispanorum patet ex Itinerario D' Aunoy cap. 15. p. 201. ed. Belg.

181. Εἰ μὴν ἐς πατεῖδα μίμνεν. Pro ἐν πατερίδι locutio haec apud Graecos usitatissima. ita enim Orpheus Argon. v. 475. Herod. lib. 1. cap. 9. 14. & 70. Theocr. 17: 50. Alciph. 3. 43. Matth. 2: 23. Luc. 21: 37. Achill. Tat. 1. p. 3. lib. 3. p. 157. lib. 6. p. 375. Nonnus lib. 3. p. 94. l. 31. Scholiastes Musaei ad v. 71. ita in Inscript. Berenic. post alios edita a Cl. Wesselingio Diatr. de Jud. Archont. p. 7. Vide an hinc non defendi queat vulgata Alciphronis lectio lib. 1. ep. 24. p. 98. Μὴ ᾗ πατερίδης ἀγαθὸς γείτονας εἰς σενὸν ἔκαστος φθειρομένης. Ne vero committas, ut incuria tua boni vicini in angustias coacti pereant. quemadmodum jam suspicatus est Acutissimus Berglerus, quem fateri non satis se videre, quid hic sibi velit ἔκαστος, equidem miror, cum certissimum sit idem esse, quod εἰς σενὸν καὶ σενὸν, quemadmodum Thucydides saepe dixit ἡ πλειὸν ἔκαστος, alique muki. Consulenda omnino quae in hanc rem observavit Vir harum literarum longe peritissimus Tib. Hemsterhuisius ad Lucian. Dialog. p. 102, 103. ipse Alciphron lib. 3. ep. 56. p. 416.

p. 416. ἡ ἀνάγκη δὲ γυμνὸν τῷ οἰκίᾳ θύραζε ἐν ἀπαρτῇ χρόνῳ ἐκβλήθεντα ἐκπεσῆν. pro quo Demosthenes ἐν σενῶ. sicut autem Alciphron εἰς σενὸν τ. κ. dixit; ita Aristænetus lib. 2. ep. 1. p. 194. δίδε τοῖς σοῖς ἐπαρῶν ἐς τὸ ὄραν τρυγᾶν. Contrario autem modo praepositionem ἐν pro εἰς adhibet saepissime Homerus, ut Iliad. M. v. 23.

Κάππεσον ἐν κινήσει, ἢ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.

Ita Iliad. Λ. 425. 742. Ξ. 452. Δ. 593.

Κάππεσον ἐν Δήμῳ.

Antoninus Liber. fab. 4. Orpheus Argon. v. 172. Nonnus lib. 22. p. 598. l. 18. & quicquid est bonorum Scriptorum. Adeo tamen haec loquendi ratio ineptam Grammaticorum, Poëtis plerumque iniquissimorum Judicium, censuram effugere non potuit, ut inter soloecismos referre eam non dubitaverit Auctor οὐδὲ Σολοικίας nuper editus a Cel. Valckenaerio p. 202. neque Hesiodi versus 189. in Theogonia:

Κάββαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολέκλυσσιν ἐνὶ πόντῳ.

Liberari potuit a vana Franc. Gujetti correctione; qua reponit πολέκλυσσιν ἐνὶ πόντον nimia corrigendi prurigne laborans criticus Sed Graeci Poëtae saltem graece loqui deberent, neque eo audaciae procedendum, ut pueris ridendos errores ipsis impingeremus. Quis enim unquam praepositionem ἐν cum quarto casu construxit? Et tamen id antiquissimi aevi Poëtae hic obtrudit acutissimus Criticus; reliquos alto supercilio despiciens ut plurimum. Si quis famae Gujetti consulere velit, culpam necesse est inpingat typographorum nationi conviciis audiendis adsuetae, qui ἐν pro ἐπὶ dederunt, quamvis ego nimis praecipiti viri hujus calori verius haec deberi putem. Eodem modo Latini praepo-

positione in utuntur, ubi quartus casus usitator, construentes cum sexto, & vicissim. Scholiastes in Arati Phaenomena: *Piscis magnus dicitur in astra collocatus, eo quod decidens in Boeth stagno Aphacitidis filia Veneris in piscem sit transfigurata, quam Syri Deam nominaverunt.* Ita recte locum emendavit post Seldenum Bochartus Chan. lib. 2. 14. p. 749. Fulgentius Myth. lib. 2. 4. p. 70. *Abscisae ergo vires temporis ---- atque in humeribus velut in mari projectae.* ita legendum cum MS. Leid. & edd. vet. non *mare*. V. Munckerum: ita cap. p. p. 66. *Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum.* ita & interpret vulgatus monente eodem. Dietsy Gretensis de B. T. lib. 1. p. 11. *omnes qui aderant in voluntate ejus traduxit.* Servius ad Virg. Aeneid. 3. 171. *excepta piscatorum retibus in vita reducta est.* ubi in aliis editionibus *instita* perperam scribitur. Boethius de Cons. Phil. lib. 2. cap. 1. *Sed, ut arbitror, baud multum tibi haec in memoria revocare laboraverim.* ita diserte scribitur in CD'O. cum in reliquis omnibus editt. & MSS. *memoriam*. Optime, Lactantius de Mort. Pers. cap. 21. *Lecta ossa & in pulverem comminuta jactabantur in flumine ac mari.* ita legendum puto non *mare*, quod nimis cascum videtur. Pessime autem cum plurimis Tollius emendat *in flumina aut mare*, dupliciter peccans. Non enim ac loco movendum, ut multis aliquando ostendam. Nec altera locutio sollicitanda, de qua Columbus consuli potest, qui dubitanter tamen pronunciat, cum, mea quidem sententia, nihil certius. Florus lib. 2. cap. 12. §. xi. *Quum in conspectu venisset hostis.* ita lego cum Ryck. Reg. F. & Ald. non *conspetum*, quamvis video improbare Doct. Dukerum. Virgilius Aeneid. 6. 339.

Exciderat puppi mediis effusus in undis.

Valerius Flaccus lib. 2. v. 26.

U

*Ut memorant, pressum ipse comis Neptunus in
alto
Abstulerat.*

Ita legendum forte pro *in altum* ex Codice Car-
rionis, quamvis Heinssii membranae dissentiant.
Pura hanc in rem notavit Doct. Vossius de Con-
struct. cap. 65. & Cel. Canegieter in Diss. de A-
viano cap. 19. nec non Munckerus in Dissert. Hy-
gino praefixa pag. 9. ubi cum Heraldus ad Arnob.
lib. 1. censet vetustioribus scriptoribus haec mi-
nus usurpata quam recentioribus, a quo discedit
Cl. Canegieter l. c. ratus, quanto quisque vetustior
est Linguae, atque elegantior auctor, tanto frequen-
tius promiscue duplicem hunc casum ab eo positum
reperiri. Ego Munckeri sententiam verioremi pu-
to; nam si discedas a Plauto & similibus anti-
quioribus, apud aureae aetatis scriptores parcius
haec offendes, quam apud recentiores, ex qui-
bus Mythologici scriptores a Munckero editi ex-
emplorum ingentem numerum sufficere poterunt.
Minime tamen apud alios haec occurrere, vel re-
probanda censeo. Contra autem in cum quarto casu,
ubi usitator sextus, usurpavit Boethius Conf. Fid. p.
294. *quia multis infectus oriminibus jacebat in mortem.*
Lactantius de Mort. Pers. cap. 19. *Protraxit a ter-
go Dajam, Constantino repulso, & exutum vestem pri-
vatam constituit in medium.* Non debuerat hunc lo-
cum P. Bauldri legendo *in medio*, satis pueriliter,
depravare. Justinus lib. 1. 9. §. 14. *in femur gra-
viter vulneratus occubuit.* id quia MSS. omnes ha-
bent obsecutus Gronovio non mutarem in *femur*.
Propertius lib. 2. 7. 50.

*Et dominum lavit moerens captiva cruentum
Appositum flavis in Simaenta vadis.*

Quam

Quam lectionem interpres frudius contra Gujetti & Heinsium recte defendit. Hic tamen conjecturam Gujeti, quamvis in notis p. 686. probatam, repudiat Advers. lib. 3. cap. 5. p. 241. Hoc autem versu Georg. Christ. Gebauerus, ut discimus, ex Act. Lips. A. MDCCXXXIII. Mens. Aug. p. 380. reponit *fulvus*, ab arenarum fulvo colore, et putat Vir Eruditus in Obs. Misc. Vpl. III. p. 438. Nec multum abluat a voce *fluvius*, ex quo *fluvius* post alios fabricavit Broekhusius. Hoc tamen malo omnino. Fluviorum enim epitheton proprium id esse nemo paulo humanior nescit, adque recte observavit Broekhusius. sic & Albinovanus El. ad Liviam v. 221.

*Ipse pater fluvius Tiberinus inhorruit undis,
Sustulit & medio nubilus æquæ caput.*

Ita *fluvium* lina Ovid. lib. 15. Metam.

Templa parentis int' fluvium tangensia litus.

Virgilius Georg. lib. 3. v. 350.

Turbidus & torquens fluvius Hister arenas.

Idem de Tiberino lib. 7. 31.

Et multa fluvius arena.

Ubi Servius proprium hoc esse epitheton notat. Acron in Horatio Carm. lib. 1. Od. 8. v. 8.

Cui tunc fluvium Tiberim tangere?

fluvium explicat inundatione turbidum, adducto hoc Virgilii loco. an voluit inundatione? ita certe MS. Franeg. Servius ad Virgil. 8. 30.

*Populas inter senior se attollere frondes
Visus*

No

Notans: *Atqui ubique eum flavum dixit: sed senior aut propter spumas dictum est: aut ad reverentiam pertinet.* videtur putasse flavum epitheton esse juvenum florenti aetate, quod ipsum Doctis persuadere posse haecenus dubito. Sed tandem in viam. Refert ad locutiones memoratas usum ὅ ubi, & ibi, quo adhibentur pro quo, & vicissim. Cassiodorus lib. 1. ep. 45. *Ut te notum in illa parte mundi facias, ubi aliter pervenire non poteras.* Boëthius Conf. Fid. p. 294. *ibique missi Prophetas. & alii Sancti viri.* V. Munckerus ad Hygin. fab. 15. Roa-weythia v. 151. p. 714.

*Ni sua spernendo forsitan regalia jussa
Illic pugnaret, quo Rex idem prohiberet.*

Ita v. 650. p. 723.

*Hic modo sublimem gaudens captaret honorem,
Quo prius ingentem fuerat perpeffa dolorem.*

184. Ἐργον κ. τ. λ. Aperta imitatio Nonni lib. 42. p. 1096. l. 31.

Ἐργον, ὅπερ τελέει τις ἐν ἡματι, νυκτι δοκεύει.

185. Εἰπὲ δ', μὴ κρύψῃς. Non otiosa haec repetitio, sed venusta plane, nec quidquam minus quam ταυτολογία sapit. plane eodem modo locutus Nonnus lib. 8. p. 236. l. 14.

Εἰπὲ δέ μοι, μὴ κρύπτει τοῦς συλήτορας μήτρης.

Lib. X. p. 280. l. 16.

Εἰπὲ φίλος, μὴ κρύπτει τὸν γένος.

Nec non p. 286. l. 28. ita alii plures similes ejusdem significatus voces venuste sociant. Herodo-
tus

tus lib. i. cap. 9. Θάρσει γύγῃ καὶ μὴ φοβεῖ. apud eundem Pythia cap. 47.

Καὶ κωφῶ συνίημι, καὶ ὃ φωνεῦντος ἀκύνω.
Mutum percipio, fantis nihil audio vocem.

Aristophanes Plut. V. 494.

Ἡ γὰρ ὁ Πλάτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὡς περ
μινος.

Ubi Scholiastes: τὸ δὲ βλέψῃ κ. μ. τ. ω. π. δῆλοι ἐπὶ
παραλλήλῃ ταυτὸν σημαίνει. ita legit Doctiss. Hem-
sterhuis, vel δῆλον --- σημαίνειν, pro δηλοῖ --- σημαίνειν.
Hesiodus Θεογ. V. 551.

Ὡς γὰρ ὃδ' ἀγνοίησε δόλον.

Sacer scriptor Judic. cap. 5. v. 3. Ἀκούσατε βασι-
λεῖς καὶ ἐνωτίσασθε σάτραπαι. Ita saepe. Lucas Evang.
cap. 1. v. 20. Καὶ ἰδοὺ, ἰσὴ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος
λαλῆσαι. Consuli merentur quae Doctiss. L. Bos in
Exerc. Philol. ad h. l. contra Theophylactum,
Grotium aliosque observavit, qui perperam ἰσὴ
σιωπῶν ταυτολογίας vitandae ergo exponebant fur-
dus fies.

C A P U T X V I.

Musaeus ob inconstantiam reprebensus, quemadmodum Ὁ
Orpheus. Jalón nave aedificata primus mare tentasse a
Poëtis vulgo statuitur. Valerius Flaccus ob inconstan-
tiam, cum Orpheo notatus, semel defensus contra Scalige-
rum. Emendatio Eschenbachii in Orpheo repudiata. Prae-
positionum εἰ καὶ in frequentissima ellipsis. Suppletus Ser-
vius. Arator contra Witbofium semel, Statius con-
tra Heinsum, Marclandum &c bis defensi. Emenda-
tus Orpheus, notatus, & vindicatus. Callicbori & Par-
thenii fluminum distincta nomina apud Orpheum uni tri-
buita. Reprebensus Stephanus Byzantinus & Nonnus,
qui Lycurgum modo Dryante, modo Marte creatum pro-
dit.

dit. Longius reiectis Tullii & P. Moll conjecturis bis emaculatus, & ab inconstantiae crimine cum Achille Tatio absolutus. Virgilius inconstantiae in descriptione inferni accusatus. Mariti non videntur sortiti loca, quae meruerant uxores. Sichaeo non recte iuncta Dido in lugentibus campis, in quibus immerito etiam Caeneus & Eriphyla ponuntur. Ixionis diversae poenae rotas, filices imminentis & anguium memorantur a Virgilio. Defensus locus Virgilii. Tentatus Servius. Torti orbis. Valerius Flaccus reprebensus. Argonautae primo navigationis tempore tempestate iactati fuisse non videntur. Statius expositus contra Marklandi sententiam. Iuncta luna non triplicata. Duas noctes Herculis generationi impensas pauci tradunt cum Statio, qui alibi tamen trium meminit. Talis inconstantiae varia exempla. Aurorae ab Ausonio & Virgilio bigae & quadrigae datae. Tentatus Virgilius. Nocti modo bigas, modo quadrigas sine respectu biemis & aestatis dari contra Broekhusium observatum. Diana modo uno cerua, modo bigis, modo quadrigis vecta. Notatus Buanarratus aliaque. Auctor Confessionis Fidei plurimis locis reprebensus & refutatus. Alia inconstantiae auctorum exempla plurima. Propertius forte defensus. Hieronymi locus contra Pbalettranum adsertus. Dictys. Crotensis emendatione ab inconstantia absolutus.

291. Οὐδὲ μοι ἔγγυς ἔασιν ἀμήλικες, ὅδ' ἐ χορεΐαι
 Ἡ' ἰθέων παρέασιν. Atqui supra v. 33. ipse
 Musaeus de puella adfirmat:

Σαιοφροσύνη ἢ ἢ αἰδοῖ
 Οὐδέ ποτ' ἀγρομενῆσι μεθωμίλησε γυναιξίν,
 Οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἡλικὸς ἥβης,
 Μῶμον αἰλευομένη ζηλήμονα θηλυτεργίων.

Haec non optime cohaerent. Consultum certe magis modestiae & pudicitiae Heronis putarem, si ipsa scena mutata rationes v. 33. ab ipso Poëta adlegatas memoraret Leandro, ipse vero Musaeus v. 33. causam societatis cum aequalibus vitatae candide & aperte panderet, vel potius utroque loco sibi constaret. Non tamen nimis hoc nomine
 exa-

examinandum putem elegantissimum vatem, cum Poëta, Historicis, aliisque talia aliquando exciderunt, ad quae investiganda & adtentione & iudicio opus est, quia difficulter talia animadvertuntur, nec raro inmeritis talia impingi possunt. Oprimo tamen iure in hanc classem refero Vetus- tum Argonauticum, Scriptorem, qui sub Or- pheï nomine circumfertur, quando v. 66 diserte canit Minervam primam navem fuisse fabricatam:

Καὶ αἱ Φηγεῖαν πρώτην πεποίητο νῆα,
Ἡ δ' ὑπ' εἰλατίνοισι ἑρετμοῖς αἰλιμυρέα βένθη.
Πρώτη ὑπεξέπρησε, τείβας δ' ἤνυσσε θαλάσσης.

Et tamen v. 1291. canit de nave Argo:

Κεκυρταν λαβὴν ἔεικτο, ἥ σφιν ἐναΐδι
Ἰόλεις εἰρεσίης δ' ἑλκτλάγκτοιο πορείης
φαίνεσσι.

Phaeaces igitur maria navigare jam ante norant, cum ab Argonautis nusquam visis discere non po- tuerunt. Jasonem primam navem longam aedifi- casse, quod monēt Apollonii Rhodii Scholiastes a quibusdam statui, quod & ex Plinio lib. 7. cap. 56. manifestum, inquit, Phaeacas autem magis litora legisse, neque alto se credere fuisse aulos adhuc. Fateor non credibile esse, primam navem à Jasonē ante phaeacos, rates, imo naves alias fuisse fabricatam, quaeque multa à multis dicta, cum nobis sufficit alios plures, quemadmodum Erato- sthenes Catast. cap. 35. πρώτη γὰρ αὐτὴ νῆος κατα- σκευάσθη, ἣ ἀρχὴν ἐκαστοῦ θωπήεσσι ἢ γενομένη, πρώτη δὲ πῶς αὐτὴ δὴ αὐτὴν ἀβύσσον δ. de quo conferri potest Munckerus ad Hyginum p. 49. statuere primam navem ab Jasonē in mare fuisse dedu- ctam, quam opinionem, quod nemo nescit, se- cui Poëtae, et. gr. Valerius Flaccus lib. 1. v. 1.

Prima Deum magnis canimus freta perovia natis.

Et v. 196. ubi Jason Neptunum placare studens ita loquitur:

*Da veniam. scio me cunctis e gentibus unum
Inlicitas tentare vias, hiememque mereri.*

Qui tamen lib. 2. v. 108.

*Dux Lemni, puppes tenui contexere canna
Ausus, & inducto cratem defendere tergo,
Laeta mari tum signa refert: plenasque movebat
Armentis nuribusque rates.*

Utinam haec Summus Burmannus, quod promiserat ad v. 1. conciliasset, neque enim, si jam rates potius, quam naves fuerunt, ut censet Vir Clarissimus, penitus convenient haec cum eo, quod dicit *se unum e cunctis gentibus* mare tentare. Quod vero Julius Caesar Scaliger lib. 6. de Poëtica Flacco objicit v. 642. ubi ita Neptunus:

*Hanc mihi Pallas,
Et Soror hanc, inquit, mulcens mea pectora fletu
Abstulerint: veniant Phariae Tyriaeque carinae,
Permissumque putent. quoties mox rapta videbo
Vela Notis plenasque malis clamoribus undas?*

In eo inique agit, cum clarissimum in modum patet vaticinantem hic introduci maris Deum, quod vel caeco patet, & recte observatum Burmanno, nam quod primo conjectat concedi posse ante Argo versus Occidentem & oras Africae & Hispaniae cursum instituisse Tyrias & Pharias carinas, sed minimo ausas fuisse Bosporum & Euxinum peragraré, non placet, cum evidenter pateat eum sermonem tribui Neptuno, quo de mari tunc primum aperto loquatur, ob quam rationem alias naves Argonautis in Ponto Euxino non nimis adcurate ob-
vias

vias quoque fingere mihi videtur Poëta, quemadmodum hic Phaëcas navigationis peritos Orpheus. Idem hic quoque v. 1297. classem Aeëtae ipsos insecutam memorat, quemadmodum & Valerius Flaccus lib. 8. v. 259.

*Quis novus inceptos timor impedit hymenaeos?
Turbavitque toros, & sacra calentia rupit?
Absyrtus subita praeceps cum classe parentis
Advehitur.*

Atqui ea tantillo tempore aedificari non potuit. Conferri possunt notata Eschenbachio, qui tamen non vidit haud firmitus cohaerere responsum Orphei Jasoni, ipsum iuineris comes sociusque ut esset, roganti, datum, ubi hanc causam interferat v. 98.

*Ἦδη γὰρ μοι ἄλῃς καμάτων, ἄλῃς ἐπλετο μόχθων,
ὧν ἰκόμεν ἐπὶ γαῖαν ἀπείρετον ἠδὲ πόληας,
Αἰγύπτῳ Λιβύῃ τε βροτοῖς ἀνὰ θέρσφατα φαίνων.*

At quo modo Orpheus iter adeo longinquum & difficile, quo maria vasta & flumina sonora ipsi superanda, nullo usus navigio conficere potuerit me cum ignarissimis scire candide fateor, nisi arte aliqua nobis ignota, vel Triptolemi currum, vel Daedali alis vectus fuerit. Interea invictum hoc argumentum, quo antiquitas hujus Poëtae, ipsum se Argonautam fingentis, destruitur, talis enim si fuisset ipsum tam turpiter a veritate potuisse aberrare quis sanus credet? Ceterum v. 100.

Αἰγύπτῳ Λιβύῃ τε βροτοῖς ἀνὰ θέρσφατα φαίνων.

Eschenbachio emendanti Αἰγύπτῳ Λιβύῃ τε βροτοῖς ne auscultem facit ipse Poëta v. 77. ubi dicit.

Βιστονίη Κικόνεσσι πολυρρήνοισιν ἀνάσσει,

Pro quo praepositione addita v. 129.

Ὅς Δολόπειον ἀνασεν ἐν ᾧ Φθίῃ ἐμβάλη.

Nihil tritius hac praepositionis ex ellipsi. Homerus Iliad. P. 36.

Χηρῶσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο πέσας.

Iliad. Π 151.

Βοσκομένη λεμῶνι ὡς ῥόν Ω' κεανοῖς.

Aelianus Var. Hist. 3. 12. αἶψ' ὑδέρτοις ἐλευσιτάσας τῇ Σπάρτῃ καταμῆναι. id Kuhniius reinendum putat, cum Haber corrigit ἐν τῇ Σπάρτῃ. Sed obmittitur Vir Eruditus in Obs. Misc. Vol. III. p. 89. neque admodum ego defendam. vide quae observat Eruditissimus Xenophontis Ephesii Interpres ibid. p. 419. Poëtis talia magis in deliciis. Ita Latinis praepositionis in usitatissima ellipsis. Claudianus de R. P. 3. 114.

Jam non ulterius Phrygia tellure morabor.

v. 363.

*Sic qui vecturam longinqua per aequora merces
Molitur tellure ratem.*

Virgilius Aeneid. lib. 5. v. 730.

*Gens dura atque aspera cultu
Debellanda tibi Latio est.*

Lib. 12. 546.

*Hic tibi mortis erunt metae: domus alta sub Ida;
Lyncei domus alta, solo Laurente sepulcrum.*

Lib. 7: 779.

*Quod litore currum
Et juvenem monstribus pavidi effundere marinis.*

Ita

Ita lib. 2. 33. Pol. 8. 95. 97. ubi Servius. lib. 12. 343.

*Quos Imbrasilus ipse
Nutrierat Lycia, paribusque ornauerat armis,*

Ibi Servius: Lycia autem pro in Lycia, ut non Lybiae. scribe Non Lybiae, non ante Tyro despectus Jarbas. ex lib. 4. 36. ubi idem; aut in Tyro, ac si diceret, Tyri. &c. quae nunc non discutio. lib. 4. 632.

*Tum breuiter Barcen nutricem adfata Sichaei,
Namque suam patria antiqua cinis ater habebat.*

Versum ultimum inmerito expunctum a Viro Docto in Obs. Misc. Vol. I. p. 13. auctori felicitate vindicavit Vir Eruditissimus in nota subiecta. Talia loca debuerant ob stare quo minus Eruditissimus Withofius in Spec. Gueth. p. 157. in Aratore Act. Apost. 1. p. 246. pro

Ecclesiam terris colimus.

Legeret in terris, praecipue cum ipse Virgilius diserte Aen. lib. 3. v. 147. dixerit:

Nec erat & terris animalia somnus habebat.

Debuissent & haec retinere Heinsum Advers. lib. 1. cap. 18. p. 188. ut & Martlandam, ne in Statio lib. 4. Sylv. 5. v. 12. pro

*Non si mihi lumina mille
Quae saepe alterna tantum statione tenebat.
Argus.*

Emendaret uterque in statione, neque enim de reliquis coniecturis sententiam ferre vacat. Fors & retineri posset locus Statii lib. 4. Sylv. 1. v. 40.

*Restat Baëtra novis, restat Babylona tributis
Frenari, nondum gremio Jovis Indica laurus.*

Ubi Livinejus, Barthius, & Marklandus reponunt in gremio. Sed redeamus tandem ad Orpheum, quem nondum dimittendum puto. Canit hic v. 798.

*Νῆα κατιθύων ἐπὶ Παρθενίῳ ῥέεθρῳ,
Ὅν δὴ Καλλιχόρον μιν ἐπώνυμον οἱ καλέσσαν,
Ὅν τοι ἐγὼ μύθοισιν ἐπὶ περτέροισιν ἔλεξα.*

Lego μύθοισιν ἐν περτέροισιν. Consule dicta cap. 13. de hac locutione. Vides autem Poëtam hic memorare flumen Parthenium, cujus in superioribus mentionem se fecisse hic monet. atqui evolve tota Argonautica, quod his terve feci, nec quicquam reperiēs. Scrutentur acutiores an alicubi corruptum hoc nomen adhuc lateat. Meminit & hujus fluvii Valerius Flaccus lib. 5. 102.

*Altius in ventos recipit ratis; ac fugit omne
Crobiali latus, & fatis tibi, Tiphys, negatum
Parthenium.*

Ubi Vossius rejicit sententiam Nicolai Loënsis eundem fluvium statuentis ac Callichorum, quia Valerius antea v. 74. distinguit:

*Praeterit & festa vulgatum nocte Lyæi
Callichoron: nec vana fides: hys Bacchus in oris
Abluit Eoo rorantes sanguine thyrsos.*

Atque ita Scylax in descriptione Paphlagoniae ex conjectura Salmasii & I. Vossii, ut adeo hic iterum errorem forte commiserit Orpheus, nisi alios ipsum secutum auctores velis. Nescio vero unde hauserit Stuckius ad Arrian. Peripl. p. 130. diversam lectionem Καλλιχόρον an e conjecturā, an e vitiosis codi-

codicibus quod probabilius. certe eadem fere diversitas apud Valerium v. 75. Simili autem ratione memoria lapsus est Stephanus Byzantinus in V. Λακεδαιμόνων. ubi scribit: Ἰσι. & ὄρχησις Λακωνική, αἷς ἐαυτῷ αἰὲς Μαντινείας εἰρήσεται. nam in V. Μαντινείας ne verbum de ea re monet. Hunc tamen errorem homini, qui librum hunc in compendium redegit, adscribendum puto. Parum etiam sibi constat Nonnus lib. 28. p. 538. l. 31.

Εἴθε τις Ἀῖρεος αἶμα μαιφόνος ᾄκειν ἀνῆλ,
 ἦθεσι ριγδανοῖσιν ἔχων μίμημα τοκῆος
 Οὔνεκς ἀμέθυτος ἀμεμφέας εἰς μόρον ἔλκων
 Λινομαυῆς Λυκοόργος.

Ubi Lycurgum Martis filium vocat, sicut & p. 540. l. 18.

Ἐνυαλίῳ ᾧ τοκῆϊ
 Δαιτρεύων ἱέρειε.

Nec non p. 542. l. 13, & 31. p. 544. l. 5. ubi Junonis nepos vocatur. Vid. & p. 548. l. 4. p. 552. l. 8. Idem tamen p. 542. l. 4.

Ἀῖραβίης μεδέοντι Δρυαντιάδῃ Λυκοόργῳ.

Ita lib. 21. v. 1. p. 564. l. 18. υἷα Δρύαντος vocat, quemadmodum Hyginus fab. 242. aliique. Sic & p. 544. l. 15. Venerem γνωτὴν δάμαρτα ipsius appellat, quae quomodo inter se convenient non perspicio. Judicent Eruditi an huc referendus Elegantissimus Pastoralium Scriptor Longus, cum lib. 1. p. 17. de Daphnide & Chloe, dicit: τῷτο μόνον ᾔδεισαν, ὅτι ᾗ μὴ φίλημα, ᾗ ᾗ λῦτρον ἀπώλασιν. At vero in praecedentibus lotionis mentio expressa non exstat. Igitur auctor sibi obloquitur? minime. haec librariorum culpa, per quam integrum Scriptoris locum perditum esse merito querimus

non tamen difficulter eruendam, cum vestigia
 ejusprehendimus p. 12. Καὶ ἰλθὼν ὅμα τῇ Χλόῃ
 πρὸς τὸ αἶτρον ἔνυμφόν, τῇ μὲν ἔδωκε καὶ τὸν χιτῶνα
 καὶ τὴν πέραν ἐγένετο. Τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν ἀπα-
 λήρει: τί ποτέ με Χλόης ἐργάζεται φίλημα; χάρις μὲν
 ῥόδων ἀπαλωτρεφ. π. π. λ. Lacunam hanc ut sup-
 pleant Jungermannus inserit ἐπεὶ ὃ μένος ἐγένετο, P.
 Moll καὶ πολλὰ φίλήματα ἐγένετο, quae vanae et
 ineptae conjecturae. Ubi enim quaeso in Junger-
 manni commento mentio osculi, quod a Chloe ac-
 cepit Daphnis quodque in seqq. adeo praedicat?
 Quis vero patienter ferat hanc constructionem καὶ
 πολλὰ φίλήματα ἐγένετο. Τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν ἀπαλέρει.
multaque intercesserunt oscula. Talia apud se nugaba-
mur? Nemo puio, qui autem non plane est surda et
 jacenti. Cogitabam olim τῇ μὲν ἔδωκε καὶ τὸν χιτῶνα
 καὶ τὴν πέραν, ὃ δὲ αὐτῇ φίλημα. ἐπεὶ ὃ ἐλύσατο καὶ μέ-
 νος ἐγένετο τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν ἀπαλήρει εἰ δέδωκε tuni-
 cam ἔσπεραν, ipsa vero ei osculum: postquam vero
 abluit corpus ἔσπερος solus fuit. singularem nomen
 vocis φίλημα probat auctor p. 17. l. 21. p. 12. l.
 21, 23, 29. &c. Neque nunc repudio hanc con-
 jecturam aliis certe longe praefendam, cum lo-
 tionis & osculi necessaria hic mentio esse debeat,
 quae an paucioribus verbis fieri queat nonquam
 perspicio. Non nimis tamen periculosa, quales
 pleraeque sine libris in locis lacuna laborantibus,
 conjecturae tribuo, libenter cum faciliori permi-
 taturus. Jam si ponamus haec a manu Longi pro-
 fecta, quam non dissimilem fuisse certo statuere
 licet, qua ratione cum his in concordiam rediges,
 quae reperiuntur hb. 2. p. 39. καὶ ἀγάζοντες τὴν
 ἑσπερινήν τὰς ἀγέλας εἰς νομὴν, ἐφίλησαν μὲν ἀλλή-
 λους ἰδόντες, ὃ μὲν πρῶτον ἀγέλεον ἐποίησαν, καὶ πάλιν
 ἄλλον τὰς χεῖρας ἐπαλάξαντες? Vides disertis verbis
 eum affirmare illos nunquam antea invicem se
 oscu-

osculatos fuisse quod tamen ante ipse de iis narra-
 vit? Non difficulter succurri potest legendo ἰδόν-
 τας, ἢ, ὁ μ. π. ἰποίησεν, ἐβλάστησεν τ. χ. π. oscula
 dederunt, alternatimque quod ante nunquam fecerant,
 in amplexus rucnuta ut reddidit Interpres jam olim,
 sed referens ad utrumque, Dubitabis tamen, scio,
 an ita scripserit auctor, certe an vel ita de-
 fendi possit, cum tria haec amoris remedia oscu-
 lum, amplexus, & concubitum amoris ignaros
 docuerat Philetas p. 37. conlata & p. 38. sed quid si
 ponamus oscula jam sumsisse Daphnidem a Chloë
 sua Philetam ignorasse, & mysteriis his, quorum
 sane rudissimi, eos plane nondum fuisse initiatos,
 & hinc tria illa remedia amantibus senem praescrip-
 sisse? ita tolletur omnis difficultas, & recte au-
 ctor sibi constabit. Elige, quod videbitur Lector,
 ego vera me dixisse persuasus sum, praecipue cum
 & lib. 1. p. 19. l. 20. adfirmat: ὑπερπῶς ἢ διὰ τῆς
 εὐεργίας ἢ χάρις ἰφίλα. quorum elegantissimum &
 satis adcuratum auctorem tam brevi oblitum fuisse,
 cum elabendi rima pateat, quare credam? Ne-
 scio an & huius numero adscribendus lepidissimus
 auctor Achilles Tatius lib. 8. p. 515. ubi de fon-
 te Stygis loquitur, per quem dijudicabant polluti
 tori accusatas: ἢ διὰ τὸ ὅταν τις αἰτίαν ἔχη Ἀφρο-
 δίτην αἰς τὴν πηγὴν εἰσβάσθαι ἀπολύεσθαι. ἢ ἢ ἐκ τῆς ὀλίγης,
 ἢ μέλει κνήμης μέσης. ἢ ἢ περισσὴ ἐγγράψαι τὸ ὄρεον
 γραμματεῖα μνησθῆναι δεδεμένον περικυβητῶν τῇ δέρῃ κἄν
 μὴ ἀφενδῇ τὸν ὄρεον, μένει κατὰ χώραν ἢ πηγὴν ἀντὶ
 ψεύδεσθαι, τὸ ὕδωρ ὀργίζεται, ἢ ἀναβαίνει μέλει τῇ
 δέρῃ, ἢ τὸ γραμματεῖον ἐκάλυψεν. Id iudicium sub-
 ire coacta Melite, Thersandri uxor, ab ipso
 marito polluti tori accusata, fontis aqua non tu-
 mescente, omnibus probantibus absolvitur p. 519.
 Attamen antea lib. 5. p. 355. & 357. refert Cli-
 topontem cum ea rem habuisse victum lacrimis

precibusque infimis, in quas descendere Meliten vis amoris coëgerat. Viden' Lector haec minime sibi constare; quod si voluisset innocentiam mulieris omnibus testatam facere, alia ratione hunc, qui sane vindice dignissimus, nodum solvere debuerat, nec in artum desilire, unde pedem referre salva operis lege vix ipsi integrum erat. Fors tamen, candidos enim esse decet, elabendi aliquam adhuc rimam patere Tatio judicabunt acutiores, culpamque diluere conabuntur ex rite intellectis verbis p. 509. Προκαλεῖται Θέρσανδρος Μελίττην — εἰ κεκοινώνηκεν εἰς Ἀφροδίτην τῷδε τῷ ξένῳ παρ' ὃν ἀπεδήμην χρόνον, εἰς τὸ τ' ἱερῶς Στυγὸς ὕδαρ εἰσβάσαν, καὶ ἐπομεσαμένην ἀπηλλάχθαι τ' ἐγκλημάτων. Hanc oblatam conditionem non spreuit Melite, ita enim auctor p. 511. καὶ ἡ Μελίττη θαρρήσασα τῷ παρ' ὃν ἀπεδήμει χρόνον ὁ Θέρσανδρος, μηδὲν κοινὸν πρὸς αὐτὴν γεγονέναι πλὴν λόγων. Ἀλλὰ καὶ ἐγώ γε ἔφη ταύτην δέχομαι τ' ἐπρόκλησιν. Nuptias enim iniverat cum Clitophonte, non quidem cum peregre abesset, sed domum jam revertisset, ut patet ex lib. 5. p. 355. ut facile ipsi jurare fuerit absente marito virum se non passam, neque ipsa jurisjurandi ratio, quae habetur lib. 8. p. 515. adversatur. Hos dolos artesque Melites mulierum callidissimae Therstrandrum virum naris non adeo emunctae latuerunt. Hoc modo si quis Tatium capiat, non dubito omnes in castra eorum transiuros, qui absolvi posse contendunt, quin vero ita capiendus, quamvis aliter olim senseram, nullus jam dubito. Majus jam opus moveo, ipsam Poëtarum principem Maronem, si pote, non plane absolvi posse evictum iturus. Hic in inferarum sedium descriptione lib. 6. v. 440. canit :

*Nec procul hinc partem fusi monstrantur in omnem
Lugentes campi. sic illos nomine dicunt.
Hic, quos durus amor crudeli tæbe peredit,
Secreti celant calles, & myrtea circum
Sylvæ tegit. curæ non ipsa in morte relinquunt.*

His in locis Poëta conlocat infelicem Didonem,
quæ cum Aeneas adspectui se subtraxisset, ad
Sichæum maritum se recipit v. 472.

*Tandem corripuit sese, atque inimica refugit
In nemus umbriferum: conjunx ubi pristinus illi
Respondet curis, aequatque Sichæus amorem.*

At enim crudeli amoris tæbe peresus non periit
Sichæus, sed a fratre Pygmalione, quem auri sa-
cra illa fames invaserat. Quo igitur hic constitu-
tus? an ex opinione Veterum mariti easdem
apud inferos sedes tenuere, quas uxor incolebat,
& ipsa fuerat merita? id si probari queat ocyus
absolvam elegantissimum vatem; at fieri id posse
nondum adducor ut credam. Puerile & vanum
esset effugium, si quis verbis Servii ad v. 474.
aut certe respondet curis par est mortis similitudine.
Ferro enim uterque consumptus est. uti vellet ad hæc
destruenda: nonne enim & Deiphobus ferro con-
sumptus, ipsiusque adeo uxoris Helenæ scelere
potiori jure hæc loca incolere deberet? & ta-
men ponitur in arvis ultimis, quæ bello clari fre-
quentant v. 477, & 494. Excipere non est Si-
chæum alia loca tenuisse, eaque invisisse forte
pristinam maritam, obstat enim ipse vates v. 431.

Nec vero hæc sine sorte datae, sine judice, sedes.

Atque ita Servius ad v. 466. quia post mortem tene-
bit alterum circulum, viris fortibus scilicet, non aman-
tibus

sibus datum. Quin diserte eisdem in locis constituit conjuges hos, ut patet ex v. 472.

*Tandem corripuit sese, atque inimica refugit
In nemus umbriferum: conjunx ubi pristinus illi
Respondet curis aequalque Sicbaeus amorem.*

Quale enim hoc *nemus umbriferum*? nonne *nyctes sylva* v. 443. & *silva magna* v. 451. vocata? id verissimum videtur, at monendum, ne quis Phoenissam Didonem a vulnere recentem, & certam sedem nondum adeptam huc & illuc oberrasse, atque ita etiam ad mariti circulum fugisse aliquis suspicaretur. Dein num majore jure lugentibus his campis adscribitur *maesta Eryphyle, crudelis nati vultu ta monstrans*? an quia maritum Amphiaräum accepto monili prodidit Polynici? ita inquires, & ne alia cogitem facit Homerus Odyss. 4. quo loco Ulyxes animas orco evocans ita loquitur:

*Μαῖραν τε Κλυμένην τε ἴδον, συγερήν τ' Ἐριφύλην,
Ἡ χερσὶν φίλῳ ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήν τε.*

Cujus versus a Clemente Strom. II. p. 388. adducti auctor latuit Munckero ad Hyginum fab. 73. Sed an ideo *durus amor* eam *crudeli tabe perdidisse* dici potest? non putem. Merito etiam quaerere licet de Coeneo, an quia olim femina ereptae virginitatis pretium a Neptuno accepit sexus mutationem conmode a crudeli tabe peresa dici queat, cum certe, mea quidem sententia, magis locum meruerat in circulo virorum forium, cum fortiter pro Lapithis contra Centauros pugnando non nisi ictibus fustium crebris superari potuit, notante praeter alios Servio ad v. 448. Videant acutiores an placeat Servii observatio ad v. 476. *In his enim quae dixit mista sunt virtutibus vitia. In his autem quae dicturus est, nocentium poenas a piis*
tum

rum segregat meritis. Nam inferi (ut diximus supra) humanam contingunt vitam; hoc est animam in corpore constitutam. Haec autem quae dixit, mista esse manifestum est. Licet enim in viris fortibus laudetur virtus, est tamen vituperabile alienum imperium caedibus occipere. Item amara privignum, crimen est: Virtus, maritum. An vero calculum addere libeat notae ad v. 444. Sane sciendum, loqui eum de amore generali, nihil omnino interest, si quis quisque quomodo amore teneatur. ita sane omnes remota possent difficultates, sed nihil est in verbis Poetae, quod nos educat, ut adest ego non videam, quomodo sibi constet Virgilius, praecipue si urgeas verba, durat amor, crudeli tunc perdit, quae nemini fere conveniunt. Aliud praeterea notavit Servius in verbis Poetae v. 442, Notandum vitium (nam rarum est) quia cum masculino genere usus sit, ut, Hic quos ductus Amor, tantum faeminarum ponit exempla, non quod desint viri; sed elegit sexum impatientem ad amandum. tamen paullo post & Sichaei facturus est commemorationem. Fateor rarius hoc esse, nec tamen desunt exempla, ut illa quae adduximus cap. xv. ita lib. x. Aeneid. v. 88.

Nosne tibi fluxas Phrygiae res vertere fundo
Conamur? nos? an miseros qui Troas Achivis
Objecit.

Ubi tamen Servius alio modo rem expedit. Adde quod & hic Sichaei mentio fiat. Idem vates in poena Ixioni adsignanda vehementer variat, ut Georg. 3. v. 37. angues in ea memorat:

Invidia infelix Furtas, amnemque severum
Cocyti metuet, tortosque Ixionis angues
Immanemque rotam & non exsuperabile saxum.

Libro autem Aeneid. 6. 601. stram silicem ipsi imminere tradit:

Quid

*Quid memorem Lapisbas, Ixionæ, Pirithoumque?
Quos super atra silex jam jam lapsura, cadentique
Inminet adsimilis.*

Et tamen mox v. 616,

*Saxum ingens volvunt alii, radiisque rotarum
Districti pendent.*

Non mihi latet Virum Eruditum. in Observ. Misc. Vol. I. p. 272, & p. 390. & præcipue Vol. III. p. 309. & seqq. ingenti exemplorum ex omni antiquitate sedulo collecto numero id agere, ut unius Codicis, in quo *orbes* legitur, scripturam defendat, sed parum, quod pace ipsius dixerim, ista me movent, ut mendosum locum putem, præcipue cum & Servii ætate jam ita lectum, ut patet ex ipsius nota: *ANGUES*] *quibus religatus ad rotam est, postquam illicitos Junonis petiit amplexus.* ut & quæ habet ad 6. 601. *ad inferos trusus est, & illic religatus ad rotam circumfusam serpentibus.* Inmerito hic Scholiastem quod vellem ostendisset Vir Eruditus, interpolatum esse p. 311. objicitur, cum & idem tradat altero loco jam adducto, in quo legere potes *quibus circumfusam religatus ad rotam est.* ut non sit ratio, si ita capies Poëtam, quod p. 320. de Latinitate dubitetur. Jam vero, quod jaclat Vir Eruditus p. 313. nullum e Latinis Poëtis unquam recedere a nota Mythologia, & idcirco verisimillimum esse Virgilium scripsisse *orbes non angues*, quodque p. 318. satis audacter adfirmat nullam esse differentiam in authenticis scriptoribus, aut qui ante Virgilium vixerunt, omne illud vanum & nimis præcipitanter effusum certissime patet ex v. 601. jam adducto, ubi vides ipsum Virgilium diversam ab omnibus aliis & se ipso sequi sententiam, ut adeo ego rejicere vulgatam

gatum non ausim lectionem. Optime Servius ad v. 616: *Ixionem dixit ut alibi ostendit*. Atque Ixionii vento rota constitit orbis. licet supra dixerit Quos super atra flexa. Nami de his fabulis variae sunt in ipsis authoribus opiniones. summo mirari opere licet tam evidentem Virgilii locum omnes fuisse praetervectos. Ceterum tortos orbes latine dici cum viro Eruditissimo Vol. I. p. 272. in nota, non ausim negare, cum ita Cicero in Arateis loco citato Vol. III. p. 316.

Tam tornare tale contortos possiet orbes.

Misso Virgilio pergo ad Valerium Flaccum lib. 2. ubi navigationem Argonautarum describit a v. 1. ad v. 17, ubi Pallenen ipsis adparuisse adfirmat, & digressionem de Gigantum pugna absoluta v. 34. occasum solis memorat:

*Famque Hyperionius metas maris urget Hiberi
Currus, & spectae prono laxantur habenae
Aethere; cum palmas Tetbys grandaeva sinisque
Susstulit, & rupto sonuit sacet aequore Titan.
Auxerat hora metus.*

Metam hunc in sequentibus luculentius pingit, tantumque fuisse vates nobis refert, ut vix trepidantes confirmare potuerit Typhys. Haec ne prima nox in mari iis vigilata? si negas interrogare libet, cur adeo Heroes trepidant, ubi nullum ipsis periculum immineat? si adfirmes te refutabo ex oratione Tiphysos v. 48.

*Non hanc, inquit, sine numine pinum
Dirigimus; nec me tantum Tritonia cursus
Erudiit; saepe ipsa manu dignata carinam est.
An non experti, subitus cum luce fugata
Horruit imbre dies? quantis, pro Juppiter, austris
Restitimus? quanta quodvis & Palladis arte
In cassum decimas cecidit tumor arduus undae.*

Quando

Quando enim haec omnia acciderunt? unone die toties luctati cum spurcissima tempestate cujus nemo nedum ipse Valerius meminit, imo quae reliquis Poëti adversa est? certe Orpheus Argon. v. 359.

Καὶ τότε δὴ λίγὺν ἔρον ἐπιπροέηκε νέεσθ
Ἥρην Ζηνὸς ἀποιτίς. ἐπείγετο δ' εἰς πλόαν Ἀργεῖ.

Vix etiam iter, certe ut ab Orpheo describitur, tantillo tempore tam longinquum conficere potuerunt, praecipue si adeo cum tempestate luctati componant haec quibus volupe est, & de tam bono luto praecordia Titan finxit: ego me non expedio, putoque Poëtam nostrum non cohaerere & plane dissona canere. Statium etiam dictorum non semper fuisse memorem docuit Eruditissimus Marklandus ad Sylv. 4. i. 28. & lib. 2. Sylv. i. v. 181. quae referre non vacat, ut adeo mirer virum acutissimum lib. 4. Sylv. 6. v. 17.

O bona nox! junctaque utinam Tirynthia luna!

junctam lunam cum Cruceo interpretari triplicatam, quia ita ipse Poëta Theb. lib. 6: 289. & 12: 301. a qua sententia discedendum non putat, cum explicationem ferat vox *juncta*, quae est continuata, inque quamvis longitudinem rejecta, ut 2. 6. *junctum stemma*, longe continuatum, a proavis demissum. Ego tamen facio cum Gronovio Diatr. cap. 43. p. 281. qui, mea quidem sententia, Cruceum recte reprehendit, cum nemo ita *jungere noctem, lunam* &c. usurpavit. Fateor sententiam eorum qui tres noctes junctas volunt esse vulgatiorem, quippe quam secuti Orpheus Argon. i. 118. Achilles Tatius lib. 2. p. 145. Nonnus lib. 7. p. 208. l. 17. lib. 25. p. 656. l. 7. Lycophron pluresque alii, sed tamen & altera suos habet patronos

tronos Senecam, Propertium, Capellam, quos debemus indicio Diligentissimi Meursii ad Lycophr. v. 33. Hanc quin secutus hoc loco sententiam Poëta nullus dubito, praecipue quia Poëtarum nullis in rebus major inconstantia, quam similibus. Ne longius abeam Aufonius Perioch. Odyss. 17. bigas dat:

Jam coelum roseis rutilat Tithonia bigis

Ita recte emendat Marklandus ad Stat. 4. 6. 16. Vulgo Tritonia. sic 8 Iliad.

Aurora in croceis fulgebat lutea bigis.

Quae sumta ex Virgilio lib. 7. 26.

Aurora in roseis fulgebat lutea bigis.

An scribendum *croceis* ex Aufonio? in Eclogis *croceo mutabit vellera luto*. non tamen damno vulgatam Secutus hanc sententiam inter alios Valerius Flaccus lib. 2. 261.

*Regina, ut roseis Auroram surgere bigis
Vidit.*

Idem tamen Aufonius Perioch. 8. ipsi dat quadrigas:

Jam coelum rutilat roseis Aurora quadrigis.

Nec non Virgilius lib. 6. 535.

*Hac vice sermonum roseis Aurora quadrigis
Jam medium aethereo cursu trajecerat axem.*

Bono judicio hanc sententiam adoptavit vir summus Hugo Grotius in mollissima Elegia, qua hiemis comoda cecinit:

T

Dicite,

*Dicite, Chaldaei, roseis cur veſta quadrigis
Tardior hiberno tempore surgat Eos?*

Eodem modo Poëtae Nocti modo quadrigas, modo bigas dant, ut docuit Elegantissimus Broekhusius ad Tibullum lib. 2. El. 1. v. 87. qui putat haec conciliari posse, se aestate quadrigis, hyeme bigis vehi fingatur, quam vocem ore ipsius excidisse nollem, cum ex adductis exemplis id minime pateat. ita cum Claudianus de R. P. lib. 1. v. 275. canit:

*Merferat unda diem. sparſo nox humida ſomno
Languida caeruleis invexerat otia bigis.*

Unde ipsi constitit de hyeme sermonem esse? ex loco Virgilii lib. 5. 721. contrarium patet:

Et nox atra polum bigis subveſta tenebat.

Hyemem enim non intelligi abunde constat ex toto libro. Confer. v. 79, 102, 660. &c. fateor tamen favere Broekhusio lib. 4. v. 309. ubi Dido Æneae objicit:

*Quin etiam hiberno moliris ſidere claſſem,
Et mediis properas aquilonibus ire per altum
Crudelis?*

Post infelix enim Elissae fatum statim Siciliam venit Aeneas, ut patet ex filo carminis nemini non noti. Sed forte hic Poëta non fatis omnia rite perpendens sermonem hunc adfinxit Didoni quascunque rationes libenter objecturae perfidissimo hospiti. Quicquid sit idem vates Culic. v. 201. disertis verbis bigas Nocti tribuit tempore minime hyemali:

Jam

*Jam quatuor, & bijugas oriens Erebo cit equos nux:
Et piger aurata procedit Vesper ab Oeta:
Cum grege compulso pastor duplicantibus umbris
Vadit, & in fessos requiem dare comparat artus.*

Contra Eruditissimus Sannazarius de Partu Virgini-
nis lib. 2. v. 309. nocti, qua Christum mater eni-
xa, hyemali quadrigas dat:

*Tempus erat quo nux tardis inuenta quadrigis
Nondum stelliferi, mediam pervenit Olympi
Ad metam.*

Referri huc potest quod Diana modo cervo vaha-
tur uno, modo duobus, ut apud Claudianum 2
Conf. Stil. 286.

Cervi curvum subiere jugales.

V. Spanhemium ad Callim. Hymn. in Dian. v. 106.
Phil. Buanarrotum in Observ. Histor. ad numis-
mata quaedam antiqua maximi moduli Tabul. vii.
ubi binis vecta cernitur Diva. V. Biblioth. Siki
Tom. V. p. 609. Quadrigas dat Nonnus Dionys.
lib. 48. p. 1274. l. 12.

*Καὶ ἔρεα καίριπε κέρη,
Ἀρετῆς ἐζομένη κεμάδων τετραζυγί διφρω.*

*Et montes reliquit virgo
Diana cervuarum bigis insidens.*

Ita reddit Buanarrotus satis inperite, certe admo-
dum inconsiderate, cum vetus interpretatio insi-
dens quadrijugo currui recte se habet. Ovidius Me-
tam. xv. 656. Aesculapio longam barbam dat & ta-
men juvenem vocat v. 642. & Fast. 6. 735. no-
tante Viro Docto in Obs. Misc. Vol. II. p. 230.
Summo jure in classem hanc refero auctorem Con-
fessionis Fidei, quem Trithemius, Vallinus ex tri-

bus MSS. Fabricius aliique Boëthium hactenus crediderunt, recte an secus alias forsan videbo, cum stylus incomtus, & barbarus saepe, aliaque nimium quantum discrepent ab elegantis & eruditione Boëthii: hic enim p. 290. edit. Leid. A. 1671. De Ario, Sabellianis & Manichaeis locutus addit; *Sed de his hactenus; suo enim loco ponentur, sicut ordo necessarius postularit.* At toto libello evoluto frustra nihil reperiēs. ita p. 293. *Tandem Deus, Aegyptii Regis dominationem despiciens, diviso mari rubro, quod nunquam ante Natura ulla cognoverat, suum transduxit exercitum ductore Moyse & Aaron. Postea igitur, pro eorum egressione altis Aegyptus plagis vastata est, quum nollet dimittere populum.* Haec manifesto sese evertunt, & ridicula sunt: quomodo enim Aegyptus, quum populum dimittere nollet, postquam egressus jam ille, plagis vastari potest? sensus constaret si legeres *posteaquam pro eorum oppressione &c.* sed hoc esset secare non solvere nodum. Quid si Historiae Sacrae inperitus scriptor Aegyptum plagis perculsam ante Israëltarum demissionem (nam respici ad exercitum in mari rubro submersum vix videtur) quod nos novimus ante accidisse, putaverit? Hoc non adeo mirabitur, qui totum libellum perlegerit, cum hujus farinae alia exstent luculenta monumenta ex. gr. p. 294. *Et quum multis annis multas quoque gentes per viam debellassent. Gentes sunt populi, ita p. 295. de Juaeis: ut praedictio salutaris non jam in una tantum gente, sed orbi terrarum praedicaretur.* Sed tres quatuorve populos victos ante Jordanis transitum novimus: haene multae gentes? Sequitur: *Descendit itaque ab eo (Davide) per singulas successiones regium stemma, perductumque est usque ad Herodis tempora, qui primus ex gentibus memoratis populis legitur imperasse.* Regum igitur imperium non in capti-

vitate

vitate Babylonica expiravit? fors & aliud latet.
 videtur putasse posteros Davidis continua succes-
 sione imperium tenuisse, quam puerilis autem hic
 error sit, patet vel ex Maccabaeorum principa-
 tu, quos e tribu Levi, non Judae oriundos fuisse,
 quicquid alii nugentur, certissimum est. V. Vir E-
 ruditiſſ. Georg. Eric. Phaletranus de Ablat. Scepta.
 Judaici in Syntagm. Var. Diff. rar. Graevii cap. 3.
 Arque haec loca sufficere possunt. Addam breviter
 quaedam, quae alii occuparunt. Propertius lib. 1.1.1.

*Cynthia prima suis miserum me cepit ocellis,
 Contactum nullis ante Cupidinibus.*

Et tamen, monente Broekhusio, lib. 3. 13. v. 5.
 in Lycinna amoris tyrocinium se posuisse narrat:

*Illa rudes animos per noctes conscia primas
 Imbuit, heu nullis capta Lycinna datis.*

An primas noctes Poëtae forte dedit Lycinna,
 quamvis prima oculis suis ipsum Cynthia ceperat?
 Judicent acutiores. Justinus lib. 1. cap. 2. §. 9.
 de Semiramide: *sed & Indiae bellum intulit; quo
 praeter illam & Alexandrum Magnum nemo intravit:*
 cum tamen lib. 12. cap. 7. Herculis & Bacchi ex-
 peditiones longe anteriores memoret, observante
 acutissimo Tan. Fabro. Sextum Empiricum modo
 πάλιν nullum πρεσβύτερον existimare se, modo pro-
 babile esse alios ante eum poëtas & suo tempore
 fuisse sed ab ejus splendore obscuratos scribere no-
 tat Ampl. Cuperus Apoth. Homer. p. 64. quem
 & de Luciano vide p. 80. in fine. de Strabone
 V. Modium ad Justinum lib. 1. cap. x. §. 5. de Ae-
 liano Jac. Petizonium in erudita praefatione. Cum
 vero toties optimos scriptores dictorum non satis
 memores fuisse apertum sit, dubito an recte Pha-
 letranus lib. cit. p. 390. locum Hieronymi ad So-

phoniae cap. 1. *Quia semel tropologice exponere coepimus visitabit dominus in adventu & passione Salvatoris i. e. in die hostiae filii sui, super Pontifices, & super Sacerdotes populi Judaici, & super domum regiam. Usque enim ad illud tempus perseveraverunt Reges Judae de stirpe Davidis secundum prophetiam Jacob: non deficiet Princeps &c.* Post hostiam enim Domini sublatum est regnum de Judaeis. resecta, ut loquitur, pannosa glossatoris lacinia a purpura. Hieronymiana legere jubeat p. 409. *Reges secundum prophetiam Jacobi post &c.* quia Hieronymus ad Jerem. cap. 22. dixerat: *Joachin non successit Rex filius, sed fuit in captivitate & Salathiël, & Zorobabel; & usque ad Christum nullus regiam obtinuit potestatem. Omnes enim fuerunt captivi, & nullus deinceps de stirpe Davidis in terra Judae tenuit principatum. Non raro tamen haec librariorum flagitia. Dictys Cretensis de B. Troj. lib. 1. p. 8. Interim paucis post diebus, Alexander cum supradictis comitibus venit, Helenam secum habens. respicit ad p. 4. Per idem tempus Alexander Phrygius, Priami filius, aliisque ex consanguinitate comitibus, Spartae in domum Menelai hospitio receptus. ubi in vulgatis cum Aenea aliisque contra MSS. & historiam. scribendum igitur Glauco Antenoris, quem infra comitem hujus expeditionis refert poenasque morte luisse, recte monet Doct. Josias Mercerus. Aliquando & inmerito culpata Poëtae, ut Statius a viro Erudito in Obs. Misc. Vol. I. p. 339. sed recte explicatus in nota addita.*

CAPUT XVII.

Repetitio vocum inveniusta. Contra Perizonium defensio loci Aeliani. Faciem velabant pudore adfecti, in caput summa vestis parte adtracta. Σφίμπες pro ἰδς, pro noster, nec

Αὐτὰρ ἐπὶ Μήδων ἐσέδρακ' ὀφθαλμοῖσι,
 Λῖτι καλυπτομένην, ἱανῶ δ' ἄμφεσχε παρὰ
 Αἰδομένη· χλωρὸν γὰρ ὑπὸ στέροισι ἀκάχητο.

Hesiodus in Ἔργοις v. 198.

Λευκοῖσιν Φαρέεσσι καλυψαμένῳ χροῶ καλόν,
 Αἰθανάτων μετὰ Φῦλ' ἵτην, φρυλιπόντ' ἀνθρώποις,
 Αἰδαῖς ἢ Νέμεσσι.

Ubi nota primam vocis Φάρεος syllabam conripiscus ac apud Orph. Argon. 963. Homer. Ocyll. θ. 84. Musaeum h. l. aliosque. Caput autem prae pudore tegere volentes summam in illud vestis partem adtrahebant, ut monuit Ampl. Cuperus Apoth. Homer. p. 114.

195. Σφετέροις δ' ἐπιμέμεστο μύθοις. Nota σφετέρως pro ιδε usurpatum. Erudite post Casaubonum contra Grammaticos recte ita dici ostendit Doctiss. Spanhemius ad Callimachum Hymn. in Del. v. 233.

Κεῖνη δ' ἐδέποτε σφετέρης ἐπιλήθεται ἔδρης.

V. & Stephanus Thes. L. Gr. T. I. p. 1070. Budaus Comment. L. Graec. p. 37. Pro *posterior* occurrat σφωίτερος apud Nonnum lib. 5. p. 160. l. 15.

Μορφή θνητὸς ἔχει με, ἢ ἄνθρωπος ἦθος αἰέξω.
 Σφωιτέρῳ πότε θῆρες ἐπισθενάχουσιν ὀλέθρῳ.

Σφέτερος pro ὑμέτερος occurrit apud Hesiodum in Ἔργοις v. 2.

Δεῦτε δὴ ἐννέπετε σφέτερον πάτερ' ὑμνεῖσαι.

Quod inter Soloecismos circa Pronomina commissos referens Auctor πρὸ Σολοικίας editus a Cel. Valckenaerio p. 201. εἰ τις inquit, ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ σφωίως λέγοντος (scribendum λέγει τὸ vel λέγοιτο τὸ) ὁμῶς,

ὑμῶν, ἐπὶ δὲ δευτέρῃ προσώπῳ τάξαι ἀντανυμίαν ἢ
ἀρμόζουσαν τριτῇ προσώπῳ. ὡς παρ' Ἡσιόδῳ,

Δεῦτε Δί' ἐννέπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνεύσαι.

Ἀντὶ δὲ ὑμέτερον. Notandum hunc locum tueri sen-
tentiam H. Stephani, qui solius Eustathii aucto-
ritate compulsus reposuit Δί', quamvis ego potius
accedam J. G. Graevio. Lesl. Hesiod. cap. 1. le-
genti cum omnibus Codicibus δὲ. Addo locum Pha-
vorini: σφετέρῃς ἀντανυμία ἐστὶ τρίτῃ προσώπῳ, ἀντὶ
δὲ ταύτης αἰετὶ τίθεται ἑταῖρα. Ἡσιόδῳ δὲ ἐπὶ δευ-
τέρῃ αὐτὸ ἑτάζει, ἐν τῇ σφέτερον πατέρ' (πατέρ')
ὑμνεύσαι, ἀντὶ δὲ ὑμέτερον. Idem ibid. σφέτερον πα-
τέρ' παρ' Ἡσιόδῳ λέγεται ἀντὶ δὲ ὑμέτερον ἢ σφέτερον ὃ
πολλοὶ ἔχουσιν ἰὸν δὲ δὲ μόνον ἔχει τις. Usurum hunc jam
notavit Stephanus in Thef. L. Gr. T. I. p. 1071.

197. Φερίζετο Scholasticæ recte exponitur ἰβυ-
λένετο, διενεῖτο. ita Colluthus de R. H. v. 56.
& 60. Tryphiodorus v. 250, & 401.

Ἀλλ' ἤδη μοι φερίζεσθαι, τὰδε γινώσκετε πάντες,
καὶ ἐπέλθην σπένδεσθαι * βασιλεύοντος αὐτοῦ.

Variis modis subplere lacunam posses legendo τό-
σην, vel τοῖσιν vel casu secundo τόσης & τ. vel po-
tius θόσι. Nonnus lib. 37. p. 954. l. 14. lib. 41.
p. 1068. l. 11. Homer. Iliad. ε. 3. 470. &c. x. 358.
p. 144. E. 411, 430. ita Graevius in Hesiodo Θεογ.
v. 532. legit.

Ταῦτ' ἄρα φεζόμενος τίμα ἀειδείκετον υἱόν.

Vulgo ἀζόμενος. Gujetum false Critica hic grassan-
tem & totum versum tollentem non moror.

201. Παρθενε x. τ. λ. Colorem duxit e Nonno
lib. 4. p. 118. l. 9.

Παρθένε, τί τρομέεις; σὺ μὲν ἴαρε ποντοπορεύσεις,
 Στυγνὸν ὕδαρ πλώεσα· σὺν ἡμερόεντι δὲ Κάδμῳ
 Ωκεανὸν περιμέτρον ἐγὼ κατὰ χεῖμα περήσω.
 Μὴ τρομέεις αἰλὸς οἶδμα βαρύνδρομον.

Prius hemistichium habetur lib. 42. p. 1100. l. 2.
 Cum sermone autem Leandri, quo fidelissimum He-
 ronī animum, & quaevis pro ea ferre paratum
 promittit, conferri poterit Tibullus lib. 4. l. 193.
 Lucanus lib. 1. 367. cum hoc loco compara &
 Coluth. v. 288.

Ἦς ἐνεκεν τέτληκα καὶ οἶδματα τόσα περήσαι.

Ibid. Ἄγγελον οἶδμα. ita Achilles Tatius lib. 3. p.
 165. τὸ δὲ ἄγγελον ἐσορᾷτο δὲ κύματος. Judas in ep. v.
 13. κύματα ἄγεια θαλάσσης ἐπαφείζοντα τὰς ἐαυτῶν
 αἰσχύναι. Notavit hunc usum in verbo ἀγελῆσαι
 Jul. Pollux l. 9. 109. καὶ κύματα κατέρρει, μετέπιπ-
 τον, ἐνέπιπτον, ἡγελῆσαι, φερκῶδες ἦν ἡ θαλάσσα.
 Nonnus lib. 6. p. 198. l. 23. dixit

Ἀπλοὺς ἀφρίωντι ῥοῶ κυμαίνεται αἰθήρ.

204. Εἰ πυρὲ παφλάζοντο. *Etsi igni ferveat.* Hoc
 significatu verbum frequenter occurrit apud Non-
 num, ut lib. 4. p. 130. l. 7. lib. 6. p. 190. l. 18.
 lib. 7. p. 102. l. 24. &c, Orpheum Argon. v. 687.
 Achilles Tatius lib. 3. p. 159. dixit: ἐρρόχθαι τὸ
 κύμα, ἐπάφλαζε τὸ πνεῦμα. quemadmodum l. Sal-
 mas. p. 588. alii ἐπάφειζι. Turpissimus autem er-
 ror est Weitzii ad v. 91. in Comment. Parei ad v.
 82. scribentis παφλάζην esse verbum fictum ab
 Hippocrate, qui eo nomine designare voluerat
 τὰς πακίστας καὶ ἐπαναλαμβάνοντας ἐν τῷ διαλέγεσθαι
 notante Galeno. verum est Galenum in Expositio-
 ne Antiquarum dictionum Hippocratis usum hujus
 verbi notare, sed non ut inventi ab Hippocrate,
 cum

cum jam usurpatum sit Orpheo, nec non Homero II. N. 798. ut vel ex Stephani Thes. L. G. T. IV. p. 163. patet. Eodem autem usa occurrit apud Latinos *fervere*, *fervor*, &c. ut apud Ovid. Her. ep. 18: 26. Virg. Aeneid. 7. 29. Lucan. 5. 234. 6. 67. Stat. 1. Sylv. 3. 29. Boëthium de Cons. Phil. 2. 3. xi. Adde, quae ex Nic. Heinio notavit Graevius ad Flor. 2. 2. §. 5. Sed adeo non est exterritus, ut illam ipsam ferventis aestus violentiam pro munere amplecteretur. quam emendationem Tollius & Begerus, qui in textum invexit, probant. Ego vulgatam lectionem ruentis nondum sperno ob locum Virgilii xi. 625. apud Dukerum. Tibullus Paneg. Messallae v. 72.

*Illum inter geminae nantem confinia mortis,
Nec Scyllae saevo conterruit impetus ore,
Cum canibus rabidas inter freta sorberet undas.*

Sic edidit Broekhusius secutus Heinium ad Ovid. Am. 2. 16. 26. hic tamen Advers. 1. 19. p. 142. magis probat *ferveret*; mihi secus videtur. Quamvis enim *fervere* hoc significato occurrere recte ibi doceat vir Acutiss. diversissima tamen sunt *unda*, *fretum* *fervet* & *Scylla fervet undas*, cujus verbi activo significato positi exemplum desidero. Idem vir Erud. Senecae Thyest. 7. 68. *feruens abenum* reddidit Advers. 1. 4. p. 48.

Ibid. Εσεται & παφλάσσειτε diversis temporibus a Poëta hic posita observari velim, cujus rei quamvis non adeo raræ quaedam, quae notavi, exempla in medium adduxisse operae erit, quia nec ab his locis unguis suas abstinere norunt nonnulli. ita Herodotus lib. 1. cap. 1. Περσέων μὲν οὖν οἱ Λόγιοι Φοίνικας φασὶ γένεσθαι τὴ διαφρῆς αἰτίας. τῆς γὰρ --- ἐπιθέσθαι --- ἰσαπικνέεσθαι --- διατίθεσθαι --- ἐλθεῖν --- αἰτέεσθαι. ita cap. 4. cap. 22. aliisque locis. Achilles

Chilless Tacitus lib. i. p. 145. ὁ δὲ Ἰάπων, ῥομφαία θάσσας,
ἐκτρέπεται τῷ λευφόρου, καὶ ἐς ἄλλαν ἐκκίδεται, καὶ ἐν αὐτῇ
ἄθλων ἡμετέρας περιέρχεται δένδρεα. Mathaeus cap.
26. v. 26. Ἐστόντων δὲ αὐτῶν, λαῖβαν δὲ ἰησοῦς τὸ αἶ-
μα καὶ ἐυλογήσας, ἔλασσε, καὶ ἔσθιδε τοῖς μαθηταῖς, καὶ
ἔπει. Homerus Iliad. B. 179.

Ἐξυς' ἀσκήσατα, τίθῃ δ' ἐν δαίδαλα πολλὰ.

Sequitur

Χρυσότης δ' ἐνέτης· κατὰ σῆθος περὶ αὐτὰ.

Ζῶσατο ἡ ζωὴν ἐκτὸν ἑαυτοῖς ἀποφυγῇ·

Neque in diversa abeunt Latini. Valerius Flaccus
2. 110.

*Laeta mari tum signa refert, plenasque movebat
Armentis nuribusque rates, it barbara vestis
Es torques insigne loci.*

Ita & lib. 2. 7.

Templaque Tisæae mergunt obliqua Dianæ,
Jam Scyathos subsedit aquis, jam longa recessu
Sepias, attollit tondentes pabula Magnes
Campus equos.

Ibi Pius monet quosdam legere *recedit*, sed recte
objicit Burmannus tum quoque legendum *subfidit*.
Claudianus de R. P. 3. 396.

Compressa mons igne tonat, claususque laborat
Mulciber. Obducti nequeunt haerere vapores.
Coniferi micuere apices: crevitque favillis.
Aetna novis? stridunt admissio sulfure rami.

Vid. & 2. 173. & 322.

Regi-

Regiam vasto circumstante iugmine viros
 Elysiae, tendroque levant sermone timores,
 Et sparsos religant crines, & vultibus addunt
 Flammæ sollicitum praevelatura pudorem.

Adde Carmen quod exstat apud Fulgent. Myth. i.
 p. 23. Rosweytham v. 3. p. 711. v. 661. p. 723. v.
 665, & 785. Facile igitur vel me tacente quivis
 videt quid tribuendum sit violentis illis & abscon-
 sionibus Jo. Corn. du Pauw, qui satis pro
 imperio, ubi simile quid in Aristaeo deprehendit,
 ocyus ejectionem it pessimo sane instituto. Sic
 lib. i. ep. 9. p. 56. pro ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν λαβὴν
 σώματι προσέειπε τὴν χάριν τῆς αὐτῆς πεφύλακε
 δακτύλου. malit προσέειπε vel πεφύλακε. epist. 10. p.
 58. pro καὶ τὰ δῶματι Χάριτες εἰ τρεῖς καθ' Ἡσίοδον,
 αἰδῶ δὲ καὶ δὲ πρὸς αὐτὸν δεκάς. Scribendum jubet
 περὶ εὐχόρου, credo quia sequitur ἐκδομέν. Sed &
 praecesserat τὴν χάριν, ἵνα τοῖς ἐκδομέν. φιλοτίμως κε-
 κόσμηκεν. Ἀφραδίτη. mox, pro τὴν ἵνα ἐκδομέν. ὀφθαλ-
 μοί -- ἢ φουστῶς ἐρεῦθος ἐμάνθες, ἐπὶ τρεῶν ταῖς πα-
 ρείασι. mavult ἐπὶ τρεῶν. Sed nonne admitti posset
 ellipsis verbi substantivi? Dubito quoque an ser-
 vari non possit vulgata Statii lectio. lib. 2. Sylv.
 7. 77.

Et qui per freta duxit Argonautas:
 Et qui corpora prima transfigurat.

Ubi Vir Eruditus Jer. Marklandus legit ducit. id
 certissime scio Jabi Schefferum, cum in Justino
 lib. i. cap. 4. §. 4. pro Cambysi mediocri viro in
 matrimonium tradidit. legit cum Angl. Cod. tradit,
 quia ita loqui amant Historici, & sequitur paullo
 post tradit, quae ratio quam sit incerta nemo non
 perspicit. Quid? eodem capite §. 7. sequitur Pa-
 stori regii pecoris puerum exponendum tradidit, cum
 praes-

praeceffit infans datur occidendus Harpago. Quid vero disertius loco cap. 6. §. 8. *Astyages meriti sui in Harpagum oblitus, summam belli eidem committit: qui exercitum acceptum statim Cyra per deditionem tradidit, regisque crudelitatem perfidia defectionis ulciscitur?* Minus etiam necessaria emendatio Munckeri in Hygino cap. 8. *Antiopam vinctam abduxit in Citharonem: parit geminos & reliquit. ubi legit reliquit.*

205. Μετανοήμενος ἱερὸν. *adiens cubile recte redditur, sed a Scholiasta ἐνοφθαλμίζεμενος, quod nihil huc facit.*

208. Νῆξομαι ἐν ἁγίωντορ. Imitati hunc loquendi morem Latini, ut Virgilius *Æneid. 5. 235.*

Dī, quibus imperium est pelagi, quorum aequora curro.

Ovidius *Amor. 3. 6. 29.*

*Quid? non Alpheon diversas currere terras
Virginis Arcadiae certus adegit amor.*

Ita legendum forte emendatione, ut videtur, certiori, certe faciliori, illa, quam dedit Marklandus ad Stat. 4. Sylv. 3. 20. *diversas quaerere terras* ex sensu & Virgil. *Aen. 3. 4.* ut ait. Tueri tamen Vulgatam lectionem posses loco Ovidii *Heroid. 18: 6.*

Currere me nota nec patiantur aqua.

Qualia loca sunt plurima. *iter gradi* dixit Hyginus fab. 38. *euntes cogebat, ut secum arborem pinum ad terram flecterent.* ubi plura dabit Munckerus, ut & Burmannus ad Valer. Fl. 4. 689.

*Contra omnes validis tenui discrimine remis
Pergere iter.*

Nec non Elegantissimus Broekhusius ad Propert. 3, 21. 21.

Ina etiam prima terras aetate vagata est.

Qui & redire iter dixit lib. 2. 20. 73.

*Si modo clamantis revocaverit aura puellae
Concessum nulla lege redibit iter.*

Nollem hic Acutissimus Marklandus pro *revocaverit* aura p. ad Stat. 5. Sylv. 3. 59. repositum ivisset *revocarint ora*, cum ista lectio minus venusta prae altera merito sordeat. Quid voluerit vates politissimus nemo melius explicabit suavissimo Secundo Basio XIII.

*Cum tu suaviolum educens pulmonis ab imo
Afflasti siccis irriguum labiis :
Suaviolum Stygia quod me de valle reduxit
Et jussit vacua currere nave senem.*

Et mox :

*Pars animae, mea vita, tuae hoc in corpore vivit,
Et dilapsuros sustinet articulos.
Quae tamen impatiens in pristina jura reverti
Saepe per arcanas nititur aegra vias.
Ac, ni dilecta per te foveatur ab aura,
Jam collabentes deserit articulos.*

Ita Basio XVI.

*Et vitam tibi longi
Reddam afflamine basii.*

Ita Euhemerus apud Aristaen. lib. 1. ep. 12. p. 82. τὸ ἀσθμα ἦδ' ὁ puellae suae laudat hinc intelligendum puto Horat. Carm. 2. 8. 21.

*Te suis matres metuunt juvenis,
Te senes parci, miseraeque nuper
Virgines nuptae, tua ne retardes
Aura maritos.*

Rid.

Ridiculus est Acron dum notat: *aut facilitas, qua in amorem trahuntur: aut unguentorum odor, ut ipse superius: Aurae fallacis.* nec non Servius ad Virgil. *Aeneid.* 6. 204. *Splendorem* interpretatus.

213. Οὐνομα δὲντα Βούτην. Sententiam meam de hoc loco in notis supra satis exposui; nunc promissi memor facile vulgatam lectionem potuisse servari, si tantum correptio Diphthongi *αι* sequente consona obfisteret, ostendere conabor. Post Casaubonum in *Lection. Theocr. cap. 18. p. 275.* Salmasium, aliosque prae caeteris Cl. Jenson *Lection. Lucian. lib. 2. cap. 6.* animose hanc causam egisse contra dissentientem Rich. Bentlejum ad *Callim. H. in Jov. v. 87.* hujus tamen sententiae contra Jensonum acerrimum vindicem extitisse Georg. Arnaldum *Anim. Crit. cap. 6. p. 29. & seqq.* quis nescit? Nondum tamen meum adsensum Eru-
ditissimi viri sententiam inpetrare posse non diffi-
cile, cum in animum inducere vix possim, ut cre-
dam omnia ista veterum loca hoc mendo laborare,
in quibus correptio ista diphthongi *αι* & *αι* obtinet,
praeter enim tot loca ab aliis congesta pauca haec
habe, in quorum nonnullis vix emendationi locus
relictus ullus. ita Theocritus *Idyll. 22. v. 178.*

Ἀτὰρ ὅλλοι πάντας εὐφρανέουσιν ἑταίρους,
Νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὕμναίωσσι καὶ κέρασι.

Orpheus *Argon. v. 1313.*

Ἀλκίνοος μὲν γὰρ ὡς ἐπετέλετα κηρύκεσσι
Κέρην ἀμφήελον ἄγειν δ' ὅτι ἦτος ἱερμνῆς,
Πατεῖθ' εἰς τίσιός τ' εἰς δίκην αἰλιτημοσύνην.

V. 834.

Οὐδὲ γὰρ δὴ νύμφηοι ὅμοι εἰρήνης ἑταῖροι.

V. 546.

Δέναν

Δύσαι ὑποχθονίοισι, καὶ θάκρυα λαβέμεν ὅσων.

Idem Herculis Suffimine pag. 110.

Παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, κάρτος μετὰ τόξα, καὶ μάντι.

Oraculum apud Eusebium Praepar. Euang. lib. 3. cap. 35.

Αἰεὶ καὶ Μηθύμνης καέταῖς πολὺ λαΐον ἔσαι
Φαληγόν τιμῶσι Διωνύσοιο κάρηνον.

Aliud Lycurgo datum cap. 28.

Καὶ ἡ (ὁδὸν) μὲν διὰ θ' ἀνδροσύνης, ἱερῆς θ' ὁ
μονοίας

ἔσι περὶν, ἣν δὲ λαοὶς ἠγείσθαι κέλευθεν.

Male Vigerus in margine posuit δ᾿, rectius p. 20.
δὴ retineri posse censet, ut infinitivus sit pro in-
perativo, ut saepe in legibus, & oraculis, ex
gr. apud Herod. 1. 55.

Καὶ τότε Λυδὲ ποδαβρὲ πολυψηφίδα παρ' Ἑρμιον
φεύγεν μηδὲ μένεν, μὴδ' αἰδέσθαι κακὸς εἶναι.

Coluthus de R. H. v. 206.

Τόφρα καὶ Δαρδάνιον καὶ Τρῳάιον ἔδασ ἀμείψας.

V. 260.

Ξεῖνε πόθεν τελέθει; ἱερὰτὸν γένος εἰπέ καὶ πατήρ.

Non te. Thryphiodorus de Excidio Ilii v. 438.

Αἰφραδὴν τε βέβυσο μεθημοσύνην τε καὶ μύνη
Πᾶσα πόλις.

Verum an sanus hic locus sit dubito: quid enim
est *sepeliri Trojam praetextu*? an καμῆσα? urbs cum
caperetur erat fessa & fatino vinoque sepulta. Fateor
quidem horum aliquibus locis facilem admodum

medicinam praestari posse, verum omnibus non nisi durissimam, imo forte nullam v. gr. priori & posteriori Orphei loco, ac & ultimo Oraculo, quod cum certissimum sit vera vibiam necessario sequi debet, & reliqua loca intacta praetermittenda, quin & major pars locorum a Bentlejo & Arnaldo sollicitatorum pristinae integritati vindicanda. ex gr. Orphei. Suffimine Parcarum p. 156.

Ἀλλὰ μοι νικτέρειδι μάλα κρόφρονες, ἠπιόθυμοι,
Ἄτροπε, καὶ Λάχρσι, κλυομένοι, πρόλιτ' θανάτῳ ἱέρασι.

Quis ferat inmanem Bentleji emendationem legentis iuncturam, praecipue cum illud convenientissimum Parcis epitheton recte monuerit Jensus p. 171. tolerabilior esset altera conjectura *νυκτέρειαι*, sed minus necessaria. Neque violentam illam correctionem plane concoquere potuit Arnaldus, leviori mutatione legendi *Ἀλλὰ καὶ* v. cui tamen adsensum dare nequeo, cum probe sciam in nullo suffimine articulum isto modo intrudi, emendatio autem tantum nixa fundamento lubrico, ut ostendunt loca ex Orpheo adlata, apud quem ideo quoque fere inducor, ut credam loco vexatissimo Argon. v. 723. legendum,

Ἀντὰρ οἱ τοῖς γε
τύμβεσσιν χερσάμενοι πολὴν ἐπενεσσάμεθ' ἄλμην.

Quemadmodum docte conjecit Jensus conlatis conjecturis Casauboni, & Eschenbachii feliciter usus. *ἄλμην* & ipse conjeceram, quae vox pro mari occurrit v. 688. apud Achill. Tat. 3. p. 163. Musaeum v. 328. Nonnum lib. 2. p. 66. l. 3. lib. 5. p. 150. l. 19. &c. & ostenderem contra Bentlejum, nisi praeripuisset Jensus, qui lausius & docte omnia deduxit. Minor vero Arnaldum p. 30. probare Jensi emendationem, cum tamen, in quo
cardo

cardo rei vertitur, Casauboni in primis huic placeat emendatio, qui legit *οἱ*. Hesiodus in Theogon. v. 48.

Αἰχμητὶ καὶ σπέρῳ θανά, ἀνύσει δὲ δόδῳ.

Infelices istorum conatus, qui *ἀνύσει* huic intrudebant, docte retudit Jensus, adstipulante merito Elegantissimo Arnaldo, qui alia via instituens synecphonesia in ultima voce admittit non satis probabilem. Nonne enim summo jure viro Eruditissimo, quod ipse p. 35, objecerat versus tales quibus *αὐτῶν* & *αὐτῶν* corripuntur, *semper omni carere modo*, regerere hic liceret *ἰδ* aurum certe judicium flagitare putem. fors & in Apollonii Rhodii loco lib. 1. 942. negligenda synecphonesis, quamvis hac de re litigare nollem, certius scio locum vetusti Poetae apud Dioporum Siculum lib. 3. cap. 66.

*Οἱ μὲν γὰρ Ἀσκάριον εἶ, οἱ δ' Ἰκάριον Ἀσκάριον
ἔασι, οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος Εἰλαφίδα.*

Ab Arnaldo expungente versu secundo *δ'* post *οἱ* inmerito tentatum esse, cum illud *δ'* necessario huic loci deesse, non vero *a nasuto quodam infatuum*, existinem, certe partes viri Celeberrimi fuissent exemplis dicta firmare, quod donec fiat nihil movendum persuasissimus ero. Tandem in Manethone lib. 2. v. 115. dum pro

Αὐτῶν τε κτήσιν μινύθει δὲ πατρίων ὄϊον.

Legendum *πατρίων ὄϊον* pronunciat Arnaldus, in eo manifeste labitur, cum talem pedem versus respuit. Si, quod nondum largior, locus corruptus non adeo magnā mutatione restituere *πατρίων* proclive esset; atque ita voluisse Eruditissimum Juvenem libenter putarem, nisi verba contrarium indicare viderentur. Neque enim synecphonesia

hic ipsum admittere incredibile, cum ne verbum monet. Quid quod & versus ita non satis bellus exurgit? Plura non addo. singula enim loca a Jensio producta, ab Arnaldo vero emendata referre, nihil attinet, quia, cum tot exemplis exceptione majoribus a & a conripi posse constet, neque vix nisi emendationibus minus necessariis, saepe & pravis & nimis coactis iis locis mederi aoverint Critici, raro autem admodum in longius a vulgata lectione recedentes mutationes conspirent Codices MSS. neque quicquam praeterea culpetur in vulgata lectione, parvo admodum negotio refutari; imo sponte fere corrumpere istorum emendationes aequi rerum arbitri non aegre concedent. Modus tamen adhibendus, neque enim id de omnibus emendationibus Bentleji, & Arnaldi acceptum vellem, quippe a quibus loca nonnulla docte & feliciter emaculata luberrimo animo concedam, cuius rei specimen est in Homeri loco Odyss. H. 131.

Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύονται πολῖται.

Ubi Bentlejus legit ὑδρεύονται, quia & ita alio loco ipse Poëta, & Scholia hanc lectionem habere notat Arnaldus. Nihil certius. Jensus tamen p. 171. putat Homerum merito rogari posse, *nam antea fuisset ille alterius istius fontis usus, sed iam, cum describeret istum fontem, esse desisset*, quas ineptas tricas esse quis non videt? Solent enim Poëtae in talibus semper fere uti tempore imperfecto. ex gr. Homerus Odyss. E. v. 68.

Ἡ δ' αὐτὲ τεταίνυτο πρὸς σπύγκας γλαφύρας,

Ἡμεῖς ἡβώμεθα, τεθῆλη δ' ἑσφυλῆσι.

Κρήνη δ' ἑξήκως πένοντο πρὸς ὕδατι δαυκῇ.

Καὶ ἐπὶ πρῶτην αἰφύκοντα
τυκτὴν, κακίαν, ὅθεν ἀδρεύνοντο παλῖτα.

γ. & Theocritum Idyll. 22: 39.

CAPUT XVIII.

Conjunctionem modis diversos conjungere pluribus exemplis docetur. Defensio Hyginus. Horatius contra Withofium semel, Statius contra Marklandum bis adsertus, semel leviter forte emaculatus. Defensio Guntherus. Emendatus Boëthius. Defensio Fulgentius & Florus. Territare fines. Loca pro incolis ponuntur. Reprehensio Virgilius. Casus diversi recte conjunguntur. Antiqua Ovidii lectio eruta, rejecto Mario. Difficilis Musaei locus contra Kromajeri sententiam expositus. Ἀνὴρ παντοχίδας ὁμοῦ. Hero & Leander primas nuptias in templo Veneris non fecerunt. Κύνη μίτην. Virginitatem non inlibate servatam ipsa Keneus puniebat.

215. Πραεῖδος ἀντιγόρῳ ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην
Praecessit v. 212.

Ἐσσομαι ὁλοκῆς ἔρωτος.

Ut adeo observare hic liceat conjunctionis modorum diversorum inlustre exemplum, ejus rei ex utriusque Linguae auctoribus exempla nonnulla adponere, quia docti etiam ad haec offendunt, operae erit. Sic igitur Orpheus Argon. v. 767.

Ἡ' ἐγ' ἀπ' ἀνέταο μάλῃ δόμον οἶος ἀπ' ἄλλων,
Μειλιχίοις στέρξῃτε παρρηφάμενος ἐπέεσσιν·
Ἡ' ἐ μὲθ' ἡρώεσσι καὶ ἐς μόθον αὐτίκα λεύσσει.

Herodotus lib. i. cap. 53. ἐντέλλεται ὁ Κροῖσος ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστῆρα εἰ στρατεύεται ἐπὶ Πέρσας Κροῖσος, καὶ εἰ τινες στρατῶν ἀνδρῶν περὶ θέσιν φίλον. ita hoc loco, & paulo post edidit Doct. Jac. Gronovius p. 811.

pro πρῶτον· optime. Josephus Antiq. Jud. 1.
19. §. 3. ἡ ἐν ἡμέρᾳ τῇ αὐτῇ ἐπὶ αὐτῶν, οἱ πησά-
μενοι βίον ἀποβίην ἐπαύσαν, ἡ τῷ Θεῷ δεκάτην τῇ πεπα-
λειμένων παύσεται, ὅπως αὐτοῖς ἀφικόμενοι. Achilles
Tatius lib. 1. pag. 33. ἐγὼ δὲ πρὸς τὴν Κλεονίαν κατα-
λέγω μὴ τὸ δέγμα πῶς ἐγίνετο, πῶς παύοιμαι, πῶς
ἴδωμαι. Vid. lib. 7. p. 425. lib. 2. p. 143. ita lib.
1. p. 35. οἱ λέγοντες τὴν αὐτῇ; πῶς αὖτε τῇ αὐτῇ τὴν ἐρωμένην;
supra ipse Musaeus v. 204.

Εἰ πνεύμα παφλόζοντα, ἡ ἀπλοῦς ἰατρίαι ὕδατος.

Nec rarius Latinis conjunctio neglecta. Propert. 3.
3. 47.

*Tum mihi naturae libeat perdiscere mores,
Quis Deus hanc mundi temporet arto domum:
Qua venit exorients, qua deficit: unde coactis
Cornibus in plenum menstrua Luna redit.
Unde salo superant venti: quid flamine captet
Eurus, & in nubes unde perennis aqua.
Si ventura dies, mundi quae subruat aëces,
Purpureus pluvias cur bibit arcus aquas.
Aut cur Perrhaebi tremuere caesumina Pindæ
Solis & atratis luxerit orbis equis &c.*

Virgilius Ciri v. 47.

*Impia prodigiis ut quondam exterruit amplis
Scylla, novosque avium sublimis in aëre coetus
Viderit: & tenui conscendens sidera penna
Coeruleis sua tecta supervolitaverit alis.*

v. 310.

*Tum, mea alumna, tui cum spes integra maneret,
Et vox ista meas nondum violaverat aures.*

Adde notatu dignissimum locum Calic. v. 57. &
seqq. Georg. lib. 1. v. 155.

Quod

*Quod nisi & assiduus terram infestabere rastris,
Et sonitu terrebis aves, & ruris opaci
Falce premes umbras, votisque vocaveris imbrem.*

Claudianus de R. P. lib. 1. 25.

*Vos mihi sacrarum penetralia pandite rerum,
Et vestri secreta poli, qua lampade Ditem
Flexit Amor, quo ducta ferox Proserpina cantu
Possedit dotale Chaos; quantasque per oras
Sollicito genetrix erraverit anxia cursu
Unde datae populis leges, & glande relicta
Cesserit inventis Dodonia quercus aristis.*

Vid. & Auctor Prologi lib. 27. Trogi Pompeji; omnino Sidonius Carm. xi. 75. & seqq. Multus est in his Hyginus. ita fab. 148. *Id Sol cum Vulcano nunciasset, ille eos nudos cubantes vidit, deos omnes convocavit. pro vidisset. ibi Confer Munckerum, ut & Dissertationem egregiam Hygino praefixam pag. 5. ubi inter alia hoc argumento scribiginem scriptoris ostendit, qui tamen, mea quidem sententia, tot optimorum scriptorum exemplis non difficulter excusari poterit, quamvis barbaro scriptori nullo caeteroquin modo patrocinari coner. Non tamen necesse, ut locum citatum ita capias, cum possis longe commodius copulae defectum statuere post *Vidit*, non vero post *nunciasset*, quod Munckerus cum Scheffero vult, quorum hic *que* intrudit sinistra liberalitate. Sic Fulgentius Myth. lib. 2. cap. 1. Freculphus in Carm. Hexam. ad Elisacharam v. 15.*

*Quas dederint clades populis civilia bella.
Triverit externas gentes infanda cupido,
Quos casus tribuit regnis improvida cura.*

Post tot exempla mirari subit Eruditissimum Wit-

hosiū in Specim. Gunth. p. 55. in Horatio Carm.
lib. 1. Od. 8.

*Lydia dic per omnes
Te Deos oro, Sybarin cur properes amanda
Perdere; cur apricum
Oderit campum patiens pulveris atque solis;
Cur neque militares
Inter aequales equitat Gallica nec lupatis
Temperat ora frenis.*

Versu 4. pro *oderit* emendare *Deferit*, quod acutum quidem, sed minime hic necessarium, praecipue cum ipse Horatius lib. 4. 10. 1. haec spreverit:

*O crudelis adhuc & Veneris muneribus potens,
Insperata tuae cum veniet pluma superbiae:
Es quae nunc humeris involitant, deciderint comae.*

Priscianus *oderit* pro indicativo habens risum an lacrimis dignus, haereo. Dubito an non defendi hinc possit vulgata Statii lectio lib. 4. Sylv. 1. v. 23.

*Aspicias, ut templis alius nitor, altius aris
Ignis, & ipsa meae tepeant tibi sidera brumae.
Moribus atque tuis gaudent turmaeque tribusque,
Purpureique patres, lucemque a consule ducit
Omnis honor.*

Ubi Eruditissimus Marklandus emendat *Fascibus ecce tuis*, mutatione sane enormi, cum si post *brumae* vulgatam distinctionem tollas omnia cohaerebunt. quod objicit atque neminem ita posuisse nec adfirmare nec negare ausim, sed, si vel verum, facilius pateret emendatio *inque tuis gaudent*. sic verbo *Lactari* usum esse Ciceronem vel Lexica docent;

cent; permutari autem voces patet ex lib. 5. 1. 140.

*Aeternae modo qui sacraria genti
Condedit, inque alio posuit sua sidera caelo.*

Ubi Codex Roman. atque. Altera obiectio est moribus hic locum non esse, cum per totam Eclogam agat non de vita privata, aut censoris officio, sed consulatu. Sed & mores ducum principumque memorari quis nescit? ita Claudianus in 1 Conf. Stil. lib. 1. 167.

*Scilicet in vulgus manant exempla regentum;
Utque ducum lituos, sic mores castra sequuntur.*

Quidni & consulis? quidni adeo mores memorantur, quod consulatum optime gesserat semper? quod pacem composuerat, ut liquet e v. 13.? quod tandem votis curiae respondens & victus lacrimis receperat consulatum, ut patet e v. 9. & v. 34.? Quidni, etiamsi toto carmine, quod breve est, de consulatu agit, hic verbum de moribus facere posset? Quidni Marklando regerere possem, Poëtam in carmine extemporaneo omnia tam accurate non disposuisse, praecipue cum ipse Vir Cel. tam turpem sui oblivionem in verbis paulo post sequentibus ei inpingat? Nihil etiam forsan mutandum lib. 4. Sylv. 4. 56.

*At tu si longi cursum dabit Atropos aevi,
(Detque precor!) Latiique ducis sic numina per-
gant &c.*

Forsitan Ausonias ibis frenare cohortes.

Ubi Marklandus contra Codices legit *si numina pergent*, quod non necesse; ut nec emendatione Rittershusii probata Withofio Specim. Gunth. p. 70. in Gunthero Ligur. 3: 429.

*Si te cura mei tangat, si gratia fratris
Ulla movet.*

Ubi legunt tangit, opus est, quamvis in minutis hisce quemque suo iudicio frui facile patiar. Hinc apud Boëthium de Cons. Philos. 4. 6. pro *Hoc tantum perspexisse sufficiat, quod naturarum omnium proditor Deus, idem ad bonum dirigens cuncta disponit: dumque ea, quae protulit, in sui similitudinem retinere festinat, malum omne de Reipublicae suae terminis per fatalis seriem necessitatis eliminat. legerem libenter eliminaret cum MS. Rittersh. & Edit. Norimb. apud Sitzmannum, nec non MS. Putschii, & CD'O. quamvis & in hoc disponat, minus recte. alibi lib. 3. cap. 8. Quid enim? pecuniamne congregare conaberis? sed eripies habenti. Dignitatibus fulgere velis? danti supplicabis; & qui praecire caeteros honore cupis, postendi humilitate vilescas. Potentiamne desideras? subiectorum insidiis obnoxius periculis subiacebis. Gloriam petis? (petas MS.) sed per aspera quaeque distractus securus esse desistis. Voluptariam vitam degas? sed quis non spernat &c. Miror quoque in Fulgentii Myth. 3. 6. p. 116. pro Sed quia haec saturantius Apulejus pene durum continentia librorum tantam fastidium congeriem enarrauerit & Aristophontes Athenaeus in libris, qui Dysarestia nuncupantur, hanc fabulam enormi verborum circuitu cupientibus prodidit. quod defendunt 6 edd. & Beroald. Munckerum probare Cod. Leid. scripturam, quae habet enarravit, corrupte procul dubio per omissam lineolam vocibus superponi solitam. Mire etiam, re hac non percepta, turbatum in Flor. 2. 15. §. 3. sed huius causa belli, quod contra foederis legem adversus Numidas quidem semel parasset classem & exercitum, frequens autem Massinissae fines territabat. sed recte vulgatam lectionem Terentii auctoritate tuitus Doct.*

Doct. Dukerus contra Tolleum attrectaret legentem, aliosque; inmerito vero de phrasi *territare fines* dubitavit. ita enim Statius lib. 4. Sylv. 6. 99.

*Hic tibi sollemni memorabit carmine, quantus
Iliacas, Geticasque domos, quantusque nivalem
Stymphalon, quantusque jugis Erymanthon aquosis
Terrueris, quem te pecoris possessor Iberi,
Quem tulerit saevae Mareoticus arbiter arae.*

Virgilius Aeneid. lib. 6: 802.

*Nec vero Alcides tantum telluris obivit;
Fixerit aripedem cervam licet, aut Erymanthi
Pacarit nemora, & Lernam tremefecerit arcu.*

Ubi Lerna pro hydra Lernam incolente ponitur, quod & Servius animadvertit: *Pro Hydra paludem ipsam posuit.* Non raro enim ipsa loca ponuntur pro hominibus, bestiis &c. ea habitantibus. Mixari vero maximo subit opere, Cel. Marklandum, qui in Virgilii erroribus aquila acutius cernit, cum in notis ad Statium emendationem licet malam, de quo alibi, tentet, nihil in verbis his Poëtae animadvertisse, cum tamen, salva reverentia, qua summum vatem veneror, sententia hic surgat non nimis egregia. Augustum enim Cæsarem laudaturus ob victorias, quas adeptus, cum victricia signa per orbem circumtulisset, & imperium protulisset super Garamantas & Indos aliasque gentes diffitas, comparisonem instituit cum Hercule, quem ipso minorem facit, quia tot regiones non obivit, Arcadiam scilicet solam; in qua haec omnia contigerunt. An praeter Arcadiam nulla loca invisit Hercules? id nemo, fat scio, dicet, cum ipse Geryonis extinctum meminit lib. 7. 652. lib. 8. 202. Quicunque eodem loco, cum decantatissimam Argonautarum in Colchos expeditionem, cujus

cujus ipse pars magna fuit, cum iter in Africam nemo ignorat. Quisquamne igitur adeo plumbeus, ut negare possit, comparationem multo fuisse augustiorem, elegantiore, & doctiorem, si scripsisset: Alcides tantum telluris non obivit ac Augustus, licet peragraverit totum, qua patet, fere orbem, Hispaniam, Africam, Italiam, Arcadiam, Colchosque iverit &c. Sed in viam. conjunguntur & casus diversi non raro a Scriptoribus. Orpheus Argon. v. 115.

Παίδειαν ἡδὲ τρεῦσιν ἐπὶ φρεσὶν, ἡδὲ νόοιο.

Boëthius de Conf. Philos. 3. 8. v. xi.

*Quae gemmis niveis unda feracior,
Vel quae rubentis purpurae.*

Qui locus pulcherrime tuetur conjecturam nostram, vel potius antiquam lectionem in Ovidio Amor. lib. 2. 16. 8.

Terra ferax Cereris, multoque feracior uvis:

Quam cum ineptam varietatem vocat Marius, nugatorum coryphaeum facile se ostendit, & glandem vesci frugibus relictis adsueta. Quam venusta quaeſo lectio *Cerere—uvis*, quae tamen Gryphio & Bersmanno quoque probare se potuit? Hodie edunt

Terra ferax Cereris, multoque feracior uvae:

Si ex libris melioribus, non improbo, sed monere tanti fuisset: ita tamen *uvae* fere tertium casum putarem. idem Boëthius r. i. *adstitisse* mibi supra verticem visa est mulier, reverendi admodum vultus, oculis ardentibus, & ultra communem hominum valentiam perspicacibus, colore vivido, atque inexhausti vigoris. Avienus Progn. P. 119.

Nim-

282. instruxit, si jam eas fecissent in templo Veneris, quo, si non omnes, magnam tamen sequentium versuum partem commodissime transferre ipsi integrum erat. Nec id cadere videtur in Musaeum, ut in tantas angustias se conjiceret, unde pedem tuto referre operis lex vetabat; modo enim unum hunc versum omisisset praecedentia sequentibus firmiter cohaerere, si scripsisset

Αἰνῶν δ' αἰνῶντις εἰς τ. Α.

Quid? Ovidius, cui pleraque debet noster, ut vel hic conferenti descriptionem itineris prima nocte instituti apud illum, & nuptiarum apud hunc patebit, videtur diserte confirmare v. 272. primum concubitum initum significari. ita enim Leander ep. 18: 53.

Interea dum cuncta negant ventique fretumque,

Mente agito furti tempora prima mei.

Nox erat incipiens (namque est meminisse voluptas)

Cum foribus patriis egrediebar amans.

Hinc totum iter refert & de concubitu tandem v. 105. addit:

Caetera nox & nos, & turris conscia novit,

Quodque mihi lumen per vada monstrat iter.

Nec magis illius numerari gaudia noctis,

Hellespontiaci quam maris unda potest.

Anne credibile laetitiam hujus noctis adeo amatorem praedicaturum cum majoris in templo perceptae ne verbo meminit? si quis incredibile putet, cum res in vado esset, non statim nuptias factas; facilis responsio: ob seram jam noctem visum fuisse rem in commodiorem locuta & tempus differre; juvat versus sequens, ubi statim additur:

Αἰνῶν-

Λοὺς Ἀχιλλῶν αἰετοῖς ἐνὸς φιδῆσαν ἀναγὰς.

Nimis forte audax etiam facinus Leandri habendum, qui Veneris sacerdotem sub Deae oculis vitare ausus fuisset, nec adeo omnem statim decoluisse pudorem Hero censenda. Venerem quidem Virginibus non gaudere amator v. 144. persuadere puellae voluerat, sed ipsa non mitius, ac alia numina, de quo Vid. Animadv. ad v. 31. vindicabat virginitatem non inlibate servatam, si fides Servio ad Virgil. *Aeneid.* 3. v. 28. ubi refert Myrenen quandam a juvene divite ambitam, urbe depopulata a latronibus abreptam ad suos refugisse; juveni autem ob latrones detectos captosque datam potestatem a populo, ut virginem, quam amoverat, in matrimonium duceret, ob quam rem irata Venus illum mori fecit, virginem autem in Myrtum arborem vertit, eique, quod sacerdos fuisset, praestitit, ut perpetuo, & suavi odore gauderet. Parnae enim loco a Diis delinquentes in arbores, aves &c mutari, vel ex Antonino Liber. ubi ad fastidium usque idem exitus recurrit, nemini ignotum. Pareus de sola contestatione capit, atque ita Papius, qui vertit:

Gaudia dein noctis pacti, vigileisque hymenaeos.

Aliter Whitfordus:

Furtivum interea cupidi certamen amoris

Perficere, abscedunt (invitus uterque.)

Videtur hic respexisse ad significationem verbi ἀνύα, qua capitur aliquando pro festino, festinans, quid perficio. Magis adrideret haec interpretatio, si Musaeus scripsisset ἀνέκοις, nisi velis Aoristam i. ponere pro futuro, ut apud Callim. Hymn. in Del. v. 204. ἰφύλαξας, Scholiastes explicat ὅτι ἡ φύλαξ, ubi

ubi plura dabit. Inlustr. ~~Est~~ Spantemius, quod tamen nullo modo placet. Florens Christianus:

*Mora perfectis in omnibus horis,
Per vigiliis sacris*

Quae verbis Poetae non clariora. Alium cepisse de sacris Venoris in templo ~~et~~ parastis refert Kromajerus, sed linguae genus refragari. Dubium quid voluerit. An parasta sacra quae fieri debbant hoc festo Sesti a sacerdote? an quae Ieanter & Hero Veneri nuptias iniuri remotis arbitris adferebant? sed haec parvi momenti. Si vero Kromajerus locum aliter ceperit, ut fere ex verbis ejus satis obscuris nunc deprehendere mihi videor, dum censet verba Musaei ad v. 231. elegantia emblema Poeticum continere, quale infra a v. 274. ad 283. interrupto venuste filo orationis & post connexo, partes inpleffet suas, si tam in spidi emblematis, & interruptionis, ut ego puto prorsus sine ullo exemplo, dedisset exempla, nam illud e Musaeo petatum tantum differre

Quantum Hypanis Veneto distat ab Eridano, nemini, qui loca contulerit., nullum dubium superesse poterit, ut demirari adeo subeat cuiquam tam contortam explicationem adridere potuisse. Ego, donec major lux adfulgeat, Parei, & Papi sententiam amplectar.

CAPUT XIX.

*Omnia tarda videntur amantibus dilectis potiri velocius capi-
pienibus. Emendatus Nonnus. non ut & Latynorum &
vel que pro sed ponitur. Emendatus Alciphron, & ten-
tatus. Pocet ejusdem vel adfinis significationis saepe con-
jungi probatur. Ausonii & Ovidii lectio adserta. Dextera
observare de venatoribus, piscatoribus aliisque usurpatur.
Venus mari nata mare navigantibus favet. Imperium in
mare*

mare variis Diis adtribuant veteres, quos invocare, & si liberarentur, vota iis solvere solebant laborantes. Non solis Diis patriis, sed & praefidis locorum, ad quae rejecti, a navigantibus vota soluta contra Servium docetur. Antiqua Virgilii lectio probata. Sacer cum casu secundo construat. Aras peracta feliciter navigatione in honore & ripis Diis erigebant. Sacrificia etiam faciebant, navis se committentes. Inlustrata elegans Musaei locutio, ἀντίμαχος pro eundem & vicissim, ut & ipse pro sponte. Defensus Claudiani locus contra Heinsum, aliaque. Vocis μυχός varius usus. Callimachus bis adfertur contra Benulejum, aliosque. Χαῖρ' ἄνδρες, εἰβή, pro μυστή, εἰβή. Arta custodia tenebantur mulieres virginesque in Graecia, aliisque locis. Diversis tamen institutis utebantur Lacedaemonii. Mos nuptias ineundi apud Lacones mirus, et semper obtinuerit. Defensa lectio Propertii contra Broekhusium. Timor puellas est timor pro puella. Πᾶς pro ἅλος, omnis pro totus, & vicissim ponuntur. Rejecta Wolfii explicatio in epistola Jacobi. Veteres antequam cubitum inent oleo se ungebant. Rejecta Schacchi explicatio in Cantico Solomonis. Leander mari se commissurus oleo membra tinguit ex sententia Ovidii, at ex Musaei postea. Sine veste dormire veteribus non insolitum, aliaque. ἄλκις ὁδὸς pro ὁδὸς.

231. Πολλὰ κίς ἤρσαντο μόλις θαλαμηπόλον δέ φων.

Egregie ardentissimum amantium adfectum suavissimo amplexu ocyus frui desiderantium, adeo ut omnia ipsis tarde videantur, more Poëtis, aliisque harum deliciarum peritis Scriptoribus usitato, exprimit. Infra v. 288.

Πολλὰ κίς ἤρσαντο καταλθέμεν ἐς δύσιν ἡ' α'.

Ita Nonnus lib. 7. p. 218. l. 10.

Καὶ νυχίης θέλων Σεμέλης ἐπιβήμεναι ἐυνῆς
Εἰς δύσιν ὄμμα τίτανε, πότε γλυκὺς ἔσπερος ἐλθῇ.
Καὶ δολιχὴν Φαίθοντος ἐμέμφετο δαίμον ὦρν.

X

Ita

Ita v. 15.

Ζηλήμων Φάεβον με βιάζεται, ἢ γὰρ καὶ αὐτὸς
ἱμεῖρε Σομέλης, καὶ ἐμοὶ ποθέοντι μεγάλεις.

Vix ullum mihi dubium, quin scribendum βιάζεται, cum omnia in secunda persona efferuntur, quae minus venuste certe hic mutaretur. Ceterum confer lib. 33. p. 832. l. 27. aliisque locis. Claudianus de Nupt. Honor. & Mar. v. 14.

*Incusat spes aegra moras, longique videntur
Stare dies, segnemque rotam non flectere Phoebē.*

Longus Past. lib. 2. p. 38. de Daphnide & Chloë: ἐπιθυμῶσιν ἀλλήλους ὁρᾶν. διὰ τοῦτο θάπτον ἐυχόμεθα γενέσθαι ἢ ἡμέραν. ita p. 52. ἀλλ' ἐυχόμενος μὴ αὐτὸς τὰς Νύμφας ὄναρ ἰδεῖν, ἐυχόμενος ὅτι ἡμέραν γενέσθαι ταχέως, ἐν ᾗ Χλόην ἐπηγγείλαντο αὐτῷ. Νυκτῶν πασῶν ἐκείνη ἔδοξε μακροτάτη γεγονέναι. Aristænetus lib. 1. ep. X. p. 72. ἅπαντα δ' ὅν ὁμοῦ βραδύνειν ἔδοκει τῷ Ἀλκοντίῳ· καὶ ὅτε ἡμέραν ἐκείνης ἐνόμισε μακροτέραν ἑωρακέειν, ὅτε νύκτα βραχυτέραν τῇ νυκτὶ ἐκείνης. Xenophon Ephesus lib. 1. p. 10. βραδύνειν δὲ πάντα ἔδοκει Ἀβροκομῇ καὶ Ἀνθίᾳ. ad quem Vir longe Eruditissimus in Observ. Misc. Vol. X. p. 206. locum Aristæneti jam laudavit.

233. Καὶ ἐ ποθέοντι Λεάνδρῳ. Recte vertunt sed significatione non admodum rara, sed aliquando minus intellecta. V. Nonnum lib. 15. p. 414. l. 27. p. 422. l. 20. ubi male vertunt. Longus Pastor. lib. 2. p. 42. ibi P. Moll. Notari haec fere indigna, nisi sic locum Alciphronis deformi macula turpatum pristino nitori restituendi daretur occasio. reperitur is lib. 1. epist. 40. p. 194. epistolam, quia brevis, adscribam integram. ΦΙΛΟΥΜΕΝΗ ΚΡΙΤΩΝΙ. Τί πολλὰ γράφω αὐτῷ; πενήκοντα

τα σοι χρυσῶν δα, ἡ γραμματεὺς δα. ἢ ὅτι δὲ φι-
 λῆς, δός. εἰ δὲ φιλαργυρεῖς, μὴ ἐνέχῃ. Εἰρώω. PHIL-
 LUMENA CRITONI. Quid multa crusias id ipsum?
 quinquaginta aureis nummis opus est, literis vero nihil
 opus est. Si igitur amas, da; si autem avarus ea de-
 tenax, ne sis molestus. Vale. Quin hic scribendum
 πενήκοντα μοι χρυσῶν δα, quinquaginta aureis nummis
 opus est mihi nullum mihi dubium, neque esse posse
 adtendenti serio lectori persuasissimus sum. Qua-
 lis enim haec locutio ἐν χρυσῶν δα pro nummos
 aureos mittere debes mihi? Non pejus etiam scri-
 beretur, si quid video, ἀνὰ τὴν αὐτὴν scribendo me-
 necas, locutione erudita, & ab aliis dudum inlu-
 strata. Sed quia emendatio minus necessaria, &
 longiuscule a vulgata lectione discedens, vulga-
 tae non anteponerem. Ceterum ut Graecorum ἡ,
 sic & Latinorum &, vel quo pro sed aliquando oc-
 currit, quod unico exemplo duntaxat confirmabo
 Boëthii de Cons. Phil. lib. 3. Metr. X. v. 7.

*Non quicquid Tagus aureis arenis
 Donat, aut Hermus nativae ripae,
 Aut Indus calido propinquus urbi,
 Candidis miscens virides lapillos,
 Illustrant aciem, magisque coecos
 In suas condunt animos latebras.*

Memini id minus perspectum fraudi aliquando fuis-
 se Viris Doctis.

235. Ἀγροῖν ἀνέμιμνε φαεινῶν ὕμνων,
 Μαρτυρῶν λυχνόιο πολυκλήτοιο δονέων.
 Notari possunt voces ἀνέμιμνε & δονέων uno loco,
 quamvis eandem habeant significationem, a Poë-
 ta posita, quod probum cenleo & auctoritate
 bonorum Scriptorum non raro voces ejusdem vel
 affinis admodum significatus sociare solitorum,

quicquid alii dissentiant, posse muniti. sic enim
Ovidius Metam. lib. 2. 1.

Regia Solis erat sublimibus alta columnis.

Virgilius Ecl. 10: 67.

Nec si cum moriens alta liber aret in ulmo.

Georg. lib. 4. 425.

*Jam rapidus torrens sitientis Sirius Indos
Ardebat.*

Æneid. lib. 2: 458.

Evado ad summi fastigia culminis.

v. 483.

Apparet domus intus, & atria longe patefcunt.

Lib. 8: 221.

Aerii cursu petit ardua montis.

Ita aliis locis plurimis, quæ convasare piget. Boë-
thius de Conf. Philos. 2. 5. 25.

*Sed facvior ignibus Aetnae
Fervens amor ardet habendi.*

Heroid. Epist. 18: 89.

Frigora ne possim gelidi sentire profundi.

Hinc patet infirmam esse conjecturam Viri Eru-
ditissimi in Observ. Misc. Vol. X. p. 184. propo-
sitam in Ausonii Mosell. v. 186. quæ pro

Sed non hæc spectata ulli, neque cognita visu.

Rescribendum jubet cognita ab usu. cognoscere visu
occurrit apud Claudianum de R. P. lib. 1. v. 159.

&

& alibi. Immerito quoque Marklandus miratur locum Statii lib. 2. Sylv. 5. 30.

Unius amissi tetigit jactura sodalis.

Quamvis idem fere dixisse Ovid. Met. 9. 98. fateatur. Hinc in Ovidio Heroid. epist. 18. 211. pro

Nec faciam surdis connoicia fluctibus ulla:

Triste nataturo nec querar esse fretum.

Summo Burmanno flatibus, ne bis idem dicat Poeta, legenti adsurgere nequeo, praecipue cum ipse Naso epist. 19. 83.

Quid tamen coenit, cur sis metuentem undas?

Contemtumque prius, auno verecunde, fretum?

Addi velim, quae notavit Doct. Jac. Gronovius ad Herod. lib. 1. cap. 59. p. 814. quibus junge cap. 48. οἰχοντο ἀπὸ τῆς ἐς τὰς Σαῖας. Achillem Tatium lib. 1. p. 61. nec non Munckerum ad Anton. Liber. cap. 1. & Elegantissimum Juvenem Horatium Viringam Animadv. ad Vorst. p. 343. qui dudum hoc docuerunt. Nec tamen necesse, ut hunc Musaei locum ita capias, cum conmode cum Doct. Rövero δοκῶν observans verti posset, qui notat verbum proprie poni de venatoribus feras oculis notantibus, quomodo usus Nonnus lib. 5. p. 156. l. 29.

Πολλοὶ δ' ὑψιπτόμενοι ἀπιδρώσκοντα δοκῶν

Πάρεδαν ἐκρήιζον.

Lib. 46. p. 1192. l. 1.

Οὐκ εἰμι λέων, & θήρεα δοκῶεις.

Verba sunt Penthei ad matrem furibundam. Eleganter etiam de piscatoribus usurpatur pisces hamo

praecipue captantibus. Hesiodus Sento Herc. v. 213.

Αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
Ἦτο ἀνὴρ αἰλιὺς δεδαχημένος.

Theocritus Idyll. 21: 42.

Καθεζόμενος ᾗ δοκεῖον
Ἰχθύας.

Idyll. 9: 25.

Τὴν δ' ἐρόμβῳ καλὸν ὄταρχον, ἧ κρέας αὐτὸς
Σιτάνην, πέτεσθαι ἐν Ἰκαρίῳσι δοκεύσας.

Ubi Scholiaſtes: αἰγρεύσας μετὰ σκεψίας. De aucipre
aves venante in arbore Bion Idyll. 2: 6.

Τῶ δ' τῶ δ' ἔρωτα μεταλμενον ἀμφεδόκευεν.

Hinc ad varia transfertur. de Cerbero ante infer-
nas domos excubante Hesiodus Θεογ. 772. de ju-
venibus formam puellae diligenter vestigantibus
saepe Nonnus, de Diis res humanas respicienti-
bus idem saepe, v. gr. lib. 7. p. 202. l. 19.

Ζεὺς ἄνα δ' σὺ δόκευσε κατηφέος ἄλγεα κόσμῳ.

Ubi puer levij opera corrigendum δόκευε videt.

249. Ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης; Eodem
argumento utitur Thalasseros apud Alciphr. 1.
epist. 19. ἢ ἄλλως ἡμῖν τὸ ἐρεθὶ συγγενὲς ἢ θαλαττία
θεῖα τιμὴς τῆς τῆς παιδίου. ἡμέτερος ἔν περὶ μητρὸς ὁ
ἔρω. ubi Poëtae locus non fugit Diligent. Ber-
glerum. Venuſte etiam Melito apud Achillem Ta-
tium lib. 5. p. 315. θυγάτηρ Ἀφροδίτῃ θαλάσσης
χειρώμεθα τῇ γαμηλίῳ θεῶ, τιμήσομεν αὐτῆς γάμῳ
ἢ μητέρα. Debet autem Misaëus sua Ovidio He-
roid. ep. 19: 159.

Quod

*Quod timeas non est, auso Venus ipsa favebit,
Sternet & aequoreas aequore nata vias.*

Perverse enim Pareus inventionem Musaeo tribuit. si totum locum perpendas videbis & ipsum respexisse forte. Nonnum lib. 1. p. 12. l. 29.

Καὶ Διὸς ὑδατόεντι διεστυμένῃ πόρον ἑλκῶ
Οὐ πόθου ἔσβασε πόντος, ὅτι βρυχίην Ἀφροδίτην
Οὐ βρυχίης ὠδινὲν ἀπ' αὐλακος ἔγκυσεν ὕδαρ.

Clarius lib. 4. p. 118. l. 12.

Μὴ τρομέεις αἰλὸς οἶδμα βαρύδρομον, ὅττι σαώσει
Εἰν αἰλῇ φόρτον ἔρωτος αἰλὸς θυγάτης Ἀφροδίτης.

Totius autem fere versus ex lib. 35. p. 876. l. 7.

Ἰνδῶν ἰκέτευεν ἱνυθροίην Ἀφροδίτην,
Εἰδῶν, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης.

250. Καὶ κρατεῖα πάντοιο. Jus in mare variis Diis tribuunt veteres, qui laborantibus & tempestate disjectis succurrere non raro invocati, atque ideo honore a liberatis adfici solebant. Nonnus lib. 9. p. 254. l. 10.

Λευκοθέη κρατέσσα χυτῆς κληίδα γαλήνης
Εὐπλοίης μεδέσσα μετ' Αἰόλον. ἱνδιόων ᾗ
Σοὶ πίσυνος πλεύσει Φιλέμπορος εἰν αἰλῇ ναύτης
Βάμον ἔνα σήσας ἔνοσίχθονι καὶ Μελικέρτῃ
Ρέζων ἀμφοτέροις.

Leucotheae soli idem tribuit Orpheus Suffim. p. 170.

Κλῶθι θεὰ πόντοιο βαθύστερον μεδέσσα,
Κύμασι τερπομένη, θνητῶν σώτριά μεγίστη.
Εὐ σοὶ γὰρ νηῶν πελαγοδρόμος ἄσατος ὁρμή,
Μῆνη ᾗ θνητῶν ρίπτρὸν μόρον εἰν αἰλῇ λύσσει.

Idem tamen sequenti summine Palaemoni adscribit p. 172.

Ποντοπλάνους γὰρ αἰεὶ ταυρὸν χειμῶνος ἐναγῆς
Φανόμενος σωτὴρ ρῆνος θνητοῖς ἀναφαίη.
Ρυόμενος μὲν χαλεπὴν κατὰ πέντιον οἶδμα.

Dii Samothracibus p. 134.

Οἷτε Σαμοθράκην ἱερὴν χθόνα ναιετάοντες,
Κινδύνες θνητῶν ἀπερύκετε ποντοπλανήτων.

Hecatae Hesiodus Θεογ. v. 412.

Πόρεν δ' οἱ αἴγλαα δῶρα
Μοῖρᾶς ἔχον γαίης τε καὶ αἰτρυγέτοιο θαλάσσης.

Apollo apud Euripidem in fine Orest. dicit fore,
ut Helena olim sit cum Tyndaridis

Ναύταις μεδέουσα θαλάσσης.

Quem locum addulit Meursius Misc. Lacon. i. 4.
Fortunae tribuit Horatius lib. i. Od. 35.

*Te pauper ambit sollicita prece
Ruris colonus; te dominam aequoris
Quicumque Bithyna laceffit
Carpathium pelagus carina.*

Ubi Acron: Fortuna enim ἐν ἀequori dominatur, ita
ut a navigantibus invocetur. Variis simul Diis vota
solvit quidam Lucillius e mari servatus in Anthol.
6. 21. 1.

Γλαυκῶ, καὶ Νηρηΐ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικερτῇ,
καὶ Βυβίῳ Κρονίδῃ, καὶ Σαμόθρεϊ θεῶις,
Σωθεῖς ἐκ πελάγους Λυκίῳ, ὦδε κέκαρμαι
τὰς τεύχας ἐκ κεφαλῆς, ἄλλο γὰρ ἔδεν ἔχω.

A navigantibus etiam advocabatur Venus, ut a-
pud Rutiliam lib. i. 155.

Pande

*Pande precor gemino placatum Castore pontum,
Temperet aequoream dux Cytherea ratein.*

Ubi V. Burmannus. Statius lib. 3. Sylv. 4. 3.

*Ite, dabit cursus mitis Cytherea secundos,
Placabitque Notos, fors & de puppe tremenda
Transferet, inque sua ducet super aequora concha.*

Coluthus de R. H. v. 198. de Paride in Graeciam iter moliente:

Καὶ λεχέων ἐπὶ κρον ἰφρομένην Ἀφροδίτην
Πολλὰ κίς ἀκταίοισιν ἱλασκόμενος θύεσσιν,
Ἐπλεεν Ἐλλάσποντον ἐπ' εὐρέα νῶτα τιθήνης.

Adde animadversa Eruditissimo Rövero ad h. l. Mitto Nereides, aliasque Divas marinas, Deosque nemini e Poëtis ignotos. Latius haec deducere visum fuit, ut pateret incertam, imo falsam esse Servii observationem ad Virgil. Æneid. lib. 12. 768. *Et quaeritur cur terreno Deo nautae dona suspenderent? quia constat omnes in periculis suis deos patrios invocare, & ideo illis vota solvere, quorum familiarius numen sibi opitulari credant.* Deos patrios utpote notissimos saepe invocatos, vota etiam illis soluta non nego, sed id de omnibus constare aperte falsum. Quis enim id credat, cum tot diversis numinibus, iisque nemini ignotis inperium maris adscripserint veteres? Quin diserta auctorum loca reclamant, e quibus liquidum vota a laborantibus, postquam e tempestate liberati in litus evaserant, soluta, & sacra facta fuisse Diis praesidibus locorum, ad quae rejecti. Achilles Tatius lib. 3. p. 167. ἡμεῖς ᾗ ὡς δαίλην ἐσπέραν τύχη τινι τῷ Πηλεσίου προσίχομεν, ἢ ἄσμενοι γῆς λαβόμενοι τὰς θεὰς ἀνευφημῶμεν. Verba sunt Clitophonis Tyrrii, ut patet ex lib. 1. p. 11. Sic intelligendus idem lib. 1. p. 3. Ἐνταῦθα ἐκ πολλῶν χειμῶνος, σῶσρα τε ἔθουον

ἔθνον ἐν αὐτῷ τῇ ᾧ Φοινίκων Θεῷ· καλῶσιν αὐτὴν Ἀ-
 σάρτην οἱ Σιδωνιοί. Venerem Sidoniis cultam quis
 nescit? Xenophon Ephesius lib. 5. p. 79. Κρήτην
 παρελθὼν ἐν Κύπρῳ γενόμενος ἡμέρας διατείψας ὀλίγας,
 ἢ ἐυξάμενος τῇ πατρίῳ Κυπρίῳ Θεῷ. Philocomasium
 apud Plautum Mil. Glor. 2. 5. 1.

*Inde ignem in aram, ut Ephesiae Dianae lauta
 laudes*

*Gratesque agam, eique ut Arabico fumificem o-
 dore amoene:*

*Quae me in locis Neptuniis templisque turbulentis
 Servavit, saevis fluctibus ubi sum afflicta mul-
 tum.*

Viden' Ephesiae Dianae mulierem Atticam sacra
 facere? sic intelligendus locus Virgilii lib. 12. 766.

*Forte sacer Fauno foliis oleaster amaris
 Hic steterat nautis olim venerabile lignum;
 Servati ex undis ubi figere dona solebant
 Laurenti Divo, & votas suspendere vestes.*

Non enim necesse statui Faunum a finitimis e
 naufragio servatis solum cultum intelligi. Hoc au-
 tem loco legendum putem *Forte sacer Fauni* &c.
 non *Fauno*, quod rarius & ideo, ut videtur, re-
 pudiatum; sed ita laudat Servius ad v. 779. & ex-
 hibent editiones nonnullae, *sacer* autem cum casu
 secundo construi ne Lexica ignorare nos sinunt.
 Ceterum in ipso litore, ad quod navem adpule-
 rant, pro felici navigatione peracta aras erexisse
 Diis patet ex Virgilio *Aeneid.* lib. 3: 403.

*Quin ubi transmissae steterint trans aequora classes
 Et positis aris jam vota in litore solves,
 Purpureo velare comas adopertus amictu.*

Quod & in ripis fluminum obtinuisse docet Ar-
 rianus

rianus de Exped. Alex. M. lib. 1. cap. 4. p. 11.
 αὐτὸς ὃ κατασκάψας ἤ πόλιν θύει τε ἐπὶ τῇ ὀχθῇ ὃ Ἰσρα
 Διὶ Ζωτῆρι, καὶ Ἡρακλεῖ, καὶ αὐτῷ τῷ Ἰσραῶ, ὅτι ἔκ
 ἄπορος αὐτῷ ἐγένετο. Mari se commissuros quoque
 sacrificia Diis fecisse patet ex eodem lib. 3: 118.

*Sic fatus, meritos aris maclavit honores,
 Taurum Neptuno, taurum tibi, pulcher Apollo;
 Nigram Hiemi pecudem, Zephyris felicibus albam.*

Addendus omnino Xenophon Ephesius lib. 1. p. 13.
 & 14.

252. Εἴω δ' ἐσφυγξε κερηνῶ. Musaeus Leandrum
 suum fingit veste capiti adstricta aequor natare,
 Ovidius autem vestes ipsum in litore relinquere
 epist. 18: 57.

*Nec mora: deposito pariter cum veste timore,
 Jactabam liquido brachia lenta mari.*

Sic enim intelligenda videntur ea verba, quod fir-
 mant ea, quae infra dicemus ad v. 266.

255. Αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόσολος, αὐτόματος νῆος.
 Locutio artificiosa & venusta, quam debet Ovi-
 dio ep. 18: 147.

*Arte exeo nulla: fiat modo copia nandi,
 Idem navigium, navita, vector ero.*

Ubi Argo e. n. legendum contendit Cel. Withofius
 Spec. Gunth. p. 87. Neque invenuste Nonnus lib.
 1. p. 12. l. 32.

Καὶ βοὸς ἀφλοίσβοιο κυβερνήτεια πορείης,
 Κέρη Φόρτος ἔην καὶ ναυτίλος.

Simile quid tentat Achilles Tatius lib. 8. p. 459.
 ὃ ὃ γενναῖος ἔτος πάντα ἑαυτῷ γίνεται, δῆμος, βυλὴ,
 πρεσβύτης, στρατηγός. Sic lib. 4. p. 247. Νεῖλος ὁ πο-
 λὺς πάντα αὐτοῖς γίνεται, καὶ ποταμός, καὶ γῆ, καὶ θά-
 λασσα, καὶ λίμνη· quae non dissimilia sunt istis Xer-
 xes

nophontis Ephesii lib. 2. p. 36. ἔλεγεν ἔν' αὐτῷ
 Ἄνθρωπον, ὡς πάντα ἂν αὐτῇ γένοιτο Περλάσας· γυνὴ δὲ
 δεσπότις, καὶ παῖδες.

Ibid. αὐτόματος νῆς. pro αὐτῷ, ut vicissim αὐτὸς
 pro αὐτόματος occurrit apud Bion. Idyll. 2. 15:
 Theocr. Idyll. xi: 12. quem locum imitatum Vir-
 giliū monet Dan. Heinsius in Lect. cap. 17. Sic
 lib. 4. Georg. v. 65. aliique plures. V. Interpre-
 tes ad Callim. Hymn. in Apoll. v. 6. Maximo igitur
 opere mirari subit Nic. Heinsium in Claudia-
 no in Pr. Conf. Stilich. lib. 2. 22. pro

Hac ipse magistra

*Das veniam victis hac exorante calores
 Horrificos, & quae nunquam nocitura timentur
 Furgia, contentus solo terrore, coërces.*

Conjectare posse sponte, cum ipse idem notet, mul-
 toque sit venustius.

260. Καὶ μιν ἐὼν περὶ πύργον ἀνῆλθεν. versu 256.
 puellam e turre marito lucernam ostendentem indu-
 cit Poëta, & descensu ejus non memorato, hoc versu
 ipsum ad suam turrim deduxisse, nimis certe concise.
 Elegantius, si quid video, Ovidius ep. 18: 97.

Te tua vix prohibet nutrix descendere in altum:

Hoc quoque enim vidi: nec mihi verba dabas.

Nec tamen effecit, quamvis retinebat euntem,

Ne fieret prima pes tuus udus aqua.

Excipis amplexu, feliciaque oscula jungis:

Oscula (Dē magni!) trans mare digna peti.

263. Μυχὸς ἐπὶ παρθενῶνος. eadem locutione usus
 Nonnus lib. 6. p. 186. l. 22. qui lib. x. p. 272. me-
 minit etiam Ἐπταμύχης θαλάμοιο. Ceterum μυχὸς de-
 notat penetrabile, & intimum maxime recessum alicujus
 loci, & ad varia transfertur. Hesiodus Θεογ. v. 119.
 Tartara ponit in μυχῷ χθονός. Conf. Orpheus Ti-
 tan. Suff. p. 134. Idem de Argonautis v. 493.

Οὐνεξ

ὄνειαυί πλαύγιν ἀνὰ πλάτυν· ἑλάνκοντον
ἔνδιος ἀντεβόλῃαι μυχῷ ἔκτασθαι γαλήνη.

v. 84.

ἀΐειν πάντοιο μυχῷ.

Hesiodus Θεογ. 1014. meminit μυχῶν νήσων ἱερῶν.
Sacrum locum seu antrum ita vocat Callim. H. in
Del. 16. ubi V. Spanhemium. ἐπτάμυχον σπέος. a-
pud eundem v. 64. λιμένος μυχός apud Orpheum
1303. quod & monuit Pollux 1. 9. 102. ἐστὶ δὲ τις ἢ
χήλη λιμένος, ἢ σόμα, ἢ μυχός ἢ χεῖλη· μυχὸν νηός
dixit Achilles Tatiuss lib. 2. p. 139. ut sagenae
Lucianus in Timon. p. 112. ed. Hemst. δώματος
μυχάτοιο meminit Callim. H. in Dian. 68.

Ὅ δὲ δώματος ἐν μυχάτοιο
ἔρχεται· ἔσμενι σποδῷ κεχαρημένος αἰήη.

Non debuerat H. Stephanus hic emendare κεχα-
ρισμένος, neque id probare Vulcanius; nec Græ-
vius reponere κεχαρημένος, ut nec Rich. Bentleyus
κεχαρημένος, cum vulgatam tueretur ipse Poëta
epigr. 33. 3.

Στιβῇ δὲ νιφετῷ κεχαρημένος.

Quamvis & hic Cel. Bentleyus legat κεχαρημένος;
sed quo jure patebit ex loco Herodoti adlegato
jam a Cl. Arnaldo Anim. Crit. cap. 12. p. 65. ubi
locum priorem Callimachi ipsum pulcre tueri ferò
video.

Ibid. παρθενεῶνος. Id sedulo tota fere Graecia aliis-
que multis locis agebatur, ut nuptae & virgines
a virorum consortio, quantum fieri posset, remo-
verentur; de nuptis testatur Corn. Nepos in praef.
nam neque in convivium addibetur, nisi propinquorum;
neque sedet, nisi in interiore parte aedium, quae gy-
νακωνίς appellatur, quo nemo accedit, nisi propinqua
cogna-

cognatione conjunctus. De virginum cura anxia nemo est fere quin meminerit; addam inlustrem locum Achill. Tatii lib. 2. p. 91. unde quam arta custodia conclusae fuerint abunde constat: Νεανίσκος ἦν Βυζάντιος, ὄνομα Καλλιθένης, ὀρφανὸς καὶ πλείσιος, ἄσματος δὲ καὶ πολυτελούς. ἔτος αἰκίων τῷ Σωσθέντι θυγατέρα εἶναι καλὴν (ita omnino legendum cum duobus MSS. apud Salmasium p. 570. non δ) ἰδὼν δὲ εὐδίοτε, ἤθελεν αὐτῷ ταύτην γένεσθαι γυναῖκα, καὶ ἦν ἐξ αἰκίης ἐραστής. Προσελθὼν ἔν τῷ Σωσθέντι πρὶν ἢ τὸν πόλεμον τοῖς Βυζαντίοις ἐπιπεσεῖν, ἠτάτο τὴν κόρην. Liquet hinc honorato viro & inter suos claro Sostrato, quem p. 93. τὸν πολέμου σωτήρηγον adpellat, filiam & quidem formosam fuisse plane nescivisse amatorem, quin nec illo tempore quo nuptias ejus ambiit. Liquet & ex sequentibus p. 101. ubi Callisthenes pro Leucippe raptam abstulisse dicitur Calligonen, eam conspicatus cum matre Leucippes Sostrati uxore, quam probe norat, cum tamen filiam oculis nunquam usurparat. Sic & Hesiodus de innupta puella in Ἔργοις v. 520.

Μυρτίη κατάλεξεται ἐνδοθεν οἴκῳ.

Ita recte emendat Cl. Graevius in Add. p. 135. pro μυρτίη. Conferri velim adcuratam thalami Leucippes descriptionem, curamque anxiam matris ipsius eleganter depictam ab Achille Tat. lib. 2. p. 107. Diversis vero admodum institutis usos esse Lacedaemonios luculentus testis est Propertius lib. 3. El. 12. v. 21.

*Lex igitur Spartana vetat secedere amantes,
Et licet in triviis ad latus esse suae.
Nec timor, aut ulla est clausae tutela puellae,
Nec gravis austeri poena cavenda viri.
Nullo praemisso, de rebus tute loquaris
Ipse tuis: longae nulla repulsa morae.*

Sic

Sic juvenibus licuisse ibi ante nuptias cum virginibus versari libere ex Agnone Academico apud Athen. lib. 13. monet Broekhusius, quem locum inquirere nunc non lubet. Difficulter autem haec omnia in concordiam rediges cum Hermippo de Legum latoribus apud Athenaeum lib. 13. p. 555.

C. Εἰς Λακεδαιμόνι εἰς οἰκημαὶ τι σκοτεινὸν πᾶσαι συνεκλείοντο αἱ κόραι, συγκλειομένων καὶ τῶν ἀγαμάτων νεανίσκων, καὶ ἕκαστος, ἧς ἐπιλάβοιτο, ταύτην ἀπῆγεν ἀπρόϊκον. διὸ καὶ Λύσανδρον ἐζημίωσαν, ὅτι καταλιπὼν τὴν προτέραν, ἑτέραν ἐβύλετο φεικαλῶς ἐρασαν ἀγαγέσθαι. Ex quo loco hunc contractarum nuptiarum ritum fuisse etiam docet Meursius Miscell. Lacon. lib. 2. cap. 3. p. 109. certe non video cur ipsi ex. gr. de rebus suis (nihil enim horum ad nuptias legitimas pertinere non est probabile) loquerentur, si caecae adeo fortunae connubia permitterentur, nisi statuamus tempore, ut fit, multa in his immutata. Ceterum miror Doctissimum Broekhusium fateri sibi vix adparere, quo referri debeat istud timor, unde aliquando se tentasse,

Nec timor est ulli clausae tutela puellae.

Ut sensus sit, nullum amatorem timere custodes dominae suae, quominus ad eam palam accedere audeat. Mihi nullum dubium, quin Poëta dicat nullum parentum sc. vel virorum esse timorem pro puella, ipsos non timere puellae, atque arcta custodia non continere, ut alias fieri consuetum. Timor puellae est timor pro puella, quemadmodum Virgilius lib. 2. Aeneid. v. 784.

Lacrimas dilectae pelle Creüsae.

Verba sunt Creüsae maritum orantis, lacrimas ob se amissam fundere desistat.

264. Καὶ χροῖα πάντα καθήρει. Et cutem totam abster-

stat recte vertunt cum πᾶς pro ὅλος saepe poni notum. V. Callim. epigr. 21:5. & epigr. 47. Achilles Tat. lib. 5. p. 305. καὶ πᾶν μὲν τὸ πρῶτον ἐμπέ-
 πλῃσι φιλημάτων. Hesiod. Scut. v. 284. Homero id in more esse monet Eustathius ad Homer. Iliad. X. ἐστὶ σύνηδες ὁμήρου νοεῖν τὸ πᾶς ἀντὶ τοῦ ὅλος. quae verba adduxit Wolfius ad Jacob. ep. 1. v. 17. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἀνωθέν ἐστὶ, καταβαῖνον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ φώτων. ubi πᾶσα δόσις ἀγαθὴ donatio bona mere i. e. non nisi donatio bona redditur Raphelio in Annot. ex Polybio, non probante Wolfio, quia πᾶσα idem est quod πᾶν pro-
 xime sequens ad δῶρημα; id vero universalitatis no-
 tam inferre patet ex addito τέλειον. Acute! quasi πᾶν δῶρημα τέλειον non aequè reddi posset munus mere perfectum. Hoc vident etiam illi, qui naris non a-
 deo sunt emunctae. Sic & omnis & cunctus usur-
 pantur ab Ovidio Met. 2. 40. 3. 179. Virgil. Aeneid. 1. 233. Culic. 312. & 340. Claudiano de B. Gild. v. 372. ex emendatione Heinsii, aliisque contra totus pro omnis usurpavit Boëthius de Conf. Phil. 2. 7. quae quam sit exilis & totius vacua ponde-
 ris, sic considera. auctor Pervig. Vener. 51.

*Hybla totos funde flores, quotquot annus adtulit,
 Hybla florum rumpe vestes, quantus Ennae cam-
 pus est.*

Sic & v. 60. Vid. Rivinum p. 105. Nemesianus Ecl. 2: 57.

*Quae juga celsa tenes Erycis, cui cura jugales
 Concubitus hominum totis connectere seclis.*

Ibi V. Cl. Burmannum. Sic & ὅλος usurpatur Non-
 no lib. 31. p. 10. l. 19. lib. 30. p. 768. l. 32. a-
 liisque locis.

Ibid. δέμας δ' ἔχειεν ἰλαίῳ Εὐνόμῳ, ῥοδείῳ. Respicit morem

morem Veterum, qui antequam cubitum irent oleo inungi solebant, quod constat ex Hesiodo in Εἶγος v. 520. de puella innupta:

Εὐτε λούσασαμένη τέρενα χροῖα, ἢ λίπ' ἐλαίῳ
Χρυσάμενη, मुखὴ καταλέξεται ἐνδοθεν οἶκῳ.

Elegans in hanc rem locus est Cant. Cantic. cap. 5. v. 2. quem, quia non intellectus, longiorē quamvis, adponam: Εγὼ καθύδην, ἢ ἡ καρδία μου ἀγρυπνοῖ. Φωνὴ ἀδελφιδῶ μου κρῖνι ἐπὶ τῷ θύρῳ, ἀνοιξόν μου ἢ πλησίον μου, ἀδελφὴ μου, περισσεύει μου, τελειά μου, ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δρόνῳ, ἢ αἱ βίβραχοί μου ψεκάδων νυκτός. Ἐξεδυσάμην τὸ χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν; ἐνιψάμην τὰς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς; — Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοιῖσαι τῇ ἀδελφιδῇ μου, χεῖρες μου ἐστάξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας ὃ κλείθρον. Multa huc, nec protrita adeo, convasavit Fortun. Schacchus Sacr. Elaeochr. Myrothec. I. cap. 50. nec non cap. 52. col. 263. ubi rationes a sponsa prolatas, quod tunicam exuerat, pedesque laverat frivolas vocans Vir Celeb. aliis non intellectam causam se invenisse putat v. 4. Surrexi, ut aperirem dilecto meo, manus meae stillaverunt myrrham, ὃ δῖγί μοι πλεῖν myrrhᾶ probatissima. metuisse scilicet sponsam, ne maritus se deprehenderet nondum plene unguentis & aromatibus curatam, quod, quia adhuc tota in cute tingenda, turpe ducebatur, unde nec foccos nec tunicam resumere licebat. Sed, brevis enim in hisce refellendis esse laboro, interpretationi huic obmoveo v. 2. ubi dicitur sponsa jam decubuisse & καθύδην, ut adeo corpus curare, quod ante fieri solebat, non amplius potuerit, omniaque haec facillimo negotio ruant, quae tam operose structa fuerunt. Musaeus autem non ineleganter

itinere marino confecto unctum Leandrum ab Herone inducit; erat enim veteribus in more marinis lavacris corpus abluere, ut ostendit Doct. Feythius Antiq. Hom. lib. 3. cap. 9. p. 252. eam autem lotionem sequi solebat unctio, qua corporis spiramenta obstruerentur, monente eodem p. 254. Alios usus olei, quia huc non pertinent, sciens praetereo. Ceterum notari velim, Musaeum hic a suo auctore Ovidio dissentire, quippe qui, non, ut ille, membra ipsum oleo tingere, cum mare tranaverat, inque amplexus puellae ibat, verum mari se commissurum natatorem fingit epist. 19: 43.

Jamne suas humeris illum deponere vestes,

Pallade jam pingui tingere membra putes?

Nec sine ratione frigidissimo ponto se commissurus natator ita instituit.

266. Εἰσέτι δ' αἰσθμαίνοντα βαθυεραῖοις ἐνὶ λείκτροις
Νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα.

Cum Leander per Hellespontum natavit veste capiti adstricta, eaque procul dubio madefacta fuit, nec verbo Musaeus notat ipsum suam induisse iterum, vel cum alia mutasse, cum tamen accurate omnia talia persequitur, parum abest, quin cogitem nudum Leandrum cum sponsa decubuisse & Venereis sacris operatum fuisse; neque enim id adeo rarum. De Candaulis uxore pulcherrima nuda sodali Gygi ostensa notissima est historia ex Herod. lib. 1. cap. 18. & seqq. Ovidius Amor. lib. 1. El. 5. 17.

Ut stetit ante oculos posito velamine nostros,

In toto nusquam corpore menda fuit. &c.

Singula quid referam? nil non laudabile vidi:

Et nudam pressi corpus ad usque meum.

Dissen-

Dissentit Ovidius ep. 18: 103.

*Deque tuis demptos humeris mihi tradis amictus:
Et madidam siccas aequoris imbre comam.*

Nec non ep. 18: 61.

*Nunc dare, quae soleo, madidis velamina mem-
bris:*

Pectora nunc juncto nostra tenere sinu.

Sic ep. 19: 39.

*Quid referam, quoties dem vestibus oscula, quas tu
Hellepontiacae ponis iturus aquae.*

269. Ἄλις, νύτοι αἰλμυρὸν ὕδαρ. Locutio Homero
prae caeteris usurpata, ut Iliad. Ξ. 122.

Ἄλις ᾗ οἱ ἦσαν αἶσχος

Πυροφόροι.

Iliad. P. 54.

Ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδαρ.

Iliad. x. 340.

Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλις, χρυσὸν τε δέδεξο.

Adde Iliad. Φ. 236. Γ. 384. Odysf. E. 225. Nonnus
lib. 31. p. 798. l. 18.

Ὅθ' ἄλις αἶσχος ἐκείνο θεοσυγές.

Callimachus Hymn. in Jov. v. 84.

Εἴν' ᾗ ῥυηφενίην ἔβαλές σφισιν, ἐν δ' ἄλις ἔλβαν.

Recte post alios hanc lectionem tuitus est Inlustr.
Spanhemius pro ἔλβαν.

CAPUT XX.

Αἰὲν μίτην, solvere zonam de puellis virginitatem amittentibus. Inscriptio Philadelphiæ reperta bis emendata. Παρθένος μίτην pro παρθένια, aliaque. Auctor Elegiae in obitum Moecenatis contra Clericum, & Heinsium adsertus. A quibus zona solvebatur? Αἰὲν ζώνη de nubentibus dici male negavit Scribnerius. Faber, Pareus & Weitzius per μίτην sacerdotale capitis redimiculum intelligentes reiecti. Αἰὲν μίτην de Veneris valido nodo per rupto perperam intellectum. Zona in lecto solvebatur, non antea. Festus leviter emendatus. Non unam fuisse zonam contra Braunium, aliosque demonstratur. Vossii sententia puellarum pudenda zonis munita rati pluribus adserta. Tentatus Nonnus. Longus defensio contra P. Moll. Ζώνη pro ζώνη. Nubiles puellae zonam demum gestabant. Apud Romanos ipso nuptiarum tempore cingulo demum praecinctas puellas contra Scaligerum ostensum. Post concubitum zonas Veneri consecrabant apud Graecos, non Dianae, apud Romanos Junoni Cinxiae. Mulieres etiam Zonam gestasse videntur. Apollonius Rhodius explicatus. Ἐπιφύμιον. Interpres Achillis Tatii reprehensus. Antiquo tempore apud Graecos faces nuptiales a matribus accensas & gestatas; recentiori vero a patribus late contra dissentientes ostenditur. Ritus tamen illos ipsi Auctores confundunt aliquando. Τόβος vestibus consternere mos erat. Νύξ γαμογάλος. Πύλαι ὁμιταίαι, Emendatus Nonnus. Sacerdotes, Dii, nec non inlustres apud antiquos virgines & mulieres vestibus ad talos didemissis utebantur. Nominibus duobus singularibus additur verbum singulare, non semper plurale. Statius & Claudianus defensi. Eleganter Diis inmitibus pristinos amores in memoriam revocant laborantes amatores. Nonnus bis correctus. Perditis amoribus miseri de turribus, rupibus, aliisque locis excelsis se praecipitabant. Saltus viriles ingressa Sappho. Statii, locus contra Marklandum adsertus.

272. **Ο** ἢ ἀντίνα λύσατο μίτην. solvit zonam. Nuptias factas significat Poëta locutione honesta, & in hac re usitata & propria. Moschus Idyll. 2: 160.

Λύρε δὲ οὐ μίτην, καὶ οἱ λέχος ἐπύονον ὁρῶσι.

Theocritus Idyll. 27: 54.

Φεῦ Φεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπὶ τοῖς, ἐς τί δ' ἔλυσας.

Plutarchus in Lycurgo Oper. Tom. I. pag. 48. ὁ
ἵνυμφίος — δαυτὴ καὶ ζώνην. adde dicta superius p. 317.

Ἀπαλύνει μίτην occurrit in inscriptione Philadel-
phiae reperta in caemeterio saxo sepulchrali inci-
sa apud Th. Smithum Sept. Asiae Civit. Notic.
pag. 34.

Παρθένος ἧς ἀπέλυσε μίτην, ἧς ὤλεον ἄνθος
ἔρχεν ἐν ἡμετέροις παυσάμενοι θυλάμαρ.

Versus primus corruptus, & nulli intellectus, facili
tamen negotio restitui potest in integrum, si pro
ΠΑΡΘΕΝΟΣ legas ΠΑΡΘΕΝΟΥ hoc sensu: virginis cujus
(Xantippes) solvit (Aquila) zonam, cujus matu-
rum florem rapset in semiperfecto pereuntem thalamo.
Σ in Υ migrantis exemplum habes v. sequenti:

Τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσίου τέλει βίος ἐνιαύτης.
Tres enim super viginti finivit vitae annos.

Legendum enim pro ΒΙΩΣ videtur ΒΙΟΥ, nisi ve-
lis ΒΙΩ. Posses tamen & παρθένον μίτην pro παρθε-
νην, cujus locutionis exempla alii dederunt. ita Si-
donius Carm. xi. 17.

Hic lapis est de quinque locis, dans quinque co-
lores
Aethiops, Phrygius, Parius, Poenus, Lacedae-
mon.

Statius lib. i. Sylv. 5. 36.

Nominaque metallis.

Ita enim legendum puto pro Nomadum ex Ven.
Y 3 Noma-

342 ANIMADVERSION. AD

Nomasus scribente, quod nonnullis non displiciturum Cel. Marklandus recte conjectavit in Addend. p. 338. V. & ad 3. i. 89. Claudianus de Nupt. Hon. & Mariae v. 87.

Trabibusque smaragdis
Sapposuit caesas hyacinthi rupe columnas.

Ita optime post Gronovium e MSS. restituit Eru-
ditissimus Heinsius. vide & ad lib. i. de R. P. v.
17. in Eutrop. i. 342. in Pr. Conf. Stil. i. 256.
ad Ovid. Fast. 4. 362. Advers. i. i. p. 4. lib. 2.
cap. 5. p. 239. cap. 9. p. 269, 270. & Not. in
Propert. p. 679. Plures referre mora est. Adde
tamen Inlustr. Spanhem. ad Callim. H. in Del.
153. sic & locutus Dionysius H. in Nem. post
Aratea Oxon. edita p. 51. apud Spanh. ad Hymn.
in Del. 107.

Ἐπέχουσ' ἀδάμαντι χαλίνω.

Post tot exempla plorare jubeo Jo. Clericum, qui
in Auctore Elegiae in obitum Moecenatis v. 37.
pro

Marmora Moconii vincunt monumenta libelli.

Solito acumine legit *Marmore* --- *monumenta*, scili-
cet ut obloqueretur Jos. Scaligero, qui *mar-*
mora monumenta interpretabatur *marmorea*: nam
Doct. Heinsio Advers. 2. 5. p. 242. legendum pu-
tanti

Marmorea Aonii vincunt monumenta libelli.

Id obstitisse quis credat? ita vero videtur & con-
jectasse prius Scaliger, qui tamen e MS. lectione
Minaci feliciter eruisse mihi videtur *Smyrnaei*,
quamvis vulgata conmode servari queat. Ceterum
pro

pro λύνει μίσην Latini dixerunt *zonam solvere*. ex.
gr. Claudianus Ruscenn. v. 37.

*Et feminudo pectore cingulum
Forti negatum solveret Herculi.*

Catullus Carm. 2. 13.

Quod zonam soluit diu ligatam.

Zonam autem hanc solvere dicitur maritus, ut & ipsa virgo ut apud Claudianum l. c. & alibi. Sed rarius. Unde vero hauserit Scaliger Poët. lib. 3 cap. 101. p. 387. cunctanti virgini promnestriam, quobus digitis cingulum solvisse mihi latet. Liqueat autem abunde ex locis adductis e Graecis, Scriptoribus falli Doct. Scriverium cum ad Pervig. Ven. v. 26. Latinis *zonam solvere* dici, quae viro traditur: Graecis autem, quae primum parit, notat, cum nihil tritius, quam λύνει ζώνην apud Graecos de nubentibus usurpari, imo saepius quam de parientibus; neque id absolute tradit Jos. Scaliger ad Catull. l. c. quem hic laudat Scriverius, cum ipse Theocriti exemplo id docet, vulgatiorem tamen alterum usum. Turpius fallitur Petrus Faber lib. 3. Semestr. cap. 11. quique ejus *sententiam omnino verissimam* pronunciat Daniel Pareus, nec non Weitzius, rati Musaeum loqui de sacerdotali redimiculo capitis, eo quod Hero antea Leandro vestem suam tenenti dixisset supra v. 82.

Κύπεδος ε' σοι ἔοικε θεῆς ἱέρειαν αἰφάσσειν.

Eique postea Leander respondisset v. 141.

Κύπεδος αἷς ἱέρεια μετέρχεται Κύπεδος ἔργα.

Sic tamen ut redimicula mitrae illo solvente nuptiae factae sint. Sed quo loca haec Musaei, cum αἰφάσσειν ibi significet *tangere*, ut monuimus su-

pra, in altero autem loco ne verbum eo faciat? Nonne saltem unico exemplo zonam Virginitatis signum, capitisque ornamentum solvi dici a marito in lecto, cum nuptiae primae fiunt, ostendi fuisset officii ipsorum, ut specie aliqua saltem blandiretur tam paradoxa sententia? Ego certe, donec id fit, procul abesse jubeo tam ridiculas explicationes, praecipue cum zonam hanc propinquam λυγίσται conlocent auctores, ut infra docebo. Longe ab his diversam sententiam sequitur Vir quidam Doctus, qui, referente ad hunc locum Cl. Kromajero, vocibus λύσας μίτρην significari Veneris validum nodum perruptum a Leandro putat, idque denotare vocem μίτρην, qua ipsum uti notanter, quum ζώνης potuisset, quia cum lecto se conposuerant, zona soluta forsitan jam erat, quae sententia antiquitatis ignorationem aperte prodit. Zonam enim virginis maritus in lecto demum solvebat, non antea. Audi Plutarchum in Lycurgo Oper. Tom. I. p. 48. τὴν δ' ἀρπαθίσαι ἢ νυμφεύτρια παλινμένη πᾶσα λαβῆσα ---- κατέκλινεν ἐπὶ σιβάδα μίνην ἀντὶ φωτός. ὃ δ' νυμφίος ---- ἔλυε τὴν ζώνην, ἣ μετήνεγκεν ἀρᾶμενος ἐπὶ τὴν κλίνην. Nec non Euripidem in Alcest. v. 175.

ὦ λέκτρον, ἔνθα παρθένος ἔλυσ' ἐγὼ
Κορεύματ' ἐν τῇ δ' ἀνδρός.

Audi Festum : Cingulo nova nupta praecingebatur, quod vir in lecto solvebat, factum ex lana ovis : ut sicut illa in glomos sublata conjuncta inter se sit, sic vir suus secum cinctus, vinctusque esset. Hunc Herculaneo nodo vinctum vir solvit ominis gratia : ut sic ipse felix sit in suscipiendis liberis, ut fuit Hercules, qui LXX liberos reliquit. Locus leviter corruptus. Lego Hoc Herculaneo nodo vinctum scilicet cingulum, quemadmodum Muretum ad Catull. p. 13. locum

locum laudare video: quod enim Scriverius ad Per-
vigil. Vener. v. 26. citat: *Hoc Herculanei nodi vin-
culum* longius abit, neque an ex libris, an ex in-
genio habeat scio. Aliam ab his diversam opi-
nionem de zona sequitur Doctissimus Braunius
de Vest. Sacr. Hebr. lib. 2. cap. 3. §. 12. p. 488.
cujus verba dabo: *Apud Graecos & Romanos adeo
vulgare erat, ut feminae balteo & zona cingerentur,
ut ζωστήρ λύειν & ζώνην λύειν zonam solvere dicere-
tur pro pudicitiam deponere. Homer. Od. λ. λύσε παρ-
θενίην ζώνην. in Epigr. Veteri de Diana λεγνωτόν ἀναζω-
θεῖσα χιτῶνα. Ideo muliebriter cincti dicuntur imbelles.*
Harum autem zonarum circa mammās & pectus
usum fuisse docet p. 496. Huic consentit Feythius
Antiq. Homer. lib. 3. cap. 6, p. 236. Viden' ip-
sos nullam differentiam facere inter zonas, quas
circa pectus, mammās, & pudenda gestabant?
Atqui istas diserte distinguunt Veteres. Nonnus
lib. 1. p. 28. l. 25. de Jove cum Europa concu-
bente:

Ἀπὸ σέρνοιο ᾗ νύμφης
Μίτρην πρῶτον ἔλυσε περίτροχον. ὡς αἰκῶν ᾗ,
Οἰδαλέην ἔθλιψεν ἀκαμπτός ἄντυγα μαζῶ,
Καὶ κύσε χεῖλεος ἄκρον, ἀναπτύξας ᾗ σιωπῇ
Ἀγνὸν ἀνυμφεύτῃ πεφυλαγμένον ἄμμα κορείης,
Ὀμφακα Κυπελίδαν ἰδρῆψατο κερπὸν ἐρώταν.

Hic Jupiter post solutam pectoris zonam solvit
virgineam adhuc lib. 14. p. 394. l. 31.

Μισογατίῳ ᾗ
Στήθεϊ δεσμὸν ἔβαλε· καὶ ὄρθιον ἄντυγα μαζῶ
Παρθενίῳ ζωστῆρι· καὶ οἶα περ ἄμμα κορείης
Περφυρέην λαγόνεσσι συνήεμοσε κύκλαδα μίτρη.

Sermo est de Baccho in virginem se mutante,
ubi notari potest antea etiam factam καλύπτῃς

mentionem, quod ineptae Parei sententiae etiam adversatur. Restat ut exhibeam Eruditissimi Iſ. Voſſii observationem ad Catull. p. 7. propositam his verbis: *Istiusmodi autem zonae non solum e coriis & pellibus, quod minus tutum; verum etiam ex aere; argento & chalybe conpingebantur, iisque non puellarum tantum pudenda, sed & puerorum nates muniebant, uti nunc apud varias sunt gentes. Docet hoc non uno loco Etymologici magni auctor, & complures alii Grammatici, qui & intus lanatas fuisse addunt. Miror hanc sententiam tam raros sequi; cum tamen prae ceteris erudita & adtentione digna, unde, quia vir Eruditus adserere dicta tanti non putavisse videtur, diligentius paulo perpendam. Quae de Etymologo M. refert reperiuntur in V. Μίτρες ubi notat: Μίτρες ζώνη ἢ δια ἧς μίτρα ὑφαινομένη. ἰσορρεῖτο ἢ ἐσωτέρως τῷ λαγόνος. ἢ χαλκῇ λεπῇ, ἣν ζώνονται οὗτοι τῷ κενεῶνα χάριν πλείονος ἀσφαλείας. Dubito an hoc non voluerit Nonnus lib. 14. p. 406. l. 32.*

Καὶ τις ὄφιν τελέλικτον ἀπήμονι δῆσατο καλπῶ
 Ἐνδόμυχον ζωστῆρα κεχηνότα γείτονι μηρῶ κ. τ. λ.
 Τ' πναλέης ἄγρυπνον ὀπιπευτῆρα κορείης.

Ubi videtur serpentem, quo corpus circumdederat Baccha, ἐνδόμυχον ζωστῆρα vocare respiciens ad zonas securitatis gratia interius gestatas. Scribendum autem videtur γείτονα μηρῶ, ut lib. 15. p. 416. l. 22.

Τανυσάμενος ἢ κονίῃ
 Χερσὶν ἐρωμάνεσσιν ἀπεσφρηγίστατο μίτραν
 Ἐλπίδι καὶ ψιδίῃ πεφορημένος. ἐξαπίνης γὰρ
 Ὁρθίος εἴρεπε δράκων ὑποπόλπιος ἱξυὶ γείτων.

De tali zona loquitur etiam Nonnus locis ante laudatis ex lib. 1. & lib. 14. ubi cum & alias μίτρας memorat, patet Veterum auctorum loca, quam-

quamvis μίτρης mentio in iis, non capienda statim de hac zona virginea ex. gr. cum Longus Pastor. lib. 1. p. 5. de Nympharum simulacris dicit: ζῶμα δὲ ἢ ἱζὺν. zona circa lumbos. P. Moll corrigit ζώνη invitis Musis & Gratiis. Facilior emendatio esset ζῶμα, cujus mentio crebra apud auctores. Achilles Tatius lib. 5. p. 281. de Philomela a Tereo violata: ἐσπάρετο τὰς κόμας ἢ γυνή, τὸ ζῶμα ἐλέλυτο. ita lib. 3. p. 205. καὶ ἐνσπέναντες τῇ κόρῃ τῦτον ἢ τρόπον, καὶ σολὴν ἔξωθεν περιβάλλοντες μίτρας τε καὶ ζώμασιν ἐνδεδυμένη, ταύτην ἢ σκευὴν ἐπακρύψωμεν. ita legit Salmasius p. 602. Quo loco P. Moll ad Longum p. 10. nec non Demsterus ad Rosin. p. 415. μίτρας perperam explicant ornamenta capitis, ut inspicienti locum patere potest. Nihil tamen in loco Longi movendum docet Etymol. M. in V. Ζωστὴρ λέγεται ζῶμα, καὶ τὸ περιζῶμα. Ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον περιβάλλουσι, αὐτὰρ ἔπειτα θῆκεν ἱμάντας ἐνδύμεναι. atque ita Suidas & Phavorinus; Hesychius quoque ζώνιον interpretatur γυναικίον ζῶμα. Praeterea, si discesseris ab hac Vossii opinione, non video quomodo capienda loca, in quibus zonae istae tuendae virginitatis gratia gestatae leguntur ex. gr. Nonni lib. 16. p. 454. l. 8.

Κέρης δ' ἔγγυς ἵκανε καὶ ἄτρεμας ἄκρον ἐρύσας
Δέσμον αἰσυλήτοιο φυλάκτορα λύσατο μίτρης
Φαιδομένη παλάμη, μὴ παρθένον ὕπνους εἰάσῃ.

Nam quod zonam ligatam Bacchus solvit insciat Nicaeae non mirandum, cum vino sepulta jacebat. adde locum Etymologici M. Atque ita jam Diligentissimus Barthius Advers. 4. 9. p. 174. zonis ita fuisse cinctas puellas, ut sine earum sublatiq. de corpore vis fieri non posset, probavit, ubi inter alia locum Nonni lib. 12. laudat, ubi cum ebrios

ebrios Satyros vestibus sublati femora tangere fecisset, non virginitatis pubem, sed mitram ejus custodem tangere facit, quod tamen ex loco Nonni p. 350. l. 7. nullis fidiculis extorquere possum. en locum:

Παρθενικῆς ἀγάμοιο σαφρονος ἤλατο μίτρης.
 Ἀν' ἱρῶν δ' ἐπὶ Κύπρην ἀπείθεος ἑμάτα νύμφης
 Χῆρ' ὀπισθοδότῃ ροῶν ἐπαφίκατο μηρῶν.

Hinc potius concluderem vestibus nondum sublati mitram ipsum jam tetigisse. Quid autem tueri poterat zona vestem corpori adstringens? Nihil certe. Quam absurdum vero, puellas in lectum genialem concessisse vestibus non exutas, quod tamen statui fere deberet, si a vulgaribus zonis non fuerunt distinctae, cum zonam in lecto solvi consuevisse constet? Quid? nobiles puellae demum zonam gestabant, non illae quae toro nondum maturae hinc ἀμίτροι dictae Callimacho Hymn. in Dian. v. 14.

Πάσαι εἰνάτεαι, πάσαι ἴτι παῖδες ἀμίτροι.

Ubi Spanhemium consulere operae est. Anne igitur diversis vestium generibus ante id tempus utebantur, aliove modo eas cingebant? sed de eo mihi nihil constat. An vero puellae toro maturae apud Romanos zonam quoque acceperint dubito, cum ipso nuptiarum tempore ea demum praecingi solitas fuisse ut credam prope facit Festus, ubi Cingulo, inquit, *nova nupta praecingebatur, quod vir in lecto solvebat.* alias clarius dixisset Cingulum, quo n. n. praecingebatur erat, vir i. l. s. hanc sententiam etiam sequi videtur, ut alios mittam, Hotmanus de Vet. Rit. Nupt. cap. 29. in Thes. Grævii Tom. VIII. p. 1142. ubi Junoni, inquit, *etiam sacrificabatur, cum cingulo nova nupta praecingebatur, unde Juno dicta Cinxia.* certe Juno-

Junonem Cinxiae nomen hinc adeptam verosimilius, quam, quae sententia Scaligeri l. c. p. 387. aliorumque, quia cingulum solutum ei sacrabatur; apud Graecos quoque contraria ratione *Ανσιζώνη* nomine dicta, mea quidem sententia, magis congruo. Ridiculus est Scaliger l. c. qui patronos hujusce sententiae confodere sibi videtur, quia Catullus de Atalanta non tempore nuptiarum canit:

Quod zonam soluit diu ligatam.

Quasi de Atalanta Graeca virgine Romano ritu loqui deberet. Liquet & exinde quod zonas istas numini alicui post concubitum consecrabant, ut constat ex Theocrito Idyll. 27: 55.

Τῇ Παφίᾳ πρώτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω.

Ubi Veneri consecrari observare operae est, cum fraudi id minus perceptum fuit Doctis, ut Jul. Caes. Scaligero Poët. lib. 3. cap. 101. p. 387. ubi promnestriam duobus digitis cingulum solutum Dianae, ob eam causam *Ανσιζώνη*, a Latinis Cinxiae cognominatae, dicare consuevisse scribit; ut & Franc. Rous. l. c. p. 367. qui animum dubium aperte prodit. Rhodiginus autem lib. 16. cap. 10. p. 854. utramque zonam confundit. Optandum Scaligerum tam multa sine veterum auctoritate, certe non adducta, in istos libros non coarctasse; certe Dianae a nubentibus apud Graecos zonam sacratam me legisse non recordor. Traheret quis forte huc epigramma ex Anthologia apud Maderum de Coron. Sacr. & prof. praef. Nuptial. in Tom. VIII. Thes. Rom. Ant. Graec. vii:

*Τῇ Παφίᾳ τεφάνης, τῇ Πάλαδι * πλοκμεῖσα,
Ἀγρίμειδι ζώνην ἄνευτο Καλλιρόη.*

Euryeto

ἔπειτα γὰρ μνηστῆρα τ' ἤθελε, καὶ λάχεν ἡβην
 Σαόφρονα, καὶ τέκνων ἄρσεν ἔτικτε γένος.

Verum quid prohibet ad partus tempus extendere, praecipue cum ipsius mentio hic fit? Apud Romanos autem Cinxiae Junoni sacrabant. Festus *Cinxiae Junonis nomen sanctum habebatur in nuptiis, quod initio conjugii solutio erat cinguli, quo nova nupta erat cincta*: alii tamen Deae Virginensi tribuunt notante Scaligero. Nisi vero hae Diis sacrari solitae peculiare aliquae fuerint zonae id ridiculum fere videtur. Verum an peculiare zonae istud gestamen fuerit puellarum, an vero & mulierum, non adeo certum. Hoc tuetur Potterus Archaeol. Graec. 4. xi. p. 618. qui fieri id ad arcendam libidinosorum vim putat, unde a Nonno diceretur *σαόφρων*: Et licet Nonni locus, quem indicat, lib. 12. p. 350. l. 7.

Παρθενικῆς ἀγάμοιο σαόφρονος ἡψατο μήτρης
 Ἄν' ἐρύων δ' ἐπὶ Κύπριν ἀπαθείας εἶματα νύμφης,
 Χειρὶ ὀπιθοδοτῶ ῥοδέων ἐπαφήσατο μηρῶν.

Nihil faciat ad rem, cum ibi de virgine sermonem esse quivis videat; & licet alterum, quod tamen officii ipsius fuisset, exemplis demonstrare omiserit; Licet mirum admodum, si promiscue mulieres virginesque zonas gestabant nunquam de nupta, sed semper virgine λύων ζώνην occurrat: tamen negare non ausim mulieres unquam gestasse zonas, cum id pateat ex locis auctorum, qui docent mulierem prima vice parientem zonam solvere, eamque consecrare Dianae. V. Apollonii Rhodii Scholiasten & Phavor. locis in notis jam laudatis. Hinc λυσίζωνος vocatur Orpheo in Suffimite p. 132. Neque id tantum ad primum puerperium durasse suadet locus Apollonii Rhodii lib.

I. v. 285. ubi Alcimede ob filium unicum Jasonem querelas fundit:

Δμῶς ὅπως κεν ἰοῖσι λελείφομαι ἐν μεγάροις
Σεῖο πρόθω μινύθσαι δυσάμμορος, ᾧ ἐπὶ πολλῇ
Ἀγλαΐῃ καὶ κῦδος ἔχον πάρος, ᾧ ἐπὶ μένῃ
Μίτρην πρῶτον ἔλυσα καὶ ὕστατον. ἔξοχα γὰρ μοι
Εἰλείθυια θεὰ πόλεος ἐμέγχετο τόκοιο.

Novi Meursium in nota, quae additur Callimacho Hymn. in Jov. 14. hinc eruere bis zonam solvi prima scilicet nocte a marito, & iterum puerperii tempore; verum id mihi verba vix pati videntur. Nec satisfacit Scholiastes, caecumque ducem secutus Phavorinus ad τὴν πρώτην τίκτουσαν referentes; ut nec magnus Scaliger, qui illum pro αὐτῇ πρώτην τίκτουσαν debuisse scribere διαπαρθενυθεῖσαν adfirmat; Obstant his interpretationibus ipsa Poëtae verba, quibus dicit Alcimedem ob unicum filium Jasonem prima & ultima vice zonam solvisse sed quomodo ultima vice, nisi toties zona solvebatur, quoties uxor peperit? Meursii sententia ridiculum facit Poëtam: nonne enim de muliere, quae plures liberos tulit, si bis tantum zona solvebatur, omnino dici posset eam prima & ultima vice zonam solvisse? Lacrimis vero an risu dignus sit Scholiastes, notans: ἐπὶ ἁρρένῳ δὲ νοεῖν. εἴχε γὰρ καὶ ἀδελφὴν Ἰάσων Ἰππολύτην, ὡς φησὶν Ἰβνκεοὶ haereo. Adeo enim claris verbis utitur Poëta, quibus significet unicam prolem viruisse matri, ut caecus sit, qui hoc non videat. Quam vero in fabulis auctores a se invicem discrepent quis nescit?

275. Ἥρην τις ἐπενφήμησεν αἰοιδός. Aliis verbum hoc usurpatur de faustis, quibus maritum & uxorem prosequerantur, votis. ita Xenophon Ephesius lib. I. p. 10. ἦγον τὴν πόλιν εἰς τὸ θαλάμῳ μετὰ δαμπαδῶν τὸ ὑμέναιον ᾄδοντες ἐπενφημῆντες καὶ αἰσάγοντες

οὐ κατέκλινον. Achilles Tattius lib. 5. p. 339. οὐ γὰρ ἐπενθήμην τοῖς γάμοις παρόντες.

176. Οὐ δαΐδων ἤσραπτε σέλας θαλαμηπόλον ἱνὴν. De facibus nuptialibus multi multa scripserunt, quae, si tanti videntur, legi possunt. Minime tamen Doctis inter se convenit, a quibus accensae fuerint hae faces. Achilles Tattius lib. 2. p. 85. patri adscribit: ἰδοξεν ἄγειν ἡμῶν τὰς γάμους, ἥδη δ' ὀφείλοντες αὐτῇ τὰς δαΐδας, ἀποσβεσθῆναι τὸ πῦρ· ἢ μᾶλλον ὑπώγατο συναγαγεῖν ἡμᾶς. Namque illas (nuptias) adornare sibi visus est, ignemque, dum nuptiales faces accendisset, exstingui, ἔξ nos, quae res vehementer etiam illum angebat, abduci. ita Interpreter satis turpiter, nisi aliter, quod non puto, legerit, hallucinatus: Tu verte equo magis festinabat nos matrimonii jungere: id enim significat συναγεῖν, idque patet ex seqq. τῦτε δ' εἰς τὴν ὑπεραίαν παρεσκευάζετε. Patri etiam adscribit lib. 1. p. 49. ἀλλοι οὐ, τίπον, ἀπεσπείκων πῦρ αἰνέψας. E prioro loco Tatili Jungermannus ad Polluc. 8. 3. 42. concludit faces a patre accensas, sed misere caecutiens cum matribus id toties adscribant veteres. Apud Claudianum de R. P. lib. 3. 407. Ceres de filia queritur:

*Non tales gestare tibi, Proserpina, caedas
Sperabam.*

Apud Nonnum lib. 46. p. 1198. l. 4. Agave:

Οὐπω σοὶς θαλαμοισιν ἐκέφισα νυμφοκόμον πῦρ

Ita lib. 38. p. 972. l. 30. de Luna:

Ἄντι δ' πένους
Νυμφιδίην ἀκτὶνὰ γαμοσόλον εἶχε Σελήνη.

Addo inlustrem Euripidis locum in Iphig. in Aulid. v. 732.

ΚΑΤΤ.

ΚΑΤΤ. Ἡ δ' ἀναρχὴν φλόγα;
 ΑΓΑ. Ἐγὼ παρὶς φῶς, δ' ὑμφοίαις πρίπαι.
 ΚΑΤΤ. Οὐχ ὁ νόμος δυνάει, ἢ οὐ τὸ φαῦλ' ἡγῶ
 τάδε.

Observarunt hoc dudum Coslius Rhodiginus, Pannus ad h. l. Demetrius ad Rosin. p. 436. Interpretes Petronii, & Doct. Wouweren ad cap. 26. p. 88. Feythius Antiq. Hom. lib. 2. cap. 13. p. 168. Potterus Archaeol. Gr. p. 617. & quem plerumque compilat, Franc. Rous Attic. Antiq. lib. 4. cap. 7. p. 367. ed. Belg. sed omnes in eodem luto fere haeserunt rati, ut videtur, a solis matribus faces accensas fuisse, quod erroneum esse doceant loca Achillis Tatii, quae ipsa laudem Demetrius videre non potuit a matribus solis accensas non fuisse, quod certe non nimis acutum virum prodit. Haesit & hic Doctissimus alias vir Franc. Rous, qui contra disertissimum Euripidis locum contendit promiscuum morem fuisse, nixus testimonio Libanii Declam. 35. ubi pater dicit *ἡ δὲ γαμήλις ὑπανήπτει*, cum contra alibi Niobe dicat: *Ἐγὼ μὲν λαμπράδα γαμήλιον ἄμην περσεύσαν τῶν ἡρώων, ἢ τὰς παρθέναις*. Miror non attendisse virum Eruditum haec verba esse Niobes, quae antiquissimo aevo vixit, cui non alium sermonem adfingere convenientius poterat Scriptor ille, nisi ritum veterum inperitum se proderet. Locus prior de patre explicandus forte (liber enim non est ad manum) de tempore Libanii: puto enim officium illud nuptiale cum in veteri Graecia matrum fuisset, postea ad patres devenisse, quam conjecturam, donec Veterum Scriptorum testimoniis contrarium docentibus vincar, non sine ratione sequi posse mihi videor. Neque ejusmodi rituum mutatorum exempla desunt. Priscis ex. gr. tempo-
 ribus

ribus Romane mulieres atratis vestibus in funeribus procedebant. V. Kirchmannus de Funer. lib. 2. cap. 17. p. 206. easdem sub Imperatoribus albas gestasse docet p. 208. & 209. iterum sub Diocletiano atras gestasse ex Lactantio de Mort. Pers. cap. 39. observat Doct. Cuperus p. 220. quamvis non omnibus, vel certis casibus id etiam potuisse fieri addat, quae nunc non discutio. Obijciat quis forte locum Claudiani III. Cons. Honor. vi. 155.

*Per taedas, quas ipse ipsa tuo Regina levavit
Conjugio, sociaque virum produxit ab aula.*

De quo V. Barthium p. 525. Sed forte Poeta mores priores hic respexit, quod observasse saepe usu venit in antiquis scriptoribus. Exemplum in his ipsis facibus habes apud Senecam Octav. v. 593.

*Tellure rupta Tartaro gressum extuli,
Stygiam cruenta praeferens dextra facem
Thalamis scelestis. nubat his flammis meo
Poppaea gnato juncta.*

Respici hic ad ritus nuptiales apertum: at Romae faces a matribus praelatas quis fando audivit? Tu consule Hotmanum de Vet. Rit. Nupt. cap. 16. in Thef. Graev. Tom. VIII. p. 1123. & Brissonium de Rit. Nupt. ib. p. 1034. & ex illis Taubmannum ad Plautum Calin. Act. 1. v. 30. nec non Doct. Wouweren ad Petron. cap. 26. p. 88. Mihi in his amplius morari non vacat, quamvis nec hic defunt, quae propius forent discutienda. Si Libanii locus aliter capiendus, hac ratione non difficulter in concordiam redigetur. Ceterum Musaeus, quod quisque videt, meminit tantum facium thalamum illuminantium, quemadmodum Aristoteles lib. 1. p. 28. 72. *ἐκαστὸς κατὰ δάματα*

ἄλυσαν δαΐδες ἐκ λαβαντῶν συγκείμενα. Gestabant
tamen & istas faces in veteri Graecia famuli, quod
liqueb ex Hesiodo in Scuto Herci v. 273.

ἔκαστος ἑκάστην τοὶ μὲν γὰρ ὑστατέρῃ ἐπ' ἀπῆνης
ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὕμναιος ὀρώρει.
τῆκε δ' ἀπ' αἰθομένην δαΐδαν σέλας ἄλυσας
χρὸν ἐνὶ δμῶν.

279. Ἀλλὰ λέχος πορέσασα. Thoros vestibus con-
sterni solitos fuisse patet ex Xenophonte Ephesio
lib. 13. p. 10. ἦν δ' οὕτως ὁ θαλάμος πεπονημένος
κλίνη χρυσῇ σρώμασιν ἔσρωτο παρφυροῖς, καὶ ἐπὶ δ' κλίνῃ
καὶ βαβυλωνία ἐκαστοῦ κλιντο στήνῃ. Claudianus de R. P.
lib. 2. 320.

Alii praetexere ramis
Limina, & in thalamum cultas extollere vestes.

Consulte Interpretes ad Petroni cap. 26.

280. Σίγῃ πάσον ἐπῆξεν. Eadem locutione usus
Nonnus lib. 2. p. 60. l. 18. lib. 3. p. 100. l. 32.
lib. 40. p. 1048. l. 28. Hesychius in V. θαλάμῳ
ἐπῆξεν.

282. Νύξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοςόλος. Nox pronu-
ba etiam memoratur Nonno lib. 7. p. 218. l. 21.

Φανήσεται ἡματινὴ νύξ,
Ζητὸς ἐπιπρομέναιος γαμοςόλος.

Addē Claudiani locum apud Rondellum.

285. Ἐτι πνείων ὕμναιον. Similes locutiones ob-
viae apud Nonnum, ut lib. 5. p. 158. l. 3.

Ἰνδάν μετὰ δῆλον ἔτι πνείοντα κυδοιμῷ.

Ita lib. 25. p. 672. l. 9. lib. 32. p. 806. l. 8. lib.
33. p. 828. l. 6.

Καὶ ἐν τῇ ἑξῆς ᾠδῇ ἔτι πνείοντα κυδοιμῷ.

ΛΟΙΠΟΝ

Sic etiam omnino legendum censeo, non *αὐτὰρ*
ἑκαστὴν. firmat interpretes, qui reddunt *αὐτὰρ* *ἑ-*
rans Hymenios. Pro *ἕαν* lib. 9. p. 260. l. 30.

Καὶ Σιρίη κατ' ὅνομα ἐν πείρῃ κερύν.

Ita lib. x. p. 286. l. 32. lib. 14. p. 394. l. 16. lib.
 16. p. 438. l. 28. lib. 42. p. 1100. l. 7. lib. 44.
 p. 1146. l. 4. lib. 45. p. 1162. l. 32. Idem Non-
 nos lib. 4. p. 721. l. 18. dixit.

Καὶ Χαρίτων πνίστα φιδήματα κύμα δάει.

lib. 48. p. 1286. l. 15.

286. *Ἡρὸ δ' ἰακιστῆρας*. Decenter ad talos
 demissam vestem Heroni tribuit Poëta: hæc enim
 sacerdotum proprius cultus, ut nemini ignotum.
 Talem Bassiani Solis sacerdotis fuisse refert Hero-
 dianus lib. 5. 3. §. 12. *Τέτρε δὲ καὶ θεῶν ἱερατικῶν*
ἱερήματος περὶ τὴν ἀνὰ τὴν βαρβαρίαν, χιτῶνας χρυσοῦ-
φοῖς καὶ ἀλυσσοῖς περιδεδυμένοι καὶ ποδῆρας ἀνελκυσμένους, τὰ
τε σκέλη σάπων πάντα ἀπὸ ἐνύχων ἐς μέσους ἐσθῆτος
ὁμοίως χρυσοῦ καὶ περφυρῶ περιειλημένους. Ipsi Dū ve-
 stibus spaciosissimis & talaribus utebantur obser-
 vante Acrone ad Horat. Carm. 1. 18. 11. *Bassaris*
enim vestis genus est usque ad pedes demissæ dictæ a
a Bassara loco Libyæ ubi fit. Tali enim & numina
 uti volunt, ut Pedes vestis defluxit ad imos, Et
 vera incessu patuit Dea. Locus est Virgiliū *Æneid.*
lib. 1. 404. unde patet male distingui vulgo *Et*:
Vera incessu p. D. Tibullus lib. 1. 8. 45. de Bac-
 cho:

Sed varii flores, & frons redimita corymbis,
Fusa sed ad iuvenos læta palla pedes.

Consule Elegantissimum Broekhusium. *Nymphis*
tribuit Nonnos lib. 14. p. 398. l. 7. Etæ vestes
autem

autem erat indicium lactantis & fortunae sortae,
unde de irata Venere Valerius Flaccus lib. 2. v. 100.

*Neque enim ulna videtur
Nam caput, aut tunc crinem subnectitur ante
Siderat diffusa finem.*

Ubi vide notata summo Burmanno. Minime ta-
men necesse est Musaeum id responderi statuas,
potius credam morem ipsum observasse veterum,
quo talibus inlustres virgines & mulieres indutae
incedebant. ita de Atalanta Ovidius Metam. 2.
501.

Aura refert soluta olis talaria plantis.

Tunica talari induta quoque Andromeda descri-
bitur apud Achille Tatio lib. 3. p. 171. Bacchae a
Nonno lib. 35. p. 864. l. 30.

307. *Qua videri & musaei Bionaro.* Scholiastes
Bionaro significans, ut videtur, nominibus duo-
bus singularibus addi verbum singulare pro plurali.
ita Bion p. 204. v. 15.

Extra parte reves, puto dicitur capite.

Virgilius Aeneid. lib. 12. 657.

*destinat ingens
Imo in corde pudor, mistoque infans datus,
Et Furiis agitur amor, & conscia virtus.*

Ovidius Trist. lib. 2.

Nisi peccatum manifestaque culpa fatendum est.

Claudianus in Rufin. lib. 2. 282.

*Spectaturque juvenis viliis locus, aptaque leto
Temperat.*

Servius ad Virgil. lib. 3. Aen. 909.

Que cum sunt utriusque gubernatorque vocabantur.

Monet: Honestus hac elocutione per pluralem utitur numerum, licet possit singularis esse: modestius sane, quam Viri. Eruditissimi, qui hæc plerumque eliminant. ex. gr. Marklandus. e. Scatio lib. 3. Sylv. 1. 96. ubi pro

Quid enim ista domus, quid terra, priusquam

Te gauderet, erat?

Quamvis cum Ven. Parm. & Rom. in Add. probat erant, quod probum quidem, sed tamen altero non melius. Nec ratio cur Heinſius in Claudiano de R. P. lib. 2. 262. pro

Sed tibi virginitas pariter, coelestique negatur.

Contra omnes Codices velit negantur, alia loca a Viri Docto, aliisque tentata non recenseo.

*Πολλὰ κ' αὖτ' αἰτάνευσ' ὁ θαλάσσιον Ἄφροδίτην
Πολλὰ κ' δ' αὐτὸν ἄνακτα Περαιβάνα θαλάσσης
Ἀτθίδος ἢ Βορέην ἀμνήμονα καί τιπε γύμφης.*

Recte laborantem, & a vento vexatum, Leandrum invocantem Deos, quibus jus in mare, facit Musæus: oppido autem venuste Boreae in se saevienti in memoriam revocat pristinos ignes, quibus tactus in Orithyia Nympha Arius, quondam, ut adeo, cum, quid esset amor, senserat, amatori faventior esse deberet. Similes elegantias apud alios observare licet, ut apud Theocritum Idyll. 8. 59.

Οὐ μόνος ἡγάδην, ἢ τὸ γυναικοφίλος.

Elegantius Ovidius Amor. 3. 6. 28. ubi
Flumina

Flumina debent iuvenes in amore iuvare?
 Flumina senserunt ipsa, quid esset Amor?
 Inachus in Melie Bitbynide pallidus esse
 Dicitur & gelidis incubuisse vadis.

Lege sequentia, nec poenitebit. Sic Heroid. ep.
 19. v. 129.

At tibi flammarum memori, Neptune, tuarum
 Nullus erat ventis impediendus amor:

Si neque Anymone, nec laudatissima forma

Criminis est Tyro fabula vana tui.

Ita Ep. 18. 60.

Hanc ego faspiciens, Faveas, Dea candida, dixi;

Et subeant animo Latuina saxa tua.

Non sinat Endymion te pectoris esse severi.

Flette, precor, vultus ad mea furta tui.

Nec non v. 37.

At tu de rapidis immansuetissimo ventis,

Quid mecum certa praelia mente geris?

In me, si nescis, Borea, non acquora sacris

Quid faceres, esset ni tibi notus amor?

Tam gelidus cum sis, non te tamen, improbe,
 quondam

Ignibus Actaeis incaluisse negas.

Gaudia rapturo si quis tibi claudere vellet

Aëris editus; qua patefere modo;

Parece praeter; facilemque move moderatius auram.

Imparet Hippotades sic tibi triste nihil.

Huius sua debet Musaeus. Addi velim Nonnum lib.

7. p. 218. l. 15.

Ζηλῆμον φάσθαι με βιάζεαι, ἢ ῥα καὶ αὐτὸς

Ἰμέριος Ζηλῆς, καὶ ἐμοὶ ποθέοντι μεγάρις

Ἡέλιος κλονέας με, καὶ εἰ μάθης οἶσθον ἐρώτων.

Ceterum Boreas & Orithyia mentionem non raro facit idem, ex. gr. lib. 1. p. 16. l. xi.

Ναὶ λίτομαι Βορέη· οἷς ἡέκατος Ἀΐδης ἰούμενος
 Αἴετο με τοῖς πτερύγεσσιν.

Corrige Ναὶ λίτομαι Βορέη ε' οἷς η. Α. γ. ut interpret
Certe supplico tibi Borea, ut &c. Idem mendum in-
 sedit lib. xi. p. 322. l. 15.

Εἰ Βορέης ἰδάμενος τοῖς ὀφθαλμοῖς ἴκται.

Ubi scribendum omnino Εἰ Βορέης ε' ἰδάμενος, quod & sequentia docent:

Εὖ δέ σε κῆρυς καλύψει, καὶ δὴ γέλασσε μερόης,
 Καὶ σε ποτιῖς ἑνὸς ἄλκον.

330. Ροζήδον περκαρίας ἀπ' εὐβάτῃ πῖος πύργον.

Aperta imitatio Nonni lib. 28. p. 732. l. 27.

Ἡ γότρ' περκαρίας ἀπ' εὐβάτῃ πῖος δίφον.

Solebant enim perditis amoribus miseri de rupi-
 bus, & excelsis locis se precipitare. Horatius
 Carmin. 3. 27. 61.

*Sive te rupes & acuta lora.
 Saxa delectant; age te. procellas
 Crede veloci.*

Glauippe apud Alciphronem lib. 3. 2. ἡ τίτῃ μι-
 γαίρῃ, καὶ ἡ ἀσπίς μινισαμένη Σαπφῶ, δὴ δὸς τῇ
 Λευκάδι πύργος; ἀλλ' ὅτι ἡ Παιονία περβόλον
 ὁμοιότητα εἰς τὸ κλυδώνισαι ἔσται. Leucadiae huius rupis
 meminit etiam Statius Sylv. 5. 3. 154.

*Saltusque ingressa viriles
 Non formidata temeraria Leucade Sappho.*

Quo loco Cel. Marklandi aditusque egressa viriles le-
 gentis

gentis non sequor emendationem. *salus viriles ele-*
ganter dixit Boëtia, quia pae sanoris impatientia
viri tantum se hinc facitabantur, unde αλφα τριών-
των dictus locus. V. Jos. Scaliger Aufon. Lect. lib. 2.
cap. 18. Sed Scaliger, inquit, duas feminas, Tullius
unam recenset, quae hinc se praecipitarunt &c?
Quid tum? hoc ne officit, quod tam longinquo
aetate tres tantum se hinc praecipitarunt? Sed &
nihil mutandum docet Papinif sedulus imitator Au-
sonius Cupid. Cruc. Affix. v. 24.

Et de nimbo salum luctuque pinatur.
 Mascella Labiacis Sappho perisum sagittis.

Ubi *mascella* vocatur quae masculos salus ingredi
 audebat, non, quae sententia Vincti, quia non
 tantum in viros, sed, ut mas quispiam, in femi-
 nas femina exarserit. Denique qua de ratione, &
etus viriles egressa seu superasse dicitur Sappho? vii
 hinc se praecipitabant. Sed an ideo actus eorum
 egreditur, quae non secus ac ipsi se praecipitem
 tantum dedit?

FINIS.

Z 5

A D

ADDENDA

ET

EMENDANDA.

Pag. 4. a. l. 3. post p. 115. adde: Consule & Eruditiss. Spanhemio observata in Dissert. II. de Praest. & Usu Numim. Antiq. p. 99. & seqq. ubi loca Harduini & Th. Smith ipsum adlegare sero video, castigare autem verba Harduini Σ nummis prorsus ablegata, pro quibus ante quadraginta annos vix postea illud in veteri nummorum supellectile exstare se dixisse, neque tamen negare illud C pro Σ ante Domitianum occurrere, sed tantum rarius occurrere, adfirmare monet. Nihil verius: nam prorsus id negari cum Harduino & Smitho non posse, patet ex exemplis a nobis adlatis, nec non Eruditissimol Spanhemio observatis, sed rariora tamen prae aliis nemini nummos, lapidesque versanti obscurum esse potest.

Ibid. post lin. 3. adde: 3. ἀχλυσέντα. ἀχλυσέντα Par.

Pag. 7. b. l. 15. adde: cui ἀκίω veritur designatum volo, intelligo, sed invitis, mea quidem sententia, Musis & Gratiis; neque melius ille, qui, referente Rondello, legebat λύχρον ἀκοῆς i. *celebrem*, ut viri gloriae pro gloriosi, quod ridiculum.

Pag. 8. a. lin. 6. post solus, adde si discesseris a Rondello.

Pag. 9. a. lin. 6. adde: & Rondelli editio cum aliis apud Röverum.

Pag. x. b. lin. 11. adde: & White ut & l. 13.

Pag.

Pag. 13. b. lin. 18. post displicuit. Adde: Fir-
mat lectionem quoque Nonnus lib. 5. p. 156. l. 14.

Εἰσὶτι νῦν κήρυκες Ἀ' εἰσαΐδιο θυγατρὸς
Γαῖαν ἀναψύχουσιν ἐτήσιας ἐν Διὸς αὐτοῖσι.

Ubi interpret consueto more caecutivit. Nihil ta-
men mutandum docet Apollonius Rhodius lib. 4.
v. 1397.

Εἰσὶτι περὶ χθιζὸν παγχρύσια ῥέετο μέλα.

Pag. 14. a. lin. 4. adde: Magis convenit locus
Nonni lib. x. p. 270. l. 27.

Φάσμασιν ἀντιτύποισιν ἐς ἥμερον ἤλυθεν ἄγρης.

Confer lib. 32. p. 804. l. 23.

Ibid. b. lin. 9. post ἐνέδυσας. adde: ita & Homerus
Iliad. B. III.

Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδυσε βαρύν.

Nihil tamen mutandum docere poterunt forte lo-
ca, licet non prorsus gemina, Iliad. x. 5.

Ἐκτορε δ' αὐτὲ μῆναι ἐλδὲ μοῖρ' ἐπιδύσεν.

Iliad. A. 517. Nonni lib. 10. p. 272. l. 8.

Παῖδά φρονέων ὕαυ κατὰ τῆς ἐπιδύσεως βελέμενος.

Pag. 15. a. lin. 16. Priorem versum, qui in no-
stra editione est v. 188, repertum & in Codice
Regio, probat Rondellus, sed rejecit merito Rö-
verus.

Pag. 15. lin. 13. a. lin. 15. pro μένι l. μένι.

Pag. 16. v. 40. post vocem κρήνη ponenda di-
stinctionis nota, quae male ponitur post θυγατρὸς,
jubente Georgio d' Arnaud, & favente editione
Rondelli.

Pag.

764 ADDENDA ET EMENDANDA.

Pag. 18. b. lin. ult. *addē*: Praecipue cum non tantum reliqui Scriptores, sed & ipse Musaeus a talibus sibi non cavet. Ita v. 82.

Εἰ δὲ μοι ἔκ ἐπέκεινται τὴν ἱερὴν ἀφάσκειν,
Τοῖόν μοι, ἑταίρειά, νῆν παραποῖτον ὀπφομένη,
v. 191.

Οὐδὲ μοι ἱγγυὲς ἔασιν ὀμήλικες, ἔδῃ χορείαι
Ἡΐθων κατέσθιν.

v. 296.

Καιμέριοι πηκίοντες ἀπὸ σὺφείλιζον αἰῶνται,
Δαίλκιπι μακίζοντες ὅλην αἶδα.

Ita v. 309, 310. Homerus Odyss. E. 156.

Ἡματα δ' ἐν κέτρῳ καὶ ἡϊόνεσσιν κελθίζων,
δάκρυσι καὶ σοναχῇσι καὶ ἀλγεσι θυμὸν ἐτρέχθων.

Hinc probare nequeb' conjecturam Nsc. Heinsii
Advers. 4. 6. p. 608. in Statio lib. 1. Sylv. 4. 9.
ubi pro

*Ergo alacras, quae signa colunt urbana, cohortes,
Inque sinum quae saepe tuum fora turbida questu
Confugiunt.*

Minus concinne repetit' *quae* non ferens legit *ceu*,
sed oratione non bene cohaerente, ut inspicienti
patebit. certius est Marklandi *questum*. An concin-
nitas illud Horatii epist. lib. 2. 2. 6.

*Verna ministeriis ad natus aptus heriles;
Literulis Graecis imbutus; idoneus arti?*

An illud Guntheri Ligur. 7. 486.

*Namque novae quidam quærentes semina laudis
Præclarumque sibi cupientes addere nomen?*

Pag.

Pag. 21 lin. 2. post suspicatur *Add.* Nunc aliter sentio. Ἀθανάτω δὲ θεῶν Deorum sacrificia eleganter vocare videtur, quae Diis ab hominibus offeruntur. Virgilius *Aeneid.* 2. 189.

Nam si vestra manus violasset dona Minervae.

Ubi recte Servius: quae Minervae data sunt. idem *Ledaec donum* 1. 652. explicat; *Vel quod ipsa filiae: vel quod ei Jupiter dederat.*

Pag. 22. b. post lin. 5. *add.* 69. Ἡρῆς. Ἡρῆς mendose Basil.

Ibid. lin. 8. cum aliis apud Röverum, in qua lectione falsam quantitatem observare sibi visus Vir Doctus in *Obs. Misc.* Vol. IV. p. 369. caecutit, & Oppianum, Bionem, Stratonem & Aratum infelicititer tentat. Vid. quae moneo p. 105-107.

Pag. 23. a. lin. 2. *add.* προἰστάτων Par. habet ἰστάτων, ut v. 68. κύττω & 70. ἰσάν.

Ibid. lin. 4. *add.* 70. πρεσβύτερον Basil.

Pag. 25. b. lin. 4. post *adfirmo add.* nam tales conjecturae incertae & vanae, qualem & hanc nunc credo.

Pag. 26. a. lin. 9. *add.* 75. μέγαν. Editio Rondelli μέγαν exhibet, quae lectio vera videtur. Consule notata p. 105.

Pag. 27. b. lin. 24. post *putarem: add.* Idem Metam. lib. 2.

Subit hanc arcana profana

Detexisse manu.

Virgilius lib. 8. 14.

Et late Latio increbescere nomen.

Homerus *Iliad* r. 298.

Ζεὺς κύδιστος, μέγιστος, ὃς ἀδινάτος θεῶν ἅπλοισι,
Ὀππότεροι αἰετοὶ ὑπὲρ θένοντα πηρομένηται.

V. & Orpheus Argon. v. 253. Nulla igitur ratio, quare cum uno MS. Rittershusii cum Viro Docto in Observ. Misc. Vol. III. p. 65. in Oppiano legas pro

τοῖν δ' αὖ περ βαλὺται ὁμῶ γὰμ' ἔρρωτο εἰκην.

Quia id vulgatius altero ὁμῶ γὰμ', cum vel ideo in MS. inmutatum sit credibile: nam ὁμῶ cum casu secundo reperiri aliquando Lexica docent. an melius, quaeso, sonant haec Hesiodi Θιγ. v. 903. θνητοῖσι βροτοῖσι?

Pag. 29. b. lin. 4. adde: Par. θειναίην.

Pag. 30. a. lin. x. adde: Prurienti Critico adri-deret forte Ὑμντήην π. ε. ut ὁμίτερος pro tuus obvium V. Animadv. cap. I. p. 121. Neque exempla eorum, ad quos fermo dirigitur, in ipso orationis initio non positorum quaerenti deessent; sed nos sobriam Criticen sectamur. v. autem 80. Rondellus exhibet ἰσημαίρα & v. 101. ἱπιπτεύων, ut pag. 85. ὑπὸ λειπτον.

Pag. 35. b. post lin. 25. adde: 102. ἀφθόγγουσι. ἀφθόγγουσι Basil. & v. 104. pro Χαῖρεν exhibet Χαῖρε, nec non v. 105. pro ἱμερόεσσαν ἱμερόεσσαν.

Pag. 36. b. post lin. 5. adde: 108. Ὅτι. ὅτι Basil. & pro ἀπεισίκατο legit ἀπεισίκατο.

Pag. 41. b. lin. 21. ἀπεισίκατο Rondellus & ἀνείκατο pro ἀνενείκατο, nec non v. 125. pro πολυκτιάνων legit πολυκτιάνων.

Pag. 46. b. lin. 15. Ceterum γυναῖζι edidit Rondellus.

Pag. 49. a. lin. 12. adde lib. 38. p. 216. l. 25.

Ὅμματα αἰδομένοισι παρήλυθεν ὄργια κέλπυ.

Pag. 49. a. lin. 21. post conjeceris adde: Nonnum lib. 42. p. 1100. l. 12.

Κύπρι.

Κύπεδος αἶμα φέρουσι τί Κύπεδος ἔργα φέρουσι.

Adde Achillem &c.

Pag. 55. a. lin. 3. adde: 159. θυμὸν. πυμὸν Par. ut 5. 174. ἰπέδον.

Pag. 57. a. lib. 4. post adridet adde: Neque enim dubitandi scrupulum ullum restare permittit elegans & conferri dignissimus locus Aristæneti lib. I. ep. 15. p. 106. ἴσιν ὃ καὶ τῶδαψος περὶ χαλκίτης τῆ ποδὶ, ταῦτα δὲ τὰ τῷ αἰδουμένων ἐν διαπορήσει κινήματα. modo etiam signans terram pede, qualia pudore dubitabundi solent.

Pag. 59. a. lin. 19. quibusdam, adde: ut Editione Rondelli, aliisque apud Röverum.

Pag. 60. b. lin. 16. adde: non in MS. sed Editione Parei ita exhibetur.

Pag. 65. b. lin. 8. adde: v. 209. autem Par. habet πολίετρον, & v. 121. ἀνέφαινα.

Pag. 66. a. lin. 213. καὶ καὶ Rondellus.

Pag. 68. a. lin. 7. post Canteri adde: quae & Magno Grotio in notis ad Germanici Phaenomena pag. 6. b. postea inciderat.

Pag. 70. a. lin. 20. adde: quae v. 218. προφαισφόρον scribit φερειφόρον.

Pag. 72. b. lin. post νέον adde: quam sententiam probat vir Doctus in Obs. Misc. Vol. I. p. 123. ego tamen nondum video rationem mutandae lectionis vulgatae in utroque Poëta.

Pag. 74. a. lin. 28. post. 3. Dissentit Vir Euditiss. in Observ. Misc. Vol. II. p. 317. in not. neque quod adtinet Hesiodi locum admodum defendam, ipsam tamen rem negare non ausim.

Pag. 74. a. in fine post cohaerebit. At Vulgata non sollicitanda, sed omnino statuta synizesi in voce βέλλαι retinenda. Neque enim καὶ una syllaba pro-

pronunciatum conripi conmode potest. Vid. Obs. MNC. Vol. X. p. 422. *Ibid.* b. lin. 28. Doctiss. quidem Pierius Valerianus ad Virg. Aeneid. 3. 578. hanc synizesia ex duabus longis non condonat, sed, quamvis apud Latinos rarissima sint exempla, apud Graecos esse plurima liquet ex locis pag. 73. adductis.

Pag. 75. h. lin. 29. Diserte Servius ad Virgil. Georg. 1. 147. Sane solum hoc nomen est in polysyllabis, quod ultimam producat in nominativo, & eam in obliquis corripit, ut Ceres, Cereris. sane non crederem Veterum quenquam hanc legem migrasse, unde humani quid passus videtur Hugo Grotius, Bataviae illud nobile decus, in longe venustissimo carmine *Pro Cervisia* in Franc. Gujetum, ad altos superbissimi Galli spiritus & feroces inpetus retundendos vibrato, quod reperitur in select. epist. Balzaci lib. 12. ep. 28. ad Morinum p. 313. ubi ultimam corripit:

*Humor vinctis aquae, sed igne coctae,
Quam succo Ceres imbuta salubri.*

Pag. 82. h. lin. e. post docet adde: & praeterea cum Jo. Corn. Pauw λαβύμω ut feliciter conjecit: Vix El. nam quod scribendum suspicatur,

Μαζωρ εσθ μω σαρ.

Paucis credo persuadebit cum, talem numerorum mutationem Poëtis aliquando in deliciis esse eruditiores sciant: nam, quia neminem unquam in animum inducturum, ut id negaret, credere non potui, exempla multa adnotare neglexi. En tamen pauca, quae adtendenti haud longo tempore occurrerunt. ita Statius lib. 5. Sylv. 2. 158.

*Nos fortior aetas
Jam fugit. hinc totis animum precibusque juvare.*

Ita J. Märkländus pro juvabo. lib. 5. Syly. 1. v. 11.

*Nos tibi laudati juvenis rarissima conjux
Longa nec obscurum finem latuna, perenni
Tentamus dare justa lyra: modo dexter Apollo;
Quique venit juncto mihi semper Apolline Caesar,
Annuat.*

Ovidius Trist. lib. 2.

*Unde precor supplex ut nos in tuta releges:
Ne sit cum patria pax quoque adempta mihi.*

Paulus epist. ad Galat. cap. 1. v. 9. ὁ περὶ ἡμῶν
μεν, ἡ ἀρετὴ πάλιν λέγω. Xenophon Ephesus lib. 3.
p. 46. καὶ ὅτως ἀνάνδρος ἐγώ, ὅθ' ἐν τοῖς κακοῖς δειλὴ.
δεδοχθῆ ταῦτα, πίνωμεν τὸ φάρμακον. Ἀβροχόμεν εἶναι
δεῖ μοι ἀνδρα. lib. 5. p. 78. πόθεν δ' εἰδέναι λέγεις ἡμῶν
τὴ δυσυχῇ; διαβόητα μὲν γὰρ ἡ ἀδοξία πεπόνθαμεν,
ἐπὶ αὐτῇ σε καὶ γινώσκω τὸ σύνολον. ita optime emendavit
vir literarum Graecarum ante alios peritissimus in
Observ. Misc. Vol. V. Tom. III. p. 60. καὶ αὐτὴν
cum ἴσω rectum esse docet Homerus, qui dixit
Ἰλιον εἶρω.

Pag. 85. b. lin. 4. adde: v. sequenti pro ἀπείρα-
στον, Rond. habet ἐπέσκιπεν.

Pag. 86. a. lin. 1. adde: 263. παρθενεῶνος. παρ-
θενεῶνος Basil. & 271. ἐνὶ πάντεσσι.

Pag. 91. b. lin. 1. adde: Wharf. habet ζύγιν.

Pag. 92. b. lin. 3. post videtur adde: v. autem
282. Basil. cum Par. habet οὐδέποτε nunquam. &
286. ἐλκεος πεπλος.

Pag. 96. b. lin. 11. adde: Parei editio exhibet
οὐδέποτε. in fine pag. adde: v. 297. τυπτεμένης με-
δοσε exhibet Wharf. ut Par. v. 312. λείανθεος περ

ἰσθήμενος. & 39. Λεάνθρος ἀκηλήτοις ἐν δίναις, in li-
toribus pro gurgitibus, quod tamen & in aliis, &
327. ἔρριψε.

Pag. 96. b. lin. xi. ut & in Theocrito Idyll
23: 28.

Οὐ νοεῖς ὅτι νυκτὸς ἀνέειπε οἱ δ' ἔτι τοῖχος
Πάντες ἀμφωφθέει.

non oīd' ἔτε.

Pag. 103. b. lin. 4. adde: Quin tamen, ut eo
revertar, elegantissima lectio Μαιναμένη σ' ἄτρυνεν a
Musaeci manu sit profecta vix ullum jam mihi restat
dubium. Locis jam adductis adde Orpheum Hym-
no Veneris pag. 152. v. 24.

Ἐνθα καλαὶ σε
Παρθέναι ἀδμήται, σύμφαι τ' αἰνὰ πάντ' ἐνιαυτὸν
Τμῦσαι σε μάκαιρα.

Pag. 105. a. lin. 7. post ἐλισμαερίδω adde: vel in
ἐλισμαερίδι ut Rondell.

Pag. 106. b. lin. 7. adde: Perperam salii edunt
ἄδροτῆτα, quemadmodum etiam citat Servius ad
Virg. 12: 952. Reliqua autem exempla fere om-
nia, quia una ex his litera liquida est, nihil huc
faciunt. Ipsam tamen rem negare vix ausim cum
viris Doctiss. Bentlejo, & Dorvillio Vannii Crit. p.
249. Certe Orpheus Argon. v. 1921. dixit

Ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναῖξιν, ὅσις τὰδε μῆσται ἔργα.

Apud Diogenem Laërtium lib. 4. §. 27. occurrit:

Χῆρη ἔσηκεν Ἀκαδήμεια, καὶ Σόλοι, πατρὶς σοῦ.

Versus est Jambicus syllaba una productior. V.

Vir Eruditiss. lib. cit. p. 151. Neque in Xenophone
Ephesio lib. 1. p. 41. Vir Elegantissimus in Obl.
Misc. V. Vom. III. p. 55. legere veretur:

Οὐ τόφοι ἐνθαυτὰ ἀγαθὸν ἱερὸν πολίτη.

Pag.

Pag. 108. a. lin. 6. adde: pro θαλασσίην Basil.
1. θαλασσίην.

Pag. 114. b. lin. 5. adde: Quod vero Iliad. B.
549. vulgatur καδ'δ' in κάδδ' mutandum censeo,
quomodo apud Theocritum aliosque exaratur.

Pag. 115. a. lin. 4. post Röverus. Adde: τέθυκας
ἐπ' Rondell.

Pag. 121. lin. 10. post Interpres adde: Nunc In-
terpretem pueriliter errasse animadverto; neque
quicquam lectione vulgata sanius esse, cum non
Imperatores Antoninus & Verus, sed ipse Polyae-
nus fuerit Macedo. Sic enim in praefat. lib. 1. ἐγὼ
ᾧ Μακεδῶν ἀνὴρ, ἔχων πάτερον τὸ, κρατεῖν Περσῶν
πολεμύωντων δύνασθαι.

Pag. 128. lin. 13. post partibus adde: ita in
Justino lib. 1. 9. Tum pertractare dormienti caput ju-
bet. Cod. Franeq. pro pertrectare.

Pag. 131. lin. 17. post poterit Adde; Bentlejo
tamen aliquo modo videri posset favere Servius
ad Virgil. Aeneid. 8. 577. sed, etiamsi ita scri-
bendum jam negare non ausim, nihil id Bentle-
jum juvat. Post vides enim recte sequitur modus
indicativus. Virgilius Aeneid. lib. 6.

Viden' ut geminae stant vertice cristae.

Claudianus 4. Cons. Hon. 5.

*Cernis, ut armorum procexes, legumque potentes
Patricios sumunt habitus &c.*

Id forte non intellectum fraudi fuit librariis. Cari-
nas autem de una nave etiam explicuit Rich-
Johnson Aristarch. Benti. p. 66, 67. quem nunc
demum beneficio Cel. Burmanni videre contingit!

Pag. 139. lin. 4. adde: Apollonius Rhodius lib.
4. v. 282.

§ 74 ADDENDA ET EMENDANDA.

Ἐσι δὲ τις ποταμὸς, ὑπὸν κέρας ὠκεανοῦ.

Ibid. lin. 22. post 74. adde: sic Apollonius Rhodius lib. 4. v. 259.

Ἐσι γὰρ πλοῖος ἄλλος, ὃν ἀθάνατοι ἱπῆες.

Pag. 145. ante l. pen. adde: sic cum Psemmis Anthiam ducere vellet, apud Xenophontem Ephesium lib. 3. p. 53. illa hanc causam interferit: οὐκ οὕτην ὁ πατήρ γεννώμενην ἀναθείη τοῖσι μέγας ὤρας γάμων. ἃ ἔλεγεν ἐπὶ τῷ χρόνῳ ἐνταῦθα τῆς πόλεως.

Pag. 149. post lin. 33. adde: nec non Andr. Papius, qui immerito tandem improbavit.

Pag. 160. lin. 6. Post Antonomastivum adde: Atque ita in melioribus editionibus jam exhiberi festo video, ut adeo per me emendationes istae in spongiam incumbant.

Pag. 186. lin. 24. addo: atque hanc explicationem unice amplector.

Pag. 187. lin. 31. pro audio scribe non audio.

Pag. 188. lin. 6. post credebatur adde: Locus Homeri est Iliad. Σ. 382.

τὴν δὲ ἴδε περιμολῶσα Κάεας ἀπαρρηγμένους
Καλὴν, τὴν ἐν πυρὶ περικλυτὸς Ἀμφιγυῖας.

Sed aliis locis plures aperte agnoscit, ut Iliad. ε. &c. dein paulo post pro quin diserte Homerus scribit sic Iliad. β. 51. &c.

Pag. 191. lin. 24. post Ἀργαφίνας adde: Nunc nihil muto, cum alterum aequè rectum. Etymologicum M. Ἀργαφίνας, ὅτι, Νηλεΐδης κρήνης ἰδέσθαι Ἀργαφίνας. τινὲς δὲ διὰ τὸ εἶ, ὡς Γαργαφίς δὲ Ποσειδῶνος· τὸ δὲ ἐντελές, ἐν τῇ ἐρημῇ κρήνῃ Γαργαφίνας. δὲ Παρμένιος, ἄλλαν δὲ γὰρ ἢ ἰλαίῃς ὡς ἰσραήλ. Conpilavit haec Phavorinus ad verbum tantum pro Γαργαφίνας scribit Ἀργαφίνας, reliquis omissis. Alci-
phronem autem verum citatum respexisse credibile est.

Pag.

Pag. 197. lin. 17. post *Erebo addas*. Quo argu-
mento Th. Galeus ad Apollod. pag. 6. conclu-
bat Poëma hoc non esse unius auctoris, & fortas-
se partem Theogoniae Orphaei Hesiodo additam,
sed non probante Fabricio Bibl. Gr. lib. 2. cap. 8.
p. 378.

Pag. 207. post lin. 28. *addde*. 103. *πῶτον δολιχὴν
τῶν ἄνδρῶν* molestam, quoque decipiebatur Lean-
der, ut *damnosus senex* pro *damnis* confecto apud
Plautum, intelligit Rondellus, frustra.

Pag. 259. lin. 1. pro *Perizonio* scribe *Scheffero*,
dein pro *Μενεκλῆν*, *Μενάλ.* *Μινάλ.* scribe *Μελαν.*
&c.

Pag. 265. post *insulat*, *addde*. *Crojum* jam refu-
tasse Jo. Fr. Gronovium *Meto* video.

Pag. 268. post lin. 31. *addde*: apud Terent. Andr.
1. 1: 13. *In memoriam habeo* pro *memoria* exhibet
Codex Franeq. ita in Justino lib, 1. cap. 6. *Asty-
ges meriti sui in Harpago oblitus*. pro *Harpagum* Co-
dex Franeq. cap. 7. *si quid in Crasso crudelius con-
suluisse*. cap. 8. *universo oriente in potestate redacto*,
cap. x. *urbemque ipsam in potestate ejus redigit*.

Pag. 303. lin. 26. post *laudat* *addde*. Confer jocu-
lariam inscriptionem apud Reines. Cl. I. 118. p.
156. ubi memoratur aliquis, qui *vixit annis CXV.*
*puellarum anhelitu quod etiam post mortem ejus non pa-
rum mirantur Physici.*

Pag. 310. post lin. 10. *addde*. Hinc apud Home-
rum Iliad. A. 18. *legendum* puto:

Τῶν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἐκπέρας Πελαῖοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθῃ·
Παῖδά δέ μοι λύσατε Φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε.

Non, quod editiones occupat *λύσατε*, quod in ip-
sas metri leges peccat, cum secunda in *λύσατε* cor-
ripiatur. Veterem autem hanc esse lectionem patet

ex Moschopuli scholiis ad h. l. ubi notat: λύσατε] ὄντι δ' λύσατε τὸ ἐκτικὸν ἀντὶ φερακτικῆς. quod jam video animadvertisse Editorem Doctiss. Jo. Scherpezeelium, ita praeterea Codicem MS. Bibliothecae Leidensis diserte exhibere, qui cum contulit, Eruditissimus Valckenaerius mihi ostendit, atque ita jam edidisse Sam. Clarkium sero video. Spondanus in margine λύσατε emendans, an haec cum praecedentibus jungenda, an infinitivum pro imperativo poni voluerit incertos nos linquit. Prius, licet & aliis apud Eustathium adriserit, est ineptum, posterius τῇ λύσατε deterius.

F I N I S.

INDEX

INDEX

RERUM ET VERBORUM.

A.

- A** & ε permutantur. 36
Ab ovilibus aurae pro aurae ovillum 150. *pastor*
ab Ida. 257, 258
Accipio & aspicio permutantur. 7
Αἰδαντος γάμων. 143
Adjectiva in os & ρος aliaque vocibus faemininis
adjunguntur. 15, 16, 109, 110.
 — pro nomine. 229
 — vocibus adjuncta pro adverbis. 40. 41
 — *εις σενὸν καιρὸν* pro *σενὸν καιρὸν.* 265
 — *παρθένος μήτηρ* pro *παρθενική.* 341
Adonis cum Venere plerumque conjungitur, & eo-
 dem, quo illa, templo honorata. 162, 163
Aspicio & accipio permutantur. 7
Αἶθλος certamen amoris non Officium. 8. 125
Aequor de fluvio. 6
Ἄγειν pro *φέρειν*, & vicissim, ponitur. 128, 129
Aglaiā Vulcani uxor. 189
Ἀγλαΐαι formosae puellae. 199
Ἀγρεύειν de Amore positum. 253
Ἄγελον οἶδμα. 298
Ἄϊμα, αἶμα γενέθλης, genus quo quis ortus. 136, 137
 — *filius* ibid.
 — *κομίζειν* e parentibus dicitur filius, ut & al-
 quis e regione ubi natus, ut & de insula. 137, 138
Ἀιολόμητις Ἔρως. 63
Ἀκίω, spectro. 5
Albae vestes. V. Vestes.
Ἄλς ὕδωρ pro *ὑδάτος.* 339
Ἀλσιφύς νῆσος, ἄστυ &c. 17, 18

INDEX RERUM

Ἄλως pro ἄτερος recte ponitur.	151
Ἀμύμονος spectandorum formarum gloria loca sacra adeunt.	171
_____ dilecta potiti mori cupiunt.	202
_____ in coelo esse amata potiti spernunt.	203
_____ dilectis persuadere omni modo conantur crudeles Veneri, ejusque filio esse invisae.	259
_____ omnia tarda dilectis frui ocyus cupien- tes putant.	321, 322
_____ perditis amoribus de rupibus & excelsis locis se praecipitare solent.	369
Amor militiae comparatus, & pulcherrimae inde ductae locutiones.	125-127
ἄλολόμητις.	63
_____ ignes ejus frigidi maris aqua extinguere ne- quit.	82
Ἀντιέλεον & Ἀναφάνειον permutata.	38
Ἀντιέλεον φέρων, aliaque.	208
Ἀντιέλεον φωνήν.	41
Animus & mens junguntur.	192
Antonius victor Virgilio quomodo vocetur.	258
Antonomasivum.	159, 160
Ἀντίον πανύχιος ἡμεραιών	317
Aphacitis Venus.	168, 169
Ἀφάσσειν ἱέρειαν, tangere.	204
Ἀφροδίτη pessime pro Minerva a Scholiasta Musaei habita.	159
Ἀπό. πύργος, ὅπου ἀφροδίτη, turris arcta.	140
Ἀρχαδὴς Ἀταλάντη.	257
Ἀρὰς montium.	251
Argaphia, fons idem ac Gargaphia.	372, 373
Argo nave aedificata primus mare tentasse a Poëti vulgo statuitur Jason.	273-276
_____ primo die tempestate jactata fuisse non vi- detur.	288
Ἐργας Πελαγονικόν.	108

ET VERBORUM

<i>Ἀρὺν</i> de patre sobolem generante.	223
<i>Ἄρουν</i> genitale.	222
<i>Ἀσέρες πολίων, ἄσρον ἀρέρης.</i>	132
<i>Atque aliquis eleganter positum.</i>	194
<i>Aura puellae.</i>	303
<i>Aurorae modo bigas, modo quadrigas dant Poëtae.</i>	289, 290
<i>Ἀυτόματος</i> pro αὐτὸς & vicissim.	332

B.

<i>Bacchus pulcher non pingui aqua licle deformis.</i>	153
<i>— pater Gratiarum.</i>	189
<i>— juvenes formosi ipsi comparantur.</i>	152, 153
<i>Βαλὼν & λαβὼν</i> permutata.	76
<i>Bellum Graeciae, quod inferunt Graeci.</i>	248
<i>Βοῶτες.</i>	69
<i>Βραχυλογία.</i>	79

C.

<i>C pro Σ in nummis ante Domitianum reperitur.</i>	3. 362
<i>Callichori & Parthenii fluminum nomina diversa ab Orpheo uni tributa.</i>	278
<i>Carinae</i> pro una navi.	131
<i>Casus tertius pro quarto cum praepositione eleganter ponitur.</i>	99—103
<i>— sexti rarior usus pro quarto cum praepositione per, ut candidatis ministris pro per candidatos ministros.</i>	213
<i>in Cerēs ultima syllaba male corripitur.</i>	75. 368
<i>Χεῖρ δ' σποδίῃ αἰθῇ, νιφετῷ, & σιβῇ.</i>	333
<i>Χρυσόρραπης Ἑρμῆς auream virgam gestans Mercurius.</i>	255
<i>in Coelo esse gaudio inusitato & maximo adfecti dicuntur.</i>	203

INDEX RERUM

Coeneus in lugentibus campis male ponitur a Virgilio.	284
Cognoscere visu.	324
Colli bonus odor laudatur 219. ut & candor.	<i>ibid</i>
———— osculari mos erat.	220
Color puellarum niveus purpureo mixtus laudatissimus.	175, 176
———— candidus & roseus.	176, 177
Conjunctio modos diversos non raro copulat.	309—314. 373, 374
———— casus diversos copulat.	316, 317
Conjux, adulterio cognita.	124
Composita. v. Voces.	
Constructionis durae & ineditae exempla.	38, 39
Creare prolem. dicitur & mater.	227
Cupido virginibus infestum numen.	155
———— a nuptias inituris placabatur.	157
———— in membris formosarum excubat.	191
Cythera insula.	166

D.

De libris memoriae pro memoriae librorum.	150
———— Magi de oriente.	257, 258
Δέ, igitur.	22
— γὰρ.	23, 24
— repetitum.	108
ἐπὶ Δηρὸν & ἐπὶ θυρὸν.	96
Dianae venatrices comparabant.	153
———— modo uno, modo duobus cervis, modo quadrigis vehi fingunt.	291
———— a nubentibus apud Graecos zona non sa- crabatur.	349
Diis comparantur, qui inter homines aliis prae- stant.	151-153
———— pri-	

ET VERBORUM.

— pristinos amores, si nimium sibi graves, eleganter in memoriam revocant amatores.	358, 359
— Reges vocantur.	153, 154
— plures uno templo honorati, ut Venus & Adonis, Diana & Apollo &c.	162, 163
— albas vestes gestant.	213
— maris potentes,	327-329
Divas, pro Musa.	122
Δοκίμην de venatore, piscatore, aucupe aliisque ponitur.	325, 326
Δόμος pro dolio recte usurpatur.	238
Dona Minervae, quae ipsi data sunt.	365
Dormire sine veste Veteribus non insuetum.	338
Δρύπτειν cum conpositis.	112-114
Duplex Amathusia.	161
Δῶρε μάλιστα Δ' Ἐροδίτου.	98

E.

E & A permutantur.	36
Ἐγείρειν μῆνιν &c. alicui.	53
Ἐδεσπον & ἰδεσμον permutata.	25
Εἰπὲ δ', μὴ κρύψῃς.	270
Εἰ ἰτιὸν & εἰ δ' ἰτιόν.	71
Εἰ δ' ἰθέλεις non δ' θέλεις.	71
Εἰς πατείδα μέμνῃς pro ἐκ πατείδι.	265
Εἰσέτι πῦρ νῆϊ ἵπῳ.	13. 363
Εἶτα.	221
Ἐλίλιζεν vel ἐλίλιξεν ὁπωπαί.	34, 35
Ἐλθεῖν οἰς πόθον, ἵμερον.	14. 363
Ἐλας & κάλας quomodo permutata.	31
Εἰ eleganter in multis locutionibus abundat.	269
— omittitur saepe.	275, 276
— pro οἷς, ut καί ποτε ἐν Ἀθήναις.	266
Ἐνδοῦν vel ἐνδοῦν τῷ αὐτῷ ἄνθρωπῳ.	14. 363
Ἐπενομήσῃ.	351
	Ἐπε-

INDEX RERUM

Ἐπιβαίνειν Σπάρτης, accedere Spartae non adscendere.	195, 196
Ἐπιβαίνειν concumbere cum puella.	203
Epicurus doctus summo jure vocatur.	241
Ἐπιδεῖν V. Ἐνδεῖν.	
Ἐποίχεσθαι incedere.	171
Epitheta duo uni voci addita.	p. 216-218
—— aliquando etiam plura ibid.	
—— vitari saepe possunt admissio copulae defectu.	219
—— frigida, & otiosa &c.	131
Ἔργα Κύπριδος, Ἀφροδίτης, θαλάσσης aliaque plurimā.	228, 229
Ἔργον simpliciter opus, in amore.	230
Erecta montium.	251
Eriphyle in lugentibus campis a Virgilio male ponitur.	284
Ἐλισμάργος, Ἐλισμάραδος, & Ἐλισμάραγδος.	104, 105
Ἐς ἢ δε τις νῆσος, vel ἐς ἢ τις νῆσος initio versuum frequens.	138, 139
Ἐτερος pro ἄλλος recte ponitur.	151
Eurynome Gratiarum mater.	180

H.

Ἡθεός.	11
Ἡμετέρος & ὑμετέρος permutantur.	121
Ἡν, est.	20
Ἡν ἐθέλης, ἐθέλῃς non ἐθέλεις, aut ἐθέλῃς, nec ἦν ἢ θελήσης.	51, 52
Ἡώς Aurora, sol, dies &c.	86, 37

F.

Faces nuptiales in veteri Graecia a matribus postea vero a patribus videntur fuisse accensae, quamvis ritus hi non raro ab ipsis scriptoribus confundantur.	352-354

ET VERBORUM

Fervere. 299
Flavi fluvii ab arenarum fulvo colore. 269, 270
Fortunae jus est in mare. 328

G.

Γάμος & similia verba pro *coitu* pudenter usurpan-
 tur. 123
 a Generalibus ad specialia non raro descendunt
 Poëtae. 164-166
Γενίτης de utroque parente. 215
Gentes & mentes murara. 192
Genus masculinum ponitur pro faeminino. 259
Gignere prolem & de matre ponitur. 227, 228
Grammaticorum placitis caute standum. 134, 185
 — ipsi leges a se latas migrant. 151
Gratias terribas vulgatiores sententia statuit; alii ta-
 men unam, vel duas. 187-189, 372
 — variis parentibus ortas statuunt. 188, 189
 — in nominibus ingens discrepantia. 188
 — in oculis formosorum excubare dicuntur. 191

H.

Harmonia Gratiarum mater. 200
Hebrus non est fluvius aurifer. 244
Herculis & Omphales exemplum in Amore. 255
 — generationi duas noctes inpenas tradit
 cum paucis Statius; alibi tamen triem memi-
 nit. 288, 289
Hero sacerdos Veneris ad nubilem aetatem videtur
 fuisse. 146
 — publica fuit Sacerdos. 160
 — & Leander primas nuptias in templo Venē-
 ris fecisse non videntur. 317-319
Heroes veteres pedibus nudis incedebant. 185
Heroïdes veteres albas vestes gestabant. 214
 Hu.

INDEX RERUM

Humeris oscula inponebant.	220
Hyems grana campis aufert,	181

J.

Jafon. V. Argo.	
Ἰάχων ἄρῃ,	87
Ibi pro eo.	270
Ἰνάλος primam syllabam communem habent II, 12. 121	
— cum casu secundo.	46
In eleganter in multis locutionibus abundat.	269
— cum quarto casu pro sexto, & vicissim, ponitur.	267, 268. 373
Incedere pompam ac majestatem denotat.	171
Incessus decoris pars non temnenda.	171, 172
Inconstantiae accusati plurimi veteres scriptores, nonnulli absoluti.	272—294
Infernis in sedibus mariti non videntur sortiti loca quae meruerant uxores.	283
— manes certos circulos habebant <i>ibid.</i>	
— lugentibus campis a Virgilio adscribuntur alio loco dignae.	284
Infinitivi modo elegans usus, in ὀρνέειν ἐκόμεζεν aliisque.	256, 257
— pro imperativo.	305
Ἰνάλια, pro muliere virum passa, sed casta, recte adhibetur.	204, 205
Ipse pro sponte eleganter ponitur.	398
Iros cum casu secundo, & quarto constructum.	45, 46
Ἰρὸς ἄρῃ.	87
Ἰνδία Luna non est triplicata.	288
Juno Ζυγίη.	90
— Cinxia, unde dicta.	349
— zonam ei sacrabant.	250
Ixionis in poena memorantur a Virgilio angues, silex imminens, & rota.	285-287
	K & A

ET VERBORUM.

K.

Κ & Α permutata.	31
— τ permutata.	80
Και, <i>sed</i> .	320
Και τῶς eleganter positum.	194
Καλέω σε γυναῖκα ἱερῶν.	321
Καὶ δὲ & ἔλκε quomodo permutata.	31
Καταβαίνειν pro ἐπιβαίνειν.	196
Καταπτῶσθαι.	65
Καθῶς, <i>penerandus</i> .	371
ἐπέω κελεύθω.	262
Κλῖπτειν & κρύπτειν παρῶν.	62
Κοῖτος pro lecto, & concubitus recte videtur poni.	149
Κραδίη & θυμὸς junguntur.	192
Κρύπτειν & κλῖπτειν παρῶν.	62

L.

Λ & Κ permutata.	31
<i>Labens manus</i> .	252
Λαβὼν & βαλὼν permutata.	76
Lacedaemon & Sparta disjunctive memorata pro una urbe ponuntur.	197
— Cypri urbs.	198
— V. Virgines. & Nuptiae.	
Leander veste capiti adstricta per Hellespontum natavit secundum Musaeum: secundum Ovidium in litore liquit.	331. 339
<i>Lenes Dii</i> .	158, 159
Λευκόπυς Ὀρέστης.	185, 186
Leucothoe in mare jus habet.	327
Libanus mons Veneri facit.	167, 168
— puellae montis accolae prae ceteris Veneri dilectae erant, & forma liberali.	168
— fragantissimas arbores gerit, non vero thus &c.	169, 170
	<i>Litro</i>

INDEX RERUM

<i>Litus pro ripa.</i>	61
<i>Δοχάειν</i> de patre prolem generante usurpatum.	226
<i>Loqui digitis, nutu &c.</i>	207
<i>Λύχνοι</i> lucerna non fax.	4
Lucifero formosos comparabant.	174
<i>Ἀνὰ ζώνην</i> , de puellis virginitatem amittentibus: non vero virum passis ponitur.	317
— nec de parientibus tantum.	341. 343
— minus de sacerdotali redimiculo capitis.	343
Eugentes campi. V. Infernae sedes.	
Lycurgum modo Martis, modo Dryantis filium facit Nonnus.	279
<i>εἰς ἰσοφύ.</i>	14
a Majori ad minus non raro descendunt Poetae.	164-166
Manus osculandi mos.	221
Maris frigida aqua ignes Amoris extinguere ne- quit.	82
— inperium variis Diis tribuunt veteres, quos invocare, & si liberarentur, vota iis solvere solebant laborantes.	327-329
<i>Μαρμαρυγή χαίρεισα.</i>	21
Medea Hecatae fuit Sacerdos.	143, 144
— ad nubilem aetatem.	145, 146
<i>Μεμνηότα ἔργα θαλῆς, θαλῆς μεμνηότες, θαλῆς με- μνηότα ἔργα, θαλῆς μεμνηότες.</i>	229
<i>Mens & animus</i> junguntur.	192
— <i>mentes & corda</i> ibid. <i>mentes & gentes</i> permu- tata.	192
— & <i>oculi</i> junguntur.	193
<i>Mercurius χρυσόρραπς.</i>	255
— partes suas in amore habet, quia elo- quentiae praeses Deus.	255, 256
<i>Μετὰ.</i>	221
Metaphrasi exempla varia.	179

ET VERBORUM

Μιτρεχταδ Κίπεδος ἱεργαί.	47
Militia. V. Amor.	
Minerva a nuptiis inituri placari solebat.	156
Μίτην & μήτην permutantur.	96
Modus imperativus in precibus usitatus.	119
Μυχῶ variis significatus.	332, 333
Munera Bacchica, vinum, &c.	95

N.

Naves autumnno & hyemali tempore subducebant
veteres. 97

——— ulteriori usui ineptas fractas hyemali tempo-
re fuisse non est verosimile *ibid.*

Navigantes in periculis patrios deos cuncti non
invocant, & vota solvunt liberati Diis praefi-
dibus locorum, ad quae rejecti. 329, 330

——— pro felici navigatione aras in litore &
ripis erigere solebant. 330, 331

——— mari se commissuri sacrificia offerebant.
331

Nec & nunc permutantur. 252

Νεύματα ἀφθογγα. 206

Nomina duo uni Deo tributa, ut *Phoebus Apollo*,
Κυθέρεια Ἀ'φροδίτη. 159

Nēs & φρένες junguntur 192. & ὄμματα. 193

Nox pronuba. 355

Noctem obscurare solem tradunt auctores. 209

Nocti vestem nigram tribuunt. 208. & stellatum
peplum. 210

——— aetate quadrigis, hyeme bigis vehi perpe-
ram vult Broekhusius. 290, 291

Numerus pluralis pro singulari ponitur. 130, 131

——— singularis additur nominibus duobus sin-
gularibus pro plurali. 357, 358

Bb

——— fin-

INDEX RERUM.

—— singularis & pluralis saepe permutantur.	368
Nunc & nec permutata.	252
Nuptias veteri aevo sine parentum consensu contrahere non licebat.	265
—— apud Lacedaemonios contrahendi mirus modus.	335
—— in iis utebantur vestibus albis.	214
—— nomen horrent virgines modestae, faltetem horrere se fingunt.	261, 262
Nutus loquaces.	207

O.

O'αρῦ varius significatus.	43, 44
O'χθαί.	61
Oculi praecipua pulchritudinis sedes.	190
—— Cupidines, Veneres Gratiaeque iis insident.	191
—— mens & animus junguntur.	193
—— dejecti signa pudoris.	261
Odor bonus mulierum laudatissimus.	181
Officium.	8
Oἶσρος.	44
O'μματα & νῆς junguntur.	193
Oleum ῥόδιον & ῥόδειον.	86
—— eo Veteres cubitum ituri inungere se solebant &c.	337, 338
—— membra tinguit Leander ponto frigido se commissurus.	338
O'λος pro πᾶς.	336
Omnis pro totus.	336
Omphales & Herculis exemplum in amore.	255
O'πη anteriori respondet.	125
O'πιπτεύω & ὀπιπεύω.	66
	Opus

ET VERBORUM.

<i>Opus in amore.</i>	230
<i>Ὄρω, audio.</i>	5
<i>Ὄρνια quaevis mysteria.</i>	48, 49. 366
<i>Orestes quare λευκόπους dicatur.</i>	185, 186
<i>Osculabantur Veteres alicujus collum, humeros, pectus, manus, aliasque corporis partes.</i>	219-221
P,	
<i>Palaemoni jus in mare.</i>	328
<i>Πανδήμιος ἰορτή pessime ad Venerem πάνδημον refertur.</i>	160
<i>Πανσυδίη & πασυδίη</i>	17
<i>Παφλάζειν fervere verbum ab Hippocrate fictum male statuitur.</i>	298, 299
<i>Παπταίνω.</i>	201, 202
<i>Parcis parentes diversi tribuuntur ab Hesiodo.</i>	197.
	373
<i>Parentum sine consensu nuptias veteri aevo non contrahere licebat.</i>	265
<i>Parere de patre usurpatum.</i>	226, 227
<i>Parthenii & Callichori fluminum nomina diversa ab Orpheo uni tributa.</i>	278
<i>Παρθένος μήτηρ.</i>	341
<i>Participium in fine versus apud Graecos & Latinos recte ponitur.</i>	133, 134
<i>Πᾶς pro ὅλος.</i>	336
<i>Πασυδίη & πανσυδίη.</i>	17
<i>Παῖς.</i>	92
<i>Patres pro utroque parente.</i>	215
<i>Pectus osculandi mos.</i>	221
<i>Pedes pulchri veteribus probatissimi.</i>	182, 183
<i>— pedibus nudis incedebant Gentilium Sacerdotes, Dii, aliique, ut & in dolore, 184. Veterum Heroes 185. nec non furentes.</i>	186
<i>Περικτίονες.</i>	19
<i>Περπτάσσω.</i>	64

INDEX RERUM.

Παγνύων πατρὸν.	355
Παιδοὶ ὁφθαλμοί.	173
Φάρτος prima syllaba est communis.	296
Φέρειν pro ἄγειν & vicissim ponitur.	129
Φιτύνειν pro φυτεύειν, ut & Φιτύνουμον, Φίτον aliaque probae notae vocabula.	224-226
Φυτεύειν de patre sobolem generante.	223, 224
—— primam conripit.	224
Φερίεσθαι.	297
Φρένες & νῆς junguntur.	192
Φρυγίης prima correpta.	19, 20
Plaga fluvii minus recte dicitur.	244
Pleonasmus pronominum elegans.	99. 370
Πνίω spiro 355. & ὄζω.	356
Poetae praesides eorum, quae dicturi, proprios, invocare solent.	119, 120
—— nec non defunctos vates.	120, 121
—— praecipue autem Musas.	121, 122
—— ut & Imperatores.	124
—— Epitheta frigida & otiosa &c. adhibent aliquando.	131, 132
—— veteres a recentioribus mendacii arguuntur.	187
—— in carminibus artificiose aliquem introducunt, cujus ore vota &c. aliorum exprimunt.	194
Πολυδαίδαλος χιτῶν, artificiosa vestis.	210, 211
Πολύκλαυτος lucerna, quae miserandum fecit Leandrum.	81
Ponere urbem pro condere.	240
Pontificem unum, non duos, singulis provinciis praeposuit Maximinus.	212
Ποσειδῶνος Ἀβύδος fretum inter Sestum & Abydum, non litus.	12, 13
Prato pulchro formosae comparatae.	180
Πρεσβύτεροι majores, non parentes denotant.	147
——	148

ET VERBORUM.

—— ἵππεσ' ὅτι μεγάλων, πύργος α. π. ibid. &	149
Prolepsis.	81
Πρέπυες.	171
Πρώσσω.	65
Pudore adfecti faciem velare solebant summa vestis parte in caput contracta.	295, 296
Pueri & puellae Diis ministrabant.	144
Pulchrae puellae Veneri comparabantur.	152
—— ut & Lunae 172, 173. nec non Auro- rae 173, prae roseo.	173
—— prae caeteris Libanum, ubi Ve- neris sedes, incolebant.	168
—— colore niveo purpureo mixto celebra- tur.	175, 176
—— nec non candido & roseo.	176, 177
—— odor earum bonus laudatissimus.	181
Pulchri juvenes Baccho comparabantur.	152, 153
—— ut & Lucifero.	174
Pulchritudo puellae per oculos in amatoris ani- mum penetrat.	31, 32
—— sedes ejus praecipua in oculis.	199
Πῶς in obliquis casibus primam forte syllabam communem habet.	16
Purpureas vestes gerebant sacra celebraturi.	214

Q.

Quasi eleganter reticetur.	258
Que pro sed positum.	323
Qui anteriori respondet.	125
Quo pro ubi.	270

R.

Reges Diis comparantur.	154
Repetitio vocum.	43
—— earundem, licet vicina admodum in	

INDEX RERUM

fede, multis exemplis demonstrata.	231-236. 249
_____ in principio versus.	88
_____ in fine versusum.	103
_____ periodorum.	239
_____ τῷ Δι.	108
_____ conpositarum & derivatarum crebra ad- modum est.	236-239
_____ nec tamen laudanda.	253
_____ invenusta.	295
_____ epithetorum &c. diversis personis & re- bus tributorum.	110-112
<i>Ripa</i> pro <i>litore</i> .	61
<i>ρόδιον ἔλαιον</i> & <i>ρόδον</i> .	86
Rosae albae, praecipue in conparationibus, raro memorantur.	177
_____ florum pulcherrimae, ideoque Veneri sa- crae.	178
Roseus color.	176
_____ pulcher. 177, 178. <i>Rosca cervix</i> ibid,	

8.

Σ pro C in nummis &c. ante Domitianum.	3. 362
<i>Sacer</i> cum casu secundo constructum.	330
Sacerdotes virginitatem fere omnes servare tene- bantur.	143-145
_____ virginitatem minus sancte servantes gra- viter puniebantur.	145
_____ quaedam ad nubilem aetatem virgines manebant, ut Medea, & Hero.	145, 146
_____ sine Deorum consensu nuptias contrahe- re non poterant.	144
_____ juvenes sacra peragebant, quia aetas innocentior Diis grata.	145
_____ albas vestes gestabant, & purpureas.	211, 213, 214
_____	167

ET VERBORUM.

~~vestes~~ ad talos demissas gestabant.	356
Sacerdotia quaedam certis familiis adligata fuerunt.	147
Sidera pro sidere ponuntur.	209
Sichaeus in lugentibus campis a Virgilio male ponitur.	283
Sinus.	13
Solem obscurat nox 207. Eorum, quos sol adspicit, potentissimus.	209, 210
Soni ejusdem iterationis conplura exempla.	26. 365, 366
Sparta plano loco condita fuit.	196
~~—~~ & Lacedaemon juncta pro una urbe posita.	197
Spartanarum puellarum forma decantata 198. nec minus castitas.	199
~~—~~ publice cursu lucta, &c. exercebantur.	199
Σφετερός pro εὖς, <i>noſter</i> , ὑμέτερος usurpatur.	296, 297
Στείρειν de patre prolem generante.	222
Stellas nitidas &c. claras sequuntur nautae.	68
Στεφανῶν.	18
Syllabae breves productae.	74. 139. 367
~~—~~ longae per positionem conreptae.	105-107. 365. 370
Synizesis in voce θείη 67. in φάος aliisque vocibus multis Graecis & Latinis.	72-75. 367, 368

T.

T & K permutata.	80
Tangere puellam.	204
Taurum Jovi intmolatum male negat Servius.	135
Tempora praesentia pro futuris.	49, 50, 51
~~—~~ diversa recte conjunguntur.	299-302
Bb 4	Θείη,

INDEX RERUM

Θία , <i>Dios</i> , <i>Musa Calliope</i> , sive <i>Erato</i> , vel <i>Venus</i> .	119-128
Theseus pulchris pedibus fuit.	185
Θεοκρινίδειν antepenultima conrepta.	21
Θηλαί Ἀθηνάων, <i>sacrificia quae Diis offeruntur</i> .	365
Θυμός & καρδίη junguntur.	192
Thus Libanus non fert.	169, 170
Timor puellae est timor pro puella.	335
Τὴς eleganter abundat.	133
Toros nuptiales vestibus consternebant.	355
Torti orbēs.	287
Totus pro omnis.	336
Trajectiones verborum.	147, 148
Τρίμεν καρδίαν & similia.	33

V.

Venari in amore.	254
Venatrices Dianae comparabant.	153
Veneficae in sacris magicis unum pedem nudum habuisse, male statuuntur.	184
Veneri puellae pulchrae comparabantur.	152
—— a nuptias inituris res divina fiebat.	157
—— numen virginibus infestum.	155
—— sanguine placabatur vel columbae vel majoris hostiae.	157, 158
—— <i>Coelestis</i> & <i>Vulgaris</i> .	161
—— cum Adonide plerumque conjungitur & eodem, quo ille, templo culta.	162, 163
—— in Libano culta.	167, 168
—— Aphacitidis nomen adepta a loco ubi culta.	168, 169
—— rosa florum pulcherrima ipsi sacrata.	178
—— virginitatem non inlibate servatam ipsa aequae ac alii Dii vindicabant.	319
—— e mē	

ET VERBORUM.

- ~~————~~ e mari nata mare navigantibus favet. 326, 327
~~————~~ in mare jus habet, & a navigantibus invocatur. 329
~~————~~ zona virginea [post concubitum ei sacrabatur. 349
Ubi pro quo. 270
Visus in amore satietas nulla. 202
Verba sensus denotantia permutantur inter se. 5, 6, 7
~~————~~ neutra active usurpata, ut *pergere iter.* 302, 303
Versuum invicem se sequentium in exitu dictiones eodem modo desinentes recte ponuntur. 139-142
~~————~~ invicem se sequentium in medio voces eodem modo desinentes recte ponuntur. 364
Vestes albas gestabant sacerdotes sacris operantes. 211
~~————~~ sacerdotes Maximi civitatibus, & Pontifices provinciis praepositi a Maximino candidis chlamydibus ornati incedebant. 211
~~————~~ vates, Dii, Angeli, veteres Heroïdes, nec non nuptiarum tempore induebant. 213, 214
~~————~~ purpureas sacra celebraturi gestabant. 214
~~————~~ in amore adprehendebant. 215
~~————~~ ad talos demissas gestabant sacerdotes, & veteri aevo inlustres virgines & mulieres. 356, 357.
Virgines modestae nuptiarum nomen horrent, certe horrere se fingunt. 261, 262
Virginum cura anxiosa & custodia erat apud Graecos aliosque, a quibus tamen diversis institutis utebantur Lacedaemonii. 333-335
Τμετέρος & ημέτερος permutantur. 121
~~————~~ pro *tuus.* 121
Voces compositae sonum simplicium non raro retinent, ut detractō pro detrēctō &c. 127, 128. 371
Bb 5 ——— idem

INDEX RERUM

- idem significantes junguntur. 197. 270, 271. 323-325
 —— a cursu & via ad orationem transferuntur. 262-264
 —— ab arvis eorumque, cultu desumptae ad foliis generantionem deductae. 222-224
 ὅτι πὸς abundat. 56
 ὅτι ποδὲς ἔσονται non ὅτι ποδὲς ἔσονται. 48

Z.

- Zonam salvere* dicitur virgo & maritus &c. 343
 —— non usurpatur de redimiculo capitis soluto in re nuptiali. 343, 344
 —— solvebat maritus in lecto, non antea. 344
 —— non unam, sed plures fuisse contra Brautonium aliosque demonstratur. 345
 —— Vossii sententia puellarum pudenda zonis munita fuisse rati pluribus adserta. 346-348
 —— nubiles puellae tantum gestabant. 348
 —— apud Romanos ipso nuptiarum tempore cingulo demum praecingebantur. 348, 349
 —— post concubitum Veneri apud Graecos consecrabant, non Dianae; apud Romanos autem Junoni Cinxiae. 349, 350
 —— mulieres etiam gestasse videntur. 350, 341
 Ζυγίη Ἡρῆ. 90
 Ζῶμα, pro ζώνη. 347

F I N I S.

INDEX

I N D E X

Auctorum Veterum & Recentiorum,
qui in Notis & Animadversionibus
vel

Emendantur, vindicantur & inlustrantur;
vel

Laudantur & refutantur.

A.

A Chilles Tattus.	45. 49. 133. 138. 224, 225. 281, 282. 334. 352
Acro.	145. 158. 220. 269. 304. 356
Aelianus.	151. 276. 295
Alberti (Johannes).	148. 257
Alciphron.	191. 265. 323
Anacreon.	82. 185. 368
Apollonius Rhodius.	239, 240. 351
Arator.	277
Aristaenetes.	110. 181. 259. 301
d' Arnaud (Georgius).	24. 109. 162. 185. 240. 256. 304 -- 308. 333
Attius apud Ciceronem.	227
Avienus.	253
Auctor epistolae ad Hebraeos.	24
— — — — — <i>ἐπὶ Σολομῶνα.</i>	296
— — — — — Elegiae in obitum Maecenatis.	342
Ausonius.	324. 361

B.

Barthius (Casparus).	139. 218. 347, 348
Bauldri (Paulus).	50. 212. 268
Begerus (Laurentius).	249
Bentlejus (Richardus).	7. 135. 140-142. 217, 218. 227. 239. 241. 306. 308. 333. 370
Berglerus (Stephanus).	34. 76. 83. 90. 191. 199. 220. 265. 326
Bochartus (Samuel).	154. 168. 267
Boëthius.	75. 128. 139. 240. 267. 292, 293. 314
Bos	

INDEX AUCTORUM.

Bos (Lambertus).	23. 99. 271
Braunius (Johannes).	184. 345
Broekhusius (Janus).	134. 135. 144. 153. 154. 156. 172. 175. 207. 218. 227. 241. 242. 248. 269. 290. 302. 335. 356
Buanarroto (Philippus).	291
Burmennus (Petrus).	7. 27. 50. 204. 213. 215. 243. 250. 274. 325. 357
~~—————~~ Junior.	6. 105. 158

C.

Callimachus.	16. 49. 72. 109
Callyus (Petrus).	74. 75. 120
Cannegieterus (Henricus).	251. 268
Canterus (Gulielmus).	39. 68. 79
Canticum Salomonis.	337
Casaubonus (Isaacus).	140. 151
Catalecta Pythoei.	200
Claudianus.	122. 218. 246. 247. 251. 332. 358
Clericus (Joannes).	24. 342
Columbus (Joannes).	50. 267
Coluthus.	36
de Cordova (Franc. Ferdinandus).	125
Gornutus.	189. 190
Crojus (Joannes).	264. 265
Cruceus (Emericus).	288
Cuperus (Gisbertus).	188. 212. 214. 232. 354

D.

Davissius (Johannes).	150
Deinias.	198
Demsterus (Thomas).	90. 347. 353
Diogenes Tragicus <i>apud Athenaeum</i> .	20
Diodorus Siculus.	307
Dorvillius (Jac. Philippus).	5. 9. 26. 29. 97. 164. 379
	Donza

INDEX AUCTORUM:

Douza (Janus). 177
 Dukerus (Carolus Andreas). 127. 130. 227. 267.
 315.

E.

Eschenbachius (Andreas Christianus). 26. 275
 Euripides *apud Plutarchum*. 20, 21

F.

Faber (Tanaquillus). 248. 293
 — (Petrus). 343
 Falkenburgius (Gerartus). 52. 105, 106. 110. 120.
 189. 223
 Festus. 344
 Feythius (Everhardus). 338. 345
 Florens Christianus (Q. Septimius). 8. 77, 78. 171,
 172. 329.
 Florus. 249. 267
 Francius (Petrus). 26. 55. 68. 72. 80
 Fulgentius. 914

G.

Gale (Thomas). 189
 Gebaverus (Georg. Christ.). 269
 Gellius (Aulus). 264
 Gevartius (J. Casparus). 79. 103
 Graevius (Jo. Georgius). 73, 74. 249. 334
 — (Theodorus). 333
 Gronovius (Jo. Fridericus). 245. 252. 263. 288
 — (Jacobus). 110. 249. 309. 325.
 — (Abrahamus). 15. 17. 157
 Grotius (Hugo). 95. 150. 289. 367. 368
 Gujetus (Franciscus). 187. 240. 266. 297. 368
 Guntherus. 209. 247. 313

H.

Harduinus (Joannes). 2
 Harpocraton. 161, 162
 Haver-

INDEX AUCTORUM.

Havercampus (Sigebertus).	148
Heinsius (Daniel).	133. 143. 176. 265
—— (Nicolaus).	158. 218. 230. 240.---244.
	247. 250, 251. 253. 258. 277. 299. 332. 342.
	358. 364
Hemsterhuis (Tiberius).	200. 223. 265
Henninius (Henr. Christ.).	244. 229. 230
Herodotus.	110
Hesiodus.	73, 74. 107. 124. 187. 217. 224. 232.
	266. 297. 307
Hesselius (Franciscus).	99
Heumannus (Christoph. Augustus).	27. 34
Hieronymus.	294
Homerus.	26. 96. 131. 308. 370, 371. 374
Horatius.	7. 131. 158. 177. 217. 220. 256. 304.
	312. 371
Hyginus.	302. 311

J.

Jacobus.	336
Jensius (Joannes).	240. 306. 308
Inscriptio Palmyrena.	3
—— in insula Chio reperta.	229
—— Philadelphiae reperta.	341
Interpres Vulgatus.	148, 149. 170
Johnson (Richardus).	142
Jungermannus (Gothofredus).	86. 280
Justinus.	248, 249. 268. 293. 301. 371. 373
Juvenalis.	204, 205

K.

Knatchbull (Nortonus).	148
Kromayerus (Jo. Henr.).	34. 40. 57. 72. 77. 98.
	147. 255. 317-320

L.

Lactantius.	103. 111-114. 267. 268
	Lis-

INDEX AUCTORUM.

Libanius. 353
 Longus. 253. 279. 281. 347
 Lucanus. 209

M.

Manetho. 307, 308
 de Mara (Gulielmus). 77
 Marius Nigrinus (Dominicus). 317
 Marklandus (Jeremias). 79. 131. 192. 204. 105.
 229. 242. 245. 246. 252. 258. 260. 277. 288. 289.
 301. 302. 303. 312. 313. 314. 325. 342. 358. 360.
 361. 364
 Mercerus (Josias). 124. 200. 294
 Meursius (Johannes). 147. 161. 196. 199. 289. 351
 Mimnermus. 92
 Minucius Felix. 150. 251
 Moll (Petrus). 253. 280. 347
 Münckerus (Thomas). 39. 74. 102. 124. 152. 189.
 268. 332. 311. 314

N.

Nonnus. 41. 47. 48. 51. 52. 54. 58. 59. 90. 105.
 106. 120. 121. 132. 137. 162. 173. 174. 182. 193.
 201. 202. 206. 208. 223. 225. 262. 279. 291. 323.
 326. 346. 356. 360

O.

Observationes Miscellaneae. 27. 94. 110. 111. 126.
 156. 165. 173. 179. 186. 192. 209. 210. 215. 216.
 217. 226. 227. 244. 245. 246. 251. 252. 276. 277.
 286. 287. 291. 294. 322. 324. 365. 366. 367. 368.
 369. 370
 Oppianus. 366
 Oraculum *apud Eusebium*. 9. 14. 198. 305
 Orpheus. 16. 188. 225. 273-275. 278. 306
 Ovidius. 27. 204. 215. 250. 302. 316. 325
 Papius

INDEX AUCTORUM.

P.

Papius (Andreas).	12. 60. 154. 207. 372
Pareus (Daniel).	57. 60. 66. 72. 86. 97. 154. 160. 172. 195. 196. 210. 343. 346
Paulus in epist. ad Romanos.	148. 149
du Pauw (Jo. Cornelius).	110. 181. 186. 190. 259. 301. 368
Perizonius (Jacobus).	293. 295
Persius.	140
Petronius.	127
Phaletranus (Georg. Eric.).	293. 294
Phavorinus.	11. 59. 90. 161. 224. 351
Pierius Valerianus.	368
Plutarchus.	226
Poëta Vetus apud Diodorum Siculum.	138. 139
Pollux.	86
Polyaenus.	123. 371
Potterus (Johannes).	226. 350. 353
Priscianus.	318
Propertius.	230. 240-242. 268. 269. 293. 303. 335
Prosper.	192

R.

Raphelius (Georgius).	148
Rondellus (Jacobus).	362
Röverus (Matthias).	11. 12. 18. 21. 29. 30. 35. 59. 64. 68. 72. 76. 91. 95. 110. 147. 253. 325
Rous (Franciscus).	353

S.

Sannazarius (Aëtius Sincerus).	195. 201. 291
Santolius (Baptista).	102
Scaliger (Julius Caesar).	274. 349
—— (Josephus).	342. 351
Schacchus (Fortunatus).	337
Scheffe.	

INDEX TAUGHTORUM

Schefferus (Johannes).	(1248, 1249.) 300, 311
Scherpezechius (Joannes).	(1211) 217, 374
Schoertgenius (Christianus H.).	101, 10 217, 367
Scholastes. Malacis 13, 15, 16, 17, 22, 151, 159, 192.	
Horatii MS.	(1211, 1212) 211
Cræon.	(1211, 1212) 211
Theocriti.	(1211, 1212) 211
Apollonii Rhodii.	(1211, 1212) 211
Schrinerius (Petrus).	143, 343
Secundus (Janus).	152, 176, 193, 303
Seleucus.	(1211, 1212) 211
Seneca.	244, 245
Servius. 6. 133-135. 159, 160. 163. 165, 166. 248.	
Smith (Thomas).	(1211, 1212) 211
Spanherius (Ezechiel).	101, 102, 143, 147, 151
Statius. 27. 111. 209. 212, 245, 246, 251, 252, 260, 277, 278. 288. 301, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 364	
Stephanus (Henricus).	12, 16, 40
Stephanus Byzantinus.	279
Theocritus.	370
Tibullus.	299
Titius (Robertus).	177, 178
Tollius (Jacobus).	267
Tryphiodorus.	72, 297, 305
Valckenaer (Ludovicus Casparus).	37, 38, 224, 374
Valerius Flaccus. 68. 243. 250. 263. 274, 275. 287, 288	
Vallinus (Renatus).	139

INDEX TAUCTORUM

Vigener (Franciscus).	365
Vinetus (Elias).	362
Virgilius. 6. 101. 135. 140-142. 163. 165. 166.	
177. 233. 234. 242. 250. 258. 259. 260. 282.	
287. 289. 315. 316. 330	
Viringa (Horatius).	325
Vlamingius (Gulielmus).	75. 120. 128. 241
Voëtius (Paulus).	67. 219
Vossius (Ger. Johannes).	268. 317
Wäacius.	224. 346
Gerardus.	243
Vulcanius (Bonaventura).	333
W.	
Weitzius (M. Johannes).	160. 166. 198. 343
Whitfordus (David).	12. 76. 85. 149. 319. 320
Withofius.	99. 207. 235. 247. 277. 311. 312
Wolfius (Jo. Christophorus).	149. 336
Wopkenius (Thomas).	150. 252
Wouweren (Joannes).	353. 354

F I N I S.

ERRA.

E R R A T A

Sequentia, quae vel Scriptoris, humana in minimis difficilius aliquando sibi cavente Natura, vel typorum fudit incuia, ut Lector corrigat, neque omissis, si forte supersint, offendatur etiam atque etiam rogo.

Pag.	lin.	pro	scribe
3. b.	15.	ΘΕΙΟΝΤΑΤΗ.	ΘΕΙΟΤΑΤΗ.
	17.	ΣΕΒΑΣΤΗ.	ΣΕΒΑΣΤΗ.
	21.	Ofroënonim.	Ofroënorum.
34. b.	25.	lib. 32.	lib. 32.
		lib. 23.	l. 23.
64. a.	5.	de excidio Ili.	de R. H.
80. b.	7.	Neminem adde.	vero.
82. b.	14.	con.	cum.
102. a.	21.	Scholiastes adde.	Germanici, ut alibi
	26.	desunt.	prostant.
107. a.	6.	a voce Quid ad	Statius omnia dele.
109. b.	7.	masculinis.	faemininis.
111. a.	4.	dele haec.	
125.	21.	αυφίαν.	αυφίαν.
131.	33.	135.	136.
135.	6.	dele ad.	
	25.	superius	superior.
149.	50.	post loco adde.	cumque alia huic ge- mina nondum mihi reperita.
150.	22.	adferant.	adferent.
163.	8.	Cei.	Cae.
195.	22.	aucta.	auctus.
198.	2.	reperitus.	reperita.
205.	28.	Statium.	Poëtas.
212.	17.	candido.	candida.
214.	11.	utebantur adde.	facra celebraturi.
	27.	ita adde.	vero.
	l. ult.	adbibitum.	adbibitum.
216.	l. ult.	Διονύλιδος πανοχαιρος	Διονύλιδος πανόχ.
218.	7.	pumifer.	pumifer.
223.	5.	post rectum dele omnia ad	A'p' usque.
224.	27.	que.	quae.
	32.	cap. p.	cap. 3. p. 138.
226.	7.	hanc.	huic.

A E R A T A

237.	39.	<i>fuert.</i>	<i>fuert.</i>
236.	9.	<i>eadem-derivatae</i>	<i>easdem derivatas</i>
		<i>& compositae.</i>	<i>& compositae.</i>
239.	26.	<i>lavasse.</i>	<i>lavasse.</i>
241.	6.	<i>deft. indoctum adde.</i>	<i>adfirmat.</i>
247.	1.	<i>Heinfius.</i>	<i>Heinfium.</i>
251.	1.	<i>opem adde.</i>	<i>quoque.</i>
	10.	<i>in Claud.</i>	<i>Claud. in.</i>
	23.	<i>adhibebit.</i>	<i>admisura sit.</i>
252.	24.	<i>Rorphyrius.</i>	<i>Rorphyrio & ita fem.</i>
256.	7.	<i>Rorphyrius.</i>	<i>Rorphyrio & ita fem.</i>
	9.	<i>Acron.</i>	<i>Acro, ut semper.</i>
	13.	<i>inimicus.</i>	<i>inimicus.</i>
264.	20.	<i>librarius adde.</i>	<i>lectione.</i>
268.	21.	<i>haec adde.</i>	<i>non.</i>
269.	27.	<i>an voluit &c. dele ad Servius.</i>	<i>ad Servius.</i>
273.	27.	<i>Eratosthenes.</i>	<i>Eratosthenem.</i>
274.	29.	<i>minimo.</i>	<i>minime.</i>
275.	2.	<i>Phaeacas.</i>	<i>Phaeacas.</i>
277.	24.	<i>Sylv. 5.</i>	<i>Sylv. 4.</i>
280.	1.	<i>eruendam.</i>	<i>erendum.</i>
282.	25.	<i>Hos dolos.</i>	<i>H. doli.</i>
288.	24.	<i>rejeeta.</i>	<i>provesta.</i>
289.	7.	<i>adde.</i>	<i>Aurorae.</i>
299.	31.	<i>supra.</i>	<i>supra.</i>
301.	24.	<i>supra adde.</i>	<i>supra adde.</i>
		<i>iter gradientes.</i>	<i>iter gradientes.</i>
302.	27.	<i>quies.</i>	<i>quies.</i>
309.	3.	<i>liber.</i>	<i>liber.</i>
311.	19.	<i>tamen adde.</i>	<i>hic.</i>
313.	17.	<i>recepterat.</i>	<i>recepterat.</i>
315.	13.	<i>ubi adde.</i>	<i>tamen potius.</i>
321.	29.	<i>tarda.</i>	<i>tarda.</i>
326.	11.	<i>augups.</i>	<i>augups.</i>
	16.	<i>Melita.</i>	<i>Melita.</i>
321.	12.	<i>etiam pro dele.</i>	<i>etiam pro dele.</i>
332.	2.	<i>Zadimus.</i>	<i>Zadimus.</i>
368.	29.	<i>non potui.</i>	<i>dele non.</i>

In Indice R. & V. putat. generationem. l. generationem.

— Auctorum l. 8. adde Ammonius 37, 38.

In Dedicatione p. 3. v. 1. *limina* *hite*

In Praefatione p. 7. l. 13. *has* *hos*

p. 36. l. 8. *meam adde tamen.*